

Tisztelt olvasó!

A Biblia—ami a kulisszák mögött van című kétkötetes művet 1999 augusztusában fejeztem be. Az azóta eltelt hét esztendő során a nyomtatott változat, illetve az utánnyomás példányai is elfogytak. Több földrészről (Usa, Kanada, Ausztrália) is rendelték példányokat. Az utóbbi esetben az érdeklődő azért mondta vissza a megrendelést, mert a postaköltség a könyv árának a sokszorosa volt.

Elkészült a könyv elektronikus változata is (PDF formátumban). Bár az ára csupán néhány euró, újra csak jelentkeztek a korábbi gondok. Egy másik kontinensről néhány eurónak megfelelő összeg átutalása annak a többszörösébe is kerülhet. A végeredmény pedig megint csak ugyanaz: a magas járulékos költségek, avagy a bonyolult ügyintézés miatt sok érdeklődő kirostálódik.

Hét évvel a megjelenés után a szerzői és egyéb járulékos jogok kizárólagos tulajdonosaként úgy döntöttem, hogy térítésmentesen hozzáférhetővé teszem az elektronikus változatot. A összes szerzői és járulékos jog betartása esetén az elektronikus változat szabadon (díjmentesen!) terjeszthető, másolható, sokszorosítható, illetve különféle internetes és más adattárolási rendszerekben tárolható.

Döntésem abból fakad, hogy e könyvet megírásakor gondolatébresztőnek szántam. Egy olyan alternatív változat, melynek a létjogosultsága semmivel sem kevesebb, mint az uralkodó szemléleté.

Mivel művem beállítottsága gyökeresen eltér az általánosan elfogadottól, ezért sokan már csak a cím hallatán is lesöprik az asztalról. Úgy vélem, akkor lehet objektíven véleményt formálni egy könyvről és az abban foglaltakról, ha teljes egészében ismerjük a tartalmát. Hogy ezt megtehessék, ajánlom e művet az érdeklődők figyelmébe.

Sloszár József
2006 augusztusa

Az elektronikus változat szabadon letölthető a
www.2000ad.uz.ua/letoltes címről.

A könyvről véleményt mondhat a
www.2000ad.uz.ua/forum oldalon

Sloszár József

**A BIBLIA — AMI A
KULISSZÁK MÖGÖTT VAN
II.**

Egy másik világ

Vajon léteznek-e, létezhetnek-e a távoli kozmoszban értelmes lények által lakott világok? A tudomány, az asztrofizika egyáltalán nem zárja ki annak az eshetőségét, hogy lehetnek olyan bolygórendszerek, melyeken a mi bolygónkon uralkodó fizikai viszonyok vannak. Akkor pedig némelyeken közülük akár az élet is megjelenhetett! Sőt, az sem elképzelhetetlen, hogy olyanok is akadhatnak közöttük, melyeken fejlett társadalmak alakultak ki, jóval megelőzve a mi földi civilizációunkat.

De merre keressük őket?!

A SETI programban keressük-kutatjuk a kozmoszban azokat a lehetséges bolygó- és csillagrendszereket, amelyeken talán kialakulhatott az élet. Rádióteleszkópjaink óriási tölcseirei szüntelenül az eget pásztázzák, odafigyelve minden egyes rádiózörejre, hátha távoli lakott világok értelmes lényei az üzenetei. Keresünk, keressük az üzeneteket, de mindhiába...

Közben megfélekedzünk a vallás "másvilágáról", melyet nem képzeletszülte misztikus, hanem értelmes lények népesítenek be. Egy olyan lakott világról, melynek küldöttei a Biblia-korabeli időkben meglátogatták az emberiséget, sőt történelmét, fejlődését is befolyásolták!

Egy olyan világ, ahonnan Jézus is jött...

A szent szövegeket tanulmányozva ugyanis sok mindent megtudhatunk e távoli lakott világról. Többek között azt is, milyen viszályok dúltak egykoron a kozmoszban.

Sloszár József

**A BIBLIA — AMI A
KULISSZÁK MÖGÖTT VAN**

II.

Egy másik világ

ELARA

Munkács — 1999

© **Sloszár József**, 1999
Minden jog fenntartva!

E könyv kiadására kizárólag a szerző jogosult.
A szerző előzetes engedélye nélkül,
kritikákban és recenziókban közölt
rövid idézetek kivételével,
a mű egyetlen része sem használható fel.

mail@2000ad.uz.ua
www.2000ad.uz.ua

Borítóterv: **Kovács Éva**
(A borítón szereplő festményrészlet
Filippo Pedrocco Titian alkotása)

A könyvben szereplő illusztrációk
Kovács Éva, Markovics Mátyás
és más, az INTERNETEN szabadon
hozzáférhető és korlátozás nélkül
felhasználható fotók és rajzok
alapján készültek.

Видавництво "Елара"
м. Мукачево

ISBN 966-7138-20-8

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	11
BEVEZETŐ	15

I. kötet Az "Izraelita" projekt

ELSŐ FEJEZET. A KEZDET	19
MÓZES	19
A ZENDÜLÉS	26
AZ INVÁZIÓ ÉJSZAKÁJA	36
A MENEKÜLÉS	41
A VÖRÖS-TENGER	47
A MANNA	53
A KÖSZIKLA	58
MÁSODIK FEJEZET. A SZÖVETSÉG	61
A SINAI HEGY	61
A VISSZATÉRÉS	70
A SZÖVETSÉG KÉT TÁBLÁJA	72
A FRIGYLÁDA	76
A "SZENT" SÁTOR	89
A TECHNIKUSOK ÖLTÖZÉKE	101
HARMADIK FEJEZET. AZ ÜZENET	107
A FEDÉLZETEN	108
A TEREMTÉS HÉT NAPJA	110
A KÍSÉRLETI ÁLLOMÁSON	120
A "KÍGYÓ"	130
DINOSZAUROSZOK	137
AZ ÖZÖNVÍZ	141
ÁBRAHÁM	148
SODOMA	161
NEGYPEDIK FEJEZET. A PUSZTÁBAN	171
MEGTORLÁSOK	171
KÓRÉ CSOPORTJÁNAK LÁZADÁSA	175
ÁRON ÉS MÓZES HALÁLA	179
A TÖRVÉNYEK	184

ÖTÖDIK FEJEZET. HONFOGLALÁS	187
JÓZSUÉ	187
ÁTKELÉS A JORDÁN FOLYÓN	189
JERIKHÓ FALAI	193
AI BEVÉTELE	201
"HULLÓ KÖVEK"	204
HARCI SIKEREK	207
 HATODIK FEJEZET. A KULISSZÁK MÖGÖTT	211
SISERA	213
GEDEON	216
SÁMSON	221
SÁMUEL	228
KIRÁLYVÁLASZTÁS	238
SAUL	244
DÁVID	246
A "JÁRÁS DOBOGÁSA"	251
A HARCI LÉGI JÁRMŰVEK MEGJELENÉSE	254
SALAMON TEMPLOMA	257
ILLÉS	267
A HALÁL ANGYALAI	282
 HETEDIK FEJEZET. A FORDULAT	285
JEREMIÁS	285
AZ ULTIMÁTUM	288
A CSAPÁS	297
NABUKODONÓZOR	305
DÁNIEL	311
A "VILLÁM ARCÚ FÉRFIÚ"	315
A VISZÁLY	320
A FELADVÁNY	325
A "HARCOLÓ SZARV"	328
A "PUSZTÍTÓ ÚTÁLATOSSÁG"	340
MENE TEKEL PERESZ UFARSZIN!	343
EZÉKIEL	347
A KÉBÁR FOLYÓNÁL	348
A BÁZISON	356
EZÉKIEL "TEMPLOMA"	366
ZAKARIÁS	377

II. kötet

Egy másik világ

<i>NYOLCADIK FEJEZET. A TERV</i>	9
JÁNOS. A FOGANTATÁS	12
JÉZUS. A FOGANTATÁS	17
SZÜLETÉS. A CSILLAG	22
KERESZTELŐ JÁNOS	30
AZ ÁCSMESTER	34
NEGYVEN NAP A "PUSZTÁBAN". FELKÉSZÍTÉS A KÜLDETÉSRE	37
A CSAPAT	48
KISLÁNYKA, KELJ FEL!	56
AZ EPILEPSZIÁS GYERMEK	62
AZ "ÖRDÖNGÖS"	65
ÖTEZER EMBER MEGVENDÉGELESE	71
"VÍZENJÁRÁS"	77
A TENGER LECSENDESÍTÉSE	84
A VÉGZETES PARANCS	88
AZ OLAJFÁK HEGYÉN	95
VÉGKIFEJLET	102
KERESZTREFESZÍTÉS	105
A KÜLDETÉS VÉGE	109
AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI	112
PÁL APOSTOL	113
A SZENT LÉLEK	121
A SZENT LÉLEK "APOSTOLOKRA VALÓ KITÖLTÉSE"	128
A SÁNTA	134
A "GUTAÜTÖTT"	139
HERÓDES HALÁLA	141
SZÖKTETÉSEK A BÖRTÖNBŐL	148
TÉRÍTŐK	152
AZ ÚJ TESTAMENTOM	161
MOHAMED PRÓFÉTA	170
 <i>KILENCEDIK FEJEZET. FEGYVEREK</i>	173
FEGYVERT TARTÓ KÉZ. KINYÚJTOTT KÉZ	174
A VESSZŐ	181
"TÜZES NYILAK"	187
A FEGYVER HATALMA	201
 <i>TIZEDIK FEJEZET. FÖLDÖNKÍVÜLI JÁRMŰVEK</i>	205
ANGYALOK	207
KERUBOK	222
SZERÁFOK	229

AZ ÚR HÁZA	232
BÁBEL TORNYA	252
JÓNÁS ÉS A NAGY HAL	260
AZ ÚR SZAVA. (HANGJELENSÉGEK)	266
AZ ÚR DICSŐSÉGE. (FÉNYJELENSÉGEK)	278
FELHŐ ÉS SZÉLVÉSZ	287
SÁRKÁNYOK.....	296
 <i>TIZENEGYEDIK FEJEZET. EGY MÁSIK VILÁG</i>	305
A BIBLIA FÖLDÖNKÍVÜLI SZEREPLŐI	308
AZ "IZRAELITA" PROJEKT	312
JEHOVA	318
A BIZTONSÁGI FŐNÖK	322
VISZÁLYOK	334
BAÁL	336
A NYELV	345
SEREGEK URA	359
MENNYEI JELENÉSEK KÖNYVE	364
A "SZIGETEN"	368
A TÁMASZPONTON	374
A LÉGICSATA	386
A MÉZÉDES "KÖNYV"	391
666	393
FELADVÁNY II	402
A "HARAG POHARA"	405
A BOMBÁZÁS	408
ALELUJA... ALELUJA.....	411
"MENNYEI JERUZSÁLEM"	417
A PIRAMISOK	422
A "SZABADÍTÁS SISAKJA"	427
MENNYEI FEJEDELEMSÉGEK	437
SEOL	442
 <i>TIZENKETTEDIK FEJEZET. JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD...</i>	445
A HÁLÓZAT MA	448
AZ ÚR NAGY NAPJA	451
AZ ÉLET KÖNYVE	456
A VÉGÍTÉLET	459
 <i>UTÓSZÓ</i>	463

NYOLCADIK FEJEZET. A TERV

Kedves olvasó, úgy hiszem, könyvünk talán egyik legérdekesebb fejezetéhez érkeztünk. Ugyanis a zsidók babiloni fogsága utáni időszak legnagyobb, és civilizációnkat leginkább befolyásoló misszionárius-beavatkozását fogjuk itt tárgyalni.

Ez olyannyira nagy jelentőséggel bírt, hogy a Biblia egyik nagy fejezete foglalkozik vele — az „Új testamentom”. E földönkívüli beavatkozás nyomán egy, az egész Földre kiterjedő világvalás keletkezett — a kereszténység.

Könyvünk korábbi részeiben az eseményeknek általában csak egy szemtanúja volt, akinek az elmondásából tudjuk meg a történeteket. Itt ellenben valamivel könnyebb dolgunk lesz. Ugyanis az eseményeket négy leírásból fogjuk összerakni: Máté, Márk, Lukács és János elmondásából.

Ez a mozzanat nagyon fontos! Ugyanis sok esetben fogjuk tapasztalni, hogy egyik vagy másik leírás néhol hiányos. Így eléggé nehézkes lenne a történetek rekonstruálása. De szerencsénk van. Mert ami az egyikből hiányzik, sok esetben a másikban megtalálható. A végeredmény pedig: mind a négy leírás mozzanatait egyesítve, nagyon, de nagyon érdekes dolgokra fogunk rájönni.

A keresztény egyház, sajnos, sok döntő fontosságú részletről nem vesz tudomást. De ezért megróni nem is lehet. Hiszen az általa megalkotott képbe ezek a mozzanatok sehogyan sem illenek bele.

Előre is elnézést kérek a mélyen vallásos olvasóktól. Hiszen rájuk valószínűleg sokkoló hatással lesz mindaz, ami alább fog következni. Merthogy olyan tényekkel fogják magukat szembe találni, amikről korábban nem volt tudomásuk.

Az általam leírtakra minden bizonnyal a teljes tagadás és elutasítás lesz a válaszreakciójuk. Mindennek ellenére azonban azért feltételezem róluk, hogy a Bibliát — a Szentírást — legitim alapkőnek tekintik.

Ebben az esetben pedig arra kérem őket, hogy minden elutasítás ellenére ellenőrizték mindazokat az idézeteket, melyeket én alább leírok. És akár elfogadják, akár pedig tagadják, tapasztalni fogják, hogy ezek megmásíthatatlanul ott vannak a Szentírásban.

A következtetés pedig ekkor csak egy lehet: az eddig mintegy kétezer éven keresztül "érvényben lévő" világkép... hibás.

Feladatunk ezért — a teljesség igénye nélkül — kialakítani egy új képet, a Bibliában szereplő szövegek, eseményleírások nyomán.

Ez nélkülözni fog minden misztikumot vagy vallási színezetet.

Helyette teljes egységben lesz a könyvünk korábbi fejezeteiben kialakított képpel. Azzal a képpel, melyet az "Ótestamentumról" alakítottunk ki.

Ugyanis a vallási irodalomban már-már misztikus "Szent család" — Jézus, Mária és József — képe például a szövegek szerint egyáltalán nem állja meg a helyét. A későbbiekben ki fog derülni, hogy Jézusnak négy fiútestvére és legalább két húga volt. Így a "Szent családnak" három helyett minimum kilenc tagja volt. Akkor hát minek is nevezzük?

Na de ezekkel majd később foglalkozunk.

Amikor érkezettnek látták az időt, a misszionáriusok egy új, minden eddiginél nagyobb horderejű beavatkozásra szánták el magukat. Ez a lehető legbékésebb jellegű volt, a korábbiak egyikétől-másikától eltérően.

Ehhez a vállalkozáshoz — a TERVHEZ —, azonban éppen ezért igencsak nagy erőket kellett megmozgatni.

Hiszen néhány szuperfegyver bevetésével könnyen lehet az eseményeket más mederbe terelni, ámde mindezt békés, szelíd módszerekkel megvalósítani igen bonyolult feladat.

A könyvünk címe, úgy érzem, leginkább erre a fejezetre lesz igaz. A kulisszák mögött.

Ugyanis Jézus korában a misszionáriusok minden korábbinál nagyobb ügynökhálózattal rendelkeztek bolygónkon. Ez a hálózat azt a célt szolgálta, hogy teljesen a háttérből irányítsák az eseményeket.

Minden eszközük, technikai potenciáljuk csak egy célnak volt alárendelve: segíteni, egyengetni egy kiválasztott személy kildetését. Hogy az a feladatát sikerrel, maradéktalanul teljesítse. És így maradandó módon befolyásolja a földi civilizáció további fejlődését.

Gondolom, hogy mindenki kitalálta, kiről van szó. Jézusról.

Ahogy ebben a fejezetben egyre jobban el fogunk mélyülni, úgy fognak a "szent titkok" szertefoszlani. Sok "csoda" el fogja veszíteni a "csoda" státusát. Helyette egyre többet fogunk megtudni az akkori események háttéréről. Minden egyes lépéssel fokozatosan szertefoszlik majd a misztikus-vallásos homály, és annak nyomában valóban betekintheünk majd a kulisszák mögé.

A TERV kulisszái mögé...

JÁNOS. A FOGANTATÁS

A Terv két kulcsfontosságú szereplőre épült. Az első személy a "felvezető". Feladata felhívni magára az emberek figyelmét. Mintegy "előkészíteni a talajt" a második személynek, aki majd maradandó nyomot hagy az emberiség emlékezetében.

A cselekmény azzal indul, hogy egy meddő asszony már sokadszor a bibliai történetben, terhes lesz. Fiúgyermeket hoz a világra.

Idézzük csak fel, hány esetben álltak a misszionáriusok a mindaddig meddő, terméketlen asszonyok (Sára, Anna, Manoah felesége) teherbeesése mögött? Ezeket a meddő asszonyokat minden esetben művi úton termékenyítették meg.

Azok a személyek, akik ilyen módon születtek, kivétel nélkül mindannyian kulcsfontosságú szerepet játszottak a történelem során. Maradandó nyomot hagyva maguk után.

Nos, a "felvezető személy" fogantatása sem történt másképp:

5. Heródesnek, a Júdea királyának idejében vala egy Zakariás nevű pap az Abia rendjéből; az ő felesége pedig az Áron leányai közül való vala, és annak neve Erzsébet.
6. És mind a ketten igazak valának az Isten előtt, kik az Úrnak

minden parancsolataiban és rendelkezéseiben feddhetetlenül jártak.
7. **És nem volt nékik gyermekük, mert Erzsébet meddő vala, és mind a ketten immár idős emberek valának.**

*696

Mindez kísértetiesen hasonlít Ábrahám és Sára vagy Manoah és feleségének történetére! Hiszen Zakariásnak és feleségének, Erzsébetnek nem volt gyermekük. Valamelyikük meddőségének következtében.

Amikor az események középpontjába kerültek, már idős emberek voltak. Még halvány reményük sem lehetett arra, hogy utódjuk szülessék.

Azt, hogy a misszionáriusok miért szemelték ki éppen őket a "felvezető személy" szülőiként, nem tudjuk. Csak azt, hogy kapcsolatba léptek velük.

8. Lőn pedig, hogy mikor ő rendjének sorában papi szolgálatot végzett az Isten előtt,
9. A papi tiszt szokása szerint reá jutott a sor, hogy bemenvén az Úrnak templomába, jó illatot gerjessen.

10. És a népnek egész sokasága imádkozék kívül a jó illatozás idején;
11. Néki pedig megjelenék az Úrnak angyala, állván a füstölő ol-tár jobbja felől.
12. És láttára megrettene Zakariás, és félelem szállá meg őt.

*697

Mikor Zakariás pap benn volt az Úr házában, valami történt, amitől nagyon megrémült. Minden bizonnyal egy szokatlan, nem mindennapi látvány volt rémületének az oka.

Ne feledjük, hogy egyedül volt benn! Ugyanis a misszionáriusok gondosan ügyeltek arra, hogy a kapcsolatfelvételnek más szemtanúja ne legyen.

Most persze találgathatnánk, hogy élő személlyel találkozott ott, vagy csak valamilyen technikai trükkel. Ez valóban csak találgatás lenne. De hogy közelebb maradjunk a valósághoz, ezért azt kell mondanunk, hogy valamilyen módon az egyik "misszionárius ügynök" jutott be az épületbe.

Ne feledjük, hogy ők sok esetben ugyanúgy néznek ki, mint bármelyikünk. Ha akarják...

Ha viszont tudatni akarták, hogy nem mindennapi emberrel állunk szemben, akkor annak különösebb műszaki akadályja nem volt. Hiszen ezer szó helyett többet ért az, amit Zakariás a saját szemével látott.

Engedjük kicsit szabadjárá a képzeletünket. Tegyük fel, hogy egy ilyen "ügynök" ugyanúgy néz ki, mint bármilyen más ember. Ugyanolyan öltözéket visel, mint bárki más. Ezért egyáltalán nem feltűnő, elvegyül a tömegben.

Az öltözéke mindennapinak tűnik. De valójában nem az. Mondjuk, apró világító félvezető eszközök vannak a palástjába szőve. Ha ezek nem működnek, akkor a palást egy közönséges ruhadarab. Viszont ha igen...

Ha tudatni akarja a célszeméllyel, hogy ő nem mindennapi ember, és ezt demonstrálni is kívánja, akkor működésbe hozza ezeket az apró, palástba szőtt eszközöket. Amitől az világítani kezd.

Így a látvány önmagáért beszél, és a célszemély azonnal érti, hogy nem közönséges személlyel van dolga. Így az "ügynöknek" nem kell magyarázkodnia vagy győzködnie őt. Hiszen a látvány beszél helyette.

Elmondja mondanivalóját és sietve távozik. Ahogy az utcára kilép, a palástot "kikapcsolja", és így már semmi feltűnő nincs rajta. Elvegyül az emberek között.

Közben a célszemély a látvány hatása alatt van. Hiszen természetesen nem ismer olyan palástot, mely világít...

Ha most bárki ezt műszakilag képtelenségnek tartja, akkor csak nézze meg egyik vagy másik rocksztár fellépő öltözékét. De különben napjainkban bárki, aki csak egy kicsit is ért az elektronikához, házilag is barkácsolhat magának hasonló világító palástot.

Ilyen egyszerű az egész. Napjainkban. És kétezer évvel ezelőtt?

Visszatérve Zakariás pap történetéhez, lássuk, mit közölt vele az "ügynök":

13. Monda pedig az angyal néki: Ne félj Zakariás; mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged Erzsébet szül néked fiat (*előre tudta a születendő nemét*), és nevezed az ő nevét Jánosnak.

14. És leszen tenéked örömdre és vigasságodra, és sokan fognak örvenezeni az ő születésén;

15. Mert nagy leszen az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és betelik Szent Lélekkel még az ő anyjának méhétől fogva.

*698

Nem akármit közölt hát vele az ismeretlen: gyermekük fog születni!

Egyrészt korábban Erzsébet soha nem esett teherbe, meg aztán idősödő emberek voltak. Így már rég lemondtak arról, hogy valaha is gyermekük születhet. Hiszen az teljesen lehetetlennek tűnt. Ezért Zakariás pap hitetlenkedve fogadta a halottakat:

18. És monda Zakariás az angyalnak: Miről tudhatom én ezt meg? mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.

19. És felelvén az angyal, monda

néki: Én **Gábor** vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldettem, hogy szóljak veled, és ez öröndetes dolgokat jelentsem néked.

*699

Nos, mint már említettük, Zakariás nagyon megijedt, mikor odabenn az ismeretlennel találkozott. Olyannyira sokkolta a szokatlan látvány, hogy ideiglenesen leblokkolt. És nem tudott beszélni. A blokk feloldásához pedig huzamosabb időre volt szükség.

Nem egy olyan esetet ismerünk napjainkban, mikor valaki olyannyira megijed valamitől, hogy ideiglenesen megnémul (leblokkol). Aztán idővel az agya feldolgozza a történeteket, és újra megszólal. Ez napjainkban egyáltalán nem tűnik különlegességnek.

Ugyanez esett meg Zakariás pappal. Ő is "megnémult". A szövegek természetesen erre megpróbáltak magyarázatot adni. Hi-

*698,*699 Lukács evangélioma 1

szen nem ismerhették akkor még a "blokkolás" fogalmát. Ezért kreáltak hát helyette egy másik magyarázatot:

20. És imé megnémulsz és nem szólhatsz mindama napig, a melyen ezek meglesznek: mivelhogy nem

hittél az én beszédimnek, a melyek beteljesednek az ő idejökben.

*700

Ennek a kreált magyarázatnak köszönhetően öltöttek a történelemek "csodás", misztikus színezetet.

Miután az ismeretlen távozott, Zakariás egy ideig ott állt kővé meredve. Idő kellett, míg a döbbenetből feleszmélt. Az emberek közben kinn várakoztak. Nem értették, miért nem jön elő:

21. A nép pedig várja vala Zakariást, és csodálkozáék, hogy a templomban késik.

22. És kijövén, nem szólhata nékik;

eszökbe vevék azért, hogy látást láttott a templomban; mert ő csak in-tegetett nékik, és néma maradt.

*701

Zakariás pap valószínűleg nemcsak ez egy alkalommal találkozott az ismeretlennel. Hiszen az egyik szövegrészben a következők szerepelnek:

78. A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, a melylyel **meglátogatott**

minket a naptámadat a magasságból,

*702

Ez a részlet Zakariás énekéből való, ahol is ő "hálát ad" azért, hogy fia született.

Ebből kiderül, hogy az "Úr" meglátogatta a magasságból őket. Azaz az égből valami leereszkedett. Ez a valami, ami leereszkedett, nyilván jármű volt. A látványát "naptámadathoz" hasonlítja. Más szóval egy jármű megjelenéséről van szó, mely leereszkedett az "égből", és igen erős fényt sugárzott. Természetesen nem maga a jármű, hanem annak a hajtóművei.

A találkozás után az események felgyorsultak.

A misszionáriusok egy csoportja titokban meglátogatta Zakariásukat, és megejtették az idősödő és mindaddig meddő Erzsébeten a beavatkozást, amely során egy megtermékenyített petesejtet ültettek be a méhébe. Ennek következtében terhes lett:

24. E napok után pedig fogada méhében Erzsébet az ő felesége, és elrejtőzék öt hónapig, mondván:

25. Így cselekedett velem az Úr a napokban, a melyekben reám tekintete, hogy elvegye az én gyalázatomat az emberek között.

*703

*700,*701,*702,*703 Lukács evangélioma I

És itt felmerül egy újabb kérdés: miért bújt el Erzsébet az emberek elől? Nyilvánvaló, hogy mindaz, amit a misszionáriusok vele "műveltek", szégyenérzetet váltott ki benne. Napjainkban egyik asszony sem szégyenkezik azon, hogy művileg termékenyítik meg. Hiszen ez rutinbeavatkozás. Napjainkban. Viszont kétezer évvel ezelőtt?

Öt hónapba telt, míg Erzsébet fel tudta dolgozni azt, hogy valakik "hozzányúltak". Csak idővel múlt el a szégyenérzete és az annak nyomán kialakult depressziója.

JÉZUS. A FOGANTATÁS

Erzsébet után a misszionáriusok egy másik nőt is kerestek. A későbbiekben neki szánták a szerepet, hogy a TERV központi figuráját világra hozza. Nyilvánvaló, hogy a kiválasztott személynek több olyan kritériumnak kellett megfelelnie, amiről nem tudunk.

Hosszas keresés után egy Mária nevű hajadont szemeltek ki, aki Názáretben élt.

Hat hónappal Erzsébet mesterséges megtermékenyítése után ugyanaz a Gábrriel nevű ismeretlen felkereste Máriát is:

26. A hatodik hónapban pedig elküldték **Gábrriel angyal** Istentől Galileának városába, a melynek neve Názáret,

27. Egy szűzhöz, a ki a Dávid házából való József nevű férfinak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária.

28. És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: Örülj, kegyelem-

be fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

29. Az pedig látván, megdöbben az ő beszédén, és elgondolkodik, hogy micsoda köszöntés ez?!

30. És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.

*704

Nos, ebből a szövegből két dolog derül ki. Az első, hogy Gábrriel, akivel korábban Zakariás pap találkozott, nem volt valami féle misztikus látomás. Hanem nagyon is valós személy volt. Ugyanis személy szerint kereste fel Máriát.

A másik következtetés, hogy a külsejét tekintve nem volt rajta semmi rendkívüli. Hiszen hétköznapi embernek nézte őt a hajadon. Amit furcsállott, az a köszöntés volt, amivel őt a házba belépő ismeretlen köszöntötte.

Hogy miért nem használták ismételten a "hatásos látvány", mint például a "fényes köpeny" módszerét a misszionáriusok? A válasz nyilvánvaló. Valamivel korábban oly jól sikerült Zakariásnál Gábrriel "belépője", hogy annak nyomán az egy időre megnémult.

Ebből okulva, itt másképp közelítettek Máriához. Egyrészt azért, mert az leányzó, és így még Zakariásnál is jobban megijedt volna. Másrészt nem akarták a dolgokat azzal bonyolítani, hogy nagyon ráijesztenek.

Ezért szelídebb eszközökhöz folyamodtak. De jobban megfigyelve mégiscsak volt valami furcsa, valami szokatlan az ismeretlen kinézetében. Hiszen Mária mégiscsak megijedt tőle.

*704 Lukács evangélioma 1

Ez a személy egy fontos, a hajadon számára sorsdöntő fontosságú üzenetet hozott:

31. És imé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK.

32. Ez nagy léssen, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét;

33. És uralkodik a Jákób házában mindörökké; és az ő királyságának vége nem léssen!

34. Monda pedig Mária az angyalnak: Mímodon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek?

*705

Mária nagyon elcsodálkozott a hallottakon. Ugyanis abban a korban csak azt tudták, hogy egy nő kizárólag egyféleképpen eshet teherbe és szülhet gyermeket. Természetes úton.

Ámde ehhez egy férfiúra is szükség van. Mária pedig hajadon és szűz volt. Ezért kérdezett hát rá, hogy ugyan hogyan is történhetne vele ilyesmi. Hiszen semmi "olyat" nem tett, és így teherbe sem eshet.

Erre az "angyal", az ismeretlen, a következőket válaszolta:

35. És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Lélek száll te reád, és a Magasságosnak ereje ár-

nyékozik meg téged; azért a mi születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.

*706

A misszionáriusok azzal próbálják őt meggyőzni, és a beleegyezését megkapni, hogy példaként Erzsébetet, a későbbi Keresztelő János anyját említik:

36. És imé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és

ez már a hatodik hónapja néki, a kit meddőnek hívtak:

*707

Meg akarták győzni arról, hogy amit felajánlanak neki, valóban nem lehetetlen:

37. Mert az Istennél semmi sem

lehetetlen.

*708

Ez valóban így is van, hiszen napjainkban a meddőség nem akadály, mint volt Erzsébet korában. Sőt, az is megoldható, hogy szűz hajadon teherbe essék és gyermeket hozzon a világra. Férfi tevőlegesen "közreműködése" nélkül.

Erzsébet példája végül is meggyőzte Máriát, s beleegyezését adta:

38. Monda pedig Mária: Ímhol az Úrnak szolgálója; **legyen nékem a te beszéded szerint** (beleegye-

zését adta a beavatkozás elvégzéséhez). **És elméne ő tőle az angyal.**

*709

*705,*706,*707,*708,*709 Lukács evangyélioma 1

Így hát a misszionáriusok a fiatal nő beleegyezését bírva, megajtották a művi megtermékenyítést. Ekkor ő még valóban hajadon és szűz volt.

Ugyanakkor már jegyben járt Józseffel, aki minderről semmit sem tudott. Hiszen mindvégig titokban kellett az egészet tartania.

Telt az idő, s a Mária méhében fejlődő magzat gyarapodott. A misszionáriusok szigorúan megtiltották Máriának, hogy a jegyese testi közeledését elfogadja. Amit az be is tartott:

25. És nem ismeré őt, míg meg nem szülé **az ő elsőszülött fiát**; és

nevezé annak nevét Jézusnak.

⁷¹⁰

Ennek nyilván megvoltak a maga okai. Valószínűleg kockáztatta volna a magzat egészséges kihordását.

Így hát értetlenül, ámde József napirendre tért a kérdés felett.

Az idő azonban telt, és Mária terhességének egyre nyilvánvalóbb jelei kezdtek mutatkozni. Egy idő után József is észrevette ezeket. Kérdőre vonta hát Máriát. Sérelmezte, hogy a közeledését minden esetben elutasította, és most mégis terhes.

Ennek csak egy oka lehet: valaki mással volt együtt. Mikor kérdőre vonta, és követelte, hogy mondja meg az illető nevét, Mária csak hallgatott.

Ez persze még tovább ingerelte a férfit, míg végül kijelentette: a jegyességet felbontja, és Mária mehet, amerre akar. De nem kívánt nyilvános jelenetet rendezni.

18. A Jézus Krisztus születése pedig így vala: Mária, az ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnak találta a Szent Lélektől.

19. József pedig, az ő férje, mivel hogy igaz ember vala és nem akará őt gyalázatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani.

⁷¹¹

Mikor már minden elveszettnek tűnt, és Mária sehogyan sem tudta jegyesét jobb belátásra bírni, megmondta az igazat. Hiszen nem akart az utcára kerülni. Ugyanis ő semmi rosszat nem tett.

Amikor József meghallotta Mária magyarázatát, enyhén szólva kinevette. Hiszen mindaz, amit hallott, nemhogy nehezen hihetőnek, hanem egyenesen képtelenségnek tűnt számára.

Mivel azt gondolta, hogy a hajadon bolondnak nézi őt, ezért még indulatosabb lett. Végül a vita azzal ért véget, hogy elment és bevágta maga mögött az ajtót.

Mária magára maradt. Sírt. Hiszen az az ember, akit valóban szeretett, többé nem hitt neki. Minden jövőbeli terve összedőlni látszott. Pedig ő csak jót akart. Úgy érezte, vége mindennek. Józsefet nem látta többé...

Mivel a méhében fejlődő magzat a TERV kulcsfontosságú figurája volt, ezért nyilván a misszionáriusok figyelemmel kísérték annak fejlődését. Nem volt szabad, hogy komplikáció lépjen fel, hiszen túl nagy volt a tét. Rengeteg energiát fordítottak a misszionáriusok a megfelelő jövőbeli anya megtalálására.

Időnként nyilván valaki közülük felkereste őt, hogy meggyőződjék, minden rendben megy-e. Ez lehetett akár Gábiel is.

Mária a soron következő "vizit" során elpanaszolta, hogy József felbontotta a jegyességet és elhagyta őt.

Ez váratlan fordulat volt a misszionáriusok számára. Elvégre nem akarták, hogy "gyermekük" szégyenletesen jöjjön a világra. Mert ha nincs apja, akkor törvénytelennek számít. A születendő Jézus így mindvégig magán viselte volna ezt a szégyenfoltot.

Ezért úgy döntöttek, hogy kiköszörülük a csorbát. Személyesen győzik meg Józsefet arról, hogy Mária nem hazudik, és valóban nincs földi apja a születendő gyermeknek.

Ezért hát az egyik éjjel felkeresték Józsefet. Ugyanúgy cselekedtek, ahogy korábban Zakariás pap esetében tették: bevették egész eszköztárukat. A látvány önmagáért beszélt.

20. Mikor pedig ezeket magában elgondolta: imé az Úrnak anyja-la álomban megjelenék néki, mondván: József, Dávidnak fia,

ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert a mi benne fogantatott, a Szent Lélektől van az.

⁷¹²

József felébredt, és meglátta az "angyalt". A látványtól nagyon megijedt. Egy pillanatra sem jutott eszébe, hogy az ismeretlen személyét megkérdőjelezze.

Az közölte vele, hogy mindaz igaz, amit Máriától hallott, és a terhességéhez semmilyen férfinak köze nincs. Utasították, hogy térjen vissza a jegyeséhez.

Hogy elkerüljék a kérdések végeláthatatlan sorát, illetve, hogy az esetnek más szemtanúi is legyenek József szomszédságából, ezért elaltatták őt. Utána sietve távoztak.

⁷¹² Máté evangélioma 1

Mikor a férfi reggel felébredt, élénken emlékezett a történetekre. Ámde azt nem tudta eldönteni, hogy álom volt-e mindez, vagy valóság. Hiszen a látogatásnak semmilyen nyoma nem maradt.

Végül úgy döntött, hogy álmodta. De a történetek olyan erős nyomot hagytak az emlékezetében, hogy biztos volt afelől — nem képzelődött.

Mivel a Mária verziója és az ismeretlentől hallott dolgok egybevágtak, ezért sértődöttsége kezdett alábbhagyni. Most már kételkedni kezdett igazában, és már nem haragudott annyira a jegyesére. Míg végül erőt vett magán és felkereste a hajadont.

Ahogy elmondta neki, mi történt, szerinte persze csak álmodta az egészet, Mária sírásban tört ki. Hiszen József végre már nem utasította el mereven a magyarázatát.

Ahogy a férfi a nő könnyes szemébe nézett, úgy érezte, hisz neki. Hinnie kell neki. Mert még mindig szereti.

A dolgok végül, akárcsak a romantikus regényekben, rendeződtek.

A misszionáriusoknak közvetlen beavatkozásukkal sikerült a csorbát kiköszörölniük. A csecsemő immár törvényesen, egy ép családban láthatta meg a napvilágot.

SZÜLETÉS. A CSILLAG

Nos, a misszionáriusok művi úton megtermékenyítették Erzsébetet, aki a későbbi Keresztelő Jánost szülte, illetve Máriát, aki Jézusnak adott életet.

A megtermékenyített petesejt génjeinek a fele nyilván manipulált volt. Különben mi értelme lett volna az egész beavatkozásnak? Mert amennyiben "közönséges" génkészlet lett volna az apai oldalon, akkor Jézus sem lett volna több egy "egyszerű" földi embernél.

Ugyanakkor a Tervhez szükség volt arra, hogy a születendő magzat valamiben más legyen, mint kortársai. Vannak ugyanis olyan feltevések, hogy az átlagnál jóval nagyobb volt a testmasszága. Ennek is genetikai okai lehettek.

Nilván, egy alacsony, "mitugrász" termetű személyt ugyan ki vett volna komolyan? Mindenképp fel kellett magára hívni az emberek figyelmét, már csak a megjelenésével is. Ezért a látványnak önmagáért kellett beszélnie...

Másrészt bizonyosan rendelkezett még olyan tulajdonságokkal, és itt elsősorban fizikai és pszichikai jellegzetességekre gondolok, melyek nem számítottak mindennapiaknak.

Ezért egy olyan megtermékenyített petesejtet ültettek be Mária méhébe, mely génállományát tekintve emberi külsőt "írt elő". Ugyanakkor tulajdonságait tekintve annál több volt.

Miután a magzat rendben fejlődött, eljött a születés ideje.

Közben ugyanakkor kinn a kozmoszban valószínűleg tovább folytatódott a szembenállás. A TERV ellendrukkerei mindenképpen "keresztbe akartak tenni". Ezért a hatalmon lévőkhez olyan információt juttattak el, hogy a közeljövőben fog világra jönni egy fiúgyermek, aki ha életben marad, akkor nagy változásokat fog előidézni, sőt még Heródes hatalmát is megingatja.

A szövegek szerint mindezeket Heródes bölcsei a szövegekből és a jóslatokból olvasták ki. Ez persze nem egyéb, mint utólagos belemagyarázás. Hiszen a háttérben működtek azok az erők, melyek az eseményeket irányították.

Nem sokkal Jézus születése előtt Augustus császár parancsot adott a népszámlálásra. Ezért Mária és József Betlehembe ment. Az események ott folytatódtak.

Mária egy istállóban szülte meg a misszionáriusok gyermekét — Jézust.

A Terv része volt az is, hogy a születendő gyermekre fel kell hívni a figyelmet. A misszionáriusok mindent elkövettek azért, hogy ezt megtegyék.

Az egyik fontos mozzanat — a betlehemi csillag. Lássuk hát, mi is volt ez valójában.

1. A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, imé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván:

2. Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki.

3. Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

4. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie?

5. Azok pedig mondanak néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta:

6. És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.

7. Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmasan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét.

8. És elküldvén őket Bethlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek néki.

9. Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. És imé **a csillag**, a melyet napkeleten láttak, **előttük megy vala** mind addig, **a míg odaérvén, megállá a hely fölött, a hol a gyermek vala.**

10. És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.

11. És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitérítván, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát.

⁷¹³

Hogy kik voltak ezek a napkeleti bölcsek valójában? Nem tudjuk. Viszont nagyon valószínű, hogy a Hálózat emberei lehettek, akik napkeleti bölcseknek adták ki magukat. Mert ugyan ki tudta volna ellenőrizni, hogy mindaz, amit mondanak, megfelel-e a valóságnak?

Kinézetükből ítélve valóban azoknak látszottak. Így hittek nekik.

De mi is volt valójában a betlehemi csillag?

A tudományos világ egyes képviselői megpróbálták úgy magyarázni ezt a "jelenséget", hogy az nem volt egyéb, mint egy felrobbant csillag, szupernova, mely az égbolton ekkor rövid ideig a legfényesebb objektumok közé tartozott. Aztán elhalványult, és eltűnt.

Ez szép is lenne, ha igaz lenne. Ugyanis van itt egy kis bökkenő: az égbolton ez a fényes objektum mozgott, folyamatosan változtatta a helyét!

Egy csillag nem szokott így viselkedni. Ugyanis a csillagok, a bolygók és egyéb kozmikus objektumok, melyek messze kinn a világűrben találhatók, számunkra az égbolton hosszú ideig mozdulatlanoknak tűnnek. Csak a Föld forgásának következtében végeznek a nap 24 órájában az égbolttal együtt "földkörüli" mozgást. De egymáshoz viszonyított helyzetük az égbolton nagyon hosszú ideig szinte változatlan marad. Ez alól csak a Naprendszer szabad szemmel látható bolygói képeznek kivételt, melyek lassú, de megfigyelhető mozgást végeznek az állócsillagokhoz képest.

A szövegek szerint pedig a "bölcsek" egy olyan fényes objektum mozgását követték, mely az éjszakai égbolton meglehetősen gyorsan mozgott. Sőt! Betlehem fölé érve megállt.

Nagyon fontos az a kitétel, hogy a hely fölé érve, ahol a gyermek volt — megállt!

Ebből két fontos következtetés vonható le.

1. Mivel az objektum gyorsan változtatta helyzetét, ezért semmiképp sem lehetett kozmikus test.

2. Abból, hogy a hely fölött megállt, csak egy dolog következik: egy olyan objektum volt, mely kis magasságban mozgott.

Amennyiben valóban csillag, vagy szupernova lett volna, akkor az a kifejezés, hogy "a hely fölött megállt", értelmét veszítené. Hiszen tegyük fel, hogy egy valódi csillag és a fejünk fölött van. Mivel nagyon messze van ez az égitest tőlünk, ezért, ha mondjuk egy kilométerrel arrébb megyünk és fölnézünk, még mindig a fejünk felett lesz.

Ha további ötven kilométerrel arrébb megyünk, továbbra is a fejünk felett marad. Ez azért van, mert az egy kilométer, vagy akár az ötven is, elenyészően csekély ahhoz a milliárdszor milliárdnyi kilométerhez képest, amilyen messze tőlünk a világűrben a csillag van.

Így hát egy valódi csillag "fejünk felett való helyzete" a rendkívül pontos helymeghatározáshoz teljességgel alkalmatlan.

Ámde ha nem csillagról, mint égitestről beszélünk, hanem csillagszerű fényes objektumról? Mely az éjszakai égbolton jól megfigyelhető?

Napjainkban, gondolom, mindenki látott már az éjszakai égbolton mondjuk utasszállító repülőgépet repülni. Pontosabban nem láthatta magát a gépet, hanem csak a jelzőfényeit. Ugyanis ezek arra szolgálnak, hogy a gép fenn a magasban jól látható legyen más gépek számára.

Vajon mit mondana Ön, kedves olvasó, ha ilyet lát? Azt ugye, hogy egy repülőgép repül. Persze, hiszen ismeri, mindennapjaink megszokott járműve.

És kétezer évvel ezelőtt?

Vajon el tudtak-e akkor képzelni olyan valamit, ami repül? Kivéve persze a madarakat.

Na, pont ez a lényeg!

A misszionáriusok mindent megtettek azért, hogy Jézus születése felkeltse az emberek figyelmét. Elvégre a későbbiekben történelemformáló szerepet szántak neki.

Azt tették hát, hogy az egyik járművük éjszaka, nem nagy magasságban ott haladt a "bölcsek" előtt. A fedélzeti fényforrások jól láthatóvá tették az éjszakai égbolton. Azonban néhány kilométer magasságban mozgott, aminek következtében nem volt hallható a motorzaja. Csak egy pontszerű fényes objektum volt a csillagos égbolton, mely... folyamatosan helyet változtatott.

Őn is tudja, kedves olvasó, hogy ha mondjuk egy helikopter éjszaka egy erős fényforrással a fedélzetén repül, akkor annak a hangját a nagy magasság miatt nem halljuk. Csak fényes, mozgó pontként észleljük.

Nem volt ez másképp kétezer évvel ezelőtt sem.

Egy jármű mutatta az utat, és a hely fölé érve megállt, és lebegni kezdett.

Nincs benne semmilyen "csoda". Mert a misszionáriusok Tervének ez is része volt.

A beavatkozás egy másik fontos eleméről Lukács számol be.

8. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájuk mellett.

714

Egyszer csak az égbolton feltűnt egy fényes valami, mely a közelben landolt, és erős fényt sugárzott:

9. És imé az Úrnak angyala hozzá-
jok jöve, és az Úrnak dicsősége kö-

rülvevé őket: és nagy félelemmel
megfélemlének.

*715

A pásztorok értelemszerűen nagyon megijedtek. Hiszen soha még csak hasonlót sem láttak! Az ismeretlen, fényt sugárzó jármű, kinn a mezőn, az éjszaka sötétjében — ijesztő volt.

Kevéssel a landolás után a járműből alakok tűntek elő. Egyikük a remegő pásztorok irányába tartott. Mikor odaért hozzájuk, azok azt hitték, eljött számukra a vég. Most mindannyian meghalnak...

Az ismeretlen látta, hogy a pásztorok halálra vannak rémülve a megjelenésüktől. Ezért első szavaival, melyeket a pásztorokhoz intézett, megpróbálta őket megnyugtatni:

10. És monda az angyal nekik: Ne féljeteK, mert imé hirdetek neKtek nagy örömet, mely az egész népnek öröme léssen:

11. Mert született neKtek ma a

Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

12. Ez pedig neKtek a jele: Találtok egy kis gyermeket bepólyálva felküdni a jászolban.

*716

A látogatás célja egyértelmű volt: a misszionáriusok a köztudatban kívánták "elhinteni": megszületett a Megváltó.

Miután az ismeretlen röviden közölte ezt a pásztorokkal, megfordult, és társaival együtt, akik a járműnél várakoztak, visszatért a fedélzetre. Az ajtóként szolgáló zsilipszerű szerkezet becsukódott mögöttük.

A pásztorok egyre csak bámulták a tőlük valamivel távolabb álló szerkezetet. Kezdték kissé megnyugodni. Aztán váratlanul az éjszaka csendjébe belesívitott az induló hajtómű hangja. A start következtében erős hangrobaj és vakító fény világította meg a jármű környezetét:

13. És hirtelenséggel jelenék az angyalai mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala:

14. Dicsőség a magasságos menynekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!

*717

A pásztorok rémültükben arccal a földre vetették magukat. A robajtól és az erős fénytől, ha lehet, még jobban megrémültek, mint amikor a jármű landolt. (A 10. fejezetben majd kiderül, hogy ezek az állítólagos szózatok csak utólagosan kerültek a szövegekbe.)

*715,*716,*717 Lukács evangélioma 2

Eközben az “angyal”, fedélzetén a misszionáriusokkal, emelkedni kezdett.

Pillanatok múlva már magasan az “égben” járt.

15. És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlők a mennybe, mondának a pásztoremberek egymásnak:

Menjünk el mind Bethlehemig, és lássuk meg e dolgot, a melyet az Úr megjelentetett nekünk.

*718

Mikor már messze a magasban járt a jármű, és a robaj elhalult, csak akkor mertek fölnézni. Ahogy az égre emelték szemüket, már csupán egy gyorsan távolodó fénypontot láttak. Míg végül az is eltűnt a szemük elől.

Időbe telt, míg valamennyire megnyugodtak. Ekkor megpróbálták higgadtan végiggondolni, mi is történt valójában.

Mivel itt nyilván valami természetfölöttivel találkoztak, legálábbis az akkori ismereteik szintjét tekintve, ezért mindannyian egyetértettek abban, hogy csak az Isten angyala lehetett az ismeretlen.

Viszont nem tudták, mi volt az a fény, és főleg, hogy mi volt az a rettenetes robaj.

Egyikük szerint az utóbbi biztosan az Isten hangja volt, míg másikuk az angyal hangjának hitte. A harmadik szentül meg volt győződve, hogy angyalok ezrei szólaltak meg, és azért volt a hang olyan nagyon erős.

Summa-summárum, mindenki mást vélt kihallani a robajból. Hosszas vitatkozás után megegyeztek abban, hogy végül is angyalok ezrei szólaltak meg, akik dicsérték az Urat.

Egy idő múlva kíváncsiságuk olyannyira felülkerekedett rajtuk, hogy úgy döntöttek, utánajárnak mindannak, amit az ismeretlentől hallottak:

16. Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józse-

fet, és a kis gyermeket, ki a jásolban fekszik vala.

*719

Nagyon megdöbbentek, mikor valóban megtalálták a csöppséget anyja és József társaságában. Minden úgy volt, ahogy az ismeretlen mondta...

Ezen nagyon fellelkesedtek.

17. És ezt látván, elhírdeté, a mi nékik a gyermek felől mondatott vala.
18. És mindenek, a kik hallák, elcso-dálkoznak azokon, a miket a pásztorok nékik mondatottak.

20. A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mind azok felől, a miket hallottak és láttak, a mint nékik megmondatott.

*720

A misszionáriusok számítása bejött. A pásztorok immár felkelkesülve hirdették: megszületett a Megváltó.

Sokan azok közül, akik hallották ezt, bolondnak nézték őket. De ez már nem érdekelte a pásztorokat. Hiszen olyan dolgot láttak, olyan történésnek voltak a szemtanúi, melyet korábban senki sem látott.

Így a köztudatban a suttogás szintjén terjedni kezdett: megszületett a Messiás.

Kis idő múlva egész Izráelben a csillagról, és a mezőn megjelent angyalokról kezdtek beszélni.

De... ez eljutott Heródes fülébe is.

Az emberek egyre izgatottabbak lettek. Mindenki már csak erről beszélt. Heródes, mindezt látva, attól tartott, hogy az a gyermek, aki nemrég született, ha már most is ennyire "népszerű", akkor mi lesz később? Hatalmát féltette.

Úgy döntött, hogy inkább lemészároltatja az összes kétévesnél fiatalabb gyermeket. Csakhogy hatalmát megvédje. Hátha azok között lesz ez is...

16. Ekkor Heródes ... kiküldvén, megölete Bethlehemben és annak

egész környékén minden gyermeket, két esztendőstől és azon alól...

^{*721}

Csakhogy a kiadott parancsról a misszionáriusok kiépített ügynökhálózatuk révén azonnal tudomást szereztek. Nem volt szabad késlekedniük. Hisz minden egyes elvesztegetett percen az újszülött élete múlhatott. Csak annyi lehetőségük maradt, hogy hamarabb érnek Betlehembe, mint a Heródes parancsát vivő futár. Talán csak néhány óra maradt...

Betlehembe azonnal egy jármű indult, mely a közeli mezőn landolt. A járműből előbukkanó személy sietve igyekezett a család éjszakai menedéke felé. Percek múlva oda is ért.

13. ...megjelenék az Úrnak angyala Józsefnek álomban, és monda: **Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss**

Égyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.

^{*722}

Amikor az "angyal" belépett az istállóba, József és Mária a kiseddel békésen aludt. Odalépett Józsefhez, és a mélyen alvó férfit ébresztgetni kezdte. Közben persze ügyelt arra, hogy a csecsemőt ne riassza fel.

^{*721, *722} Máté evangélioma 2

Ahogy József ébredezni kezdett és kinyitotta a szemét, az "angyal" föléhajolva suttogva nyomatékosan utasította: azonnal keljenek fel és meneküljenek Egyiptomba. Mert a futár már órák óta úton volt Betlehem felé Heródes parancsával...

Mikor látta, hogy a férfi megértette mindazt, amit mondott, még egyszer nyomatékosan hozzátette: azonnal meneküljenek! Aztán kilépett a helyiségből és sietve távozott.

Józsefnek még néhány percre szüksége volt, hogy teljesen magához térjen. Nem tudta, hogy mindaz, amit az imént hallott, álom volt vagy valóság. Mert az "angyal" már sehol nem látta. De állandóan a fejében visszhangoztak a hallott szavak. Ezért megértette, hogy nem csak képzelődött...

Csendben felébresztette Máriát, és percek múlva már úton is voltak.

Mikor a futár a paranccsal megérkezett Betlehembe, ők már messze a város határán túl jártak...

KERESZTELŐ JÁNOS

Most ugorjunk vissza az időben hat hónapot. Láthattuk, hogy Zakariás papnak és feleségének, Erzsébetnek, a misszionáriusoknak köszönhetően gyermeke fogant. Ez a gyermek külsejében ugyan nem sokban különbözött egy átlagembertől, de mégis manipulált génkészlettel rendelkezett.

Ő is a misszionáriusok fia volt, akárcsak Jézus.

Megváltoztatott génállományának köszönhetően minden bizonnyal rendelkezett olyan tulajdonságokkal, melyekkel mások nem. Egyszóval valamiben több volt egy földi átlagembernél.

Korábban Sámson, aki szintén egy meddő, öregedő házaspár gyermekeként született, rendkívüli fizikai erővel bírt. Tudjuk róla, hogy fogantatása a misszionáriusok beavatkozásának nyomán történt (*379). Ezért nemcsak nagyon erős, hanem viselkedését tekintve kicsit "furcsa" is volt. Erről korábban szoltunk.

Ugyanez igaz Keresztelő Jánosra is. Hiszen az ő viselkedésében is voltak furcsaságok.

4. Ennek a Jánosnak a ruhája pedig teveszőrből vala, és bőrv vala a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz.

*723

33. Mert eljött Keresztelő János, a ki kenyeret sem eszik, bort sem iszik, és ezt mondjatók: Ördög van benne.

*724

De hogyan is kezdődött a küldetés Jánosnál? Az valószínűtlen, hogy pici gyermek korában téríteni és prédikálni kezdett volna.

Gyermekkorát és ifjúságát úgy élte meg, mint az egyszerű mindennapi emberek túlnyomó többsége. Semmiben sem különbözött kortársaitól. Sem küllemében, sem viselkedését tekintve.

Aztán történt valami... Ami gyökeresen megváltoztatta az életét... A misszionáriusok kapcsolatba léptek vele...

Erről ugyan meglehetősen kevés vonatkozás található a szövegekben, de a párhuzam közte és Jézus, illetve a velük történetek között fellelhető.

A szövegek erről csak a következőket írják:

80. A kis gyermek pedig nevekedik és erősödik vala lélekben; és a pusztában vala mind ama na-

pig, a melyen megmutatta magát az Izráelnek.

*725

*723 Máté evangélioma 3

*725 Lukács evangélioma 1

*724 Lukács evangélioma 7

Ez ugyan még nem mond semmit.

Egy nagyon fontos részlet azonban sok mindent elárul számunkra:

2. Annás és Kajafás főpapsága alatt, **lőn az Úrnak szava Jánoshoz**, a Zakariás fiához, **a pusztában**.

3. És méne a Jordán mellett lévő minden tartományba prédikálván a megtérés keresztségét a bűnöknek bocsánatjára;

*726

Arról van itt szó, hogy János a misszionáriusokkal találkozott a pusztában. De úgy hiszem, pontosabb megfogalmazás, ha azt mondjuk, hogy azok elvitték őt magukkal...

Hiszen Jézussal ugyanez történt. Kevéssel később részlete-sen beszélni fogunk róla.

Miután Jánossal történt valami a “pusztában”, más ember lett. Szinte teljesen megváltozott.

Csak egyetlen célnak szentelte minden idejét — térített.

A Tervben neki jutott az úttörő szerepe. Ő készítette elő a “talajt” Jézusnak.

28. Ti magatok vagytok a bizony-ságaim, hogy megmondtam: Nem va-

gyok én a Krisztus, hanem hogy ő előtte küldtettem el.

*727

Ezeket a szavakat Keresztelő János mondja.

A feladata a “terep előkészítése” volt:

76. Te pedig kis gyermek, a magas-ságos Isten prófétájának hivatlatol;

mert **az Úr** előtt jársz, hogy az ő **utait megkészítsed**.

*728

Ő azonban nem ismerte a másik személyt. Nem tudta, ho-gyan néz ki. A név nem minden esetben mondott sokat, hiszen abban az időben a Jézus keresztnév eléggé elterjedt volt. Ha-nem “a pusztában”, amikor a misszionáriusoknál volt, konkrét instrukciókat kapott arra vonatkozólag, hogyan fogja a másik személyt felismerni.

Ugorjunk egy kicsit előbbre és vizsgáljuk meg részletesen:

30. Ez az, a kiről én ezt mondtam: Én utánam jó egy férfiú, a ki előt-tem lett, mert előbb volt nálam-nál.

31. **És én nem ismertem őt**; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel keresz-telek.

*729

Ha a Tervben nem lett volna “felvezető” személy, akkor a kitűzött célt sem érték volna el. Hiszen ha egyszer a teljes ismeretlenségből jelent volna meg egy Jézus nevezetű férfiú,

*726 Lukács evangélioma 3

*727 János evangélioma 3

*728 Lukács evangélioma 1

*729 János evangélioma 1

aki önmagáról bizonyos dolgokat állít, valószínűleg bolondnak nézték volna. Egyfajta szent örültnek.

De mikor Jézuson volt a sor, akkorra Keresztelő Jánosnak már nagy volt a híre, és sokan odafigyeltek a szavára. Ezért kellett neki előbb születnie.

Hatalmas előnyt jelentett a "startnál" az, hogy Keresztelő János, akit már nagyon sokan ismertek, mintegy "beprotezsálta" Jézust. Tulajdonképpen ez volt János feladata a Tervben.

Na de lássuk, mit is mond tovább:

32. És bizonyoságot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta.
33. És én nem ismertem őt; **de aki**

elküldte engem, hogy vízzel kereszteljek, **az mondá nekem:** *(instrukció)* A kire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, az az, a ki keresztel Szent Lélekkel.

*730

A legfontosabb, ami kiderül, hogy János konkrét utasításokat kapott valakitől, akivel a "pusztában" találkozott. Ezek arra vonatkoztak, hogy miről is fogja felismerni a másik küldöttet.

Ahhoz megint csak kritikusan kell viszonyulnunk, hogy galambhoz hasonlót látott rá "leszállni". Ezek csak János szavai, melyeket a tömeghez intézett.

Ne feledjük, őrá is vonatkozott a kötelező titoktartás. Hiszen ezen is múltott a Terv sikere. Mert arról nem beszél, hogy a "pusztában" hol volt, és kikkel találkozott. Ezt majd megteszi helyette Jézus.

Amikor János az utasításokat megkapta, nyilván arra is utasították, hogy csak azt mondhatja el az embereknek, amit a misszionáriusok azoknak szánnak. Éppen ezért beszél János "Szent Lélekről", mely "galamb képében" szállt le Jézusra.

Egyértelmű, hogy semmi ilyen nem volt látható. Csak... Jánosnak ezt kellett az embereknek mondania...

Hiszen még csak ezután következtek a "csodák", melyek nagyon sok embert nyertek meg a Terv kulcsfigurájának követőjévé.

De van itt még egy érdekes kérdés.

Amikor a misszionáriusok Jánost ellátták instrukciókkal, vajon miért nem adták meg neki Jézus "koordinátáit"? Azaz, miért nem mondták neki azt, hogy "az jön utánad, akit Jézusnak hívnak, Názáretben született. Mária és József, az ács fiúgyermeke."

*730 János evangélioma I

Hiszen ekkor egyértelmű lett volna, hogy ki a másik kulcs-szereplő.

Ehelyett a misszionáriusok voltaképpen meghagyták maguknak a választás lehetőségét. Mert amikor János a "pusztában" megkapta az utasításokat, azok még nem tudhatták teljes bizonyossággal: A Názáretben született Jézus átmegy-e a "teszten". Melyet számára tartogattak...

AZ ÁCSMESTER

Jézusnál ott hagytuk félbe a történetet, amikor a misszionáriusok figyelmeztették Józsefet, hogy azonnal meneküljenek a kisdeddal Egyiptomba. És csak akkor térjenek vissza, mikor erre majd utasítást kapnak.

Közben lezajlott a nagy öldöklés, mikor Heródes parancsára az összes kétévesnél fiatalabb fiúgyermeket kíméletlenül legyilkolták.

Mindezt a misszionáriusok nem akadályozhatták meg, mivel akkor közvetlenül be kellett volna avatkozniuk. Mert ez nagyobb kárt okozott volna a későbbiekben, mint amennyit segíthetett.

Ne gondoljuk azonban azt, hogy tétlenül szemléltek mindazt az esztelenséget, mely ott folyt. Ugyanis a Terv végrehajtásában egy komoly akadály merült fel: Heródes és néhány nagyhatalmú és befolyásos tanácsadója. Ezek útjában álltak a későbbi történéseknek.

A gyermekgyilkosságokat ugyan nem akadályozhatták meg, de néhány nemkívánatos személyt könnyen "likvidálhattak". Mivel ennek ezernyi módja volt.

19. Mikor pedig Heródes meghalt, imé a Úrnak angyala megjelenék álomban Józsefnek Egyiptomban.
20. Mondván: Kelj fel, vedd a gyer-

meket és annak anyját, és eredj az Izráel földre; mert **meghaltak, a kik a gyermeket halálra keresik** vala.

⁷³¹

Azt ugye eléggé nehéz elképzelni, hogy ha már a misszionáriusok igen komoly erőket mozgattak meg a háttérben a Terv sikere érdekében, csak tétlenül szemlélik, hogy Heródes és néhány főembere, akik törekvéseik útjában állnak, majd talán sok év múlva természetes úton elhaláloznak?

És ha ez több évtized múlva történik? Közben Egyiptomban Jézus felnövekszik, aztán... Mint aggastyán tér vissza Izráelbe?

Erre nem volt idő...

Azonkívül figyelemreméltó, hogy az "angyal" többes számot használ: "Meghaltak azok, akik a gyermeket keresik".

Ugyanis a misszionáriusok, felhasználva szupertechnikájukat, illetve az általuk a Földön létrehozott "ügynökhálózatot", egyenként likvidálták a nemkívánatos személyeket. Akik a Terv útjában álltak...

⁷³¹ Máté evangélioma 2

Az emberek pedig, látva ezek halálát, természetesen mi egyebet mondhattak: Isten büntetése azért, mert sok csecsemőt megölettek. Pedig mindössze ezzel hárult el az akadály, mely a Terv további megvalósítását nehezítette.

De nemcsak ekkor szabadultak meg a misszionáriusok nemkívánatos személyektől. Ugyanis később Heródes fiát is sokak szeme láttára likvidálták.

Nos, József Máriával és Jézussal visszatért Izráel földjére. Vajon mi történt ezután?

Semmi...

Élték a közepszerű polgárok életét. József ácsként dolgozott, és tartotta el családját. Jézus gyermekből lassan férfivá cseperedett.

Közben Józsefnek és Máriának újabb gyermekei születtek:

55. Nem ez-é amaz ácsmesterek fia? Nem az ő anyját hívják-é Máriának, és **az ő testvéreit Jakabnak, Józsnak, Simonnak és Júdásnak?**

56. És **az ő nőtestvérei** is nem mind mi nálunk vannak-é?...^{*732}

Máriának és Józsefnek négy fiúgyermeke — Jakab, Józse, Simon és Júdás — született. Ezenkívül legalább két leánygyermekük is volt. Így összesen Jézussal együtt legalább kilenc tagot számlált a család.

Nem hiszi mindezt, kedves olvasó? Lapozza fel Máté evangéliumát a megadott helyen!

Sőt a *710/25 is arról számol be, hogy Jézus Máriának az elsőszülött fia volt. Mert Máriának és Józsefnek több gyermekük is született. De másutt is van ennek nyoma:

12. Azután leméne Kapemaumba, ő és az ő anyja és **a testvérei** és

tanítványai; és ott maradának néhány napig.^{*733}

Később, ahogy Jézus felcseperedett, immár be kellett segítenie "apjának" kistestvérei eltartásába. Beállt hát ő is ácsként dolgozni:

3. Avagy nem ez-é az **az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsnak, Júdásnak és**

Simonnak pedig testvére? És nincsenek-é itt közöttünk **az ő nőtestvérei** is?...^{*734}

Hiszen azok az állítások, amelyek szerint Jézus már kisgyermek korában a szent írásokat olvasta, és magyarázta, sőt gyakran a papok között a templomban volt. Hát... Enyhe túlzások.

^{*732} Máté evangélioma 13

^{*733} János evangélioma 2

^{*734} Márk evangélioma 6

(Mert a papi testületbe kiskorú besorolást nem nyerhetett, még kevésbé vehetett részt az általuk képviselt szűk körben.)

Ugyanis a legendás személyek múltját gyakran átformálják, megcsépítik. Csak azért, hogy azok ne mondjanak ellent a rólu­ k kialakult képnek.

Hiszen Jézus későbbi legendás és misztikus kultuszába se­ hogyan sem illett volna bele az a tény, hogy mintegy harminc­ éves koráig egy "szürke" ácsmester volt, aki semmiben sem különbözött a kortársaitól, és élte azok eseménytelen életét.

Ezért egy kicsit "feltupírozva" tették hozzá a krónikások, hogy Jézus már sokkal korábban is "csodagyerek" volt. Mert ha ez valóban így lett volna, akkor harmincéves korára egy "egysze­ rű" ácsmesternél mindenképpen többre vitte volna...

Nem is történt vele semmi különleges mindaddig,... míg a misszionáriusok magukkal nem vitték őt...

NEGYVEN NAP A "PUSZTÁBAN". FELKÉSZÍTÉS A KÜLDETÉSRE

Egy nem földi társadalom küldöttei mindvégig figyelemmel kísérték Jézus fejlődését. Amikor elérkezettnek látták az időt ahhoz, hogy felvegyék vele a kapcsolatot, már csak a megfelelő alkalomra vártak.

Közben az országban vándorolva Keresztelő János prédikált és megtérésre szólította fel az embereket. Prédikáció közben az önként jelentkezőket vízzel megkeresztelte.

Sokan voltak, akik mindazzal egyetértettek, amit hirdetett. Ezek az emberek mind meg akartak keresztelkedni.

Amikor az új "szekta", azaz vallási irányzat híre eljutott Jézushoz is, ő úgy döntött, hogy "megnézi magának" ezt a Keresztelő Jánost, akiről oly sokat beszélnek.

Ahogy hallgatta János prédikációját, elhatározta, hogy ő is megkeresztelkedik.

Innen folytassuk hát.

16. És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből; és ímé az egek megnyilatkoznak néki, és ő látá az Istennek Lelkét alájőni mint egy galambot és ő reá szállani.

17. És ímé egy égi hang *(annak a járműnek a hangja, mely elvitte Jézust)* ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm.

*735

1. Akkor Jézus vitették a Lélektől a pusztába *(valami elvitte)*, hogy megkísértessek az ördögtől.

*736

9. És lőn azokban a napokban, eljőve Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelteték János által a Jordánban.

10. És azonnal feljövén a vízből, látá az egeket megnyilatkozni, és a Lelket mint egy galambot ő reá leszállani;

11. És szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm.

12. És a lélek azonnal elragadá őt a pusztába.

*737

Mikor kinn volt a Jordán folyónál, valami történt: "azonnal feljövén a vízből". Azaz valami felkeltette az emberek figyelmét. Ugyanis az ott lévők egy furcsa hangra lettek figyelmesek, mely az "égből" jött.

Na persze nem szózat volt ez a hang. Hanem... egy jármű hajtóműveinek a zaja.

Mely azért jött, hogy... Jézust elvigye magával.

Bizonyára akadnak olyanok, akik váltig fogják bizonygatni, hogy az a hang valóban szózat volt.

*735 Máté evangélioma 3

*737 Márk evangélioma 1

*736 Máté evangélioma 4

Figyelemreméltó, hogy ebben Máté, Márk és Lukács sem ért teljesen egyet. Ugyanis Máté szerint: "Ez amaz én szerelmes fiam, a kiből én gyönyörködöm."

Márk pedig: "Te vagy az én szerelmes fiam, a kiből én gyönyörködöm."

Lukács egy harmadik verziót állít: "Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm".

Valójában mi hangzott hát el? Kinek higgyünk?

A kérdés eldöntéséhez segítségünkre van egy másik szövegrészlet:

28. Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! **Szózat jöve** azért **az égből**: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.

29. **A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondanak: Angyal szólott néki.**

*738

Ennyit a szózatról. Hiszen egy másik esetben a Jézus körül lévők hallottak egy hangot. Ezt a hangot a krónikás szózatként említi, mely azt mondta: "Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem".

De...

Mindazok közül, akik jelen voltak és hallották azt a bizonyos hangot, egyesek azt mondták, hogy mennydörgött. Míg mások szerint angyal hangja volt.

Nos, a magyarázatok közül az utóbbi két variáció az igaz. Ugyanis valóban "angyal" — jármű — hangja volt, mely hasonlított a "mennydörgéshez". Így mind a kettő igaz. Csak... A kreált magyarázat nem az.

Már csak később tették hozzá, hiszen valahogy csak értelmezni kellett ezt a hangot! Ugye?

Eszerint, ez a hang nem lehetett más, mint — szózat. Mely ezt meg ezt mondta.

Az efféle magyarázatok és értelmezések nagyon erősen torzították a Biblia szövegeinek értelmezését. Hiszen azzal ugyan mit lehet kezdeni, ha az égből egy nagy erejű hang valamit mond?

Az viszont már nagyon is érthető, hogy mi volt az a mennydörgésszerű hang. Egy "angyal" — jármű — hajtóműveinek a hangja volt.

*738 János evangélioma 12

Ha valaki azt kérdezné, hogy ugyan már, az emberek honnan ismerhették az “angyal” hangját? Onnan, hogy amint arra az előzőekben számos alkalommal utaltunk, abban az időben igen csak aktív UFO-tevékenység volt észlelhető. Ebből csak egy példa:

2. Van pedig Jeruzsálemben a Juh kapunál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácza van.
3. Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását.

4. Mert **időnként angyal szállta a tóra, és felzavará a vizet:** a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akáminémű betegségben volt.

*739

Az emberek abban az időben gyakran láttak “angyalt”. Adott esetben is. Így az azt kísérő hangot is jól ismerték már. Akárcsak mi is napjainkban, mondjuk a vadászgépek hangját.

Azt, hogy mit kerestek ott a misszionáriusok járművei, később fogjuk tárgyalni.

Térjünk hát vissza e kis kitérő után Jézushoz.

Az kiderült, hogy mikor ő kinn volt a Jordán folyónál, egy hangot lehetett a magasból hallani, mely mennydörgésszerű volt.

Egy jármű hangja volt ez, mely őt elvitte. Hiszen a szövegek is megjegyzik, hogy nem magától ment, hanem vitték.

Annak most nem sok értelme lenne, hogy azt találgassuk, a misszionáriusok milyen módon valósították meg mindezt. Azért nincs értelme, mivel nem ismerjük a technológiájukat. Csak azt tudjuk, hogy összehasonlíthatatlanul fejlettebb, mint a miénk.

Ezért lépünk tovább. És lássuk inkább azt, hova is vitték Jézust?

13. És ott volt a pusztában negyven napig kísértetve a Sántától, és a vad

állatokkal vala együtt; és az angyalok szolgálnak vala néki.

*740

Az angyalokról tudjuk azt, hogy gyakran jelentenek fegyveres személyeket is. Leegyszerűsítve úgy mondhatnánk, misszionárius katonákat.

“Vad állatokkal” már találkoztunk Dániel könyvében. Ezek olyan szerkezetek, melyek harci eszközök. Mozognak, ezért nevezik a szövegek őket állatoknak. Csak azért a “vad” jelző, mert egyik ismert állatfajhoz sem hasonlítanak külsejükben.

Álljon itt erre egy másik példa:

21. Mert így szól az Úr Isten: Mennyivel inkább, ha e négy nehéz ítéletemet: a fegyvert, éhséget,

vadállatot és döghalált bocsátom Jeruzsálemre, hogy kiirtsak belőle embert és barmot!

*741

*739 János evangélioma 5

*740 Márk evangélioma 1

*741 Ezékiel könyve 14

Azt már a korábbiakból megtudtuk, hogy a misszionáriusoknak közül volt Jeruzsálem ostromához, sőt annak lerombolásához is.

Elég nehéz azonban elképzelni azt a képet, hogy az "Úr" fegyvert vet be Jeruzsálem ostromakor, sőt a misszionáriusok személyesen harcolnak. Aztán meg a semmiből farkasok, oroszlánok meg más egyéb ragadozók — vadállatok — jelennek meg. Ez butaság.

Az viszont, hogy Jeruzsálem ostromakor a misszionáriusok harci járműveket — "vad állatokat" — vetettek be, az már sokkal logikusabb.

Ugyanilyen nehéz, sőt még nehezebb elképzelni azt a képet, hogy Jézus csak úgy "üldögélt" a pusztában. Körülötte ragadozók "sétálgattak" és fehér ruhájú szárnyas alakok röpködtek. Ez a naivitás felső foka lenne. Helyette sokkal egyszerűbb és kézenfekvőbb a magyarázat.

25. ábra

"...És ott vala a pusztában vad állatokkal együtt; és angyalok szolgáltak neki..."

"fenevadak". Az előtérben pedig egy "angyal" látható. Legalábbis egy több ezer évvel ezelőtt élt ember szemén keresztül nézve...

Sőt, még az is mindjárt érthető lesz, hogy egyes "angyalok" miért szolgáltak Jézusnak.

2. És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt vala, **végre megéhezék.**

^{*742}

Jézust a misszionáriusok olyan helyre vitték, ahol különböző harci járműveket és "katonákat" látott.

Na, vajon ha napjainkban ezt látnánk, hogyan neveznénk azt a helyet, ahol harci járművek és katonák vannak?

Katonai támaszpont...

A mellékelt fotón a háttérben láthatók azok a "vad állatok", vagy ahogy Dániel nevezte őket —

2. ...És nem evék semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, **végre megéhezék.**

^{*743}

Hoppá!...

^{*742} Máté evangélioma 4

^{*743} Lukács evangélioma 4

Azt hittük korábban, hogy vallási okokból nem evett semmit. De a szövegek szerint akkor kezdett el csak enni, mikor "végre megéhezett". Ebből az derül ki, hogy nem azért nem evett, mert nem akart enni. Sokkal inkább azért, mert vagy nem volt étvágya, vagy... Nem ehetett...

És itt most térjünk vissza Mózeshez.

Megtudtuk róla azt, hogy azért nem evett negyven napig, mert valamilyen sebészeti beavatkozást hajtottak végre rajta. Ezért, míg teljesen fel nem épült, addig infúzióval táplálták. Így sem vízre, sem élelemre nem volt szüksége.

Ugyanez történt Jézussal is...

Miután a támaszpontra vitték, ahol páncélozott járműveket látott, és azok körül katonák nyüzsögtek, valamilyen műtétet végeztek el rajta.

Ennek következtében közvetlenül utána nem ehetett. Később pedig nem volt étvágya. Ezért őt is, akárcsak sokkal korábban Mózeset, infúzióval táplálták.

Idővel azonban, ahogy gyógyult, egyre jobban érezte magát. A gyógyulás biztos jeleként megjött az étvágya...

Ez a "műtét" mindenképpen összefüggésben állt későbbi küldetésével.

Az "angyalok", akik egész idő alatt, míg lábadozott, szolgálták őt — a medikus személyzet...

Ma úgy mondanánk, hogy nővérek, ápolók, orvosok.

Ahogy jobban lett, és megjött az étvágya, ezt jelentették... Hogy kinek? A biztonsági szolgálat főnökének... Hiszen az ügy hordereje miatt az személyesen foglalkozott a kérdéssel.

Nem harmad- vagy negyedrangú tiszt foglalkozott Jézussal, hanem maga — a biztonsági szolgálat főnöke. Akit olyan nagyon nem szeretünk.

De ugyan ki szereti azt, aki bármilyen eszközzel él, csak-hogy megvédje az őrá bízott személyek biztonságát? Aki mindenben kételkedik és mindenkiben ellenséget lát?

Ugyanis mikor Jézus jobban lett és felépült a műtétből, elkezdődhetett... Az alkalmassági vizsgálat és a kiképzés...

Amikor elvitték őt a bázisra, ott minden bizonnyal közölték vele, hogy valójában kicsoda is. Hiszen Mária csak biológiailag, de nem genetikailag az anyja.

23. És monda nékik: Ti innét alól vagytok, én onnét felül való vagyok.

gyok; ti e világból valók vagytok, **én nem vagyok e világból való.**

*744

Ráébresztették, hogy ő csak félig földi ember...

36. Felele Jézus: **Az én orszá-**

gom nem e világból való...

*745

Egy másik lakott világ az otthona. Valahol a távoli kozmoszban...

A műtét következtében pedig valószínűleg valamivel több lett. Másképp ezt nehéz kifejezni. Bizonyára valamilyen plusz képességekkel ruházták őt fel a műtét segítségével. A jövőben ezekre szüksége lehet majd...

Nos, a misszionáriusok arra voltak kíváncsiak, hogy Jézus mindezeket hogyan dolgozza fel magában. Hiszen ők olyan esz-közök, tudás és képességek birtokába kívánták őt juttatni, melyeket akár rosszra, sőt, talán ellenük is felhasználhat.

Ezért mindenképp meg kellett győződnie arról, hogy Jézusnak nem szállt-e fejébe a dicsőség.

Ezt pedig nem teheték másképp, mint hogy alkalmassági tesztnek vetik alá.

Az első buktató arra volt hivatott választ adni, hogy Jézus nem vált-e túlonról önelégültté?

3. És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy,

mondd, hogy e kövek változ-
nak kenyerekké.

*746

Azonban ő erre helyesen reagált:

4. Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérről él az em-

ber, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.

*747

Ezt másik próba követte:

5. Ekkor vivé őt az ördög a szent városba, és odahelyezé a temp-

lom tetejére.

*748

Majd János Mennyei jelenések könyvéből kiderül, hogy a szent városon egy igencsak nagy méretű járművet kell érteni.

6. És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak

parancsol felőled, és kézen hor-
doznak téged, hogy meg ne üsd
lábadat a kőbe.

*749

*744 János evangélioma 8

*746,*747,*748,*749 Máté evangélioma 4

*745 János evangélioma 18

Ha Jézus öntelt, beképzelt lett volna, hogy ő "Isten fia", akkor bizony leugrott volna. És... Szétzúzta volna magát. Ezzel megbukott volna a vizsgán.

Helyette megint csak helyesen viselkedett.

7. Monda néki Jézus: Viszont
meg van írva: Ne kísértsd az Urat,

a te Istenedet.

*750

Ezután Jézusra egy még nagyobb hatást keltő teszt következett.

Felszálltak vele egy jármű fedélzetére. Ez felemelkedett, és nagy területet repült be. Mindez éjszaka történt.

Ahogy elrepültek a városok felett, alant tábortüzek, fáklyák, fények ezrei látszottak.

Közben egyfolytában figyelték Jézust.

Mondanunk sem kell, hogy őt lenyűgözte a látvány.

Ekkor jött a következő "teszt", mely azt volt hivatott kideríteni, hogy Jézus nem hatalomvágyó és kapzsi-e? Hiszen ha az, akkor mindazokat az eszközöket és plusz képességeket, melyeket a misszionáriusoktól kapott, a hatalom megszerzésére fordíthatja...

8. Ismét vivé őt az ördög egy igen
magas hegyre, és megmutatá néki
a világ minden országát és azok di-
csőségét,

9. És monda néki: Mindezeket né-
ked adom, ha leborulva imádsz
engem.

*751

A feltett kérdésre Jézus a következőképp reagált:

10. Ekkor monda néki Jézus: Eredj
el Sátán, mert meg van írva: Az

Urat, a te Istenedet imádd, és
csak néki szolgálj.

*752

Bebizonyosodott, hogy Jézus megfelel.

A teszt véget ért.

13. És elvégezvén minden kísértést

az ördög, eltávozék tőle...

*753

Az a személy, aki "vizsgáztatta", mivel a "vizsga" véget ért, elment.

11. Ekkor elhagyá őt az ördög. És
ímé angyalok jövének hozzá és

szolgálnak vala néki.

*754

Helyébe most már más "angyalok" jöttek, akik a kiképzését kezdték el...

Korábban ezek az "angyalok" természetesen nem azért nem jöttek Jézushoz, mert félték az "ördögtől". Hanem azért, mert

*750, *751, *752, *754 Máté evangélioma 4

*753 Lukács evangélioma 4

vártak a teszt eredményére. Hiszen a továbbiak azon múltottak, hogyan "vizsgálják" a kiszemelt személy.

Miután az "átment" a vizsgán, kezdődhetett a küldetésre való felkészítés.

Ennek során tanították őt:

28. Monda azért nékik Jézus: Mikor felemelitek az emberek Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok és semmit sem cselek-

szem magamtól, hanem a mint **az Atya tanított (a bázison!) engem**, úgy szólok.

*755

Pontos instrukciókat is kapott:

49. Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, **a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit be-**

széljek (vagyis pontos parancsokat, utasításokat kapott az-zal kapcsolatban, hogy mit mondjon!).

*756

Arról, hogy még mi történt ott vele, természetesen mélyen hallgatott. Mert titokban kellett tartania mindazt, amit ott látott és tapasztalt.

Nos, azt tudjuk, hogy Jézust elvitték valahova. De van-e nyoma annak a szövegekben, hogy visszahozták?

Igen, van!

16. **A nép**, a mely sötétségben ül vala, **láta nagy világosságot**...
17. Ettől fogva kezdé Jézus pré-

dikálni, és ezt mondani: Térjetek meg, mert elközelgetett a meny-nyeknek országa.

*757

A misszionáriusok járművükön visszahozták Jézust. Mindezt tették éjszaka, hogy a történeteknek ne legyen szemtanúja. Azonban minden óvatosságuk ellenére akadtak olyanok, akik látták azt a "nagy világosságot".

Attól a pillanattól fogva, ahogy Jézus visszatért, pontosabban visszahozták őt, gyökeresen megváltozott.

A korábbi egyszerű ácsmester prédikálni kezdett. Teljesen más ember lett.

Sokan azok közül, akik korábban ismerték őt, az ács mestert, sehogyan sem értették, mi történt vele:

54. És hazájába érve, tanítja vala őket az ő zsinagógájukban, annyira, hogy álmélkodnak és ezt mond-

ják vala: Honnét van ebben ez a bölcsesség és az erők?

*758

Amikor mindezek Jézussal megtörténtek, harmincéves volt:

23. Maga Jézus pedig mintegy harmincz esztendő volt, mikor

tanítani kezdett...

*759

*755 János evangélioma 8

*756 János evangélioma 12

*757 Máté evangélioma 4

*758 Máté evangélioma 13

*759 Lukács evangélioma 3

Foglaljuk röviden össze a fentieket.

Jézus harmincéves koráig egyszerű ácsmester. Mivel még hat testvére volt, ezért besegített "apjának" a család eltartásába. Ő is, mint sokan mások, élte a középszerűek eseménytelen életét.

Amikor Keresztelő János a közelben prédikált és keresztelt, Jézus is kíváncsi lett rá. Elment hát sok más emberrel együtt a Jordán folyóhoz, ahol János térített.

A misszionáriusok persze egész idő alatt figyelemmel kísérték őt.

Most ez az alkalom nagyon jó lehetőségként kínálkozott, hogy immár kapcsolatba lépjenek vele és elvigyék valahova, az egyik támaszpontjukra.

Azt, hogy mi történt ott vele, természetesen csak Jézus elmondásából tudjuk.

Ahová vitték, ott "vad állatokat" — harci járműveket, és angyalokat — "katonákat" látott.

Nyilván ott elmondták neki, hogy a fogantatása nem földi eredetű, és ő valóban csak látszólag földi ember, félig az "Isten" fia, mármint a misszionáriusoké.

Közölték vele, hogy ha vállalja, akkor történelemformáló küldetéssel bízzák meg.

A küldetéshez azonban "fel kellett őt készíteni". Ezért valamilyen műtėti beavatkozást hajtottak végre rajta. Milyet és mi célból, nem tudjuk. Erről Jézus mélyen hallgatott.

A beavatkozás nyomán negyven napig nem evett és nem ivott. A bázison infúzióval táplálták.

A személyzet — "angyalok", valóban gondját viselte, ellátta, "szolgált neki".

A műtét elvégzése után mintegy negyven nappal Jézus már voltaképpen felépült. Ennek legbiztosabb jele, hogy megjött az étvágya.

A már lábadozó kiválasztottat személyesen maga a misszionárius biztonsági szolgálat főnöke vizsgáztatta. Ugyanis túl nagy volt a tét, és ő meg kívánt arról győződni, hogy valóban megfelelő személynek adnak-e hatalmat és tudást.

Ezért "kísértette meg" — próbára tette.

Kiderült, hogy a kiválasztottjuk megfelelő személy arra, hogy a küldetést teljesítse. Miután kiállta a próbákat, jöhetett a küldetésre való felkészítés. Ennek részleteiről Jézus természet-szerűleg újra csak hallgat.

De felmerül egy nagyon fontos kérdés. Éspedig: mi van akkor, ha Jézus valamilyen oknál fogva alkalmatlanná válik a küldetésre?

Vajon a grandiózus Terv ekkor kudarcba fulladt volna?

Nem valószínű. Ugyanis a misszionáriusok ezt a lehetőséget is előre bekalkulálták terveikbe. Minden bizonnyal nem Jézus volt az egyetlen, aki a misszionáriusok beavatkozásának köszönhetően fogant. Arra az esetre, ha ő a teszteken elbukik, valószínűleg voltak más tartalékjelöltek is. Ugyanis a Terv sikere vagy kudarcra nem múlhatott csak egyetlen személyen.

Erre utal az a mozzanat is, ahol a misszionáriusok korábban Keresztelő Jánossal, a "pusztában találkoztak". Ugyanis nem adták meg Jánosnak Jézus "koordinátáit." Hogy ő az, aki majd a küldetést beteljesíti.

Azért nem, mert nem tudhatták előre, hogy alkalmas lesz-e rá.

Ugyanis ha előre megmondják Jánosnak, hogy a Názáreti Máriának és férjének, Józsefnek, aki ács, Jézus nevezetű "fia" a küldött, akkor mi lett volna, ha közben megváltozik a "küldött" személye. És Jézus helyett egy "tartalékszemély" mellett döntenek?

Ezért inkább meghagyták maguknak a választás lehetőségét.

Hogy miért nem tudunk ezekről a személyekről? Hát azért nem, mert mikor Jézus a küldetését eredményesen teljesítette, ők immár jelentéktelenné váltak. Hiszen mindenki vele és "csodatételeivel" foglalkozott...

Ne gondoljuk azonban, hogy ők az ismeretlenség homályába veszttek. Hiszen ha már a misszionáriusok erőfeszítéseket tettek azért, hogy abban a régióban, ahol Jézus is született, messziséges fogantatás nyomán más személyek is világrajöjjenek, akkor nekik is fontos szerepet szántak.

Ők is részei voltak a Tervnek.

Mikor Jézust a légi támaszponton felkészítették a küldetés-
re, ennek során közölték vele, hogy kik ezek a személyek...
Ő pontosan tudta...

16. **Nem e világból valók, a** | **vagyok.**
mint hogy én sem e világból

^{*760}

Mikor visszatért a “pusztából”, immár célirányosan vette fel
velük a kapcsolatot. Ők lettek a... tanítványok...
A Csapat...

A CSAPAT

Miután Jézus visszatért a pusztából, elkezdte toborozni a "tanítványokat".

18. Mikor pedig a galileai tenger mellett jár vala Jézus, láta két testvért, Simont, a kit Péternek neveznek, és Andrást az ő testvérét, a mint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok valának.

19. És monda nékik: Kövessetek engem, és azt művelem, hogy embereket halásszatok.

20. Azok pedig azonnal otthagyván a hálót, követék őt.

21. És onnan tovább menve, láta más két testvért, Jakabot a Zebe-

deus fiát, és Jánost amannak testvérét, a mint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálótakat költözgetik vala; és hívá őket.

22. Azok pedig azonnal otthagyván a hajót és atyjukat, követék őt.

*761

9. És mikor Jézus onnét tovább ment, láta egy embert ülni a vámszedő helyen, a kinek Máté volt a neve, és monda néki: Kövess engem! És az felkelvén, követé őt.

*762

Az egészben az a furcsa, hogy ezek az emberek, csak "úgy", Jézus első szavára otthagytak mindent, és követték őt.

De még furcsább, hogy Jézus miért választotta éppen őket. Talán szinpatikusabbak voltak számára mint mások? Milyen megfontolás alapján döntött mellettük?

Olyan benyomása alakul ki az embernek, mintha azonnal felismerték volna egymást. De ne gondoljuk, hogy korábban valaha is találkoztak. A későbbi "tanítványok" nem tudhatták, hogyan fog kinézni majd az, aki jön.

Egy példával szemléltetném mindezt. Tegyük fel, hogy egy állam úgy dönt, hogy egy másik állam területére egy kis csapatot "dob" le. A csapat elé feladatokat tűznek ki. De a toborzás-kor az ország legkülönbözőbb részeiben élő egyénekből állítják össze azt. Így egyikük sem ismerheti a másikat.

Miután kiképzésben részesítik őket, külön-külön ejtőernyős ugrással ledobják a célország területe fölé.

Miután a különítmény összes tagja eljutott a célországba, ahol előre meghatározott helyen kell tartózkodniuk, ledobják a csapat vezetőjét is.

Természetesen előbb közlik vele, hogy hány tagja van a csoportnak. Megkapja a kitűzött feladatokat. És tegyük fel, hogy megmutatják neki a csapat többi tagjának a "fényképét" is.

*761 Máté evangélioma 4

*762 Máté evangélioma 9

De ha nem áll rendelkezésre róluk "fénykép", akkor majd hogyan ismerik fel egymást?

Emlékezzünk vissza Illés történetére, ahol egy asszony bűjtatta őt el egy Sarepta nevezetű városban.

Az asszony tudta, hogy egy férfi jönni fog, akit el kell rejtenie. De miről ismeri fel? Egy jelszóról.

A kémtörténetekből jól ismert az a mozzanat, amikor két ügynök, aki korábban soha egymást nem látta, felveszi a kapcsolatot. Éspedig úgy, hogy az egyik egy viszonylag semmitmondó kérdést tesz fel, mely mindig egy kicsit furcsa. Ha véletlenül az ügynök hibázna, és nem a megfelelő személynek tenné fel a kérdést, nincs semmi baj. Legfeljebb nem a várt választ kapja.

De ha mégis a várt válasz jön, akkor erre egy előre meghatározott feleletet kell adnia. Ha minden "klappol", akkor a másik személy az, akivel kapcsolatba kell lépnie.

Igaz volt ez Illésre és a Sareptában élő asszonyra, és igaz... Jézusra és "tanítványaira" is.

Korábban említettük, hogy a misszionáriusok "ügyködése" nyomán több gyermek is fogant a régióban. Egyfajta csapat. Tizenketten voltak. A tervek szerint, ha Jézus megfelel a teszten, amit a támaszponton végeztek el, akkor ő lesz a vezetőjük.

A misszionáriusok mindegyikükkel felvették a kapcsolatot. Természetesen a "tizenkettővel" csak korlátozott mennyiségű információt közöltek. Azt, hogy kik. Mi a feladatuk. És miről fogják felismerni a "parancsnokot".

Jézussal ellenben természetesen mindezekén kívül közölték azt, hogy kik a csoportjának a tagjai. Mi a nevük, és hol élnek.

Mindezeknek alapján, mikor visszatért a támaszponttól, immár célirányosan kezdte őket keresni.

Mikor a galileai tenger mellett megtalálta Pétert és Andrást, akik halászok voltak, és megbizonyosodott, hogy minden "stimmel", hozzájuk lépett, és azt mondta: "Kövessetek engem, és én azt mívelem, hogy embereket halásszatok."

Ugye, a mondat egy kicsit furcsa? Ha tévedett volna, és nem a két testvér a célszemély, akkor azok visszakérdeztek volna: Mi? Hogyan emberek halásszunk?

Nem történt volna semmi különös, és Jézus meggyőződött volna, hogy nem azok, akiket keres.

Péter és András azonban nem hogy értetlenkedve visszakérdezett, hanem mintegy parancsnak engedelmeskedve, mindenüket hátrahagyva "követték őt".

Erre persze lehet mondani, hogy hipnotizálta őket, vagy megszállta őket a "Szent Lélek". De ebben az esetben nem kapnánk magyarázatot arra, hogy miért pont őket.

Ugyanez igaz Mátéra is, aki vámszedő volt, és a munkáját végezte, mikor Jézus megjelent. A felszólításra, hogy kövesse őt, az otthagya munkáját, vagyonát, családját.

Jakab és János szintúgy mindenüket hátrahagyva, gondolkodás nélkül követték őt. Cseppet sem haboztak a családjukat is elhagyni.

Furcsa...

Hipnotizálás? Mert ember "józan ésszel" nem tesz ilyet. Nem hagyja a vagyonát és családját, csak mert valaki valamit mondott neki.

Mindennek azonban semmi köze a hipnózishoz, és egyéb vallási körítésekhez.

Ők ugyanúgy nem kötődtek a biológiai szüleikhez, akárcsak Jézus.

3. És elfogyván a bor, a **Jézus anyja** monda néki: Nincs boruk.
4. **Monda néki Jézus: Mi kö-**

zöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óráim.

*763

Azért követték gondolkodás nélkül azt a személyt, aki odament hozzájuk és valami furcsát mondott, mert felismerték. Ő a Parancsnok!

Korábban utasítást kaptak arra, hogy jön majd egy férfi, aki ha majd ezt meg ezt mondja, akkor őt azonnal követniük kell.

Ezek tízenketten, akiket Jézus apostoloknak nevez, szintén csak félig voltak földi emberek.

*763 János evangélioma 2

Előrebocsátom, hogy az “apostol” szó nem földi nyelven van. Minden bizonnyal a misszionáriusok nyelvén jelent valamit. De majd később látni fogjuk.

Nos, mikor összeállt a Csapat, következett a Terv következő része.

Ugyanis nyilvánvaló, hogy Jézust nemcsak ez a tizenkét személy követte. Voltak más követői is. Esetleg több tucatnyian.

Ebből a több tucatnyi emberből került ki az a tizenkettő, az apostolok, akiket Jézus majd aprólékosan beavat a Terv részleteibe.

Nyilvánvaló, hogy semmiképpen sem csúszhatott hiba a “számításokba”. Hiszen ha véletlenül a beavatottak közé egy “civil” kerül, abból nagy baj lehetett volna. Ebben az esetben az egész Terv kudarcba fulladt volna.

Nos, mielőtt Jézus kiválasztotta a tizenkettőt, hátra volt még egy nagyon fontos lépés:

12. És lőn azokban a napokban, **kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el.**

13. **És mikor megvirradta,** előszólítá az ő tanítványait és **kiválaszta azok közül tizenkettőt,** a kiket apostoloknak is nevezte:

14. Simont, a kít **Péter**nek is nevezte, és **Andrást,** annak testvérét, **Jakabot** és **Jánost,** **Filepet** és **Bertalant.**

15. **Mátét** és **Tamást,** **Jakabot,** az Alfeus fiát, és **Simont,** a ki Ze-lotesnek nevezeték,

16. **Júdást,** a Jakab fiát és **Iskariotes Júdást,** a ki árulóvá is lőn;

*764

Innen eléggé egyértelmű, hogy Jézus elment valahova, állítólag imádkozni. Miután visszatért, kiválasztotta a tizenkettőt. Aki- ket később beavatott a Terv részleteibe.

Csak egy kérdés merül fel. Ugyan miért kellett Jézusnak elmennie a hegyre imádkozni? Hiszen imádkozhatott volna mondjuk egy házban is, ahol (hogy ne zavarják imájában) magára zárhatta volna az ajtót.

De imádkozhatott volna úgy is, hogy a vele lévőktől eltávolodik néhány száz méterre, hogy senki ne zavarja.

Ő azonban éjszakára eltűnt a többiek szeme elől, és reggel visszatérve választotta ki csak a beavatottakat.

Nem furcsa? A hivatalos magyarázat kissé sántít.

*764 Lukács evangélioma 6

Még inkább megkérdőjelezi a hivatalos koncepciót a következő szövegrészlet:

31. Monda pedig az Úr: Simon! Simon! ímé a **Sátán kikért**

titeket, hogy megrostáljon,
mint a búzát.

*765

Ezek Jézus szavai. Arról szólnak, hogy Sátán kikérte a követők neveit, hogy "megrostálja" azokat. Miért?

Nos, Jézus összetoborozta a Csapatát. Ugyanakkor több tucatnyian követték. Mielőtt azonban a tizenkettőt beavatta volna a Terv részleteibe, előbb... egyeztetnie kellett a biztonsági szolgálat főnökével...

Azzal az ürüggyel, hogy imádkozni megy, Jézus otthagyta követőit és elment a hegyre. Egész éjszaka oda volt.

Mikor elért az előre megadott helyre, a várt időpontban megérkezett egy jármű. Fedélzetén jött a biztonsági szolgálat főnöke.

Az utasításnak megfelelően Jézusnak, mielőtt beavatta volna a részletekbe a tizenkettőt, egyeztetnie kellett vele.

Erre azért volt szükség, hogy egyértelműen és nagy biztonsággal kizárják a tévedés lehetőségét. Miután a misszionáriusok összevetették a Jézustól kapott neveket és információkat azokkal, melyekkel rendelkeztek, és azok egyeztek, megadták az engedélyt arra, hogy a tizenkét "tanítványt" beavassa a Terv részleteibe.

Mikor hajnalodott, a jármű, fedélzetén a biztonsági főnökkel, elrepült. Jézus pedig elindult a követőihez.

Reggel visszatért, kiválasztotta a misszionáriusok jóváhagyásával a tizenkettőt. A tévedés eshetősége immáron ki lett zárva.

Ezután már beavathatta őket a Terv részleteibe.

34. Példázat nélkül pedig nem szól
vala nékik; **maguk közt** azonban
a tanítványoknak mindent
megmagyaráz vala.

*766

4. És hogy hová megyek én, tudjátok;
az útát is tudjátok.

*767

Ezek voltak azok a fontos részletek, melyek nem tartoztak másokra, csak a Csapatra.

10. Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.
11. Ő pedig monda nékik: **Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok**, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek.

*768

9. És megkérdeék őt az ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat?

10. Ő pedig monda nékik: **Néktek adatott, hogy az Isten országának titkait értsétek**; egyebeknek példázatokban...

*769

*765 Lukács evangélioma 22

*766, *768 Márk evangélioma 4

*767 János evangélioma 14

*769 Lukács evangélioma 8

A titkok információk, melyek Isten országára, egy másik lakott világra vonatkoztak. Ezeket Jézus mások előtt a legszigorúbb titokban tartotta. Csak a legszűkebb körben fedte fel azokat. Ennek köszönhetően olyan dolgokat láthattak, melyeket mások nem. Mondjuk egy szuperfejlett civilizáció műszaki eszközeit:

23. És a tanítványokhoz fordulván monda ő magoknak: Boldog szemek, a melyek látják azokat, **a melyeket ti láttok.**

24. Mert mondom néktek, hogy sok próféta és király kívánta látni, **a miket ti láttok**, de nem látták; **és hallani, a miket ti hallottok**, de nem hallották.

*770

Jézus úgy viselkedett, mint a Csapat parancsnoka. Mert valójában az is volt.

1. És lőn, mikor elvégező Jézus a tizenkét tanítványának adott utasí-

tást, elméne onnan, hogy tanítson és prédikáljon azoknak városaiban.

*771

Azaz utasításokat — parancsokat osztogatott. Akárcsak egy parancsnok.

Arra vonatkozólag is találunk utalásokat, hogy ezek “tizenketten” csak félig voltak földi emberek:

20. Mert nem ti vagytok, a kik szóltok, hanem a ti Atyátoknak

lelke az, a ki szól ti bennetek.

*772

Az mindenki számára nyilvánvaló, hogy Jézus az “Urat” úgy emlegeti, mint az atyját — az Atyát.

Balgaság lenne azt feltételezni, hogy a földi apjukra gondol. Hiszen így az egész kijelentésnek semmi értelme nem volna. De ha valóban az Atyáról — a misszionáriusokról — van szó, akkor minden érthetővé válik. Mert az ő “atyjuk”, szintén a misszionáriusok voltak.

19. Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; **de mivelhogyan nem vagytok e világból**, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.

*773

nem e világból valók (már-mint a tanítványok), **a mint hogy én sem e világból vagyok.**

*774

14. Én a te igédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, **mivelhogyan**

16. Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok.

(*760)

*770 Lukács evangélioma 10

*771 Máté evangélioma 11

*772 Máté evangélioma 10

*773 János evangélioma 15

*774, (*760) János evangélioma 17

A szöveg, Jézus szavai, önmagukért beszélnek. A tanítványairól, az apostolokról azt mondja, hogy akárcsak ő, azok sem e földi világból valók...

Ők mindannyian egy csapathoz tartoztak. Feladatuk volt, melyet el kellett végezniük. Mikor Jézus beavatta őket a Terv részleteibe, akkor közölte velük mindazokat a célkitűzéseket, melyek a jövőbeli eseményekre vonatkoztak.

23. Ti pedig vigyázzatok; **íme** | **tek mindent.**
előre megmondottam nék-

⁷⁷⁵

De ne higgyük, hogy a Terv végrehajtásában csak ez a tizenkét személy és a Parancsnok vett részt. Ők voltak a Mag. A kulisszatitkok látható része — a jéghegy csúcsa.

Ugyanis a háttérből egy egész hálózaton keresztül, melynek sok tagja lehetett, a misszionáriusok irányították az eseményeket. Ez volt az a szürke, arctalan szervezet, mely minden eszközével elősegítette a Mag — a Csapat tevékenységét.

A későbbiekben mindez többször is igazolódni fog. Hiszen kiderül majd, hogy a "csodák" mögött egyrészt igen komoly technikai háttér, másrészt egy még komolyabb ügynöki hálózat állt.

De felmerül itt minden bizonnyal egy másik fontos kérdés is.

Ugyanis a kedves olvasó most jogosan kérdezhetné, hogy ha mindannyian egy csapathoz tartoztak, és csak félig voltak földi emberek, akkor hogyan lehetséges, hogy Iskariotes Júdás elárulta Jézust, más szavakkal a Csapat parancsnokát?

A választ erre megint csak valamivel később adjuk meg. Most egyelőre csak annyit, hogy ez nem árulás volt, hanem a Terv által számára előírt szerep. Mely nagyon is hálátlan volt.

Foglaljuk hát össze röviden mindazt, amit idáig megtudtunk.

A misszionáriusok beavatkozásának következtében legalább tizenhárman születtek. Minden bizonnyal ők valamiben többek voltak egy átlagos embernél. Mert különben nem lett volna szükség a mesterséges megtermékenyítésre.

Ezek a személyek, akik csak félig voltak földi emberek, a térség különböző városaiban és lakott településein látták meg a napvilágot. Nyilván nem ugyanazon időpontban.

Nem ismerték, nem is ismerhették egymást. Mindannyian az átlagemberek életét élték. Ki ácsmester, ki halász, ki pedig vámszedő volt.

⁷⁷⁵ Márk evangélioma 13

Ám a misszionáriusok pontosan tudták, hogy kik azok, akik nekik köszönhetően fogantak és születtek meg.

Mikor Jézust elvitték a légítámaszpontra, a küldetésre való felkészítés során közölték vele azon személyek neveit és feltalálási helyét, akik majdan a csapatába tartoznak. Jézus azt is megtudta, hogy ezek szintén ugyanúgy félemberek, akárcsak ő.

Azt is közölték vele, hogy hogyan kell megszólítani őket — mi a jelszó. Azok ugyanis arról ismerik majd fel, hogy ő a Parancsnok. Ezután feltétel nélkül engedelmeskednek neki.

Korábban a misszionáriusok nyilván mindegyikkel a tizenkettő közül felvették valamilyen módon a kapcsolatot. Ekkor csak annyi információt közöltek velük, amennyi feltétlenül szükséges volt.

Így hát Jézus elindult összetoborozni csapatát. Természetesen akadtak más követői is.

Mikor mindannyian együtt voltak, Jézus egy egész éjszakára eltűnt a szemük elől. Állítólag elment imádkozni.

Pedig valójában távol a kíváncsiskodó szemektől, fogadta a misszionáriusok járművét, és a fedélzetén érkező biztonsági főnököt. Az azért jött, hogy "megrostálja" — kiválogassa, ellenőrizze — azok adatait, akiket Jézus a tizenkettő között megnevezett.

Az ellenőrzés eredménye pozitív lett. Minden adat egyezett. A tévedés lehetőségét egyértelműen kizárták. Így hát megkapta a misszionáriusok engedélyét ahhoz, hogy az "apostolokat" beavassa a Terv részleteibe.

Amikor a jármű elrepült, Jézus visszatért a követőihez és kiválasztotta a tizenkettőt.

Immár együtt volt a Csapat, a Mag, melyre az elkövetkezendőkben sok feladat várt.

KISLÁNYKA, KELJ FEL!

Akkor most lássuk Jézus “csodatételeit”. Kiderül, hogy mindegyik előre gondosan megtervezett volt és csak egy célt — a Terv megvalósulását szolgálta.

35. Mikor még beszél vala, odajövének a zsinagóga fejétől, mondván: Leányod meghalt; mit fárasztod tovább a Mestert?

36. Jézus pedig, a mint hallá a beszédet, a mit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: Ne félj, csak higgy.

37. És senkinek sem engedé, hogy vele menjen, csak Péternek és Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.

38. És méne a zsinagóga fejének házához, és látá a zűrzavart, a sok sírángozót és jajgatót.

39. És bemenvén, monda nékik: Mit zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.

40. És nevetik vala őt. Ő pedig ki-

küldvén valamennyit, maga mellé vevé a gyermeknek atyját és anyját és a vele levőket *(tehát egy szűk csoportot)*, és beméne oda, a hol a gyermek fekszik vala.

41. És megfogván a gyermeknek kezét, monda néki: **Talítha, kúmi**; a mi megmagyarázva azt teszi: Leányka, néked mondom, kelj föl.

42. És a leányka azonnal fölkele és jár vala. Mert tizenkét esztendőös vala. És nagy csodálkozással csodálkozának.

43. **Ő pedig erősen megparancsolá nékik, hogy ezt senki meg ne tudja** *(Mégint, valami olyat cselekedett, aminek nem volt szabad kitudódnia)*. És monda, hogy adjanak annak enni.

^{*776}

Ugye, így, ahogy olvassuk, az egész valóban csodának hat. Hiszen a zsinagóga fejének a lánya meghalt. Legalábbis ezt hitték róla.

Mikor Jézus elment oda, megfogta a gyerek kezét, és azt mondta: “Leányka, néked mondom, kelj föl.” Erre a tizenkét éves kislány azonnal felkelt, és mintha mi sem történt volna, járni kezdett. Hisz ez csoda! Vagy... mégsem?

Ahhoz, hogy eldöntsük, mi is történt valójában, vizsgáljuk meg Lukács változatát:

49. Mikor még a szó szájában vala, eljőve egy ember a zsinagóga fejének házatól, mondván néki: Meghalt a leányod; ne fáraszd a Mestert!

50. Jézus pedig mikor ezt hallotta, felele néki, mondván: Ne félj; csak higgy, és megtartatik.

51. Bemenvén pedig a házba, senkit nem bocsáta be, csak Pétert, Jakabot, Jánost és a leányzó atyját és anyját.

52. Sírának pedig mindnyájan, és gyászolák azt; ő pedig monda: Ne sírjatok; nem halt meg, hanem aluszik.

53. És kineveték őt, tudván, hogy meghalt.

54. **Ő pedig mindenkit kiküldvén**, és a leányzó kezét megfogván, **küált** *(e szavakat már a kintlétőknek mondta, hogy azok azt higgyék, hogy csak ezt csinálta)*, mondván: **Leányzó, kelj fel!**

55. És visszatére annak lelke, és azonnal fölkele; és ő parancsolá, hogy adjanak néki enni.

56. És elálmélkodának annak szülei; ő pedig megparancsolá, hogy senkinek ne mondják, a mi történt.

^{*777}

^{*776} Márk evangélioma 5

^{*777} Lukács evangélioma 8

Nos, itt szóról szóra szinte ugyanaz van. Kivéve egy mozzanatot. Jézus, mielőtt bármit is tett volna, mindenkit kiküldött a helyiségből, ahol a kislány feküdt. Így az ott történeteknek nem volt szemtanúja. Senki nem látta, hogy Jézus mit is csinál valójában odabenn.

Ahogy ott álltak az ajtón túl, csak azt hallották, hogy Jézus nagy hangon azt mondja: "Leányzó, kelj fel!". Röviddel ezután kijött a helyiségből a kislánnyal együtt, aki mindenki legnagyobb ámulatára a saját lábán járt. Holott korábban azt hitték róla, hogy halott. Hiszen nem lehetett a pulzusát kitapintani, a szívhangja sem volt hallható, és lélegezni sem lélegzett.

Gondolom, nem szükséges ecsetelni, hogy ez a csoda milyen hatással volt a jelenlévőkre. Többek között a zsinagóga fejére, e magas rangú vallási vezetőre.

Többet már nem is kételkedett mindabban, amit Jézus mondott. Pedig nem sokkal azelőtt még vitatkozott vele. A csoda megtette a hatását. Erről ennyit. Vagy mégsem?

Ugyanis emlékezzünk vissza Illés esetére a sareptai asszony beteg gyermekével kapcsolatban (*491). Akkor Illés, aki szintén csak félig volt földi ember, fogta a gyermeket és felvitte magához a "felházba". Mit csinált ott? Azt senki nem látta. Csak a hangját hallották, ahogy jó hangosan mondta: "Én, Uram, Istennem, térítsd vissza e gyermek lelkét ő belé!".

Utána lehozta a gyereket, aki láthatóan sokkal jobban lett.

Mindkét történetben az a közös, hogy Illés és Jézus, mielőtt bármit is tett volna, mindenkit kiküldött a helyiségből. Valamit másoknak nem volt szabad látniuk. Mindketten a szavakat jó hangosan mondták, hogy a kívül lévők jól hallják, ugyanis nekik szánták azokat.

Valami olyat tettek ott benn, melyre nem derülhetett fény. Ha pedig a kedves olvasó vitatná ezt, akkor hadd hozzak fel még egy hasonló esetet.

Illés kapcsán említettük Elizeust, a szolgáját, aki mindvégig hűségesen szolgálta őt, míg az egy "tüzes szekéren" elment az égbe (*515).

Mikor a jármű Illésért megérkezett, Elizeus már nem volt tudatánál. Csak akkor eszmélt fel, mikor már a szerkezet nagy dübörgés és "tűz" közepette startolt.

Nos, az alábbi eset kísértetiesen hasonlít mind Jézus, mind Illés "csodatettére":

32. És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán.

33. És **bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekekre,** és könyörgött az Úrnak.

34. És az ágyra felhágván, a gyermekekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tevén, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste.

35. Azután felállott, és egyszer alá és feljárt a házban, majd újra felment és reáborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit a gyermek.

36. Ő pedig szólította Géházit, és mondta: Hívd ide a Sünemitát. És oda hívá azt. És mikor oda ment, mondta: Vedd a te fiadat.

37. Ki mikor bement, lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne.

*778

Ugye, mennyire szembetűnő az, hogy mind Illés, mind Elizeus, és időben jóval később Jézus, a "halott" gyermekkel szigorúan kettesben maradt. Nem furcsa ez az egybeesés?

Így a családtagok, meg a jelen lévő szomszédok és rokonok nem láthatták, hogy valójában mi is történik odabenn.

Legfeljebb a "csodatevőt" hallották, ahogy jó hangosan mondott valamit. Mikor pedig előjött, a gyermek már eszméleténél volt.

A kíváncsiskodók pedig nem tehettek mást, minthogy megelégedtek a "csodatevő" magyarázatával. Ami vagy igazi volt, vagy nem...

Illésnél azt mondtuk, hogy rendelkezésére állhatott (hiszen kapcsolatban állt a misszionáriusokkal) egy speciális hatóanyag — gyógyszer —, melyet intravénásan adhatott be a gyermeknek. A többi pedig csak kizárólag figyelemelterelés volt. Mivel valamilyen magyarázatot csak kellett produkálni a kintlévőknek, mert azok nyilván nagyon kíváncsiak voltak arra, hogy mit csinált odabenn.

Na, de Jézusnál mi történt valójában?

Ez a mozzanat szintén része volt a Tervnek. Jézusnak és Csapatának támogatókat kellett szereznie. Ugyanis a Terv csak úgy lehetett eredményes, ha minél nagyobb tömegeket mozgat meg, és a köztudatban egy új eszmerendszert hint el.

Ehhez a legjobb eszköz, hogy "csodákat" tesznek, melyekre az emberek nem találnak magyarázatot. És ugye a csoda, az nagy dolog. Ha valaki ilyeneket cselekszik, akkor annak hisznek, feltétel nélkül követik és elfogadják mindazt, amit hirdet.

*778 Királyok II. könyve 4

A "csodákat" a háttérből, az erre a célra a misszionáriusok által létrehozott Hálózat tagjai segítették elő.

Adott esetben a cél egy magas rangú vallási vezető — a zsinagóga fejének a megnyerése volt. Ezt ugyan hogyan is tehették volna másképp, minthogy a számára legkedvesebb emberrel cselekszik majd "csodát" Jézus.

Tehát mikor Jézus a városban tartózkodott és kinn volt a téren — mindenki odasereglett. Hisz látni akarták azt, akiről már olyan sokat hallottak.

Mindenki ott volt a kicsiktől a nagyokig egyaránt. Jézussal voltak elfoglalva.

Senki nem figyelt a zsinagóga vezetőjének tizenkét éves kislányára. Aki egy néhány pillanatra eltűnt a szemek elől, majd újra előkerült. Ezután arra kezdett panaszkodni, hogy nem érzi jól magát.

Az anyja nyilván azt tanácsolta, hogy menjen pihenjen le, és majd jobban lesz.

Kevéssel később, ahogy bement a gyerekekhez megnézni, hogy van, rettenetesen megijedt. Hiszen a kislány csak ott feküdt és nem mozdult.

Ahogy a fülét a gyerek mellkasára szorította, nem hallotta szívdobogását. Lélegezni sem lélegzett.

Hatalmas sírás és jajgatás közepette szaladt ki, és kürtölte világga fájdalmát — a gyermeke meghalt!

Mikor összegyűltek a szomszédok, közülük többen is a gyerekek mellkasára szorították a fülüket, de egyikük sem hallotta annak szívdobogását.

Szomorúan konstatálták hát, a gyermek valóban halott.

Keresték az apát, hogy közöljék vele a lesújtó hírt. De hol van?

Kinn van a főtéren, azzal a személlyel vitatkozik, akinek oly nagy a híre.

Gyorsan egyikük kisietett érte, hogy hazahívja. Hisz gyermeke halott...

Valóban halott volt? Nem! Csak az anyagcseréje olyannyira lelassult, hogy a szíve nagyon lassan dobogott. Gyakorlatilag nem is lehetett hallani.

Mivel lelassult az anyagcseréje, ezért az oxigéncseréje is olyannyira lassúvá vált, hogy úgy tűnt — már nem is lélegzik.

Na de mégis mi történt?

Ismerünk-e napjainkban olyan anyagokat, melyek ilyen fizikai állapotot elő tudnak idézni?

Utalnék Shakespeare Rómeó és Júlia történetére, ahol Júlia egy olyan szert vesz be, amitől a tetszhalál állapotába kerül. Így mindenki azt hiszi róla, hogy halott.

De a keleti kultúrák is ismertek már korábban ilyen szereket.

Ezek olyan anyagok, melyek nagyon erősen lelassítják a szervezet anyagcsere-folyamatait, anélkül, hogy az leállna működni. Más szavakkal — anélkül, hogy az, aki ilyen szert kap, meghalna, halottnak tűnik.

Viszont mi köze mindennek Jézushoz?

Miközben mindenki övele volt elfoglalva, és senki nem figyelt a zsinagóga fejének kislányára, az néhány pillanatra eltűnt. A Hálózati egyik ügynöke ezt kihasználva egy apró szűrővel ilyen fizikai állapotot előidéző anyagot juttatott a szervezetebe. A kislány csak egy apró csípést érzett, melynek nem tulajdonított nagyobb jelentőséget.

De később kezdett rosszul lenni.

Miután lepihent, röviddel utána beállt nála a tetszhalotti állapot.

A misszionáriusok tudták, hogy mindez semmilyen kihatással nem lesz a gyerek egészségére. Csak olyan lesz számára, mintha aludt volna egy kicsit...

Mikor Jézus a kislányhoz sietett, azt mondta, hogy nem halt meg, hanem csak alszik.

Megmosolyogták, hisz maguk győződtek meg arról, hogy a gyerek nem lélegzik, és a szívdobogása sem hallható.

Jézus valóban tudta, hogy nem halt meg, hisz tökéletesen tisztában volt mindazzal, ami történt. Azt is tudta, mit kell tennie.

Kiküldött mindenkit és egyedül maradt a gyerekekkel. Ekkor elővette az erre a célra kapott fecskendőket, mely tartalmazta az ellenanyagot, ami az anyagcserét felgyorsítja. És... beadta a gyerekeknek.

Közben persze mindenki azt hitte, hogy imádkozik. Hisz amikor a szülők megkérdezték az ott lévő apostolokat, hogy mit csinál a Mester, azt válaszolták: könyörög az Atyához. Ezt kellett mondaniuk.

Közben a gyerek elkezdett éledezni. Ahogy Jézus ezt látta, nagy hangon, hogy a kintiek jól hallják, azt kiáltotta: "Leánya, néked mondom, kelj föl".

Pillanatok múlva a gyerek olyannyira jobban lett, hogy lábra tudott állni. Ahogy kiléptek az ajtón, a kívül lévők, ezt meglátva, azt kiabálták: csoda történt. Mindezt a "tanítványok" is, akikről tudjuk jól, hogy a Csapathoz tartoztak, még inkább megerősítették. Hisz mindenkinek azt mondták: "A Mester csodát tett!"

A hatás tökéletes és lenyűgöző volt. Az emberek meg voltak győződve arról, hogy valóban csoda történt.

Mivel Jézus tudta, hogy a gyerek anyagcsere-folyamatai még nem álltak tökéletesen helyre, ezért utasította a szülőket, hogy adjanak a gyerekeknek enni. Ugyanis ez segített normalizálni azokat.

A hatást növelendő, megtiltotta, hogy arról, ami történt, beszéljenek a szülők és a jelenlévők. Hogy miért?

A "csoda" hatásának még további fokozása végett!

36. És megparancsolá nékik, hogy senkinek se mondják el; **de men-**

nél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék.

*779

Ugyanis tudjuk, hogy az emberi kíváncsiság nagy úr. És amikor kinn voltak a téren és meghozták a hírt, hogy a zsinagóga vezetőjének meghalt a kislánya, azt nagyon sokan hallották.

Aztán később meg már látták, hogy a kislány a saját lábán jár.

Nagyon kíváncsiak lettek hát arra, hogy mit tett Jézus?

A szülők és hozzátartozók az utasítás nyomán hallgattak a történetekről. Pedig ugyan mit láttak? Semmit!

Csak azt hallották odabentről, amit Jézus nagy hangon mondott. Ez meg nem sok.

Azonban az emberek tovább faggatóztak. Mert egyre kíváncsibbak lettek.

Míg végül a gyerek valamelyik rokona az egyik erősen kérdezősködőnek megsúgta: "A Mester azzal keltette életre a kislányt, hogy megfogta a kezét és azt mondta: Kislányka, kelj fel".

A hír futótűzként terjedt, mivel aki megtudta a "titkot", az gyorsan tovább is adta. Ezzel is fitogtatva jólétesültségét.

Rövidesen mindenki arról beszélt, hogy Jézus csupán szavaival keltette életre a gyereket.

A "csoda" fényesen sikerült. És senki sem sejtett semmit a Hálózat meglétéről, és a Jézus köpenye alatt megbújó injekciós fecskendőről...

AZ EPILEPSZIÁS GYERMEK

Egy alkalommal, mikor Jézus a tanítványaihoz igyekezett, a következők történtek.

14. És mikor a tanítványokhoz ment vala, nagy sokaságot látá körülöt-
tők, és írástudókat, a kik azokkal
versengenek vala.

15. És az egész sokaság meglátván
őt, azonnal elálmélkodék, és hoz-
zásietvén köszönté őt.

16. Ő pedig megkérdezé az írástu-
dókat: Mit versengetek ezekkel?

17. És felelvén egy a sokaságból,
monda: Mester, ide hoztam hoz-
zád az én fiamat, a kiből néma
lélek van.

18. És a hol csak előfogja, szaggat-
ja őt; ő pedig tajtékot tőr, a fogát
csikorgatja, és elfonnyad. Mondám
hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki
azt, de nem tudták.

*780

Egy apa, akinek a gyermeke beteg volt, elvitte azt a tanítvá-
nyokhoz, hogy meggyógyítsák. Úgy hiszem, nem szükséges me-
dikusi végzettség ahhoz, hogy rájöjjünk: a gyerekek rohamai
voltak.

Napjainkban, gondolom, senki nem venné komolyan, ha
mondjuk a világsikert aratott Vészhelyzet című filmsorozat va-
lamelyik részében azt látnánk, hogy a baleseti osztályra a men-
tők beszállítanak egy beteget, akinek habzik a szája, fogát csi-
korgatja. Az orvosok, akik megvizsgálják, fejüket csóválva azt
diagnosztizálják: a betegben gonosz lélek lakozik.

Erre szinte mindenki mosolyogna, azt hinné, hogy a tv képer-
nyőjén a modern elsősegélynyújtás paródiáját látja. Hiszen tud-
juk, hogy az orvosok először is erős nyugtatót adnának be a
rohamtól szenvedő betegnek, utána pedig a kórház megfelelő
osztályán gyógykezelnék.

Miért gondoljuk, hogy kétezer évvel ezelőtt ez másképp lett
volna? Vagy akkor a betegségeket "gonosz lelkek" okozták?
Akkor nem léteztek kórokozók és egyéb betegséget kiváltó
tényezők?

De igen! Csak nem ismerték azokat. Ezért, ha valaki beteg
lett, arra ráfogták, hogy gonosz lélek szállta meg. Napjainkban
senkinek sem jutna az eszébe hasonló.

Ha valaki mégis ezt tenné, akkor azt az orvostársadalom sar-
latánnak kiáltaná ki. Jogosan.

Nos a gyermek, a tünetekből ítélve, valószínűleg epilepsziás
volt.

*780 Márk evangyélioma 9

19. Ő pedig felevén néki, monda: Őh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.
20. És hozzá vivék azt; és mihelyt ő

meglátta azt, a lélek azonnal szagatá azt *(rohamot kapott, talán az izgalomtól)*; és leesvén a földre, tajtékat túrván *(habzott a szája)* fetreng vala.

*781

A gyerek a tömeg láttán megriadt és a félelemmel vegyes izgalom okozta stressz miatt tört ki rajta újra a roham. A földön magánkívül fetrengett, habzott a szája.

21. És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta.
22. És gyakorta veté őt tűzbe is

(láz), vízbe is (verejtékezés), hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könnyörülvén rajtunk.

*782

Jézus itt úgy viselkedett, mint egy diagnosztizáló orvos. A válaszból kiderül, hogy a gyerek születése óta szenved ebben a betegségben.

23. Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.
24. A gyermek atyja pedig azon-

nal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.

*783

Az apa végső elkeseredettségében nyilván mindenben hajlandó volt hinni, és mindent elfogadni, csak a szeretett gyermeke meggyógyuljon...

25. Jézus pedig mikor látta vala, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan lelket, mondván néki: Te né-

ma és siket lélek, én parancsolom néked, menj ki belőle, és több belé ne menj!

*784

Jézus talán valóban segíteni tudott volna rajta. Ha másként nem, hát enyhítendő a tüneteket. Ehhez azonban olyat kellett volna tennie, amit mások nem láthattak. Ám amikor egyre nagyobb tömeg gyűlt össze körülöttük, letett erről a szándékáról.

De az embereknek valamit produkálnia kellett. Hiszen ha semmit nem tesz, akkor oda a hírneve...

Úgy döntött hát, hogy csinál egy kis hókuszpókuszt. Fennhangon "megdorgálta a tisztátalan lelket", hogy menjen ki a betegből. De minden bizonnyal egyfajta szuggesztív technikát alkalmazott, mellyel ideiglenesen le tudta csillapítani a rohamban szenvedőt. Ne feledjük: Jézus csak félig volt ember. Így képességei is nyilván mások voltak, mint az átlag földi emberé.

*781,*782,*783,*784 Márk evangélioma 9

Így a gyerek rohama csillapodott.

26. És kiáltás és erős szaggatás kö-
zött kiméne; az pedig olyan lön,
mint egy halott, annyira, hogy so-

kan azt mondják vala, hogy meghalt.
27. Jézus pedig megfogván kezét,
föllemelé; és az fölkele.

*785

A betegnél elmúlt a roham, mely igencsak megviselte fizikai-
lag. De röviddel utána már gyűjtött annyi erőt, hogy felkeljen.

28. Mikor pedig bement vala a ház-
ba, tanítványai megkérdezték őt kü-
lön: Mi miért nem űzhettük ki azt?

29. Ő pedig monda nékik: Ez a faj
semmivel sem űzhető ki, csupán
könyörgéssel és böjtöléssel.

*786

Mikor a tanítványai megkérdezték tőle, hogy nekik miért nem
sikerült "meggyógyítaniuk" a beteget, erre ő azt felelte, hogy
ez a betegség gyógyíthatatlan. Csak tünetileg kezelhető.

A fáma már nem szól arról, hogy később ezzel a gyermekkel
mi lett. Hiszen csak azon események jegyeztettek le, melyek
nagy tömeg előtt történtek.

Lehet, hogy később a gyereket újra elővették a rohamok, de
erre ugyan már ki volt kíváncsi? Ki írná meg azt? Hiszen csak
egy a sok közül... Ugyan ki figyelte volna őt tovább? Mert min-
denki meg volt győződve arról, hogy immár végérvényesen meg-
gyógyult.

Sok ember volt tanúja annak, hogy elmúlt a rohama, de ha
később újra előjött, arról már csak a szülei tudtak. Ők meg
nem írták meg.

Mert a történetek után már senki nem foglalkozott velük. Töb-
bé már senkit nem érdekeltek.

*785,*786 Márk evangélioma 9

AZ "ÖRDÖNGŐS"

Folytassuk tovább a "csodák" sorát. Mielőtt azonban beszél-nénk a következőről, fontos néhány részletre felhívni az olva-só figyelmét.

A "csodák" minden esetben sok ember előtt történtek. Jel-lemzőjük: a színpadiasság, hiszen Jézus mindig nagy hanggal mondott valamit, hogy azt az egybegyűlteket biztosan jól hallják.

Ezután az történt, hogy az állítólag korábban beteg ember, egy csapásra egészséges lett. Később a sánta esetében látni fogjuk, hogy a "sánta" valójában nem is volt sánta...

Hiszen abban az időben ugyan kinek állt volna módjában el-lenőrizni egy másik embertől hallottakat. Ha mondjuk az azt mondta, hogy testvére születésétől fogva béna. Koldulásból él-nek. Két hónapja költöztek ide egy másik városból.

Nos, ugyan ki vette volna azt a fáradságot, hogy elmenjen az említett városba, ahonnan érkeztek, és utánajárjon, valóban ott élt-e ez az ember, és tényleg nem képes járni?

Elhitték mindazt, amit mondott. Két hónapja minden nap reg-gel a "hozzátartozói" kivitték a templom elé, és ő valóban egész idő alatt nem állt fel.

Így mindenki tudta, hogy ő a "sánta", aki gyerekkorától fogva nem tud járni.

Ilyen egyszerű az emberekkel bármit elhitetni...

Ugyanez igaz az "elmebetegre" is, akinek az esetével most fogunk foglalkozni. Lássuk hát Máté verzióját:

28. És amikor eljutott vala (Jézus) a túlsó partra, a Gadarénusok tar-tományába, két ördögös ment eléje, a sírboltokból kijövén, igen kegyetlenek, annyira, hogy senki sem mervála elmenni azon az úton.

29. És imé kiáltanak mondván: Mi közünk te veled Jézus, Istennek fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meg-gyötörj minket?

30. Tőlük távol pedig egy nagy disz-nónyáj legelészik vala.

31. Az ördögök pedig kériki vala őt mondván: Ha kiűzesz minket, en-gedd meg nekünk, hogy ama disz-nónyájba mehessünk!

32. És monda nekik: Menjetek. Azok pedig kimenvén, menének a disznónyájba: és imé az egész disznónyáj a meredekről a ten-gerbe rohana, és oda vesze a víz-ben.

33. A pásztorok pedig elfu-tának, és bemenvén a vá-roshba hírré adának min-dent, azokat is, a mik az ördögösökkel történtek vala.

34. És imé az egész város kiméne Jézus elébe; és mihelyt meglátták, kériki őt, hogy távozzék az ő hatá-nukból.

*787

Márk története már némely részletében eltér ettől:

1. És menének a tenger túlsó partjára, a Gadarenusok földére.
2. És a mint a hajóból kiméne, azonnal elébe méne egy ember a sírboltokból, a kibén tisztátalan lélek volt,
3. A kinek lakása a sírboltokban vala; és már lánczokkal sem bírta őt senki sem lekötöni.
4. Mert sokszor megkötözték őt békókkal és lánczokkal, de ő a lánczokat szétszaggatta, és a békókat összetörte, és senki sem tudta őt megfűkezni.
5. És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vagdosva.
6. Mikor pedig Jézust távolról meglátta, oda futamodék, és elébe borula,
7. És **fennhangon kiáltva** monda: Mi közöm nékem te veled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem.
8. (Mert ezt mondja vala néki: Eredj ki, tisztátalan lélek, ez emberből.)
9. És kérdezé tőle: Mi a neved? És felele, mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk.
10. És igen kéré őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.
11. Vala pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, a mely legel vala.
12. És az ördögök kéri vala őt mindnyáján, mondván: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.

13. És Jézus azonnal megengedé nékik. A tisztátalan lelkek pedig kijövének, bemenének a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohana. Valának pedig mintegy kétezen; és belefúlának a tengerbe.

14. A kik pedig őrzik vala a disznókat, elfutának, és hírt vivének a városba és a falvakba (*micsoda visszhangja lett! Épp ez volt a cél*). És kimenének, hogy lássák, mi az, a mi történt.

15. És menének Jézushoz, és látták, hogy az ördöngös ott ül, fel van öltözködve és eszénél van az, a kibén a légió volt; és megfélemlének (*újra csak a kívánt hatás*).

16. A kik pedig látták, elbeszélék nékik, hogy mi történt vala az ördöngössel, és a disznókkal.

17. És kezdék kémii őt, hogy távozzék el az ő határukból.

18. Mikor pedig a hajóba szállott vala, a volt ördöngös kéré őt, hogy vele lehessen.

19. De Jézus nem engedé meg néki, hanem monda néki: Eredj haza a tiéidhez, és jelentsd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad.

20. El is méne és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyáján elcsodálkoznak.

*788

Hasonlítsuk össze ezeket Lukács történetével.

26. És evezének a Gadarenusok tartományaiiba, mely Galileával átellenben van.
27. És mikor ő kiment a földre, jöve elébe a városból egy ember, kibén ördögök voltak sok időtől fogva, sem ruhába nem öltözött, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban.
28. És mikor meglátta Jézust, felkiálta és lábai elé esék néki, és fenszóval monda: Mi közöm van nékem te veled, Jézus, felséges Istennek Fia? (*nagyon hasonlít egy szín-*

játékhoz!) kérék téged, ne gyötörj engem.

29. Mert azt parancsolá annak a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki az emberből. Mert gyakran elragadá őt: annakokáért lánczokkal és békókkal megkötözve őrizték: de a kötelékeket elszaggatván, az ördögtől a pusztákba hajtaték.

30. **Megkérde pedig őt Jézus, mondván: Mi a neved? És ő monda: Légió;** mert sok ördög ment vala bele.

31. És kérék őt, hogy ne paran-

*788 Márk evangélioma 5

csolja nekik, hogy a mélységbe menjenek.

32. Vala pedig ott egy nagy disznónyáj, legelészve a hegyen; és kérék őt, hogy engedje meg nekik, hogy azokba menjenek. És megengedé nekik.

33. És minekutána kimentek az ördögök az emberből, bemenének a disznókba; és a disznónyáj a meredekről a tóba rohana, és megfullada.

34. A pásztorok pedig látván mi történt, elfutának, és elmenvén, híré adák a városban és a falukban (ez volt a cél).

35. Kimenének azért megnézni mi történt; és menének Jézushoz, és ülve találák az embert, kiből az ördögök kimentek, felöltözve és eszénél, a Jézus lábainál; és megfélemlének.

36. Elbeszélék pedig nekik azok is, a kik látták, mimódon szabadult meg az ördögös.

37. És kéré őt a Gadaréusok körül való tartományok egész sokasága, hogy ő közülök menjen el, mert felette igen félnek vala (a mutavány elérte a célját): ő pedig beülvén a hajóba, visszatére (tehát csak ennyit tett. Konkrét céllal ment oda. Ezenkívül mást nem tett. De csak ezt kellett tennie, hogy híre menjen.).

38. Kéré pedig őt az az ember, a kiből az ördögök kimentek, hogy ő vele lehessen; de Jézus elbocsátá őt, mondván:

39. Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mely nagy dolgokat tett az Isten veled. Elméne azért, hirdetvén az egész városban, mely nagy dolgokat cselekedett Jézus ő vele.

*789

Nos, a következő "csoda" egy igen jól megtervezett s összehangolt akció volt.

Mint már említettük, a Csapatot, élén Jézussal, egy nagy és titkos Hálózat segítette. Tagjai külsőleg ugyanolyan emberek voltak, mint bárki más. Semmi feltűnő nem volt rajtuk.

Feladatuk sokszor az volt, hogy "ráhangolják a tömeget" — csoda történt! Eleinte ez nem ment nagyon könnyen, de ahogy szaporodtak Jézus "csodatételei", az emberek már várták a csodát.

Adott esetben, mondjuk néhány hónappal korábban, megjelent egy ember a környéken, aki azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy barlangban lakott, kiáltozott, ordibált, az arra járókat husánggal ijesztgette.

Természetesen a közelben élők félni kezdtek tőle, mert nem tudták, hogy mire képes. Esetleg embert is öl... Ma úgy mondanánk, hogy közveszélyes elmebeteg volt. De valójában teljesen egészséges volt, csak "produkálta" ezeket a tüneteket.

Kedves olvasó, ugye ismeri azt a jelenséget, ahogy egy információ szájról szájra terjedve torzul? Mindenki hozzátesz egy kicsit, hogy minél érdekesebb dolgot mondjon tovább.

A hír eljutott a közeli településekre, hogy nem messze él egy "ördögös", és ajánlatos a környéket elkerülni. Egyes

“jólértesült” emberek már hozzá is tették, hogy meztelen. Mások szerint bizony kövekkel vagdossa a testét. Sőt néhányan állították, hogy már megpróbálták láncokkal megkötözni, de az könnyedén elszakította azokat.

Ezért idővel az “elmebeteg” ügynököknek nagy híre lett. Persze hogy senki nem mert a közelébe menni, mert ha olyan erős, hogy a láncokat elszakítja, akkor...

A másik fontos részlet, hogy a közelben valóban egy disznónyáját szoktak legeltetni.

Az akció idejére minden elő lett készítve. Az “ördögös” tudta, hogy Jézus mikor fog jönni, és neki mit kell tennie.

A disznónyáját a pásztorok a közelben legeltették. A magasban egy jármű keringett, melynek fontos szerepe volt a “csodában”.

Jézus közben a part felé tartott a követőivel.

Mikor partot ért, és kiszállt, elkezdődhetett a “színjáték”.

Az “ördögös” elébe szaladt, és földre vetette magát. De nem ismerték egymást, ezért valamiről feltétlenül fel kellett egymást ismerniük. Hiszen mi van, ha Jézus egy valódi elmebeteg próbál meggyógyítani, és az nem sikerül neki?

Mikor a földre vetette magát, jó nagy hangon, mintegy színpadiasan, az összegyűlteket felé kiáltotta: “Mi közöm van nekem te veled, Jézus, felséges Istennek Fia?”

Ha Jézus állítja magáról, hogy az Isten fia, akkor nyilván akadtak volna olyanok, akik megmosolyogják. De ez az “ördögös” honnan tudja? — kérdezték egymástól.

Jézus erre megkérdezte, mi a neve? Mire az azt válaszolta: Légió.

Nem furcsa egy kicsit ez a válasz? A szövegek gyorsan megpróbálják ezt a furcsaságot magyarázni. Azért Légió, mert több ördög volt abban az emberben. De ez csak egy suta magyarázat.

Emlékezzünk vissza Illés és a sareptai asszony párbeszédére, ahol szintén furcsa dolgok hangzottak el (*487—489). Azért, hogy meggyőződjenek arról, hogy valóban a másik az, akire várnak.

Nem volt ez másként ebben az esetben sem. Mert mi van, ha valamilyen előre nem látható akadály miatt az “ördögös” nem tud eljönni. Helyette viszont valaki más borul előtte arcra?

Jézusnak meg kellett bizonyosodnia, hogy az "ördögös", az ál elmebeteg, az, akivel találkoznia kell.

Megkérdezte a nevét. Mi van, ha azt mondja, hogy Gáspár?

Nem történik semmi. Jézus talán mond egy pár jó szót és továbbmegy.

Ugyanis, az előre megbeszélt választ kellett kapnia: légió. Mert ezt a szót csak a Hálózat embere mondhatta. Másnak még csak eszébe sem jutott volna hasonló.

Mikor Jézus megbizonyosodott arról, hogy minden rendben, elkezdődhetett az ördögűzős színjáték.

Ebben szerep jutott a Hálózat néhány további tagjának is, akik a Jézust körülvevő tömegben vegyültek el.

Mikor az "ördögűzés" megtörtént, a sor a magasban keringő járműven volt.

A jármű fegyvereinek célkeresztjében a közelben legelésző disznónyáj néhány egyede volt. A megadott jelre, egy rövid lézerimpulzussal megpörköltek néhány disznót, amitől azok persze megijedtek és megvadultak. Mert a fájdalom, amit a lézersugár okozott, elég nagy volt.

A többi állat pedig, a csorda szindrómának engedelmessége, szintén menekülni kezdett. A pásztorok már nem tudták a nekivadult nyájat megfékezni, és az a szakadékba (tengerbe, tóba) veszett.

Ekkor jutott szerep a Jézus körül lévő tömegben elvegyült ügynököknek. Mert amikor mindez megtörtént, ők fennhangon kezdték hangoztatni, hogy a disznónyáj azért veszett a tengerbe, mert az ördögök az "ördögösből" átmentek beléjük. Hiszen ők még az ördögöket is látták, ahogy azok elhagyták a beteget.

Az emberek egyre izgatottabbak lettek. Nem találtak magyarázatot arra, ami a disznókkal történt. Ahogy ezt a pásztorok meghallották, elfutottak a városba. Már csak azért is, hogy az állatok gazdái előtt tisztázzák magukat: nem az ő hibájukból veszték a legelésző állatok a vízbe. Hanem az a Jézus az oka...

Erre a város apraja-nagyja kisereglett megnézni, mi is történt.

Ott találták azt a "veszedelmes ördögöset", akitől korábban annyira féltek. Hisz rossz híre volt.

Most meg ott ült, rendesen felöltözve, és teljesen normálisan viselkedett.

A sor most újra a Hálózat emberein volt. Ők voltak a hangadók, és váltig magyarázták mindenkinek, hogy Jézus kiűzte az ördögöket ebből az emberből. Azok pedig, a disznónyájba átmelve, annak veszét okozták.

Még akik a fejüket csóválva kételkedtek is volna, láthatták: a korábbi "ördögös" valóban ott ül Jézus lábánál és teljesen normálisan viselkedik. A disznók tetemei pedig ott úsznak a habokban.

Ez eléggé meggyőzőnek tűnt számukra.

A "csoda" tökéletesen sikerült.

A korábbi "ördögöst" egy idő múlva senki nem látta többé a környéken. Biztosan azért, mert városról városra járva hirdeti, milyen csoda történt vele, mondogatták az emberek egymás között.

Közben az már egy másik település felé tartott, ahol egy majdani újabb "csodában" rá kiosztott szerep várta...

ÖTEZER EMBER MEGVENDÉGELESE

Most lássunk egy másik, mindenki által jól ismert esetet, melyet a keresztény vallás előszeretettel gyakran idéz.

A kedves olvasó minden bizonnyal nagyjából ismeri a történetet. Annyit tudunk, hogy Jézusnak és tanítványainak néhány haluk és kenyerük volt. Ugyanakkor, mivel több ezer ember követte őket, ezért enni akart azoknak adni. A tanítványok erre megjegyezték, hogy néhány haluk és kenyerük van csupán. Ugyan hogyan lehetne ezekkel jóllakolni a sokezes tömeget?

Az általunk ismert történet szerint Jézus megáldotta a halakat és a kenyereket. Erre azokból olyannyira sok lett, hogy mindenki jóllakott. A visszamaradó kenyereket és morzsákat kosarakban gyűjtötték össze. Csupán néhány kosár morzsa maradt vissza.

Ennyit tudunk.

Ebből ítélve valóban csoda történt, hiszen a semmiből jelentek meg azok a kenyerek, melyekkel a tömeg jóllakott.

Ha azonban elemezzük a történetet, akkor sok olyan mozzanatot találunk benne, melyekről mind ez idáig hallgattak. Ezek az új tények teljesen más megvilágításba helyezik a történeteket. Lássunk hát hozzá.

13. És mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy pusztá helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követé őt a városokból.

14. És kimenvén Jézus, látta nagysokaságot, és megszáná őket, és azoknak betegeit meggyógyítá.

15. **Mikor pedig estveledék,** hozzá menének az ő tanítványai, mondván: Pusztá hely ez, és az idő már elmúlt; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a fálvakba és vegyenek magoknak eleséget.

16. Jézus pedig monda nékik: Nem szükség elmenniök; adjatok nékik ti enniök.

17. Azok pedig mondanak néki: Nincsen itt, csupán öt kenyerünk és két halunk.

18. Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám.

19. És mikor **megparancsolá** a sokaságnak, **hogy üljenek le a füre,** vevé az öt kenyeret és a két halat, és szemeit az égre emelvén, hálákat ada; és megszegvén a kenyereket, adá a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak *(tehát legközelebb Jézushoz a beavatottak voltak).*

20. És mindnyájan evének, és megelégedének; és felszedék a maradék darabokat, tízenkét teli kosárral *(minek kellett összeszedni a maradékot?).*

21. A kik pedig ettek vala, mintegy ötezen valának férfiak, asszonyokon és gyerekeken kívül.

*790

Eleddig nem tudtunk meg semmi különösebbet. Csak annyit, hogy esteledett. Jézus meg akarta etetni az embereket. Ezért megparancsolta, hogy azok üljenek le.

És közben valamit csinált. Amitől egyszerre sok kenyér lett, amit a tanítványok hordtak szét az embereknek.

Azt tudjuk jól, hogy a tanítványokból állt a Csapat, melynek parancsnoka Jézus volt. Azt is tudjuk, hogy saját bevallásuk szerint ők nem e földi világból származtak.

Ők nyilván tudták, hogy mi történik.

Na de lássuk Márk elmondásában a történeteket.

34. És kimenvén Jézus nagy sokaságot látá, és megszáná őket, mert olyanok valának, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdé őket sokra tanítani.

35. Mikor pedig **immár nagy idő vala**, hozzámenvén az ő tanítványai mondanak: Pusztá ez a hely, és immár nagy idő van:

36. Bocsásd el őket, hogy elmenvén a körülfekvő majorokba és falvakba, vegyenek magoknak kenyeret; mert nincs mit enniök.

37. Ő pedig felelvén, monda nékik: Adjatok nékik ti enniök. És mondanak néki: Elmenvén, vegyünk-e kétszáz pénz áru kenyeret, hogy enni adjunk nékik?

38. Ő pedig monda nékik: Hány kenyereket van? Menjetek és nézzétek meg. És megtudván, mondanak: Öt, és két halunk.

39. És parancsolá nékik, hogy ültessenek le mindenkit **csoportonként** a zöld pázsitra.

40. Letelepedének azért szakszonként, **százával** és **ötvenével**.

41. Ő pedig vette vala az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintvén, hálákat ada; és megszégé a kenyereket és adá tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztá mindnyájok között.

42. Evének azért mindnyájan, és megelégedének;

43. És maradékot is szedének fel tizenkét tele kosárral, és a halakból is.

44. A kik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren valának férfiak.

⁷⁹¹

Nos, amit megtudtunk Márktól, a következő. Esteledett. Jézus megparancsolta az embereknek, hogy százas és ötvenes csoportokban üljenek le a földre.

Akkor most képzeljük el, hogyan történhetett mindez. A tömeget természetesen a tanítványok osztották fel ötvenes és százas csoportokra. Vajon milyen könnyen mehetett mindez?

A tömeget, ahol szaladgáló gyerekek is vannak, meglehetősen nehéz és időigényes feladat ilyen csoportokra felosztani. Ugyanis vagy az a gond, hogy szülő és gyermek más-más csoportba kerül, vagy többen vannak egyszerre egy családhoz tartozók, akik szeretnének együvé kerülni.

⁷⁹¹ Márk evangyélioma 6

Nagyon időigényes feladat volt, míg a tizenkét tanítvány az ötezernél több emberből álló tömeget csoportokba felosztotta. Hiszen a szövegek szerint csak férfiak voltak ötezren. Plusz feleségeik és gyerekeik.

Mondjuk egy minimum hétezer emberből álló tömeget legalább hetven százas, vagy ötven százas és negyven ötvenes csoportba kellett beosztani.

Ha ezt a számot vesszük, ami mondjuk kilencven csoportot jelent, akkor egy-egy tanítványra majdnem nyolc ilyen csoport jutott.

Gondoljunk csak bele, mennyi ideig tarthatott mindez! Hosszú-hosszú órákig...

Ezért közben beesteledett. Sötétség borult a tájra...

De miért kellett az embereket ilyen kerek számú csoportokra felosztani? Hisz a valódi csodához nincs szükség kerek matematikai számokra? Nemde?

Lássuk, mit ír minderről Lukács.

12. **A nap pedig hanyatlani kezdett;** és a tizenkettő ő hozzá járulván, monda néki: Bocsásd el a sokaságot, hogy elmenvén a körülvaló falvakba és majorokba megszáljanak, és esedelt találjanak, mert itt pusztá helyen vagyunk.

13. Ő pedig monda nekik: Adjatok nekik ti enni. Azok pedig mondanak: Nincs nekünk több öt kenyérünknel és két halunknál; hanem ha elmegyünk és mi veszünk esedelt az egész sokaságnak.

14. Mert valának ott mintegy ötezeren férfiak. Mondta pedig az ő tanít-

ványainak: **Ültessétek le őket csoportokba ötvenével.**

15. És a képen cselekedének, és leülteték valamennyit.

16. Minekutána pedig vette az öt kenyeret és a két halat, **a mennybe emelvén szemeit,** megáldá azokat, és megszegé; **és adá a tanítványoknak,** hogy a sokaság elé tegyék.

17. Evének azért és megelégedének mindnyájan; és felszedék a mi darabok maradtak tőlük, tizenkét kosárral.

*792

Nagyon sok újat nem tudtunk meg. Még mindig nem tudjuk, miért kellett az embereket a földre leültetni.

Erre János ad választ:

5. Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jó hozzá, monda Filepnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?

6. Ezt pedig azért monda, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala cselekedni.

7. Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikök kapjon valami keveset.

8. Mondta néki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére:

*792 Lukács evangélioma 9

9. Van itt egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek?

10. Jézus pedig monda: Űltessétek le az embereket. **Nagy fű vala pedig azon a helyen.** (Azért kellett leültetni az embereket, hogy ne lássanak semmit a magas fűben!). Leülének azért a férfiak, számszerint mintegy ötezeren.

11. **Jézus pedig vevé a kenyereket, és hálát adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek;** hasonlóképpen a halakból is, a mennyit akarnak vala.

12. A mint pedig betelének, monda az ő tanítványainak: Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen.

13. Összeszedék azért, és megtöltének tízenkét kosarat az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek megmaradtak vala az evők után.

14. Az emberek azért látva a jelt, a melyet Jézus tőn, mondának: Bizonyynal ez ama próféta, a ki eljövendő vala a világra (ez volt a demonstráció célja).

*793

Jánostól egy döntő fontosságú momentumot tudtunk meg. Éspedig, hogy azon a helyen, ahol voltak, magas fű volt!

A magas fű nem azt jelenti, hogy térdig, hanem esetleg mellig vagy nyakig érő. Ezért, ha ilyen fűben valaki leül a földre, az... nem lát semmit. Csak az őt körülvevő fűvet...

Azért kellett hát az embereknek a földön ülve maradniuk a magas fűben, hogy ne lássanak semmit. Azonkívül még nagyon sötét is volt. Hiszen amíg felosztották őket csoportokra, addig jócskán beesteledett.

Így az emberek a nagy sötétben és a magas fűben ülve semmit nem láttak. Azt sem, hogy mi történt Jézus közvetlen környezetében. Mert mellette csak a tanítványai voltak, akik ki-hordták a fűben ülő csoportoknak az ennivalót. Róluk pedig tudjuk, hogy mindannyian a Csapathoz tartoztak.

De miért kellett az embereket kerek számú csoportokba felosztani?

Azért, hogy pontosan meg lehessen számlálni, hogy hányan vannak! Legalábbis hány csoport ül a magas fűben.

Kik számlálták őket? Hát azok, akik a kellő mennyiségű élelmiszert Jézushoz eljuttatták.

Honnan? Az égből...

Foglaljuk hát össze pontosan, mi is történt valójában.

Jézus a misszionáriusok segítségével egy újabb "csodatétel-re" készült.

*793 János evangélioma 6

Adott esetben is, mint általában, nagy embertömeg követte őt. Egy alkalommal már esteledett, amikor arra hívták fel a figyelmét, hogy jön az éjszaka, és az emberek éhesek. Meg kellett volna őket vacsoráztatni. De hogyan?

Elvégre kinn voltak a mezőn, több kilométerre a legközelebbi lakott településtől.

Jézus tudta, hogy a misszionáriusok magas szintű technikája sok mindenre képes. Még arra is, hogy rövid időn belül ellásson sok embert élelemmel. De hányat is?

Ehhez fel kellett a tömeget ötvenes és százas csoportokra osztani. Így már könnyű volt megszámlálni, hogy hányan is vannak és milyen mennyiségű élelmiszerre lesz szükség.

Honnan számlálták meg őket? A magasból...

A csoportok magasból való számbavételét még az éjszakai sötétség sem akadályozta. Az infravörös fénytartományban ezek az embercsoportok élénk foltként ütköztek ki a környezetből.

Napjainkban mindenki jól ismeri az éjjel látó készüléket, mely számára nem akadály a sötét.

Egyébként a szövegekben van egy ilyen mondat:

22. Ő jelent meg a mély és elrejtett dolgokat, **tudja mi van a**

setétségben; és világosság lakozik vele!

^{*794}

Azonkívül nemcsak pontosan meg lehetett számolni azt, hogy hányan vannak, hanem időt is nyertek ezzel a tömeg csoportokra való felosztásával.

Tehát az emberek ültek a földön. A sötétből és a magas fűtől, mely körbevette őket, semmit nem láttak.

Távolabb valami történt. Ahol Jézus volt, valami olyan zajlott amit mások nem láthattak. Csak a Csapat tagjai mehettek oda. Ők úgyis mindenről tudtak.

Ahogy megérkezett az első "szállítmány", már hordták is szét az élelmiszert az embereknek.

Az élelem folyamatosan érkezett... az égből. Ezért nézett hát Jézus folyton oda fölfelé...

Nem szükséges most itt bármilyen szupertechnikára, vagy teletranszportálásra gondolnunk. Az élelmiszert egyszerűen járművekkel juttatták el oda. Ezek valószínűleg sok száz méteres

magasságban repülhettek. Amennyiben a hajtóműveik hangja nem volt túl hangos, akkor ilyen távolságból szinte már nem is lehetett őket hallani.

A kenyereket kosarakban, egyszerű nagy szilárdságú műanyag kötélben bocsátották alá. Ezt koordinálandó, figyelt Jézus egyfolytában fölfelé az égre...

Azt, hogy honnan vették a misszionáriusok az élelmiszert, nem tudjuk. De mivel ez a "csoda" is a Terv része volt, ezért minden bizonnyal jóval korábban alaposan felkészültek rá.

“VÍZENJÁRÁS”

Egyszer láttam egy filmet, mely Máté evangéliumából készült. A film egyik jelenete azt mutatta be, hogyan járt Jézus a vízen.

A kép a következő volt. Napnyugta, szélcsendes idő. A lenyugvó nap sugarai meg-megcsillannak a nyugodt, sima tengerfelszínen. A tanítványok a csónakban ülnek.

A kép vált. A tengert mutatja a lenyugvó napkorong irányába nézve. A tükörsima vízfelszínen egy alak közeledik — Jézus. A csónak irányába tart, melyben a tanítványai ülnek.

Jár a vízen...

Ennyit tudunk. Ma.

Csoda! Hiszen tudjuk jól, hogy bárki, aki a vízre lép, a testsúlyának következtében elmerül benne. Itt meg járt a víz felszínén anélkül, hogy elmerült volna. Sőt még vizes sem lett!

Aki nem ismeri részleteiben a biblikus szövegeket, az hajlamos ezt az idealizált képet, amit maga az említett film is sugallt, elfogadni. És az egész természetesen csodának minősíti. Mert gyakorlatilag fizikailag lehetetlen dolog valósult meg.

Aki ezen felfogás mellett kardoskodik, azt arra kérem, kövesse velünk végig együtt az evangéliumok ide vonatkozó részeinek az elemzését. Garantálom, hogy olyan részleteket fog találni bennük, melyek meglétéről még csak fogalma sem volt korábban. Mindezek teljesen új megvilágításba helyezik a “vízenjárást”.

A történetek az ötezer ember megvendéglése után folytatódtak.

Kezdjük akkor Máté változatával.

22. És mindjárt kényszeríté Jézus az ő tanítványait (*nagyon sietett!*), hogy szálljanak a hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot.
23. És a mint elbocsátá a sokaságot, felméne a hegyre, magánosan imádkozni. Mikor pedig beestveledék, egyedül vala ott.
24. A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala.

25. **Az éjszaka negyedik részében** pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván.

26. És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának.

27. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bizzatok; én vagyok, ne féljetek!

28. Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vízeken.

29. Ő pedig monda: Jövell! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vízeken, hogy Jézushoz menjen.

30. De látva a nagy szelet, megremülé; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem!

31. Jézus pedig azonnal kinyújtván

kezét, megragadá őt, és monda neki: Kicsinyhitű, miért kételkedél?

32. És a mikor beléptek a hajóba, elállt a szél.

33. A hajóban levők pedig hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: Bizony, Isten Fia vagy! *(a bemutatóval a célt elérték).*

*795

Nos, a következőket tudtuk meg.

Jézus valamiért nagyon sietett. Megparancsolta a tanítványoknak, és azoknak a követőinek, akik velük együtt voltak a hajóban, hogy menjenek át a túlsó partra. Azok nem értették, hogy Jézus minek marad ott. Hogyan fog utánuk menni, és átjutni a vízre? Hiszen csak ez az egy hajó van a közelben.

Mindezekre Jézus azt válaszolta szigorúan, hogy menjenek! Ugyanis nagyon sietett a hegyre, hogy "egyedül imádkozhassék".

A korábbiakból tudjuk, hogy nem azért ment a hegyre éjszaka, hogy egyedül legyen és nyugodtan imádkozhassék. Mert ahhoz nem szükséges éjszaka felmennie bármely hegyre, hogy nyugodtan imádkozzék. Elegendő csak nagyobb távolságra eltávolodnia a többiektől, megkérve őket, hogy ne zavarják.

Azért sietett olyan nagyon, mert... Találkája volt a misszionáriusokkal. Minden bizonnyal újabb instrukciókat kellett kapnia. Tudta, hogy a jármű nemsokára megérkezik, és neki fogadnia kell azt. Ezért igencsak sietős volt a dolga.

Nos, az éjszaka negyedik negyedében, amikor nyilvánvalóan nagyon sötét volt, a tanítványok kinn voltak a nyílt vízben a hajóban. Az orruknál sem láttak tovább az éjszaka sötétjében. Közben erős szél fújt, s a víz felszíne nemcsak fodrozódott, hanem elég nagy hullámokat is kavart.

Egyszer csak a nagy szél közepette, néhány méterrel a hajó mellett, feltűntek egy alak körvonalai. És néhány pillanaton belül a hajóban volt. Ruhája száraz volt, pedig átkelt a vízben, hiszen még a közelben sem volt más hajó vagy csónak.

A válasz egyértelmű: csak úgy juthatott el a hajóba a vízben keresztül, hogy annak felszínén járt. Ezért nem lett nedves a ruhája.

Csoda!

*795 Máté evangélioma 14

Vagy talán mégsem az? És van rá nagyon is egyszerű és logikus magyarázat?

Az első, amit meg kell jegyezni, hogy mindez az éjszaka sötétjében történt. Eltérően attól, amit az idealizált kép sugall.

A másik mozzanat, hogy erős szél fújt, mely hullámokat kavart. Gondolkozzunk csak el egy kérdésen. Hogyan lehet a víz felszínén járni hullámverés közepette, még hozzá úgy, hogy a ruha száraz maradjon?

De tovább menve megkérdem: olyan víznek, melynek a tetején hullámok vannak, van-e egyértelmű, pontosan meghatározott felszíne?

Nincs!

Ha azt akarnánk, hogy száraz ruhával egy közepesen hullámzó vízfelszínen jussunk át, akkor a következő módon kellene haladnunk: az egyik hullámhegyre fel, aztán le, aztán megint fel és így tovább. Különben a nekünk ütköző hullámoktól a ruhánk mindenképpen vizes lenne.

Ugye senki nem gondolná ezt komolyan. Még ha valamilyen "csoda" folytán valaki fenn is tudna maradni a víz felszínén, semmiképp sem tudna egy közepesen hullámzó felszínen átkelni anélkül, hogy vizes ne legyen.

Na de van itt egy másik mozzanat is. Éspedig Máté kommentárja. Ugyanis ő nem kevesebbet állít, minthogy amikor Jézus a vízfelszínen járva odaért a hajóhoz, Péternek a nagy sötétben és hullámverésben kedve szottyant sétálni egyet a háborgó vízfelszínen...

Egyik evangelista sem beszél erről. Mert valóban teljesen valószínűtlen az, hogy a sötétben, mikor az ember szinte az orráig sem lát, és a csónakot a tenger hullámai dobálják, valakinek kedve legyen a hajóból kilépni és kipróbálni, tud-e a vízen járni.

Máté ezen kommentárja csak összezavarja a dolgokat. Hiszen minél érthetlenebb, annál közelebb áll a csodához! Ugye?

Na de lássuk, mit ír minderről Márk.

45. És azonnal kényszeríté tanítványait, hogy hajóba szálljanak, és menjenek át előre a túlsó partra Bethsaida felé, a míg

ő a sokaságot elbocsátja. 46. Minekutána pedig elbocsátotta őket, fölméne a hegyre imádkozni.

47. **És mikor beesteledék,** a hajó a tenger közepén vala, ő pedig egymaga a szárazon.

48. És látá őket, a mint vesződnek az evezéssel; mert a szél szembe fú vala velök; **és az éj negyedik szakában** (vagyis nagyon sötét volt!) **hozzájok méne** a tengeren járva; **és el akar vala haladni mellettük** (talán ez azt jelenti, hogy nagy sebességgel mozgott, és majdnem túlszaladt a hajón?).

49. Azok pedig látván őt a tengeren jární, kísértetnek vélték, és felkiáltának;

50. Mert mindnyájan látják vala őt és megrémülének. De ő azonnal megszólítja őket, és monda nékik: Bizzatok; én vagyok, ne féljetek.

51. Ekkor **beméne** hozzájuk a **hajóba, és elállt a szél**; ők pedig magukban szerfőlött álmélkodnak és csodálkoznak vala.

*796

Minden szinte egyezik. Kivéve egy apró részletet.

Ugyanis azt mondja Márk, hogy Jézus, amint a hajóhoz ért, "el akar vala haladni mellettük". Ez azt jelenti, hogy közeledett, közeledett, aztán majdnem túlhaladt, túlszaladt a hajón.

Van ennek értelme, majd meglátjuk!

Olvassuk hát János változatát.

16. **Mikor pedig estevedék,** lemenének az ő tanítványai a tengerhez,

17. És beszálva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapemaumba. **És már sötétség volt,** és még nem ment vala hozzájuk Jézus.

18. **És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala.**

19. Mikor azért huszonöt, vagy harmincz futamatnyira bevezének, megláták Jézust, a mint jár

vala a tengeren és a hajóhoz közeledik vala (a jó kifejezés tehát valóban a közeledett és nem a járt): és megrémülének (persze, hiszen a sötétben csak egy sziluettet láthattak).

20. Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljetek! Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél vala, a melyre menének.

*797

Szinte ugyanaz, csak János arról beszél, hogy mikor Jézus belépett a hajóba, az abban a szempillantásban ott volt, ahova indulni akartak.

Ez sem egyéb, mint kommentár.

Nos, láttuk mind a három verziót. Nyilvánvaló, hogy akkor járunk az igazsághoz közel, ha azokat a részleteket fogadjuk el mérvadónak, amelyek mindegyik változatban egyeznek. Azokat pedig, melyek hol az egyikben, hol a másikban szerepelnek, mint érthetetlenek, kommentároknak tekintjük.

Ugyanis ezeket a különben is logikátlan részeket a többi verzió egyáltalán nem támasztja alá.

Mindaz pedig, ami a kommentárokat leszámítva megmarad, nagyon is érthető, logikus, és magyarázható.

Mi történt hát valójában?

*796 Márk evangélioma 6

*797 János evangélioma 6

Jézusnak találkája volt a misszionáriusokkal a hegyen. Újabb instrukciókat kellett kapnia. Ugyanakkor már kevés idő volt hátra a találkozóig, ahova mindenképpen el kellett mennie.

És ott volt még a sok ember. Őket is el kellett valahogy küldenie. Ez pedig időbe telik.

Sietnie kellett.

Utasította hát a tanítványait, hogy szálljanak hajóba és evezzenek át a túlsó partra. Azok persze nem értették, miért kell Jézus nélkül menniük. Hiszen hogyan fog utánuk jönni?

Azt mondták, hogy inkább megvárják, mivel nem tud majd utánuk menni...

Értetlenkedésük láttán Jézus egyre ingerültebb lett. Nem elég, hogy ott van a tömeg, még a saját emberei is akadályozzák?!

Fogytán volt az ideje. Ezért rájuk parancsolt, hogy azonnal szálljanak hajóba, és evezzenek át a túlpartra. Ő pedig elmegy a hegyre, ahol háborítatlanul imádkozhat — monda nekik.

Azok fejüket csóválva, de végrehajtották a parancsot.

Jézus közben visszasietett a tömeghez. Néhány jó és biztató szóval elkészönt tőlük, és kérte, hogy most ne kövessék, mert egyedül, háborítatlanul szeretne imádkozni.

Ezután elindult a közelben lévő hegy felé. Mikor megbizonyosodott, hogy már nem látják, futni kezdett, mivel mindenképp időben oda kellett érnie a találka helyszínére.

Eközben a tanítványok egyre csak azt vitatták egymás között, miért kellett a parancsnokot otthagyni? De aztán, ahogy egyre távolabb kerültek a parttól, másra terelődött a szó.

Ahogy telt az idő, és csend honolt körös-körül, egyre álmosabbak lettek. A legcsekélyebb szél sem fújt, ezért biztosak voltak abban, hogy a hajójuk nem sodródhat magától sehová.

Ennek biztos tudatában hagyott az éberségük alább, és nyomta el őket lassacskán, egyiket a másik után, az álom. Végül mindannyian csendesen szuszogva aludtak. A hajó háborítatlanul ringatózott a tükörsima vízfelszínen.

Jézus közben fogadta az érkező járművet. A fedélzetén érkezett magas rangú személynek jelentést tett, hogyan halad a Terv végrehajtása. Közösén megvitatták a "csodák" minden egyes mozzanatát.

Az ismeretlen elégedetten nyugtázta, hogy a dolgok eddig a legnagyobb rendben mennek. A Terv célkitűzéseit, egyiket a másik után, teljesítik.

Ezután közölte Jézussal, hogy a magasból végzett megfigyelésekből, illetve a Hálózat ügynökeinek jelentéseiből következően mi a helyzet a térségben. A híre egyre terjed, az emberek az általa véghezvitt "csodákról" beszélnek. Ugyanakkor még vannak városok, ahol nem igazán keltett a híre nagy feltűnést. Ezért a csapatával oda kell mennie.

Megbeszélték a soron következő "csodák" részleteit.

Ezek után Jézus közölte, hogy a tanítványai kinn vannak a hajóban a nyílt vizen. A magas rangú személy tudta, hogy nem képezhet különösebb akadályt számukra Jézust eljuttatni oda.

De mivel a hajóban mások is voltak, nemcsak a Csapat tagjai, ezért úgy gondolták, nem árt majd ezt is egyfajta csodaként feltüntetni.

Ezért a jármű, miután felemelkedett, elkezdett kis magasságban lebegni. Egy nagy szilárdságú, nagyon vékony "kötelet" dobta le neki, melynek a vége úgy volt kiképezve, hogy abban biztonságosan meg tudott kapaszkodni.

Miután Jézus elhelyezte lábát és kezével megkapaszkodott a kötélben, a jármű lassan emelkedni kezdett.

A hajtóművei erős légmozgást keltettek körös-körül. De Jézus testi épségét ez nem veszélyeztette.

Közben a hajóban mindenki békésen aludt.

Egyszer csak a távoli horizontról halk zaj hallatszott. Ez a zaj egyre erősödött.

A misszionáriusok járműve közeledett a hajó felé. Kis magasságban haladt. Így Jézus a vékony, alig látható kötélben a víz felszíne fölött egy-két méterrel lógott. A hajtómű által okozott erős légáramlat mindenfelé, ahol a jármű elhaladt, hullámokat kavart.

Ahogy egyre közelebb került a tengeren himbálódzó hajóhoz, annál erősebb lett a zaj.

Amikor már közel járt ahhoz, a robaj olyannyira erős volt, hogy arra a hajóban az előbb még békésen alvók felriadtak.

Álmosan dörzsölve a szemüket, csak azt tapasztalták, hogy nagyon erős szél fúj. A hallható zajt is az erős szélnek tulajdonították.

Azt hitték, hogy miközben aludtak, vihar tört ki. A sötétben meresztgették a szemüket, hogy meglássák, merre van a part, hiszen a vihar következtében minden bizonynyal elsodródtak valamerre.

Ahogy megpróbáltak körülnézni, egyikük azt vette észre, hogy mintha egy alak közeledne a hajóhoz. Megijedtek.

Nagyon gyorsan közeledett, és pillanatokon belül ott volt a hajónál. De...

Úgy tűnt, olyan gyorsan halad, hogy túlmegy a hajón...

Jézus közben, ahogy meggyőződött, hogy be tud ugrani a hajóba — elengedte a kötelet. A fedélzetre ugorva még tett néhány lépést, hogy fékezze lendületét, aztán megállt.

A jármű, mely Jézust "hozta" és a szelet keltette, tovább repült. Fél percen belül minden újra csendes lett. A hullámok elültek, és a víz felszíne, akárcsak korábban, háborítatlanul ringatózott.

Mikor Jézus körülnézett, azt látta, hogy a hajóban lévők mind meg vannak rökönyödve. Úgy néznek rá, mintha kísértetet látnának.

Ezért igyekezett néhány biztató szóval a rémült embereket megnyugtatni.

A hajóban lévő más, a Csapathoz nem tartozó "civil" személyek meg voltak győződve afelől, hogy csodát láttak. Mert Jézus nem juthatott át hozzájuk a tengeren csak... a vízen járva.

Hiszen látták, hogy nem egy másik hajóról szállt át. Szemük láttára lépett be a hajóba. A tenger felszínéről!

Szerintük Jézus néhány pillanattal a hajóra érkezése előtt a víz felszínén haladt. A vízen járt!

Senki nem sejtette, és az éj sötétje miatt nem is láthatta, hogy egy vékony, de nagy szilárdságú kötélbe kapaszkodva, mely egy kis sebességgel repülő járműről lógott alá, közvetlenül a víz felszíne fölött lebegve jutott el a hajóig...

A TENGER LECSENDESÍTÉSE

Az előző részben, ahol Jézus "vízenjárását" taglaltuk, arra a következtetésre jutottunk, hogy a "vihart" egy jármű megjelé-
nése okozta, mely hajtóműve igen erős légmozgást idézett elő.

Több részletében is hasonlít a következő "csoda" az előbbi esethez.

Újra csak három változatot fogunk megvizsgálni.

Lássuk először sorrendben Máté leírását.

23. És mikor a hajóra szállt vala, kö-
veték őt az ő tanítványai.

24. És imé nagy háborgás lón a
tengeren, annyira, hogy a hajót el-
borítják vala a hullámok; ő pedig
aluszik vala.

25. És az ő tanítványai hozzámen-
vén, felkölték őt, mondván:
Uram, ments meg minket; mert el-
veszünk.

26. És monda nékik: Mit féltek, ön
kicsinyhitűek? *(tudta, hogy ez
úgysem következik be, mert az
egész csak egy bemutató)* Ekkor
fölkelvén, megdorgálá a szeleket és
a tengert, és lón nagy csendesség.

27. Az emberek pedig elcsodál-
kozának, mondván: Kicsoda ez,
hogy mind a szelek, mind a tenger
engednek néki.

*798

Azt tudtuk meg eddig, hogy Jézus és tanítványai hajóra száll-
tak. Amikor kinn voltak a nyílt vízen, egyszerre csak nagyon
erős szél támadt. A hajóban lévőek megijedtek.

Jézus közben nyugodtan aludt. Felkeltették, és kérték, hogy
segítsen, hiszen attól féltek, hogy mindannyian odavesznek.
Ekkor Jézus "megdorgálta a szeleket", amitől fél percen belül
csend lett.

Azokra a "civilre", akik velük voltak a hajón, nagyon nagy
hatást tett ez a "csoda".

Úgye, erre önmagában nehéz bármilyen logikus, kézzelfog-
ható magyarázatot is adni. Így, ennyi információ birtokában va-
lóban csodának tűnik a "csoda".

További fontos adatokat szolgáltat viszont számunkra Márk.

35. Azután monda nékik azon a na-
pon, **a mint este lón**: *(vagyis
mindez este-éjszaka, sötétben
történt)* Menjünk át a túlsó partra.

36. Elbocsátván azért a sokaságot,
elvivék őt, úgy a mint a hajóban va-
la; de más hajók is valának vele
(közönség).

37. Akkor nagy szélvihar támadt, a
hullámok pedig becsapnak vala a ha-
jóra, annyira, hogy mármár megtelek.

38. Ő pedig a hajó hátulsó részében
a fejaljon aluszik vala *(ugyan ho-
gyan tudott egy nagy viharban
aludni?)*. És fölkelte őt és mon-
dának néki: Mester, nem törődöl
vele, hogy elveszünk?

39. És felkelvén megdorgálá a sze-
let, és monda a tengernek: Hall-
gass, némulj el! És elállt a szél, és
lón nagy csendesség *(elrepült a
jármű)*.

*798 Máté evangélioma 8

40. És monda nékik: miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincsen hitetek?
41. És megfélemlének nagy félelem-

mel (ez volt a bemutató célja), és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek neki?

*799

Márk elmondásából kiderül, hogy mikor hajóra szálltak, már esteledett. Így, amikor "kitört a vihar", már sötét volt.

Azonkívül azt is megtudjuk, hogy a hajót, melyen Jézus volt, több, zsúfolásig telt csónak is kísérte. Vagyis az esetnek meg lehetőszen sok szemtanúja volt. Pont ez volt a cél!

Végül, mielőtt összefoglalnánk, lássuk még Lukács szövegét.

22. Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba ő és az ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára (Jézus szorgalmazta, tudatosan). És elindulának.
23. De hajózásuk közben elszenderedék; és **szélvész csapott le a tóra**, és megmerülének, és veszedelemben valának.
24. És hozzá menvén, felkölték őt, mondván: Mester, Mester, elve-

szünk! Ő pedig felsejkenvén, megdorgálá a szelet és a viznek habjait (hókuszpókusz); és megszűnének, és lőn csendesség (elrepült a jármű, mely a szelet keltette).
25. És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a viznek is parancsol, és engednek neki?

*800

Foglaljuk hát össze mindazt, amit eddig megtudtunk. Próbáljuk meg rekonstruálni a történeteket.

Jézust, mint oly sokszor, most is sok ember követte minden-hová.

Mikor esteledett, hozzáfoghatott egy újabb "csoda" végrehajtásához.

Azt mondta a vele lévőeknek, hogy menjenek át a tó túlsó partjára. Az ugye nem tűnik túl logikusnak, hogy valaki este, sötétedéskor akar nekivágni a tónak, hogy átevezzen a túlsó part-ra, hiszen majd reggel, világosságban is megteheti ezt.

Nem logikus, de ne is keressünk logikát mögötte. Hisz nem volt logikus, hanem tudatos.

Jézus a misszionáriusok közreműködésével egy újabb "csodát" készült véghezvinni.

Tudatosan szorgalmazta, hogy röviddel a sötétség beállta előtt evezzenek ki a nyílt vízre.

Senkinek még csak eszébe sem jutott, hogy bármi is történhet, hisz egész nap szép, csendes volt az idő. Ezért kíváncsiságból sokan csónakba szálltak és követték őket.

*799 Márk evangélioma 4

*800 Lukács evangélioma 8

Ahogy egyre csak eveztek, besötétedett. Lassacskán már alig látták társaikat a csónakokban ülők. Csak hangjukról ismerték fel egymást.

Jézus közben úgy tett, mintha elaludt volna. Fél szemmel azonban a környezetét figyelte. Mert tudta, hogy mi fog történni.

Mikor már eléggé kinn jártak a tavon, és meglehetősen sötét volt, Lukács szavaival élve "szélvész csapott le a tóra". De nem úgy ám, ahogy egy vihar kezdődni szokott. Hiszen egy vihar azzal kezdődik, hogy előbb szellő fújdogál, majd egyre erősödő szél érezhető. Míg végül szélvész támad.

Ezzel szemben Lukács szerint hirtelen és váratlanul szélvész csapott le. Semmi előjele nem volt a "viharnak". Váratlanul jött.

A sötétséget, és azt kihasználva, hogy az emberek nem látnak semmit, egy jármű jelent meg a hajó és csónakok fölött. A hajtóművei erős légmozgást keltettek.

Az emberek persze nagyon megijedtek a hirtelen támadt "szélvésztől". Ugyan ki nem ijedne meg?

Odasiettek Jézushoz, aki aludt.

Dehogyan aludt! Csak úgy tett!

Kérték, hogy segítsen, mert odavesznek.

Erre Jézus színpadias mozdulatokkal, a körülötte lévők számára jól hallhatóan, megdorgálta a szeleket.

Ekkor a jármű elindult, és pillanatokon belül el is tűnt felőlük.

A sötétben persze nem láthatták. Még a sziluettjét sem.

Ahogy a jármű elrepült, természetesen az általa keltett intenzív légmozgás is megszűnt.

Ha most bárki is kétségbe vonná azt, hogy jármű okozta az erős légmozgást — a szélvészt, annak csak néhány szövegrészletet idézek példaként. Hiszen a Bibliában mindenütt a misszionáriusok járműveinek a megjelenését, mozgását erős "szélvész" kíséri:

3. Hosszútűró az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. **Szélvészben és viharban van az Úrnak útja** és lábainak pora a felhő.
*801

19. Ímé, az **Úrnak szélvésze** nagy haraggal kítör, és a hitetlenek fejére **forgószél zúdul**.
(*550)

23. Ímé, az Úrnak szélvésze, haragja tör elő, és **a rohanó szélvész** a hitetlenek fejére zúdul.
*802

17. A ki **forgószélben rohan meg engem**, és ok nélkül megsebesítja sebeimet.
*803

*801 Náhum könyve 1

(*550) Jeremiás könyve 23

*802 Jeremiás könyve 30

*803 Jób könyve 9

Nos, a "szélvészt" adott esetben is egy jármű megjelenése okozta.

A "csoda" célja a "nézőközönség" meghódítása volt. Ugyanis mindez azok számára volt megrendezve, akik csónakokon és hajókon követték őt.

Ezer prédikációnál is többet ér egy "csoda". Hiszen mindenki látta, hogy Jézus parancsol a szélnek...

A VÉGZETES PARANCS

Korábban többször említettük, hogy Jézus rendszerint azért ment a hegyre, más szavakkal egy magaslati pontra, hogy fogadja a misszionáriusok érkező járművét.

A kedves olvasó erre azt felelhetné, hogy mindez megalapozatlan fantáziálás, hiszen a szövegekben erre való utalás nincs. Eddig valóban nem szóltunk róla. De most álljon itt egy konkrét eset, amikor Jézus azért ment fel egy magaslati pontra, hogy egy járművel érkező két személyt fogadjon. De ezúttal három tanítványát is magával vitte.

Nekik köszönhetjük, hogy tudunk erről a találkozásról...

1. Éshatnap múlva magához vevé Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvivé őket magokban egy magas hegyre.

2. És elváltozék előttök, és az ő orcájara gyogya, mint a nap, ruhájá pedig fehér lón, mint a fénység.

3. És imé megjelenék ő nékik Mózes és Illyés, a kik beszélnek vala ő vele. *(Azért nem hallották a beszédet, mert hallótávolságon kívül voltak, vagy mert a misszionáriusok nyelvén folyt a kommunikáció.)*

4. Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Uram, jó nékünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, néked egyet. Mózesnek is egyet, Illyésnek is egyet.

5. Mikor ő még beszélt vala, imé fényes felhő borítá be őket; és imé szózat lón a felhőből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam, a kibén én gyönyörködöm: őt hallgassátok.

6. És a tanítványok a mint ezt hallák, arczra esének és igen megrémülének.

7. Jézus pedig hozzájuk menvén, illeté őket, és monda: Keljetek fel és ne féljetek!

8. Mikor pedig szemeiket fölemelék, senkit sem látnak, hanem csak Jézust egyedül.

9. **És mikor a hegyről alájövének, megparancsolánékuk Jézus, mondván: Senkinek se mondjátok el a mit láttatok** *(persze, hiszen egy földönkívüli járművet láttak),* míg fel nem támadt az emberek Fia a halálból. *(Vagyis ha korábban kezdenek el beszélni, akkor valószínűleg azazal a küldetésben kárt okoztak volna.)*

*804

Lássuk hát a részleteket.

Jézus Pétert, Jakabot és Jánost magával vitte egy magas hegyre.

Ott valami nagyon furcsa történt, legalábbis Máté szerint. Ugyanis Jézus egyszerre csak elváltozott előttük, az arca olyan fényes lett, mint a nap, a ruhája is fényes lett.

Utána a semmiből egyszer csak megjelent Mózes és Illyés, akik vele beszéltek.

Azután hirtelen, mikor még Jézussal beszéltek, fényes felhő borította be őket, melyből szózat hangzott fel: "Ez az én szerelmes Fiam, a kibén én gyönyörködöm: őt hallgassátok".

*804 Máté evangélioma 17

A látványtól a tanítványok rettenetesen megijedtek és arccal a földre vetették magukat. Ekkor Jézus odament hozzájuk és megnyugtatta őket, hogy ne féljenek. Mikor felpillantottak, senkit sem láttak Jézuson kívül.

Ha ezeket az adatokat vesszük alapul, akkor a történettel nem tudunk mit kezdeni. Mert mit jelent az, hogy Jézus elváltozott? Honnan jelent meg az a két titokzatos alak? Aztán meg a szózat és a fényes felhő?

Egyszerűen természetfeletti csoda! És nincs rá magyarázat! Vagy... talán mégis van, amittől a történetek érthetővé válnak?

Előrebocsátván, megjegyzem, hogy Máté, aki ezt a verziót elmondja, nem volt szemtanúja az ott történeteknek. Ezért nyilvánvaló, hogy csak hallomás után jegyezte le azokat.

2. És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvivé őket csupán magukban (vagyis csak kiválasztottakat vitt magával) egy magas hegyre. És elváltozék előttük;

3. És ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet.

4. És megjelenék nekik Mózes Illyéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal. (Innen több következtetés is levonható. Mózes és Illyés misszionáriusok voltak. Másrészt az, hogy Jézus a misszionáriusokkal olyan nyelven beszélt, amit ők nem értek. Csak hallották, hogy beszélnek.)

5. Péter pedig megszólalván,

monda Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni: csináljunk azért három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illyésnek is egyet.

6. De nem tudja vala mit beszél, mivelhogy megrémülének (mitől?).

7. És felhő támadta, mely őket befogá (beborította, elborította őket), és a felhőből szózat jöve, mondván: Ez az én szerelmes Fiam; őt hallgassátok.

8. És mikor nagyhirtelen körültekintének, senkit sem látnak többé maguk körül, egyedül a Jézust.

9. Mikor pedig a hegyről leszállának, megparancsolánékik, hogy senkinek se beszéljék el, a mit láttak vala, csak a mikor az embernek Fia a halálból feltámad.

*805

Márk története szinte szóról szóra ugyanaz. Csak apró, jelentéktelen részletekben különbözik Máté verziójától. Még mindig nem érthető, hogy Jézus miért kötelezte titoktartásra a szemtanúkat?

Így nem lettünk sokkal okosabbak. Hátha Lukács változata jobban eligazít bennünket.

28. És lőn e beszédek után mintegy nyolczadnappal, hogy maga mellé vevé Pétert, Jánost és Jakabot, és felméné a hegyre imádkozni.

29. És imádkozása közben az ő orcájának ábrázata elváltozék, és az ő ruhája fehér és fénylő lőn.

30. És ímé két férfiú beszél vala ő vele,

*805 Márk evangélioma 9

kik valának Mózes és Illyés;
31. Kik dicsőségben megjelen-
vén *(az úrhajóval jöttek!)*, **beszé-
lik vala az ő halálát, melyet Je-
ruzálemben fog megteljesíte-
ni.**

32. **Pétert pedig és a vele lévőket el-
nyomáza az ő dicsőségét (fényét), és ama-
két férfiút, kik vele állanak vala.**

33. És lőn, mikor azok eltávoztak ő tő-
le, monda Péter Jézusnak: Mester, jó
nékünk itt lennünk: csináljunk azért
három hajlékot, egyet néked, Mózes-
nek is egyet, és egyet Illyésnek; nem
tudván mit mond.

34. És mikor ő ezeket mondá,
felhő támadt és azokat beárnyé-
kozá; ők pedig megfélemlének,
**mikor azok bementek a felhő-
be.**

35. És szózat lőn a felhőből, mond-
ván: Ez amaz én szerelmes Fiam, őt
hallgassátok.

36. És mikor a szózat lőn, találtaték
Jézus csak maga. **Ők pedig hallgató-
nak, és semmit abból, a mit láttak,
senkinek nem mondanak azokban
a napokban.**

37. És lőn másnap, mikor ők a hegy-
ről leszállottak, sok nép méne elé-
be.

*806

Nos, itt rengeteg új, perdöntő fontosságú adatot tudtunk meg.
Foglaljuk hát össze, és rekonstruáljuk a történeteket. Nagyon
érdekes lesz!

Jézus, mint korábban többször, ezúttal is a hegyre ment “imád-
kozni”. De ezúttal magával vitte három tanítványát: Pétert, Já-
nost és Jakabot.

Mikor felértek egy magasabban fekvő kisebb sik területre,
Jézus rájuk parancsolt, hogy maradjanak ott. Ő maga pedig elő-
re ment.

Mindez sötétedéskor, avagy utána történt. Ezért már csak fél-
homály uralkodott mindenütt. Ugyanis Lukács arról beszél, hogy
csak másnap ereszkedtek le a hegyről. Nyilván nem reggel vagy
délben mentek oda fel, hanem mikor már esteledett. Mindez
éjszaka történt, és korán reggel leereszkedtek a hegyről, né-
gyen.

Nos, Jézus otthagyta őket a sik terület szélén, azzal az utasi-
tással, hogy maradjanak ott.

Ő maga pedig előrement. Megállt és várt.

A tanítványok nem értették, hogy mire vár? Biztosan imádko-
zik, modogatták egymás között.

Aztán hirtelen az éjszaka sötétjébe egy nagyon erős fény ha-
sított bele. Egy jármű közeledett a landolóhely felé. Azért jöt-
tek, hogy a Parancsnokkal újabb instrukciókat közöljenek.

Ahogy a jármű hajtóműveinek erős fénye megvilágította Jé-
zust, az éjszakai sötét háttér előtt úgy tűnt, hogy alakja ragyog.
Hiszen nagyon erős fény verődött vissza róla. Ő is mintegy má-
sodlagos fényforrássá vált az éjszaka sötétjében.

*806 Lukács evangélioma 9

Ez azt jelenti, hogy nem azért "világított", mert saját fénye volt, hanem a hajtóművek erős fénye világította meg, és úgy tűnt, hogy ő maga világít.

A hajtóművek csak minimális fokozaton üzemeltek. Mivel csak fékezniük kellett a jármű süllyedését. Hangjuk ezért nem volt nagyon erős.

A jármű landolt. Ezután két személy jött elő a járműből, akik Jézussal beszéltek. A tanítványok nem értették, miről beszélnek, mert azok távol álltak tőlük.

Később, amikor megkérdezték Jézust, hogy miről is beszéltek, azt mondta, hogy a haláláról, mely Jeruzsálemben fogja érni. Ez nagyon fontos mozzanat! Később még visszatérünk rá.

Nos, ahogy a tanítványok meredten bámulták a járművet és a három beszélgető alakot, egyszer csak... elaludtak.

Nem furcsa? Hiszen ki tudna egy nagyon izgalmas történetes kellős közepén elaludni? Az ismeretlen helyzet miatt az adrenalin szintje maximális. Az ember szervezete semmiképp sem engedheti meg magának, hogy kikapcsoljon. Pont ellenkezőleg! Mindenképpen megpróbál ilyen helyzetben maximálisan éber maradni.

Hiszen a közelben ismeretlen veszélyforrás van!

Erre ők, minden logika ellenére, elaludtak. Na nem maguktól!

Elaltatták őket...

Ennek két oka volt. Egyrészt nem volt szabad mindent látniuk. Másrészt, mind a hárman egy aprócska sebészeti beavatkozás során kaptak egy-egy "Szent Lelket". Hogy mi ez, erről majd később szólnunk.

Röviddel később, ahogy kinyitották a szemüket, látták, hogy Jézus búcsúzkodik a két ismeretlentől. Azok otthagyják őt és a jármű felé indulnak, majd később eltűnnek abban.

Eközben a jármű hajtóműveiből erős fény, füst és hang tört elő. A füst, a járműtől biztonságos távolságba eltávolodó Jézust elborította. Az éj sötétjében a hajtóművek erős fénye mindent megvilágított. Még a füstöt is. Az a sötét háttér előtt ezért nagyon fényesnek tűnt.

26. ábra
"Fényes felhő"...

27. ábra
Egy másik "fényes felhő"...

No, mit gondol, kedves olvasó? Vajon valamiféle misztikus, természetfeletti jelenségeket ábrázolnak ezek a fotók?

Az ugye egyértelmű, hogy az éjszaka sötétjében készültek.

Képzeljük el, mit is mondana egy kőkorszaki szinten élő amazóniai törzs tagja, ha megkérdeznénk?

No mit is?

Fényes felhő! Fényes felhő! — kiáltozná.

Pedig...

Lapozzon egyet, tisztelt olvasó!

Íme a felvételek:

28. ábra

H-I rakéta startja (Tanegashima űrközpont, Japán)

29. ábra

Egy másik felvétel, mely szintén a H-I rakéta startjáról készült (Tanegashima űrközpont, Japán)

Csupán annyit tettünk, hogy kiretusáltuk a két rakéta éjszakai startjáról készült felvételtől magát a járművet. Csak a hajtóművek fénye által megvilágított égéstermék-felhőt hagytuk meg.

Ez az éj sötétjében valóban fényes — világít.

Egy több ezer évvel ezelőtt élt ember, mikor hasonlót látott, ugyan mit volt képes abból megérteni? Rakéta vagy jármű startja? Ugyan!

Mi az a rakéta, és mi az, hogy start? — kérdezgethet-e volna attól, aki a számára érthetlent próbálta volna megmagyarázni.

No de térjünk vissza történetünkhöz.

A jármű hatalmas dübörgés közepette emelkedni kezdett.

Korábban többször említettük, hogy a hajtóművek erős hangját a szövegek gyakran emlegetik szózatként. És természetesen ebből a "szózatból" bármit ki lehet hallani.

Ahogy mindezt a távolabb állók meglátták és meghallották, félelmükben a földre vetették magukat.

A jármű közben emelkedett. Nem sokkal később el is tűnt. Az általa keltett zaj is elhalkult.

Jézus látta, hogy tanítványai nagyon megijedtek. Ezért hozzájuk sietett. Néhány nyugtató szóval megpróbálta a minden ízükben remegő embereket megnyugtatni.

Mikor azok felpillantottak, már nem láttak senkit, csak Jézust. Hiszen a jármű, fedélzetén a két ismeretlennel, elrepült.

Mivel ez a találka stratégiaiilag a Terv szempontjából nagyon fontos volt, ezért Jézus szigorúan megtiltotta nekik, hogy most bárkinek is beszéljenek a látottakról.

Ezután úgy döntött, hogy megvárják a hajnalt, és csak akkor kelnek útra, hogy visszatérjenek a többiekhez.

AZ OLAJFÁK HEGYÉN

Jézus a hegyen való találka után napokig szinte nem tudott magához térni.

Ugyanis az ezt megelőző randevúk során a misszionáriusoktól aprólékos utasításokat kapott a soron következő "csodák" végrehajtásához.

Most is arra számított, hogy erről lesz szó.

A misszionáriusok mindvégig figyelemmel kísérték mindazt, ami a térségben történt. A "csodák" persze megtették hatásukat. Szinte mindenki ezekről beszélt.

De a kítűzött célt mégsem érték meg el. És immár újabb "csodák" sem segíthettek.

Úgy döntöttek, hogy Jézusnak — meg kell halnia...

A találkozón közölték ezt vele. De nemcsak a tény, hanem azt is, hogy hogyan fog ez történni.

Jeruzsálembe kell mennie. A hatalmon lévők már amúgy is nagyon félnek tőle. Ezért mindenképpen megpróbálják megölni. De a tömeg miatt, mely folyton követi, nem merik majd letartóztatni.

Ezért a Csatát egyik tagja fogja őt "eladni". Az ellenségei pedig élni fognak a kínálkozó alkalommal. És minden bizonnyal az akkor szokásban lévő kivégzési módon, keresztfeszítéssel fogják őt megölni.

Ugyanakkor hozzátették, hogy rendelkezésükre áll olyan szer, melynek köszönhetően nem fog meghalni, hanem a tetszhalál állapotába fog kerülni.

Később a halottnak vélt testét majd elviszik magukkal, és...

31. Mert tanítja vala tanítványait,
és ezt mondja vala nékik: Az em-
bernek Fia az emberek kezébe

adatik, és megölik őt; de ha meg-
ölték, harmadnapra föltámad.

*807

Jézust ez pillanatnyilag megnyugtatta. Nem tűnt a méregpo-
hár oly keserűnek...

De ahogy tovább rágódott ezen, egyre inkább a parancs elle-
ni lázongás uralkodott el rajta.

12. Ő pedig felelvén, monda nékik:
Illyés ugyan előbb eljövén helyre ál-
lit mindent; **de hogyan van az**

**embernek Fiáról megírva,
hogy sokat kell szenvednie
és megvetetnie?**

*808

Hiszen senki nem tudná azt feldolgozni, hogy Jeruzsálembe kell mennie, ahol keresztre feszítik őt.

De a parancs, az parancs! Engedelmeskednie kellett:

23. Azt, a ki **Istennek elvégezett** tanácsából és **rendeléséből adatott halálra**, megragad-

ván, gonosz kezeikkel keresztfára feszítve megölték: ^{*809}

Tudta, hogy mi vár majd ott rá, mert a hegyen az a két ismeretlen személy, aki egy járművel érkezett, közölte vele.

21. Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy **néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől**

és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni és harmadnapon föltámadni.

^{*810}

Pontosan szó szerint ezeket az utasításokat, parancsokat kapta a hegyen.

17. Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.

18. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magam-

tól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt.

Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.

^{*811}

A hivatalos vallásos felfogás szerint ő, mivel az "Isten fia", természetfeletti lény, ezért számunkra érthetetlen módon tudta, hogy mi vár majd rá Jeruzsálemben.

De mint magukból a szövegekből látjuk, csak akkor tudta meg, hogy mit kell tennie, és mi vár rá, mikor a hegyen a két ismeretlen ezt közölte vele...

Miután megkapta a "végzetes" parancsot... bujkálni kezdett.

30. És onnét kimenvén, Galileán mennek vala át; és nem akará,

hogy valaki megtudja.

^{*812}

Miért ez a titkolózás? Nyilván az első reakcióként Jézus megpróbált mindenki elől elbújni... Na nem gyávaságból. Hanem annyira lesújtotta a kapott parancs, hogy azt hitte, ha "illegálisba" vonul, akkor elkerülheti annak végrehajtását. Később persze valamennyire feldolgozta magában mindazt, ami rá várt. Ezért hozzálátott az utasítás végrehajtásához.

De valójában miért is döntöttek a misszionáriusok Jézus "halála" mellett?

^{*809} Az apostolok cselekedetei 2

^{*810} Máté evangélioma 16

^{*811} János evangélioma 10

^{*812} Márk evangélioma 9

Ne feledjük, mindez egy előre nagyon gondosan kidolgozott Terv keretében történt. Sokan segédkeztek annak eredményes végrehajtásában. Ezek között voltak a Hálózat névtelen, arctalan ügynökei is, és sok esetben maguk a misszionáriusok.

A Terv célja: békés eszközökkel maradandóan befolyásolni a földi civilizáció fejlődését. Ezt úgy kívánták elérni, hogy a Csapat, élén Jézussal, abban a korban hihetetlen dolgokat visz majd végbe.

Ezek a "csodák" azonban nem voltak egyebek, mint gondosan megrendezett színjátékok.

Ha most valaki fölfortyan ezen, mert kétségbe vonom Jézus csodatételeit, azt válaszolom, hogy ezek a "csodák" jóindulatú "csalások" voltak. Hiszen jó célt szolgáltak. Ugyanis a Terv pozitív erkölcsi normákat kívánt meggyökereztetni a köztudatban. A vallás is mintegy kétezer esztendőn át hirdette ezeket. Hiszen senki sem mondhatja, hogy a keresztény vallás rosszra tanít.

Mindez Jézussal és Csapatával kezdődött. Ezek a "csodák" felhívták rájuk a figyelmet, amitől ismertek és népszerűek lettek. Mindenki róluk beszélt.

De vajon mi következhetett ezután? Még sokévi vándorlás és "csodatevés" után Jézus öregkori végelgyengülésben hal meg?

Ez semmiképp sem volt jó variáció.

Ismerjük, ugye azt a kifejezést, hogy valaki erősebb halálában, mint életében volt?

Nos, pont erre volt szükség. Jézus "halála" az események betetőzése volt. Ez tette fel a pontot az i-re.

7. De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem

jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.

^{*813}

Azt ugye tudjuk, hogy az egyház, a vallás az, ami lelki vigaszt nyújt. Jézus, halála nyomán olyan legendássá vált, hogy egyre több követője lett. De ehhez persze még kellett további "csodák", melyekről kevéssel később fogunk beszélni.

24. Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak

egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.

^{*814}

^{*813} János evangélioma 16

^{*814} János evangélioma 12

A gabonamag példáján magára utal. Ha Jézus öregkori végegyengülésben halt volna meg, akkor ma nem létezne a kereszténység, a keresztény egyház. Ugyanis a keresztény egyház alapköve a Jézus "halála" utáni feltámadásba vetett hit.

Ha nem következett volna be Jézus "halála", akkor ez az alapkö sem létezne.

Ebben az esetben a kétezzer évvel ezelőtt élt Jézust úgy tartanánk számon, ha egyáltalán számon tartanánk, mint egyet a sok szekta vezetője közül.

Sőt, van egy érdekes mondat a szövegekben, melyet maga Jézus mond:

4. Én dicsőítettelek téged e földön: **elvégeztem a munkát,**

a melyet reám bízál, hogy végezzem azt.

^{*815}

Jézus itt arról beszél, hogy a misszionáriusoktól feladatot, munkát kapott, melyet el kellett végeznie.

Ugye, már nem is annyira misztikus az egész?

Azt is pontosan tudta, mi fog vele történni a "halála" után:

28. Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.

^{*816}

34. Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda.

^{*817}

Nos, az utasításnak megfelelően Jeruzsálembe kellett mennie. Hogy mi történt ott vele az "utolsó vacsoráig", azt mindenki ismeri. Ezért hát folytassuk történetünket onnan.

A Tervnek megfelelően, mellyel Jézus tökéletesen tisztában volt, a kitűzött napon, mely nem volt egyéb, mint a zsidó vallás nagy ünnepe, a kovásztalan kenyerek ünnepe, vagy ahogy jobban ismerjük — a húsvét — kellett Júdásnak felkeresnie a főpapokat, hogy pénzért elárulja, hol tartózkodik Jézus.

Megjegyzem, ez az ünnep az invázió éjszakájára való évenkénti megemlékezés volt, mely Egyiptomban történt egykoron.

Ennek a napnak az előestéjén Jézus, tudván, hogy másnap várnak rá a legnagyobb megpróbáltatások, megülte tanítványaival az utolsó vacsorát.

^{*815} János evangélioma 17

^{*817} János evangélioma 7

^{*816} János evangélioma 16

Keserű volt a lelke, mivel tudta, mi vár rá másnap. Ezért Júdásnak ezt mondta:

27. És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért neki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed.

28. Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért mondta neki.

*818

Persze, hogy senki sem értette, miért intézte ezeket a szavakat keserűen Jézus Iskariotes Júdáshoz. Ugyan tudták, hogy mi fog Jézussal történni, de a parancs részleteit csak ketten ismerték: Jézus és Júdás.

Mindenki jól tudja, mi következett ezután.

A hatalmon lévők éltek a Júdás által felkínált lehetőséggel, és másnap hajnalban tanítványai körében letartóztatták őt.

Van azonban még egy nagyon fontos történet, mely röviddel azelőtt esett meg. A hivatalos felfogás nemigen beszél ennek részleteiről.

1. Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, a hol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai.

*819

39. És kimenvén, méne az ő szokása szerint az Olajfák hegyére; követék pedig őt az ő tanítványai is.

*820

Megjegyzem, ismételten egy magaslati pontra, egy hegyre ment Jézus. Ennek a későbbiekben fontos jelentősége lesz.

Mindezeket tudatosan cselekedte. A parancs szerint neki oda kellett mennie.

Közben Júdás szintén arra tartott egy seregnyi katonával.

Jézus tudta, hogy már kevés ideje van hátra. Ezért pánikba esett.

41. És ő eltávozék tőlök mintegy kőhajításnyira; és térdre esvén, imádkozék,
42. Mondván: Atyám, ha akarod,

távoztasd el tőlem e pohárt; mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!

*821

Jézus szó szerint szenvedett. Hiszen ki tudná azt önmagában feldolgozni, hogy órák múlva keresztre feszítik.

Menekülhetett volna, hogy mentse magát. De mégsem tette.

A józan ész és a lelke viaskodott egymással.

Remélte, hogy talán valamiképp elkerülheti az elkerülhetetlent.

Nem lett volna képes ép tudattal végigcsinálni mindazt, ami reá várt. Ehhez a misszionáriusok segítségére volt szükség...

*818 János evangélioma 13

*819 János evangélioma 18

*820,*821 Lukács evangélioma 22

A közelben egy "angyal" landolt.

43. És angyal jelenék meg néki | a mennyből, erősítvén őt. ^{*822}

Emlékezzünk csak vissza Dániel esetére. Dániel könyvében van szó "megerősítésről". Ez azt jelenti, hogy valamiféle szert — gyógyszer — adtak be neki a misszionáriusok, amitől jobban lett (*603).

Gyakorlatilag ugyanez történt Jézussal is. Egy jármű érkezett, fedélzetén "orvosokkal". A nagyon rossz lelkiállapotban lévő Jézusnak egy erős nyugtató injekciót adtak be. Mikor hatására megnyugodott, kapott egy kapszulát...

Ezt ruhájának egyik apró, rejtett zsebébe dugta el. Aprólékosan elmagyarázták, hogy ezt csak később vegye be. A kapszula egyfajta kábítószer tartalmaz, mely a fájdalmait erősen csökkenti, illetve tartalmazta azt a szert, mely felkészíti a szervezést a tetszhalál beálltára...

Az "orvosok" ezután visszaszálltak a jármű fedélzetére és az elrepült.

Most mindenki azt kérdezheti, hogy igen ám, de ott voltak egy kőhajításnyira a tanítványok is. Hogyhogy ők nem látták mindezeket?

45. És minekutána fölkelt az imádkozástól, az ő tanítványaihoz mentén, **aludva találá őket** a szomorúság miatt, ^{*823}

A tanítványok mindannyian mélyen aludtak... Állítólag a szomorúság miatt.

Ugye, senki sem gondolja komolyan, hogy mikor másnap a Csapat vezetőjére szenvedés vár, ennek tagjai a szomorúság miatt mindannyian kivétel nélkül mélyen elalszanak?

Néhányan esetleg valóban elszenderedhetnek. De mind a tizenegyen?

Emlékezzünk csak vissza, hogy mi történt Jakabbal, Jánossal és Péterrel, mikor Jézus egy nem földi járművet fogadott? Annak ellenére, hogy rendkívüli dolgot láttak, mindannyian elaludtak. Persze, hisz a misszionáriusok altatták őket el.

10. Mert **rátok önté az Úr a mély álomnak lelkét, és bezárta szemeiteket...** ^{*824}

8. A mint meg van írva: Az Isten **kábultság lelkét adta nekik** (elkábította — elaltatta); **szemeiket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak...**

^{*825}

^{*822, *823} Lukács evangélioma 22

^{*824} Ésaías könyve 29

^{*825} Pál levele a rómaiakhoz 11

Adott esetben sem történt ez másképp. Azért ment az utolsó nap előestéjén egy magaslati pontra, mert egy járműnek kellett érkeznie. Ugyanakkor a történeteknek nem volt szabad kitúródniuk. Ezért az összes tanítvány elaludt. Így nem láthatták, mi is történt valójában:

7. Ki az ő testének napjaiban könyör-
gésekkel és esedezésekkel, **erős**
kiáltás és könyhullatás közben já-

nult ahhoz, a ki képes megszabadí-
tani őt a halálból, és meghallgatta
tott az ő istenfélméért,

*826

A szövegekben a misszionárius járművek hajtóművei által keltett hangot többek között kiáltásként is jellemzik. A későbbiekben látni fogjuk.

Mivel a város határán kívül voltak, és mindez éjszaka történt, ezért a randevúnak nem volt szemtanúja.

Megjegyzem, a misszionáriusok előszeretettel használták a magaslati pontokat landolás céljából. Azonkívül ezek a "látogatások" rendszerint éjszaka történtek, elkerülendő, hogy szemtanúi legyenek a történeteknek.

Most lássuk a tanítványok szemszögéből a történeteket.

Jézus elmondta nekik, hogy szenvedés vár rá. Ezért amikor felmentek az olajfák hegyére, látták, hogy nagyon ideges, feszült, rémült. Hiszen nem sok jó várt rá.

Egy kőhajításnyi távolságra eltávolodott tőlük. Mindannyian azt hitték, hogy imádkozik. Pedig szenvedett és a járművet várta.

Aztán elaludtak. Arra eszméltek, hogy ébresztgeti őket.

Ahogy mindannyian felkeltek, meglepődve tapasztalták, hogy Jézuson már nyoma sincs a korábbi megrendült lelkiállapotnak. Nyugodtnak és kiegyensúlyozottnak látszott. Szembetűnő volt a lelkiállapotában beállt változás.

Nem tudták mire vélni. Hisz mielőtt elszenderedtek, Jézus nagyon ideges és feszült volt. Most meg mintha kicserélték volna. A korábbi feszültségnek még a nyomai sem látszottak rajta.

Ezért megkérdezték hát, hogy mi történt vele?

Erre azt felelte, hogy angyal jelent meg neki, mely megerősítette őt.

Sejtelmük sem volt a Jézus palástjában lapuló apró kapszuláról...

*826 A zsidókhoz írt levél 5

VÉGKIFEJLET

Jézuson immáron nyoma sem volt a korábbi felindultságnak. A kapott nyugtató megtette a hatását. Nyugodtan várta a katonákat, akiket Iskariotes Júdás vezetett oda a misszionáriusoktól kapott utasítás értelmében.

Elfogták, megkötözték és elkezdődött számára az utolsó nap...

Még alig virradt, mikor Kajafás főpap elé vitték. Okot kerestek arra, hogy kimondhassák rá a halálos ítéletet. De a sok, őt vádoló hamis tanú vallomása sehogyan sem egyezett. Ezért Kajafás egy provokatív kérdést tett fel neki: valóban ő az Isten fia?

Jézus szavai, melyekben elismerte, felbőszítették a jelenlévőket. Hiszen szerintük istenkáromlást vitt véghez. Ezért immár lincshangulat uralkodott. Többen is tetteleg bántalmazták.

67. Akkor szemébe köpdösének és arczul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék,

*827

65. És kezdék őt némelyek köpdösni, és az ő orcáját elfedni, és őt öklözni, és mondani néki: Profétájl! A szolgák pedig arczul csapdosák vala őt.

*828

63. És azok a férfiak, a kik fogva tarták Jézust, csúfolják vala, vervén őt.

64. És szemeit betakarván, arczul csapdosák őt, és kérdezék őt, mondván: Profétáld meg ki az, a ki téged vere?

*829

Ekkor jött el az ideje, hogy kihasználva azt, hogy mindenki egy pillanatra a vádlókra figyel — észrevétlenül bevegje a palástjában rejlő apró kapszulát...

A lincshangulat ellenére mégsem ölheték meg. Hiszen a Római Birodalomban törvényes rend uralkodott. Csak a helytartó mondhatta ki a halálos ítéletet. Különben törvénybe ütköző gyilkosságot követtek volna el.

Ezért kora reggel Ponczius Pilátus helytartóhoz vitték.

28. Vivék azért Jézust Kajafástól a

törvényházba. Vala pedig reggel...

*830

*827 Máté evangélioma 26

*828 Márk evangélioma 14

*829 Lukács evangélioma 22

*830 János evangélioma 18

Ott újabb megpróbáltatások vártak rá.

11. Jézus pedig ott áll a helytartó előtt; és kérdezé őt a helytartó, mondván: Te vagy-e a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondogod.

12. És mikor vádolák őt a főpapok és a vének, semmit sem felele.

13. Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-e, mily sok bizonytságot tesznek ellened?

14. **És nem felele néki egyetlen szóra sem, úgy hogy a helytartó igen elcsodálkozék.**

^{*831}

A kapszulában lévő szer lassacskán hatni kezdett. Jézus immár csak tompán érzekelte a külvilágot. A fájdalmat is alig érezte.

Nem érdekelte az, hogy mi történik vele, sem az, amivel vádolják. A feltett kérdések ködös tudatán keresztül szinte el sem jutottak az agyáig.

Már nem reagált semmire. Csak ott állt, egykedvűen nézett maga elé. Nem vett tudomást a külvilágról.

A helytartó látta, hogy ez az ember teljesen ártalmatlan, hiszen még védeni sem védi magát. Együgyűen tűri, hogy mindenféleképp vádolják.

Ez nem volt Pilátus világa. Az egészszéből nem értett semmit.

19. Hanem valami vitás kérdéseik valának ő vele az ő tulajdon babonáságuk felől, és bizonyos

megholt Jézus felől, kiről Pál azt állítja vala, hogy él.

^{*832}

Ezek a szavak jóval később hangzottak el. Csak érzékeltetni szeretném, hogy a rómaiak kívülállónak tekintették magukat, ezért babonáságnak és a zsidók magánügyének minősítették a kérdést.

Ezért Pilátus, mikor megtudta, hogy Jézus galileai, megpróbálta magáról lerázni a felelősséget — átküldte Heródeshez.

6. Pilátus pedig Galileát hallván, megkérde, vajjon galileai ember-e ő?

7. És mikor megtudta, hogy ő a Heródes hatósága alá tartozik, Heródeshez küldé őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben vala azokban a napokban.

8. Heródes pedig Jézust látván igen megörüle: mert sok időtől fogva kívánta őt látni, mivelhogy sokat hallott ő felőle, és reménylő, hogy majd valami csodát lát, melyet ő tesz.

9. Kérdezé pedig őt sok beszéddel; de ő semmit nem felele néki.

10. Ott állanak vala pedig a főpapok és az írástudók, teljes igyekezettel vádolván őt.

^{*833}

Jézus immár teljesen a szer hatása alatt állt. Ugyanis korábban, a főpapok előtt még beszélt. Pilátusnál már csak egy kérdésre válaszolt. Heródes pedig hiába kérdegette, idővel olyannyira hatott a szer, hogy Jézus már csak távoliként hallotta a hangokat, melyek őt vádolják.

^{*831} Máté evangélioma 27

^{*832} Az apostolok cselekedetei 25

^{*833} Lukács evangélioma 23

11. Héródes pedig az ő katonáival egybe semminek állítván és kicsúfolván őt, minekutána felöl-

töztette fényes ruhába, visszaküldé Pilátushoz.

*834

A helytartó látta, hogy az, aki előtte áll, nem bűnöző. Ezért menteni próbálta. Úgy gondolta, hogyha megkorbácsoltatja, akkor azzal az őt vádolók megelégszenek, és indulatuk alábbhagy.

12. Ettől fogva igyekszik vala Pilá-

tus őt szabadon bocsátani...

*835

Azonban ez nem illett a Tervbe...

Jézusnak mindenképpen a keresztfára kellett kerülnie...

Ezért a misszionáriusok egy másik "csatornán" keresztül is befolyásolni igyekeztek a történeteket:

19. A mint pedig ő (Pilátus) az ítélszékhelyben ül vala, küldé ő hozzá a felesége, ezt üzenvén: Ne avatkozzál

amaz igaz ember dolgába; **mert sokat szenvedtem ma álomban ő miatt.**

*836

Azonkívül a Jézus halálát követelők provokálták is őt:

12. ... de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár ba-

rátja; valaki magát királylá teszi, ellene mond a császárnak!

*837

Erre már mit felelhetett? Nem volt választása. De még egy utolsó kísérletet tett Jézus megmentésére.

A tömegnek adta meg a lehetőséget, hogy válasszon, kit feszítsenek keresztre: Jézust vagy Barabást, akit a mai szóhasználatnál terroristának minősítenénk.

Pilátus abban reménykedett, hogy az emberek Barabást fogják választani.

De minden remény hiábavaló volt. Hiszen az eseményeknek a Tervnek megfelelően kellett alakulniuk. Ugyanis a tömegben ott voltak a Hálózat emberei, és ők voltak azok, akik a leghangosabban követelték Jézus megfeszítését. A tömeg, hallva ezeket, a csordaszellemnek megfelelően viselkedett. Átvették a hangadók követelését, és Jézust választották. Hogy megfeszíttessék.

A misszionáriusok semmit nem bíztak a véletlenre...

*834 Lukács evangélioma 23

*835 János evangélioma 19

*836 Máté evangélioma 27

*837 János evangélioma 19

KERESZTREFESZÍTÉS

Ezután az események fölpöregtek. A tömeg Jézust akarta a kereszten látni.

Azt, hogy mindezek előre meghatározott forgatókönyv szerint történtek, jól jellemzik Jézus szavai:

34. Jézus pedig monda: Atyám!
bocsásd meg nekik; mert nem

tudják mit cselekesznek...⁸³⁸

Ugyanis a tömeg csak a forgatókönyvhöz statisztált. Hiszen mindannyian tudjuk, napjaink eseményein okulva, hogy egy embertömeget nagyon könnyű manipulálni. A tömegben az emberek bármi olyat megtesznek, amit különben soha nem tennének meg.

A misszionáriusok mindezt tökéletesen tudták. A tömegben lévő hangadók, akik mint említettük, a Hálózat tagjai voltak, uszították az embereket. Ezt kellett tenniük.

Ugyanis mindennek a Tervnek megfelelően kellett történnie. Jézust megfeszítették...

Mintegy három óra hosszat volt a kereszten.

A történések azért voltak húsvét péntekjére időzítve, hogy még legyen remény Jézust újraéleszteni.

Mivelhogy péntek este volt már, és közelgett a szombat, ezért a katonák siettették a haldoklók haláltusáját azzal, hogy eltörték a lábszárcsontjukat. Ezzel a halál hamarabb beállt náluk, mivel nem tudtak már a lábukra támaszkodva megküzdeni minden egyes levegővételért.

Mikor Jézushoz értek, azt tapasztalták, hogy ő már halott. Ezért őt megkímélték. Egy katona a dárdájával mindössze Jézus oldalát sebezte meg, ahonnan vér folyt ki.

A vére tehát folyékony állapotban volt! A vérkeringése még ha nagyon lassan is, de működött. Jézus nem volt halott!

A szernek köszönhetően a tetszhalál állapotában volt. Olyannyira lelassultak az életfunkciói, hogy egy felületes szemlélő biztosan halottnak hitte.

Ha azonban sokáig ott marad a kereszten, akkor biztosan az is lesz...

⁸³⁸ Lukács evangéliuma 23

Ezért a Hálózat egyik tagja, nevezetesen egy József nevű gazdag polgár, megjelent Pilátusnál és arra kérte, hogy adja ki Jézus testét neki.

Hiszen minden perc számított...

57. Mikor pedig beesteledék, eljőve egy gazdag ember Arimathiából, név szerint József, a ki maga is tanítványa volt Jézusnak; 58. Ez Pilátushoz menvén, kéri vala Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet.

59. És magához vevén József a testet, begöngyölte azt tiszta gyolcsba, 60. És elhelyezé azt a maga új sírjába, a melyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne.

*839

Begöngyölték a testet és egy barlangban helyezték el.

Mivel a rákövetkező nap szombat volt, ezért mindenkinek kötelezően pihennie kellett. Így senki sem ment a barlanghoz.

Közben a misszionáriusok járműve landolt a közelben. Egy speciális kommandó jött, hogy Jézus testét elvigye.

Járművükre szállították, és hogy onnan kezdve mi történt vele, azt már az ön fantáziájára bízom, kedves olvasó...

Az biztos, hogy Jézus végül is annak köszönhette az életét, hogy halottnak hitték.

A misszionáriusoktól kapott szer olyannyira lelassította az életfunkcióit, hogy a trauma ellenére a szervezete nem állt le működni.

De van még az események láncolatában egy másik furcsaság is.

Azt tudjuk, hogy Jézus olyan információ és tudás birtokában volt, melyeket szigorúan titokban tartott. Ugyanakkor a legnagyobb titoktartás ellenére mégis csak szívárogtak ki fontos dolgok.

Jézus "utolsó" szavai nagyon furcsák. Vizsgáljuk meg azokat közelebbről.

Ugye, azt tudjuk általánosságban, hogy Jézus a kereszten, mielőtt "meghalt" volna, a következőket mondta: "Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet".

De ami furcsa, az az, hogy Máté, Márk, Lukács és János között nincs egyetértés abban, hogy mik is voltak valójában ezek a szavak.

Máté és Márk szerint: "Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?"

*839 Máté evangélioma 27

Ugyanakkor Lukács szerint: "Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet".

Míg János arról ír, hogy Jézus azt mondta: "Elvégeztetett!"

Vajon miért ez a különbözőség?

Ha csak ennyit tudunk, akkor nem tudjuk a feltett kérdést megválaszolni.

Máté és Márk azonban segít nekünk megtalálni ennek a különbözőségnek az okait.

Ugyanis Máté a következőket írja:

46. Kilencz óra körül pedig nagy fenszóval kiálta Jézus, mondván: **ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI?** azaz: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?

47. **Némelyek pedig az ott állók közül, a mint ezt hallák, mondanak: Illyést hívja ez.**

^{*840}

Márk pedig így ír:

34. És kilencz órakor fennszóval kiálta Jézus mondván: **Elói, Elói! Lamma Sabaktáni?** a mi meg-

magyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?

^{*841}

A fentiekkel ugyanaz a problémánk, ami a MENE TEKEL PERESZ UFARSZIN! mondattal volt Dániel könyvében.

Itt ugyanaz a gond. Mert ezek a szavak fonetikusan vannak lejegyezve.

Egyesek úgy hallották, hogy ELI, ELI! Míg mások váltig állították, hogy Eloí, Eloí! Miért?

Azért, mert senki nem értette. Hiszen Máté hozzá is teszi: "Némelyek pedig az ott állók közül, a mint ezt hallák, mondanak: Illyést hívja ez."

Hiszen nem értették. Csak hallás után lettek lejegyezve. Sőt a szövegek csak megmagyarázzák, hogy mit jelentenek.

Magyarázni meg csak olyat tudunk, amit nem értünk.

Ugyanis ezek a szavak a misszionáriusok nyelvén hangzottak el...

Mert ha nem így volna, akkor az emberek mindenképpen értették volna, mit is mond. Mert korábban Jézus minden szavát értették. Most meg valamilyen ismeretlen nyelven szólalt meg!

Azt tudjuk, hogy a misszionáriusokkal szoros kapcsolatban állt. Azt is tudjuk, hogy csak félig volt földi ember. Hisz ő saját magáról ezt állította. Ami valóban igaz.

^{*840} Máté evangélioma 27

^{*841} Márk evangélioma 15

A misszionáriusokra vonatkozó információkat szigorúan titokban tartotta. Csak a tanítványaival osztotta meg azokat.

De most, hogy szenvedett, már nem volt olyan erős a kontroll benne, hogy mindent titokban tartson. És ekkor elszólta magát. Második anyanyelvén szólalt meg...

A KÜLDETÉS VÉGE

Nos, ami Jézus megfeszítése, testének a keresztről való levétele és a barlangban való elhelyezése után történt, az az összes történet közül a legzavarosabb.

Az ugyanis biztos, hogy Jézus teste eltűnt.

Mondhatnánk persze azt is, hogy mindez Jézus követőinek a műve, és azért rabolták el a halott testét, hogy ne legyen cáfoló bizonyíték arra az állításra, hogy feltámadt.

Persze magyarázhatjuk a történeteket ilyenképpen is. De mivel korábban, az egész Bibliában vörös fonalként vonul végig az a tény, hogy egy nem földi eredetű társadalom képviselői a háttérből befolyásolják a történéseket, ezért mindenképp azt kell mondanunk, hogy az események további alakulása mögött szintén ott voltak.

Na de lássuk, mit mondanak erről a szövegek.

1. A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

2. És imé **nagy földindulás lőn; mert az Úrnak angyala le szállván a mennyből**, és oda menvén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és reá üle arra.

3. A tekintete pedig olyan volt, mint a **villámlás** (járó hajtóművek), és a ruhája fehér, mint a hó (füst).

4. Az őrizők pedig tőle való féltökben megrettenének, és olyanokká lőnek mint a holtak (elaltatták őket?).

⁸⁴²

Ez a leírás tipikus esete egy "angyal" landolásának. Együtt jár vele a hajtóművek robaja, a földindulás, a "villámlás" és a hajtóművek égésterméke, a füst.

Emlékezzünk vissza, mikor Jézus három tanítványával a hegyen fogadta a landoló járművet. Ott van szó arról, hogy a ruhája fehér volt, mint a hó.

Egyelőre csak annyit, hogy ez a hajtómű füstje. A későbbi fejezetek egyikében részletesen fogunk majd foglalkozni a misszionáriusok járműtípusaival, illetve az azokat kísérő jelenségekkel.

Egy jármű landolt tehát a közelben. A szöveg arról tesz említést, hogy a sír őrzői olyanok voltak, mint a holtak. Vajon mit értsünk ezen?

Többször is említettük, hogy a misszionáriusok előszeretettel alkalmazták látogatásaik során az altatás technikáját. A mostani sem volt kivétel ez alól a gyakorlat alól.

⁸⁴² Máté evangélioma 28

Mikor a jármű landolt, röviddel utána az örök "elaludtak", és mozdulatlanul, akárcsak a halottak, hevertek a földön.

A jármű legénységének egyik tagja a barlang bejáratánál várakozott.

Mikor megjelent a két asszony, ott találták ezt a furcsa kinézetű ismeretlent, aki megszólította őket:

5. Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: Ti ne féljétek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.

6. Nincsen itt, mert feltámadott, a mint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, a hol feküdt vala az Úr.

7. És menjete gyorsan és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és imé előttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt, imé megmondtam néktek.

*843

Márk arról számol be, hogy a két asszony a sírboltban egy ifjút talált, aki szintén valami hasonlót mondott ahhoz, amiről Máté számol be.

Lukács viszont azt állítja, hogy amint a két asszony benn volt a sírboltban, két ismeretlen lépett oda hozzájuk. Az öltözkük volt rendkívüli. Ugyanis fényes volt. Azt kérdezték, hogy miért keresik a holtak között az élő?

János viszont egész mást említ. Szerinte két "angyal" volt benn, mikor Mária benézett a sírboltba. Mikor megfordult, Jézus állt mögötte. Csak... nem ismerte fel...?

11. Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban sírángozék, behajol vala a sírba;

12. És láta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala.

13. És mondanak azok neki: Asszony mit sírsz? Monda nekik: Mert elvittek az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.

14. És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

15. Monda neki Jézus: Asszony, mit

sírsz? kít keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda neki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tettéd őt, és én elviszem őt.

16. Monda neki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda neki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester!

17. Monda neki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

*844

Mindez még az éjszaka utolsó szakaszában, sötétben történt:

1. A hétnek első napján pedig **jó reggel, a mikor még sötétes vala**, oda méne Mária Mag-

daléna a sírhoz, és látá, hogy elvétellett a kő a sírról.

*845

Ez egy nagyon furcsa történet. Azonban furcsasága ellenére, hinnünk kell neki.

*843 Máté evangélioma 28

*844 János evangélioma 20

*845 János evangélioma 20

Ugyanis az evangelisták egybehangzóan állítják, hogy különös személyek voltak a sírnál.

Máté hozzáteszi, hogy nagy robajjal egy angyal landolt. Minden bizonnyal ezzel érkeztek az ismeretlenek.

Állítólag, amikor Mária, miután benézett a barlangba és megfordult, egy személy állt mögötte. Egyáltalán nem tűnt számára ismerősnek. Azt hitte, hogy a kertész az.

Viszont, mikor megszólította őt, csak akkor ismerte fel, hogy Jézus.

Nagyon különös történet.

Egy anya nem ismerte meg a fiát? Vajon miért?

Csak arra a következtetésre juthatunk, hogy másképp nézett ki. Miért?

A tudásunk itt határt szab a történetek megértésének. Ugyanis nem tudjuk...

Persze mondhatnánk újra, hogy csak kitaláció az egész. Azonban Jézus, vagy legalábbis az a személy, aki Mária háta mögött állt, azt mondja, hogy ne érjen hozzá, mert még nem vitetett fel az Atyához...

Nem értjük, mi történt attól kezdve, hogy éjjel egy nem földi jármű landolt, és a rajta érkezők beléptek a barlangba...

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

Miután Jézus "meghalt" és "feltámadt", még állítólag több ízben "megjelent" tanítványainak, illetve Mária Magdolnának. Mások más helyeken is látni vélték.

Hogy mi igaz mindebből, nem tudjuk. Egy dolgot azonban biztosan tudunk, hogy a Terv egy fontos szakasza véget ért. Jézus teljesítette a küldetését, amit a misszionáriusok reá bíz-
tak.

A későbbi jelenések mögött minden bizonnyal a Hálózat emberei álltak. Többen is közülük az utasításnak megfelelően váltig hangoztatták, hogy Jézussal találkoztak és beszéltek is vele.

Az emberek, természetesen, mindezeket hallva kétségbe von-
ták. Ahogy azonban egyre sokasodtak a "jelenések", egy idő
múlva már nem tudták, mit is higgyenek. Hiszen látszólag telje-
sen más vidékekről származó emberek, akik korábban nem is
ismerték egymást, arról számoltak be, hogy Jézus él...

Az állítólagos szemtanúk valóban nem ismerték korábban egy-
mást. Csak egy volt közös bennük: mindannyian a Hálózat tag-
jai voltak.

Ugyanis Jézus "halálával" a Terv még nem ért véget. "Cso-
dái", tettei és későbbi jelenései meglehetősen nagy port ka-
vartak ugyan, de a misszionáriusok még mindig nem lehettek
teljesen bizonyosak abban, hogy Jézus követőinek mozgalma
fennmarad, sőt gyarapodni fog. Ezért a Terv második szakaszá-
nak főszereplői Jézus Csapatának a tagjai, az apostolok voltak.
Ímmáron rájuk és a Hálózatra várt a feladat, hogy további "cso-
dákkal" terebélyesítsék a Mozgalmat.

PÁL APOSTOL

A Jézus utáni időszak egyik kulcsfigurája Pál apostol, akit polgári nevén Saulusnak hívtak.

Ez az ember elvakult, esküdt ellensége volt Jézus követőinek. Országszerte közismert volt arról, hogy kíméletlenül börtönbe vetette mindazokat, akikről kiderült, hogy Jézus tanait terjesztik.

Így hát személye akadály volt a misszionáriusok Tervének útjában. Hiszen azok minden eszközzel a követők, a Mozgalom létszámának gyarapodását kívánták elérni. Saulus pedig tűzzel-vassal irtotta őket.

Ez komoly problémát jelentett.

Hogyan lehetett hát megoldani ezt a problémát?

Nyilván az egyik út Saulus likvidálása lett volna. Ez minden különösebb gond nélkül kivitelezhető lett volna. De ő tisztességes ember hírében állt:

6. Buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a törvénybeli igaz-

ság tekintetében feddhetetlen voltam.

*846

Ezeket Saulus, a későbbi Pál mondja. Így ő csak a "rossz oldalon állt".

A misszionáriusok az akadályból, melyet Saulus személye jelentett a Mozgalom számára azzal, hogy tagjait üldözte, végül előnyt kovácsoltak. Ugyanis nem likvidálták, hanem esküdt el-sen-ségüket... a saját oldalukra állították.

Lássuk hát a történetét, mely akkor vette kezdetét, mikor társaival Damaszkusz felé tartott.

3. És a mint méne, lőn, hogy kö-zelgete Damaskushoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből:

4. És ő leesvén a földre, halla szó-zatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, mit kergetsz engem?

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jé-zus, a kit te kergetsz: nehéz néked az őszton ellen rügődoznod.

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cseleked-

jem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned.

7. **A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva.**

8. Felkele azonban Saulus a föld-ről; de mikor felnyitá szemeit, sen-kit sem láta, azért kézenfogva ve-zeték be őt Damaskusba.

9. És három napig nem látott, és nem evett és nem ivott.

*847

Megint csak egy csodával állunk szemben. Ugyanis Jézus kö-vetőinek esküdt ellensége egy alkalommal, két város közötti

*846 Pál filippibeliekhez írt levele 3

*847 Az apostolok cselekedetei 9

lakatlan területen haladt, útítársaival. Egyszer csak az égből valamiféle fény sugárzott rá és szózat hangzott fel.

Érdekes módon a vele lévőek a fényt nem látták, de a hangot hallották. A fény Saulust, ahogy forrásának irányába nézett, egy időre megvakította.

Mit kezdjünk ezzel az esettel? Miféle fény volt az, és a többiek miért nem látták?

Így önmagában valóban csodának tűnik. Mert nagyon nehéz bármilyen magyarázatot is adni rá.

De...

Valamivel később a szövegekben egy másik verziót olvashatunk ugyanerről:

6. Lőn pedig, hogy a mint menék és közelgeték Damaskushoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem.

7. És leesém a földre, és hallék szót, mely monda nékem: Saul, Saul, mit kergetsz engem?

8. Én pedig felelék: Kicsoda vagy, Uram? És monda nékem: Én vagyok a názáreti Jézus, a kít te kergetsz.

9. **A kik pedig velem valának, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, a ki velem szól vala, nem hallották.**

*848

Nocsak?

Saulus ugyanazt a történetet most teljesen másképp meséli el. A korábbiakkal ellentétben itt arról van szó, hogy a vele együtt utazók látták a fényt, de a hangokat nem hallották...

De van egy harmadik változat is:

12. E dologban épen útban lévén Damaskus felé a főpapoktól vett felhatalmazással és engedelemmel, 13. Délben látám az úton király, hogy mennyből a napnak fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, kik velem együtt haladnak vala.

14. Mikor pedig **mi mindnyájan leestünk a földre** (vagyis nem kizárólag Saul, azaz Pál volt a címzett), hallék szózatot, mely én hozzám szól és ezt mondja vala zsidó nyelven (még a nyelvet is, me-

lyen az üzenet elhangzott, megjegyezte): Saul, Saul, mit kergetsz engem? Nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod.

15. Én pedig mondték: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én vagyok Jézus, a kít te kergetsz.

16. De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy téged szolgává és biznysággá rendeljelek (ezzel a misszionáriusok többet értek el) úgy azokban, a miket láttál, mint azokban, a mikre nézve meg fogok néked jelenni;

*849

Summa-summárum, miközben Saulus úton volt Damaszkusz felé, valami történt. Állítólag egy "mennyei fény" sugározta őt körül, és szózatot hallott. Eddig rendben is van. Ugyanis ezután

*848 Az apostolok cselekedetei 22

*849 Az apostolok cselekedetei 26

megváltozott, a keresztények korábbi üldözőjéből, gyökeres fordulattal, Jézus követője, az evangélium hirdetője lett.

Persze mondhatnánk, hogy ez a “mennyei jelenés” olyannyira nagy hatással volt rá, hogy gyökeresen megváltozott a korábbi felfogása.

Eddig a hivatalos nézet által propagált történet.

Ám de, mi is történt valójában? Lehet-e valamilyen sejtésünk erről?

Igen!

Ebben egy másik szövegrész van segítségünkre.

7. És, hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bízakodjam, **tövis adattott nekem a testembe** (valamit a misszionáriusok beültettek a testébe — valamilyen készüléket — implantátumot), **a Sátán angyala**, hogy gyötörjön engem (valószínűleg ezzel biztosították Pál megbízhatatlansága esetére a misszionáriusok magukat), **hogy felettébb el ne bízakodjam**.

8. Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem (vagyis, hogy távolítsák el az implantátumot);

9. És ezt monda nekem: Elég neked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.

*850

Ez egy rendkívül fontos mozzanat!

Pál arról beszél, hogy a misszionáriusok egy “tövist” ültettek be a testébe...

Melyet mindvégig hordozott:

17. Ennek utánasemki nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jé-

zusnak **bélyegeit hordozom az én testemben**.

*851

Más szavakkal, fentebb Pál arra panaszkodik, hogy ne bántsák őt, hiszen úgyis elég kellemetlenséget okoz a testében lévő “tövis”, mely arra szolgált, hogy “el ne bízsa magát”.

És kik helyezték be a “tövist”? A Sátán angyalai.

Egy újabb kérdés: az angyal pozitív, fehér ruhába öltözött, szárnyakkal rendelkező jóságos személyt jelent. Itt meg Pál azt mondja, hogy Sátánnak angyalai vannak...

Hogyan is értsük ezt? És egyáltalán érthető-e?

Igen.

Hiszen már a korábbiakban sokszor említettük, hogy az angyalok sok esetben jelentenek fegyveres misszionáriusokat.

*850 Pál korinthusbeliekhez írt II. levele 12

*851 Pál galátziabeliekhez írt levele 6

Ugyanilyen fegyveres személyek szolgálnak a misszionáriusok... biztonsági szolgálatában...

Nos, ezek ültették be Pál testébe a "tövist" — az implantátumot, mely egy apró elektronikus készülék volt.

Ugye mindenki hallott már napjainkban az úgynevezett szívritmus-szabályozóról? Idegen szóval "pészméker".

Ez egy apró elektronikus eszköz, melyet szükség esetén a szívritmuszavarban szenvedő beteg testébe ültetnek be a bőr alá. Abban az esetben, ha a beteg szíve rendellenesen dobog, ez a miniatűr készülék két elektródáján keresztül, melyek a szív egy meghatározott részéhez vezetnek, egy kisebb elektromos áramütéssel korrigálja annak működését.

Egy ilyen készülék belső energiaforrással rendelkezik, és egy-két évig problémamentesen üzemel.

Nos, Pál testébe a biztonsági szolgálat, garanciaként arra, hogy nem fordít nekik háttal, egy hasonló miniatűr eszközt ültetett be. Csakhogy ez a készülék áramütéseivel nem a szívét szabályozta, hanem ugyan ártalmatlan, de fájdalmas ingert okozott neki.

Ezért Pál, mikor találkozott az egyik magas rangú misszionáriussal, kérte, hogy távolítsák el a testéből az implantátumot. Hiszen kellemetlen tapasztalatai voltak.

Mire az kitérő választ adott...

Ha most a hagyományos felfogás szerint gondolkozunk, akkor nem értjük, hogy az "Úr" miért nem távolította el a "tövist" Pál testéből? Hiszen azt az esküdt ellensége, Sátán helyezte oda? Érthetetlenül csak kitérő választ adott.

Viszont érthetővé válik, ha másképp szemléljük a dolgokat.

A biztonsági szolgálat feje meggyőzte az "Urát", hogy mivel Pál személye nem száz százalékgig megbízható számukra, ezért egy apró eszközt ültessenek be a testébe, mely ártalmatlan, de ugyanakkor garanciát jelent arra, hogy nem fordul ellenük és... nem mondja el az embereknek mindazt, amit látott. Amit titokban kellett tartania...

Ez a készülék volt minderre a garancia...

Az "Úr" beleegyezését megkapva, a biztonsági szolgálat tisztjei elhelyezték az implantátumot Pál testében.

Mikor az kérte az "Urát", hogy távolítsák el, az azért adott kitérő választ, mivel mindez az ő engedélyével történt...

Ezzel az eszközzel a misszionáriusok mintegy irányították Pált. Na nem úgy, hogy beszéltek hozzá. Az egy másik készüléktípussal történt. A következő részben fogunk róla beszélni.

A "tövis" apró, kellemetlen áramütéseivel több ízben kényszerítették Pált arra, hogy "bizonytságot tegyen".

5. Mikor pedig megérkeztek Maczedóniából Silás és Timotheus, **szorongatá a lélek Pált, és bizonytságot tőn a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus.**

*852

14. És megkísértetvén testemben *(az implantátum!)*, nem vetettek meg, sem nem utáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust.

*853

De vajon mikor helyezhették Pál testébe a "tövis"? Hiszen nem számol be más "mennyei jelenésekről"?

Nyilván akkor, mikor az az ominózus találkozás történt a Damaszkusz felé vezető úton...

Mikor az úton haladtak, és lakatlan vidéken jártak, egyszer csak egy jármű jelent meg a magasban. Ennek fényére és hangjára lettek figyelmesek az utazók.

Ahogy Pál felnézett, a magasan fölötte lebegő jármű hajtóművéből előtörő éles fény egy időre elvakította.

Mielőtt a jármű landolt:

8. A mint meg van írva: Az Isten **kábultság lelkét adta nekik** *(elkábította-elaltatta)*; **szeme-**

ket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak...

(*825)

Az utazók mind egytől-egyig a földre rogytak, hiszen kaptak a "kábultság lelkéből", és így nem láttak és nem hallottak már semmit.

Azt sem, hogy a jármű a közelben landolt, és fedélzetéről alakok tűnnek elő. Ők voltak a biztonsági tisztek.

A földön eszméletlenül fekvő Saulus felé tartottak. A többi ember érdektelen volt számukra. Hiszen parancsot kaptak arra, hogy egy apró implantátumot helyezzenek el a testében...

A néhány percig tartó beavatkozás befejeztével ébresztgetni kezdték Saulust. Ahogy az résnyire kinyitotta a szemét, közölték vele mindazt, amiről a későbbiekben beszámol.

A többiek persze, mivel eszméletlenek voltak és csak később tértek magukhoz, már nem láthatták a történeteket. Ezért zavaros

*852 Az apostolok cselekedetei 18

(*825) Pál levele a rómabeliekhez 11

*853 Pál galátzibeliekhez írt levele 4

a szöveg, mikor egyszer azt mondja, hogy a vele együtt utazók hallották, máskor meg azt, hogy nem hallották a "szózatot".

Ahogy a biztonsági szolgálat tagjai, Sátán angyalai, végrehajtották a kapott parancsot, visszaszálltak a fedélzetre, és a jármű elrepült.

Az utazók még sokáig ott feküdtek a földön eszméletlenül, míg aztán idővel lassacskán elkezdtek magukhoz térni.

Nem értették, hogy mi is történt. Csak arra emlékeztek egyesek, hogy valamiféle fényt láttak előzőleg. Mások pedig arról számoltak be, hogy semmiféle fényt nem láttak.

Viszont arra nem találtak magyarázatot, hogy miért fekszenek mindannyian a földön?

Mikor Saulushoz mentek, hogy felsegítsék, megdöbbenve tapasztalták, hogy az nem lát. Megvakult...

11. Mikor pedig nem láték annak a világosságnak dicsősége miatt (itt a dicsőség és a világosság szinonimák, egyéb-

ként Saul valóban a nagy fényesség miatt vakult meg ideiglenesen), a velem valóktól kézenfogva vezetettve menék Damaszkusba.

*854

Megjegyzem, immáron sokadszor, hogy a Bibliában az ismeretlen eredetű fényt a krónikások "dicsőséggé" említik.

Elvezették hát az ideiglenesen megvakult embert Damaszkusba. Ahol a Hálózat felvette vele a kapcsolatot... Egyik ügynőke révén...

10. Vala pedig egy tanítvány Damaszkusban, névszerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok Uram!

11. Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj el az úgynevezett Egyenes utcába, és keress föl a Júdas házában egy Saulus nevű tárzusi embert, mert imé imádkozik.

13. Felele pedig Ananiás: Uram, sok

embertől hallottam e férfiú felől, mily sok bosszúsággal illeté a te szenteidet Jeruzsálemben:

14. És itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözzék, kik a te nevedet segítségül hívják.

15. Mondta pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izráel fiai elől.

*855

Nos, az Ananiás nevű ember, aki a Hálózat ügynőke volt, folyamatosan kapcsolatban állt a misszionáriusokkal.

Mikor Saulust az országúton a misszionáriusok "meglátogatták", s mivel ő az érkező jármű hajtóműveiből sugárzó intenzív fénybe nézett, ezért időlegesen megvakult. Közben a misszio-

*854 Az apostolok cselekedetei 22

*855 Az apostolok cselekedetei 9

náriusok elvégezték rajta a beavatkozást: beültették a testébe a "tövist", majd otthagyták. Minden rendben volt, csak egy gond adódott: Saulus annak következtében, hogy nem látott, annyira elkeseredett, hogy nem vett magához ételt.

Nyilván, ha ez sokáig folytatódik, akkor olyannyira legyengülhetett volna, hogy belehal.

A misszionáriusok tudomást szereztek arról, hogy Saulus rossz fizikai állapotban van, mert nem lát. Viszont nem kívánták elveszíteni az egyik, a Tervnek éppen megnyert közismert embert, ezért a segítségére siettek.

Pontosan tudták, hogy hol szállt meg.

Felvették a kapcsolatot a damaszkuszi ügynökükkel — Ananiással — és utasították, hogy keressen fel egy Saulus nevű embert Damaszkusz egyik utcájában.

Mondhatnánk persze azt, hogy Ananiással egyfajta látomás-szerűen beszélt az "Úr". De emlékezzünk csak vissza Sámuelre és arra az esetre, amikor a misszionáriusok először léptek vele kapcsolatba a frigyláda segítségével (* 123).

Ugyanis, mikor elemeztük az oda vonatkozó szövegeket, láthattuk: a krónikás arról beszélt, hogy az "Úr" megjelent Sámuelnek, és egyfajta "jelenés" kíséretében beszélt vele.

Később kiderítettük, hogy semmiféle misztikus jelenés nem volt, hanem Sámuel és az "Úr" a ládán, mint egyfajta adó-vevő készüléken keresztül kommunikált.

Nos, a szövegek Ananiással kapcsolatban is látásról, jele-nésről beszélnek. De ha valóban az lett volna, akkor Ananiás a hívásra nem válaszolt volna, hogy "Itt vagyok, Uram". Akárcsak egykoron Sámuel...

Itt persze nem arról van szó, hogy Ananiásnak volt egy "frigyládája". Csak arról, hogy egy olyan eszköz volt a birtokában, mely a misszionáriusokkal való kapcsolattartást szolgálta. Ez az eszköz lehetővé tette, hogy az érkezett üzenetekre válaszoljon. Szintén egy adó-vevő készülékről van szó.

Gondolom, az nyilvánvaló, hogy egy hétköznapi embernek nem lehetett ilyen műszaki készüléke. Ilyenekkel csak a Hálózat ügynökei rendelkeztek.

A misszionáriusok utasították hát, hogy keresse fel Saulust, és nyilvánvalóan valamilyen gyógyszer segítségével javítson az állapotán.

17. Elméne azért Ananiás és béméne a házba, és kezeit reá vetvén, monda: Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, a ki megjelent néked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyiljanak és beteljesedjél Szent Lélekkel.

18. És azonnal mintegy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását; és felkelvén megkeresztelkedék;

19. És miután evett, megerősödék. Vala pedig Saulus a damaskusi tanítványokkal néhány napig.

*856

Természetes, hogy mivel Ananiás a Hálózat tagja volt, és Saulus testében volt egy "tövis", mely garanciául szolgált arra, hogy csak azt tegye, amit a misszionáriusok elvárnak tőle, ezért mindketten mélyen hallgattak a történetekről.

A valós cselekmények helyett kreáltak hát egy "csodaszagú" történetet, ahol Ananiás egy "jelenés" nyomán elindult, hogy kézrátétellel meggyógyítsa Saulust. Ennek nyomán annak vak-sága, melyet egy igen erős, szemkárosító fény okozott, pillanatszerűen elmúlt... Mondták ők ketten egybehangzóan.

Miután Saulus teljesen rendbejött, a misszionáriusok utasításának megfelelően, melyet Ananiás adott át, elindult első feladata végrehajtására.

20. És azonnal prédikálá a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia.

21. Álmélkodnak vala pedig mindnyájan, a kik hallák, és mondanak:

Nem ez-é az, a ki pusztította Jeruzsálemben azokat, a kik ezt a nevet hívják segítségül, és ide is azért jött, hogy őket fogva vigye a főpapokhoz?

*857

A misszionáriusok azon számítása, mely szerint Saulust inkább felhasználni, semmint likvidálni kell, fényesen beigazolóódott. Hiszen igen nagy feltűnést keltett, és az emberek sehogyan sem értették az újdonsült Pál (megkeresztelkedése után vette fel ezt a nevet) "pálfordulását". Nem értették, hogy az az ember, aki esküdt ellensége volt korábban Jézus követőinek, immár maga is azok soraiba állt.

Ez nagy bizonytalanságot váltott ki a hivatalos hatalom képviselőinek ama köreiben, akik üldözték Jézus követőit, a Mozgalmat.

*856.*857 Az apostolok cselekedetei 9

A SZENT LÉLEK

Mi lehet az a "Szent Lélek"?

A vallás egyfajta misztikus, anyagtalan, amorf valaminek tekinteti, mely a Szent Háromság egyik tagja: Atya, Fiú, Szent Lélek.

Láttuk a korábbiakban, hogy a történetek háttérében nem egy misztikus, természetfeletti személy állt — az Atya, hanem egy fejlett kozmikus társadalom képviselői, küldöttei. Csakhogy, mivel a korabeli ember nem tudta néven nevezni az "Úrat", (hiszen napjainkban mi sem tudjuk), ezért egyfajta homály lengi körül.

Arról is megbizonyosodhattunk, hogy a bibliai történetekben e vonatkozásban több különböző személy szerepel. Ugyanakkor a szemtanúk, a krónikások mindegyiket kivétel nélkül Úrnak nevezik.

Ezen leírások értelmezési próbálkozásaiból alakult aztán ki az "egy igaz Istenben" való hit. Holott láthatjuk, hogy ennek semmi köze a valósághoz. Hiszen a szövegek e valóságtól elrugaszkodott értelmezés helyett sokkal logikusabbak és érthetőbbek, ha nem használunk természetfeletti jelzőket.

Ebből következik, hogy a Szent Háromság képe sem állja meg a helyét. De akkor meg mi is az a Szent Lélek?

Hogy valójában mi, azt a Szent Lélek leírásából következtethetjük ki. Éspedig úgy, hogy konkretizáljuk, mi célt szolgált, milyenek voltak a megnyilvánulásai.

Az előző részben találkoztunk egy olyan eszközzel, amit Pál apostol "tövisnek" nevez. Ezt beültették a testébe. Napjainkban nem megy ritkaságszámba egy ilyen "tövis", vagy nevezzük más néven: egy apró mikroelektronikai eszköz, akárcsak a modern gyógyászatban alkalmazott "pésméker".

Képesek vagyunk olyan miniatűr elektronikai készülékeket előállítani, melyek rendkívül kis méretük ellenére kitűnően funkcionálnak. Csak egy példát hadd említsek.

Mindenki jól ismeri a kémfilmekből az úgynevezett "poloskát". Természetesen ez nem rovart jelent, hanem egy apró elektronikai szerkezetet, melyet a titkosszolgálatok használnak. Apró méretei miatt az avatatlan szem számára észrevét-

len marad, de a környezetében hallható hangokat pici mikrofonja és rádióadója segítségével néhány száz méter távolságra egyenesben közvetíti.

Vannak olyan "poloskák", melyek mondjuk egy textil falvédőbe tűzve, kis méretük miatt a falvédő mintájában elvegyülve, észrevétlenek maradnak. De elhelyezésük variációs lehetőségei szinte kimeríthetetlenek.

Tehát napjainkban senki nem tekinti csodának azt, hogy egy nagyon pici szerkezetnek köszönhetően több száz méter távolságban is hallhatja a megfigyelt személy hangját. Ugye?

Lépünk gondolatban tovább. Semmilyen műszaki akadály nincs annak, hogy ugyanolyan pici vevőkészüléket készítsünk. Ez venni képes a rádióhullámok egy konkrét tartományát, és átalakítja hanggá.

Apró méretei miatt az energiafelhasználása is csekély. Esetleg elegendő hozzá az ember testmelege...

De ha működik, akkor hogyan hallhatjuk, elvégre olyan pici, és a hangja is nagyon gyenge? Erre egy szövegrész a Bibliából a segítségünkre van. Emlékezzünk vissza Sámuelre és Saul királlyá választásának a történetére.

15. És **az Úr kijelentette Sámuelnek fülébe**, egy nappal az előtt, hogy Saul eljött, mondván: 16. Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjámin földről,

és kend fel őt fejedelmül az én népem, Izráel felett, hogy megszabadítsa az én népemet a Fíliszteusok kezéből;...

(*424)

Ugye azt nem gondolhatjuk komolyan, hogy eljött az "Úr", és odahajolva Sámuelhez, a fülébe mondta mindezeket? Napjainkban ugyanis mindenki ismeri, mi az a fülhallgató. Egy apró, hangot generáló eszköz, melyet egy pánt segítségével a fülünkhöz közel helyezünk el. Mivel annak a hangja elég gyenge, ezért a környezetünket nem zavarja, ha mondjuk zenét hallgatunk vele. Mások nemigen hallják a hangját, mi viszont, mert a fülünkön van, kitűnően szórakozunk.

Ezzel persze nem azt mondom, hogy Sámuelnek egy fülhallgatója volt, melyet állandóan viselt. Hiszen igencsak furcsán nézett volna ki abban az időben. Aztán meg hogyan magyarázta volna meg a többieknek, hogy mi az, és miért viseli a fülén. Ugye?

(*424) Sámuel I. könyve 9

Ugyanakkor nem járunk messze az igazságtól, mikor azt mondjuk, hogy az "Úr" Sámuel fülébe egy apró készülék segítségével beszélt. Olyannyira apró, hogy azt senki nem láthatta... És hangját sem hallhatta...

Hogyan? Úgy, hogy ez az apró készülék be volt ültetve Sámuel fülébe!

De nemcsak Sámuel említhetnénk. Mert Ésaiásról például tudjuk, hogy szintén próféta volt. Azaz ő is rendelkezett egy ilyennel. Hiszen maga mondja:

14. És **megjelentette magát fülében a seregek Ura**: Meg nem bocsátatik e bűn tinéktek, míg meg nem haltok; szól az Úr, a seregek Ura.

15. **Így szólt** az Úr, a seregek Ura: No, **menj** el e kormányzóhoz, Sébenához, a királyi ház főemberéhez, **és mondd meg neki** (a készüléken keresztül rendszeresen kapta az instrukciókat):

*858

4. Az Úr Isten bölcs nyelvet adott énnekem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, **fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem**, hogy hallgassak, miként a tanítványok.

*859

Ő is arról beszél, akárcsak Sámuel: az "Úr" a "fülében szólalt meg". A miniatűr készülékből...

Teljesen ártalmatlan, szövetbarát anyagból készült ennek a külső burkolata, ezért semmilyen allergiás reakciót nem váltott ki. Apró méretei miatt olyan kicsi volt az energiaszükséglete, hogy a "próféta" testmelege is elegendő volt ahhoz, hogy üzemben tartsa...

Mivel valószínűleg mélyen a füljáratában volt, ezért még ha olyannyira gyenge is volt a hangja, Sámuel jól hallotta azt.

27. Mert **megjelentette a te szolgádnak fülébe**, óh Seregek-

nek Ura és Izráelnek Istene, ezt **mondván**: Házat építek néked...

*860

Ne feledjük, hogy Mózes is állandó kapcsolatban állt a misszionáriusokkal. Ő szintén rendszeresen kapott utasításokat.

Többek között akkor is, mikor kiválasztotta szolgájaként Józsuét. No, persze, nem véletlenül...

18. Az Úr pedig monda Mózesnek: Vedd melléd **Józsuét** a Nún fiát, a

férfiút, **a kibén lélek van**,...

*861

*858 Ésaiás könyve 22

*859 Ésaiás könyve 50

*860 Sámuel II. könyve 7

*861 Mózes IV. könyve 27

Hisz Józsué is "ügynök" volt. Mert "benne", a testében volt egy "lélek" — implantátum. Ezért kísérhette fel Mózes a hegyre, ahol az állítólag "meghalt", pontosabban eltűnt. És találkozhatott az "égi seregek" fejedelmével — egy magas rangú tiszttel Jerikhónál.

Mikor annak mikéntjéről beszéltünk, hogy Mózes hogyan is tarthatta a misszionáriusokkal a kapcsolatot, azt mondtuk, hogy neki egy személyi adó-vevő készüléke lehetett. Ennek segítségével valósulhatott meg mindez.

Ezzel viszont csak egy probléma volt. Éspedig, ha az egy kis méretű rádió adó-vevő lett volna, melyet állandóan magánál tartott, akkor megeshetett, hogy esetleg ellopják, vagy elveszíti. Ez esetben bizony komoly gond állt volna elő.

Viszont hol lehet a legbiztosabb helyen egy kis méretű készülék?

Az ember testében!

Mózes a misszionáriusok elvitték negyven napra, emlékszik, kedves olvasó? Kiderült, hogy valamilyen sebészeti beavatkozást hajtottak rajta végre, melynek következtében egy ideig nem ehetett és nem fogyaszthatott folyadékot.

Nos, ekkor ültették be a testébe azt az eszközt, mely a kapcsolattartást szolgálta. Külsőleg semmi nem látszott rajta. A készülék a testében volt.

Senkiben sem merülhetett fel annak a legkisebb gyanúja sem, hogy Mózes egy készülék segítségével kommunikál a misszionáriusokkal.

Így el sem lophatták azt tőle...

Segítségével sok ember előtt is szólhattak hozzá. A többieknek pedig minderről fogalmuk sem volt.

Szóról szóra ugyanez igaz Jézusra is. Emlékezzünk vissza, hogy ő is eltűnt egy időre. Huzamosabb ideig egy olyan helyen volt, ahol "angyalok" — misszionáriusok — voltak.

Őrajta is elvégeztek egy sebészeti beavatkozást, melynek következtében, amíg fel nem épült, nem ehetett és vizet sem ihatott. Csak akkor kezdték el a kiképzését, mikor "végre megéhezett" (*742,746).

A légítámaszponton, ahova Jézust elvitték, ő is kapott egy olyan készüléket, mint korábban Mózes. Ezt ugyanúgy a testében helyezték el, mint korábban Mózesnek.

E készülék olyan "képességeket" adott neki, melyek természetfölöttinek tűntek.

Lássunk rövid kitérőként ezekből csak egyet.

Eljött a húsvéti bárány elfogyasztásának időpontja, amit mi "utolsó vacsoraként" ismerünk. Ugyanis nem sokkal ezután tartóztatták le Jézust.

A tanítványok megkérdezték tőle, hol kívánja megünnepelni az ünnepet.

Márk és Lukács szóról szóra ugyanazt írja:

12. És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják vala, mondanak néki az ő tanítványai: Hol akarod, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehesd a húsvéti bárányt?
13. Akkor elküldte kettőt az ő tanítványai közül, és monda nekik: Menjetek el a városba, és egy ember jó előtökbe, a ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,
14. És a hová bemegy, mondjátok

a házi gazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?
15. És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló házat berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.
16. Elmenének azért az ő tanítványai, és jutának a városba, és úgy találák, a mint nekik megmondotta, és elkészíték a húsvéti bárányt.

*862

Mindannyian elcsodálkozhatunk azon, hogy a tanítványokkal szemben valóban jött egy vizeskorsót vivő ember. Követték. Amikor az bement az egyik házba, ők is utánamentek. A házi-gazdának azt mondták: "A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?"

Ez ahelyett, hogy furcsállotta volna a kérdést, mutatott nekik egy épületet, ahol már minden nagyjából elő volt készítve.

Valóban csodába illő, hogy Jézus előre megmondta, hogy ki lesz, mi lesz és hol lesz. Mintha csak természetfeletti képességeivel előre mindezt meglátta volna. Pedig...

A magyarázat sokkal egyszerűbb.

A Hálózat egyik tagjánál, az otthonában az ügynökök megszervezték az előkészületeket. Mikor elkészültek, ezt jelentették a misszionáriusoknak.

*862 Márk evangélioma 14

Azok továbbították Jézusnak, az ő készüléke hullámhosszán: minden készen áll. Küldjön két tanítványt a városba. A Hálózat egyik embere fogja őket várni. Arról fogják felismerni, hogy vizeskorsó lesz nála. Feltűnés nélkül kövessék azt és menjenek be utána az egyik házba. Ott már várni fogják őket. A jelző: "A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?"

Jézus a "csodálatos jövőbelátó képességét" ennek a készüléknek köszönhette. Hiszen azon keresztül állandóan, mindenki tudta nélkül operatívan informálták őt...

Visszatérve Mózesre, ne feledjük, hogy mikor "meghalt", teste soha nem került elő. Jézussal pontosan ugyanez történt.

Mert tegyük fel, hogy valóban meghaltak. Akkor, ha a testük el kezd bomlani, idővel előkerül a beépített készülék...

Ezt pedig a misszionáriusok semmiképpen nem akarták.

De a dolgok nem különböznek Ezékiel és Dániel esetében sem.

Természetesen nem valószínű, hogy ők is tisztában voltak azzal, hogy egy kis méretű készülék van a testükben...

Ha valaki olvassa Ezékiel könyvét, akkor látni fogja, hogy az "Úr" folyamatosan beszélt hozzá. Mindig utasította, hogy mit mondjon, vagy mit tegyen.

Minderről a kívülállóknak természetesen fogalmuk sem lehetett.

Dániel sem kivétel ez alól. Ugyanis tetten érhető, mikor a misszionáriusoktól valamilyen gyógyszert kapott (*601).

De beszéltünk Jeremiásról is. Ővele a misszionáriusok szintén ilyen módon tartották a kapcsolatot.

Természetesen nem mindegyik esetben van a szövegekben nyoma annak, hogy a sebészeti beavatkozást elvégezték rajtuk. Hiszen olyan is előfordult, hogy megtiltották nekik, hogy a történekekről beszéljenek...

Nos hát, ne soroljuk tovább az eseteket. Inkább vonjuk le a következtetést.

A Biblia nagy alakjai, a próféták, mindannyian rendelkeztek egy ilyen implantátummal. Ennek segítségével a misszionáriusok tartották velük a kapcsolatot, a felfedés legkisebb kockázata nélkül.

Ugyanis senkinek eszébe sem juthatott volna abban az időben, hogy létezik olyan eszköz, mely segítségével nagy távolságokból is lehet kommunikálni.

Ha napjainkban nem ismernénk a rádióhullámokat, és nem lenne rádióvevő készülékünk, akkor mi is csodának tekintenénk mindezt.

De...

A fizikának és az elektronikának köszönhetően mindennapi, megszokott dolgok ezek számunkra.

Viszont több ezer évvel ezelőtt az, aki ilyen készülékkel rendelkezett — próféta volt. Hiszen minden külső látható ok nélkül mindig tudta, hogy az "Úr" mit fog tenni...

De engedték meg még egy megjegyzés: a szövegekből úgy tűnik, hogy Ezékiel testében, akárcsak később a Páléban is volt egy "tövis". Bár erről Ezékiel nem beszél egyértelműen, azonban az egyik "elszólásából" erre lehet következtetni.

14. És a lélek főlemele és elragada engem, és elmenék, elkeseredvén

haragjában az én lelkem, **az Úrnak keze pedig rajtam erős vala.**

^{*863}

Ezen eszközök ("szent lélek" és "tövis") segítségével, pedig a misszionáriusok a kiválasztott személyen keresztül, anélkül, hogy bárkinek a leghalványabb fogalma is lett volna róla, a háttérből mindvégig befolyásolni tudták az eseményeket...

A SZENT LÉLEK "APOSTOLOKRA VALÓ KITÖLTÉSE"

A keresztény világ egyik fontos ünnepe a pünkösd. Ez az ünnep az arról való megemlékezés, mikor Jézus keresztre feszítése és "feltámadása" után az apostolok elnyerték a Szent Lelket.

Vizsgáljuk meg pontosan, mit írnak a szövegek a történetekről, és próbáljuk meg rekonstruálni, mi is történt valójában.

Az első, ami kiderül, hogy az események éjszaka, sötétben, hajnali három óra előtt, éjfél táján kezdődtek:

1. És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy akarattal

együtt valának.

*864

Nyilvánvaló, hogy az apostolokat a hivatalos hatalom üldözte. Ezért bujkálniuk kellett. Találkozni is csak nagy titokban, konspiratív alapon találkozhattak. Általában éjszakánként gyűltek össze egy külvárosi épületben, távol az avatatlan szemektől.

Ugyanígy volt ez most is. Azért jöttek össze, hogy megbeszéljék a további teendőket.

Ezalatt az egyik városhoz közeli réten egy jármű landolt.

Azt tudjuk, hogy a misszionáriusok az éj leple alatt hajtották végre a látogatásaikat. Ennek nyilvánvalóan egyszerű oka volt: minél kisebb legyen annak az esélye, hogy valakik meglátják őket.

Az érkezők tudták, hogy hol tartózkodnak az apostolok. Ezért a járműből egy misszionárius kommandó tűnt fel.

Csendben, a legkisebb neszt sem keltve, indultak el a város szélén lévő épület irányába. Mikor odaértek, az egyik közülük egy kis méretű gázpalackot vett elő, melyben bódító hatású gáz volt. Ennek kivezető csövét az épület falába fúrt apró nyílásba helyezte. És kinyitotta a palack szelepét.

Ahogy a gáz terjedni kezdett a helyiségben, egyre több bent lévő feje hanyatlott az asztalra. Már aludtak is.

10. Mert rátok önté az Úr a mély álomnak lelkét, és

bezárta szemeiteket,...

(*824)

A helyiségbe ekkor a kommandósokkal érkezett orvoscsoporthoz tagjai léptek be:

3. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre

azok közül.

*865

*864 Az apostolok cselekedetei 2
(*824) Ésaías könyve 29

*865 Az apostolok cselekedetei 2

A helyiségben lévők már szinte mindannyian aludtak. Ugyanakkor azok, akik a gáz belépési helyétől a legtávolabb ültek, még nem veszítették el teljesen az eszméletüket. Lecukodó szemhéjaik alól még homályosan látták, ahogy valamiféle elmosódott, alakatlan fények közelednek feléjük... Aztán elaludtak...

Annak már nem voltak tudatában, hogy mi történik velük.

Ekkor a misszionárius "orvosok", elővették a magukkal hozott "Szent Lelkeket", a borsószemnyinél is kisebb készülékeket, melyek egy másik, nem földi eredetű, fejlett civilizáció által készített szerkezetek voltak:

12. Mi pedig **nem e világnak lel-
két vettük**, hanem az Istenből va-

ló Lelket; hogy megismerjük azokat,
a miket Isten ajándékozott nekünk.

*866

Egy speciális eszköz segítségével, mindegyik apostol fülében egy-egy apró bemetszést ejtve, elhelyezték ezeket.

Olyannyira kicsi volt a seb, hogy pillanatok múltán már be is gyógyult.

Közben a bejáratot a fegyveres kommandósok őrizték.

Mikor végeztek, elhagyták az épületet és a kommandósok fedezete alatt néhány perc múlva visszatértek a járműre.

Telt az idő. Az altató gáz hatása kezdett gyengülni.

A mezőn a jármű beindította a hajtóműveit. Emelkedni kezdett.

Az idő hajnali három óra felé járt. A környező házakban az emberek békésen aludtak.

Az éjszaka csendjét szétrobbantotta a hajtóművek sivító és dübörgő hangja. A jármű gyorsan emelkedni kezdett, míg végül eltűnt az éjszakai égbolton.

2. És lőn nagy hirtelenséggel az ég-
ből mintegy sebesen zúgó szélnek

zendülése, és eltelé az egész házat,
a hol ülnek vala.

*867

Erre a robajra az éledező apostolok hirtelen feleszméltek. Nem tudták, mi történt. Csak arra emlékeztek, hogy együtt ültek és beszélgettek. Aztán meg hirtelen ez a robaj...

Az egyikük megemlítette, hogy mintha egy pillanattal előbb valami homályos foltokat látott volna feléjük közeledni.

*866 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 2

*867 Az apostolok cselekedetei 2

Percekig ültek és tanakodtak, hogy mi is történt. Valahogy kicsit furcsán érezték magukat, de ezt a késői időpontnak tulajdonították.

A környékbeli házakban alvókat szintén felverte álmukból a nagy dübörgés. Kisereglettek hát az utcára, és álmosan, szemüket dörzsölve kérdegették egymástól, hogy mi történt? Mi volt röviddel ezelőtt az a nagy dübörgés?

6. Minekutána pedig ez a zúgás | lőn, egybegyűle a sokaság...

*868

Közben kijöttek az apostolok is megnézni, hogy mi az a nagy csödület, az izgatott embersereg odakinn. Kóválygott a fejük, és a járásuk is bizonytalan volt még.

Mikor az emberek észrevették őket, egyesek azt mondták, hogy részegek. Hiszen még valamennyien a korábbi altatógáz hatása alatt voltak...

13. Mások pedig csúfolódva | gedtek meg.

*869

Ugyanis a szövegek szerint, ahogy a “Szent Lélek” reájuk szállt, állítólag különböző nyelveken kezdtek el beszélni:

4. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nekik szólniok.

6. ...egybegyűle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.

7. Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem Galileusok-é ezek mindnyájan, a kik szólnak?

8. Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, a melyben születünk.

9. **Párthusok és médek és elámiták**, és kik lakozunk **Mesopotámiában, Júdeában, Kapadóziában, Pontusban és Ázsiában.**

10. **Frigiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Libiának tartományáiban**, mely Cziréne mellett van, és a **római** jövevények, mind **zsidók**, mind **prozelitusok**,

11. **Krétaiak és arabok**, halljuk a mint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait.

*870

Egyértelmű, hogy ez sem egyéb, mint kommentár. Mert ha jól utánaszámolunk — 17 nyelvet és nyelvjárást sorol fel a szöveg. Ugyanis nem valószínű, hogy a város egyik negyedében, ahol az apostolok voltak éjszaka, mondjuk a környező negyven házban 17 különböző nyelvet és nyelvjárást beszélő család lakott.

Hiszen nyilvánvalóan az emberek hajnali három órakor, ahogy felriadtak álmukból, nem a város főterére szaladtak, hanem ki az utcára. Az utcán ekkor legfeljebb ötven — nyolcvan izgatott ember volt.

*868,*869,*870 Az apostolok cselekedetei 2

Így azért mégis csak némi túlzás feltételezni, hogy ilyen sok nyelvet és nyelvjárást beszélő ember, illetve család koncentráldott egy szűk városnegyedre.

De nemcsak ez kérdőjelezi meg a fentieket. Hiszen hajnali három órakor vajon az emberek között, akik álmosan kiszaladtak az utcára, valaki netalán jegyzetömbbel a kezében járt, hogy feljegyezze, milyen nemzetiségek vannak ott jelen, milyen nyelveken beszélnek?

Azonkívül azt is tudjuk, hogy a hatalom üldözte Jézus követőit, így az apostolokat is. Így azok csak konspirációs, illegális tevékenységet folytathattak. Titokban terjeszthették a tanokat.

Ezért túlzás feltételezni azt, hogy Jeruzsálem minden lakosa ismerte arcról őket. Hiszen pont azért választották azt a negyedet, mert ott ismerték őket a legkevesebben. Így biztonságban találkozhattak rendszeresen az éj leple alatt.

Tehát igencsak "kilóg a lóláb". Ugyanis a krónikás, nem értve mindazt, ami történt, egy kicsit "megspékeli" — kiszínesíti — a történeteket. "Biztos forrásból értesülve" állítja, hogy az éjszaka kellős közepén az apostolok a még mindig félálomban lévő, szemeiket álmosan dörzsölgető embereknek az "Istenről" kezdtek el prédikálni.

Mindez nem egyéb, mint a krónikás "jólértesültségének" következménye...

És későbbi "kezek munkája", melyek utólag tették hozzá a szöveghez ezt a részt... és kreáltak "csodát" a történetekből.

Ugyanis maguk az apostolok többé-kevésbé még mindig az altatógáz hatása alatt kitérőrogtak, kiszédelegtek az utcára meg nézni, hogy mi történt.

Amikor az emberek észrevették, hogy az egyik házból férfiak jönnek elő, akik tántorognak, és láthatóan nem tiszta a tudatuk, csak egyre gondolhattak: ezek mindannyian valamit ünnepeltek és bort ittak. Most azért tántorognak, mert részegesek...

Látva, hogy az emberek részegnek nézván őket gúnyolódni kezdtek, Péter védelmébe vette a társait:

15. ...nem részegesek ezek, a mint ti állítjátok; hiszen **a napnak har-**

madik órája van;

^{*871}

Arról gyözködte az embereket, hogy hajnali három óra van. Ugyan ki kezdene el védelni ilyen kora reggel?

^{*871} Az apostolok cselekedetei 2

A szövegek ezután egy hosszas szónoklatról szólnak. Melyet Péter tartott. Ennek kapcsán csak egy kérdés merül fel: hajnali három órakor vajon ki emlékezett Péter minden egyes elvont, prédikáló szavára? Valaki netalán ott állt mellette egy mikrofont tartva elé, hogy magnetofonra rögzítse minden egyes szavát? Hogy később hitelesen lejegyezhesse azokat. Az apostolok cselekedetei könyvének ide vonatkozó fejezetében?

Ugye nem? Még ha el is hangzott volna bárminemű prédikáció, melyet a még mindig álmosan szemeiket dörzsölgető emberekhez intéztek, ugyan ki emlékezett volna minden egyes szóra?

Ez is azt bizonyítja, hogy ez a rész sem egyéb, mint a krónikás "keze nyoma". Ugyanis, amikor e könyv, Az apostolok cselekedetei íródott, a krónikás vagy krónikások hozzátették a maguk "részét" is, csodát kreálva a történelemből.

Az olvasóban azonban felmerülhet még egy kérdés.

Miért kellett Mózesen és Jézuson egy hosszabb gyógyulással járó sebészeti beavatkozást elvégezni, ha az apostolok készülékeinek a beültetéséhez csak néhány másodpercre volt szükség?

Erre megint csak nyilvánvaló a válasz.

A "Szent Léleknek" — a miniatűr készüléknek — is különböző típusai voltak. Egyesek közülük csak arra voltak alkalmasak, hogy a rádióadást fogják, és megszólaltassák az "Úr" hangját. Míg mások komplett adó-vevőkészülékek voltak.

Nyilvánvaló, hogy attól függően, mennyire volt fontos személy a "próféta", rendelkezett az vagy egy egyszerűbb, vagy egy bonyolultabb típussal.

Ilyen "korszerűbb" készülékkel Mózes és Jézus is rendelkezett. Úgy hiszem, személyük fontosságát senki nem vonja kétségbe.

Mivel ezek a készülékek bonyolultabbak voltak, ezért méretük is minden bizonnyal mondjuk a borsószemnél nagyobb volt. Így a testszövetek között az elhelyezésük is komolyabb beavatkozást igényelt. Ez a beavatkozás huzamosabb gyógyulást vont maga után.

Viszont azok, akik csak egy egyszerűbb készüléket "kaptak", nem estek át ilyen procedúrán.

Ebből az "egyszerűbb" típusból kaptak az apostolok is...

Nos, amennyiben a fentiek után még valakinek kételye támadna, és az egészét mint csupán fantáziálást, mely a sci-fi világába tartozik, elvetné, akkor az alábbi idézet ezt is el kell hogy oszlassa.

Ugyanis egyértelmű, hogy ezután már e nem földi eredetű társadalom küldöttei a "Szent Lélek" által közöltek információkat a Csapat tagjaival:

2. Mind a napig, melyen fölveték,
minekutána **parancsolatokat**
adott a Szent Lélek által az

apostoloknak, kiket válasz-
tott vala magának.

*872

Jézus a "feltámadása" — eltűnése — után már csak ezeken az apostolok testébe beültetett miniatűr készülékeken keresztül tartotta csapatával a kapcsolatot.

A rádióhullámok, melyek eljuttatták az információkat az apostolokhoz, ugyanolyan megfoghatatlanok, nem érzékelhetőek és anyagtalanok, mint a lélek. A Szent Lélek...

*872 Az apostolok cselekedetei I

A SÁNTA

Mint már említettük, a Terv Jézus keresztfrefeszítésével nem ért véget. Hiszen mindazt, amit ő elkezdett, a Csapat tagjainak, immáron nélküle, folytatniuk kellett. Újabb "csodákra" volt szükség, melyekkel még inkább felhívták magukra a figyelmet, megnyerve ezzel még több embert a Mozgalom számára. Ezek végrehajtásában kivétel nélkül minden esetben a háttérből a Hálózat működött közre.

Az embereknek természetyszerűleg fogalmuk sem volt a Terv, sem a Hálózat létezéséről. Az ügyesen megszervezett, a szín-padiasság elemeit sem nélkülöző "csodák" pedig megtették a hatásukat.

Lássunk hát közülük néhányat.

1. Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilenczre.

2. **És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta vala, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál,** melyet Ékesnek neveznek, **hogy kérjen alamizsnát azoktól, a kik bemennek a templomba.**

3. Ez mikor láta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kéré ő tőlük alamizsnát.

4. **Péter pedig mikor szemeit reá vetette** Jánossal egyben, **monda: Nézz mi reánk!**

5. **Az annakokáért figyelmez vala reájok,** remélvén, hogy valamit kap tőlük.

6. **Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen né-**

kem; hanem a mim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!

7. És őt jobbkezénél fogva felemelék: és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái,

8. És felszökvén, megállá és jár vala és beméne ő velők a templomba, **járkálva és szökdelve** és dicsérve az Istent.

9. **És látá őt az egész nép** (ez volt a cél!), hogy jár és dicséri az Istent:

10. **És megismerék őt, hogy ő volt az, a ki alamizsnáért ült a templomnak Ékeskapujában; és megtelének csodálkozással** (a bemutató elérte célját) és azon való álmélkodással, a mi történt vala ő vele.

*873

Nos, mindannak fényében, amit eddig megtudtunk, nyilvánvaló, hogy mi történt.

A "csoda" előkészületei már annak megtörténte előtt megkezdődtek. A városba érkezett egy csapat, melynek tagjai mindannyian a Hálózat ügynökei voltak. A kérdezősködőknek úgy mutatkoztak be, hogy ők egy család.

*873 Az apostolok cselekedetei 3

Elmondásuk szerint korábban egy távoli városban koldultak, de mivel azt remélték, hogy itt majd több alamizsnát kapnak, ezért keltek útra és érkeztek ide. A kíváncsiskodók saját szemükkel láthatták, hogy a "család" egyik tagját a többiek egyfajta hordágyon cipelik. Mikor rákérdeztek, azt a választ kapták, hogy születésétől fogva nem tud járni.

Gondolom, mindenki számára nyilvánvaló, hogy ez a "család" semmilyen különösebb feltűnést nem keltett. Hiszen abban az időben vándorok számtalanul érkeztek a városba, s indultak tova. Így senki sem érdeklődött különösebben utánuk. De ha még meg is próbálta volna, akkor sem lett volna módjában mindazt ellenőrizni, amit ezek állítottak. Így az emberek elfogadták a kapott magyarázatot.

Ettől fogva a "család" tagjai nap mint nap kivitték a "Sántát" a templom kapujához, hogy ott kolduljon. Soha senki nem látta felállni... *

Teltek a hetek, a hónapok, és mindennap ugyanaz a kép fogadta az embereket: a "Sánta", aki önállóan soha nem járt, ott ül a templom kapuja előtt, és kéreget.

A csapat várt. A kapott utasítás szerint egy férfire vártak, aki majd mond egy furcsa mondatot. Ekkor pedig tudták a "dolgukat"...

A Csapat tagjai, az apostolok, szintén a Szent Léleknek köszönhetően, folyamatosan kaptak utasításokat. Az embereknek ezekről természetesen a leghalványabb sejtésük sem volt.

Így Péter is pontosan tudta, hogy van egy "sánta", aki a Hálózat ügynöke. De hogyan fogja felismerni?

Hiszen a templom körül sokan kéregettek. Közöttük lehettek valóban fizikailag fogyatékos emberek is. Valamiről fel kellett ismernie!

A "Sánta" minden bizonnyal valamilyen jelt viselt magán, ami jól megkülönböztette a többitől, ugyanakkor az embereknek egyáltalán nem tűnt fel.

Így egy szép napon Péter és János a templom elé érkezett. És az egyik "sánta" megszólította őket.

Ugye, eddig semmi különleges nincs a dologban. Nyilván azért szólította meg őket, mert alamizsnát kért. Vagy másért?

* A "sánta" jelző napjainkban olyan fokú mozgássérülteket jelent, aki valamennyire járóképes. Ugyanakkor ne feledjük: a Károli Biblia szóhasználat a sok száz éves. Így a "sánta" kifejezés korábban olyan mozgássérült embert is jelentett, aki egyáltalán nem volt képes járni. Lásd. *874/8.

Péter erre azt felelte, hogy figyeljen rájuk. Lehet, hogy ez volt az egyik jelszó, lehet, hogy nem. De illet az ember nemigen szokott mondani egy koldusnak. Ugyanis vagy ad alamizsnát, vagy nem (valószínűleg erről ismerte őt fel a "Sánta").

Ahogy Péter szemügyre vette a kéregetőt, megtalálta rajta azt az általánostól elütő apró furcsaságot, melyről a misszionáriusoktól kapott parancsban volt szó.

Így megbizonyosodott arról, hogy ez az ő "embere".

Jöhetett hát a "csoda".

Jó hangosan, hogy mindenki hallja, mondta tehát neki: "Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem a mim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!"

Ugye, egy arra járó átlagember nem mond illet egy koldusnak.

Így a "Sánta" megbizonyosodott, hogy ez az az ember, akire régóta vártak, a kapott utasítás értelmében.

Színpadias mozdulattal felállt, és elkezdett járni. De nemcsak járt, hanem szökdécselt is! Mindenki szeme láttára.

Az emberek természetesen elképedtek. Hiszen hónapok óta nap mint nap látták ezt az embert, ahogy "bénán" ott ül a templom kapuja mellett. Ezért szentül meg voltak győződve arról, hogy valóban soha nem állt lábra. Most meg... jár! Sőt! Szökdécsel!

Azonnal csodát kezdtek emlegetni. Leghangosabban a "család tagjai" kürtölték világgá, hogy íme, milyen nagy csoda történt! Ez volt a feladatuk...

A "Sánta" persze szökdécselés közben nagy hangon dicsérte az Istent, hogy az milyen csodát tett vele.

Hamarosan híre ment a dolognak. Hiszen a "Sánta", aki születésétől fogva nem tudott lábra állni, most jár!

A "család" természetesen egy idő múlva eltűnt az emberek szeme elől. Mindenkinek azt mondták, hogy most már útra kelnek, és hirdetvén a csodát, majd városról városra járnak. Ezt mindenki magától értetődőnek találta. Így senki sem csodálkozott el azon, hogy egy idő múlva már a városban nem látták többé a "Sántát" és családját...

De vizsgáljunk meg még néhány mozzanatot. Feltételezem, hogy senkiben sem kelt kétséget az, ha egy ember születésétől fogva soha nem állt lábra, tehát nem járt. Az ilyen embernek pedig az izmai óhatatlanul elsatnyulnak. Hiszen soha nem használta azokat.

Ha valamilyen csoda folytán meggyógyulna a betegségéből, akkor még hosszú rehabilitációra lenne szüksége ahhoz, hogy izmai valamelyest megerősödjenek, s járóképessé tegyék őt.

Napjainkban ezt rehabilitációs gyógytornának hívjuk, és hosszú hónapokig tart.

Ugyanis az izomszövetek nem jelennek meg csak úgy a semmiből, hanem hosszabb ideig való tartós igénybevétel során képződnek. Így építik fel önmagukat.

Tehát még ha a "Sánta" a csoda folytán meg is tudta volna mozditani a lábát, ami esetleg tényleg csoda lett volna, akkor is hosszú időre lett volna szüksége ahhoz, hogy az izmai annyira megerősödjenek, hogy lábra álljon.

A mi "Sántánk" természetesen a "családja" körében, a nap végeztével, mások szeme elől elrejtve — tornázott. Kompenzálendő azt, hogy egész nap kinn mozdulatlanul kellett ülnie.

Ugyanakkor a lába természetesen normális izmokkal rendelkezett. De ezen könnyen "segíthettek". Hiszen a bő köntöse mindent eltakart, így a lábát is, mely egyáltalán nem hasonlított egy születésétől fogva béna ember lábára...

A másik fontos mozzanat az, hogy Péternek minden kétséget kizáróan meg kellett győződnie, hogy a sánta, valóban az a "Sánta". Mert képzeljük csak el, micsoda csőd lett volna, ha elvétí, és egy valódi bénát próbál meg talpra állítani...

Az apostolok cselekedetei könyvben ugyanis van egy másik, kísértetiesen hasonló eset.

8. És Listában ül vala egy lábával tehetetlen ember (béna), ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, és soha nem járt (ezt mondhatta volna bárki).

9. Ez hallá Pált beszélni: **a ki szemeit reá függesztvén** (figyelve, hogy ő e az ügynök), és látván, **hogy van hite, hogy meggyógyul.**

10. **Monda nagy fenszóval** (jó hangosan, hogy mindenki hallja): **Állj fel lábaidra egyenesen!** (ez a jelszó) **És felszökött és járt.**

11. A sokaság pedig mikor látta, a mit Pál cselekedett, felkiálta, likaóniai nyelven mondván: Az istenek jöttek le mihozzánk emberi ábrázatban!

*874

*874 Az apostolok cselekedetei 14

A forгатókönyv szóról szóra ugyanaz. Talán a “bэna” is a korábbi “Sánta” volt. Csak a helyszín más. Itt Pál, korábban pedig Péter, tesz “csodát”.

Ugyanaz a színpadias gesztus, akárcsak korábban Péter és János “csodatételének” esetében. Hiszen itt is — a szöveg megjegyzi — jó hangosan mondta Pál a “csodatévő” szavakat. Ezek nyilván a közönségnek voltak címezve.

A hatás itt sem maradt el. Az emberek elhitték a “csodát”.

Ugyanilyen “csodákat” cselekedett a Hálózat ügynökeinek a közreműködésével a többi apostol is, többek között Fülöp.

6. A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, a miket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék.

7. Mert sokakból, kikben tisztátlan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula.

^{*875}

Az ilyen és ehhez hasonló “csodák” olyannyira megtették hatásukat, hogy bár a hatóságok üldözték, tűzzel-vassal irtották a Mozgalom, a majdani kereszténység követőit, annak egyre több híve lett...

^{*875} Az apostolok cselekedetei 8

A "GUTAÜTÖTT"

A következő két bibliai történet mögött is érződik a Hálózati jelenléte.

32. Lőn pedig, hogy Péter, mikor mindnyájukat bejárta, leméne a Liddában lakozó szentekhez is.
33. Talála pedig ott egy Éneás nevű embert, ki nyolc esztendő óta ágyban fekszik vala, ki gutaütött vala.
34. És monda néki Péter: Éneás,

gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, vesd meg magad az ágyadat! És azonnal felkele.
35. És láták őt mindnyájan, kik laknak vala Liddában és Saronban, kik megtérének az Úrhoz.

*876

Ez a "csoda" is lényegében hasonló az előbbiekhöz. Ugyanis tartalmazza azt a fontos két elemet, mely az összes többire is jellemző.

Az első ezek közül, hogy adva van egy "beteg" ember. Természetesen mindenki úgy tudja róla, hogy már hosszú ideje betegeskedik.

A másik fontos mozzanat, hogy a "csodatevő" mond egy mondatot, amitől a korábban "hosszasan betegeskedő" egy pillanat alatt meggyógyul, és úgy viselkedik, mint aki soha nem volt beteg. Természetesen mindez nagyszámú nézőközönség előtt történik.

A hatás itt sem maradt el.

De lássunk még egy érdekes "csodatevést".

36. Joppében pedig vala egy nőtanítvány, névszerint Tábita, mely megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag vala jó cselekedetekben és alimizsnákban, melyeket osztogatott.

37. **Lőn pedig azokban a napokban, hogy megbetegedvén, meghala:** *(micsoda véletlen!)* és miután megmosták őt, kiteríték a felházban.

38. Mivelhogy pedig Lidda Joppéhez közel vala, a tanítványok meghallván, hogy Péter ott van, küldének két férfiút ő hozzá, kérve, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk.
39. Felkelvén azért Péter, elméne

azokkal. Mihelyt oda ére, felvezeték őt a felházba: és elébe állának néki az özvegyasszonyok mindnyájan sírva és mutogatva a ruhákat és öltözeteket, melyeket Dorkás csinált, míg velük együtt volt.
40. **Péter pedig mindenkit kiküldvén,** térdre esve imádkozék: és a holt testhez fordulván, monda: Tábita, kelj fel! Az pedig felnyitá szemeit: és meglátván Pétert, felüle.

41. És az kezét nyújtva néki, felemelék őt: és beszólítván a szenteket és az özvegyasszonyokat, eleikbe alátatá őt elevenen.

42. És tudtára lőn az egész Joppének: és sokan hívének az Úrban.

*877

Nocsak? Kell, hogy már derengjen valami! Ez a negyedik olyan "csodatevés", ahol a történeteknek nem lehettek szemtanúi!

*876,*877 Az apostolok cselekedetei 9

Kísértetiesen hasonlít Illés és a sareptai asszony gyermekének (*491), később Elizeus (*778), illetve Jézus és a "halott" kislány (*777) esetére.

Ami ezekben a történetekben közös, az az, hogy valami olyat csináltak, aminek nem volt szabad szemtanújának lenni. És utólag a krónikások teszik hozzá, hogy szerintük mi is történt odabenn.

Adott esetben Tábita szintén a Hálózat ügynöke volt. A városban azzal hívta fel magára az emberek figyelmét, hogy jó szívvel segítette az arra rászorulókat. Egy idő múlva természetesen sokan ismerték.

És micsoda véletlen (?!), hogy ez a Tábita épp akkor "halt meg", mikor Péter a környéken tartózkodott.

Azt már tudjuk, hogy nagy valószínűséggel a misszionáriusok a "halál" szimulálásához egy speciális szert alkalmaztak, amit a keleti kultúrák is jól ismernek.

Ennek hatására az illető a halál összes "tünetét" produkálta. Csak... nem volt halott.

Mindenki azt hitte, hogy halott. De mivel Péter a környéken tartózkodott, s "csodatettei" nyomán nagy volt már a híre, ezért elküldtek érte. Az eljött, megnézte, és mindenkit kiküldött...

Ha valóban "csak" imádkozni akart volna fölötte, akkor azt megtehetette volna a többiek előtt is. Legfeljebb megkérte volna őket arra, hogy maradjanak csendben, ne zavarják. Mert ha valóban csoda a "csoda", akkor az a többi ember szeme láttára is megtörténhetett volna. Ámde ő mégis kiküldte őket...

Kettesben maradva a "halottal", nyilván valamilyen szert adott be neki, amittől az kis idő múlva a tetszhalotti állapotból feléledt.

Amikor az emberek meglátták, hogy Péter kézen fogva vezeti elő a "halottat", természetesen azonnal csodát emlegettek. Hiszen percekkel előtte Tábita nem is lélegzett, és a szívdobogását sem lehetett hallani. Most meg... itt áll és mosolyog...

A hatás lenyűgöző volt...

Még hetekig beszéltek a környéken, hogyan "gyógyított" meg Péter két embert...

HERÓDES HALÁLA

Mint láthattuk, az apostolok “csodatételeit” minden esetben a Hálózat ügynökei segítették elő. Ők voltak a “csodák” előmozdítói. Eljátszották a rájuk kiosztott szerepet.

Ugyanakkor, mint közsímert, a hatóságok minden eszközzel üldözték a Mozgalom tagjait. Ezért előfordult, hogy néhány esetben a kulcsszereplők közül is némelyeket börtönbe vetettek.

Itt már a Hálózat nem segíthetett, hiszen kiszabadításukhoz különleges eszközökre lett volna szükség, melyek csak a misszionárius fegyvereseknek — angyaloknak álltak a rendelkezésükre.

Mivel a hatóságok egyik vagy másik, a Terv szempontjából kulcsfontosságú személyt bebörtönöztek, ez rontotta a Terv megvalósításának esélyeit. Ezért a misszionáriusok rákényszerültek arra, hogy előlépjenek a háttérből és közvetlenül beavatkozzanak a történesekbe.

A vallás ezeket az akciókat csodaként tartja számon. Ahogy a szövegek alapján rekonstruálni fogjuk a történeteket, látni fogjuk, hogy az egésznek semmi köze a csodákhoz.

Ugyan nem ez a történet lenne sorrendben az első, de azért kezdem vele, mert így a többi szöktetés mikéntje is érthetővé válik.

1. Abban az időben pedig Heródes király elkezdte kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül.
2. Megöleté pedig Jakabot, Jánosnak testvérét, fegyverrel.
3. És látván, hogy ez tetszik a zsidóknak, föltette magában, hogy elfogatja Pétert is. (Valának pedig a kovásztalan kenyerek napjai.)
4. Kit el is fogatván, tömlöczbe veté, átadván négy négyes katonai szakasznak, hogy őrizék őt; húsvét után akarván őt a nép elé vezetetni.

5. Péter azért őrizteték a fogságban; a gyülekezet pedig szüntelen könyörög vala az Istennek ő érette.
6. Mikor pedig Heródes őt elő akará vezetetni (*vagyis a misszionáriusok akkor léptek akcióba, mikor a helyzet válságossá vált*), azon az éjszakán aluszik vala Péter két vitéz között, megkötözve két lánczczal; és örök őrizék az ajtó előtt a tömlöczöt.

*878

Heródes nyilván meg akarta Pétert öletni. De mivel épp a kovásztalan kenyerek ünnepe volt, ezért várnia kellett az ünnep végéig.

Nem kétséges, hogy mi várt Péterre. Mivel már fogytán volt az idő, a misszionáriusok kénytelenek voltak közvetlenül beavatkozni.

*878 Az apostolok cselekedetei 12

Ne feledjük: Péter tömlőben volt megláncolva. A börtön minden ajtaját őrk vigyázták. Mivel meg volt láncolva, ezért a szabadulásához csak kívülről jöhetett a segítség.

Túl nagy volt az őrség létszáma is, és túl éberem őrködtek ahhoz, hogy a Hálózat megpróbálja Pétert egyszerűen megszökettetni a börtönből. Ezért nem maradt más hátra, minthogy a miszterionáriusok egy speciális, erre a célra kiképzett kommandót vessenek be. Természetesen az éj leple alatt.

Akárcsak egy akciófilmben, úgy történtek itt is az események.

A sötétben, a város határában egy jármű landolt. Fedélzetén egy állig felfegyverkezett kommandó érkezett. Mindannyian fekete öltözékben voltak. A kapcsolatot egymás között az öltözükhöz szerelt apró rádió adó-vevőn keresztül tartották.

A sötétben, a legkisebb neszt is kerülve elindultak a város felé.

Mikor annak területére értek, a börtön felé vették az irányt.

Hangtalanul osontak az éj sötétjébe burkolózott utcákon. A csapat előőrse vigyázott arra, hogy ne érje őket váratlan meglepetés.

A sort az utóvéd zárta, mely hátulról fedezte a csapatot. Így haladtak az éjszakai városon utcáról utcára.

Mikor elérték a börtön épületét, szemügyre vették a bejáratú őrséget.

A kommandósok csak kézjelekkel kommunikáltak, nehogy a legcsekélyebb zajt is keltsék.

Mikor nesztelenül közelebb lopóztak az őrkökhöz, egyikük egy speciális altatógázt tartalmazó palackot vett elő. Kinyitotta a szelepét, és az őrkökhöz felé hajította.

Meghallva a koppanást, azok önkéntelenül keresni kezdték a hang forrását. Nem tartottak semmitől, mert ugyan ki merte volna őket megtámadni? Hiszen az épületen belül meglehetősen sok fegyveres volt, akik bármikor a segítségükre siettek volna.

Ezért ahelyett, hogy gyanakodtak volna, inkább felületesen keresni kezdték a koppanás okát.

A "színtelen és szagtalan" gáz gyorsan terjedt. Mikor elérte őket, néhány pillanat múltán hangtalanul összerogytak.

Ekkor a csapat futva megindult a bejárat felé. Az oldalvédek fegyvereikkel a környék sötét utcatorkolatait pásztázták. Készen arra, hogy váratlan esemény esetén pillanatok alatt ártalmatlanná tegyenek bárkit, aki számukra veszélyt jelenthet.

Miután elérték a kaput, két fegyverest hátrahagyva hátvédként, a többiek beléptek az épületbe.

A folyosókon őrködő strázsát egy-egy altatógázzal teli patronnal semlegesítették.

Rövid idő múlva az első és második őrsön posztoló őrök mindannyian a földön heverték, magatehetetlenül. Helyettük immár a kommandósok őrizték a bejáratokat. A gáz megtette a hatását...

Mivel Péter a hatalom számára szinte első számú közellen-ség lett, ezért a cellaajtóját külön is őrizték.

Ezeket az őrköt is a legkisebb zaj nélkül tették ártalmatlanná a kommandósok. De a bevetett gáz nemcsak őket érte, hanem a cellaajtón át beszivárogha a nyugtalanul hánykolódó Péternek is jutott belőle.

Pillanatokon belül ő is aludt.

A kommandó parancsnoka elvette a földön fekvő őröktől a cellaajtó kulcsát. Kinyitotta azt és belépett. Péter az ajtónyitkor-gásra nem riadt fel, ő is aludt.

Ezért a parancsnok rázni, ébresztgetni kezdte:

7. És imé az Úrnak angyala eljő-
ve, és világosság fénylék a tőm-

lőczben: és meglökvén Péter ol-
dalát, felkölté őt,...

*879

A csuklóira kapcsolt bilincseket egy speciális eszközzel pil-lanatok alatt hangtalanul átvágta.

Mikor Péter kicsit magához tért, az "angyal" — a kommandó parancsnoka — a következőket suttogetta neki:

8. És monda néki az angyal: Övezd
fel magadat, és kösd fel saruidat.
És úgy cselekedék. És monda né-

ki: Vedd rád felsőruhádát és kö-
vess engem!

*880

Péter kóválygó fejjel, kissé imbolyogva felállt. Komótos, ügyet-
len mozdulatokkal felöltötte saruját és felvette köpenyét.

*879,*880 Az apostolok cselekedetei 12

A csoport vezetője ezután sietve elindult kifelé, és intett Péternek, hogy kövesse.

9. És kimenvén, követé őt (*semi miszticizmus: gyalog távoztak*); és nem tudta, hogy valóság az, a mi történik az angyal által, hanem azt hitte, hogy látást lát

(*vagyis bódult, zsibbadt állapotban volt a bevetett kábító gáz miatt. Mintha részeg lett volna. Azt hitte, hogy hallucinál. Nem volt teljesen magánál*).

*881

Bizonytalan lépésekkel, egyensúlyát megtartani igyekezve követte az "angyalt" a folyosók labirintusán keresztül.

Mikor elhaladtak az őrhelyek mellett, csak azt látta, hogy a katonák mind a földön fekszenek és békésen alszanak.

De nem volt idő nézelődni. Ahogy sietve áthaladtak a posztokon, elérték a bejáratú vaskaput.

Az akció alatt az be volt hajtva, nehogy egy véletlenül a környékre tévedő embernek feltűnjék: valami nincs rendjén.

Mikor elérték a bejáratú kaput, a kint őrködő kommandósok kitérték az elöttük.

Péter, mivel még mindig az altató hatása alatt volt, csak kábultan észlelte a külvilágot. Ahogy az ajtó kitért előtte, azt hitte, hogy az magától nyílt ki.

10. Mikor pedig áthalmentek az első őrsön és a másodikon (*az őrkök el voltak kábítva*), jutának a vaskapuhoz, mely a városba visz; mely magától megnyílik elöttük (*a kommandócsoporthoz mely e merész szöktetést végrehajtotta, többen voltak*).

Míg az egyik misszionárius Péterrel, addig a többiek a vaskapuvál és a kinti őrkökkel voltak elfoglalva, vagyis összehangolt csapatmunka folyt): és kimenvén, egy utcán előremenének; és azonnal eltávozik az angyal őtől.

*882

Ahogy kifelé tartottak a börtönből, a kommandó tagjai biztosították a visszavonulást.

11. **És Péter magához térve** (*vagyis valóban az őrkökkel együtt ő is el lett kábítva. Ezért kellett ennyi idő ahhoz, hogy magához térjen. Hiszen ha valakit az éjszaka közepette természetes álmából felébresztenek, akkor az egy percen belül "magához tér". Itt viszont sokkal több idő kellett ehhez. És Péter, saját bevallása sze-*

rint, kába volt, hiszen magához kellett térnie) mondta: Most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből (*valóban, hiszen a helyzet válságosra fordult, és így a misszionáriusok elvesztették volna Pétert, az egyik kulcsfigurát*) és a zsidók népének egész várakozásától.

*883

*881,*882,*883 Az apostolok cselekedetei 12

Mikor kiértek az utcára és már eléggé eltávolodtak a börtön épületétől, a csoport vezetője, megbizonyosodva, hogy a "szökevény" már biztonságban van, szó nélkül elindult a társai irányába.

A friss éjszakai levegő felfrissítette Pétert. Feje kitisztult. A szöveg szó szerint azt mondja, hogy magához tért. Ekkor gondolta csak végig, hogy valójában mi is történt vele.

Rádöbbsent arra, hogy egy nem mindennapi kinézetű személyt látott, aki kihozta őt a börtönből. Ez nyilvánvalóan nem lehetett a Hálózat embere. Ahhoz túl furcsa volt a külseje. Megértette, hogy ez nem lehetett más, mint a misszionáriusok egyik "angyala"...

Az örök kevéssel később éledezni kezdtek. Amikor már valamennyire magukhoz tértek, sehogyan sem értették, hogyan kerültek a földre. Nem tudták, mi történt velük, és mitől veszítettek el az eszméletüket.

Amikor felfedezték Péter eltűnését, riadót fújtak. De ekkor az már biztonságban, János anyjának házában volt...

18. Mikor pedig megviradt, nem csekély háborúság támadta a vi-

tézek között, mi történt hát Péterrel.

*884

Bottal üthették a nyomát...

19. Heródes pedig mikor előkérte őt és nem találta, kivallatván az

öröket, parancsolá, hogy kivégeztessenek...

*885

Péter biztonságban volt, de Heródes újra csak halálra keresette. Semmilyen eszköztől sem riadt vissza, csakhogy megtudja, hol bújkál.

A hatalom, személy szerint Heródes, esküdt ellensége volt a Mozgalomnak. Több esetben keresztbe tett annak. Megölette Jakabot, a Csapat egyik tagját. Ezt a misszionáriusok megsohallták. Úgy döntöttek, hogy mivel Heródes túl sokat akadékoskodik, veszélyeztetve ezzel a Terv sikerét, likvidálni kell őt...

Ezt természetesen Heródes is sejthette. Hiszen sokan mások is a halálát kívánták. Ezért állandóan nagyszámú fegyveres őrség vigyázta.

Ugyan a mérge is szóba jöhetett volna, csakhogy az általa elfogyasztani kívánt ételt kóstolók próbálták, nehogy mérgezett legyen. Csak akkor evett, ha kóstolóinak később, miután ettek a neki szánt ételből, nem történt semmi bajuk.

*884,*885 Az apostolok cselekedetei 12

Így ez sem bizonyult megfelelő célravezető módszernek. Az óvintézkedések megtétele után Heródes biztonságban érezhette magát.

Ennek jeleként rendszeresen, a főtéren székében ülve jelent meg a nagy nyilvánosság előtt. A tömegtől nem félt, hiszen az emberektől fegyveresek dupla sorfala őrizte.

Mikor a misszionáriusok a Hálózat jelentéseiből megtudták, hogy szinte lehetetlen közel férkőzni hozzá, valamilyen más, szokatlan megoldást kellett találniuk.

Felfigyeltek arra, hogy Heródes, mintegy hangsúlyozandó a magabiztosságát, rendszeresen megjelenik a főtéren az emberek előtt.

Arról persze szó sem lehetett, hogy a Hálózat likvidálja, mivel ott voltak a fegyveres őrök.

Itt már csak a magas fejlettségű technika jöhetett számításba. Meg az, hogy időnként, a főtéren megjelenve, jó célpontot kínált egy légi jármű számára...

Heródes soron következő nyilvános szerepléséhez nyugodtan készülődött. Hiszen nem tartott semmitől.

Fogalma sem volt arról, hogy a misszionáriusok egyik támaszpontján egy jármű emelkedik a levegőbe, mely a likvidálására kapott parancsot...

21. Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve

és székibe ülve nyilvánosan szóla hozzájuk.

*886

Elfoglalta a helyét székében, mindenki számára jól látható helyen, de ugyanakkor biztonságos távolságban az emberektől, akik a téren gyűltek össze.

A szokott program volt soron. Ezért kissé unottan szemlélte a történeteket.

Eközben egy misszionárius jármű a város felé tartott. Fedélzetén olyan fegyver volt bevetésre készen, mely a pillanat tört része alatt nagy pontossággal juttatja majd célba a lövedéket...

Elérve a város határát, kis magasságba ereszkedett. Ahogy elhúzott a házak felett, a meglepett emberek, felnézve, még csak nem is láthatták, hisz ahhoz túl gyorsan repült.

Mindenfelé csak a hajtóművei által keltett robaj volt hallható.

A másodperc tört része alatt repülte át a külvárost. A főtér felé száguldott.

*886 Az apostolok cselekedetei 12

Az ottlévők meghallották a jármű hangját. Egyértelmű volt, hogy nem mennydörgés, mely a vihart megelőzi. Abban is biztosak voltak, hogy az, amit hallanak, nem ember által keltett hang...

22. A nép pedig felkiálta: Isten szava | ez és nem emberé. ^{*887}

Egy szemvillanyásnyi idő múlva feltűnt a repülő jármű is. Az emberek csak azt látták, hogy valami irtózatosszerű sebességgel száguld el a fejük fölött. Az egész egy fél másodpercig sem tartott...

De ez a nagyon kevéske idő is elegendő volt a fedélzeti fegyver kezelőjének arra, hogy a kijelölt célpontra több lövést adjon le.

Heródes még csak észbe sem kaphatott, mikor a lövedékek telibe találták. Azonnal végeztek vele...

Másodpercekkel később a jármű már el is hagyta a város területét.

A Heródes segítségére siető szolgák már csak azt konstataáltak, hogy uruk, több sebből vérezve, nem lélegzik, és a szíve sem dobog...

23. És azonnal megveré őt az Úrnak | nek adá a dicsőséget; és a férgek-
angyala, azért, hogy nem az Isten- | től megemésztetvén, meghala. ^{*888}

Kiderül innen, hogy a fegyveres jármű, mely őt likvidálta, "angyal" típusú volt.

Heródes halálával elhárult az útból az egyik legnagyobb akadály, mely a Terv további megvalósítását gátolta.

24. Az Istennek ígéje pedig növeke- | dik és terjed vala, ^{*889}

^{*887,*888,*889} Az apostolok cselekedetei 12

SZÖKTETÉSEK A BÖRTÖNBŐL

A misszionáriusok beavatkozásai azonban nem voltak mindig ilyen drasztikusak, mint Heródes esetében. Hiszen korábban több ízben is megszöktették a Csapat valamelyik fogságban lévő tagját a börtönből. Lássunk ezekből néhány esetet.

Egy alkalommal Pál apostolt és Silást a hatóságok letartóztatták és bebörtönözték.

A misszionáriusok értesültek a Hálózat jelentéséből arról, hogy Pált börtönbe vetették.

Mivel kulcsszereplő volt a Terv szempontjából, ezért mindenképp ki kellett őt onnan hozni. A Hálózatnak ez nem állt módjában, mert ahhoz túl szigorúan őrizték.

Megint csak nekik kellett lépniük...

23. És miután sok ütest mértek rájuk (*Pálra és Silásra*), tömlöczbe veték őket, megparancsolva a tömlöcztartónak, hogy gondosan őrizze őket.

24. Ki ilyen parancsolatot vévén, ve-

té őket a belső tömlöczbe, és lábaikat kalodába szorította.

25. Éjjeltájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.

*890

Ne feledjük, hogy az apostolok, így Pál is, rendelkeztek egy-egy "Szent Lélekkel". Ennek segítségével a misszionáriusok információkat és utasításokat tudtak eljuttatni hozzájuk anélkül, hogy erről bárkinek is fogalma lett volna.

A "Szent Lelken" keresztül közölték vele, hogy éjjeltájt énekeljen Silással együtt, jó hangosan. Vajon miért?

El kellett terelni az örök figyelmét azokról az apró, jelentéktelen neszekről, melyeket a közeledő misszionárius kommandósok keltettek.

A főszerep újra csak az altató gáznak jutott...

Hatására mind az örök, mind a fogva tartottak elaludtak...

A kommandósok beléptek Pál cellájába. Az a gáz hatására mélyen aludt.

Néhány másodperc kellett csak ahhoz, hogy annak bilincseit átvágják. Ugyanakkor valószínűleg valamilyen váratlan esemény közbejött, amire a kommandósok nem számítottak. Talán valakik közeledtek, és már nem volt idő arra, hogy a mélyen alvó foglyokat (a gáz hatására aludtak el, akárcsak fogvatartóik), fel-

*890 Az apostolok cselekedetei 16

rázzák és kimenekítsék. Ezért azonnal "visszavonulót fújtak". Olyannyira siettek, hogy az ajtókat is tárva-nyitva hagyták maguk mögött.

Rövidesen újra a jármű fedélzetén voltak.

Az éjszaka csendjében felhangzó dübörgés felverte a környéket.

Az éktelen robajra felriadtak a börtön őrei, sőt Pál és Silás is.

26. És hirtelen nagy földindulás lőn, úgyannyira, hogy megrendülének a tömlőcz fundamentomai;

és azonnal megnyílnak az ajtók mind, és mindnyájoknak a bilincsei feloldódnak.

*891

Ahogy megmozdították a kezeiket, a bilincsek nagy csörömpöléssel a földre hulltak.

Sőt, ahogy körbenéztek, látták, hogy a cellájuk ajtaja sarkig tárva van.

Ugyanezt látta magához térve a fogvatartójuk is. Mivel minden ajtó nyitva volt, ezért biztosra vette, hogy a rabok, kihasználva azt, hogy egy pillanatra elbóbiskolt, megszöktek.

27. **Fölserkenvén** pedig a **tömlőcztartó**, és látván, hogy nyitva vannak a tömlőcznek ajtai

jai, kivonva a fegyverét, meg akará magát ölni, azt gondolván, hogy elszöktek a foglyok.

*892

Tudta, hogy a rabok szökéséért a fejével fog fizetni, ezért végezni kívánt magával.

De ekkor meghallotta Pál hangját, mely a cellából jött...

28. Pál azonban nagy fenszóval kiáltá, mondván: Semmi kárt ne

tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk!

*893

Nem értette hát, mi történt. Hogyan szabadulhattak ki azok a bilincsekből, és az ajtók miként nyílhattak ki?

És különben mi volt az a mindent betöltő dübörgés?

Csak egy következtetést vonhatott le: csoda történt.

29. Az pedig világot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Silás elé,

30. És kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljek?

*894

A "csoda" megtette hatását. A Mozgalom egy újabb taggal gyarapodott...

*891,*892,*893,*894 Az apostolok cselekedetei 16

Ne feledjük, hogy a következő szavakat Pál írja:

8. A mint meg van írva: Az Isten
kábultság lelkét adta nékik:

**szemeket, hogy ne lássanak,
füleket, hogy ne halljanak,...**

(*825)

Az adott szöveghez tartozó hivatkozásokban ilyen értelmű rész nem található. Akkor meg honnan vette Pál ezt a kifejezést. Hiszen a valóságnak tökéletesen megfelel, hogy aki a "kábultság lelkét" kapja, nem lát és nem hall, hiszen el van kábitva, altatva.

Onnan, hogy tapasztalta...

De lássunk még egy esetet.

17. De felkelvén a főpap és mind a kik vele valának, azaz a sadduceusok felekezete, betelének irigységgel,

18. És ráveték kezöket az apostolokra, és közönséges tömlöczbe tevék őket.

19. Hanem az Úrnak angyala éjszaka megnyitá a tömlöcz ajtaját (tehát kinyitotta, aztán vissza-

zárta azt. *Nincs benne semmi misztikus — egy profi szakember csinálta a misszionáriusok közül*), és kihozván őket, monda:

20. Menjetek el, és felállván, hirdesétek a templomban a népnek ez életnek minden beszédit! (*Ez volt az ő fő feladatuk a Terv értelmében.*)

*895

Az események, mint korábban, most is az éj leple alatt történtek. Csak ezúttal a kommandó parancsnoka utasítást adott nekik.

21. Azok pedig ezt hallván, bemenének jó reggel a templomba, és tanítának. A főpap pedig elmenvén, és a vele lévők, egybehívák a gyűlést, és Izráel fiainak egész tanácsát, és küldének a tömlöczbe, hogy azokat előhozzák.

22. Mikor azonban a poroszlok

oda mentek, nem találák őket a tömlöczben; visszatérvén tehát, megjelenték,

23. Mondván: A tömlöczöt ugyan nagy erősen bezárva találtuk, és az öröket kívül az ajtó előtt állva; mikor azonban kinyitottuk, ott benn senkit sem találánk.

*896

Pál szabadításától eltérően a kommandósok most gondosan visszazárták a tömlöc ajtóit.

Így semmi nem utalt arra, hogy a fogvatartottak megszöktek.

Nem kétséges, micsoda megrökönyödést váltott ki, mikor kiderült, hogy minden rendben van, "csak" a foglyok nincsenek odabenn...

Hogyan tűnhettek el?

24. A mint pedig hallották e szavakat a pap és a templom felügyelője

és a főpapok, zavarban voltak azok miatt, mi lehet ez?

*897

(*825) Pál levele a rómaiakhoz 11

*895, *896, *897 Az apostolok cselekedetei 5

Zavarban voltak. Hiszen semmilyen magyarázatot nem találtak arra, hogy mi történt?

Már nem voltak biztosak a dolgukban. Mert valami furcsa "csodának" kellett történnie...

TÉRÍTŐK

Nos, miután Jézus "meghalt", az apostolokra — a Csapatra — hárultak a további teendők. Nekik kellett a Tervnek megfelelni, az új vallás alapjait megvetendő, terjeszteni az új értékrendet, erkölcsi normákat. Ehhez a misszionáriusoktól kaptak segítséget. De ezen felül az apostolok rendelkezhetek valamilyen műszaki eszközökkel is. Erre enged következtetni az alábbi részlet:

1. Egy ember azonban, névszerint Anániás, Safirával, az ő feleségével, eladá birtokát.
2. És félre tőn az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvivén, az apostoloknak lábai elé letevén.
3. Monda pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket, és a mezőnek árából félre tégy?

4. Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.
5. Hallván pedig Anániás e szavakat, lerogyott és meghala; és mindenekben nagy félelem támadta, kik ezeket hallják vala.

*898

Jézus szavaiból megtudtuk, hogy a "tanítványok", a későbbi apostolok, a Csapat tagjai csak félig voltak földi emberek.

Ezért ők erősen összetartottak, és nem engedtek maguk közé idegent. A Csapat volt a kialakuló Mozgalom vezetője.

Kissé furcsán viselkedtek, de mivel "csodákat" műveltek, ezért az emberek félve tisztelték őket.

A tekintélyüket csak tovább növelte ez az eset. Ugyanis mindenkinél a tudtára akarták adni, hogy őket nem lehet büntetlenül becsapni. Ha valaki mégis megpróbálja, az az életével fizet érte.

44. Mindnyájan pedig, a kik hívének, együtt valának, és mindenük köz vala;
45. És jószágukat és marháikat eladogatták, és szétosztogatták azokat mindenkinél, a mint kinek-kinek szüksége vala.
46. És minden nap egyakarattal

- kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel,
47. Dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülőkkel.

*899

*898 Az apostolok cselekedetei 5

*899 Az apostolok cselekedetei 2

Anániás veszélyes precedenst teremtett azzal, hogy úgy szállt be a közösbe, hogy nem adta be mindenét. Viszont a közösből részesedni kívánt.

Amennyiben ezt mások is megteszik, akkor a közösség lassan, de biztosan bomlani kezd. Ez pedig pont ellentétes volt a kitűzött céllal. Így a többiek számára mindenképp elrettentő példát kellett Péternek statuálnia...

Mondhatnánk persze, hogy Anániás, mikor Péter "ráolvasta", hogy tud a maradék pénzről, megijedt és szívrohamot kapott. Ámde olvassuk tovább.

6. Az ifjak pedig felkelvén, begöngyölék őt, és kivívén eltemették.

7. Történt aztán mintegy három órai szünet mulva, hogy az ő felesége, nem tudva, mi történt, beméne.

8. Monda pedig néki Péter: Mondd meg nekem, vajjon ennyiért adtátok-e el a földet? Ő pedig monda: Igen, ennyiért.

9. Péter pedig monda néki: Miért hogy megegyeztetek, hogy az Úr-

nak lelkét megkísértsétek? Ímé a küszöbön vannak azoknak lábaik, a kik eltemették férjedet, és kivisznek téged.

10. És azonnal összerogyott lábainál, és meghala; bemenvén pedig az ifjak, halva találák őt, és kivívén eltemették férje mellé.

11. És támada nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, kik ezeket hallják vala.

*900

Az ugye mégsem valószínű, hogy a felesége is szívrohamban halt meg?

Hogy valójában mi történt, azt senki nem látta. Hiszen szó van arról, hogy "bemenvén az ifjak halva találák őt". Vagyis nem voltak rajta külsérelmi nyomok, így senki nem értette, hogy mi végzett velük...

Ennek következtében "támada nagy félelem az egész gyülekezetben".

Ezek után az emberek még csak a gondolatot is, hogy becsapják az apostolokat, elhessegették maguktól.

12. Az apostolok kezei által pedig

sok jel és csoda lőn a nép között...

*901

Ezeket a "jeleket", akárcsak jóval korábban Mózes, ők is a misszionáriusoktól kapott technikai eszközökkel cselekedték.

Egy ilyen "eszköz"-től halt meg Anániás és a felesége...

13. Egyebek közül pedig senki sem mert közéjük elegyedni; ha-

nem a nép magasztalá őket;

*902

*900, *901, *902 Az apostolok cselekedetei 5

Az apostolok úgy viselkedtek, mint egy zárt közösség, mely nem fogad be idegent. Érthető is, hiszen mindannyian félemberek voltak.

De nemcsak olyan eszközöket birtokoltak, melyek hangtalanul és látható nyom nélkül voltak képesek ölni. Ugyanis egy alkalommal Pál életveszélyesen megsebesült:

19. Jövének azonban Antiókhából és Ikóniumból zsidók, és a sokaságot eláztatván, megkövezék Pált, és kivonszolák a városból, azt gondolván, hogy meghalt.

20. De mikor körülvették őt a tanítványok, felkelvén, beméne a városba; és másnap Barnabással elméne Derbébe.

*903

Minden bizonnyal súlyos sérüléseket szenvedett, mikor az emberek őt megkövezték. De a szöveg szó szerint azt mondja, hogy körülvették a társai, és másnap, mintha mi sem történt volna, egy másik városba indult el.

A gyógyulás szembetűnő. Hiszen ha valakit megköveznek, vagyis addig dobálják kövekkel, míg össze nem esik és el nem veszi az eszméletét, a sérülései, még ha szerencsésen túl is éli őket, legalább nyolc napon túl gyógyulnak.

Itt meg annak köszönhetően, hogy az apostolok valamit csináltak vele, amit az emberek nem láttak, rövid idő alatt meggyógyult.

Az következik ebből, hogy a Csapatnak olyan eszközei is voltak, melyeket az akkori gyógyászat nem ismert. Melyek, megint csak azt kell mondanunk: nem földi eredetűek voltak.

Az eszköztárukról árulkodik egy másik szövegrészlet is.

5. És mikor Salamisba jutottak, hirdetéek az Isten beszédét a zsidóknak zsinagógáiban: és János is velök vala, mint segítőtárs.
6. És eljáván a szigetet mind Páfuszig, találkoznak egy ördögös hamispróféta zsidóra, kinek neve vala Barjézus;

7. Ki Sergius Paulus tisztatóval, ez okos emberrel vala. Ez magához hivatván Barnabást és Saulust, kíváná hallani az Isten beszédét.
8. Elimás, az ördögös azonban (mert így magyaráztatik az ő neve) ellenkezik vala velök, igyekezővén a tisztartót elfordítani a hittől.

*904

A Terv célkitűzésének megfelelően az apostolok mindenfelé terjesztették az új eszmerendszert — "térítették".

Egy alkalommal módjuk nyílt a hatalom egy magas beosztású tisztségviselőjével is beszélni. Ugyanis az, okos ember lévén,

*903 Az apostolok cselekedetei 14

*904 Az apostolok cselekedetei 13

nem legyintve utasította el azt, hanem maguktól a "térítőktől" kívánt hallani róla.

Ez nagy lehetőség volt Pál számára. Ugyanis amennyiben megnyerik a Mozgalomnak a hatalom egyik hivatalos képviselőjét, az mindenképp változást jelent majd a Mozgalom hatalomhoz való viszonyában.

De ott okvetetlenkedett Elimás. Nem hagyta, hogy Pál nyugodtan előadhassa a mondanivalóját. Állandó közbeszólásaival, lekicsinylő modorával minduntalan félbeszakította őt.

Egy idő után Pál egyre dühösebb lett. Elimás ugyanis józan ellenérvek helyett a "süketek párbeszédét" folytatta vele. Csak mondta a magáét...

Pál egyre kevésbé volt képes uralkodni magán.

Mikor már "betelt a pohár", felrúgva az összes biztonsági szabályt, elővette a palástja alatt rejtőző "Úr kezét"...

(Korábban, a misszionáriusok mindannyiukat arra utasították, hogy a tőlük kapott eszközöket nem láthatja senki. És csak akkor használhatják, ha végveszélyben vannak.)

De most ez az Elimás okvetetlenkedésével olyannyira felidegesítette Pált, hogy az előkapta az "Úr kezét" és ráfogta:

9. De Saulus, ki Pál is,... szemeit reá vetve,

10. Monda: Óh minden álnoksággal és minden gonoszsággal teljes ördögfi, minden igazság-
nag ellensége, nem szűnöl-e meg

az Úrnak igaz útait elfordítani?

11. **Most azért imé az Úrnak keze van ellened** (ráfogta a fegyvert), és vak leszel és nem látod a napot egy ideig...

*905

És elsütötte...

11. ... És azonnal homály és sötétség szálla reá; és kerengve keres

vala vezetőket.

*906

Az "Úr keze" minden bizonnyal egy fegyver volt. Ha kellett, ölni is lehetett vele. De minden bizonnyal különböző fokozatokon volt képes működni. Míg a legerősebb fokozatra állítva embert ölt, addig a legkisebben csak az emberi szervezet működésében okozott ideiglenesen zavart.

Adott esetben Elimást egy rövidebb időre megvakította. Emlekezzünk csak vissza a Sodomában történetekre? Hasonló fegyvert használtak Lót házában az angyalok is...

*905, *906 Az apostolok cselekedetei 13

Mivel Pál nem tudott uralkodni az indulatain, ezért a fegyvert és annak működését egy avatatlan ember, Sergius Paulus is látta...

12. Akkor a tisztartó, mikor látta a történt dolgot, hűn, **elál-**

**mélkodván az Úrnak tudomán-
mányán.**

^{*907}

Nagyon fontosak az utolsó szavak. Ugyanis pontosan jellemzik a történeteket. Hiszen a tisztartó okos, nagytudású ember lévén, tökéletesen tisztában volt azzal, hogy nem csodát látott.

Hiszen nem az történt, hogy Pál kinyújtotta a kezét és abrakadbrázott, mire Elimás megvakult. Hanem látta, hogy Pál kezében valamilyen furcsa alakú tárgy van. Mely egyet villant, és Elimás megvakult...

Tudta, hogy valami olyannal találkozott, ami nem természetfeletti, hanem olyan tudás, mely igen magas szintű.

Szó szerint "az Úr tudománya". Azaz a misszionáriusok fejlett technológiája...

Ezekkel a fejlett eszközökkel "cselekedtek jeleket" az apostolok:

43. Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok

csudát és jelt tesznek vala. ^{*908}

A "téritéshez" hatalmas segítséget nyújtott az apostoloknak a "Szent Lélek", melyről korábban megtudtuk, hogy egy apró implantátum volt. Melyet a misszionáriusok helyeztek be a kiválasztott személy fülének belső, nehezen vagy egyáltalán nem elérhető részébe.

Ennek a miniatűr műszaki készüléknek — a "Szent Léleknek" — köszönhetően tudták a misszionáriusok irányítani és összehangolni a Csapat tagjainak a ténykedését. Hiszen így azok a nap bármelyik szakában elérhetőek voltak. Utasításokat és információkat közölhettek velük anélkül, hogy bárkinek is a leg-halványabb fogalma lett volna erről.

Mivel ez az apró rádió vevőkészülék be volt ültetve a kiválasztott személy testébe, ezért egyrészt senki nem vehette észre. Másrészt az el sem veszthette, és mindig "magánál hordhatta", illetve el sem lophatták tőle.

A Terv minden bizonnyal bukásra lett volna ítélve a "Szent Lélek" nélkül...

^{*907} Az apostolok cselekedetei 13

^{*908} Az apostolok cselekedetei 2

Lássunk néhány esetet arra, hogyan is közöltek a misszionáriusok információkat az apostolokkal ezen a készüléken keresztül.

1. Vala pedig Czézareában egy Kornélius nevű férfiú, százados az úgynevezett itáliai seregből.
3. Ez látá látásban világosan *(később kiderül, hogy nem látomás volt)*, a napnak mintegy kilenczedik órája körül, hogy az Istennek angyala beméne ő hozzà, és monda néki: Kornélius!
4. Ő pedig szemeit reá függesztve és megrémülve monda: Mi az, Uram? *(mitől rémült meg?)* Az pedig monda néki: A te könyörgeid és alamizsnáid felmentek

Isten elébe emlékezetnek okáért.
5. Most azért küldj Joppéba embereket, és hívasd magadhoz Simont, ki nevezetetik Péternek;
6. Ő egy Simon nevű tímárnál van szálláson, kinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja néked, mit kell cselekedned.
7. A mint pedig elment az angyal *(gyalog)*, a ki Kornéliussal beszélt, szólíta kettőt az ő szolgálai közül, és egy kegyes vitét azok közül, kik rendelkezésére állnak vala.

*909

Idáig úgy tűnik, hogy reggel kilenc körül Kornélius századosnak látomása volt. Egyszer csak a semmiből megjelent egy angyal, melyet meglátva nagyon megrémült. Utasításokat hozott.

Ez eddig valóban természetfelettinek tűnik. De olvassuk tovább.

30. És Kornélius monda: Negyednaptól fogva mind ez óráig bőjtöltem, és kilencz órakor imádkozám az én házamban; **és imé egy férfiú *(újra férfi!)* áll meg előttem fényes ruhában *(ettől ijedt hát meg — a fényes ruhától)***,
31. És monda: Kornélius, meghall-

gattott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt.
32. Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek nevezetetik; ez Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett *(pontoss helymeghatározás)*; ő, minek utána eljő, szól néked.

*910

Most már tudjuk, hogy mitől ijedt meg. Egy férfit látott, akinek a ruhája... fényes volt. Vajon miért?

Korábban taglaltuk azt, hogy napjainkban nem okoz különösebb műszaki problémát egy olyan köpeny elkészítése, mely fényt sugároz. Ugyanis a fejlett félvezetőipar műszaki vívmányait felhasználva, a készülő köpenybe apró félvezetőket lehet rögzíteni, melyek elektromos áram hatására fényt sugároznak. Ha sok ilyen apró fényforrás van a palástba beleszőve, akkor az világít.

Miért használt ilyen köpenyt az "angyal", aki a századosnak vitt utasításokat?

*909, *910 Az apostolok cselekedetei 10

Tegyük fel, hogy az "angyalok" úgy néznek ki, mint bármelyik férfi. Semmi feltűnő nincs rajtuk.

Namost ha egy ilyen "angyal" lépett volna be Kornélius házába, akkor vajon a katona hitt volna mindannak, amit az mond?

Hallva, hogy az "Úrtól" jött, valószínűleg kinevette volna, és eszemment embernek nézve eszébe sem jut követni annak az utasításait.

A világító köpeny látványa azonban önmagáért beszélt. Nem volt szükség szavakra ahhoz, hogy a százados meggyőzze: egy nagyon különleges személy áll előtte.

Mivel a köpeny "ki- és bekapcsolható" volt, ezért kikapcsolt állapotában, mikor nem világított, olyan volt, mint bármelyik polgár köpenye. Ezért az "angyal" a város utcáin feltűnés nélkül közlekedhetett.

Csak amikor belépett a százados házába, kapcsolta azt be.

Távozáskor, mielőtt az utcára kilépett volna, a köpeny apró fényforrásait kikapcsolta. Így már feltűnés nélkül elvegyülhetett az emberek között.

Kornélius, miután az "angyal" távozott, utasította két szolgáját, hogy menjenek el Péterért.

Közben a misszionáriusok tudatták Péterrel az implantátumon keresztül, hogy három férfi keresni fogja:

19. És a míg Péter a látás felől gondolkodék, monda néki a Lélek: Ímé három férfiú keres téged:

20. Nosza kelj fel, eredj alá, és minden kételkedés nélkül menj el ő velök: mert én küldöttem őket.

⁹¹¹

Az egész színjáték volt valójában. Mert ha Péter keresi fel személyesen a százados, akkor az valószínűleg meg sem hallgatja. De ha mégis szán rá időt, akkor sem hisz neki.

Viszont a fényes ruhájú személy megtette rá a megfelelő hatást.

Ezt fokozta az, hogy Péter már tudott Kornélius szolgáinak az érkezéséről. Persze ők nem sejtették, hogy Péter a rádión keresztül értesült az érkezésükről. Akárcsak egykoron Sámuel Saul érkezéséről (*424).

Nyilvánvaló, hogy a misszionáriusok nemcsak azt tudatták vele, hogy keresni fogják, hanem azt is, hogy mit kell közölnie Kornéliussal.

Az előzmények után a százados már biztosan hinni fog neki...

⁹¹¹ Az apostolok cselekedetei 10

De e nem földi társadalom képviselői máskor is használták a “Szent Léket”:

2. Mikor azért azok szolgálának az Úmak és bőjtölének, monda a Szent Lélek: Válaszszátok el nekem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam.

4. Ők annakokáért, miután kibocsáttattak a Szent Lélektől, lemenének Szeleucziába; és onnét elevezének Cziprusba.

⁹¹²

Más alkalommal az apostolokat arra utasították az implantátum segítségével, hogy küldjék el Barnabást és Saulust Ciprusra. Az apostolokkal a misszionáriusok nyilván közölték a végrehajtandó feladatot, melyet azok elmondtak Barnabásnak és Saulusnak.

De máskor is jött üzenet a “készüléken” keresztül:

22. És most imé én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudván, mik következnek ott én reám.

23. Kivéve, hogy a Szent Lélek városként bizonyosságot tesz, mondván, hogy én reám fogság és nyomorúság következik.

⁹¹³

Erről Pál apostol számolt be. Az implantátumon keresztül a misszionáriusok folyamatosan instrukciókat közöltek vele.

Ugyanis azok a Hálózat ügynökeinek jelentéseiből tudták, hogy mi a helyzet a régióban. Így erről pontosan informálták Pált.

Sőt, a “Szent Lélek” vészhelyzetben is jól jött:

17. Lőn pedig, hogy mikor Jeruzsálembe megtértem és imádkozám a templomban, elragadtatám lelkemben,

18. És látám őt, ki ezt mondánékem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem veszik be a te tanúbizonyságtételeidet én felőlem.

⁹¹⁴

Pál Jeruzsálembe volt, hogy hirdesse az új eszméket.

A Hálózat azonban a misszionáriusok felé jelentette, hogy a helyzet a városban veszélyes. Ugyanis a hatóságok bárkit letartóztatnak, ha prédikálni kezd.

Miután ez a misszionáriusok tudomására jutott, azok sürgősen kapcsolatba léptek Pállal a “Szent Lélek” rádiócsatornáján, és utasították, hogy haladéktalanul hagyja el a várost.

Azt ne várjuk Páltól, hogy mindazt, ami és ahogy történt, elmondja. Hiszen ez tilos volt. Garanciaként erre ott volt a “tövis” a testében.

⁹¹² Az apostolok cselekedetei 13

⁹¹³ Az apostolok cselekedetei 20

⁹¹⁴ Az apostolok cselekedetei 22

Ezért ad elő általában a valós történések helyett Pál egy mesét, mely "csodaszagú". Az igazság helyett azt mondta, hogy látomás volt. Egy személy, akit persze rajta kívül senki más nem látott, azt mondta neki, hogy meneküljön.

Pedig csak az implantátumon keresztül jött a figyelmeztetés...

Ennek segítségével a misszionáriusok operatívan közölhettek információkat az apostolokkal. Hiszen figyelemmel kísérve a régióban zajló eseményeket, mindig a megfelelő helyre irányíthatták őket. Sőt ennek az ellenkezője is igaz:

6. Eljáván pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltil-

tatának a Szent Lélektől, hogy az igét Ázsiában hirdessék,

⁹¹⁵

Képzelnék csak el, hogy milyen hatalmas előnyt jelentett abban az időben a rádióhullámok segítségével való kapcsolattartás. Hiszen ezeket nem érzékeljük. Létezésükről csak a múlt század vége óta van tudomásunk. De annak ellenére, hogy nem érzékeljük, mégis a szolgálatunkba állítottuk őket.

Segítségükkel beszélni tudunk olyan emberrel, aki épp a Föld túlsó felén van. A hangját ennek ellenére úgy halljuk, mintha mellettünk lenne. És ezen ma senki nem csodálkozik.

Vajon hogyan nézhetett ki kétezer évvel ezelőtt mindez az emberek szemében? Az apostolok mindig tudták, hogy mit kell tenniük. Mindig pontosan informáltak voltak arról, hogy a szomszéd városban mi történik.

Ennek az operatív kapcsolattartásnak köszönhetően sok "csodát" lehetett produkálni. Hiszen a csoda alanya és a csoda "elkövetője" pontosan tudta, mit kell tennie. Így a legapróbb részletekig össze lehetett hangolni a lépéseket, anélkül, hogy bárkinek erről még csak a leghalványabb sejtése is lett volna.

Ügyes szervezéssel sok "csodát" lehetett így produkálni.

Azonkívül, a hatóságoknak nyilván megvolt a saját besúgó hálózatuk. De amíg az információ a besúgótól eljutott a döntéshozóig, és az kiadta az elfogató parancsot, hosszabb idő telt el. Közben a misszionáriusok értesíthették a Csapat bármelyik tagját, hogy azonnal "szívódjon fel", mert le akarják tartóztatni. Mikor a parancs megérkezett, az apostolnak már csak hűlt helyét találták a katonák. Ezért a hatóságok sehogy nem értették, hogyan is csúszhat ki mindig az utolsó pillanatban a kezük közül...

⁹¹⁵ Az apostolok cselekedetei 16

AZ ÚJ TESTAMENTOM

Foglaljuk hát össze egy rövid részben mindazt, amit ebben a fejezetben megtudtunk.

Az Új testamentom, mely a keresztény világvallás alapköve, egy földönkívüli társadalom grandiózus vállalkozásának a története, melyet mindvégig a Tervként említettünk.

Ezek a mintegy kétezer évvel ezelőtt történt események egy kizárólag békés jellegű beavatkozás részei.

A Terv első mozzanataként a misszionáriusok a térségben egy ügynökökből álló hatalmas Hálózatot hoztak létre, mely mindvégig a háttérben maradt. Tagjait nem ismerjük, egy-két kivételtől eltekintve. Csak azt tudjuk, hogy aktívan közreműködtek a történetekben.

Következő lépésként, beleegyezésüket megkapva, több földi asszonyt termékenyített meg mesterséges úton. Többek között Jézus anyját — Máriát is. A megtermékenyített petesejt genetikai állománya valamiben mindenképpen különbözött egy földi ember génkészletétől. Ennek következtében az így született személyek ugyan külsejükben nem sokban különböztek kortársaiktól, de egyértelműen valamilyen tulajdonságukat tekintve többek voltak náluk. Hiszen ha nem így lett volna, akkor semmi szükség nem lett volna a művi megtermékenyítésre. Legfeljebb kiválasztottak volna földi embereket, és kész...

De mégsem tettek így. Erre a misszionáriusoknak nyilván megvolt a nyomós okuk.

Nos, művi megtermékenyítés nyomán született előbb Keresztelő János, később pedig Jézus.

János a Tervben az előőrs feladatát kapta. Neki kellett előbb magára felhívni a figyelmet a különc viselkedésével, illetve azaz, hogy hirdette a Megváltó eljövetelét. Ugyanis ha Jézusra hárult volna ez a feladat is, akkor erre egyszerűen nem lett volna ideje...

Jézus születése körül a misszionáriusok nagy "felhajtást" rendeztek. Ezzel ültették el a köztudatban, hogy megszületett a várva várt Megváltó. A hír futótűzként terjedt az országban.

Mikor Heródes tudomására jutott mindez, parancsot adott az összes kétéves és annál fiatalabb gyermek brutális legyilkolására. Ugyanis hatalmát féltette.

Erről értesülve a misszionáriusok még idejében kimenekítették a csecsemőt és családját Izráelből Egyiptomba.

Csak akkor térhettek vissza, mikor mindazok elhaláloztak, akiknek közük volt a brutális parancs meghozatalához.

Kiderül továbbá az is, hogy Keresztelő János, illetve Jézus is az egyszerű polgárok életét élte. Gyermekként semmiben nem különbözött kortársaitól.

A "furcsaságok" akkor kezdődtek náluk, amikor a misszionáriusok elvitték őket a "pusztába" — az egyik légítámaszpontjukra.

Ott történt velük valami...

Jézusnál egyértelműen látható, hogy rajta ott valamilyen műteti beavatkozást hajtottak végre. Mikor felépült, elkezdtek a küldetésre való felkészítést. Ezek közé tartozott az is, hogy közölték vele majdani Csapata tagjainak az adatait. Ugyanis művi megtermékenyítés nyomán fogantak az apostolok is. Hiszen Jézus maga mondja róluk, hogy nem e világból valók.

(Valamelyest hasonló volt a helyzet Mózesrel, mikor az első kapcsolatfelvétel során közölték vele, hogy Áron az, akivel kapcsolatba kell lépnie. Várni fogja és mindenben a segítségére lesz.)

Mikor Jézus visszatért a "pusztából", már egészen más ember volt. Nem hasonlított korábbi önmagára.

Első feladatként elindult összetoborozni a Csapatot, melynek ő volt a parancsnoka.

Tudatosan kereste őket, mivel korábban közölték vele a bázion, hogy kik ezek a személyek, és melyik városban vagy településen élnek.

Az is nyilvánvaló, hogy a Csapat tagjai várták a Parancsnok érkezését. Így nem kellett őket agitálni, hanem, mintegy utasításnak engedelmeskedve, követték őt. Hátrahagyták vagyonukat, családjukat, melyhez nyilvánvalóan nem kötődtek erősen.

Közben Jézust természetszerűleg mások is követték, akiket meggyőztek az ő általa hirdetett eszmék.

Annak ellenére, hogy gondosan kutatta fel a Csapat tagjait, mégis csak "benne volt a pakliban" a tévedés eshetősége.

Mivel a későbbiekben fontos feladatok vártak rájuk, ezért teljes bizonyossággal ki kellett zárni a tévedés eshetőségét. Hogy valóban ők — ők.

Így mikor Jézus szerint mindannyian együtt voltak, az eltűnt egy éjszakára a szemeik elől. Állítólag imádkozni ment...

Tudjuk, hogy egy járművet fogadott a hegyen, melyen a biztonsági szolgálat főnöke érkezett. A találkozó célja az volt, hogy biztos, ami biztos alapon még egyszer leellenőrizzék, hogy a Jézus által összetoborzott tanítványok adatai és a misszionáriusok adatai egyeznek-e. Mikor a biztonsági főnök meggyőződött afelől, hogy Jézus a megfelelő személyeket "gyűjtötte" össze, csak akkor adott engedélyt a Terv további végrehajtására.

Visszatérvén a találkáról, Jézus most már végérvényesen állította össze Csapatát, mely 12 főből és a Parancsnokból állt. Ezután már beavatta őket a Terv részleteibe, illetve közölte velük a rájuk váró feladatokat.

Elkezdődhetett hát a beavatkozás következő fázisa, melyben Jézus és Csapata "csodákat" művelt. Ezekre azért volt szükség, hogy felhívják magukra az emberek figyelmét, és minél több hivat szerezzenek az új eszmerendszernek.

A "csodák" véghezviteléhez három fontos szereplőre volt szükség:

- a Csapatra, amelynek tagjai speciális, a misszionáriusoktól kapott eszközökkel rendelkeztek;

- a Hálózatra, melynek ügynökei beépültek még a legmagasabb döntéshozók környezetébe is, így mindenről volt tudomásuk. Helyzetjelentésükkel informálták a misszionáriusokat. Sőt gyakran voltak a "csodák" alanyai. Mindegyikük rendelkezett egy rádió adó-vevő készülékkel. Ha most ezt túlzásnak tekintjük, akkor gondoljuk csak végig, hogy lebukhattak-e egyáltalán ezek az ügynökök? Hiszen ha meg is találták náluk azt a furcsa valamit, ugyan mit kezdhettek vele. Nem ismerhették fel, hogy rádiókészülék. A frekvenciáját sem mérhették be kétezer évvel ezelőtt... Tehát gyakorlatilag kockázatmentes volt a Hálózat ügynökeinek a ténykedése;

— a “Szent Lélekre”, mely a kommunikációt, az információk és utasítások a Csapathoz való operatív eljuttatását szolgálta.

Volt olyan eset, mikor Jézust arra kérték, hogy tegyen valamilyen jelet.

11. És kijövének a farizeusok, és kezdék őt faggatni, mennyei jelt kívánván tőle, hogy kísértsék őt.
12. Ő pedig lelkében felfohászkodván, monda: Miért kíván jelt

ez a nemzetség? Bizony mondom néktek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.
13. És ott hagyván őket, ismét hajóba szálla, és a túlsó partra méne.

“916

Ez váratlanul érte, nem volt rá felkészülve, hiszen a “jelekhez” a misszionáriusok és a Hálózat összehangolt közreműködésére volt szükség. Nélkülük nem ment.

Természetesen mit tehetett?

Ráfogta, hogy azért nem tesz csodát, mert azok nem hisznek és így nem érdemlik meg. Kényelmes magyarázat, ugye? Ezzel vitatkozni nem lehet.

De előfordult, hogy Jézus valóban beteg embert próbált meggyógyítani. Megvoltak hozzá az eszközei, és esetleg bizonyos gyógyszerek is.

A szövegekben pontosan felismerhető, hogy mikor gyógyított Jézus. Hiszen ekkor a beteggel együtt eltűnt a kíváncsiskodó szemek elől. Mert azt, hogy gyógyszert ad be a betegnek, senkinek nem volt szabad látnia.

Jó példa erre a “vak” esete. Egy alkalommal arra kérték, hogy segítsen egy emberen, aki valóban nem látott. Ám nem veszítette el visszavonhatatlanul a látását, hanem valószínűleg valamilyen elváltozás volt a szemén, mely könnyedén volt kezelhető.

22. Azután Bethsaidába méne; és egy vakot vivének hozzá és kéri

vala őt, hogy illesse azt.

“917

Mikor Jézus megbizonyosodott afelől, hogy a nála lévő hatóanyag esetleg javíthat a beteg állapotán, kiment jó messzire vele a faluból.

23. Ő pedig megfogván a vaknak kezét, kivezeté őt a falun kívül; és a szemeibe köpvén és kezeit reá tévén, megkérde őt, ha lát-e valamit?

24. Az pedig föltekintvén, monda: Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.

“918

“916, “917, “918 Márk evangélioma 8

A beteg csak azt érezte, hogy valamilyen folyadék a szemébe cseppen. Mikor megkérdezte Jézustól, hogy az mit csinál, vajon mit mondhatott? Azt nem mondhatta, hogy szemcseppeket adott neki. Ezért azt válaszolta, hogy a szemébe köpött.

Néhány perc múlva megkérdezte, hogy most mit lát?

A beteg erőltetni kezdte a szemét, és észrevette, hogy ugyan még homályosan, de már látja az alakokat. Hiszen a "szemcseppek" kezdték kifejteni a hatásukat.

25. Azután kezeit ismét ráveté annak szemeire, és fellekintete véle. És megépüle, és látá messze és világosan mindent.

26. És haza küldé, mondván: Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.

⁹¹⁹

Egy idő múlva kitisztult a beteg látása. Annak köszönhetően, hogy nem tartotta be a titoktartásra vonatkozó utasítást, tudunk ma erről az esetről.

Bárki vitatkozhatna ezzel a magyarázattal, hogy Jézus pusztá kézzel gyógyította meg. De akkor miért érezte a "vak", hogy valamilyen folyadék cseppen a szemébe?

A valódi gyógyítás nagyon jól megkülönböztethető az "álgyógyítástól". Ugyanis míg a "csodálatos" gyógyulások kivétel nélkül minden esetben nagyszámú nézőközönség előtt, színpadias gesztussal történtek, vagyis a "csodatevő" jó hangosan, hogy mindenki hallja, előadta a "hókuszt-pókuszt", erre a "beteg" pillanatszerűen gyógyult meg, persze mindenki legnagyobb ámulatára.

Ezzel szemben a valódi gyógyításnál gondosan ügyeltek arra, hogy senki ne lássa, mi történik. Azonkívül, mint adott esetben is, a beteg állapotának javulása nem pillanatszerűen következett be, mint az álcsohányál, hanem csak idővel, ahogy a hatóanyag kifejtette a hatását.

A Terv harmadik fázisát szinte az utolsó percben közölték Jézussal, mely őt lelkileg megrázta. Ugyanis az utasításnak megfelelően keresztre kellett Jeruzsálemben feszítettetnie.

Hosszabb időbe tellett, míg ezt magában fel tudta dolgozni. Ugyan bírta a misszionáriusok ígéretét, hogy nem lesz ez számára oly fájdalmas és túl fogja élni, de...

⁹¹⁹ Márk evangélioma 8

Azt is tudta, hogy mikor majd saját elhatározásából beveszi a tetszhalált előidéző hatóanyagot, akkor "meg fog halni". Viszont később ebből az állapotból visszahozzák majd őt.

18. Senki sem veszi azt el én tőlem
(Jézus életét), hanem én teszem le
azt én magamtól. Van hatalmam le-

tenni azt, és van hatalmam ismét
felvenni azt. Ezt a parancsotot
vettem az én Atyámtól.

(⁸¹¹)

De mégis...

Iskariotes Júdásnak jutott a leghálátlanabb szerep. Neki kellett "elárulnia" Jézust...

Mikor elérkezett az "utolsó" este, immár a kertben végképp kiborult. Tudta, hogy néhány óra múlva jönnek érte, és másnap minden bizonnyal keresztre feszítik.

Éjjel a lelkileg szenvedő Jézushoz egy misszionárius "orvoscsoport" érkezett, mely egy erős nyugtatót adott be neki. Kapott egy kapszulát is, mely kábító-nyugtató és fájdalomcsillapító szert tartalmazott. Azonkívül egy olyan preparátum is volt benne, mely egy idő múlva minimalizálta életfunkcióit, a tetszhalál állapotába juttatva őt. Csak ez menthette meg a valódi fizikai haláltól. Közölték vele, hogy csak akkor vegye be a kapszulát, mikor már valóban nem bírja a fájdalmakat.

Röviddel később megérkeztek a katonák és elvitték Jézust. Elkezdődött számára az "utolsó nap".

A kezdeti inzultálásokat még elviselte valahogy. Később azonban egyre többen ütötték meg. Ekkor észrevétlenül lenyelte a kapszulát...

Ettől fogva, ahogy a szer lassanként hatni kezdett, Jézus egyre kábultabb, és szemmel láthatóan közömbösebb lett. Már semmi nem érdekelte abból, ami vele történik.

Ponczius Pilátus, mivel látta, hogy teljesen ártalmatlan, ezért többször is menteni próbálta az életét. De a misszionáriusok erre is gondoltak. Ezért hatottak rá a feleségén keresztül.

A helytartó utolsó mentési kísérlete az volt, hogy Jézust szembeállította egy hírhedt terroristával — Barabással. Azt remélve, hogy az emberek helyesen választanak majd.

De a tömegben ott voltak a Hálózat ügynökei. Ők követelték a leghangosabban, hergelve a tömeget, Jézus megfeszíttetését. Hiszen a misszionáriusok semmit nem bíztak a véletlenre. Ugyanis mindennek az előre meghatározott forgatókönyv szerint kellett történnie...

(⁸¹¹) János evangélioma 10

Így hát keresztre feszítették. Három órát volt a keresztfán. De ha tovább marad, akkor az erősen lelassított életfunkciók ellenére is meghal. Ezért jelentkezett a Hálózat egyik tagja Pilátusnál, és kegyeleti okokra hivatkozva kérte a "holt" test kiadását.

Röviddel később a misszionáriusok személyesen jelentek meg a sírboltban. Nyilvánvalóan Jézusért jöttek.

Innen már nem tudjuk, hogy valójában mi történt vele. Állítólag feltámadt... Az valószínűsíthető, hogy újraélesztették. További sorsáról azonban nem tudunk...

Fontos megemlítenünk egy izgalmas részletet. Éspedig a Torinói halotti lepelről van szó. Melyről nagy bizonyossággal feltételezik, hogy Jézust ezzel takarták be.

A középkor évszázadai során többször is meg kívántak győződni arról, hogy nem hamisítvány-e. Hiszen az egész lepel egy emberi alakot ábrázol. Csak... negatívban. Azaz, egy emberi alak fényképészeti szakszóval élve negatív "képe" van rajta.

A középkorban hosszasan főzték ezt a textíliát olajban, hogy kiderítsék, az alak képét nemcsak ráfestették-e?

Később egy tűzvész során néhol megsérült, de szerencsére épségben megmaradt.

Nos, sok tudományos vizsgálatot ejtettek meg e szöveten, de mind a mai napig senki nem tudott rá válaszolni, mi okozta a lepel szövetrostjainak az elszíneződését. Mert az teljességgel kizárható, hogy a képet festékanyag segítségével jelenítették meg.

Azonkívül a Torinói halotti lepel egy másik nagyon különleges tulajdonsága, hogy a rajta fellelhető férfialakról nemcsak kétdimenziós (akárcsak egy fénykép), hanem térbeli adatokat is tartalmaz. Vagyis a leplen több információ van, mint egy negatív lenyomat.

Hogyan került rá? És miért épp negatív lenyomat? Mi okozta a rostok elszíneződését?

Sok-sok kérdés, melyekre nem tudjuk a választ. Mert ha a vallás szemüvegén keresztül tekintünk rá, akkor csak azt mondhatjuk, hogy csoda. És nincs rá válasz. Ámde ha e könyv-

ben felvázolt szemszögből vizsgáljuk meg a kérdést, akkor a válasz nyilvánvaló: amennyiben a Torinói lepel tényleg kétezeréves, akkor már meg is van az első tárgyi bizonyíték egy nem földi civilizáció meglétére.

Hiszen ők helyezték el a barlangban ezt, mielőtt távoztak volna. Nyilván azért tették, hogy majdan megértsük: ők már akkor szuperfejlett technikával rendelkeztek. Mivel a lepelre síkban egy háromdimenziós kép adatait rögzítették.

De talán lehet még a leplen más is... Talán valami olyan, amit mindeddig nem is kerestünk...

De most térjünk vissza a Tervhez.

Jézus "halála" után a Hálózat ügynökeié volt a következő szerep. Ők keltették híret annak, hogy őt, aki feltámadt a halálból, több helyen is látni vélték.

Később az apostolokat meglátogatták a misszionáriusok. Mindannyian kaptak egy-egy implantátumot — "Szent Lelket" a későbbi operatív kapcsolattartás céljából.

Mert Jézus keresztre feszítésével a Terv még nem ért véget. Ezután az apostolokon volt a sor.

Fontos fordulat volt Saulus "megtérése" is. Hiszen korábban esküdt ellensége volt Jézus követőinek. De egy, a misszionáriusokkal való találkozást követően, ahol kapott egy "tövist" és egy "Szent Lelket" a testébe, ő is megváltozott.

Mindenki legnagyobb megrökönyödésére csatlakozott a korábban általa tűzzel-vassal irtott Mozgalomhoz. Sőt annak egyik legnagyobb szószólója lett.

Az apostolok a Hálózat aktív közreműködésével újabb "csodákat" produkáltak.

Idővel Heródes, a csecsemőgyilkos Heródes fia, egyre elvakultabban üldözte a Mozgalmat. A Csapat egyik tagját is megölette. Elfogatta Pétert, és őt is ki akarta végeztetni.

Ez már túl sok volt a misszionáriusoknak. Mivel mindezzel kockáztatta a Terv sikeres végrehajtását, ezért a fizikai likvidálása mellett döntöttek. Melyet eredményesen végre is hajtottak...

Közben az apostolok többször is börtönbe kerültek. Ekkor maguk a misszionáriusok siettek a segítségükre. A szabadítá-

sok mindig az éj leple alatt történtek, és minden esetben az őrség elkábítással való kiiktatásával jártak.

Úgy hiszem, hogy Pál apostol szavaival, melyek tömören fogalmazzák meg a Terv fő mozzanatait, fejezhetjük be ezt a fejezetet.

Timotheushoz írt első levelében így ír:

16. És minden versengés *(vita)* nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben *(művi megtermékenyítés nyomán)*, megigazított lélekben *(a bázison)*, megláttatott az angyaloktól *(megtalálták az emberüket a Jordánnál, felismerték és*

elvitték a bázisra), hirdettetett a pogányok közt *(az apostolok által a misszionáriusok aktív közreműködésével)*, hittek benne a világon *(a Terv kitűzött célja)*, felvitetett dicsőségbe *(eljöttek érte egy járművel és elvitték)*.

^{*920}

A Mozgalom immár megállíthatatlanul gyarapodott...

^{*920} Pál Timótheushoz írt I. levele 3

MOHAMED PRÓFÉTA

Úgy hiszem, az eddig megszerzett tudás fényében sok más dolog is érthetőbbé válik számunkra. Új szemszögből szemlélve a Biblia szövegeit, más, eddig egymástól teljesen távol álló dolgok közt fedezhetünk fel közvetlen összefüggéseket.

Egy másik nagy világvallás megalapítójáról, Mohamed prófétáról is szóljunk néhány szót.

Eddig azt tudtuk, hogy a keresztény és muzulmán vallásnak az égvilágon semmi köze sincs egymáshoz. Mivel az egyik az Urat, míg a másik Allahot tiszteli.

Sok-sok évszázadon keresztül mindkét tábor hívei kíméletlenül irtották egymást. A középkorban lefolytatott keresztes hadjáratoknak ugyanígy sokan estek áldozatul.

A keresztények Mohamed követőit pogányoknak, míg azok bennünket hitetleneknek kiáltottak ki.

Úgy tűnik, hogy a két világvallás közt kibékíthetetlen ellentét van. Sőt a borúlátó jövőképek szerint az emberiségre még olyan totális háborúk várnak, melyeket e két táborba tartozók vívnak majd.

Hiszen oly nagy az ellentét, hogy a konfliktus előbb-utóbb elkerülhetetlen lesz.

De vajon valóban így van?

A muzulmán, akárcsak a keresztény vallás — Ábrahámot tekinteti közös ősenek.

Ez már nem rossz. Van egy közös érintkezési pont.

De van egy másik, egy sokkal lényegesebb is!

Lássuk pár mondatban Mohamed történetét.

Krisztus után 571-ben született. Átlagember volt.

Miután felcseperedett, tevehajcsárként kereste kenyerét. Sőt huszonöt éves korában meg is nősült.

Aztán történt valami...

Amitől megváltozott. Próféta lett, és új eszmerendszert kezdett hirdetni.

Fogózkodjék meg, kedves olvasó! Mert Mohamedet egy Gábiel nevű ismeretlen "ébresztette rá", hogy ő kiválasztott...

Ugyanaz a Gábiel, akivel Dániel találkozott korábban. (*623)

És... aki a későbbi Keresztelő János szüleit (*699), sőt...

Máriát is felkereste Názáretben! (*704)

Ennek a Gábrriel nevű ismeretlennek köze volt mind a keresztény, mind a muzulmán vallás megszületéséhez!

Pontosabban fogalmazva nem neki, hanem azoknak, akiket képviselt, akiknek az üzenetét hozta...

Az, hogy ő nem földi ember, kiderül többek között abból, hogy Dániel próféta ismeretlen helyen találkozott vele.

Nos, miután ez a Gábrriel (aki egy nem földi eredetű civilizáció küldötte) "ráébresztette" Mohamedet, hogy ő nem földi ember, lett az próféta.

Jézusról pontosan tudjuk, hogy egy teljesen ismeretlen helyen járt — a "pusztában", ahol őt felkészítették a küldetésre.

Minden bizonnyal nem történt ez másképp Mohameddel sem.

Mert a muzulmán vallás megalapítója az Ararát hegyére ment fel, hogy átvegye Allahtól a Koránt. Akárcsak egykoron Mózes tette ezt a Sinai hegyen.

És Mohamed szintén nyomtalanul eltűnt, akárcsak Illés, mikor egy "tüzes szekér" őt elragadta Jeruzsálemből.

A párhuzamok nyilvánvalóak. Mindkét világvallás ugyanazon földönkívüli társadalom küldötteinek ügködése nyomán született...

Csak az emberi szűklátókörűség vezetett oda, hogy ideológiai szinten kibékíthetlenné vált az ellentét.

Eljött az ideje annak, hogy felismerjük: nincs értelme az el-lenségeskedésnek, hiszen egyek vagyunk...

KILENCEDIK FEJEZET. FEGYVEREK

Könyvünk előző nyolc fejezetében arról szóltunk, hogy a misz-szionáriusok, egy földönkívüli társadalom képviselői, hogyan befolyásolták történelmünk alakulását.

Láthattuk, hogy mindvégig, ha csak mód volt rá, a háttérből mozgatták a szálakat. Ez leginkább a kétezzer esztendővel ezelőtt történtekre igaz. A korábbiakban azonban többször is előfordult, hogy közvetlenül vetették be technikájukat, fegyvereiket.

Így az embereknek ekkor módjukban volt megfigyelni azok alakját, kinézetét. Működés közben is látták ezeket és ennek sok ízben nyoma van a szövegekben. Több olyan érdekes részletet fogunk ebben a fejezetben tárgyalni, melyek igencsak meglepőek lesznek.

Felmerülhet azonban egy kérdés. Vajon eddig miért nem vet-tük észre a szövegekben ezeket a leírásokat?

Ne feledjük, hogy igazából csak a középkorban próbálták a biblikus szövegek értelmét feltámi. Csakhogy abban az időben nem álltak rendelkezésre azok az ismeretek, melyekkel ma rendelkezünk. Ennélfogva egy tudománytalan, a valóságtól elszakadt magyarázat, dogmarendszer alakult ki. Mely ma a vallás.

Ebből kifolyólag, ha valaki napjainkban a Biblia szót hallja, akkor elsősorban egy szent "mázzal" átitatott, meseszerű mondagyűjteményre gondol. És ezért senki nem veszi a legkisebb fáradságot sem ahhoz, hogy esetleg áttanulmányozza a szövegeket. Ugyan minek? Fárasztó is. Meg az egyház úgylis eleget beszél róla...

E könyv legfőbb célja, hogy kimondja: a Biblia, vagyis a fennmaradt írásos emlékek gyűjteménye nem mese. Ellenkezőleg! Maga a kézzelfogható bizonyíték arra, hogy korunk legnagyobb talányát eldöntse. Azaz létezhetnek-e más társadalmak a távoli kozmoszban?

Hozzá kell tennem: ezen bizonyíték, a Biblia legnagyobb érdeme, hogy mindenki számára hozzáférhető!

Nem kell a világ különböző könyvtáraiban kutakodnunk esetleg nem létező szövegek után. Azt sem szükséges követelnünk, hogy a nagyhatalmak hozzáférhetővé tegyenek olyan szupertitkos dokumentumokat, melyek esetleg a földönkívüli civilizációkkal kapcsolatos tényeket, bizonyítékokat tartalmaznak. Minderre nincs szükség.

Hiszen a bizonyíték, kedves olvasó, ott áll az ön könyvespolcán...

FEGYVERT TARTÓ KÉZ. KINYÚJTOTT KÉZ

Ha napjainkban betérünk egy római vagy görög katolikus templomba, akkor ott különböző szentképeket láthatunk. Sok ezek közül a Mindenhatót ábrázolja, ahogy egy "felhőn" állva kinyújtja kezét.

Vajon miért éppen ilyen ez az ábrázolás?

Miért nyújtja ki az "Úr" a kezét?

Az egész egy félreértésből ered. Ugyanis a bibliakorabeli szemtanúk olyan dolgokat láttak, melyek mibenlétét egyáltalán nem értették. Hiszen nem rendelkeztek megfelelő tudományos ismeretekkel.

Ebből kifolyólag a látottakat megpróbálták a maguk egyszerű módján elmondani. Mivel azonban, mint említettük, nem rendelkeztek még megfelelő tudományos ismeretekkel ahhoz, hogy a látottakat megértsék, ezért a leírások a történetek nagyon leegyszerűsített változatai. Persze azt is hozzá kell tenni, hogy ezek nemcsak erősen le vannak egyszerűsítve, hanem néhol még torzítottak is. Mert sok esetben magukon viselik a szemtanúk szubjektív véleményét. Akárcsak korábban Mózes-sel kapcsolatban említettük: ő azt hitte...

Nos, a vallás szó szerint veszi ezeket a leírásokat. Ebből kifolyólag az általa kialakított kép erősen torz. Hiszen olyan szemtanúk szubjektív véleményét tekinti mérvadónak, akik sok ezer évvel ezelőtt éltek. Így abban az esetben, ha ezeket a leírásokat fenntartás nélkül elfogadjuk, és szó szerint vesszük, akkor mindenképp abba a hibába esünk, hogy egy régmúltban élt ember szemszögéből és ismereteinek fényében szemléljük az akkor történeteket.

Ma tudjuk jól, hogy ez hiba lenne. Elvégre mi már sok olyan ismeret és tudás birtokában vagyunk, melyek az abban a korban élők számára természetfeletti csodának tűntek. Pedig napjaink mindennapi megszokott dolgai...

Lássunk erre egy példát.

30. ábra
"Kinyújtott kéz" (a háttérben)...

Ha bárki szemügyre veszi ezt a fotót, az azonnal tudja, hogy fegyveres katonát ábrázol, aki kezében lőfegyvert tart. Nyilván azért nyújtotta ki a karját a fegyverrel, mert használni kívánja.

Ugye, senki sem csodálkozik ezen a magyarázaton. Mert a tévéhíradók gyakran másról sem számolnak be, mint fegyveres konfliktusokról, melyek a világ más-más pontján robbantak ki.

De vajon mit mondana erre egy sok ezer évvel ezelőtt élt ember?

Ha látna egy személyt, aki kinyújtja a kezét, és ennek következtében "csodák, jelek" történnek, hiszen nagyon furcsa hangok hallhatók, és az, akire a kinyújtott kéz irányul, meghal?

Mit mondana minderről a korabeli szemtanú?

Nem ismeri azt a fogalmat, hogy lőfegyver vagy sugárfegyver. Ő csak a kést, kardot, dárdát és más szúrófegyvert ismeri. Tudja, hogyan kell azokat használni, és milyen a hatásuk. De adott esetben?

Nos, a biblikus szövegek nagyon sok efféle leírást tartalmaznak. Ahhoz azonban, hogy megfelelően értelmezzük és megértsük mindazt, amit egy több ezer évvel ezelőtt élt szemtanú láthatott, kritikusan kell viszonyulnunk a szövegekhez. Ugyan-

is ki kell azokból szűrni a vallásos és szubjektív torzításokat. Mikor ezt megteesszük, akkor, ami visszamarad, az egy nagyon is érthető egészzé áll össze.

Lássuk hát.

A Bibliában sok helyen van szó kinyújtott kézről. Mely nem egyéb, mint egy kéz, amely valamilyen fegyvert tart. Ha így helyettesítjük be ezt a fogalmat, akkor ezek a szövegrészek érthetővé válnak.

16. Ama napon olyan lesz Égyiptom, mint az asszonyok, retteg és fél a

seregek Ura kezének felemelésétől, a melyet fölemel ellene. ^{*921}

Rettegni fognak, ha a misszionáriusok ellenük fordítják fegyvereiket. Mert nagy pusztítást vihet végbe a fegyver:

3. Hiszen Égyiptom ember és nem Isten, és lovai hús és nem lélek, **és ha az Úr kinyújtja kezét, megtántorodik a segítő, és elesik a megsegített, és együtt mind elvesznek.** ^{*922}

4. **És kinyújtom kezem** Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, **és kiírtom** e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt; ^{*923}

16. Ezokáért **ezt mondja az Úr Isten:** Imé, **én kinyújtom kezem** a Filiszteusokra, **és kivágom** a Keréteusokat, **és elvesztem** a tenger partján lakók maradékát; ^{*924}

13. Embernek fia! ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem **és én kinyújtván kezemet ellene** (fegyveremet el-lene fordítom),... **kiírtanék belőle embert és barmot;** ^{*925}

13. Azért, **így szól az Úr Isten, kinyújtom az én kezem** Edomra, és kivágok belőle embert és barmot, és **teszem őt pusztasággá** Temántól fogva, és Dedánig **fegyver miatt hulljanak el.** ^{*926}

Úgy hiszem, az utolsó idézet eléggé egyértelmű. Hiszen maguk a misszionáriusok mondják, hogy ha "kinyújtják kezüket", akkor annak nagy pusztítás lesz a következménye. Ezt a pusztítást fegyver fogja előidézni... Ők maguk mondják.

Hasonlót, melyről Ésaías beszél:

25. **Ezért gerjedt fel az Úrnak haragja** népe ellen, **és felemel rá kezét, és megveri, hogy a hegyek megrendülnek, és**

holttestök szemétként fekszik az utcán. Mindezekkel **haragja el nem mult, és keze még felemelve van.** ^{*927}

^{*921} Ésaías könyve 19

^{*922} Ésaías könyve 31

^{*923} Sofóniás könyve 1

^{*924, *926} Ezékiel könyve 25

^{*925} Ezékiel könyve 14

^{*927} Ésaías könyve 5

31. ábra

“...Mindezekkel haragja el nem mult, és keze még felemelve van...”

Hozzáteszem, hogy a biblikus szövegekben a harag, az “Úr haragja” szinte minden esetben kivétel nélkül olyan “tűzet” jelent, mely eredetét és fizikai mibenlétét abban a korban nem ismerték. Ugyanis a tűznek, mely nem egyéb, mint kémiai reakció, melyben az éghető anyag oxigénnel reagálva oxidálódik és eközben hőt fejleszt, csak az egyszerűbb fajtáját ismerték az emberek. Hiszen nap mint nap raktak tüzeket, máglyákat, melyeken elkészítették az eleséget és világítottak vele a sötétben.

Ámde ezenkívül más olyan fizikai megnyilvánulást mely “tűzszerű”, nem ismertek. Mert hiszen gondoljunk csak mondjuk a nukleáris vagy termonukleáris fegyver robbanásának tűzgömbjére. Tudjuk jól, hogy az valójában nem tűz, hiszen nem oxidáció, azaz égés következménye, hanem a magenergia felszabadulása következtében képződő hatalmas mennyiségű hő.

De ennél sokkal egyszerűbb példát is említhetnénk. Ugyanis napjainkban sok háztartás konyhájában használnak földgázt. Tudjuk jól, hogy ez gázhalmazállapotú anyag, mely a levegő oxigénjével kölcsönhatásba lépve oxidálódik — elég, és eközben hőt termel. Napjainkban mindebben nincs semmi különös.

Mert az ételek elkészítéséhez használjuk nap mint nap a gáz-tűzhelyeinkben. Nem kell azonban nagyon visszaugornunk az időben, elég csak néhány évszázadot addig, amikor az embereknek még fogalmuk sem volt a gázok létezéséről. Ezért a mocsarakban felszabaduló metángázt, mely a szerves anyagok bomlásakor keletkezik, s néha belobban és apró fényjelenség kíséretében ég — lidércfénynek nevezték.

Mindössze néhány évszázaddal korábban. Mert nem értették ennek a fényjelenségnek a természetét.

Akkor vajon mit mondhattak az emberek több ezer évvel ezelőtt olyan "tűzszerű" jelenségekről, amiket nem ismertek?

Ezek rendszerint a misszionáriusok megjelenéséhez, az "Úr"-hoz voltak köthetőek. Ugyanis azok használtak olyan eszközöket, melyek oldalról szemlélve "tűzszerű" jelenségeket produkáltak. De mivel nem ismerték e jelenségek mibenlétét, ezért nemes egyszerűséggel "az Úr haragjának" nevezték. Hiszen ha az "Úr" megjelent, és megtorlás következett — az "Úr ítélete", akkor a bevetett fegyverek következtében volt tapasztalható az "Úr haragja". Hiszen az "Úrtól" származott...

Ezért, ha ilyen kifejezéssel találkozik a szövegekben, kedves olvasó, akkor csak gondoljon a fentebb elmondottakra.

Képzeljünk el újra egy katonát, aki mondjuk pisztolyt tart kinyújtott kezében.

Kezét akkor nyújtja ki, amikor a fegyverrel céloz és lő. Na most. Ha a korabeli emberek hasonló jelenetet láttak, amikor egy misszionárius harcos "kinyújtja a kezét", benne fegyverrel, mely természetesen nem pisztoly, hiszen attól az ő technológiájuk sokkal fejlettebb, vajon mit mondhattak volna? Néven tudta volna nevezni a szemtanú a fegyvert? Még magát a misszionáriust sem. Hisz vagy Úrként említi, vagy angyalként.

Csak azt látta, hogy az ismeretlen kinyújtja a kezét, és abból tüzes nyilak jönnek elő... Melyek akár embert is ölnek...

11. Ímé, ti mind, a kik tüzet gyújtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, **vettessetek** tüzeteknek lángjába és **a tüzes nyilakba**, a melyeket meggyújtottatok! **Kezemből jó ez rátok: fájdalomban fogtok feküdni!**

*928

32. És a büntető vessző minden sújtását, a melyet az Úr mérend reá, dobokkal és cízterákkal fogjátok kisélni, **és Ő kezét fel-felelemelén, harcol ellene.**

*929

Mi egyéb ez, ha nem kézi fegyverrel való harc?

*928 Ésaías könyve 50

*929 Ésaías könyve 30

Nos, lássunk egy másik szövegrészletet:

2. ...vagy olyan rövid már a
kezem, hogy meg nem válthat?

vagy nincs bennem megsza-
badításra való erő?...
(*156)

Na, mit gondol, kedves olvasó, mit jelentenek ezek a szavak, melyeket a misszionáriusok mondanak?

Vajon a kezük hossza "változó"? Egyszer rövidebb, máskor meg hosszabb?

Nyilvánvaló, hogy itt nem a misszionáriusok kezének hosszáról van szó.

Ugyanis az első képen, melyet néhány oldallal korábban bemutatunk, két katona látható, akik kezükben fegyvert tartanak.

Különösen a háttérben álló katona fegyvere tűnik olybá, mintha a kezének meghosszabbítása lenne.

Nos, vegyük ugyanazt a képet, és tüntessük el kezéből a fegyvert.

Mit látunk?

A keze rövidebb lett! Legalábbis egy olyan ember szemszögéből nézve, akinek a legcsekélyebb fogalma sincs a kézi lőfegyverekről.

32., 33. ábra

*"...vagy olyan rövid már a kezem,
hogy meg nem válthat?"*

A két képről jól látszik, hogy az a kinyújtott kéz, mely fegyvert fog, a fegyverrel együtt hosszabb, mint az, melyben nincs fegyver.

Azaz, mikor a misszionáriusok azt kérdezik, hogy vajon meg-rövidült-e a kezük, ezen azt értik, hogy vajon már nincsenek-e fegyvereik, melyek "megszabadításra való erőt" képviselnek?

(*156) Ésaías könyve 50

Ugye, ha az előbb említett szövegrészlettel önmagában találkozunk, mikor olvassuk a Bibliát, akkor egyáltalán nem értjük, hogy mit jelent a "megrövidült az Úr keze" kifejezés.

Viszont ha olyan szemszögből szemléljük a dolgokat, ahogyan ezt e könyv teszi, akkor sok értelmetlennek és érthetetlennek tűnő szövegrész nagyon is érthetővé válik.

Nos, sorolhatnánk azt a több tucat idézetet, melyek mind-mind arról szólnak, hogy az "Úr" felemelt keze nem egyéb, mint egy célzásra emelt fegyvert tartó kéz, de mégsem tesszük. Mert ez igencsak unalmas lenne. Ezért inkább lássuk mindazokat az információkat, melyek azon jelenségekről szólnak, amik a misszionáriusok fegyverei működése közben tapasztalhatók.

A VESSZŐ

Úgy hiszem, a leghelyesebb, ha újra a kezdetektől vesszük sorra a dolgokat. Ezért térjünk vissza Mózeshez, akiről könyvünk első fejezeteiben volt szó.

Akkor megtudtuk, hogy ő is, akárcsak a későbbiekben Jézus, nem természetes fogantatás következtében született. Erről ugyan a szövegekben nincs szó, csak közvetett nyomai vannak.

A könyvünk első fejezetének elején találgattuk, hogy miért kellett Mózes anyjának a csecsemőt elrejtene a nádasban.

Állítólag azért, hogy megmentse az életét. Pedig azzal, hogy a pici csecsemőt magára hagyta a nádasban, minden bizonnyal a gyerek halálát okozta volna.

Mózes anyja azért cselekedett így, mert a gyermeke "törvénytelen" volt. Hiszen annak nem volt földi apja. Ezt ő tudta. Ámbár mások szemében úgy tűnhetett, hogy a gyermek törvénytelenül fogant.

A szegényt elkerülendő igyekezett az asszony, vagy talán hajadon, a világrajött apróságtól megszabadulni. Abban reménykedett, hogy talán majd valaki rátalál és felneveli.

Mondhatnánk persze, hogy a szövegek arról beszélnek, hogy Mózesnek volt apja és anyja is. Azonban ne feledjük, hogy a tényeket utólag mindig lehet manipulálni. Hiszen hogy is nézett volna ki, ha a múlt egyik nagy alakja törvénytelenül jött volna a világra?

De nemcsak ez utal arra, hogy Mózes mesterséges úton fogant. Ugyanis közte és Jézus között tökéletes a párhuzam. Mindkettőjük születése körül bonyodalmak voltak.

Később mindketten az átlagemberek életét éltek. Jézus ácsmester volt. Mózes meg pásztor.

A misszionáriusok mindkettőjükkel felvették a kapcsolatot.

Mózessel kinn a mezőn, az "égő csipkebokornál". Jézussal a Jordán folyónál.

Mindkettőjüket elvitték magukkal, és valamiféle sebészeti beavatkozást hajtottak végre rajtuk.

Mindketten az abban a korban elképzelhetetlen "csodákat" cselekedtek.

Ugyan "haláluk" különböző volt, de egyikük "holtteste" sem került elő.

Ennyit a párhuzamról, mely közöttük fellelhető.

Ezek után térjünk vissza az "égő csipkebokorhoz". Mint megtudtuk, azok az ismeretlenek, akik Mózesrel beszéltek, küldetéssel bízták meg őt.

Neki kellett megszerveznie a rabszolgázadást Egyiptomban közel négyezer évvel ezelőtt. Ám ez nem volt éppen veszélytelen feladat. Hiszen minden korban, minden időben a fennálló rend elleni lázadások vezetőit, amennyiben az elbukik, a hatalom birtoklói kivétel nélkül kivégzik. Erre számtalan példa van a történelemben.

Mivel Mózes is a fennálló rend ellen lázította a rabszolgákat, ezért őrá is ez a sors várt volna. A fáraó emberei elfogják és megölik.

Ezért a misszionáriusok egy olyan eszközt adtak neki, melylyel az életét meg tudta óvni. Ez az eszköz abban az időben elképzelhetetlen dolgokat produkált. Ennélfogva Mózeset érintetlenné tette. Még maga a fáraó sem tudott vele mit kezdeni.

Azonkívül ez az eszköz arra is hivatott volt, hogy az általa produkált "jelekkel" bizonyítsa Mózes, hogy valóban beszélt az "Istennel". Így az emberek, mikor látták mindazt, amit ez az eszköz művelt — hittek neki.

Na de mi is lehetett ez?

Próbáljuk meg kideríteni.

Azt a tárgyat, amit Mózes a misszionáriusoktól kapott az első találkozásukkor, a szövegek "vesszőként" említik:

17. Ezt a vesszőt pedig vedd kezvedbe, | hogy véghez vidd vele ama jeleket.

(*6)

Ugyan az elfogadott magyarázatok szerint Mózesnek a kezében egy közönséges pálca volt, mellyel, mint a pásztorok szokták, terelgette a nyáját.

Az első találkozás során állítólag ez a pálca változott át kígyóvá, majd változott vissza pálcává. Így az a felfogás uralkodik, hogy Mózes pálcája, a vessző, nem volt egyéb, mint egy közönséges bot. És az "Úrnak" köszönhetően változott át egyfajta varázspálcává.

(*6) Mózes II. könyve 4

Ámde láthatjuk, hogy a "vesszőt" Mózes az "Úrtól" kapta. Így semmiképp nem lehetett közönséges bot.

19. Az Úr pedig monda Mózesnek
Midiánban: Eredj, térj vissza
Égyiptomba; mert meghaltak
mindazok a férfiak, a kik téged ha-
lálra kerestek vala.

20. És felvévé Mózes az ő felesé-
gét és az ő fiait és felülteté őket a
számára és visszatére Égyiptom
földre. **Az Isten vesszejét** pe-
dig kezébe vevé Mózes.

(⁷)

Ez a "pálca", melyet Mózes egy ismeretlentől kapott, ugyanúgy az "Isten kezének csinálmanya" volt, mint korábban a "kőtáblák" (* 1 14). Vagyis nem emberkéz által alkotott műszaki szerkezet volt.

Hiszen nyilvánvaló, hogy amikor Egyiptomban a rabszolgalá-
zadás első hulláma elbukott, a fáraó nem torolhatta meg Móze-
sen a történeteket. Senki nem merte őt bántani, hiszen annak a
birtokában egy furcsa eszköz volt, mely ellen abban a korban
nem volt ellenszer. Így az uralkodó csak az izraelita rabszolgá-
kon tölthette ki bosszúját azzal, hogy még inkább sanyargatta
őket.

Azt ugye eléggé nehéz elképzelni, hogy Mózes egy közön-
séges fadarab tette érinthetetlenné.

Tudjuk a szövegekből, hogy ezzel a "vesszővel" "jeleket"
művelt. Azaz olyan effektusokat produkált az a tárgy, melyek
gyakorlatilag csodaszámba mentek négyezer évvel ezelőtt.

Hogy mik is voltak ezek a jelek, arról a szövegek nem szól-
nak. De ugyanakkor nem nehéz elképzelni. Szabadon enged-
ve fantáziánkat, képzeljük el a következő képet.

Sok ezer évvel ezelőtt valakinek birtokába kerül egy közön-
séges elemlámpa. Mikor sok ember előtt az éjszaka sötétjé-
ben felkattintja azt, vajon hogyan reagálnak rá az emberek?

Mindazok, akikre a zseblámpa fénycsóvjára rávetítődik, ijed-
tükben a földre borulnak. Hiszen csodát látnak!

Mert csak a tűz, a Nap, a Hold és a csillagok fényét ismerik.
Nem értik azt, hogy az a fény, mely abból a hengeres tárgyból,
egy zseblámpából jön, miféle fény. Feltételezem, nem szüksé-
ges részletezni, hogy ennek a látványa milyen hatással van az
emberekre. Csodát emlegetnek!

Pedig... csak egy közönséges zseblámpáról van szó.

Ezzel természetesen nem akarom azt mondani, hogy Mózes egy zseblámpát kapott a misszionáriusoktól. Mert az ugyan nem védhette volna meg őt.

Csak azt szeretném érzékeltetni, hogy olyan eszközök, melyek napjaink mindennapi használati tárgyai, több ezer évvel ezelőtt isteni csodának tűntek...

12. Ki Mózes jobbján járatá dicső-

| ségének karját,...

*930

A korábbiakból tudjuk, hogy a szövegekben a "dicsőség" egy fényfajtát takar. Vagyis az abban élő ember számára teljeséggel érthetetlen volt az ismeretlen természetű fény eredete.

Azt is látni fogjuk, hogy a "kar", az "Úr karja" sok esetben jelent egy olyan eszközt, melyet az ismeretlen, az "Úr" a "kezében" tart.

De korábban Pál apostol egyik alkalommal, amikor igencsak kihozták a sodrából, a tilalom ellenére elővette az "Úr kezét" és ideiglenesen megvakította vele az okvetetlenkedő Elimást.

11. Most azért imé az Úmak keze van
ellened, és vak leszel és nem látod

| a napot egy ideig...

(*905)

De térjünk vissza Mózeshez.

A szövegek szerint, mikor Egyiptomból menekülve az üldözők a Vörös-tenger partján érték utol őket, akkor Mózes egész éjszaka, kezében a "vesszővel", kinyújtva tartotta a karját a Vörös-tengerre.

Reggelre pedig "csoda" történt.

Az egész színjáték volt csupán. Mert a "vesszőnek" az égvilágon semmi köze nem volt ahhoz, ami a tenger vizével történt. A krónikások is elismerik, hogy nem a "vessző" idézte elő, hanem az "Úr egész éjjel keleti széllel hajtá a tengert...".

Mindaz, amit Mózes csinált, csak azt a célt szolgálta, hogy a tekintélye az emberek előtt tovább nőjön. Hiszen ha az "Úr" amúgy is "meg kívánta szárítani a tenger vizét", akkor ugyan mi szüksége lett volna Mózes "csodavesszőjére". Nem igaz?

*930 Ésaías könyve 63

(*905) Az apostolok cselekedetei 13

Emlékezzünk vissza mindarra, ami a “versengés vizénél” történt. Amikor is Mózes a misszionáriusokkal együttműködve adott inni az embereknek:

5. És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izráel vénei közül; **pálczádat is**, melylyel a folyót megsujtottad, vedd kezébe és indulj el.

6. Ímé én oda állok te elődbe a sziklára a Hórebbe, és te sújts a sziklára, és víz jő ki abból, hogy igyék a nép. És úgy cselekedék Mózes Izráel vénei szeme láttára.

(*76)

Mondhatnánk persze azt, hogy a vesszővel “odacsapott” a kősziklára. De minden bizonnyal nem csak “megütögte” a kősziklát, hanem a “vesszőt”, vagy ahogy itt a szövegek említik, a pálcát — elsütötte...

Ha most bárki kételkedik, hogy ez valamilyen készülék volt, akkor álljon itt erre egy nagyon érdekes idézet:

8. Eljőve pedig Amálek és hada-
kozék Izráel ellen Refidimben.
9. És monda Mózes Józsuénak: Vá-
laszsz nekünk férfiakat és menj el,
ütközzél meg Amálekkel. Holnap én
a halom tetejére állok és **az Isten
pálcája kezében lesz**.

10. És úgy cselekedék Józsué a
mint mondotta vala néki Mózes,
megütöközék Amálekkel: Mózes,
Áron és Húr pedig felmenének a
halom tetejére.

11. És lón, mikor Mózes felemelé ke-
zét, Izráel győz vala; mikor pedig lee-
reszté kezét, Amálek győz vala.

12. Mikor azért Mózes kezei el-
nehezedének, követ hozának és
alája tévék, hogy arra üljön; Áron
pedig és Húr tartják vala az ő ke-
zeit, egy felől az egyik, más felől
a másik, és felemelve maradá-
nak kezei a nap lementéig.

13. Józsué pedig leveré Amáleket
és az ő népét fegyver élivel.

14. És monda az Úr Mózesnek: Írd
meg ezt emlékezetül könyvbe és
add tudtára Józsuénak, hogy min-
denestől eltörlöm Amálek emléke-
zetét az ég alól.

*931

Ez a szöveg arról szól, hogy Mózesnek birtokában volt az “Is-
ten pálcája”. Azaz egy magasan fejlett civilizáció műszaki
készüléke.

Ezt az eszközt, mely a misszionáriusok magas szintű techno-
lógijának volt a terméke, Mózes az Amálekkel vívott csata so-
rán is felhasználta.

Ha azt feltételeznénk, hogy ez nem egy műszaki készülék,
hanem egy csodatevő vessző volt, akkor nem érthető, hogy
miért kellett Mózesnek azzal egy magaslati pontra felmennie.
Hiszen ha csodatevő eszköz, akkor, mondjuk megállhatott vol-
na a csatába menők mögött, és kinyújthatta volna a karját rá-
juk, kezében a vesszővel.

A csoda csoda lett volna.

De ha egy olyan műszaki szerkezetről van szó, mely mondjuk fegyverként is használható volt, akkor már érthetőbb a kép.

Ugyanis ha a csatába menő izraeliták háta mögött használja ezt a tárgyat Mózes, akkor azzal kárt tett volna a saját embereiben. Mondhatnánk úgy is, hogy "hátba lövi őket"...

Azért kellett egy magaslati pontra felkapaszkodnia, hogy egyes rálátása legyen az ellenség vonalaira. Így a készüléket használva, nyugodtan vehette célba azokat.

De ne gondoljunk arra, hogy ez a tárgy apró lövedékeket lőtt ki, mint napjaink lőfegyverei. Ugyanis a misszionáriusok technológiája ennél sokkal fejlettebb. És esetleg számunkra ismeretlen fizikai elven működött. Hangot nemigen produkált, viszont a hatása garantált volt. Mert mindaddig, míg azt az ellenségre irányította, az izraeliták voltak fölényben.

Ez nyilván azért volt, mert az ellenséget megzavarták a készülék által kiváltott effektusok.

Nem kell itt valamilyen különleges dologra gondolnunk. Mivel szinte mindaz, ami napjainkban hétköznapi jelenség, több ezer évvel ezelőtt csodaszámba ment.

Így mikor Mózes keze elfáradt, és már nem bírta a készüléket az ellenségre irányítva tartani, akkor azok, újra felfejlesztve harci rendjüket, fölénybe kerültek az izraelitákkal szemben.

Ezért végül már Áron és Húr tartotta Mózes kezét, és vele együtt a készüléket. Aminek meg is lett az eredménye — legyőzték az amálekítákat.

Amit viszont még feltétlenül meg kell jegyezni, hogy ez a történet a misszionáriusok kifejezett kívánságára került be a szövegekbe. Ennek csak egy oka lehetett. Közölni kívánták velünk, az utókorral, hogy technikájuk mennyire fejlett.

Mikor Mózes elment "meghalni" a Nébó hegyére (*309—310), magával vitte a "vesszőt" is. Így annak is, mint őneki, nyoma vészett. Senki nem tud későbbi sorsáról...

“TÜZES NYILAK”

Nos, tisztáztuk, hogy a misszionáriusok felemelt keze — az “Úr kinyújtott keze” — nem egyéb, mint egy kéz, mely lövésre kész fegyvert tart.

De a szövegek még sokkal több érdekes mozzanatot is elárulnak. Nemcsak a fegyverről vagy fegyverekről szólnak, hanem az azok által kilőtt “lövedékekről” is.

Erről természetesen az uralkodó szemlélet ismételten mélyen hallgat. Hiszen mindez sehogyan sem illik bele az általánosan kialakult képbe.

Vegyük hát sorra ezeket a szövegrészleteket.

A misszionárius fegyverek “kinyújtott keze”, na természetesen nem a kezük, hanem a kezükben tartott eszköz, “tüzes nyilakat” lőtt ki:

11. Ímé, ti mind, a kék tüzet gyújtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, **vettessetek** tüzeteknek lángjába és **a tüzes nyilakba**, a me-

lyeket meggyújtottatok! **Kezem-ből jó ez rátok: fájdalomban fogtok feküdni!**

(*928)

Most persze mindazok, akik vitatkozni kívánnak ezzel az állítással, mondhatnák, hogy a tüzes nyilak nem egyebek, mint íjból kilőtt olyan nyilvesszők, melyek a hegyükre rátekerget gyúlékony anyag égése következtében lángolnak. Így semmi gond, hiszen itt olyan közönséges tüzes nyilakról van szó, melyet fiatal korunk kedvelt indiánfilmjeiben láttunk. Na de...

Vajon ilyen magyarázat fényében mit kezdjünk az alábbi idézettel:

8. **De meglövi őket az Isten;** | **hirtelen nyíl üt rajtok sebet.**

*932

Az ugye már mégiscsak eléggé egyértelmű, hogy a nyilat az “Isten” lövi ki?

De ne legyünk annyira naivak, hogy azt feltételezzük, az Isten kezében íjjal nyilvesszőket lövöldöz. Ugye?

Sőt a szöveg szerint: “hirtelen nyíl üt rajtok sebet”. Ez nem jelent egyebet, minthogy az Isten — a misszionárius fegyverével nagy sebességű lövedékeket lő ki, melyek pillanatszerűen ütnek sebet.

(*928) Ésaías könyve 50

*932 Zsoltárok könyve 64

Sőt a krónikások hozzá is teszik:

6. **Nyilaid élese**k; népek hulla- | nak alád...

*933

Hiszen az emberek sehogy sem értették, hogy ugyan miféle “hirtelen nyíl” képes ilyen sebet okozni. Bizonyára nagyon élesnek kell annak lennie ahhoz, hogy a nyilat nem is látják szabad szemmel, mégis egy pillanat alatt ejt rajtuk sebet.

Ugyanis abban az időben, amikor a misszionáriusok az izraeliták ellen fordították fegyvereiket, azok megtapasztalhatták a kinyújtott kéz “működését”.

21. Kegyetlenné változtál irántam;

kezed erejével harczolsz ellenem.

*934

Na persze, itt nem pusztá kézről van szó, hiszen a szövegek eléggé beszédesek.

22. **Nyilakat szór** reá és nem ki-

méli; futva kell futnia keze elől.

*935

Mert az emberek más egyebet nem is tehettek, mint hogy menekültek a misszionáriusok fegyverei elől. Közben azok lövéseket adtak le rájuk — “nyilakat szórva” üldözték őket.

A fegyver működése közben, mikor “nyilakat szórt”, erős fényfelvillanások voltak tapasztalhatók:

32. **Kezeit elborítja villámlás-**

sal, és kirendeli a lázadó ellen.

*936

Ennél még többet árul el az orosz nyelvű Biblia verziója. Ott ugyanis szó szerint az áll, hogy az “Úr” tenyere villámot rejt, és parancsolja a villámnak, kit találjon el.

32. Он сокрывает в дланях Своих молнию и повелевает ей,

кого разить.

De az orosz fordítás máskor is segítségünkre van.

A magyar szöveg a következőt mondja:

15. **Ellővé nyilait** és szétszórta azo-

kat, villámot, és összekeverte azokat.

(*467)

Önmagában nemigen érthető. Az orosz variáns viszont annál pontosabban fogalmaz:

Пустил стрелы, и рассеял их;

блеснул молнией, и истребил их.

*933 Zsoltárok könyve 45

*934 Jób könyve 30

*935 Jób könyve 27

*936 Jób könyve 36

(*467) Sámuel II. könyve 22

Szó szerint a következőket mondja: Kilőtte nyilait, és szét-szórta azokat. Villámmal villant és megsemmisítette őket.

A "villám villanása" egyértelműen a fegyver elsütésekor keletkező erős fényfelvillanás. A lövés következtében a cél-pontot találat érte és megsemmisült...

Nos, ez a különbség azért van, mert különböző korokban különböző tudásszintű, intelligenciájú, sőt világnézetű emberek fordították az eredeti szövegeket a saját anyanyelvükre. A több szinonima közül a megfelelő szó kiválasztása nyilvánvalóan az ő szubjektív ítéletüktől függött. Magyarul, azt a szót vagy kifejezést választották a sok közül, mely szerintük (!) leginkább megfelelt.

Így aztán a különböző szövegrészek hol az egyik, hol meg a másik nyelven érthetőek. Ha összegezzük őket, akkor kiszűrjük azokat a torzításokat, melyeket a fordítók a szövegek egyik nyelvről a másikra való átültetése során elkövettek.

Az írások ugyan gyakran emlegetnek kardot, azonban ha Isten kardjáról van szó, akkor nem egyfajta éles vágóeszközt kell azon érteni:

8. És elesik Assiria, nem férfiú kardjától, és **nem ember kardja**

emésztí meg azt; és fut egy kard előtt, és ifjai adófizetők lesznek;

*937

Elégge egyértelmű, hogy nem emberkéz által készített eszközről van itt szó.

Hiszen az Isten — a misszionáriusok fegyveréről olvashatjuk:

12. **Isten** igaz bíró; és olyan Isten, a ki mindennap haragszik.

13. Ha meg nem tér a gonosz, **kardját élesíti, kezívét felvonja** (kibíztosítja a fegyverét) és **felkészíti azt**.

14. **Halálos eszközöket fordít reá, és megtüzesíti nyilait.**

*938

Azaz ami a misszionáriusok kinyújtott kezében van — halálos eszköz, mely tüzes nyilakat lő ki, melyek nagy sebességgűek, és akit eltalálnak, sebet ütnek azon.

De ezek a lövedékek nemcsak sebet ütnek, hanem olyannyira nagy energiájúak, hogy az ember csontjait is átütik:

8. **Isten** hozta ki Egyiptomból, az ő ereje mint a vad bivaly: **megemészti** a pogányokat, **az ő el-**

lenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival átal veri.

(*35)

*937 Ésaías könyve 31

*938 Zsoltárok könyve 7

(*35) Mózes IV. könyve 24

Hasonló fegyverekkel avatkoztak be a misszionáriusok egykoron az izraeliták oldalán a csatába, mikor azok új hazájuk területeiért küzdöttek:

6. Ekkor monda az Úr Józsuénak:
Ne félj tőlök, mert holnap ilyenkor-

ra mindnyájukat átdöfötten vetem
az Izráel elé...

(*356)

Ugyanis a "nyilak" halálos sebeket okoztak. Akárcsak napjainkban a kézi lőfegyverek lövedékei...

Ezeket a szövegek említik kézívként is. Ez minden bizonynyal azért van, mert a korabeli szemtanúk különböző alakú, kinézetű, és hatásában eltérő fegyvereket láttak a misszionáriusok — az "Úr kezében".

2. Ismeretes az Isten Júdában,
nagy az ő neve Izráelben.
3. Mert hajléka van Sálemben, és
lakhelye Sionban.

4. Ott törte össze **a kézív vil-**
lámait, paizst, szablyát és a ha-

*939

Amikor az emberek saját szemükkel látták ezen eszközök működését, természetsszerűleg nem értették, hogy mi is az, és hogyan "működik":

6. **Csodálatos előttem e tu-**
dás, magasságos, **nem érthe-**

tem azt.

*940

Hiszen még csak hasonló eszközük sem volt:

4. És **van-é ugyanolyan karod,**
mint az Istennek, mennydörgő

hangon szólasz-é, mint ő?

*941

Ezen harci eszközök valóban hihetetlen dolgokat produkáltak a bibliai időkben.

Nem lévén fogalmuk e fizikai jelenségekről, nevezik a szemtanúk a fegyverek működése közben tapasztalható jelenségeket csodáknak, rettenetességeknek.

34. Avagy próbálta-é azt Isten, hogy
elmenjen és válaszszon magának
népet valamely nemzetség közül,
kisértésekkel: jelekkel, **csudák-**
kal, haddal, hatalmas kézzel, kinyúj-

tott karral, és **nagy rettenetes-**
ségek által, a miképen cseleked-

(*30)

(*356) Józsué könyve 11

*939 Zsoltárok könyve 76

*940 Zsoltárok könyve 139

*941 Jób könyve 40

(*30) Mózes V. könyve 4

Vagy épp csodadolgoknak:

15. Mint az Egyiptom földéről kijö-
vetelednek idején, láttatok vele

csodadolgokat.

(*34)

Ezért természetszerűleg nagy félelem és tisztelet övezte a misszionáriusok "karját":

14. A te karod hatalommal tel-
jes, a te kezed erős, a te jobbod

méltóságos.

*942

34. ábra

*"A te karod hatalommal teljes, a te kezed erős, a te
jobbod méltóságos..."*

Jaj volt annak, akire a misszionáriusok a fegyverüket ráfog-
ták:

31. Rettenetes dolog az élő

Istennek kezébe esni.

*943

Népeket lehetett velük fegyelmezni.

3. Nemzeteket üztél te ki saját ke-
zeddel, őket pedig beplántáltad; né-

peket törtél össze, őket pedig ki-
terjesztetted.

*944

Ezért azokban az időkben, természetszerűleg a technikájuk-
nak köszönhetően, a misszionáriusok voltak a helyzet urai:

6. És monda: Oh Uram, mi atyáink
Istene! nem te vagy-e egyedül Isten
a mennyben, a ki uralkodol a pogá-
nyoknak minden országain? **A te**

**kezedben van az erő és ha-
talam, és senki nincsen, a
ki ellened megállhatna.**

*945

(*34) Mikeás könyve 7

*942 Zsoltárok könyve 89

*943 A zsidókhoz írt levél 10

*944 Zsoltárok könyve 44

*945 Krónika II. könyve 20

Így mikor a misszionáriusok az izraelitákat támogatták, azok gyakran követelték tőlük, hogy vessék be fegyvereiket ellenségeikkel szemben:

11. **Miért húzod vissza kezedet, jobbdodat? Vond ki ke-**

beledből: végezz!

*946

Hiszen sokszor segítettek a misszionáriusok a szorult helyzetben lévő izraelitákon:

7. Ha nyomorúságban vergődöm, megelevenítesz; **ellenségeim** haragja **ellen kinyújtod keze-**

det, és a te jobbkézed megment engemet.

*947

Ilyen esetben a misszionáriusok gyakran személyesen bocsátkoztak harcba a pártfogoltjaik ellenségeivel szemben:

32. És a büntető vessző *(fegyver)* minden sujtását *(lövések)*, a melyet az Úr mérend reá, dobokkal és czi-

terákkal fogjátok kisémi, és Ő **kezét fel-felemelvén, harczol ellene.**

*948

Akárcsak napjaink fegyvereivel...

Mivelhogy ezen szuperfegyvereknek nem volt ellenszerük, ezért a győzelem biztos volt:

9. Erőt vészen a te kezed szorongatódon, és minden ellenségeid kívá-

gattatnak.

*949

Egy alkalommal Ezékiel a "Szent Lélek" segítségével a következő "rádióadást" fogta:

8. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

9. Emberek fia! prófétálj és mondjad: Ezt mondta az Úr: Mondjad: **fegyver**, fegyver! megélesített és meg is fényesített!

10. **Hogy öldököljön**, megélesítettett, hogy **legyen vil-**

lámlása, megfényesítettett...

14. ... **öldöklő kard** az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket.

15. Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak: minden kapujokban **rájok vetem a kard villámlását**, hisz **villámlásra készült**, öldöklésre kifényesítettett!

*950

Itt nem kétséges, hogy maga az "Úr", a misszionáriusok mondják ezeket a szavakat. A cikornyás megfogalmazás ellenére egyértelmű, hogy a saját fegyverükről beszélnek, mely "villámlik" és ölni képes.

Máskor, más időben, amikor a misszionáriusok fegyveresen avatkoztak be, az emberek a következőket látták:

3. Törtető lovag, **kardok villámlása, dárda villanása**, se-

besült tömegek, holtak sokasága, nincs számok az elesettek-

*946 Zsoltárok könyve 74

*947 Zsoltárok könyve 138

*948 Ésaías könyve 30

*949 Mikeás könyve 5

*950 Ezékiel könyve 21

nek; megbotlanak hulláikban.
5. Ímé, rád török, azt mondja a Se-
regek Ura, és orczádra fordítom ru-

hádnakalját, és népeknek mutatom
meg meztelenségedet, és orszá-
goknak gyalázatotat.

^{*951}

A fenti idézetben újra csak szó van a “kard villogásáról”. De ezen felül “dárda villanását” is említi a szöveg. A dárda ugye, szűrőfegyver, nem szokott villogni.

Vitatkozni persze mindennel lehet. Azzal is, hogy a “dárda villanása” költői szókép. És a krónikás a csillogó fémből készült dárda pusztítását akarta ezzel érzékeltetni.

Csakhogy:

11. A nap és a hold megállnak helyö-
kön czikázó nyilaid fényétől és

ragyógó kopjád villanásától.

^(^{*574})

Itt a kopja nem egyéb, mint a “czikázó nyilakat” kilövő fegyver csöve...

De a fegyver működése közben észlelhető fényvillanásokról másutt is szó van:

10. És cselekszem, hogy elbor-
zadjanak miattad a sok népek, s
királyaik rémüljenek el rémülés-
sel miattad, **mikor villogta-**

tom fegyveremet előttök,
s remegni fognak minden szem-
pillantásban, kiki az ő életéért,
zuhanásod napján.

^{*952}

Emlékezzünk vissza, mit mondott Mózes, mikor az úrhajón látta a kísérleti állomáson készült felvételeket?

Ugyanis, mikor Ádám és Éva a tilalmat megszegték, és ezért ki kellett őket toloncolni az állomás területéről, a biztonsági szolgálat fegyverekkel védte a kulcsfontosságú létesítményeket:

24. És kiűzé az embert, és oda he-
lyezteté az Éden kertjének keleti
oldala felől a Kérubokat és a

villogó pallos lángját, hogy őriz-
zék az élet fájának útját.

^(^{*201})

A szövegekben találunk olyan utalást, mely a fegyver egyik jellegzetességére utal.

Emlékezzünk vissza, hogy amikor az izraeliták az Egyiptomból való kijövetel után még hosszú ideig a pusztában vándoroltak, többször is elégedetlenkedés tört ki közöttük.

^{*951} Náhum könyve 3
^(^{*574}) Habakuk könyve 3

^{*952} Ezékiel könyve 32
^(^{*201}) Mózes I. könyve 3

A negyedik fejezetben szoltunk arról, hogy némelyeket ezek közül a misszionáriusok keményen megtoroltak.

De előfordult az is, hogy Mózes a saját testével védte a népét úgy, hogy odaállt a misszionáriusok fegyverének csöve elé:

23. Gondolta, hogy kipusztítja őket;
de Mózes, az ő választottja, **elé-
be állott a részre, hogy elfor-**

**dítsa haragját, hogy el ne
veszítse őket.**

^{*953}

Úgy tűnik, hogy a fegyver csöve nem hengeres alakú, hanem egyfajta “résszerű” volt. Ebből is jól látni, hogy fegyvereik különböztek az általunk ismert fegyvertípusoktól, és minden bizonnyal némelyek ezek közül más fizikai elven működtek, mint az általunk ismertek.

De nem minden esetben alkalmaztak olyan fegyvereket, melyek “tüzes nyilakat” bocsátottak ki.

A szövegekben, megint más helyen, fokozandó a fogalmak zűrzavarát, a szemtanúk a “tüzes nyilakat” “tüzes kígyókként” említik. Valószínűleg azért, mert a lövedékek látványa valami ahhoz hasonló volt:

6. Bocsáta azért az Úr a népre tü-
zes kígyókat, és megmardosák a

népet, és sokan meghalának Iz-
ráel népéből.

^(^{*952})

Érthető is, hisz akit a lövedékek eltaláltak — “megmarták”, azok a kapott seb miatt meghaltak.

Ilyen “kígyókról” másutt is szó van:

3. És ha a Kármel tetején rejtőznék
is el, onnan is előkeresem és
elhozom őket; és ha szemeim elől

a tenger fenekére bújónak is, ott
is parancsolok a kígyónak és meg-
marja őket.

^{*954}

Azaz bárhova is rejtőzzenek, a fegyver elől nincs menekvés.

17. Mert ímé, én vipera-kígyókat bo-
csátok reátok, a melyek ellen nin-

csen varázslás, és megmamak ti-
teket, azt mondja az Úr!

^(^{*551})

Több film, mely bibliai történeteket jelenített meg a filmvásznon, meglehetősen naiv módon valódi kígyókat értett e kifeje-

^{*953} Zsoltárok könyve 106
^(^{*552}) Mózes IV. könyve 21

^{*954} Ámós könyve 9
^(^{*551}) Jeremiás könyve 8

zésekén. Senkinek még csak eszébe sem jutott az, hogy figyelembe kellene venni azt a tényt, miszerint a szövegek túlnyomó többsége több ezer évvel korábban íródott, és esetleg az akkori szemtanúk, nem lévén megfelelő fogalmaik és ismereteik arra vonatkozólag, amit láttak, nem tudták azokat nevükön nevezni.

De a misszionáriusok vetettek be olyan fegyvereket is, melyek napjaink lángszóróihoz voltak hasonlatosak. Azok, akik mindezt a saját szemükkel látták, valójában szintén nem tudták nevükön nevezni a látottakat. Ők csak az olyan tüzet ismerték, mely szerves anyagok elégetésével keletkezik. A misszionáriusok "keze" meg olyan tüzet "fuvallt", melynek mibenlétét nem ismerték. Ezért elnevezték hát ezt a fajta lángot az "Úr búsulásának":

21. És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzeit, hogy benne megolvadjatok.
22. A mint megolvad az ezüst a ke-

rencze közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok.

*955

Eléggé egyértelmű, hogy "az Úr búsulásának tüze" és az "Úr haraja" ugyanazt a lángszóró tűzéhez hasonló tűzfajtát jelenti. Ezt gyakran láthatták a korabeli szemtanúk:

5. És én kinyújtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és ha-

raggal, búsulással és nagy felindulással.

*956

Ezek a fegyverek természetyszerűleg mindent felégették:

25. Ímé, én ellened fordulok, te romlásnak hegye, azt mondja az Úr, a ki az egész földet megrontottad, és ki-

nyújtom reád kezemet, és levetlek téged a kőszikláról, és **kiégett hegygé teszek téged.**

*957

A misszionáriusok ezen megtorló akcióit említik a szövegek gyakran az "Úr ítéleteként":

16. Mert az Úr tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek

az Úrtól megöltek.

*958

*955 Ezékiel könyve 22

*956 Jeremiás könyve 21

*957 Jeremiás könyve 51

*958 Ésaías könyve 66

De olyan is előfordult, amikor a misszionárius fegyveresek szorult helyzetben a saját testi épségüket védték fegyverükkel:

16. És látá, hogy nincsen senki, és álmélkodott, hogy nincsen közbenjáró; ezért karja segít néki, és igazsága gyámolítja őt.

*959

5. Körültekinték és nem vala segítő, s álmélkodám és nem vala gyámolító, és segített nékem karom, és haragom gyámolított engem!

*960

Ekkor fegyvereik tüzét — az “Úr haragját” — az ellenségre irányították.

Egyelőre csak megjegyzem, mert később látni fogjuk, hogy az “igazság”, mely az “Urát” gyámolítja, védi, nem egyéb, mint a misszionárius fegyveresek védőöltözékének egy része.

Később bővebben fogunk még szólni a fegyveresek öltözékének azon részéről, melyek testi épségüket védték. Jelen esetben olyan pajzsot említenek a szövegek, melyek a fegyverek lövedékei — “tüzes nyilak” — ellen védenek:

16. Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, a melyvel ama gonosznak

minden tüzes nyilát megolthatjátok;

*961

Emlékezzünk vissza arra, mikor a misszionáriusok Nabukodonozort, Babilon uralkodóját támogatták. Megtudtuk, hogy személyesen vettek részt Jeruzsálem ostromában. “Mérőkötélükkel” a várost védő fal egy részét felrobbantották. Ugyanis számukra csak a frigyláda megszerzése volt a cél.

Ekkor azok szintén ilyen fegyvereket használtak, melyek “búsulást”, “haragot” produkáltak:

4. Feszítette kezívét, mint valami el-lenség, **kinyújtá jobbkezét, mint támadó, és megölt min-**

dent, a mi a szemnek kíváncsú; Sion leányának sátorában, **mint a tüzet önté ki búsulását.**

(*563)

Itt immár sokadszor újra csak fel kell tennem a kérdést: az általánosan elfogadott nézet, mely az “Urát” mindenható és vég-

*959 Ésaías könyve 59

*960 Ésaías könyve 63

*961 Pál efézusbeliekhez írt levele 6

(*563) Jeremiás siralmi 2

35. ábra

*“...kinyújtá jobbkezét, mint támadó, és megölt
mindent...”*

telenül jóságos személyként jeleníti meg, vajon mit kezd ezekkel a biblikus szövegekkel?

Több ízben a misszionáriusok járműveikről is bevetették fegyvereiket:

18. A felhők vizet ömlesztének; megzendülének a fellegek, és **a te nyí-laid széllyel futkostanak.**

^{*962}

14. És megjelen felettök az Úr, és **nyíla repül mint a villámlás;** az Úr Isten kürtöt fuvall (*hajtómű hangja*), és déli szelekben (*meleg légáramlat követi*) nyomul elő.

^{*963}

A járműveik rendszerint hangos robaj kíséretében jelentek meg. Az igen erős hangot — “megzendülének a fellegek” — a járművek hajtóművei keltették. De mivel nyilvánvaló, hogy gyakran más-más típusú szerkezeteket láttak, ezért azoknak a hangja, mint napjaink különböző típusú légi járműveinek a hangja is, eltérő volt. Ezért említik egyszer a szövegek kürtzengésként, másszor meg erős vizek zúgásaként vagy égzengésként.

Sűrűn láthattak ilyen dolgokat az izraeliták ellenségei. Mert minden alkalommal, amikor csatába vonultak, a misszionáriu-

^{*962} Zsoltárok könyve 77

^{*963} Zakariás könyve 9

sok fegyveres járműveikkel rendszerint “besegítettek” a csata eldöntésébe.

5. Uram...

6. Lövelj villámot és hányd szerte

őket; bocsásd ki nyilaidat és vedd el eszöket.

*964

Gyakran hasonló módon zavarták meg a misszionáriusok az ellenséget, “nyilaikkal” a fegyveresek között zűrzavart és pánikot keltve “vették el eszöket”, hozzásegítvén az izraelitákat a győzelemhez.

A járműveket, melyek lövéseket adtak le, gyakran kísérte igen erős légmozgás:

28. **Nyilai élesek**, és minden ő kézívei felvonvák, lovai körme (*járműveik*), miként a kova (*a haj-*

tóművek lángja), és kerekei mint a forgószelek;

*965

De a mozgó járművekről ugyanúgy vetettek be lángszóróhoz hasonló eszközöket is:

30. És megzendíti az Úr dicsőséges szavát (*a jármű hajtóműveinek a hangja*), **karjának lesujtását** megmutatja megbúsult **haragja-**

ban és emésztő tűz lángja-
ban, vízáradással, zivatarral és jég-
eső kövével.

*966

Előfordult, hogy a szemtanúk végképp nem tudták nevén nevezni azt a járművet, mely közeledett. Csak a méreteire utalnak, és a jármű mozgását követő jelenségekre:

2. Imé, egy erős és hatalmas jó az Úrtól (*jármű*), mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész (*igen erős légmozgás*), mint özönlő

erős vizeknek áradása (*a hajtóművek hangja*): földhöz veri kezével (*fegyver*) azt!

*967

Ehhez hasonló, de sokkal beszédesebb szövegrészeket is találunk, melyekből már korábban idéztünk. Ilyen például a Habakuk próféta könyvében szereplő leírás, mely korabeli szemtanúk elbeszélése nyomán jegyeztetett le.

Ez arról szól, hogy két különböző típusú légi jármű közeledik. Az egyiket “Istenként”, míg a másikat “Szentként” említi. Hangjuk erős, messzire elhallatszik, és mindent betölt.

A közeledő jármű hajtóműveinek fénye — a dicsőség — már távolról látszik.

*964 Zsoltárok könyve 144

*965 Ésaías könyve 5

*966 Ésaías könyve 30

*967 Ésaías könyve 28

Egyre közeledik, míg végül a földfelszín felett lebegve megáll. Céloz. És lő...

A lövés detonációja, és a lövedék becsapódása következtében keletkezett robbanás hangja mindent megrenget.

A célba talált lövedék a becsapódás környezetében mindent megsemmisít:

3. Isten a Témán felől jön, és a Szent a Páran hegyéről *(két különböző járműtípus)*. Sélah. Dicsősége elborítja az eget *(a hajtómű fénye, ragyogása)*, és dicséretével megtelik a föld *(a jármű hangja, mindent betölt, oly hangos)*.

4. Ragyogása mint a napé *(a hajtómű fénye olyan fényes, mint a Nap)*, sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke.

5. Előtte döghalál jár *(a fegyverei miatt)*, és nyomaiban forró láz támad.

6. Megáll és méregeti a földet *(megáll a jármű és céloz)*, pillant *(fényfelvillanás — elsül a fegyver)* és

megrendíti a népeket *(a lövedék robbanásának detonációja)*, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok *(a lövedék robbanásakor mindent szétrobbant, és nem marad semmi)*; az ő ősvényei örökkévalókl

8. A folyók ellen gerjéd-t fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-e, vagy a tengerre bőszytél-e fel, hogy lovaidon és diadal-szekereiden robbogsz? *(A misszionáriusok harci járművei.)*

11. A nap és hold megállnak helyökön cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától.

*968

A lövedékeket “cikázó nyilakként”, az azokat kibocsátó fegyver csövét “ragyogó kopjaként” említi. A fegyver csövének a lövéskor intenzív fényvillanás — torkolattűz látható.

Tisztelt olvasó, ugye emlékszik arra a mozzanatra, amikor a Vörös-tengernél a menekülő izraelitákat védve az angyal “rápillantott” az egyiptomiak táborára, nagy zűrzavart keltve ezzel közöttük?

24. És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az Égyiptombeliek táborára a tűz- és

felhőoszlopból és megzavará az Égyiptombeliek táborát.

(*52)

Ez az üldözők táborára leadott lövést jelentett.

Most, az új ismeretek birtokában eléggé egyértelmű, hogy Sodomában a Lótot meglincselni készülő tömeget az angyalok fegyverükkel fékeztek meg:

10. De kinyújták azok a férfiak kezeit, és bevonák Lótot magokhoz a házba és bezárák az ajtót.

11. Az embereket pedig, kik a ház ajtaja előtt valának, vaksággal verék meg kicsinytől nagyig, annyira, hogy elfáradának az ajtó keresésében.

(*268)

*968 Habakuk könyve 3

(*52) Mózes II. könyve 14

(*268) Mózes I. könyve 19

Mint már korábban említettük, azok, akiket az "angyalok keze" által leadott lövések eltaláltak, a helyszínen életüket veszítették. Míg másokat a fegyverből leadott lövések közben felvilágosító erős fény vakított el egy időre.

De ehhez hasonló eset, mikor Pál apostol hirtelen haragjában előkapta az "Úr kezét" és ráfogta az okvetetlenkedő Elimásra, aki akadályozta őt abban, hogy Sergius Paulus helytartónak kifejtse az új eszmerendszer alapjait.

Ráfogta, és "elsütötte". Ettől Elimás egy időre látáskárosodást szenvedett. (*905)

Na de visszatérve a Habakuk könyvében idézett leíráshoz, hozzá hasonlókat másutt is találunk. Például Náhum próféta könyvében:

3. Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. **Szélvészben és viharban van az Úrnak útja,** és lábainak pora a felhő.
4. Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden folyamot kiszáraszt. Elfonnyad a Bászán és a Kármel, és a Libánon virága elfonnyad.
5. A hegyek reszketnek előtte (detonációs hangrobaj), és a halmok

szétmállanak. **Tekintetétől megrendül a föld,** és a világ, és minden, a mi rajta él (fegyverfényének felvillanása).
6. Ki állhatna meg **haragja** előtt, és ki bírhatná ki **búsulásának tüzét?** (fegyver tüze, lángja) **Heve szétfoly, mint a láng, és a kőszálak is szétporlanak tőle.**

*969

Itt arról van szó, hogy egy jármű közeledik. Amerre elhalad, "vihar és szélvész" tapasztalható.

A hajtóműveinek hangja igen erős, és minden rezonál rá — "a hegyek reszketnek előtte".

Amikor lövéseket ad le, azokat igen erős detonáció kíséri. A lövéseket és a torkolattüzet nevezi a szemtanú "tekintetnek".

Sőt más fegyvereket is bevet, melyek hatását "búsulás tüzeként" említi a szöveg. Olyan nagy hőhatással jár ez, hogy minden megég, "a kőszálak is szétporlanak tőle".

Nos, kedves olvasó, úgy hiszem, eléggé egyértelmű, hogy a Bibliában szereplő leírásoknak az égvilágon semmi közük a miszticizmushoz. Hiszen olyan korban élő emberek jegyezték le a látottakat, mikor még sok fizikai jelenséget nem ismertek, így az elmondásuk is igen leegyszerűsített. Ha viszont helyükre rakjuk ezeket a fogalmakat, akkor egy csapásra minden értetővé válik.

*969 Náhum könyve I

A FEGYVER HATALMA

A vallás előszeretettel használja szinonimaként az Isten szóra az "Úr" kifejezést. De gyakran előfordul e kifejezések együttes használata is: "az Úr Isten" szókapcsolat.

Vajon honnan ered a gyakorta használt "Úr" kifejezés?

Nos, gondolom, senki sem kételkedik abban, a korábbi részek olvasán, hogy több ezer évvel ezelőtt az emberiség akkori technikai színvonalához képest azok a fegyverek, melyeket a misszionáriusok birtokoltak és néha használtak is, fényévnyi távolságokra voltak az akkor használatos korabeli harci eszközöktől.

Hiszen az emberek a csatákban szúró és vágó fegyverekkel küzdöttek. Persze az íj, mint a nyíl vessző kilövő eszköze is hadrendbe volt állítva.

Így mondhatnánk, hogy az erőviszonyok az egymás ellen hadat viselő felek között a fegyverzetüket tekintve ki voltak egyenlítve. Ugyanis többnyire a létszámbeli fölény döntötte el az ütközetek kimenetelét.

Viszont ezekkel a kezdetleges fegyverekkel szemben a misszionáriusok rendkívül fejlett technikával rendelkeztek.

Csak egy pillanat erejéig képzeljük el, micsoda erőfölényt jelentett volna több ezer évvel ezelőtt, ha mondjuk valaki rendelkezett volna egy kézi golyószóróval. Nyilvánvaló, hogy ez az eszköz akkora hatalmat biztosított volna neki, hogy uralkodni tudott volna a környező népek felett. Egyre terjesztve, szélesítve birodalmát.

Ha most eltöprengünk ezen, csak a rend kedvéért megemlítem: Babilon uralkodója, a nagyhatalmú Nabukodonozor is egy ilyen eszköznek köszönhetette hatalmát. Segítségével volt képes oly nagyra kiterjeszteni birodalmát.

24. És megerősítem Babilon királyának karjait, és **adom az én fegyveremet kezébe**, és eltöröm a Faraó karjait, és nyögni fog előtte, mint a megsebesültek szoktak.
25. Megerősítem azért Babilon ki-

rályának karjait, a Faraó karjai pedig leessenek, hogy **megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe**, hogy azt ki-nyújtsa Égyiptomnak földje ellen.

(*580)

Természetesen ott voltak a babiloni birodalom fegyveres csapatai. A misszionáriusoktól kapott egyetlen szuperfegyver azonban sok-sok haddal ért fel. Hiszen nem volt ellenszere.

Azt persze nem lehet állítani, hogy Nabukodonozor saját kezűleg használva azt, aratta volna sorra a győzelmeit. Ez az eszköz leginkább az elrettentésre szolgált.

Ugyanakkor a misszionáriusok azért adtak Nabukodonozornak egyet a fegyvereik közül, hogy azt Egyiptommal szemben használja. Vajon miért?

Emlékezzünk vissza, hogy mikor Egyiptomban kirobbant a rabszolgalázadás, Mózes és Áron a fáraó előtt különféle "csodákat" cselekedett az "Isten vesszejével". Ezek azonban nem ijesztették meg Egyiptom uralkodóját, mert a szövegek azt állítják, hogy a fáraó varázslói szintén képesek voltak hasonló jelenségeket produkálni. (* 17/11)

Vajon hogyan?

Ne feledjük, hogy a fáraót az alattvalói istenként tisztelték. Ezt elsősorban annak köszönhette, hogy birtokában olyan eszközök voltak, melyek abban a korban hihetetlen dolgokra voltak képesek.

De honnan voltak ezek a birtokában?

Egy szövegrész utal erre:

24. Ama napon Izráel harmadik lesz Egyiptom és Assiria mellett; áldás a földnek közepette;
25. Melyet megáld a **seregeknek**

Ura, mondván: Áldott népem, Egyiptom! és kezem munkája, Assiria! és örökségem Izráel!

(*18)

Korábban a misszionáriusok, még Mózes előtt, jó kapcsolatokat ápoltak Egyiptom uralkodóival. Nyilván akkor kerültek ezek az eszközök a birtokukba. Nem földi szövetségeseik ajándékozták azokat nekik.

Ám a kapcsolat a későbbi uralkodók magatartása miatt romlani kezdett. Míg végül a rossz viszony az invázió éjszakáján történt eseményekben csúcsosodott ki.

A megromlott és később teljesen megszakadt kapcsolat ellenére, a trónon soron következő uralkodók birtokában megmaradtak ezek az eszközök. Így mikor Nabukodonozor uralma alá akarta hajtani Egyiptomot, csapataival szemben ott álltak az egyiptomi fegyveresek, és... a misszionáriusoktól korábban kapott eszközök. Ezeknek köszönhetően Nabukodonozor talán mégoly nagy létszámfölénye sem ért sokat.

(*18) Ésaías könyve 19

Az eseményeket segítettő, a misszionáriusok ez okból adták szuperfegyverüket Nabukodonozornak. Így az erőviszonyok kiegyenlítetté váltak — a fáraó szuperfegyverével szemben Nabukodonozor szuperfegyvere állt. Az egyiptomi csapatok ellenében pedig a nagy létszámú babiloni fegyveres erők.

A helyzet illetően való állása mellett az Egyiptom ellen viselt hadjárat kimenetele nem lehetett kétséges.

Így egyetlen szuperfegyver is óriási hatalmat biztosított birtoklójának.

Ha csak egyetlen, vagy talán néhány fegyver ekkora hatalmat biztosított a birtoklójának, akkor képzeljük el, hogy abban az időben a misszionáriusok micsoda hatalommal bírhattak a Föld népei felett. Így minden esetben és minden időben ők voltak a helyzet urai. Ezt többször is az uralkodók tudomására hozták:

14. Kinyújtom azért kezemet reájok, és teszem a földet kietlen pusztasággá *(a fegyverek hatása)*, a pusztától fogva Dibláig minden lakóhelyükön, **hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr!**

*970

10. **Fegyver miatt hulljatok el,** Izráel határán itéllek meg titeket, **és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.**

*971

Lehet persze vitatkozni, hogy az “Úr” itt arra céloz, hogy majd idegen fegyveres csapatokat hoz Izráelre a környező népek közül, ámde:

17. És cselekszem rajtok nagy bosszúállásokat fenyítő haragomban, hogy megtudják, hogy

én vagyok az Úr, ha bosszúmat állok rajtok.

*972

Itt nem kétséges, hogy a misszionáriusok fegyvereiről van szó, és nem a környező népek csapatairól.

Sok ilyen és ehhez hasonló idézet található még a Bibliában, melyek mind-mind azt hangsúlyozzák, hogy a misszionáriusok szupertechnikájuknak köszönhetően voltak a helyzet urai.

Nos, újra csak azt kell mondanom, hogy az összes eddig idézett szövegrész és a későbbi fejezetekben is szereplő szövegek egyértelmű és kétségbevonhatatlan bizonyítékul szolgálnak egy nem földi eredetű társadalom meglétére, és annak bolygónkon kifejtett tevékenységére.

De nemcsak azt tudjuk meg a Bibliából, hogy hogyan és milyen módon avatkoztak be a Földön zajló eseményekbe, ha-

*970 Ezékiel könyve 6

*971 Ezékiel könyve 11

*972 Ezékiel könyve 25

nem a későbbiekben önmagukról, saját történelmükről is közölnek velünk részleteket.

De mielőtt ezeket a biblikus szövegeket taglalnánk, előbb lássunk néhány járműtípust ezen nem földi társadalom szuperfejlett járműarzenáljából.

TIZEDIK FEJEZET. FÖLDÖNKÍVÜLI JÁRMŰVEK

A korábbi kilenc fejezet során számos érdekesebbnél érdekesebb információra leltünk a szent írásokban. Úgy hiszem, mivel csupán azon szövegrészek száma is, melyeket ez idáig idéztem a Bibliából, megközelíti az ezret, feljogosít arra, hogy hivatkozzam a korábbiak során kialakított KÉPre.

Ez arról tanúskodik, hogy a szövegek egy nem földi eredetű társadalom képviselőinek bolygónkon kifejtett tevékenységéről szólnak.

Arról is megbizonyosodtunk, hogy ez a civilizáció ismereteit, tudását, technikai színvonalát tekintve messze előttünk jár. Ugyanis, mikor még Mózes korában az emberek nagyon kezdetleges eszközökkel rendelkeztek, akkor már ezen távoli lakott világ képviselői csillagközi utazásokat hajtottak végre. Nem is beszélve arról, hogy ott voltak a kezdeteknél...

Azt is megtudtuk, hogy nagyon fejlett fegyvereik, harci eszközök voltak. Ezeket gyakran vetették be járműveikről.

A szövegekben többféle járműtípus is említve van. Velük fogunk most foglalkozni és megpróbálunk valami közelebbit megtudni róluk.

Természetesen, mivel ez a könyv minden bizonnyal erősen sérteni fogja az egyház dogmarendszerét és kialakított világképét, ezért valószínűleg a teljes elutasítás lesz rá a válasz.

De mint fentebb említettem, az általam eddig idézett közel ezer szövegrészlettel szemben a bírálók vajon hány idézetet tudnak a saját álláspontjuk igazolására felhozni?

Mindannyian tudjuk jól, hogy ezek száma mindössze több tucat, esetleg száz.

De ez érthető is. Mert a Bibliában, különösképpen az Ótestamentumban található többi leírással a "hivatalos szemlélet" nem tud mit kezdeni. Ennek az oka egyszerű és érthető: a közép-korban, amikor ezeket megpróbálták értelmezni, még nem rendelkeztek az ehhez szükséges tudományos ismeretekkel. Ennélfogva az akkori magyarázatok is enyhén szólva valóságtól elrugaszkodottak voltak.

Hiszen akkor ugyan el tudták-e képzelni, hogy a levegőbe nemcsak a szárnyakkal rendelkező madarak tudnak felemelkedni, hanem annál sokkal-sokkal nehezebb szerkezetek is?

Még néhány száz évvel ezelőtt is csak álomnak tűnt, hogy az ember valaha is repüljön. Ugyan hogyan? Talán legfeljebb ha szárnyai nőnek...

Ezzel szemben ma senki nem csodálkozik azon, ha a magasban a feje fölött elhúz egy több száz tonnás utasszállító gép. Ugyan ki tekintené ma ezt csodának?

Akkor sem emlegetünk csodát, mikor egy vadászgép a hangsebesség többszörösével, hatalmas dübörgéssel a magasban tovaszágul. De még az ember Holdra lépése is immáron történelem.

Így hát azoknak, akik az itt leírtakat mereven elutasítják, mint istentagadó, majdhogynem eretnek gondolatokat, csak annyit válaszolok: ha kétségbe vonják az itt leírtakat, akkor azzal megkérdőjelezzik a Biblia legitimitását is. Mert ekkor a szent szövegeket is elutasítják. Ezzel pedig megingatják magának az egyháznak az alapjait, hisz az általa hirdetett dogmarendszer azokon alapszik.

ANGYALOK

Kezdjük talán a mindenki számára jól ismert "angyal" fogalmával.

Napjainkban az emberek úgy képzelik el ezeket, mint fehér ruhába öltözött emberalakokat, akiknek szárnyuk van.

36. ábra

Vajon így néznek ki az angyalok?

37. ábra

Vagy talán így?...

Gyakran hasonlítják őket a szentképeken dundi gyermekekhez, akik magát az ártatlanságot, a büntelenséget képviselik. Sőt a szülők is gyakran szólítják gyermeküket úgy, hogy "angyalom".

De egy másik elképzelés szerint Jákób egykoron egy angyallal birkózott (* 1065). A szövegek szerint Jákób magával a Mindenhatóval birkózott, aki mindenhatósága ellenére sem tudta őt legyőzni...

De ez egy cseppet sem zavarta Gustave Dore-t, az alábbi kép alkotóját abban, hogy 1866-ban sajátosan "rekonstruálja" az egykor történeteket:

38. ábra
Az "Úrral" birkózó Jákób...

Nos, hát valóban így néznek ki az angyalok?

Napjainkban, a tudományos ismeretek fényében nem igazán tudunk mit kezdeni ezekkel a szárnyas emberalakokkal. Ezért a tudomány a "mese" vagy "mitosz" jelzővel illeti őket. Melyet minden bizonnyal az idők során az emberek fantáziája alkotott. Ugyanis tudjuk jól: biológiai képtelenség, hogy egy embernek szárnya nőjön, és ezekkel csapkodva repüljön a levegőben.

Így hát ezzel el is intéztük a kérdést. Slussz passz...
Vagy talán mégsem?

Lehet, hogy ez a kép egy félreértés következménye? És min-
dennek van valóságalapja?

Nos, hát próbáljuk meg körbejárni a témát.

A régmúltban az emberek gyakran találkoztak olyan ismeret-
len személyekkel, akik külsejüket tekintve eléggé furcsa ki-
nézetűek voltak. Ezek szinte minden esetben a magasból ér-
keztek, és hasonló módon távoztak.

A korabeli szemtanúk a megfelelő tudományos ismeretek hí-
ján természetszerűleg nem tudták a látottakat pontosan nevü-
kön nevezni. Így a leírásokban összerosódik két egymástól
jól elkülöníthető fogalom. Ezek közül az egyik: az angyal, mint
fegyveres személy, aki egy nem földi civilizáció tagja.

A másik egy járműtípus-angyal, mely a levegőben képes köz-
lekedni, és melynek a fedélzetén tartózkodnak a fegyveres sze-
mélyek.

Mivel ez a két teljesen különálló fogalom a szövegekben ösz-
szemosódik, ezért a középkor folyamán magyarázatként szü-
letett a szárnyas emberalak fikciója. Hiszen a szövegek angya-
lokként ismeretlen személyeket említenek, melyek néha jár-
nak, néha meg repülnek...

Hogyan repülhet egy emberalak? — kérdezgethették egymás-
tól a középkorban élő szerzetesek, akik a szövegekben leírta-
kat próbálták értelmezni.

Hiszen el sem tudtak olyan szerkezeteket képzelni, melyek
annak ellenére, hogy a levegőnél sokkal nehezebbek, mégis
repülnek. Talán csak a madarak...

Azoknak meg szárnyuk van.

Heuréka! — kiálthatott fel az a barát, aki ezt a problémát meg-
oldotta.

Hát persze! A dolog nagyon egyszerű! Az angyalok emberala-
kok, akik minden bizonnyal szárnyakkal rendelkeztek! Akár-
csak a madarak...

Így semmi akadálya nem lehetett annak, hogy szárnyaikkal
csapkodva emelkedjenek fel a magasba. És a madarakhoz ha-
sonlóan szeljék fenn az eget.

Így megjelent hát a keresztény vallásban a szárnyas ember-
alak...

No de lássuk, mit mondanak minderről a szövegek.

Mózes első könyvében találkozhatunk először ezekkel a személyekkel. Mint megtudtuk, Mózes a misszionáriusok vendége volt mintegy negyven napig. Akkor jutott azon ismeretek birtokába, melyeket a harmadik fejezetben tárgyaltunk.

Olyan történesekről beszél, melyek sok-sok idővel előtte történtek, melyeknek semmiképp nem lehetett szemtanúja.

Ezek egy olyan korról szólnak, amikor a misszionáriusok még jó kapcsolatokat ápoltak a földi emberekkel. Melyek idővel, általunk nem ismert okok miatt, megromlottak. Akkor közismert tény volt ezen nem földi társadalom bolygónkon való jelenléte.

Az emberek ismerték, és félve tisztelték őket. Mivel olyan dolgokra voltak képesek, amilyenekre ők maguk nem. Például repülő szerkezeteik voltak...

Akkoriban több támaszpontjuk is volt a térségben. Ezek, akárcsak napjainkban a katonai bázisok, szigorú őrizet alatt álltak. Fegyveres katonák járőröztek a támaszpontok körül, nehogy illetéktelenek közelítsék meg azokat.

Egy alkalommal Jákób ilyen misszionárius fegyveresekkel találkozott, akik járőröztek:

1. Jákób tovább méne az ő útján,
és szembe jövének vele az Isten
Angyalai.

2. És monda Jákób mikor azokat
látja vala: Isten tábora ez...
*973

Mint említettem, nyílt titok volt abban az időben, hogy ezen nem földi eredetű társadalom képviselői katonai támaszpontokat hoztak létre a térségben, Jákób is azonnal megértette: mivel járőröző fegyvereseket lát, ezért egy ilyen támaszpont van a közelben — "Isten" tábora.

Adott esetben az angyalok fegyveres személyeket jelentenek, akárcsak egykoron Sodomában:

1. Mikor a két angyal estére Sodomába jutott, Lót Sodoma kapujában ül vala, és a mint meglátá őket Lót, felkele eléjök, és arczzal a földre borúla.
2. És monda: Ímé én Uraim kérlek,

térjetek be a ti szolgátok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat; reggel korán felkelhettek és indulhattok útatokra. Azok pedig mondának: Nem, hanem az utcán hálunk meg.
(*264)

Nyilván öltözküket tekintve voltak furcsák. Mivelhogy fegyveresek, katonák voltak, ezért az öltözkükön is voltak olyan

*973 Mózes I. könyve 32

(*264) Mózes I. könyve 19

eszközök, melyek a védelmüket és a kapott feladat eredményes teljesítését szolgálták.

A magyar nyelv szavaiban megőrzött egy nagyon érdekes szót — „angyalbőrben”. A szó önmagában nyilván azt jelenti, hogy angyal bőrében, azaz öltözékében van. Hogy mit jelent, azt mindenki jól tudja: arra a személyre mondjuk, aki katonai szolgálatot teljesít.

Angyalbőrbe bújt — felöltötte a katonai egyenruhát, vagyis azt az egyenöltözéket, melyet a fegyveres erők katonái viselnek.

Ha csak ennyit tudunk, akkor ezt a szót legfeljebb a nyelv egyik népszerű megfogalmazásának, örökségének tekintjük, melynek nem igazán ismerjük az eredetét. Azt, hogy miért nevezik a katonaruhát — angyalbőrnek.

De ha az angyal fegyveres személyt, egyfajta misszionárius katonát jelent, akkor azonnal érthetővé válik a szó eredete. Mert aki napjainkban katonai uniformist visel, az úgy néz ki, mint sokkal korábban az angyalok. Tehát az ő „bőrükbe bújt”, az öltözékükre hasonlít a viselete...

Visszatérve Sodomához: az emberek tudtak a misszionáriusok létezéséről. De a viszony köztük és az emberek között már nem volt túl jó.

Ezért a fegyveresek tisztában voltak azzal, hogy már csak a megjelenésükkel is veszélybe sodorhatják a sodomai ügynököket, Lótót.

Aggodalmuk megalapozottnak bizonyult, mikor a Lótót meglinceselni készülő tömeget fegyvereikkel kellett megfékezniük.

A fogalomzavar ott kezdődik, mikor az angyal szó járművet takar.

Az első ilyen gond a történetek legelején jelentkezik. Mikor Mózes állítólag az „égő csipkebokornál” az Úrral beszélt. Mindenki meg van győződve arról, hogy Mózes a csipkebokornál az „Úrral”, magával az Istennel beszélt. Csak valami nem teljesen érthető:

2. És megjelenék néki **az Úr angyala** tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy

ímé a csipkebokor ég vala; de a csipkebokor meg nem emészte-tik vala.

(*1)

(*1) Mózes II. könyve 3

Nos, egy angyal jelent meg, de mégis az Úr beszélt hozzá:

6. És mondta: **Én vagyok a te atyádnak Istene**, Ábrahám-nak Istene, Izsáknak Istene és Já-

kóbnak Istene. Mózes pedig el-rejté az ő orcáját, mert fél vala az Istenre tekinteni.

(*2)

Most akkor hogy is van ez? Angyal jelent meg neki, mégis az Istennel beszélt.

Hiszen a szövegek újra csak hozzáteszik:

30. És negyven esztendő elteltével megjelenék néki a Sínai hegy pusz-

tájában **az Úrnak anyala** csip-kebokornak tüzes lángjában.

(*306)

Ugyanígy érthetetlen, mikor az Egyiptomból való menekülés közben az izraelitákat egy angyal vezette:

20. Ímé én **angyalt bocsátok el te előtted**, hogy megőrizzen

téged az útban, és bevigyen arra a helyre, a melyet elkészítettem.

(*41)

Ez az angyal nappal felhőoszlopban, éjjel meg tűzoszlopban haladt a vándorlók előtt:

21. **Az Úr pedig megye vala előttök** nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik,

hogy éjjel és nappal mehessenek. 22. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

(*43)

Ezt olvasva megint csak arra gondolunk, hogy maga az Isten haladt az emberek előtt.

Viszont, mikor az üldözők beérték a menekülő izraelitákat a Vörös-tenger partjánál, a helyzet válságosra fordult:

19. Elindula azért **az Istennek Anyala**, a ki jár vala az Izráel tá-bora előtt, és méne mögējők; a felhőoszlop is elindula előlök s mögējök álla.

20. És oda méne az Égyiptombe-liek tábora és az Izráel tábora kö-zé; így lón a felhő és a setétség; az éjszakát pedig megvilágosítja va-la. És egész éjszaka nem közeli-tettek egymáshoz.

(*49)

Itt újra csak angyalról van szó.

Ha úgy képzeljük el az angyalokat, mint férfialakokat, akkor nem világos, hogy egy ilyen "férfiú" hogyan haladhatott a me-netoszlop előtt nappal felhőoszlopban, éjjel pedig tűzoszlop-ban?

(*2) Mózes II. könyve 3

(*306) Az apostolok cselekedetei 7

(*41) Mózes II. könyve 23

(*43) Mózes II. könyve 13

(*49) Mózes II. könyve 14

Az sem érthető, hogy mikor az üldözők az üldözötteket beérték, hogyan világíthatta meg a két tábornok egymástól elválasztó terepet éjjel.

Ilyen szemszögből szemlélve a leírtakat semmilyen épkezláb magyarázatot nem tudunk erre adni. Így a végkövetkeztetés nyilvánvaló: az angyal egy emberhez hasonló lény, de mivel ilyenekre képes, ezért misztikus, természetfeletti képességekkel bír. Ugye?

De.

Ha ezekben az esetekben az angyal járművet jelent?

Akkor érthető, hogy honnan a tűz és a felhő, mely rendszerint az angyalal járt együtt. Ugyanis ezek nem egyebek, mint a jármű hajtóművei működése közben tapasztalható jelenségek.

Ugyanígy összemosódik e két fogalom Gedeon történetében:

11. És eljőve az Úrnak angyala, és leüle ama cserfa alatt, a mely Ofrában van, a mely az Abiézernemzettségéből való Joásé vala, és az ő fia Gedeon éppen búzát csé-

pelt a pajtában, hogy megmentse a Midiániták orczája elől.

12. Ekkormegjelenék néki az Úrnak angyala, és monda néki: Az Úr veled, erős férfiú!

(*376)

Eléggé egyértelmű, hogy az angyal, aki vele beszélt — egy személy volt. Viszont távozni már járművön távozott:

21. Ekkor kinyújtá az Úrnak angyala pálczájának végét, mely a kezében vala, és megérinté a húst, és a kovásztalan kenyeret;

és tűz jött ki a kősziklából, és megemészté a húst és a kovásztalan kenyeret. Az Úrnak angyala pedig eltűnt az ő szemei elől.

(*376)

Azaz a jármű startolt. A hajtóművéből előcsapó lángok mindent megemésztettek, így az áldozatként odatett ételt is.

Röviddel ezután a jármű, fedélzetén azzal a személlyel, akivel Gedeon beszélt, eltűnt.

Viszont egy másik történetben az angyal misszionárius "orvosokat" jelent. Hisz Sámson fogantatása művi úton történt. Erről korábban részletesen szoltunk.

3. És megjelent az Úrnak angyala az asszonynak, és monda néki: Ímé most magtalan vagy, és nem szültél; de terhes leszesz, és fiat szülsz.

4. Azért most megőjjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant.

(*379)

(*376) Bírak könyve 6

(*379) Bírak könyve 13

Ez az ismeretlen személy, akárcsak egy orvos, ellátta Manoah feleségét, a későbbi Sámson anyját tanácsokkal, majd távozott:

20. Tudniillik, mikor **a láng felcsapott** az oltárról **az ég felé**, az oltár **lángjában felszállott az**

Úrnak anygala. Mikor pedig ezt meglátták Manoah és az ő felesége, arczzal a földre borultak.

(*381)

Egy járművön távozott az “égbe”. Hiszen a hajtóművekből előcsapó láng látványa és a vele együtt járó intenzív hangjelenség halálra rémítette a két embert.

Jól elkülöníthető egymástól az a két különálló fogalom, amit a szövegek értelmezői rendszerint egybemosnak: az angyal mint személy, és az angyal mint jármű.

Ha feltételezzük, hogy az angyal a misszionáriusok járműarzenáljának egyik járműve, akkor az is érthetővé válik, hogy Mózes korában a Sion hegyén egy ilyen szerkezet landolt.

Arra ugyanis következtettünk a leírásokból, hogy egykoron a Sion hegyére egy nagy méretű jármű ereszkedett le:

16. És lőn harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lőn a hegyen és igen erős kűrtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép.
17. És kivezeti Mózes a népet a táborból az Isten elejibe és megállának a hegy alatt.

18. Az egész **Sinai hegy** pedig füstölög vala, mivelhogy **leszállott arra az Úr tűzben** és felmegy vala annak füstje, mint a kemenczének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala.

(*84)

A hivatalos verzió szerint a hegyre maga az Isten szállt le. Ugyanakkor a korábbiakban taglaltuk, hogy mindezek a fizikai jelenségek, melyek a leírásban szerepelnek, egyértelműen a landolt jármű hajtóműveinek működése közben voltak észlelhetők.

Ebben a szövegek meg is erősítenek minket:

38. Ez az, a ki ott volt a gyűlekezetben a pusztában **a Sinai hegyen vele beszélő angyal-**

lal és a mi atyáinkkal: ki élő igéket vőn, hogy nekünk adjja; (*93)

(*381) Bírák könyve 13

(*84) Mózes II. könyve 19

(*93) Az apostolok cselekedetei 7

Tehát a Sion (Sinai) hegyén egy angyal landolt.

Ennek a méreteire következtetni is enged a szöveg:

22. Hanem járultatok Sion hegyéhez,
és az élő **Istennek városához**,

a mennyei Jeruzsálemhez, és az an-
gyalok ezreihez, ^{*974}

Azt, hogy mit értenek a szövegek “mennyei Jeruzsálemen” akkor fogjuk részletesen taglalni, mikor majd János apostol Mennyei jelenések könyvéről fogunk beszélni. Most csak annyit, hogy ez egy hatalmas méretű járművet jelent.

Az angyalok ezrei kifejezésen pedig azt kell érteni, hogy a nagy méretű jármű hajtóműveinek természetszerűleg igen nagy teljesítményűeknek kellett lenniük. Hiszen a gravitáció ellenében kellett a kolosszust emelkedés közben mozgatni.

Mivel óriási teljesítményűek voltak, ezért az általuk produkált hang- és fényjelenségek olyan erősek, mintha sok-sok kisebb méretű jármű — angyal — hajtóműve működne egyszerre...

De az angyalokról, mint járművekről sok ízben szó van az Ótestamentumban. Idézzünk fel néhányat.

A halál angyalai című részben beszéltünk arról, mikor a miszionáriusok az asszíriai fegyveres csapatok ellen az éj leple alatt egyetlen angyalt vetettek be, mely óriási pusztítást vitt véghez soraikban:

35. És azon az éjszakán kijött az Úr
angyala, és levágott az Assiriabeli
táborban száznolcvanötezeret,

és mikor jó reggel felkeltek, imé
mindenütt holttestek hevertek. ^(^{*520})

Ez a jármű is nyilván parancsot hajtott végre — teljesítette az “Úr rendeletét”:

20. Áldjátok az Urat ő angyalai, ti ha-
talmos erejűek, a kik teljesítitek az

ő rendeletét, hallgatván az ő rende-
letének szavára. ^{*975}

Akárcsak a Heródest likvidáló jármű:

22. A nép pedig felkiálta: Isten sza-
va ez és nem emberé. ^(^{*887})

23. És azonnal **megveré őt az Úrnak angyala**, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgekől megemésztetvén, meghala. ^(^{*888})

^{*974} A zsidókhoz írt levél 12
^(^{*520}) Királyok II. könyve 19

^{*975} Zsoltárok könyve 103
^(^{*887},^{*888}) Az apostolok cselekedetei 12

Mikor az angyalok, a fegyveres járművek támadtak, az emberek nem tehettek egyebet, minthogy menekültek előlük:

6. Legyen útjok, sötét, csuszamlós,

s az **Úrnak angyala kergesse őket.**

(*976)

Előfordult, hogy több jármű is támadott egyszerre:

49. **Rájok bocsátá** haragjának tüzét, mérgét, búsulását és a szo-

rongatást: a **gonosz angyalok seregét.**

(*517)

Ezek voltak azok az angyalok — a halál angyalai, melyeket Jób említ:

22. És lelke közelget a sírhoz, s éle-

te a halál angyalaihoz.

(*516)

Zakariás angyalokként újra csak ismeretlen személyeket említ, akik immár a misszionáriusok biztonsági szolgálatának a tagjai. Emlékezzünk vissza könyvünk azon részére, melyben Zakariás a biztonsági szolgálat egyik tisztjével beszélt. (*688-690).

Krónikásunk szemtanúja volt annak, hogy egy kisebb létszámú különítmény érkezett meg és tett helyzetjelentést előljárójának. Ez a kapott információt továbbította egyenesen a Flotta parancsnokának — a Seregek Urának.

Ezt követően Zakariás egy újabb őrzőjárat indulásának volt szemtanúja (*695).

Ugyanúgy a misszionárius biztonsági szolgálat fegyveresei voltak, akárcsak azok, akik Pál testébe "tövist" ültettek be:

7. És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bízkodjam, tövis adott nekem a testembe, a **Sátán**

angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bízkodjam.

(*850)

A biztonsági szolgálatnak saját járművei is voltak:

14. Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát

világosság angyalává.

*977

*976 Zsoltárok könyve 35

(*517) Zsoltárok könyve 78

(*516) Jób könyve 33

(*850) Pál korinthusbeliekhez írt II. levele 12

*977 Pál korinthusbeliekhez írt II. levele 11

Ugyanis az angyalok, mint járművek, hajtóművei működésük közben szintén sugároztak fényt.

Azt már eddig sejtetni engedtem, hogy Sátán a misszionárius biztonsági szolgálat feje. A későbbiekben majd beszélni fogunk róla, s akkor érthetővé válik, miért nem szeretjük őt.

De ne vágjunk a dolgok elébe.

Az angyalok, mint járművek egyik jellegzetes hangja a "trombitaszó":

31. És **elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval**, és egybegyűjtik az ő választottait a négy

szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

^{*978}

A középkorban ezt is megpróbálták szemléltetni.
Ekképpen:

39. ábra

"És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval..."

Nincs semmi gond! — állították magabiztosan a középkori szerzetesek. Hiszen magyarázatot adtunk rá, hogyan is néznek ki az angyalok. Ha választ találtunk erre a kérdésre, akkor már a "trombitaszó"-ból sem fogunk gondot csinálni!

Adjunk a képzelt szárnyas alaknak, az "Úr" angyalának a kezébe egy kürtöt vagy trombitát. Mikor repül ott fenn a magas égben, szárnyaival csapkodva, akkor majd szájához emeli és hangosan megfújja. Ennyi az egész!

^{*978} Máté evangéliuma 24

Nincs semmi megmagyarázhatatlan. Mikor majdan eljönnek az "Úr" angyalai, azért lesz hallható a hangos trombitaszó, mert mindegyikük kezében egy-egy trombitát fog tartani, melyet hangosan megfúj majd. És kész!

Ekképp túl is tették magukat a korabeli barátok az "angyal" fogalmán. Kreáltak egy valóságtól elrugaskodott természetfölötti alakot, és egy még naivabb magyarázatot hozzá.

Na de lépünk mi is tovább.

Fel kell tételeznünk, és a szövegek is utalnak rá, hogy az angyal típusú járművek között nagyobb és kisebb méretűek is vannak.

A nagyobbak minden bizonnyal reaktív hajtóművekkel működnek. Valószínűsíthető azonban, hogy a kisebb méretű "angyalok" talán egyfajta gázturbinás hajtóművel rendelkeznek, mivel csak a légkörben való mozgásra vannak tervezve.

40. ábra

Az USA haditengerészetének "**KÉK ANGYALA**"
(F/A-18 Hornet) repülés közben

Így a gázturbinás hajtómű magas fordulatszáma miatt az általa keltett hang is meglehetősen magas frekvenciatartományba tartozik.

41. ábra
Egy másik "angyal" — F18-as vadászgép

Minden bizonnyal az angyalnak mint járműnek egy másik altípusa az "arkangyal":

16. Mert maga az Úr riadóval, arkan-
gyal szózatával és isteni harsoná-

val leszáll az égből...

*979

Ezek itt nem egyebek, mint különböző típusú járművek, köztük arkangyal, hangjai.

Jézus korában az emberek saját szemükkel is láthattak "angyal" típusú járműveket:

4. Mert időnként angyal szálla a tó-

ra, és felzavará a vizet...

(*739)

Hogy miért szállt angyal a tóra? Na nemcsak a felszínére ereszkedett le, hanem a vizet is felzavarta. Ebből az következik, hogy a jármű a víz alá bukkott. Vajon miért?

Nyilvánvaló, hogy a tó fenekén, az avatatlan kíváncsiskodóktól távol a misszionáriusok támaszpontja volt. Ezt azért alakították ki a mélyben, a víz alatt, hogy oda ember lejutni ne legyen képes. Így annak ellenére, hogy az egyik bázis ugyan egy népes város közelében volt, a mélységnek köszönhetően teljes biztonságban volt a kíváncsiskodóktól.

*979 Pál thessalonikabeliekhez írt I. levele 4

(*739) János evangélioma 5

Nos, egyre nyilvánvalóbb, hogy a történetekben az angyalon néhol nem földi eredetű járművet, míg máskor ismeretlen személyeket kell érteni.

Az angyalok közül csak két személy nevét ismerjük: Gábiel (angyal) és Mihály (a szövegek szerint fejedelem).

Gábiellel először Dániel könyvében találkozunk (*623). Később ugyanez az ismeretlen felkereste Zakariást, Keresztelő János "apját" (*699), és Máriát, Jézus anyját (*704), sőt Mohamed prófétát.

Mihállyal a későbbiekben fogunk foglalkozni.

Azt is megtudtuk, hogy szintén angyalok, fegyveres személyek szabadították ki többek között Pétert a börtönből. (*883)

Sőt azt is megtudtuk, hogy az angyalok által beszélt nyelv különbözik az emberek által beszélt nyelvtől — azaz nem földi nyelv:

1. Ha embereknek vagy **angyaloknak nyelvén szövegek** is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyan-

ná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. (*980)

Úgy tűnik, hogy az angyalok "beszédének" egyik jellegzetességére utal Pál, mikor zengő érchez hasonlítja azt. Mert ne fedjük: ő valóban találkozott a misszionáriusokkal. Hiszen azok a "tövis" a testébe beültették.

Mivelhogy az angyalok nyelve eltér az emberekéétől, ezért nem értették az izraeliták az invázió éjszakáján Egyiptomban a fegyveresek által beszélt nyelvet:

6. Bizonyáságu tette ő a József nemzetségében, a mikor kijött

Égyiptom földje ellen. **Nyelvet hallék ott, a mit nem tudtam.**

(*32)

De nemcsak nyelvükben különböznek erősen a földi emberektől, hanem más eledelt is fogyasztanak. Az angyalok, a misszionárius harcosok, eledele a manna, egy Földön ismeretlen fehérjetartalmú anyag:

24. És hullatott rájuk **mannát** eledelül, és mennyei gabonát adott nekik.

25. **Angyalok kenyerét** ette az ember, bőséggel vetett nekik eledelt, (*71)

*980 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 13

(*32) Zsoltárok könyve 81

(*71) Zsoltárok könyve 78

De vajon elgondolkodtunk-e valaha azon, hogy mit is jelent az "angyal"? Milyen nyelven is van? Talán óhéber?

Furcsamód a földi nyelveken ez a szó egyformán hangzik. Ami arra utal, hogy egyik nyelvhez sem tartozik. Egyiknek sem sajátja.

Hiszen ha az "angyal" mondjuk a héber nyelv szava lenne, akkor értenénk annak jelentését.

Csak hogy a gond ott van, hogy nem értjük a szót. Mert nem földi nyelven van...

Ne feledjük, hogy a misszionáriusok nyilvánvalóan a saját nyelvükön nevezték ezt a járműtipust így.

Akárcsak a kerub, vagy szeráf esetében, a korabeli szemtanúk, akik a misszionáriusok járműveinek fedélzetén jártak, saját fülükkel hallották, hogy a misszionáriusok az egyik járműtipust angyalnak nevezik.

Hiszen maga az "Úr" nevezte angyalnak azt a járművet, melyet "kirendelt" az izraeliták védelmére:

20. Ímé én Angyalt bocsátok el te
előtted, hogy megőrizzen téged az

útban, és bevigyen téged arra a
helyre, a melyet elkészítettem.

(*41)

Nos, meglehetősen sokat tudtunk meg eddig az angyalokról. Csak a több ezer évvel ezelőtt élt szemtanúk leegyszerűsített elmondásának és a sok száz évvel korábban élt, a bibliai szövegek értelmezésével foglalkozó személyek tévedéseinek köszönhetően hisszük ma őket szárnyas emberalakoknak.

(*41) Mózes II. könyve 23

KERUBOK

Az előző részben láttuk, hogy az angyal kifejezéssel a szövegekben a krónikások a nem földi eredetű egyik járműtípusra utalnak.

Ugyanakkor a korabeli szemtanúk másfajta repülő eszközöket is láttak.

Ilyen repülő szerkezetek voltak a kerubok.

Ezeket a vallás egyfajta misztikus lényekként képzei el, melyek szárnyakkal rendelkeztek, és repülni tudtak.

Na, de legelőször is újra fel kell tennem a kérdést: vajon ki tudja, hogy mit jelent a "kerub" kifejezés, és milyen nyelv része ez a szó?

Természetesen mindent meg lehet magyarázni. Azt is rá lehet fogni, hogy az óhéber, vagy valamely időben korábbi nyelven jelent valamit. De akkor miért van, hogy ma a különböző nyelveken, fonetikusan egyformán hangzik?

Hiszen ha van jelentése, és ismerjük azt, akkor nyilván ez a különböző földi nyelveken különbözőképpen hangzanék. Ugyanakkor mégsem így van.

Könyvünkben eddig már több olyan szóval is találkoztunk, melyek jelentését nem ismerjük. Hiszen ezek a szavak legfeljebb magyarázva vannak. Mert nem földi eredetűek...

Nincs ez másképp a "kerub" kifejezéssel sem. Mert ne feledjük, hogy a bibliai idők során több ember is járt olyan helyeken, ahol rendkívül furcsa dolgokat látott. Mint például Ezékiel is.

Sokszor előfordult, hogy saját fülükkel hallották a misszionáriusok beszédét, és azt, ahogy azok egyik-másik dolgot a saját nyelvükön nevén nevezték.

Így volt ez a "kerub" szóval is. Mely a misszionáriusok nyelvén a repülő eszközeik egyik típusát jelenti.

De mi sem teszünk másképp. Hiszen a repülőinkre is, típusuktól függően, különböző fogalmaink vannak: utasszállító, vadászgép, bombázó, vitorlázógép, helikopter és így tovább.

Ugyanígy a misszionáriusok is a saját beszélt nyelvükön megkülönböztetik a repülő járműveiket típusuk szerint: angyal, kerub, szeráf stb.

De lássuk, vajon mit tudhatunk meg a kerub nevű szerkezetekről.

Ez egy szárnyakkal rendelkező eszköz volt.

6. Hívtalak én, mert te felelhetsz nékem, Istenem! Hajtsd hozzám füledet, hallgasd meg az én beszédemet.
7. Mutasd meg csudálatosan a te kegyelmedet, a ki megszabadí-

tod jobboldal a te benned bízók a támadóktól.

8. Tarts meg engemet, mint szemed fényét; **szárnyaid árnyékába rejts el engemet.**

^{*981}

Mely repült:

11. **A Khérubon** ment és **röpült**,
És a szelek szárnyain tűnt fel.

(^{*463})

11. **Kérubon** haladt és **röpült**, és
a szelek szárnyain suhant.

^{*982}

42. ábra
Kerubok...

^{*981} Zsoltárok könyve 17
(^{*463}) Sámuel II. könyve 22

^{*982} Zsoltárok könyve 18

A misszionáriusok ezen repülő szerkezetek fedélzetén utaztak:

16. **Seregeknek Ura**, Izráel Istene, **ki a Kerubokon ülsz!** Te, csak Te vagy a föld minden országainak Istene, Te teremtéd a mennyet és a földet.

*983

2. Oh **Izráelnek pásztora**, hallgass meg, a ki vezérléd Józsefet, mint juhnyáját; **a ki Kerubokon ülsz**, jelenj meg fényeddel!

*984

1. **Az Úr** uralkodik, reszkessenek a népek; **Kerubokon ül**, remegjen a föld!

*985

Ebből az idézetből kiderül, hogy a Flotta parancsnoka, a Seregek Ura — a misszionárius haderők igen magas rangú tisztje — utazott rendszeresen ezen a járműtípuson. Így már érthetőbb, hogy a bibliai szövegekben a kerub típusú járművek meglehetősen ritkán tűnnek fel. A Flottában az “angyal” típusúak voltak rendszeresítve. Így rendszerint őket vetették be.

43. ábra

“Seregeknek Ura, ki a Kerubokon ülsz!...”

A fenti idézet kapcsán még egy kérdés felmerül. Ugyanis abban az esetben, ha a kerubok egyfajta misztikus repülő állatok, akkor érthetetlen, hogy az Isten miért utazik rajtuk. Hiszen az Isten mindenható, és mivel ő teremtette a mennyet és a földet, hatalma végtelen. Akkor meg miért van szüksége arra,

*983 Ésaías könyve 37

*985 Zsoltárok könyve 99

*984 Zsoltárok könyve 80

hogy állatok hátán, azokba kapaszkodva utazzék? Akárcsak egy mesehős...

Hiszen mivel hatalma végtelen, ezért csak egy szavába kerül és ott terem, ahol lenni akar. Nem igaz?

Helyette úgy utazik, mint a mesebeli Nils Holgersson a vadludakon...

Kissé megmosolyogtatónak tűnik ez a feltevés. Nemde?

Ebből is látszik, hogy az általános elképzelések igencsak ingatagok...

Mózesről korábban megtudtuk, hogy mikor az űrhajó fedélzetén az ominózus felvételeket látta, azokon a kerub típusú jármű is feltűnt.

Mivel az új teremtmények a biogenetikai állomáson megszülettek az előírásokat, ezért a kísérlet kezdett kicsúszni a kutatók ellenőrzése alól.

Ezzel rendkívüli helyzet állt elő, és a fegyveres testület vette át a bázison az irányítást. Mivel rendkívüli állapotot vezettek be, erről természetyszerűleg értesítették a Seregek Urát is. Így az haladéktalanul a bázisra repült. Mivel a flottaparancsnok és más magas rangú tisztek gyakran ilyen típusú járműveken közlekedtek, ezért látta Mózes a felvételeken a kísérleti állomás területén parkoló kerubokat:

24. És kiűzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerubokat és a vil-

logó pallos lángját, hogy őrizték az élet fájának útját.

(*201)

Az már csak Mózes kommentárja, hogy a kerubok azért parkoltak ott, mert őrizték a kulcsfontosságú létesítményeket. Hiszen ehhez a "villogó pallos" is elegendőnek bizonyult...

A legrészletesebb leírást ezekről a járműtípusokról Ezékiel adta, mikor is saját szemével látta a landolásukat:

4. És látám, és imé **forgószerű jött északról, nagy felhő egymást erő villámlással, a mely körül fényesség vala**, közepéből pedig mintha izzó ércz látszott volna ki, tudniillik a villámlás közepéből.

5. És belőle **négy lelkes állat** formája tetszék ki, és ez vala ábrázatok: emberi formájok vala,
6. És **mindeniknek négy orcsája vala, és négy szárnya** mindenikőjöknek;

(*201) Mózes I. könyve 3

7. És lábaik egyenes lábak, és lábaik talpa mint a borjú lábának talpa, és szikráznak vala, mint a simított ércz színe.

8. Továbbá emberi kezek valának szárnyaik alatt négy oldalukon. Mind a négyőjüknek orczái és számai.

9. Szárnyaik egymás mellé lévén szerkesztve, nem fordultak megjártukban, mindenik az ő orczája irányában megy vala.

10. És orczájuk fómája vala emberi orcza, továbbá oroszlán-orcza mind a négynek jobbfelől, és bika-orcza mind a négynek balfelől, és sas-orcza mind a négynek hátul;

11. És ezek az ő orczáik. És szárnyaik felül kiterjesztve valának, mindeniknél két szárny összeér vala, kettő pedig fedezé testöket (itt a repülő járművek valamilyen szerkezeti, aerodinamikai jellegzetességére utal krónikásunk.).

12. És mindenik az ő orczája irányában megy vala, a hová a lélek vala menendő, oda mennek vala, meg nem fordulván jártukban.

13. És a lelkes állatok közt látszék, mint egy égő üszög, a mely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva a lelkes állatok közt; és a tűznek fényessége vala, és a tűzből villámlás jöve ki.

14. És a lelkes állatok ide s tova mozognak vala, mint a villámlás cikázása.

15. És mikor ránéztem a lelkes állatokra, ímé egy-egy kerék vala a földön az állatok mellett mind az ő négy orczájuk felől.

16. A kerekek mintha tarsisköből készültek volna, és mind a négyüknek ugyanazon egy fómája vala, és úgy látszának egybeszerkesztve, mint ha egyik kerék a másik kerék közepében volna;

17. Jártukban négy oldaluk felé mentek vala; meg nem fordulnak vala jártukban;

18. És talpaik magasak valá-

nak és félelmesek, és e talpak rakva valának szemekkel köröskörül mind a négynél (jelzőfények, világító pontok a talpafények).

19. És mikor járnak vala a lelkes állatok, járnak vala a kerekek is mellettök, és mikor fölemelkednek vala az állatok a földről, fölemelkednek vala a kerekek is.

20. A hová a lélek vala menendő, mennek vala, ahová tudniillik a lélek vala menendő, és a kerekek fölemelkednek vala mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben.

21. Ha azok mentek, ezek is mennek vala, és ha azok álltak, ezek is állnak vala, és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkednek vala a kerekek is mellettök, mert a lelkes állatok lelke vala a kerekekben.

22. És vala mintegy mennyezet az állatok feje fölött, olyan mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejökök felett.

23. És a mennyezet alatt szárnyaik egyenesek valának, egyik a másikkal összeérvén; mind egyiknek kettő vala, a melyek befedik vala innen, és mindegyiknek kettő vala, a melyek befedik vala amonnan az ő testöket.

24. És hallám szárnyaik zúgását, mint sok vízeknek zúgását, úgy mint a Mindenhatónak hangját, mikor járnak vala, zúgás hangját, mint valami tábornak zúgását; mikor állának, leeresztik vala szárnyaikat (a hangot a hajtóművek zúgása okozta).

25. És lőn kiáltás a mennyezeten felül, a mely vala fejökök felett, és ök megállván, leeresztik vala szárnyaikat.

26. És a mennyezeten felül, a mely fejökök felett vala, látszék mint valami zafirkó, királyi székek formája (vagyis nem királyi székek, hanem valami hasonló alakú), és a királyi székek formáján látszék mint egy emberfómája azon felül (érdekes,

hogy ezekhez a formákhoz hasonlítja, vagyis valami teljesen ismeretlen dolog);

27. És láttam izzó érczként ragyogni, a melyet mintha tűz vett volna körül derekának alakjától fogva és fölfelé; és derekának alakjától fogva és lefelé láttam, mintha tűz vol-

na. És fényesség vala körülötte, 28. Mint amilyen a szivárvány, mely a felhőben szokott lenni esős időben, olyan vala a fényesség köröskörül. Ilyen vala az Úr dicsőségének formája, és láttam, és orcámra esém, és hallám egy szólnak szavát.

*986

1. És láttam, és imé a mennyezeten, a mely a **Kérubok** feje fölött vala, látszék felettök, mint valami zafirkó, olyan, mint egy királyi székek formája.

2. És szóla a gyoicsba öltözött férfiúnak, és mondá: **Menj be a forgókerek közé a Kérubok alá**, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a Kérubok közül, és szórd a városra. **És beméne szemem láttára.**

3. **A Kérubok pedig állanak a háztól jobbra**, mikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.

4. **És eltávozék az Úr dicsősége a Kérubról**, a ház küszöbére, és megtelek a ház a felhővel, és a pitvar betelek az Úr dicsőségének fényességével.

5. **És a Kérubok szárnyainak csattogása meghallaték a külső pitvarig, mint az erős lsten hangja, mikor beszél.**

6. És lón, mikor parancsolt ama gyoicsba öltözött férfinak, mondván: Végy tüzet a forgókerek közül, a Kérubok közül, az beméne, és álla a kerék mellé.

7. És kinyújtá egy Kérub a kezét a Kérubok közül a tűzhöz, mely vala a Kérubok között, és vón és tevé a gyoicsba öltözöttnek markába, ki elvevé és kiméne.

8. **És látszék a Kérubokon emberi kéznek formája szárnyaik alatt.**

9. És láttam, és imé, négy kerék vala a Kérubok mellett, egyik kerék vala az egyik Kérub mellett és a másik kerék a másik Kérub mellett, és olyanok valának a kerek, mintha tarsiskőből volnának.

10. És mintha volna mind a négyöknek ugyanazon egy formája, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.

11. Jártokban mind a négy oldaluk felé mennek vala, meg nem fordulnak vala jártukban, hanem arra, a merre a fő fordult, mennek vala utána, meg nem fordulnak vala mentőkben.

12. És egész testök és hátok és kezeik és szányaik és a kerek rakva valának szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön.

13. **Hallám, hogy a kerekeket forgókereknek neveztek fűlem hallatára.**

14. És négy orczája vala mindeniknek, az első orcza vala Kérub orcza, és a második orcza emberorcza, a harmadik oroslán-orcza és a negyedik sas-orcza.

15. **És fölemelkedének a Kérubok.** Ez ama lelkes (vagyis olyan, melyet valamilyen ismeretlen erő-lélek mozgat. Ettől lelkes. És attól állat, hiszen olyan fogalma, hogy gép, járnű — nem volt) állat, a melyet láttam a Kébár folyó mellett.

16. **És mikor járnak vala a Kérubok, járnak vala a kerek is mellettök, mikor pedig felemelék a Kérubok szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, nem fordulának el a kerek sem az ő oldaluktól.**

17. Ha azok állanak vala, ezek is állának, és ha azok felemelkednek vala, fölemelkedének ezek is velök, mert a lelkes állat lelke vala bennök (vagyis őket is az az ismeretlen erő mozgatja, mint a járnűveket).

18. És elvonula az Úrnak dicsősége a ház küszöbétől, és állta a Kérubok fölét.

19. És fölemelék a Kérubok szárnyaikat, és fölemelkedének a földről szemem látára kimentőkben és a kerekék is mellettök; és megállának az Úr háza keleti kapujának bejáratánál, és Izráel Istenének dicsősége vala feül ő rajtok.

20. Ez ama lelkes állat, a melyet láttam az Izráel Istene

alatt a Kébár folyó mellett, és megismerém, hogy Kérubok valának.

21. Négy orczája vala mindeniknek és négy szárnya mindeniknek és emberi kezek formája vala szárnyaik alatt.

22. És orczáik formája: ugyanazok az orczák valának, a melyeket a Kébár folyó mellett láttam, tudniillik formájokat és őket magokat. Mindenik a maga orczája felé megy vala.

*987

*987 Ezékiel könyve 10

SZERÁFOK

Mint korábban már többször is említettük, a misszionáriusok a prófétákon keresztül befolyásolták az eseményeket. Ezeket a személyeket mind-mind elvitték magukkal (lásd Mózes, Jeremiás, Ezékiel és sokan mások).

Jelen esetben azonban időzzünk el Ésaiás mellett. Őt is, akár csak más prófétákat, ez a nem földi eredetű társadalom képviselői magukkal vitték. Annak ellenére, hogy Ésaiás eléggé szűkszavúan ír az általa tapasztaltakról, amit mégis elmond, az nagyon érdekes.

Ugyanis egy ismeretlen helyen, ahol járt, szeráfokat látott:

1. A mely esztendőben meghala Uz-
ziás király, látám az Urat ülni magas

és felemeltetett székekben, és palást-
ja betöltte a templomot.

*988

Itt természetszerűleg kritikusan kell viszonyulnunk Ésaiás szavaihoz, hiszen a fentiek nem egyebek, mint kommentárok. Olyan dolgokat látott, melyeket nem értett. Ezért az általa ismeretlen rendeltetésű eszközökre mondja azt, hogy "felemeltetett szék", "palást".

2. Szeráfok állanak vala felette; min-
deniknek hat-hat szárnya vala: ket-

tővel orczáját fedé be, kettővel lá-
bait fedé be, és kettővel **lebegett**;

*989

Persze mondhatnánk azt, hogy ezek valamiféle misztikus állatok, melyeknek hat szárnyuk van, és ezek közül kettővel az "arcukat", míg kettővel a "lábaikat" takarták be. Ugyanakkor:

3. **És kiált** vala egy a másíknak, és
mondá: Szent, szent, szent a sere-
geknek Ura, teljes mind a széles föld
az ő dicsőségével!

4. **És megrendülének az ajtó
küszöbei a kiáltónak szavá-
tól, és a ház betelt füsttel.**

*990

Néha rácsodálkozunk, hogy mennyire nyilvánvaló nyomai vannak a szövegek későbbi manipulálásának. Hiszen ha úgy tekintünk a leírtakra, hogy az egyik állat kiáltott a másíknak és a következő "szent dicsőítést" mondta, akkor nem értjük, hogy mitől keletkezett az erős vibráció, mely mindent megrezgettett. Továbbá még kevésbé érthető, hogy ugyan miért töltötte be a "házat" a füst, mikor a szeráfok a "Seregek Urát dicsérték"?

Természetes, hogy nem érthető. Hiszen a szövegeket a későbbi korok folyamán, hogy azok még jobban tükrözzék a valóság elvárásait — manipulálták!

Adott esetben Ésaías leírásához hozzátették a "Szent, szent, szent a seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével!" szövegrészt.

Ugyanis Ésaías arról számol be, hogy valamilyen ismeretlen helyen tartózkodott, mikor nagyon furcsa alakú repülő valamiket látott. Azért mondom, hogy repülő eszközöket, mivel hozzáteszi, hogy a szeráfok lebegtek és szárnyaik voltak.

Nos, utána biztonsági okokból kivezték őt abból az épületrészről, ahol ezek a szerkezetek voltak. Miért?

A szeráfok — startoltak!

Hiszen egy startoló járművel együttjáró jelenségeket ír le Ésaías:

- kiáltás — az induló hajtóművek erős robaja;
- vibráció, detonáció — intenzív rezgés, melyet az egyre erősebb intenzitással működő hajtóművek keltenek;
- füst — a reaktív hajtóművek égésterméke.

Azaz Ésaías egy szeráf típusú repülő jármű startját látta és hallotta.

Bár a leírásokban ezután egy kis fogalomzavar következik:

5. Akkor mondek: Jaj nekem, elveszttem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!

6. És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén vala, a melyet fogóval vett volt az oltárról.

7. És illeté számat azzal, és monda: Ímé ez illeté ajkaidat, és ha-

misságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.

8. És hallám az Úrnak szavát, a ki ezt mondja vala: Kít küldjek el és ki megyen el nekünk? Én pedig mondek: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!

9. És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjete!

⁹⁹¹

Vajon hogyan értelmezzük a fenti szövegrészletet? A szeráfok mégis csak kisebb méretű állatok, melyek repkednek, mint a szitakötők?

Szó sincs róla!

A magyarázat ennél sokkal egyszerűbb.

Már többször is láttuk a könyvünkben szereplő történetek során, azok a korabeli emberek, akik egy jármű startjának vol-

⁹⁹¹ Ésaías könyve 6

tak a szemtanúi, az azt követő hang- és fényjelenségektől olyan-nyira megrémültek, hogy elvesztették az eszméletüket. Például Dániel.

Ugyanígy járt Ésaiás is. Rettenetesen megijedt a hatalmas robajtól és vibrációtól, mivel korábban ő illet még csak elképzelni sem tudott.

Elvesztette az eszméletét és összeesett:

5. Akkor mondék: Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt la-

kom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim! (*991)

Ezért a misszionáriusok kezelésbe vették, hogy a félelemtől elájult embert magához térítsék:

6. És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén vala, a melyet fogóval vett volt az oltárról.

7. És illeté számat azzal, és mondá: Ímé ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett. (*991)

Valamilyen szert, mondjuk egy mai "repülősóhoz" hasonlót, ami erős ammónia szagú, az orra alá nyomtak. Ennek a gőzeit belélegezvé, az erős szűrő szag hatására magához tért.

Ahogy felnyitotta a szemét, első pillanatban természetesen azt sem tudta, hol van, és mi történik vele. Csak azt látta, még mindig egy kicsit homályosan, hogy a szájához közelít egy valamilyen tárgy, mely akárcsak az izzó szén, gyengén világít (valamiféle orvosi műszer).

Miután jobban lett, feladatot kapott:

8. És hallám az Úmak szavát, a ki ezt mondja vala: Kút küldjek el és ki megyen el nekünk? Én pedig mondék: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!

9. És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetelek; (*991)

Útjára engedték egy konkrét feladattal — küldetéssel.

Láthatjuk, hogy a leírások valós történéseket tartalmaznak. Csak azok sokszor a krónikás fantáziája, kommentárjai és a középkori vallási cenzorok tevékenységének köszönhetően váltak zavarossá.

AZ ÚR HÁZA

Ugyan mi keresnivalója lehet az Úr házának, a templomnak, a Járművek című fejezetben? — tehetnék fel sokan a kérdést. Hiszen az egy kultikus hely, építmény, ahol az Úrhoz szoktunk imádkozni.

Vajon ön, kedves olvasó, elgondolkozott-e valaha azon, hogy ugyan már miért olyan alakú a templom — az “Úr háza” — amilyen? Természetesen elsősorban a római katolikus templomok alakjára, kinézetére gondolok.

Vajon miért van a templomnak tornya? Miért van a templomban harang, és annak miért pont olyan a formája, amilyenek ismerjük? Miért van az “Úr házában” oltár? És miért olyan az alakja, a kinézete, amilyen?

Sőt a magyar nyelv “angyalbőrben” szava mellett egy másik érdekességet említek. Vajon miért nevezik a templom egy részét hajónak?

Sok-sok kérdés. Felvetődtek-e ezek közül némelyek önben, kedves olvasó?

Próbáljuk hát megkeresni rájuk a választ.

Könyvünk eddigi fejezetei során egyértelművé vált, hogy ha a szent írásokból kiszűrjük a vallási belemagyarázásokat, akkor egy nagyon fontos megállapításra jutunk: a szövegek mind-mind arról szólnak, hogy a bibliai idők során egy nem földi eredetű civilizáció képviselői aktív tevékenységet folytattak bolygónkon. Ennek során gyakran avatkoztak be az események alakításába, akárcsak az Egyiptomból való szabadulás során.

Később ezek egyre közvetettebbé váltak. Ahelyett, hogy eszközeikkel az emberek szeme láttára avatkoztak volna közbe, inkább konkrét kiválasztott személyeken, a prófétákon keresztül juttatták el üzeneteiket az emberekhez.

Ez tény, és még a legokvetetlenkedőbb vitázó sem vonhatja kétségbe. Legyen akár vallásos világszemléletű vagy sem.

Nos, az “Úr háza” kapcsán minket leginkább a bibliai korok azon időszaka érdekel, amikor a misszionáriusok közvetlenül avatkoztak be az események menetébe. Ugyanis az emberek ekkor sok ízben látták járműveiket. Azok alakját, kinézetét, működését.

Megjegyzem, hogy az ószövetségben szinte sehol nem esik szó templomról. Hiszen még Salamon is csupán háznak nevezi az építményt, ahol az "Úr" hajléka volt. Ma tudjuk jól, hogy a frigyládának — a misszionáriusokkal való kapcsolattartás eszközeként — biztosított ez az épület helyet.

Persze ne feledjük, hogy a középkor során a vallási cenzúra sok ízben nyúlt bele a szövegekbe, hogy azok még inkább "tükörzzék az Úr dicsőségét". Ekkor "apróbb módosításokat" hajtottak végre rajtuk. Ezek persze csak arra voltak jók, hogy még nagyobb fogalmi zűrzavart keltsenek.

Erre számos esetben láthattunk példát. De egyről mégiscsak szólnék.

Mózes könyvei több esetben is említenek jégesőt. Mint már említettük, Egyiptom és Izráel a szubtrópusi övezetben terül el. Ami azt jelenti, hogy szinte soha nem csökken a levegő hőmérséklete huzamosan a fagypont alá. Így nem valószínű, hogy a bibliai korban ott élő emberek a jeget egyáltalán ismerték. Talán csak azon utazók, akik északabbra is eljutottak.

Több ezer évvel később, a középkorban, mint már sokszor említettem, a szövegeket megpróbálták értelmezni. Így olyan helyeken, ahol azok már nagyon érthetetlenek voltak, a cenzorok apróbb kommentárokat szúrtak be. Így jelent meg többek között Mózes könyveiben a jégeső fogalma. De ekkor kaptak "az égi szövegek" konkrét szóbeli jelentéstartalmat is...

Nos, csak visszamenőleg jelent meg az ószövetségi szövegekben néha talán fellelhető templom fogalma is.

Leginkább az Új testamentum használja ezt a szót előszere-ttel.

Ezért inkább maradjunk az "Úr háza" kifejezésnél. Vajon mit jelent?

Fentebb említettük, hogy korábban az emberek sok ízben látták az "Urát", és azokat a szerkezeteket, amelyeken az közlekedett. Azaz a misszionáriusokat és azok járműveit.

Mindig azt látták, hogy az "Úr" ezekben a szerkezetekben tartózkodik. Szerintük azért, mert... ott lakik...

Tudjuk persze jól, hogy nem így van. De... próbáljunk egy egyszerű ember fejével gondolkozni, aki sok ezer évvel ezelőtt élt.

Sok-sok esetben az egyszerű emberek azt látták, hogy a landolt járműből jön ki az "Úr", és dolga végeztével oda tér vissza. Természetesen leegyszerűsítve azt hitték, hogy az "Úr" ott lakik... Abban a valamiben.

Pedig ezek a misszionáriusok légi járművei voltak...

Apropó! Légi jármű.

Mindannyian tudjuk jól, azok is, akik értenek a fizikához, és azok is, akik nem, hogy ha egy szerkezet, mely viszonylag nagy sebességgel közlekedni akar a levegőben, bizonyos feltételeknek meg kell hogy feleljen. Ezek elsősorban azok az aerodinamikai szabályok, melyeket be kell tartani. Gondolok itt az úgynevezett áramvonalas alakra.

Egy, a levegőben gyorsan mozgó szerkezetnek érthetően olyan alakúnak kell lennie, hogy mozgás közben a légellenállás a minimális legyen. Hiszen különben legfeljebb olyan gyorsan mozoghat, mint egy léghajó...

Mindenki jól ismeri a vadász- vagy utasszállító repülőgépek alakját. Senki előtt nem titok egy rakéta alakja sem. Ezek mind-mind hasonló alakúak. Ugyanis nagy sebességgel mozognak a Föld légkörében.

44., 45. ábra

A Föld légkörében nagy sebességgel mozogni képes szerkezetek

Mivel korábban a misszionáriusok járművei is az emberek szeme láttára repültek a levegőben, ezért alakjuk sem különbözhetett erősen a napjainkban ismert áramvonalas formáktól. A fizika törvényei alól azok sem képeztek kivételt.

E járművek közül több ízben egyesek landoltak is.

Vegyünk hát egy jól ismert vadászgéptípust, az F-15e-t.

46. ábra
F-15e vadászgép

Jó, jó. De mi köze az F-15e vadászgépnek az "Úr házához"? Nos, vegyük ezt a fotót és fordítsuk el az óramutató járásával

megegyező irányban 90 fokkal.

Nem emlékezteti ez az olvasót valamire?

Csodálatos példát találtam erre az alakra Ungvár közelében.

Mondhatnánk azt is, hogy sokszor nem vesszük észre az előttünk álló nyilvánvaló dolgokat. Nem látjuk a fától az erdőt...

Íme az egyik templom, mely Ungvártól nem messze található.

47. ábra
F-15e vadászgép függőleges helyzetben

A képre ránézve mindenki számára egyértelmű, hogy ez az építmény a keresztény vallás egyik kultikus helye.

48. ábra
Falusi templom

De mégis mi köze lehet a Szalókán található templomnak az F-15e vadászgéphez?

Nos, a mellékelt képen egy épület látható. Bárki első ránézésre könnyen megállapítja — az az épület, ahová az Urat tisztelni járunk, és ahol kórusban hozzá imádkozunk.

Na de miért ennyire egyértelmű, hogy a képen egy templomot és mondjuk nem egy víztornyot, vagy irodaházat, esetleg egy gazdasági épületet látunk?

Hát az alakjából látszik!
— mondanák sokan.

Ugyanis a vallási kultikus helyek mind-mind jellegzetes alakúak. Külsőjük egyértelműen és határozottan eltér mindazon más épületektől, melyeket emberkéz emelt.

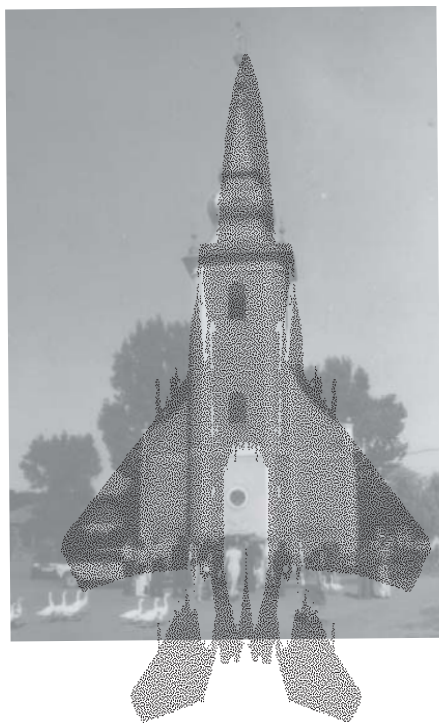
De mégis, miért ilyen alakúak ezek a kultikus épületek?

Miért nem henger, hasáb vagy akár gömb formájúak? Hiszen azok is erősen elütnének a többi épülettől?

Hát azért, mert az "Úr" lakik bennük! — kiáltanák kórusban a hívők.

No, akkor most próbáljunk meg elvégezni egy érdekes kísérletet.

Vegyük e templomot és vetítsük ki rá az F-15e vadászgép sziluettjét:

49. ábra
*Falusi templom a rá kivetített
repülőgép alakkal*

Tegyük ezt meg fordítva is. Vegyük az említett falusi templom épületének fotóját és vetítsük ki a kinagyított vadászrepülő sziluettjére.

Nos, mit látunk?

A hasonlóság egyszerűen megdöbbentő! A templom alakja tökéletesen követi egy vadászgép formáját...

Na persze nem véletlenül! Hiszen elődeink a templom alakját az egykoron a magasban száguldó repülő eszközök mintájára formázták...

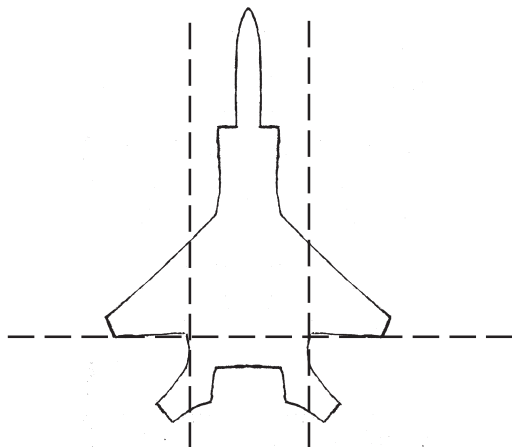

50. ábra

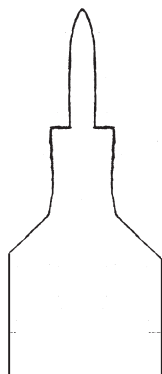
*Egy nagy sebességgel a Föld légkörében mozogni
képes szerkezet a rá kivetített templommal*

Ugyanakkor a korabeli építészek, akik az első templomokat építették, azokat a szerkezeti elemeket, melyekkel nem tudtak mit kezdeni, egyszerűen elhagyták az építményről.

Ilyenek a hajtóművek és a szárnyak.

És ha a rajzon ábrázolt vadászgép kontúrját a szaggatott vonalak mentén megvágjuk, akkor mit kapunk?

Így a falusi templom egy központi toronyból áll, melyet lejjebb szárnyacsonkok öveznek.

De nemcsak erre találunk számos példát. Míg a falvakban az "Úr házának" egyszerűbb formájára bukkanunk, addig nagyobb városokban a templom alakja is többet láttat.

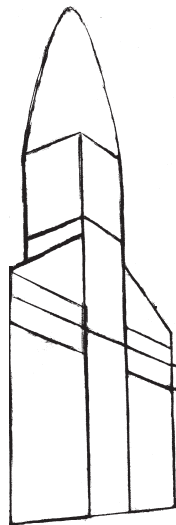
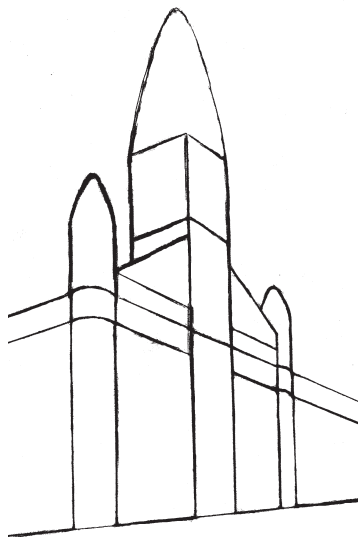

51. ábra

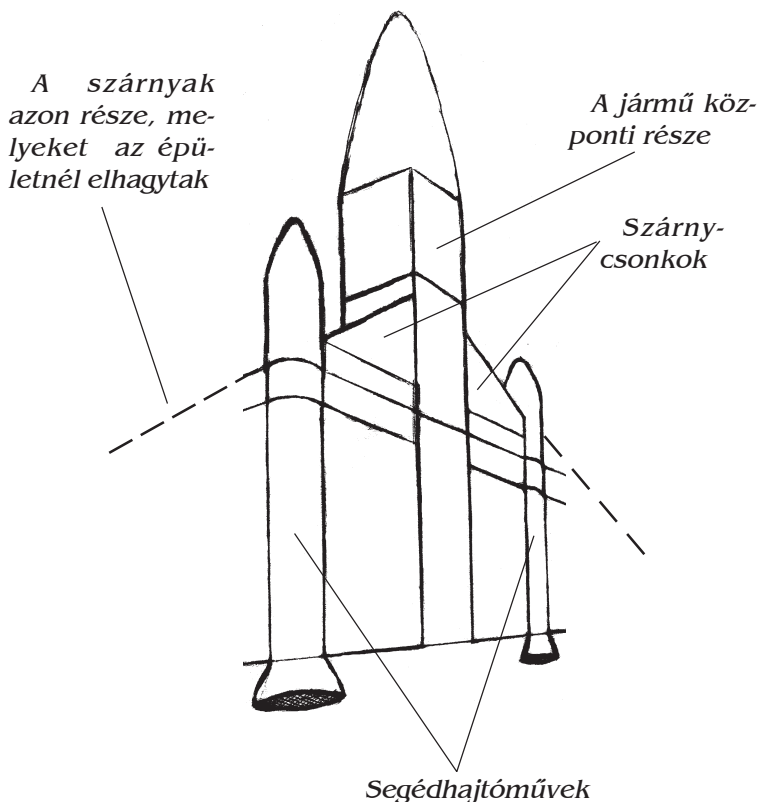
*Az ungvári római katolikus templom
fotója és rajza*

Mind a fotóról, mind a rajzról jól látható a templom struktúrája: egy központi toronyhoz a szárnycsomkokon keresztül két kisebb oldalsó torony is kapcsolódik.

Amennyiben elhagyjuk ezeket a melléktornyokat, akkor újfent az egyszerűbb falusi templom alakját kapjuk.

Nos, úgy hiszem, hogy ön, kedves olvasó, már rájött arra, hogy mik is azok az oldalsó tornyok:

Sok-sok templomot — az "Úr házát" — vizsgálhatunk meg. Alakjuk minden esetben hasonló. Egy központi torony, és az oldalsó hajtóművek. Ezek persze az egyszerűbb épületeknél hiányozhatnak. Hiszen egy kisebb falu anyagilag aligha engedhetne meg magának egy pazar méretű és kinézetű templomot.

Így a templom, az "Úr háza" nem egyéb, mint az emberiség kollektív emlékezetében fennmaradt járműalak... Mely a misszionáriusok egykoron látott légi eszközeinek a formáját utánozza.

Egyébként egy másik nagy világvallás — a muzulmán, mely az egykoron élt Mohamed próféta követőinek vallása, szintén ugyanezeket teszi. Gondoljunk csak a mecsetekre, amik kivétel nélkül mind-mind torony (rakéta) formájúak...

Ahonnán egykoron az "Úr" — Allah beszélt hozzájuk. Ezt utánozzák napjainkban is, mikor e rakéta alakú tornyokból a műez-zinek Allah dicsőségét hirdetik.

De térjünk vissza a keresztény világvallásra.

Az senkit ne zavarjon meg, hogy a templomok csúcsán kereszt található. Hiszen az építészek, a hasonlóságot ugyan megtartva, de mégis csak ki akarták hangsúlyozni a keresztény vallás szimbólumának fontosságát. Ezért azt az építmény legmagasabb pontján helyezték el, hogy messziről is jól látható legyen. Sőt kifejezze, hogy ez az építmény az "Úr háza", a keresztény vallás kultikus helye.

Biztos vagyok benne, hogy szép számmal fognak akadni olyanok, akik mindenáron kétségbe fogják vonni ezeket a maguktól értetődő következtetéseket.

A torony meglétét azzal fogják magyarázni, hogy arra azért volt szükség, hogy a település legmagasabb épülete legyen, ezzel hangsúlyozva ki annak fontosságát.

Persze ez is egy magyarázat. Csak az a baj vele, hogy a fenti kérdések közül csak némelyikre próbál választ adni.

De lépünk tovább. És kérdezzük meg magunktól, hogy mit keres a harang a templomban, és miért csonkakúphoz hasonló az alakja?

52., 53. ábra
Harangok

Gondolom, mindenki számára eléggé egyértelmű, hogy a harang minden esetben a templomhoz, az "Úr házához" kötődik.

Igaz, modern korunkban már találhatunk önállóan felállított harangot is. De korábban csakis az "Úr házában" volt ilyen eszköz.

Mi is a harang? Próbáljuk meghatározni.

Ez egy fémből öntött, csonkakúp alakú, hangot keltő eszköz. Hiszen a funkciója nem más, mint hogy hangot keltsen.

Az elmúlt évszázadok során időjelző feladata is volt azzal, hogy jelezte többek között a delet. De térjünk vissza azon következtetésünkhöz, hogy az "Úr háza", a templom nem egyéb, mint a misszionáriusok járműveinek külalakját utánzó építmény.

Említettük, hogy a korábbi korokban az emberek sokszor láttak ilyen járműveket. És... azok hangját is hallották.

Hiszen ezek a szerkezetek hajtóművekkel rendelkeztek, melyek tolóerőt fejtettek ki ahhoz, hogy a jármű repülni tudjon. És ezzel... intenzív hangot keltettek.

Gondoltak hát egyet az emberek, és elkezdtek utánozni az "Úr házá". Így jelent meg a templom az idők során. Csakhogy...

A hasonlóság nem teljes — mondogatták egymás között.

Jó, jó, az alak, a forma már megvan. De még valami hiányzik!

A hang...

Hiszen minden esetben, amikor ezek a szerkezetek láthatóak voltak, és a levegőben repültek, azokat erős hangjelenség kísérte.

Törték hát a fejüket az emberek. Hogyan is tehetnék még teljesebbé a hasonlóságot a templom és az "Úr háza" között?

Kellene egy olyan eszköz, mely ha lehet, erős hangot kelt, valami olyasfélét, amit akkor hallottak, mikor a szerkezetek landoltak.

Mi legyen ez? Egy lapos vasdarab? Egy hosszúkás vaslap? Egy nagyméretű cintányérhoz hasonló fémlap? Vagy egy dob?

Mindezeket elvetették. Úgy nem igazán tunket megfelelőknek.

Elkezdtek hát gondolkodni.

A misszionáriusok járművei minden esetben erős zajt keltettek. De honnan is jött a zaj?

Az "Úr házá" megfigyeltek egy olyan szerkezeti részt, ahonnan az a zaj előtört. Az alakját is megjegyezték.

Ennek kellett hát a formáját utánozni!

Mindenki látott már napjainkban reaktív hajtóművet. Kivétel nélkül szerkezeti elemük az a rész, ahol a reaktív izzó gázsgár kilép — a hajtómű fúvókája. Minden rakéta rendelkezik ilyen szerkezeti elemmel.

54. ábra
Harangok?

A képen egy rakétahajtómű első fokozatának azon műszaki részei láthatók, melyekből működése közben lép ki az izzó gázsgár.

55., 56. ábra
Rakétahajtóművek, nem harangok!

Ennek alakja a csonkakúphoz hasonló. Nyilván a tervezők a fizikai törvényszerűségek figyelembevételével tervezték ilyen alakúra a hajtómű eme részét. A misszionáriusok sem bújhat-
tak ki e fizikai szabályszerűségek alól.

Így hát évezredekkel korábban az emberek megfigyelték, hogy az "Úr házának" azon része, ahonnan az az erős hang előtör, a hajtómű fúvókája — csonkakúp alakú.

Megvan! Alkossunk egy olyan fém tárgyat, mely ennek után-
nozza az alakját, és ha megütjük oldalról, akkor annak belsejé-
ből is, akárcsak korábban az "Úr házának" hasonló szerkezeti
eleméből — erős hang jön majd ki...

Helyezzük ezt el abban az épületben, mely a korábban látott
"Úr házának" alakját utánozza, és... Ezzel teljes a hasonlóság!
Elégedetten dörzsölték össze tenyerüket a megalkotók.

Hiszen megcsinálták az "Úr házának" hű mását, és bele egy
olyan hangot keltő eszközt, mely a misszionáriusok járművei-
nek a hangját utánozza kisebb-nagyobb sikerrel. Csak kongat-
ni kell...

A dicsőséget — a hajtóművekből előtörő intenzív fényt —
már persze a korabeli ismeretek szintjén nem tudták utánozni.
De se baj!

Mégiscsak van egy "Úr háza", mely erős hangot produkál!

Így alakult hát ki a templom alakja és benne a harang. Mert a
harang formájában utánozza a reaktív hajtómű fúvókájának alak-
ját, melyből, akárcsak a hajtóműből, a kongatás hatására az erős
hang előtör...

Ezért nem kocka, hasáb, sín, cső vagy tányér alakú az az esz-
köz, mely az "Úr házában" az erős hangot kelti.

***A templom — az emberiség kollektív emlékezetének pro-
duktuma. Egy reaktív hajtóművekkel a légkörben mozgó
áramvonalas szerkezet mása.***

Persze néhol több, néhol kevesebb sikerrel.

A szemtanúk közül azonban többen nemcsak repülés vagy
landolás közben látták ezeket a szerkezeteket. Hanem... be-
lülről is.

Ugyanis mai szóhasználatlaltal úgy mondanánk, hogy az ufók elrabolták őket...

Persze szó sincs itt semmiféle elrablásról. Csak voltak emberek, akiket magukkal vittek.

Nem hiszi, kedves olvasó?

Az Új testamentomban is van nyoma:

2. Ismerek egy embert a Krisztusban, a ki tízennégy évvel ezelőtt (ha testen-é, nem tudom; ha testen kívül-é nem tudom; az Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig.
3. És tudom, hogy az az ember,

(ha testen-é, ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja),
4. **Elragadtatott a paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédek**, a melyeket nem szabad emberek kibeszélnie.

*992

Ugyan mi egyébről szól ez, minthogy olyan ismeretlen helyre vittek embereket, ahol azok furcsa dolgoknak voltak szem- és fültanúi.

Az, mint korábban mondtam, kicsit erős kifejezés, hogy elrabolták. Ugyanakkor másutt is van szó arról, hogy a misszionáriusok embereket vittek magukkal:

19. Felmentél a magasságba, foglyokat vezettél, adományokat fogadtál emberekben...

*993

8. Ezokáért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.

*994

Vajon miért vittek magukkal embereket a misszionáriusok?

Talán azért, hogy olyan kísérleteket és vizsgálatokat végezzenek rajtuk, amiket a mai, gyakran hisztériakeltő filmekben látunk?

Ostobaság! Csak némely erősen túldramatizált film beszélhet arról, hogy az elrabolt embereken válogatottnál válogatottabb, az inkvizíció kínzásait megszegyenítő procedúrákat végeztek el.

Újra csak azt kell mondanom, hogy ez ostobaság, mely nem egyéb, mint a mi rejtett félelmeink kivetítése. Hiszen ugyan mi szörnyűbbet tudunk annál elképzelni, hogy valami ismeretlen helyre visznek bennünket valakik, mondjuk az ufók, aztán ott

*992 Pál korinthusbeliekhez írt II. levele 12

*993 Zsoltárok könyve 68

*994 Pál efézusbeliekhez írt levele 4

mindenféle ismeretlen rendeltetésű csöveket, hegyes szerszámokat szurkálnak belénk?

Ez csak a félelmünk legsötétebb oldala. Ami legfeljebb csak hisztériakeltésre jó.

Mert hát emlékezzünk vissza, hogy korábban a misszionáriusok mit is ígértek az izraelitáknak abban az esetben, ha azok bizonyos normáknak, többek között erkölcsi elvárásoknak, megfelelnek?

14. Térjetek meg, szófogadatlan fiak, azt mondja az Úr, mert én férjettekké lettem néktek, és magamhoz

veszlek titeket, egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszlek titeket Sionba.
(*530)

Ha kínzással egyenértékű vizsgálatokat akartak volna végezni, akkor nem helyezték volna kilátásba, hogy tudásuk, ismereteik egy részét megosztják velünk...

Annak is nyoma van a szövegekben, hogy ezek az "elrabol-tak" visszatértek:

1. Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk,

mint az álmodók.
*995

Azért voltak olyanok, mint az "álmodók", mert kábultak voltak. Hisz elaltatták őket:

8. A mint meg van írva: Az Isten kábultság lelkét adta nekik; szemeket,

hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak,...
(*825)

Így hát az idők során sokan jártak a misszionáriusok járműveinek a fedélzetén. Sok dolgot az őáltaluk elmondottakból ismerünk.

Mikor a járművek fedélzetén jártak, ott egy furcsa eszközt láttak, mely segítségével az "Úr" beszélt a jármű fedélzetén lévőkhöz. Más szóval egy kommunikációs eszközt.

Ez az eszköz nemcsak hangot, hanem képet is közvetített. Ma úgy mondanánk, hogy egy videofon, vagy videótelefon volt. Melyen keresztül nemcsak a beszélő hangját lehetett hallani, hanem magát a beszélőt is látni lehetett.

(*530) Jeremiás könyve 3
*995 Zsoltárok könyve 126

(*825) Pál levele a rómaiakhoz 11

Emlékezzünk vissza arra, amit Ezékiel látott a bázison:

1. És kiálta füleimbe nagy felszóval (persze nem Ezékiel füleibe kiáltott a hang, hanem a hangosbmondón hangzottak el a parancsok. Amennyiben Ezékiel csak látomásokban látta volna mindezt, akkor nem hallhatott volna nagyon erős hangot), mondván: Hozzátok el a városra a meglátogatásokat (rajtaütések fegyveres járművekkel), kinek-kinek a kezében legyen vesztő eszköze (fegyvere).

2. És imé hat férfi jó vala a felső kapu útjáról (az úrhajó vagy a bázis valamelyik ajtajának irányából), a mely északra néz vala, mindeniknek kezében zúzó eszköze (katonák, fegyveresek), egy férfi pedig köztük golycsba vala öltözve (a golycsba általában a technikai személyzet volt öltözve, persze egyáltalán nem biztos, hogy a ruha golycsból volt, hanem inkább csak ahhoz hasonló anyagból), és íróeszköz vala derekán (valamilyen eszköz). És belemenének és állának az érczoltár mellé.

4. És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, a kik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az útálatosságokért, a melyeket cselekedtek annak közepében.

5. És amazoknak monda az én hallásomra (vagyis jelen volt Ezékiel az eligazításon): Menjetekek át a városon ő utáná, és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek és ne szánakoztatok:

7. És monda nékik: Fertőztessétek meg a házat, és töltsétek meg a pitarokat megölettekkel. Menjetekek ki. És kimenének és öldöklének a városban.

*996

Ezékiel szem- és fültanúja volt annak, hogy egy különítmény bevetési parancsot kapott. Mindegyikük fegyverrel — “zúzó eszközzel” rendelkezett.

A konkrét instrukciókat az “érc” oltáron keresztül kapták, arra vonatkozólag, hogy a bevetés során mit kell tenniük.

De vajon mit jelent az a szó, hogy “oltár”? És milyen nyelven van?

Furcsamód ez a Föld minden nyelvén hasonlóképpen hangzik. Nyilván azért, mert egyik földi nyelvnek sem sajátja.

Hiszen azok a szemtanúk, akik a misszionáriusok járműveinek fedélzetén jártak, sok esetben saját fülükkel hallották, hogy azok bizonyos eszközöket saját nyelvükön hogyan nevezték.

Aztán természetesen, a látottakat és a hallottakat visszatérve tovább adták.

Többek között azt is, hogy egy furcsa valamin keresztül hallották az “Urat” beszélni. Ezt a valamit, az ismeretlenek egymás között oltárként említették.

*996 Ezékiel könyve 9

Idővel ez a szó megragadt az emberek tudatában és az egykori szemtanúk által a járműveken látott eszközt utánozni kezdték...

Csináltak egy szekrényhez hasonlító tárgyat. Azután e tárgy fölé egy nagy méretű képet állítottak, mely az "Urát" ábrázolja.

Mikor ez elkészült, elkezdtek az előtt térdepelve az "Úrhoz" beszélni — imádkozni.

57. ábra

Az oberndorfi Szent Miklós székesegyház oltára

Csak azt utánózták, amit a szemtanúk elmeséltek...

Azaz, hogy a misszionáriusoknál egy furcsa alakú tárgy volt, melyen keresztül az "Úr" a többiekhez beszélt, sőt... Fölötte meg is jelent. A képernyőn...

58. ábra
A St. Gallus Parish székesegyház oltára

A misszionáriusok ezen eszköz előtt állva beszéltek az "Úrhoz", és az onnan válaszolt.

Nos hát, beszéljünk mi is az oltárunk előtt az "Úrhoz". Válaszolni ugyan nem fog, de sebj! Minden bizonnyal meghallgatja majd az imáinkat — gondolták a középkorban.

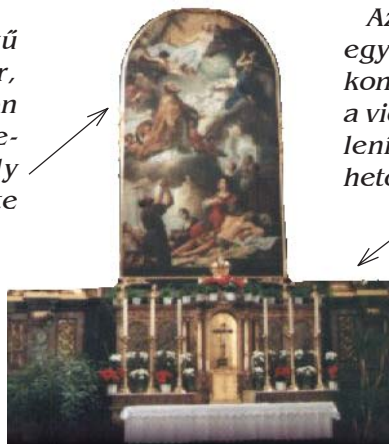
Ugyan megjelenni sem fog nekünk, de majd helyettesíti a "jelenést" a szentkép. Mely az Urat ábrázolja...

Az 57. és 58. ábrákon két oltár látható. E tárgyak csakis az "Úr házában", vagyis a templomokban találhatók meg. Fő feladatuk, hogy előttük térdelve imádkozunk az "Úrhoz", akit az oltáron található nagyméretű szentkép jelenít meg. (Az illusztrációk szentképein ugyan nem az "Úr" látható, de azért az esetek nagy többségében azt a szentet jeleníti meg a méretes kép, akihez imádkozunk).

És itt most kihangsúlyoznám a **"megjeleníti"** szót. Hiszen mindezzel egy a szemtanúk által egykoron látott cselekvést utánzunk.

Amennyiben az 57. ábrán látható oltárról eltüntetjük a díszítéseket és egyéb cicomákat, akkor egyértelművé válik a korabeli járművek fedélzetén látott műszaki berendezés szerkezete:

A nagyméretű videómonitor, mely az oltáron keresztül beszélő személy képét jelenítette meg.

Az oltár műszaki egysége, mely a kommunikáció és a videókép megjelenítését tette lehetővé.

Így az "Úr házában" az oltár előtt imádkozva mi is azt tesszük, amit a járművek fedélzetén láttak a korabeli szemtanúk.

És az "Úrhoz" való beszédünket mi is majd azzal a kifejezéssel fogjuk befejezni, amivel a járműveken az ismeretlenek tették egykoron: Ámen...

BÁBEL TORNYA

A harmadik fejezetben azt taglaltuk, hogy Mózes mintegy negyven napig ismeretlen helyen tartózkodott. Akkor adósok maradtunk egy magyarázattal.

Ugyanis Mózes azokon a felvételeken kívül, melyekről a harmadik fejezetben szoltunk, amiket neki az űrhajó fedélzetén bemutatnak, olyanról is szol, melyek Bábel tornyaként váltak ismertté a köztudatban.

A mai napon annyit tudunk róla, hogy valamikor sok-sok idővel korábban az emberek egy igen magas tornyot készültek felépíteni, mellyel az egekbe akartak jutni.

Ezt megakadályozandó, az Isten a torony építőinek a nyelvét összezavarta, minek következtében mindannyian más-más nyelven kezdtek el beszélni. Így már nem értették meg, amit a másik mond, és a tornyot nem tudták befejezni.

A köznyelv ezt a nyelvi zűrzavart nevezte el bábelinek.

Ennyi az, amit tudunk ma. Egy meseszerű történet. Melyet talán az emberek azért találtak ki, hogy a Földön beszélt különböző nyelvek eredetére magyarázatot adjanak.

De a korábbiakban többször is láttuk, hogy Mózes egykoron valóban megtörtént események "videófelveleleit" látta. Melyeket a misszionáriusok minden esetben gondosan dokumentáltak. Csakhogy. Nem mindegyik esetben értette pontosan, hogy mi az, amit lát. Hiszen híján volt az ehhez szükséges tudományos ismereteknek. Így csak saját egyszerű fogalmaival mondta el az utókornak a látottakat. Amikor meg már végképp nem értette, mi történik a felvételen, akkor a "hézagot" kommentárjaival pótolta...

Többek között ezeket a kommentárokat soroltam korábban az "én azt hittem" kategóriába.

Mert ne feledjük: azon felvételek egyikét, melyek a kísérleti állomáson készültek, s azt dokumentálták, hogyan tanították Ádámot, Mózes egészen félreértette.

A felvételeken ugyanis a következőket látta: mutatnak Ádám-nak egy kockát, mire ő azt mondja — kocka. Mutatnak neki egy madarat, mire ő azt mondja — madár. Egy kutyát — azt mondja, kutya. És így tovább. Ádám tanult.

Ahogy Mózes nézte a felvételt, melyet a kísérleti állomáson készítettek, nem igazán értette, hogy miért mondja Ádám azon tárgyak, vagy állatok neveit, amit neki a kutatók mutatnak. Törte hát a fejét. Hiszen valahogy csak el kellett mondania, mit is látott!

Aztán belehasított a felismerés: azért mondta a felvételeken Ádám többek között azon állatok neveit, amiket neki mutattak, mert... Neveket adott nekik!

De nem volt ez másképp a csipkebokor esetében sem. Csak ő hitte azt, hogy a csipkebokor ég...

Mindenképpen meg kell azt értenünk, hogy Mózes is tévedhetett, sőt több esetben tévedett is. És mi mindannyian szentírásnak vesszük egy sok ezer évvel ezelőtt élt ember minden szavát. Még a tévedéseit is...

Ha több ízben is tévedett korábban, miért gondoljuk, hogy Bábel tornyával ez másképp lenne?

3. És mondanak egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lőn nékik a téglá kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt.

4. És mondanak: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.

5. **Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fia.**

6. És monda az Úr: Ímé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, a mit elgondolnak magukban.

7. Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvöket, hogy meg ne értsék egymás beszédét.

8. És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűnének építeni a várost.

⁹⁹⁷

Mózes magyarázata szerint az emberek egy építményt — tornyot építettek, hogy eljussanak vele az egekbe.

Az első, amit biztosan tudunk — a fizika törvényei, a Föld gravitációja, a nehézkedési erő, határt szabnak bármilyen építmény magasságának.

Ezért van az, hogy a Földön nem találhatóak tíz-, vagy húsz-ezer méter magasságú hegyek sem.

Mert ahogy egy építmény vagy természeti képződmény (pl. hegy) egyre magasabb, úgy annak természetszerűleg egyre nagyobb a súlya. Egy határt elérve ez a súly olyannyira naggyá válik, hogy egyszerűen az építmény, vagy természetes képződmény, mint a hegy — süllyedni kezd.

Ugyanis az alatta lévő talajrétegek az irtózatos nyomás hatására elkezdene a Föld középpontjának irányába süllyedni.

Nos hát, többek között már csak ezért sem lehet kilométer magas épületeket építeni.

Ez az egyik mozzanat.

Mert felmerül egy másik kérdés is: miért is akartak, legalábbis Mózes elmondása szerint, az emberek egy igen magas épületet emelni?

Azért, hogy annak a teteje az eget érje. És... segítségével eljussanak az... égbe.

De minek?

Korábban a szövegek alapján próbáltunk magunknak egy új KÉPet kialakítani mindarról, ami a Bibliában szerepel. Most viszont ez a KÉP segít nekünk a Bábel tornya kapcsán feltett kérdés megválaszolásában.

Merthogy a korábbiakban megtudtuk, hogy a Földön gyakorlatilag a kezdetek óta jelen vannak egy szuperfejlett kozmikus társadalom képviselői. A bibliai időkben az emberek sokszor látták, hogy azok járműveiken a Földre az "égből" érkeznek, és oda is távoznak.

Ezért alakult ki az idők során az a hit, hogy a "másvilág" egy másik világ, vagy a "mennyország", az ország, ahonnan az "Isten" jött, a mennyekben, az égben van.

A misszionáriusok jöttek és mentek. Az emberek meg csak nézték...

Felébredt bennük a kíváncsiság, és ennek nyomán az a természetes vágy, hogy ők is eljussanak oda. Az égbe... Ahol az a másik ország van...

Ma már persze jól tudjuk, hogy az égben nincs "fönn", vagy "lenn". Hiszen ha rakétáinkkal elhagyjuk a Föld felszínét, akkor a légkörön áthaladva a kozmoszba jutunk. Mely ismereteink szerint gyakorlatilag végtelen. És ahol nagy a valószínűsége annak, hogy több lakott világ is létezik. Csak mindeddig nem voltak bizonyítékaink erre. Mindeddig!

A kozmoszban a milliárdnyi csillag és csillagrendszer közül vajon hol keressük azt a "másvilágot"?

Figyelembe véve, hogy a szövegekben sok-sok számadat van, néha "álköntösbe" bújtatva, azt kell mondanunk, hogy e számok valamilyen módon ezeket az adatokat is tartalmazzák. Csak még meg kell őket fejtenünk... És akkor talán pontosan meg tudjuk majd, hogy a misszionáriusok valójában honnan jöttek... Hol is található a "másvilág", egy másik lakott világ.

Nos, az emberekben felébredt a vágy, hogy ők is eljussanak az egekbe. Így hát megpróbálták a misszionáriusokat utánozni.

És itt most két lehetőség van. Ezek a lehetőségek annak kapcsán merülnek fel, hogy Mózes nem konkrétan írja le mindazt, amit a felvételeken látott.

Mert nem pontosan érthető, hogy itt most valóban egy téglalapítményt emeltek az emberek, vagy valami mást. Aminek a segítségével eljutnak majd az egekbe...

Ugyanis a kételkedésre egy másik mozzanat is okot ad.

Mózes Bábel tornyáról beszél.

Ha figyelmesen olvassuk a szövegeket, akkor kiderül, hogy Bábel egyenlő Babilonnal. Babilon pedig egy ország, mely a bibliai időkben, Mózes után létezett. Gondoljunk csak nagyhatalmú uralkodójára, Nabukodonozorra.

Azonban ne feledjük, hogy a misszionáriusok Mózesnek olyan felvételeket mutattak meg, melyek Mózes előtti régmúlt korok eseményeit dokumentálták. Így hát fel kell tételezni, hogy e "torony" esetében sem volt ez másképp.

Azt viszont eléggé nehéz elképzelni, hogy a misszionáriusok a sok ezer, tízezer, sőt százezer évvel korábban készült felvételek közül Mózesnek olyanokat mutattak be, melyek ezekhez a hatalmas időszakokhoz képest csupán "röviddel Mózes előtt" készültek. Hiszen nehéz azt elképzelni, hogy mondjuk tízezer évvel korábban már létezett Babilon.

Erre a válasz magától adódik: csak Mózes szerint volt ez a torony Babilonban...

Lehet, hogy mikor a fedélzeten Mózes megkérdezte, hogy hol is állt az a "torony", amit most lát, azt felelhették neki, hogy azon a területen, ahol most Babilon van.

Később Mózes, egy kicsit "átdolgozva" a látottakat, már úgy beszél erről a "toronyról", mely Babilonban állt.

Ezen nincs mit csodálkoznunk. Hiszen azok, akiknek elmondta az úrhajón látottakat, minden bizonnyal megkérdézték: hol is állt az a "torony"?

Mire ő azt válaszolta, hogy Babilonban — Bábelben.

Így kialakult a Bábel tornya, mint egy építmény, és annak helye.

Na de miért torony? Ugyanis említettük, hogy nagyon magas építményeket emelni a Föld vonzereje miatt nem lehet. Mit láthatott hát Mózes?

Miért "ijedtek" meg a misszionáriusok attól, hogy az emberek egy "tornyot" kezdenek építeni? De nemcsak, hogy "megijedtek", hanem megakadályozták annak elkészültét is.

Talán attól, hogy az emberek egy "sima" téglából készülő tornyot építenek?

Legfeljebb hagyták volna, hogy hadd csinálják. Mert egy bizonyos magasságon túl úgyis romba dől. Vagy a saját súlya alatt, vagy egy erősebb szélleökés hatására.

Hiszen egy ilyen próbálkozáson legfeljebb csak mosolyogni lehet!

De ők mégsem "mosolyogtak", hanem megijedtek. És nyomban meg is akadályozták a munkálatok folytatását.

De hát miért?

Mi volt olyan fontos ebben a "toronyban"?!

Hogy ezt megértsük, most tegyünk egy kisebb kitérőt.

Azt tudjuk, hogy Mózes korában egy jármű landolt a Sinai hegyen. A leírások arra utalnak, hogy ez igencsak nagyméretű lehetett.

Később a szövegek arról is említést tesznek, hogy ez "angyal" volt.

De nem beszélnek annak alakjáról, kinézetéről.

Vajon hogyan nézhetett ki?

Az "Úr háza" kapcsán már beszéltünk arról, hogy egy, a légkörben nagy sebességgel mozgó járműnek mindenképp bizonyos aerodinamikai szabályoknak meg kell felelnie. Így az alakjának is olyannak kell lennie, hogy a lehető legkisebb légellenállással mozogjon.

Akkor azt mondtuk, hogy a templomok mind-mind olyan egykoron látott repülő szerkezetek alakját utánozzák, melyek napjaink rakétaformáira hasonlítanak. Megfelelve ezzel a minimális légellenállás követelményeinek.

Ezen alakzatok központi egysége, kivétel nélkül minden esetben, a klasszikus templom alakjában a — torony...

8. És **te nyájnak tornya, Sion**
leányának **vára** (tudjuk, hogy a
Sion hegyére úrhajó szállt le. In-
nen az tűnik ki, hogy toronyfor-

májú volt.)! Eljő tehozzád és elér-
kezik az előbbi hatalom, a Jeruzsá-
lem leányának birodalma. *998

Nocsak!

A Sion hegyére Mózes korában leszállt járművet Mikeás toronyként jellemzi.

De másutt is van szó erről:

4. Mert te vagy az én menedékem, s
erős tornyom az ellenség ellen.
5. Hadd lakozzam a te sátorodban

mindörökké; **hadd meneküljek**
a te szárnyaid árnyéka alá!
Szela. *999

Itt kiderül, hogy toronyformájú, illetve szárnyakkal rendelkező tárgyakat láttak egykoron repülni.

10. **Erős torony** az Úrnak neve,
ahhoz folyamodik az igaz, és bá-

torságos lészen.

*1000

Tehát az emberek a "torony" építéskor e járműveket próbálták meg utánozni. Ennek segítségével akartak eljutni az egekig.

De van még egy kérdés. Éspedig: Mózes a torony mellett egy városról is beszél: "... építsünk magunknak várost és tornyot..."

Tehát egy várost készültek felépíteni, melynek közepén egy torony van. Mi ebben a különleges? Miért szűrt szemet ez az "Úrnak"?

Hiszen egy településben nincs semmi különleges! Vagy?

Valami olyat látott Mózes a felvételeken, ami egy "városhoz" volt hasonló? És volt benne egy "torony", mely készült?

A "város" több épületből állt, melyeknek közül volt... a torony felépítéséhez?

És ez a "város" stratégiailag olyannyira fontos volt, hogy a misszionáriusok megakadályozták az ott folyó munkálatokat?

*998 Mikeás könyve 4

*1000 Példabeszédek 18

*999 Zsoltárok könyve 61

Megint csak jól látható, hogy Mózes mekkorát tévedett. Hiszen ő városnak nézett egy épületkomplexumot, melyeknek köze volt egy "toronyhoz" — rakétaszerű járműhöz!

A dokumentált felvételeken Mózes egy, a régmúltban létezett kutatóbázist látott. Ahol a kutatók egy rakéta megalkotásán tevékenykedtek.

Arra készültek, hogy ezen eszközzel eljussanak... az égbe.

A bázis sok-sok épületből állt, ahol a részkutatásokat végezték. A laboratóriumok.

Ennek központi helyén ott állt... a kutatás tárgya, a rakéta. A torony...

59. ábra

"Bábel tornya"...

Legalábbis egy olyan torony, melynek segítségével el lehet jutni az "egekbe"..., amilyenhez hasonlót láthatott Mózes egykoron a felvételeken

Persze, hogy Mózes egy egyszerű városnak és toronynak nézte az egészet.

Mint említettem, ha egy "sima" város és téglatorony lett volna az, amit Mózes látott, akkor egyáltalán nem érthető, hogy a misszionáriusok miért akadályozták meg az ott folyó kőművesmunkákat.

Viszont, ha... egy stratégiai fontos kutatóbázisról van szó, ahol egy olyan eszköz készült, melynek segítségével az emberek eljuthattak az "egekbe"? Akkor már sokkal érthetőbb, hogy mindez miért szűrt szemet.

Ugyanis olyan információk birtokába jutottak, hogy a kutatóbázison a kísérletek már előrehaladott állapotban vannak. A kísérleti jármű megalkotása gyors ütemben folyik.

Ha ez elkészül, akkor az emberek kijutnak vele az "égbe", és még ki tudja, mi történik.

Ettől megrettentek.

Olyannyira fontosak voltak ezek a kutatások, hogy a misszionáriusok mindvégig megfigyelték a létesítményt.

Az "Úr" azon szavai, miszerint "és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, a mit elgondolnak magukban" arról tanúskodnak, hogy a kísérletek jó irányban haladtak.

Mivel stratégiaiilag igen fontos objektumról volt szó, és a kísérletek előrehaladott stádiumban voltak, ezért a misszionáriusok úgy döntöttek, hogy az ott folyó munkát megakadályozzák. Éspedig végérvényesen.

A Flotta parancsot kapott az objektum megsemmisítésére...

"...Nosza szálljunk alá..." és akadályozzuk meg az ott folyó munkálatokat...

Járművek indultak el fedélzetükön fegyverekkel.

Mikor elérték a bázist, és elkezdődött az akció, az ott-tartózkodók közt hatalmas pánik tört ki. Olyannyira nagy lett a zűrzavar, hogy senki nem értette a másik szavát...

Na nem azért, mert mindenki más nyelven kezdett el beszélni. Csudákat! Csak Mózes hitte, hogy azok ott a felvételeken azért beszélnek és kiabálnak össze-vissza, mert nem értik egymás szavát.

Senki nem figyelt a másokra. Mindenki a saját életét igyekezett menteni. Az egész kutatóbázison bábeli zűrzavar uralkodott el.

Az épületkomplexumot a "toronnyal" együtt lerombolták. Megsemmisítették...

Azok pedig, akik életben maradtak, már soha többet nem kezdték újra a "torony" építését...

JÓNÁS ÉS A NAGY HAL

Valószínűleg nincs olyan ember, aki ne hallott volna Jónás történetéről. Hiszen gyakran idézik. Már-már szólássá vált a kifejezés — Jónás a cethal gyomrában.

Mit mond erről az egyház?

A bibliakorabeli időkben az Úr Jónást küldte el Ninivébe, hogy hirdesse az igéjét. Ő azonban megijedt, és úgy gondolta, hogy elkerülheti az Úr parancsának végrehajtását, ha elbujdosik.

Ezért hajóra szállt és minél messzebb próbált Ninivétől kerülni. De az Úr nagy háborgást támasztott a tengeren.

A hajó legénysége nem értette, mi olyat cselekedtek, amivel kivívták a Mindenható haragját. Míg végül kiderült, hogy Jónás az oka a viharnek, mert ellenszegült az Úr parancsának.

Csak egyféleképpen csitíthatták le a vihart, ha Jónást a tengerbe vetik. Amit meg is tettek.

Jónás a habokban fuldoklott. Már-már halálán volt.

Az Úr ekkor egy cethalat rendelt ki, mely elnyelte Jónást. Három napig volt a cethal gyomrában.

Ekkor az Úr megparancsolta a hálnak, hogy tegye partra őt.

Ezután már Jónás valóban elindult Ninivébe, és hirdette az Úr szavait.

Ennyi hát a hivatalos történet.

Újra csak arra kell kilyukadnunk, hogy ez a történet sok kérdést vet fel.

Az első ezek közül: hogyan lehetett Jónás, egy ember, huza-mosabb ideig egy cethal gyomrában? Hogyhogy élve tudott oda-benn maradni? Nyilvánvaló, hogy nem lehetett a hal gyomrában elegendő levegő ahhoz, hogy lélegezni tudjon.

A másik: hogyhogy Jónást a hal gyomrában az emésztőnedvek nem emésztették meg?

De ami a legnehezebb kérdés: vajon miért kellett neki három napig a hal gyomrában lennie? Hiszen a hal, miután elnyelte, gyorsan a part felé úszhatott volna, hogy szárazra tegye őt.

És miért éppen cethal volt az?

Sok-sok kérdés.

Napjaink ismereteinek fényében az egész történet épp ezért nem tűnik egyébként, mint egy kitalált mese. Elvégre mindenki jól tudja: senki sem élhet meg egy cethal gyomrában.

Így ezzel le is zárhatjuk a kérdést. Ez is csak egy kitalált meszeszerű történet, melyet az emberek fantáziája alkotott.

Ha csak valóban ennyi információ áll a rendelkezésünkre, akkor nem sokat tudunk kezdeni ezzel a szöveggel.

Lássuk viszont, mit mond minderről a Bibliában maga Jónás próféta.

1. És lőn az Úrnak szava Jónáshoz, az Amittai fiához, mondván:
2. Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és kiálts ellene, mert gonoszságuk felhatolt élémbel!
3. És felkele Jónás, hogy Tarsisba szaladna az Úr elől. Leméne azért Jáfóba, és találta ott egy hajót, a mely

méne Tarsisba, és megadván a hajóbert, beszálla abba, hogy Tarsisba menne velők az Úr színe elől.
4. Az Úr pedig nagy szelet bocsátta a tengerre, és nagy vihar lőn a tengeren, és a hajó már-már töredezik vala.

*1001

Hogy a vihart csüítsák, Jónást a tengerbe dobták a fedélzetről:

15. És felragadákJónást és beverték őt a tengerbe, és megszűnék a

tenger az ő háborgásától.

*1002

Nos, Jónás a vízben fuldokolt. Egyre gyengébb és gyengébb lett. Már kapálózni sem kapálózott. Lassan, apró buborékokat eregetve, süllyedni kezdett a mélybe. Halálán volt...

1. Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást. És lőn Jónás a hálnak gyomrában három nap és három éjjel.

11. És szóla az Úr a hálnak, és kiveté Jónást a szárazra.

*1003

Az első, ami a szöveg olvasásakor szembeötlik, hogy sehol nincs szó benne cethalról. Helyette mindvégig az a kifejezés szerepel — "nagy hal".

De hát vajon mi történhetett?

Mint már oly sokszor a bibliai korban, a misszionáriusok különböző személyekkel álltak kapcsolatban. Ilyen volt Jónás is. Más szóval, mondhatnánk, az ügynökük volt.

Mivel ilyen fontos személy volt a misszionáriusok számára, ezért nyilvánvalóan állandóan figyelemmel kísérték őt. Elsősorban talán azért, hogy életét megóvják, mert nem voltak olyan nagyon sokan azok, akik előtt a misszionáriusok felfedték ki-létüket.

Nos, Jónás a tengerbe került, és fuldoklott. Ekkor megjelent egy nagy hal, mely elnyelte őt.

Ez a történet gyerekkorom kedvenc írójának, Verne Gyulának Némó kapitány című regényét juttatja eszembe. Ugyanis ott van egy hasonló történet. Egy ember fuldoklik. Egyszer csak megjelennek furcsa külsejű megmentői, akik a Nautilus tenger-alattjáró fedélzetére viszik.

Nocsak tengeralattjáró...

*1001,*1002 Jónás könyve 1

*1003 Jónás könyve 2

De miért mondja Jónás azt, hogy "nagy hal"?

Gondolatban végezzünk el egy kísérletet. Vegyünk egy embert az amazóniai őserdőben élő azon törzsből, mely az ezredvég ellenére még mindig a kőkorszak szintjén él. Mert annak ellenére, hogy a civilizáció egyre több helyre eljut, azért még napjainkban is akadnak ilyen törzsek.

Vigyünk az emberünket a tenger partjára. A következő kép táruljon elé: a tengeren egy csónakban egy ember ül. Egyszer csak mellette a vízfelszínre emelkedik egy hatalmas tengeralattjáró.

Ha lehet, olyan helyen emelkedjék fel a szerkezet, hogy emberünk elől eltakarja a csónakot.

Közben, a hajó túloldalán, amit természetesen emberünk nem lát, kinyílik egy zsilib, és ezen keresztül a csónakban tartózkodó felszáll a fedélzetre. A csónakot pedig elsüllyeszti.

Röviddel ezután, őserdőbeli barátunk meredt tekintete előtt, a tengeralattjáró süllyedni kezd, míg végül a víz alá bukik.

Kérdezzük meg hát riadt, őserdőbeli megfigyelőnktől, hogy mondja el, mit látott.

Minden bizonnyal a következőket fogjuk tőle hallani.

Ott voltam a nagy víz partján. Egy csónakot láttam, melyben egy ember ült és elég messze volt. Aztán egyszer csak megjelent egy szörnyűséges nagy hal. És... elnyelte azt, aki a csónakban volt...

Nos, miért gondoljuk, hogy egy sok ezer évvel ezelőtt élt ember ettől pontosabb leírást adna?

Vajon ismerhetett-e olyan szerkezetet, mely a víz alatt képes közlekedni?

Ugyanakkor, mivel a tengeralattjárók a víz felszíne alatt mozognak, ezért a tervezőik akarva-akaratlanul a halak formáját mintázva alkották meg külalakjukat. Így a halakhoz hasonló áramvonalas kiképzésüknek köszönhetően azok is a legkisebb közegellenállással mozognak.

Biztos vagyok benne, hogy mindenki látott már, ha felvételen is, tengeralattjárót.

Vajon valóban nem emlékeztet-e külseje egy nagy haléra?

60. ábra
A "nagy hal"...

A középkorban, mikor a bibliai történeteket megpróbálták értelmezni, sehogyan sem tudtak mit kezdeni Jónás "nagy halával". Miféle nagy hal? — törték a fejüket a szerzetesek. Aztán egyszer csak egyiküknek világosság gyúlt az agyában.

Hát persze! — kiáltotta. Hisz Jónás nagy hala nem lehet más, mint a tengerészek által regélt hatalmas cethal!

Akkor minden érthető! — dörzsölték elégedetten tenyerüket a barátok. Meg van fejtve Jónás története. Mert egy hatalmas cet nyelte el őt. És annak volt a gyomrában!

61. ábra
Egy hatalmas "cethal"...

Azt ugyan hiába is várnánk el sok száz évvel ezelőtt élt emberektől, hogy egy tengeralattjáró hajót el tudjanak képzelni. Az ismereteikből maximum a cetre futotta...

Így hát gyökeret vert az az elképzelés, hogy a fuldokló Jónást egy cet nyelte el.

Eddig rendben is van. De miért volt Jónás a tengeralattjáró fedélzetén három napig?

Mikor fuldokolt, levegő után kapkodva sok vizet is nyelt a tüdejébe.

Nos, ha napjainkban valaki fuldokolni találna egy tengerparti strandon, akkor, miután kimentették, az elsősegélynyújtással párhuzamosan a mentőket is hívnák hozzá.

Ha sok vizet nyelt, akkor annak ellenére, hogy a fuldokló már magához tért és közérzete normális, mégiscsak beszállítják a kórházba, ahol legalább egy napig megfigyelés alatt tartják. Hogy miért?

Azzal együtt, mikor valaki fuldoklás közben levegő után kapkod, a levegővétellel együtt víz is jut a tüdejébe. És ha a tüdőbe került víz mennyisége nem csekély, akkor ez kiválthatja az úgynevezett félrenyeléses tüdőgyulladást. Amit nyilván, ha a megfigyelés alatt lévő betegnél fellép, azonnal a megfelelő eszközökkel kezelni tudnak. Különben az életével fizethet.

Mivel Jónás is fuldoklott, ezért a misszionáriusok, miután a járművük — a "nagy hal" — fedélzetére vitték, azonnal megkezdtek az elsősegélynyújtást az eszméletlen emberen. Hiszen csak ez menthette meg az életét.

Mikor már jobban lett, és állapota normalizálódott, még nem tették partra, mivel attól tartottak, hogy a tüdejébe került víz szövődményeket okozhat. Ezért továbbra is pihentették, és megfigyelték az állapotát. Másrészt pedig minden bizonnyal orvosi kezelésnek is alávetették.

Mindehhez kellett a három nap. Mikor aztán az ápolás nyomán már jobban lett, és elmúlt a komplikáció veszélye, a tengeralattjáró parancsot kapott, hogy egy lakatlan partszakaszon, a kíváncsi szemektől távol emelkedjen a felszínre és tegye partra Jónást.

Ez a magyarázat sokkal logikusabb és érthetőbb, mint a hivatalos verzió. Ezzel ugyanis, a vallásos magyarázatokkal szem-

ben, melyek rendszerint csodákra hivatkozva kerülnek el a kellemetlen kérdések megválaszolását, érthetővé válik, hogy mi volt a nagy hal, és miért kellett Jónásnak három napig annak "gyomrában" lennie.

Látható, hogy ez nélkülöz minden miszticizmust és csodát. Helyette teljes összhangban áll könyvünk korábbi részeinek mondanivalójával. Azzal, hogy a misszionáriusok mindvégig a Földön, az avatatlan szemektől ugyan rejtve, de aktív tevékenységet folytattak...

AZ ÚR SZAVA. (HANGJELENSÉGEK)

Úgy hiszem, hogy könyvünk eddigi mintegy tíz fejezetéből eléggé egyértelműen kiderült, hogy a bibliakorabeli időkben az emberek gyakran láttak nem földi személyeket, azok járműveit és ténykedésüket bolygónkon.

Nem kétséges, hogy a leírások, melyek ez idáig értelmetlen zagyvaságnak tűntek, így egy csapásra érthetőkké válnak, ha többek között a bennük szereplő misztikus természetfeletti lényeket a járművek fogalmával helyettesítjük be.

Gyakran láthattuk, hogy az angyal fogalom mögött sok esetben egy nem földi járműtípust kell érteni.

49. Rájok bocsátá haragjának tűzét,
mérget, búsulását és a szorongá-

tást: a gonosz angyalok seregét.

(⁵¹⁷)

Nilván arról van itt szó, hogy az "Úr" bocsátotta az emberekre a "gonosz angyalokat".

Csak hogy van itt egy kis gond.

Ugyanis a vallás felfogása szerint létezik mennyország és pokol. A mennyországban van az Úr, s vele a szentek és az angyalok. A pokolban vannak az ördögök.

Nos, a mennyországban mindenki jó, kedves, szeretetreméltó. Pont azért került oda. Ilyenek az angyalok is.

Itt meg a szöveg arról szól, hogy az Úr bocsátotta a gonosz angyalokat az emberekre.

Hát vannak gonosz angyalok? És ők is a mennyországban vannak?

Hiszen eddig úgy tudtuk, hogy csak a mennyországban vannak angyalok! A pokolban nincsenek, csak ördögök.

Hát hogy is van ez?

Ez csak egy példa arra, hogy a Biblia sok részletében ellentmond a vallás tanainak...

A vallás által kreált angyalok, mint szárnyas emberalakok, csak fikciók.

Helyettük sok ízben járművekről van szó a szövegekben. De erről korábban már részletesen beszéltünk.

Most inkább szóljunk azokról a fizikai jelenségekről, melyek a misszionáriusok járműveit kísérték. Bár ez a rész a sok idézet következtében kicsit hosszúra sikeredett.

(⁵¹⁷) Zsoltárok könyve 78

Annak ellenére, hogy nyilvánvaló: az idézetek tucatjai unalmasá tehetik ezt a részt, mégis szólok ezekről a szövegekről. Már csak azért is, hogy mindazoknak, akik még ezek után is bőszén ragaszkodnak a korábbi álláspontjukhoz, bizonyítsam: a Szentírásban rengeteg olyan szövegrészlet található, melyekkel a hivatalos vallási világkép nem tud mit kezdeni. Legfeljebb agyonhallgatja azokat...

Viszont, ha úgy tekintünk e leírásokra, mint a földönkívüli járműveket kísérő jelenségekre, akkor sok minden érthetővé válik.

Hozzáteszem azonban még azt, hogy e kozmikus civilizációnak nyilván nemcsak egyfajta típusú és kinézetű járművei vannak. Hiszen gondoljunk csak bele, hogy napjainkban hányféle repülőgéptípus létezik. Kezdve a vitorlázó, majd egymotoros sportrepülőgépektől az egyre nagyobb utasszállító gépeken keresztül a szuperszónikus vadászgépekig. De ezeken felül ott van még az űrrepülőgép, és a teljes harci és kutatási feladatot szolgáló rakétaarzenál is.

Nyilvánvaló, hogy ezek egyrészt külsejükben, alakjukban is különböznek. De leginkább hangjukat tekintve eltérőek.

Hiszen bárki, anélkül, hogy felnézne a magasba, már hangjáról is meg tudja különböztetni, hogy utasszállító vagy harci gép hangját hallja-e.

De az ütemes, dobogásszerű hang hallatán sem kiált csodát. Mert tudja, hogy helikopter közeledik.

Nos, ahogy az általunk ismert légi járművek hangjai különböznek egymástól, ugyanúgy eltérő a misszionáriusok járműtípusainak a hangja is.

Csak hogy számolnunk kell egy különbséggel.

Napjainkban jól ismerjük mindazokat a repülő szerkezeteket, melyeket fentebb említettem. És megvannak a megfelelő foglaim is ahhoz, hogy jellemezni tudjuk őket.

Mert ha azt mondom, hogy helikopter hangja, akkor mindenki arra a repülő szerkezetre gondol, mely függőlegesen fölfelé képes mozogni, sőt egy helyben állva lebegni is tud.

Légcsavarjának lapátjai vízszintes síkban forognak, a megfelelő felhajtó erőt biztosítva ezzel a járműnek. Eközben a lapátok a levegőben nagy sebességgel mozogva keltik azt a tipikus ütemes, dobogásszerű hangot.

Emlékezzünk csak vissza a korábbiakra, mikor ilyen járművek avatkoztak be a csatába az izraeliták oldalán:

24. És mikor a szederfák tetején indulásnak zaját fogod hallani, akkor indulj meg, mert akkor kimegy te előtted az Úr, hogy megverje a Filiszteusok táborát.

(*458)

15. És mikor hallándod a járás dobogását a szederfák tetején, akkor menj ki a viadalra; mert az Isten te előtted megyen, hogy megverje a Filiszteusok táborát.

(*369)

A hangjuk leírásából következik, hogy ezek egyfajta helikopterszerű járművek voltak.

Ugyanakkor megint más típusú járművekről van szó a következő, korábban már szintén említett idézetben:

12. Mert elbocsátám előttetek a darázsokat, és úzék azokat előttetek: az Emoreusok két királyát,

de nem a te fegyvered által, de nem a te kézíved által.

(*459)

Valószínűleg alakjuk vagy hangjuk után hasonlítja a krónikás ezeket a járműveket darázsakhoz.

De találkoztunk már olyan járművekkel, melyeket méreteik és talán kinézetük után Zakariás lovakhoz hasonlított (*688—699).

Vagy mint Habakuk, aki a misszionáriusok másik járműtípusát “diadal-szekerekként” említi.

8. A folyók ellen gerjedd-é fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre bősziült-é fel,

hogy lovaidon és diadal-szekereiden robogsz?

(*968)

Ugyanígy más-más járműtípusok az angyal, a kérub, a szeráf, a szent, a vigyázó stb.

Mivel a korabeli szemtanúk különböző fajtájú járműveket láttak repülni, ezért nyilvánvalóan azok egymástól elütő hangját is különbözőképpen jellemzik.

Egyesek említenek kiáltást, mások sok vizek zúgását. Újra csak mások kürtzengést vagy trombitaszót. De mint láttuk, a járás dobogása is ezek közé tartozik.

Akkor vizsgáljuk most meg ezeket.

Egy nagyon fontos és sokatmondó idézettel kezdjük. Sok helyütt a kötelező tananyag részeként szereplő Jób könyvéből van az alábbi idézet:

29. De sőt értheti-é valaki a felhő szétoszlását, az ő sáto-

rának zúgását?

(*44)

(*458) Sámuel II. könyve 5

(*369) Krónika I. könyve 14

(*459) Józsue könyve 24

(*968) Habakuk könyve 3

(*44) Jób könyve 36

Azaz, az “Úr háza”, vagy az “Úr sátra” repülés közben zúg... Nos, ez a “zúgás” a különböző járműtípusoknál más és más. Gyakorta volt hallható a mennydörgéshez hasonló hang:

3. **Az Úr szava** zeng a vizek fölött, a dicsőség Istene **mennydörög**, az Úr ott van a nagy vizek felett.
4. **Az Úr szava erős**; az Úr szava fenséges.

7. **Az Úr szava tűzlángokat szór.**
8. **Az Úr szava megrengeti a pusztát**, megrengeti az Úr Kádesnek pusztáját.

*1004

Azt ugye azért mégsem gondoljuk, hogy az Úr, mikor beszél, akkor “tűzlángokat” szór? Hiszen akkor nem lenne egyéb, mint egy mesebeli sárkány!

Ugye ezt senki nem gondolja komolyan?!

Helyette sokkal egyszerűbb a magyarázat: az “Úr szava” nem más, mint a jármű hajtóművének hangja. Mely valóban zeng, mennydörög, hangos, tűzlángokat szór, és mindent megrezget, olyan erős.

De nemcsak arról van itt szó, hogy nagyon erős robaj hallható, hanem még a hajtóművek fénye — dicsőség — is látható.

Másutt, egy másik szövegrész arról beszél, hogy csodálatos ez a tudás, melyet nem érthetünk egy több ezer évvel ezelőtt élt ember szemszögéből nézve:

3. Utána hang zendül, **az ő fennségének hangjával mennydörög**, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült.

4. **Isten az ő szavával csodálatosan mennydörög**, és nagy dolgokat cselekszik, **úgy hogy nem érthetjük.**

*1005

Vagy:

33. **Az ő dörgése ad hírt felő-**

- le**, mint a barom a közeledő viharról.

*1006

Azaz, a távolban közeledő jármű még szabad szemmel ugyan nem látható, de a hajtóműveinek a hangja — a “dörgés” már hallható.

10. És lőn, hogy a mikor Sámuel az égőáldozatot végezé, eljövének a Filiszteusok, hogy Izráel ellen harcoljanak. **Az Úr pedig mennydörge nagy hangon azon a napon a Filiszteusok felett** és annyira megzavarta őket, hogy megverettetének Izráel előtt.

10. **Az Úr**, a kik vele versengenek, megrontja, **Mennydörög felettők az égben**, Az Úr megitéli a földnek határait, Királyának pedig hatalmat ad, És felemeli felkentjének szarvát!

*1007

(*351)

*1004 Zsoltárok könyve 29

*1005 Jób könyve 37

*1006 Jób könyve 36

(*351) Sámuel I. könyve 7

*1007 Sámuel I. könyve 2

A "mennydörgéshez" — a jármű hajtóműveinek hangjához egyéb fizikai jelenségek is társultak:

6. A seregek Urától látogatattik meg, **mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással, for-**

gószéllal, viharral és emésztő tűzi lánggal:

*1008

Itt, mivel a Seregek Uráról — a Flotta parancsnokáról van szó, a jármű, melyen közlekedik, már sokkal robosztusabb. Hajtóművei is nagyobb teljesítményűek. Ezért a mennydörgésen kívül igen erős szelet, vihart is kavar mindarra, amerre elhalad.

Az emésztő tűzi láng pedig újra csak nem egyéb, mint a jármű nagy teljesítményű hajtóműveinek a reaktív gáz sugara.

De másfajta hang is társult a "dörgéshez":

30. Te pedig profétáld meg nekik mind e szókat, és ezt mondd nekik: **Az Úr a magasságból harsog, és az ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog** az ő házára, **riogatva kiált**, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen.

31. Elhat e harsogás a földnek végére (*nagyon erős a zaj és nagyon messzire elhallatszik*), mert pere van az Úrnak a pogányokkal, ő minden testnek ítélő bírása, a hitetleneket fegyverre veti, azt mondja az Úr.

(*560)

Feltételezem, hogy senki sem hiszi azt, hogy a "Mindenható Isten" a "lakhelyéből riogatva kiált"?

Itt egy másik járműtípus hangjáról van szó. Jeremiás még hozzá is teszi, hogy a hang "az Úr lakhelyéből" jön. A lakhely, legalábbis Jeremiás szerint, maga a jármű, ahogy azt a korábbiakban az Úr háza című részben láthattuk.

De a hivatalos felfogás szemszögéből nézve eléggé furcsa a következő szövegrészlet is:

10. Az Urat fogják követni. **Ordít, mint az oroszlán** (a hajtómű-

vek zúgása); ha ő ordít, remegve gyűlnek össze fiak napnyugot felől.

*1009

A jóságos és Mindenható Isten, mely szelíd... oroszlánként ordít?

Na persze, itt nem az "Isten" ordít, hanem a jármű hajtóművei keltik az "ordítást".

De ugyanilyen jellemzést találunk Hóseás könyvének kívül Jeremiásnál is. Ne feledjük, ő sok mindennek volt szemtanúja korábban:

7. Felkelt az oroszlán (*mert olyan, mintha oroszlán ordítana*) az ő tanyájából, és a népek pusztítója elindult; kijött helyéből, hogy elpusz-

títsa a te földedet; városaid lerontatnak (*a pusztító-fegyveres jármű tűzerejére utal*), lakatlanokká lesznek.

(*533)

*1008 Ésaías könyve 29

(*560) Jeremiás könyve 25

*1009 Hóseás könyve 11

(*533) Jeremiás könyve 4

Más szavakkal: elindult a harci jármű, mely nagy pusztítást fog véghezvinni.

Mikor egy ilyen megjelenik, akkor minden remeg hajtóműveinek erős hangja következtében:

10. De az Úr igaz Isten, élő Isten ő, és örökkévaló király; az ő haragja előtt

reszket a föld, és a nemzetek nem szenvedhetik el az ő felindulását.

*1010

Itt arról is szó van, hogy ha elhúz a magasban egy-egy repülő jármű, úgy még a föld is beleremeg a dübörgésbe... (Akárcsak napjaink szuperszónikus gépei.)

Egy másik hangfajtát is említ a Biblia — “süvöltésként”:

26. És zászlót emel a távoli népeknek, és **süvölt** a föld határán lakók.

zókknak, és imé hamarsággal könnyen eljönnek.

*1011

Itt arról van szó, hogy megjelenik egy jármű, melynek hangját a krónikás süvöltéshez hasonlítja.

Röviddel később újabb járművek követik azt.

A krónikás szerint ezek azért jöttek, mert az előbbi jármű “süvöltött nekik”, hogy — gyertek!

Kicsit megmosolyogtató! Nem igaz?

Egyszerűen egy jármű közeledett, melyet később több másik követett.

De vannak olyan járműtípusok, melyek hangja “sok vizeknek zúgására” emlékeztet:

13. Szavára (előbb dübörgés halatszik) **víz-zúgás támad az égben,** és felhők emelkednek fel a

föld határaitól; villámlásokat készít az esőnek, és kihozza a szelet az ő rejtkehelyéből.

*1012

Kicsit naivan Jeremiás azt hitte, hogy az “Úr” egyfajta varázsedényben tartja a szelet, melyet akkor hoz ki a “rejtkeéből”, ha repülni készül.

Ésaiás is azt hitte, hogy az “Úr” azért repül, mert azt a misztikus szél hajtja.

19. És félík napnyugottól fogva az Úrnak nevét (az úrhajó hangját, hiszen ha megjelenik, akkor nagy baj van!), és naptámadattól

az ő dicsőségét (fényét), mikor eljő, **mint egy sebes folyóvíz, a melyet az Úr szele hajt.**

*1013

De ezenkívül mindketten arról is beszélnek, hogy a jármű hangja “víz zúgása”, vagy “sebes folyóvíz”.

De másutt is található ilyen hajtóműhang:

2. És hallék szózatot az égből, mint sok vizeknek zú-

gását és mint nagy mennydörgésnek szavát...

*1014

*1010, *1012 Jeremiás könyve 10

*1011 Ésaiás könyve 5

*1013 Ésaiás könyve 59

*1014 Mennyei jelenések könyve 14

Itt a "szózatot" a szemtanú úgy jellemzi, mint "sok vizeknek zúgását", illetve "mennydörgésnek szavát".

De hiszen korábban Jézusnál is találkoztunk egy hasonló részzel:

28. Atyám dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jöve az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.

29. A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy **mennydörgött**; mások mondanak: **Angyal szólt** néki.

(*738)

A korábbiakban is már megkérdőjeleztük azt, hogy a szózaton, mely az "égből" jött, értelmes szöveget kell-e érteni. Ennek kapcsán megjegyeztük, hogy nagy valószínűséggel a későbbi korok során az egyházi cenzúra toldotta meg hellyel-közzel a szövegeket. Egyrészt, hogy vallási szempontból "érthetőbbek" legyenek, másrészt pedig, hogy még inkább tükrözzék az egyház tanainak igazát.

Ha pontosan értjük ezt, akkor egyáltalán nem jövünk zavarba egy másik szövegrész kapcsán sem.

19. És megnyilatkozik **az Isten temploma a mennyben**, és megláttaték az ő szövetségének ládája az ő templomában; **és lőnek**

villámlások és szózatok és **mennydörgések, és földindulás** és nagy jégeső.

*1015

A templomról immár tudjuk, hogy azon járművek építészeti mása, melyeken a misszionáriusok közlekedtek.

E járművekkel együtt jár a mennydörgés, villámlás, földindulás és más lokális légköri jelenségek.

Ha nem értjük, hogy a krónikások a korábbiakban mit értettek a "szózaton", akkor a kép misztikussá és zavarossá válik.

Egyfajta végítélet vízióját vetíti elénk, mikor is majd mennydörgések, villámlások, jégeső és földindulás közepette megszólal majd az égből az "Úr hangja". A szózat!

Nem szükséges a misztikus víziók ingatag talajára lépnünk. Hiszen ha a "szózaton" egyfajta hajtóműtípus hangját értjük, akkor a végítélet rémisztő látomása egy csapásra szertefoszlik. Mert a fenti idézet egy nagyméretű jármű hajtóművei által keltett hang-, fény- és légköri jelenségeket ír le.

Ez János Mennyei jelenések könyvéből való, mellyel részletesen a következő fejezetben fogunk foglalkozni.

(*738) János evangélioma 12

*1015 Mennyei jelenések könyve 11

Az arkangyal a misszionárius Flotta egy másik járműtípusa. A “szózat” mellett, melyet a jármű hajtóművei keltenek, egy másik igen jellegzetes, eléggé magas frekvenciájú hang is hallható.

16. Mert maga az Úr **riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az ég-ből**; és feltámadnak először a kik meghaltak volt a Krisztusban;

(*979)

6. Felvonul Isten **harsona-szónál, kürtzengés közt** az Úr.

*1016

14. És megjelen felettök az Úr, és nyíla repül mint a villámlás (*nyíl — lövedék, villámlás — fényfelvilanás a lövedék kilövésékor*); **az Úr Isten kürtöt fuvall** (*hajtómű hangja*), és déli szelekben nyomul elő (*meleg légmozgás!*).

(*963)

Ez nyilván annak tudható be, hogy mivel ez egy másik fajta jármű, ezért a hajtóműve paraméterei is eltérnek a korábban taglalt típusoktól. Ahogyan egy egymotoros repülőgép hangja eltér egy szuperszónikus vadászgép hangjától. Ugyanis, a benzinmotor nem produkálja azt a tipikus magas frekvenciájú sívítő hangot, melyet a vadászgép gázturbinás hajtóműve kelt.

Egy újabb hajtóműhang a “trombitaszó”. Ez leginkább a ki-sebb és nyilván sokkal mozgékonyabb járművek — az angyalok — jellegzetes hangja.

27. Mert a miképen a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az ember Fiának eljövele is.

30. És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az emberek Fiát eljö-

ni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel (*űrhajóval*).

31. **És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval** (*a kis repülő járművek hangjának jellegzetessége*), és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

*1017

A vallásos ábrázolások szerint, mikor majd Jézus eljön az ő angyalaival, akkor a következő lesz a kép: a Megváltó kinyújtott kézzel áll egy felhőn. Körbeveszi őt dundi, kisgyermek teremű szárnyas alakok sokasága. Mindegyik gömböc gyerekangyal kezében egy trombita vagy kürt van, melyet megfújnak.

Hát...

Enyhén szólva... kissé naiv elképzelés.

Hiszen a trombitaszónak az égvilágon semmi köze a trombitához, mint hangot keltő eszközhöz. Hiszen itt arról van szó,

(*979) Pál thessalonikabeliekhez írt I. levele 4

*1016 Zsoltárok könyve 47

(*963) Zakariás könyve 9

*1017 Máté evangélioma 24

hogy majd megjelennek a misszionáriusok “angyal” típusú járművei, és hallható lesz az azok hajtóművei által keltett jellegzetes hang — a “trombitaszó”. Erről majd könyvünk utolsó fejezetében fogunk szólni.

Ugyanígy félrevezetnek bennünket a szemtanúk leírásai, ha nem megfelelően értelmezzük egy másik fogalmat:

3. A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki **hatalma szavával** (dübörgés) fentartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban,

*1018

26. Kinek **szava** akkor **megrendítette a földet** (a Sion hegyén), most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is.

(*89)

Ha azt feltételezzük, hogy a “hatalma szava” nem egyéb, mint a “Mindenható” nagy hangerejű beszéde, akkor újra csak zsákutcába jutunk. Viszont:

18. Mert nem járulatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz (*köd*), és sötétséghez, és szélvészhez,

19. És **trombita harsogásához**, és a **mondásoknak szavához** (dübörgés), melyet a kik hallottak, kérték, hogy ne intéztessék hozzájuk szó;

(*88)

Ez az idézet, mely a zsidókhoz írt levélből való, az egykoron, Mózes idejében a Sinai hegyen landoló nagyméretű járműre utal.

Nylván a landolás következtében a hajtóművekből előtörő egyik jellegzetes hangot jellemzi mondásoknak szavaként.

Korábban, már Dánielnél talákoztunk egy másik sajátos hanggal:

4. És az első hónapnak huszonegyedik napján, imé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddeknek partján valék.

5. És felemelém szemeimet, és láttam, és imé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi aranynyal övezve.

6. És teste olyan mint a társiskő, és orcája olyan mint a villám, és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lába tája mint az izzó ércznek színe, **és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.**

(*595)

Egy másik járműfaját látott egykoron Dániel. Ennek hangja különbözött az előbbiekéitől. Nem volt sem kürtzengés, sem trombitaszó vagy szózat, hanem Dániel úgy jellemzi, mint — sokaság zúgása.

*1018 A zsidókhoz írt levél 1

(*89,*88) A zsidókhoz írt levél 12

(*595) Dániel könyve 10

De másutt Jeremiás is beszél hasonló hangról:

22. A hír hangja imé megjött, és
nagy zúgás kél észak földé

felől, hogy pusztává tegyék Júda-
nak városait, és sakálok tanyájává.

(*1019)

Ez azt jelenti, hogy közelednek észak felől azok a járművek, melyek fegyvereikkel majd pusztasággá teszik Júda városait...

Hasonló képet tár elénk könyvében Habakuk, melyet már többször is idéztünk:

3. Isten a Témán felől jön, és a Szent a Páran hegyéről (*két különböző járműtípus*). Sélah. Dicsősége elborítja az eget (*a hajtómű fénye, ragyogása*), **és dicséretével megtelik a föld** (*a jármű hang-*

ja mindent betölt, oly hangos).
4. Ragyogása, mint a napé (*a hajtómű fénye olyan fényes, mint a Nap*), sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke.

(*968)

A "dicséret" nem más, mint egy újabb fajta hang. A közeledő járművek tipikus hangja ez.

De találkoztunk a "dicséret" kifejezéssel, mikor Jézus születésekor, éjszaka kinn a mezőn landolt a pásztorok szeme láttára egy jármű.

Mikor startolt, akkor volt hallható a "dicséret":

13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága,

a kik az Istent dicsérik...

(*717)

Ami a "mennyei seregek sokaságát" illeti, ne úgy képzeljük, hogy sok-sok szárnyas dundi angyal, és szent jelent meg hirtelen a semmiből, akik az Istent dicsérték.

Mert, újra csak visszatérve az egykoron a Sinai hegyen landolt járműhöz, a következő szöveget találjuk a Bibliában:

22. Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához,

a mennyei Jeruzsálemhez, és az
angyalok ezreihez,

(*974)

Azt tudjuk jól, hogy Mózes semmilyen angyalról nem beszél. Helyette egy hatalmas járműről van szó.

Ez segít megérteni, hogy a hajtóművekből előtörő erős hangot hasonlítják a szövegek olyan hanghoz, mintha angyalok ezrei beszéltek volna egyszerre.

*1019 Jeremiás könyve 10
(*968) Habakuk könyve 3

(*717) Lukács evangélioma 2
(*974) A zsidókhoz írt levél 12

Sok esetben a “kiáltás” is hasonló, a misszionáriusok járműve által keltett hangot takar.

18. És monda Mózes: Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet.

19. És monda az Úr: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orczád előtt menjen el, **és kiáltom előtted az Úr nevét** (*hangrobaj*)...

20. Orczámat azonban, monda, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén.

21. És monda az Úr: Imé van hely én nálam; állj a kősziklára.

22. És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a kőszikla hasadéka-ba állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok.

23. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orczámat nem láthatod.

*1020

Elsőre azt hihetnénk, hogy Mózes valóban azért nem láthatta az “Úr orczáját”, mert élő ember azt nem láthatja. Csakhogy azt pontosan tudjuk, hogy Mózes mintegy negyven napig a misszionáriusok járművén tartózkodott, ahol többek között tanították...

Tehát nem ezért nem láthatta az “Úr arcát”.

Korábban Illés történetében láttuk, hogy eljutott egy olyan helyre, ahol járművek startoltak. Akkor a misszionáriusok Illés életének megóvása miatt vitték őt biztonságos helyre, hogy az induló jármű hajtóműveiből előcsapó izzó gázsugár ne égesse őt szénré (*506—512).

Ugyanez igaz adott esetben is. Az “Úr orczája” alatt természetesen nem egy emberi archoz hasonló testrészt kell érteni. Ha nem inkább egy jármű olyan szerkezeti elemét, amely ha működik, akkor a közelében tartózkodni életveszélyes.

Azért “takarta be a kezével az Úr” Mózes, más szavakkal védte a testi épségét, hogy a hajtómű ne tegyen benne kárt.

Mikor aztán a startoló jármű biztonságos távolságra távolodott, csak akkor vehette Mózes szemügyre azt. És akkor már valóban csak a “dicsőségét” — a távolodó jármű fényét láthatta.

Más helyütt is fellelhető ez a fogalom:

4. Uram, mikor Szeirből kijövel, Mikor lépdelél Edom mezejéről:

Megrendült a föld (*a jármű hajtóműveinek robaja*), csepegett az ég. A föllegek is víztől áradának (*a hajtóművek égésterméke*).

5. **A hegyek megrendültek** az Úram orczája előtt (*a hajtóműből kicsapó intenzív izzó gázáram,*

mely a hangrobaj forrása is egyben). Még ez a Sinai is, az Úrnak, az Izráel Istenének színe előtt. (*372)

4. Mert nem az ő fegyverökkel szereztek földet, és nem az ő karjok segítették; hanem a te jobbold, a te karod és a te orczád világsága, mert kedvelted őket. (*362)

*1020 Mózes II. könyve 33
(*372) Bírak könyve 5

(*362) Zsoltárok könyve 44

De visszatérve Mózeshez, a távolodó jármű hangját említik a szövegek — “kiáltom az Úr nevét”.

Az “Úr nevéhez” adott esetben semmi köze sincs a névnek. Vagyis annak a nyelvtani fogalomnak, mellyel személyeket különböztetünk meg egymástól.

Azt azért eléggé komolytalan dolog feltételezni, hogy mikor az “Úr” távolodott, folyton csak egy nevet kiabált. Mondjuk: Jehova!!! Jehova!!! Jehova!!!

Ez így komolytalan.

Helyette inkább a starttal összefüggő valamilyen hangról van szó.

Már csak azért is felmerül a kétely az “Úr neve” kapcsán, mert más szövegösszefüggésben is szerepel:

27. Ímé, az Úr neve jó mesz-
sziről, haraggja ég és sötét
gomolygó füstje; ajkai rak-

vák haraggal, és nyelve,
mint emésztő tűz!

*1021

Azt azért ugye senki sem gondolja a végtelenül jóságos “Mindenhátóról”, hogy ekképp néz ki: “haraggja ég és sötét gomolygó füstje; ajkai rakvák haraggal, és nyelve, mint emésztő tűz!”

A leírásból egyértelmű, hogy egy olyan jármű közeledik, melynek hajtóműveiből izzó gázsugár — “emésztő tűz” és füst tör elő. Így pedig az “Úr neve” — magára a járműre utal.

Hasonló leírást találunk másutt is:

8. Megindult, megrendült a föld,
s a hegyek fundamentomai inogtak;
és megindultak, mert haragra gyúlt.

9. Füst szállt fel orrából, és
szájából emésztő tűz; izzó
szén gerjedt belőle.

*1022

A szöveg szerint az “Úr szájából” jött a tűz, és orrából füst.

Nem emlékeztet bennünket ez a mesebeli sárkányra? Hiszen annak az orrából jött füst, és a szájából tűz? Meg aztán ez a mesebeli furcsa állat repülni is tudott.

Nem lehet, hogy a sárkány sem egyéb, mint a szövegekbeli járműleírások sajátos értelmezése?

Láthatjuk hát, hogy a Biblia fogalomzavarának tengerében sok, jól értelmezhető információ van. Ahogy ezeket mind-mind a helyükre rakjuk, a szövegek még inkább érthetőbbekké válnak, és lehull róluk a miszticizmus fátyla.

*1021 Ésaías könyve 30

*1022 Zsoltárok könyve 18

AZ ÚR DICSŐSÉGE. (FÉNYJELENSÉGEK)

Az ezt megelőző fejezetekben, mikor a biblikus szövegeket taglaltuk, sokszor találkozhattunk a "dicsőség" fogalmával.

Napjainkban ez a fogalom leginkább úgy használatos, mint amely jellemzi az Úr, az Isten mindenhatóságát, nagyságát.

A mennyei seregek — a dundi angyalok és szentek seregei — imádják az Urat, és szüntelenül a dicsőségét zengik a mennyekben.

Ez a kép talán megállta a helyét sok száz évvel ezelőtt, mikor az emberek elenyésző hányada tudott csak olvasni. Közülük viszont még kevesebben bírták a latin nyelvet, melyen a korabeli Bibliák íródtak.

Így hát a szent szövegek olvasása leginkább a papság privilégiuma volt.

Mivelhogy az a szent szövegek kapcsán természetesen az egyház álláspontját, világnézetét képviselte, így senki nem vonta kétségbe a szövegek értelmezésekor használt fogalmak létjogosultságát.

Példaként említem a dicsőséget, mint fogalmat, melyet az "Úr"-ral összefüggésben emlegetnek oly gyakran.

A korábbiakban többször állítottam, hogy a dicsőség a szent szövegekben az ismeretlen természetű fény megnevezésére szolgál.

Ezt bizonyítandó, álljon itt egy idézet:

40. És vannak mennyei testek és földi testek; de más a mennyiek dicsősége, más a földieké.

41. Más a napnak dicsősége és más a holdnak dicsősége és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve.

*1023

Ez érthető is. Hiszen sok-sok évszázaddal korábban vajon az emberek ismerték-e azon fénysugárzás természetét, mely a csillagokból, vagy a Napból ered?

Voltak-e olyan ismereteik, melyekkel megérthették, hogy a csillagok, így a Nap fénysugárzása a benne lezajló termonukleáris fúzió közben felszabaduló hatalmas mennyiségű energia megnyilvánulása?

Vajon tudhatták-e mindezt?

*1023 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 15

Ők csak azt tudták, hogy a csillagoknak fényük van. Bár nyilvánvaló volt már akkor is, hogy a csillag nem azért világít, mert fa vagy szén ég rajta. Ez az állítás már akkor is ostobaságnak tűnt.

Tudták, hogy fényt sugároznak, de nem értették annak eredetét.

A Hold, mint a Föld kísérője fényének természetét sem értették igazán. Csak azt látták, hogy éjszakánként a sötét égbolton világít.

Csak napjainkban magától értetődő tudás, amit már a kiskolásoknak is tanítanak, hogy a Hold azért világít éjszaka az égbolton, mert visszaveri a reá eső napsugárzás egy részét.

Mivel ezeket az akkor ismeretlen eredetű fények mibenlétét nem értették, ezért bevezettek rájuk egy új fogalmi kategóriát — a dicsőséget.

Na de ezt még fokozni is lehetett. Hiszen azokban a korokban sokszor láttak nem földi eredetű járműveket és személyeket.

Ezekkel a járművekkel rendszerint egy újabb ismeretlen eredetű fényfajta járt együtt, mely az "Úr" — a misszionáriusok — járműveinek megjelenésekor volt észlelhető.

Mivelhogy ez a fényfajta rendszerint az "Úrhoz" volt köthető, ezért megjelent egy új fogalom — az "Úr" dicsősége.

Még a fenti idézetnél maradvá, egyértelmű és félreérthetetlen, hogy az a Nap, a Hold és a csillagok fényét, fényességük nagyságát hasonlítja össze.

(Egyébként a csillagászat szakterületén létezik egy speciális, az égbolton látható objektumok fényerősségét jellemző terminus — a magnitúdó. Ennek a számbeli nagysága jellemzi az égi objektumok látható fényességét.)

De mégsem csak a dicsőséget, mint fényességet leíró fogalmat, szeretném e részben tárgyalni.

Ugyanis arra szeretnék rámutatni, hogy a bibliakorabeli időkben hogyan írták körbe a szemtanúk a misszionáriusok járművei által keltett jelenségeket.

Elsősorban azért, hogy bebizonyítsam: az amúgy teljesen érthetetlen szövegek, melyek már-már a lázalom víziójának kategóriáját súrolják, szinte kivétel nélkül mind érthetőkké válnak, ha a megfelelő fogalmakat behelyettesítjük.

Kezdjük talán újra csak Mózes-sel. Emlékezzünk vissza arra, hogy mikor az izraeliták kijöttek Egyiptomból, a vándorló sokaság előtt az "Úr" haladt:

21. Az Úr pedig megy vala előttök nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik,

hogy éjjel és nappal mehessenek.
22. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép előtt.

(^{*43})

Ha a vallásos világnépek szemüvegén keresztül nézzük ezt a történetet, akkor úgy nem igazán tudunk mit kezdeni vele.

Megjegyzem, hogy bár az egyház nem hallgatja el ezt a szövegrészt, de ha teheti, akkor kerüli. Hiszen nem tud rá magyarázatot adni.

Ha az uralkodó nézet szemszögéből vizsgáljuk a "tűzoszlopot", akkor óhatatlanul a miszticizmus, a természetfelettség süppedős, ingoványos talajára jutunk.

Hiszen nem érthető, hogy az "Úr" miért épp tűz- és felhőoszlopban haladt az izraeliták előtt. Így ilyen esetben semmilyen érthető, logikus magyarázatot sem tudunk adni rá.

Viszont az "Úr", a misszionáriusok szavai a helyes irányba terelnek bennünket:

20. Ímé én Angyalt bocsátok el te előtted, hogy megőrizzen téged az

útban, és bevigyen arra a helyre, a melyet elkészítettem.

(^{*41})

Vagyis, a misszionáriusok egyik "angyala" haladt a vándorlók előtt. Ez a jármű reaktív hajtóművekkel rendelkezett. Ezért, mikor a hajtóművek a gravitáció ellenében lebegésben tartották, belőlük reaktív gázsugár tört elő. Mely függőlegesen lefelé irányult. Pont azért, hogy a jármű lebegjen.

De a hajtóműből nemcsak a gázsugár csapott elő, hanem az égéstermék is — a füst, mely megint csak az izzó gázsugárral együtt függőlegesen, a földfelszín felé irányult.

Távolabbról szemlélve úgy tűnt, hogy az egész valóban nappal füst- és felhőoszlop, míg az éj sötétjében tűzoszlop.

Ez sokkal érthetőbb és teljesebb magyarázat, mely összhangban van a Biblia számos szövegével, mint a vallásos-misztikus szemlélet valaha is adhat rá.

(^{*43}) Mózes II. könyve 13

(^{*41}) Mózes II. könyve 23

De lássunk más, korábban érthetetlennek tűnő szövegeket is.

15. Mert imé, **az Úr eljő tűzben**, s mint forgószele az ő szerek, hogy megfizesse búsulását.

ban az Ő haragját, és megfeddését **sebesen égő lánggal**.

*1024

A sebesen égő láng nem igazán érthető.

Viszont ha a napjaink rakétáinak hajtóművéből előcsapó izzó, nagy sebességű gázáramra gondolunk, akkor már értjük, hogy mire is utal Ésaías.

A "sebesen égő láng" nem egyéb, mint az "Úr" járművének hajtóművéből előtörő nagysebességű reaktív gázszugár.

De az "emésztő tűzi láng" sem más:

6. **A seregek Urától látogatattik meg**, mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással,

sal, forgószelel, viharral és **emésztő tűzi lánggal**:

(*1008)

Egyébként ez tökéletes leírása mindazoknak a jelenségeknek, melyek együttesen tapasztalhatóak egy nem földi eredetű jármű megjelenésekor.

7. Néktek pedig, a kik szorongattatok, nyugodalommal mivelünk együtt, a mikor **megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival**.

8. **Tűznek lángjában**, ki bosszút áll azokon, a kik nem ismerik az Istent, és a kik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliomának.

*1025

Ez a szövegrészlet arról szól, hogy Jézus az egyik jármű felézetén érkezik majd meg, melynek hajtóerejét a reaktív gázszugár — "tűznek lángja" szolgáltatja. Ezt a járművet fogják kísérni a kisebb típusú járművek — az angyalok.

Egy másik, kicsit ijesztő kép is értelmet nyer:

18. A Thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig ird meg: Ezt mondja **az Isten Fia, a kinek szemei**

olyanok, mint a tűzláng, és a kinek lábai hasonlók az izzó fényű érczhez:

*1026

Senki sem gondolhatja komolyan, hogy az olyannyira bálványozott, szeretetet sugárzó Jézus ilyenképp néz ki. Ugye?

14. Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és **a szemei olyanok, mint a tűzláng**;

15. És a lábai hasonlók valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; **a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása**.

*1027

Itt eléggé egyértelmű, hogy nem valamiféle ijesztő misztikus természetfeletti személyről van szó, hanem egy nem földi járműről.

*1024 Ésaías könyve 66

(*1008) Ésaías könyve 29

*1026 Mennyei jelenések könyve 2

*1027 Mennyei jelenések könyve 1

*1025 Pál thessalonikabeliekhez írt II. levele 1

7. És bár az angyalokról így szól: Ki az ő angyalait szelekké teszi (az intenzív légmozgás együtt járt a járművek megjelenésével) és az

ő szolgáit **tűz lángjává** (a járművek — adott esetben angyalok — reaktív hajtóművéből kicsapó láng),

*1028

Jóel könyvében a következő képet írja le, melyet nyilván saját szemével látott:

3. **Előtte tűz emészt, utána láng lobog:** előtte a föld olyan, mint az Éden kertje, utána pedig kiet-

len pusztaság; meg sem menekülhet tőle semmi.

*1029

A következőkről van szó: egy földönkívüli jármű repül kis magasságban. A fegyverei mindent felperzselnek. A korábban zöldellő rétek, mezők a fegyverek bevetése következtében kiégnek. Semmi meg nem menekülhet előlük.

A járművet reaktív hajtómű mozgatja, így a járművet hajtóműveiből előcsapó "lobogó láng" követi.

1. Sionért nem hallgatok és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg földerül, mint fényesség az Ő igazsága, és szabadelése, **mint a fákllya tündököl** (reaktív gázsugár).
2. És meglátják a népek igazságodat és minden királyok dicsőségét, és új nevet adnak néked, a melyet az Úr szája határoz meg.

17. És mikor a nap leméne és sejtéség lön, imé egy füstölgő kemencze, **és tüzes fákllya**, mely általmegylen vala a húsdarabok között.

(*248)

*1030

Ezzel az idézettel akkor találkoztunk, mikor a misszionáriusok Ábrahámmon valamiféle kisebb, korrekciós célú sebészeti beavatkozást hajtottak végre, melynek következtében annak nemzőképessége helyreállt.

Most már biztosan állíthatjuk, hogy semmiféle "füstölgő kemenczéről" nincs szó, hanem egy jármű startjáról, melyen a misszionárius "orvosok", akik Ábrahámot megműtötték, távoztak.

De Illés történetében is találkoztunk "tüzes szekérrel". Na persze itt nem egy lángokban álló négykerekű járműről van szó, melyet lovak húztak:

11. És lön, a mikormenének és men-vén beszélgetének, imé egy **tüzes szekér tüzes lovakkal** elvát-

lasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe.

(*515)

Illés egy olyan jármű fedélzetén "ment fel az égbe", mely "tüzes" volt.

*1028 A zsidókhöz írt levél 1

*1029 Jóel könyve 2

*1030 Ésaías könyve 62

(*248) Mózes I. könyve 15

(*515) Királyok II. könyve 2

A reaktív izzó gázsugarat a szemtanúk “kénköves patakként” is jellemzik.

33. Mert készen van a szörnyű tűzhely régen, készen áll az már a királynak is, mélyen és szélesen csinálta azt, máglyájában tűz és fa bőven; **az Úr fuvallata** gyújtja meg azt, **mint kénköves patak**.

*1031

Itt sincs szó valamiféle misztikus lény fuvallatáról. Ez a “kénköves fuvallat” nem egyéb, mint a reaktív gázsugár.

8. Megindult, megrendült a föld, s a hegyek fundamentomai inogtak; és megindultak, mert haragra gyúlt.
9. **Füst szállt fel orrából,**

és szájából emésztő tűz; izzó szén gerjedt belőle.
10. Lehajtotta az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt.

*1032

Nem valamiféle szörnyűséges természetfeletti lény, “csak” egy jármű érkezett és landolt...

16. Azért **az Úr**, a seregek Ura kövéreire ösztövréséget bocsát, és az

ő dicsősége alatt égés ég, miként a tűz égése.

*1033

Emlékezzünk vissza, mikor a misszionáriusok Mózesrel első ízben az “égő csipkebokornál” vették fel a kapcsolatot.

A szövegek szerint, mikor az “Úr” elmondta utasításait, Mózes okvetetlenkedni kezdett. Vonakodására felgerjedt hát az “Úr” haragja:

13. Ő (Mózes) pedig monda: Kérlek, Uram, csak küldd, a kít küldeni akarsz.
14. **És felgerjede az Úr haragja** (beindultak a leszállóegység hajtóművei, az felszálláshoz ké-

szülődött) Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és imé ő ki is jó elődbe s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében.

(*6)

Miután elmondták utasításait Mózesnek, készülődtek a felszálláshoz. A jármű hajtóműveit starthoz indították. Azokból előcsapott a reaktív lángsugár. Ezt említi a szöveg az “Úr haragjaként”.

De másutt is van szó a hajtómű gázsugaráról, ahol is annak megjelenése a jármű távozásához kapcsolódik:

9. **És felgyullada az Úr haragja** ő reájok, **és elméne.**

10. És a felhő is eltávozék a sátor felül...

*1034

Egyértelmű, hogy az “Úr” távozását a harag — hajtómű lángjának megjelenése — előzte meg. Ahogy a jármű elrepült, a haj-

*1031 Ésaías könyve 30

*1032 Zsoltárok könyve 18

*1033 Ésaías könyve 10

(*6) Mózes II. könyve 4

*1034 Mózes IV. könyve 12

tóműből kicsapó égéstermék, a “felhő” — füst is természet-szerűleg szétoszlott.

17. **De felgerjed az én haragom** ő ellene (*hajtóművek indítása*) azon a napon, **és elha-**

gyom őt, és elrejttem az én or-czámat ő előle (*elrepülök*), hogy megemésztessék...

*1035

Ha nem értjük, hogy valójában a Bibliában gyakran használatos fogalmak, kifejezések mit takarnak, akkor azt hisszük, hogy a jóságos Mindenható megharagszik, és elrejtí előlük az arcát.

Ez igencsak misztikusnak tűnik, ha az “Isten” arcára gondolunk.

Ámde ha helyesen értelmezzük az “Úr haragja” és az “Úr orcája” kifejezést, akkor megértjük, hogy a misszionáriusok azt helyezték kilátásba, hogy elhagyják az izraelitákat. Jelképesen szólva beindítják hajtóműveiket, és elrepülnek. Az izraeliták pedig többé nem látják őket, és így a fegyveres védelemre sem számíthatnak többet. És akkor az ellenségeik majd “megemész-tik” őket...

A “haragról” mint “olthatatlan tűzről” van szó Jeremiásnál is:

4. Metéljétek magatokat körül az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbőreit, Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, **hogy fel ne**

gyúladjon az én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt.

*1036

Más szavakkal, a gonoszságaitok miatt ne kelljen beindítanom az úrhajóimat, vagy pedig — ne akarjátok, hogy úrhajóim megjelenjenek.

Így már érthető a következő szövegrészlet is:

10. De az Úr igaz Isten, élő Isten ő, és örökkévaló király; **az ő haragja előtt reszket a föld,**

és a nemzetek nem szenvedhetik el az ő felindulását.

(*1010)

Azaz, ha megjelenik a misszionáriusok egyik járműve, mely reaktív hajtóművel rendelkezik, ahonnan előcsap a “harag”, és alacsonyan elhúz az emberek feje fölött, akkor abba még a föld is beleremeg. Akárcsak napjaink vadászgépei esetében...

19. Ímé, az Úrnak szélvész **nagy haraggal kitör**, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul.

(*550)

23. Ímé, az Úrnak szélvész, **haragja tör elő**, és a rohanó szélvész a hitetlenek fejére zúdul.

(*802)

*1035 Mózes V. könyve 31

(*550) Jeremiás könyve 23

*1036 Jeremiás könyve 4

(*802) Jeremiás könyve 30

(*1010) Jeremiás könyve 10

A "harag" és a "szélvész" összefüggő jelenségek, mivel mindkettő a hajtómű működése közben keletkezik.

47. Meddig rejtegeted még magad,
oh Uram, szüntelen, és **ég a te
haragod, mint a tűz?**

*1037

29. Mert **a mi Istenünk mege-
mésztő tűz.**

*1038

27. Imé, az Úr neve, jó messziről,
haragja ég és sötét gomoly-
gó füstje; ajkai rakvák haraggal,
és **nyelve, mint emésztő
tűz!**

(*1021)

Semmilyen misztikus, természetfeletti személyről nincs itt szó, hanem egy jármű közeledik.

De térjünk még vissza a "dicsőség" fogalmához, mellyel ezt a részt elkezdtük.

Az eddig idézett számos szövegrészlet olyannyira egyértelmű, hogy vitatkozni ezekkel legfeljebb csak a vitatkozás kedvéért lehet.

Számos más hasonló részlet is található a Bibliában, de mivel ezek többnyire a fenti idézetekhez hasonlóak, ezért túlon-
túl hosszadalmassá és nehézkessé tenné ezt a fejezetet az
összes ide vonatkozó idézet felsorolása.

Csak még végezetül lássunk néhány, a szemtanúk által meg-
adott leírást, hogy egyértelművé váljék: az "Úr dicsősége" a
korabeli emberek számára ismeretlen fényfajtát takar, mely rend-
szerint az "Úr" megjelenésekor volt megfigyelhető. Gyakran
ez a járművek hajtóművéből áradó intenzív fényenergia, más-
kor meg mesterséges fény.

A Manna kapcsán beszéltünk arról, mikor a pusztában egy
jármű repült el magasan a felhőkben az izraeliták feje fölött:

10. És lőn, mikor beszéle Áron az Iz-
ráel fiai egész gyülekezetének, a
puszta felé fordulának, és imé **az
Úr dicsősége megjelenék a
felhőben.**

(*64)

21. **Észak felől aranyszínű vi-
lágosság támad, Isten körül
félelmetes dicsőség.**

*1039

Ezt a fényt gyakran a kérubok hajtóművei gerjesztették:

2. Oh Izráelnek pásztora, hallgass
meg, a ki vezérled Józsefet, mint
juhnyáját; **a ki Kérubokon ülsz,
jelenj meg fényedd!**

(*984)

5. Fölötte pedig **a dicsőség
kérubjai**, beárnyékolva a fede-
let, a mikről most nem szüksé-
ges külön szólni.

*1040

*1037 Zsoltárok könyve 89

*1038 A zsidókhoz írt levél 12

(*1021) Ésaías könyve 30

(*64) Mózes II. könyve 16

*1039 Jób könyve 37

(*984) Zsoltárok könyve 80

*1040 A zsidókhoz írt levél 9

A tizenkettedik fejezetben fogunk majd részletesen beszélni arról a napról, mikor ez a nem földi eredetű civilizáció hivatalosan felveszi velünk a kapcsolatot.

A Biblia erről ekképp ír:

30. És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, **és meglátják az embernek Fiát eljöni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel (űrhajóval).**

31. És **elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval** (a kis repülő járművek jellegzetes hangja), és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

(*978)

26. És akkor meglátják az emberek Fiát **eljöni felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel.**

27. És akkor elküldi az ő angyalait, és egybegyűjti az ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig.

*1041

31. **Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében (űrhajó), és ő vele mind a szent angyalok (űrflotta),** akkor betül majd az ő dicsőségének királyiskékébe.

*1042

26. Mert valaki szégyel engem és az én beszédemet, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, **mikor eljő az ő dicsőségével, és az Atyáéval és a szent angyalokéval.**

*1043

38. Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, **mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.**

*1044

13. **Várván** ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak **dicsősége megjelenését;**

*1045

Ezek az idézetek nem valamiféle világvégéről szólnak. Egyyszerűen arról van szó bennük, hogy majdan eljönnek a misszionáriusok, közöttük Jézus is, a járműveikkel.

Ez lesz történelmünk, és minden idők legnagyobb eseménye...

(*978) Máté evangélioma 24

*1041 Márk evangélioma 13

*1042 Máté evangélioma 25

*1043 Lukács evangélioma 9

*1044 Márk evangélioma 8

*1045 Pál Titushoz írt levele 2

FELHŐ ÉS SZÉLVÉSZ

Számos esetben említettük, hogy a misszionáriusok — egy nem földi társadalom képviselői — nagyrészt olyan járműveken közlekedtek, melyek reaktív hajtóművekkel rendelkeztek. Merthogy ne feledjük: a fizika törvényei mindenkre érvényesek, így rájuk is. Ezért járműveik hajtóművei ugyanazon, vagy legalábbis hasonló fizikai elveken működtek, akárcsak napjaink modern járművei.

Ha közben olyan, új elveken működő, helyváltoztatásra alkalmas szerkezeteket építettek, melyek számunkra érthetetlenek, akkor az nem azt jelenti, hogy ezek a fizika és a világ-mindenség törvényeit áthágva mozognak, hanem csak a mi tudásunk véges. És minden bizonnyal ezek a szerkezetek olyan törvényszerűségek szerint működnek, melyeket mi még nem fedeztünk fel.

De ha a korábbi korok leírásait elemezzük, és gondolok itt elsősorban a Biblia Szent Könyveire, akkor az azokban szereplő mozzanatok egyáltalán nem tűnnek ma számunkra természetfelettieknek.

Ellenkezőleg, nagyon is érthetőek, egy-két kivételtől eltekintve.

De természetszerűleg ez nem volt mindig így. Mert a minket megelőző korokban az embereknek nem voltak olyan ismereteik, melyekkel mi most rendelkezünk. Ezért hát mindazt, amit a saját szemükkel láttak, nem értették. Magyarázatot sem tudtak adni a látottakra.

Így hát a maguk egyszerű módján írták körül az általuk tapasztaltakat.

Ennek nyomán alakult ki többek között a "misztikus felhő" fikciója, melyet oly sok szentkép ábrázol.

A Mindenható ezen állva nyújtja ki a kezét.

Láttuk a korábbiakban, hogy a "kinyújtott kéz" sem pusztán kinyújtott kar. Nincs ez másképp a "felhővel" sem.

Rendszerint a régebbi korok folyamán a misszionáriusok járműveinek a magasban való mozgásával együtt járt a "felhő". Mely nem egyéb, mint azok hajtóművének égésterméke.

Az emberek ennek a mibenlétét és okát természetesen nem értették. Így, mikor a magasban fölöttük egy ilyen jármű elrepült, mely "felhőt" hagyott maga után, akkor mi mást mondhattak, mint:

13. **Lehelletével megékesíti** | **az eget**, keze átdöfi a futó kígyót.

*1046

Ők nem tudták, hogy az ott a magasban egy szerkezet, mely repül. Hiszen ilyet még a legmerészebb álmaikban sem gondoltak. Mert egy tárgy, mely a levegőnél nehezebb, ugyan hogyan is emelkedhet fel?

Ezért hát azt hitték, hogy az ott a magasban egy misztikus állat. Mivel legfeljebb csak az állatok repülnek... Mint a madarak.

Vagy maga az Isten...

Ha pedig az Isten repül ott a magasban, akkor az nem lehet más, mint az ő lehelete...

Feltételezem, hogy napjainkban mindenki látott már sok-sok kilométer magasban repülni olyan katonai gépet, mely egy felhőszerű csíkot húz maga után. A gép egy nagyon kicsi, a napsütésben fémesen csillogó apró pont csupán. Ezt követi az a jellegzetes "felhőcsík".

62. ábra

"Lehelletével megékesíti az eget..."

*1046 Jób könyve 26

Ma mindenki jól tudja, hogy ez nem egyéb, mint a kondenzcsík. Melynek lényege, hogy a gép hajtóműveiből kicsapó, igen forró gázokba például kerozint permeteznek be. Mely a repülőgépek hajtóműveinek üzemanyaga. A hő hatására az pillanatszerűen elpárolog, és forró gőzök formájában kikerül az atmoszférába. Mivel a gép magasán halad, ezért a nagy magasságban elég alacsony a levegő hőmérséklete. Sokszor erősen a fagypont alatt van.

Ahogy a hajtóanyag gőzei gyorsan hűlni kezdenek, apró cseppekben kicsapódik a kerozin. Egyfajta felhőt alkotva.

Amerre a gép elhalad, mindenféle ilyen kerozinfelhőt hagy maga után. Melyet kondenzcsíknak nevezünk.

63. ábra

*Kopár fa, a háttérben több kondenzcsíkkal.
Council Crest Park, Portland, Oregon állam, USA*

Ennek elsősorban harcászati helymegjelölő szerepe van.

De azt a látványt is mindenki ismeri, ahogy napjainkban egy űrkutatási rakéta vagy az űrrepülőgép startol.

Ahogy emelkedik, mindenféle "felhőt" hagy maga után.

Ezen ma senki nem csodálkozik. Talán legfeljebb az amazóniai őserdőben kőkorszaki szinten élő emberek emlegetnének csodát. Azok, akikhez a civilizáció még nem jutott el.

Napjainkban. És sok ezer évvel ezelőtt?

A Bibliában rengeteg szövegrész tanúskodik arról, hogy egy szuperfejlett társadalom tagjai ilyen és ezekhez hasonló járműveken közlekedtek, melyeket az emberek sok ízben láttak.

Ezért ezzel a ténnyel vitatkozni nem lehet. Ha most a tudomány bármelyik nagy tudású képviselője mindenáron tagadná ezt, azt állítva, hogy akkor még ilyen szerkezetek nem léteztek, és ezek a leírások csak a fantázia szülöttei, erre csak egy választ lehet adni: a baj nem a szövegekkel, hanem a mi elképzeléseinkkel, világnézetünkkel van. Mert ugyan milyen alapon hisszük azt, hogy a mi elképzelésünk, világnézetünk az egyetlen igaz és üdvözítő? Hogy mi nem tévedhetünk?

Lássunk hát néhány részt a Bibliából, melyek mind ez ideig teljességgel érthetetlennek tűntek. De immár számunkra nem azok.

1. Jövendőles Egyiptom ellen. Ímé
az Úr könnyű felhőre ül, és
bemegy Egyiptomba, és meg-

háborodnak előtte Egyiptomnak
bálványai, és az egyiptomiak szíve
megolvad ő bennök.

*1047

Természetesen itt nem arról van szó, hogy az Isten egy felhőre ráül, és bemegy Egyiptomba. Hanem a krónikás itt arra utal, hogy egykoron az "Úr" — a misszionáriusok — az invázió éjszakáján "bementek Egyiptomba". Azok a járművek, melyek a kommandósokat szállították, nyilván kisebb méretű és mozgékonyabb csapatszállító eszközök voltak. Ezért a kisebb hajtómű teljesítmény kisebb "felhőt" produkált.

Erre utal Ésaías, mikor fenyegetőzik, hogy ugyanez újra megismétlődhet...

De lássunk egy sajátos értelmezést:

3. Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú,
és nem hagy büntetlenül. Szél-

vészben és viharban van az Úmak
útja, és lábainak pora a felhő.

(*801)

Amennyiben a misszionáriusok járműve az "Úr", és ha annak lába van, akkor amerre jár, a lábával port ver fel. Ez a por látszik az égen, amit az "Úr", mikor az égen jár, maga mögött hagy...

Érdekes magyarázat. Nemde?

A szövegek sok helyen említik a Mózes korában a Sinai hegyre leszállt járművet. Már megtudtuk, hogy hatalmas zajjal, láng-

*1047 Ésaías könyve 19

(*801) Náhum könyve 1

gal, vibrációval járt a landolás. De ezeken kívül a jármű hajtóműveiből előcsapó gőzök és gázok elborítottak mindent:

11. És előjárulátok, és megállátok a hegy alatt; **a hegy pedig tűzben ég** vala **mind az ég közepéig**.

mindamellet **sötétség, köd és homályosság** vala. ^{*1048}

A sötétséget és homályosságot a jármű hajtóműveiből előcsapó gőzök okozták. Ezek minden bizonnyal az oxigén és hidrogén keverékének égése közben keletkeztek. Vagyis a hajtómű működése következtében vízgőz keletkezett, mely a levegőben kicsapódva valóban ködszerű volt, így elnyelte a napfény nagy részét.

Ezért a jármű körül az erős köd, a magas páratartalom miatt sötétség és homályosság volt.

Nem csodálkozunk immár azokon a részleteken sem, melyek arról szólnak, hogy az “Úr” az izraeliták előtt a pusztában “felhőoszlopban” járt:

21. **Az Úr pedig megy vala előttök nappal felhőoszlopban**, hogy vezérelje őket az úton, éjjel

pedig tűzoszlopban, hogy világítson nékik, hogy éjjel és nappal mehessenek. ^(*43)

Vagy egy másik szövegrészleten, mikor az “angyal” a Vörös-tenger partján az üldöző egyiptomiakat sakkban tartotta, nehogy azok éjszaka rajtaüssenek a menekülőkön:

19. **Elindula azért az Istennek Angyala**, a ki jár vala az Izráel tábora előtt, **és mène mögójök; a felhőoszlop is elindula előlök. s mögójök álla.**

20. És oda mène az Égyiptombeliek tábora és az Izráel tábora közé; így lón a felhő és a setétség: az éjszakai pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz. ^(*49)

Immár tudjuk jól, hogy mindkét esetben az “angyal” hajtóműveinek működése következtében keletkezett a “felhő”.

De arról is szóltunk már, hogy a misszionáriusok és az izraeliták között megromlott, végül megszakadt a kapcsolat. Erről az Ultimátum című részben volt szó.

Ekkor a misszionáriusok “felöltötték a felhőt”, vagyis járműveikkel elrepültek. És már nem érdekelté őket korábbi pártfogoltjaik “imádsága” — mondanivalója:

44. **Felöltötted a felhőt**, hogy

hozzád ne jusson az imádság. ^(*544)

^{*1048} Mózes V. könyve 4

^(*43) Mózes II. könyve 13

^(*49) Mózes II. könyve 14

^(*544) Jeremiás siralmi 5

Más szövegrész olvasása közben sem gondolunk valamiféle szörnyűséges természetfeletti lényre, mely a következőképpen néz ki:

27. Ímé, az **Úr neve jó mesz-sziről, haragja ég és sötét gomolygó füstje**; ajkai rakvák

haraggal, és **nyelve, mint emésztő tűz!**

(*1021)

Egy jármű közeledik csupán...

Hasonlóképp olyan járművekről van alább szó, melyek talán a közeljövőben feltűnnek majd a Föld "egén":

64. Monda néki Jézus: Te mondád. Sőt mondom néktek: Mostantól fogva **meglátjátok az embernek Fiát** ülni az Istennek hatalmas jobbján, és **eljöni az égnek felhőiben.**

*1049

7. Ímé **eljö a felhőkkel**; és minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegeztek is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége...

*1050

Nos, beszéltünk már arról, hogy a misszionáriusok járműveinek mozgását hang és fényjelenségek kísérték. A hajtóanyag égése következtében "fűstszerű" köd is keletkezett, mely nagy valószínűséggel vízgőz volt.

A járműveik reaktív hajtóművekkel működtek. Ezek a hatás—ellenhatás elvén mozgatták a szerkezeteket.

Azaz annak következtében, hogy a hajtóműből egy nagyerejű és igen nagy sebességű gázsugár csapott ki, a jármű ennek ellentétes irányába mozgott.

Így mozognak napjaink rakétái is.

Ez a nagy sebességű intenzív gázsugár természetszerűleg erős légmozgást — szelet okozott. Ezt említik a szövegek szélként, forgószeleként, szélvész- vagy viharként is.

Mivel gyakran nézték a járművet "Istennek", ezért arra gondoltak, hogy az az erős légmozgás nem lehet más, csak magának az Istennek a "fuvallata", vagy "lehelete".

Lássunk ezekből is néhányat:

15. Mert bár a testvérek közt ő a legvirágzóbb: feljö a keleti szél, az **Úr szele támad fel** a pusztából;

kiszárad kútfeje, elapad forrása: az rabolja ki minden drága kincseinek tárházát.

*1051

Arról van itt szó, hogy ha az "Úr szele" támad fel, akkor "kiszárad kútfeje". Vajon miért?

Itt segít eligazodnunk egy másik részlet:

5. Előtte dögghalál jár, és nyomaiban

forró láz támad.

(*572)

(*1021) Ésaías könyve 30

*1049 Máté evangélioma 26

*1050 Mennyei jelenések könyve 1

*1051 Hóseás könyve 13

(*572) Habakuk könyve 3

Az orosz nyelvű verzió sokkal pontosabb:

5. Пред лицем Его идет язва, а по | стопам Его — жгучий ветер.

Lefordítva: előtte dőghalál jár, nyomaiban égető (forró) szél. Így hát érthető, hogy miért szárad el minden az "Úr szelétől". Az Ámós könyvéből való szövegrészlet sem érthetetlen im-

már:

2. És mondá: a Sionról megharsan az Úr és Jeruzsálemből megzendül,

és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje.

*1052

Vagyis az Úr, ha megharsan — azaz közeledő jármű hangja hallható —, akkor az abból előtörő forró szél mindent kiszárít.

7. **Megszáradt a fű**, elhullt a virág, **ha az Úrnak szele fuvall reá**; bizony fű a nép.

*1053

24. Még alig plántáltattak, még alig vettetének el, alig vert gyökeret a földben törzsük, és **Ő csak rájuk fuvall, és kiszáradnak** és őket, mint polyvát, forgószél ragadja el:

8. Mérték szerint ítélte őt, midőn elvetetted! **Reájuk fútt kemény lehelletével** a keleti szél napján.

*1055

25. Én ástam és vizet ittam, és **kiszáraztóm lábam talpával** Égyiptom minden folyóit.

*1056

*1054

Az emberek a járművet nézték Istennek. Így a "lábainak talpa" a forró gázáram. Ez szárít ki mindent...

De János Mennyei jelenések könyvében látni fogjuk, hogy egy nagy járművet, "angyalt" nézett élőlénynek, és a hajtóműveiből előtörő gázsugarat lábaknak.

De ezenkívül Zakariás szavai is érthetőbbekké válnak, mikor megértjük, hogy mire is utal:

14. És megjelen felettök az Úr, és nyíla repül mint a villámlás; **az Úr Is-**

ten kürtöt fuvall, és déli szelekben nyomul elő.

(*963)

A Közel-Keleten élők korábban mindig azt tapasztalták, hogy a délről jövő szelek melegek, mert meleg levegőt hoznak. Így mikor a levegőben egy jármű elhúzott fölöttük, azt rendszerint a hajtóműveiből előcsapó meleg légáramlat kísérte. Mivel nem értették annak mibenlétét, ráfogták hát, hogy azért meleg ez a szél (légmozgás), mert déli...

Hasonló az alábbi rész is:

11. Abban az időben azt mondják a népnek és Jeruzsálemnek: **Száraztató szél jó a magas helyekről** (vagyis az égből jönnek) a pusztában, az én népem leányának útján (az én népem leánya — a Sion hegyére egykoron leszállt úrhajó, az útján meg azt jelenti, hogy onnan,

ahonnan az az úrhajó jött); nem szóráshoz és nem tisztításhoz való! 13. Ímé! úgy jó fel, mint a felleg (vízgőz), és szekerei olyanok, mint a szélvész (nagyon gyorsan repülnek a járművek), lovai gyorsabban a saskeselyűknél. Jaj nekünk, mert elvesztünk!

(*537)

*1052 Ámós könyve 1

*1053, *1054 Ésaías könyve 40

*1055 Ésaías könyve 27

*1056 Ésaías könyve 37

(*963) Zakariás könyve 9

(*537) Jeremiás könyve 4

Ezért félelem lett úrrá az embereken, ha feltámadt az "Úr szele". Hiszen ez a misszionáriusok járműveivel járt együtt. Nem sok jót ígért azok megjelenése...

19. **Ímé, az Úrnak szélvész**
nagy haraggal **kítör, és a hitet-**

lenek fejére forgószél zúdul.

(*550)

Mivel nem értették az "Úr szelének" fizikai természetét, csak azt tudták, hogy együtt jár az "Úrral", megpróbálták hát valami-féle magyarázatot adni ennek természetére és megjelenésére:

13. Szavára (előbb dübörgés hal-
latszik) víz-zúgás támad az égen,
és felhők emelkednek fel a föld ha-
táiról; villámlásokat készít az
esőnek, és **kihozza a szelet az
ő rejtékhelyéből.**

(*1012)

19. És félik napnyugottól fogva az
Úrnak nevét (az úrhajó hangját,
hiszen ha megjelenik, akkor
nagy baj van!), és naptámadattól
az ő dicsőségét (fényét), mikor el-
jő, mint egy sebes folyóvíz, **a me-
lyet az Úr szele hajt.**

(*1013)

Azt hitték, hogy az "Úr" ezt a szelet egyfajta "varázsszelencében" tartja. És az akkor jelenik meg, mikor az "Úr" kinyitja ennek tetejét, és abból ez előtör...

Sokszor láttak a korabeli emberek repülő járműveket, melyeket az "Úrnak" néztek. Azt hitték, hogy a járműből azért tör elő az a sebes "kénköves" sugár, mert azt az "Úr" fújja.

33. Mert készen van a szörnyű tűz-
hely régen, készen áll az már a ki-
rálynak is, mélyen és szélesen csi-

nálta azt, máglyájában tűz és fa bő-
ven; **az Úr fuvallata** gyújtja meg
azt, mint **kénköves patak.**

(*1031)

Nos, az "Úr lehelete" nem egyéb, mint a jármű hajtóműveiből előtörő forró gázáram. Így érthetőbbé válik egy korábban idézett szövegrész is:

10. **Leheltél lehelleteddel** s ten-
ger borítá be őket: elmerültek, mint

az ólom a nagy vizekben.

(*58)

Amikor az izraeliták futva menekültek az üldöző egyiptomiak elől a befagyott Vörös-tengeren, és partot értek, az őket védelmező "angyal" a jégmező fölé ereszkedett, és a hajtóműveiből előcsapó forró gázárammal sebesen olvasztani kezdte a jégfelszínt. Olyannyira intenzív volt ez a hő, hogy a jég egy része pillanatokon belül el is párologott. Ez okozta a "homályt", melyről Mózes korábban beszámolt (*56).

(*550) Jeremiás könyve 23

(*1031) Ésaías könyve 30

(*1012) Jeremiás könyve 10

(*58) Mózes II. könyve 15

(*1013) Ésaías könyve 59

De az intenzív gázáramról, mely egy startoló jármű hajtóműveiből csapott elő, Illés is beszámol:

11. ...**És imé ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, a mely a hegyeket megszagatta és meghasogatta a kősziklákat** az Úr előtt; de az Úr nem

vala abban a szélben. **És a szél után földindulás lett;** de az Úr nem volt a földindulásban sem.
12. **És a földindulás után tűz jöve,** de nem volt az Úr a tűzben sem...

(*1057)

Ő is egy hasonló jármű fedélzetén távozott később az "égbe":

11. És lőn, a mikormenének és men-vén beszélgetének, imé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elválasztá

őket egymástól. **És felméne Il-lés a szélvészben az égbe.**

(*515)

De az angyalokról is szóltunk korábban, melyek gyakran jelentenek repülő járműveket. Ezek hajtóművei szintén "szelet" kavartak:

7. És bár az angyalokról így szól: Ki az ő **angyalait szelekké teszi** (az intenzív légmozgás együtt járt a járművek megjelenésével)

és az ő szolgáit tűz lángjává (a járművek — adott esetben angyalok — reaktív hajtóművéből kicsapó láng),

(*1028)

Nos, hát könyvünk ezen részének végén vonjuk le a következtetést.

Az "Úr" megjelenésével együtt járó jelenségek — mennydörgés, földindulás, forgószél, emésztő láng — nem valamiféle misztikus, természetfeletti lény megjelenésekor tapasztalt érzéketlen dolgok. Mert az egésznek a miszticizmusához az égvilágon semmi köze.

Egy olyan jármű hajtóműve, vagy hajtóművei idézték ezeket elő, mely vagy melyek sok ezer évvel ezelőtt hasították a Föld atmoszféráját. Az emberek szeme láttára...

Így hát, kedves olvasó, ha hasonló idézettel találkozik:

6. A seregek Urától látogatgatik meg, mennydörgéssel, földindulás-

sal, vagy zúgással, forgószéllel, viharral és emésztő tűzi lánggal;

(*1008)

már nem fog érthetetlen természetfölötti lényekre gondolni. Mivel immár értjük, hogy járművekről van szó csupán...

Egy földönkívüli társadalom járműveiről...

*1057 Királyok I. könyve 19

(*515) Királyok II. könyve 2

(*1028) A zsidókhoz írt levél 1

(*1008) Ésaías könyve 29

SÁRKÁNYOK

Gyermekkorunk kedvelt meséinek főhőse, a délceg királyfi, rendre vívta csatáit a gonosz sárkánnyal. Mely egy rút és csúf szörnyeteg, de ezenkívül még rettenetes is.

Királykisasszonyokat rabol, sok-sok feje van, és mindegyikből képes tüzet okádni.

De ezt tovább fokozandó még repül is.

Ha a bátor királyfi levágja egyik fejét, azon nyomban egy másik nő helyette.

Mindenki jól ismeri a mesék e furcsa és szörnyűséges állatát.

Vajon mi köze ennek a mesebeli lénynek a Bibliához, és a földönkívüli társadalmakhoz? — kérdezhetné Ön, kedves olvasó.

Hiszen ez egy mesebeli, kitalált szörny, míg mi ebben a könyvben egy szuperfejlett kozmikus társadalom küldötteinek Földünkön kifejtett tevékenységét tárgyaljuk.

Mint látni fogjuk — nagyon is sok köze van.

De először lássuk a mesebeli sárkány néhány jellegzetességét.

Az első, hogy sok feje van. Ezek közül mindegyik tüzet okád. Azaz lángsugár csap elő a "szájából".

A másik, hogy repül. Egy olyan állat, mely nagy és lomha, de leginkább a levegőben közlekedik.

A földön nem valami gyors, hisz egyik meséből sem tudunk arról, hogy bármelyikük is sebesen futott volna. Viszont a levegőben jól repül.

Más szavakkal — egy repülésre termett állat. Na, persze, csak kitalált.

Azt is feltételezzük, és a mesekönyvek illusztrációi is szemléltetik, hogy a sárkánynak szárnyai is vannak. Azok nélkül ugyan hogyan is repülhetne?

64. ábra
Egy "tűzokádó" sárkány.

De ugye még mindig nem világos, hogy hogyan kerül ez a mesebeli állat ebbe a könyvbe?

Nos, az eddig taglaltak nyomán két mozzanat kelt gyanút bennünk.

Az első az, hogy ez az állat repül.

A második, hogy tüzet okád.

Mintha egy olyan repülő valami lenne, mely a "tűzokádás" nyomán repül a levegőben...

Azt azért ugye mindenki jól tudja, hogy nem létezhet olyan élőlény, melynek a szájából magas hőmérsékletű lángsugár tör elő. Hiszen ez teljességgel összeegyeztethetetlen az élettel, a sejt élettanával.

A korábbiakban sokszor találkoztunk olyan leírásokkal, melyek szerzői olykor számukra teljességgel ismeretlen valamiket néztek állatnak.

Dániel is egy páncélozott harci járművet említ szörnyűséges fenevadként (*609).

Mi van, ha az emberek sok ezer évvel ezelőtt az égbolton láttak repülni olyan furcsa szerkezeteket, melyek "tüzet okádtak". És szárnyuk is volt?

Ismerjük jól napjaink egyik vívmányát — a rakétahajtóművet, mely rakétáinkat mozgatja és "tüzet okád"?

Ennek is lehet egy fúvókája egy “tűzsugárral”, vagy több is.
Már jól látjuk, hogy a Bibliában található szent szövegek olyan leírásokat tartalmaznak, melyek különböző repülő szerkezetekről szólnak.

De lássuk, mit mondanak ezek a sárkányról?

Az első, amit megtudunk, hogy a sárkánynak szárnya van:

29. Ne örvendj oly nagyon Filisztea,
hogy eltört a téged verőnek vesszeje,
mert a kígyó magvából bazilis-

kus jó ki, a melytől **szárnyas sárkány** származik.

*1058

Vagy:

6. Jövendölés dél barma ellen: A
nyomor és szorongatás földén keresztül,
a honnan nöstény és him

oroszlán és vipérák és **szárnyas sárkányok** jönnek ki;...

*1059

Hisz valóban, ahhoz, hogy repülni tudjon, valamiféle szárnyának lennie kell?!

65. ábra
Egy szárnyas sárkány

Na de honnan vesszük, hogy repül?

Az alábbi idézetekkel egy kicsit már bele is kóstolunk a következő fejezetbe, melynek szerves része lesz a Biblia egy igen érdekes, de ugyanakkor nehezen érthető része — János Mennyei jelenések könyve.

Ebben ugyanis többször is szerepel a sárkány.

1. És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, a ki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona;
2. A ki terhes vala, és akarván szülni, kiált vala, és kínlódik vala a szülésben.

*1058 Ésaías könyve 14

*1059 Ésaías könyve 30

3. Láttaték más jel is az égben, és imé vala egy **nagy veres sárkány**, a kinek hét feje vala és tíz szárva, és az ő fejeiben hét korona; 4. És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye. 5. És szüle fiú-magzatot, a ki vasszűzővel legettet minden nemzetet; és ragadtaték annak fia Istenhez és az ő királyiszkéhez. 6. Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istenről készített helye van, hogy ott táplálják őt ezer kétszáz hatvan napig. 7. És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánynyal; és a **sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai**; 8. De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találtaték többé a mennyben. 9. És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, a ki nevezetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhíteti,

vetteték a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének.

13. Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, a ki a fiút szülte.

14. De adaték az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy tápláltassék ott **ideig, idő-kig, és az időnek feléig**.

15. És bocsáta a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa.

16. De segítségül lőn a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, a melyet a sárkány az ő szájából bocsátott.

17. Megharagvék azért a sárkány az asszonyra (*miért korábban csupa szeretetből üldözte?*), és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és a kiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele;

18. És álla a tengemek főenyére.

*1060

Ugye, az egész úgy, ahogy van, teljességgel érthetetlen. Valamiféle sárkány kerget egy asszonyt, aki terhes és szülni akar?

Aztán meg folyóvízbe akarja az asszonyt fullasztani?

Zagyvaság!

János apostol biztosan valamelyik lidérces lázálmában láthatott efféle szürreális történetet.

Akkor zárjuk is le a kérdést?

Csakhowy van itt egy apró de!

Láttuk a korábbiakban több ízben is, hogy a szent írásokban foglalt valós történeteket a krónikások fantáziájukkal kiszínesítették, hogy érthetőbbé tegyék az érthetlent. Ezeket a középkor vallási cenzorai még megfajelték, szövegeket és hozsánákat vittek bele a szövegekbe.

Ennek következtében azok nagyrészt zagyvasághalommmá váltak.

*1060 Mennyei jelenések könyve 12

De lássuk, ha elhagyjuk a kommentárokat, milyen történet is kerekedik az egészből.

János egy ismeretlen helyen szemtanúja volt egy légi csatának, melyet fegyveres járművek vívtak.

Azt, hogy hogyan láthatta mindezt, a következő fejezetben fogjuk részletezni. Egyelőre csak annyit, hogy felvételtől látott olyan történéseket, melyeknek semmiképpen sem lehetett szemtanúja. Akárcsak korábban Mózes...

A felvételek egy "napba öltözött" valamit mutatnak:

1. És láttáték nagy jel az égben: egy asszony, a ki a **napba vala felöltözve**, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csilagból korona;

2. A ki terhes vala, és akarván szülni, kiált vala, és kínlódik vala a szülésben.
(* 1060)

A "napba vala felöltözve" már ismerős számunkra: egy tárgy, mely erős, vakító fényt áraszt, miközben repül.

Gondoljunk csak a startoló rakétára, és arra az igen erős fényudvarra, mely a hajtóműveinek a környékét körülveszi.

Az "asszony" nem azért kiáltott, mert szülni kívánt. A kiáltás — a hajtóművek hangja.

Úgy tűnik, hogy az egyik misszionárius jármű, mely a fedélzetén egy igen fontos személyt szállított, bajba került. Valószínűleg irányíthatatlanná vált.

János persze azt hitte, hogy azért repked ide-oda, mert kínlódik, mivel szülni akar.

Az ellenséges haderők egy járműve üldözte az "asszonyt", a farkával — a jármű orrával "csillagokat szórt" — lövéseket adott le az üldözött járműre. E lövések következtében hibásodott meg az, és vált a mozgása irányíthatatlanná:

3. Láttáték más jel is az égben, és imé vala **egy nagy veres sárkány, a kinek hét feje vala és tíz szarva**, és az ő fejeiben hét korona;

4. És a **farka utána vonszá az ég csillagainak** harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye.
(* 1060)

A "sárkány farkából" csillagok "hulltak" a földre, vagyis a "farkból", mely nem a "hátsó vége" a "sárkánynak", hanem az orr-része, lövéseket adtak le az üldözött járműre, melyek látványa a "hulló csillagokhoz" volt hasonló.

(*1060) Mennyei jelenések könyve 12

Ezek közül minden bizonnyal némelyek el is találták az üldözött járművet.

A meghibásodott szerkezet kényszerleszállást volt kénytelen végrehajtani.

A "sárkány", az üldöző jármű, nyilván a végső csapásra készült, hogy a landolt sérült járművet fegyvereivel megsemmisítse.

Csakhowy eközben feltűnt a "felszabadító sereg" — egy másik harci jármű —, mely az üldözött megsegítésére érkezett. Megkezdődött közte és a "sárkány" között a légicsata:

7. És **lőn az égben viaskodás:** Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánynyal; és **a**

sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai; (* 1060)

Eközben persze lenn a landolt járművön sietve igyekeztek a meghibásodást kijavítani.

A magasban folyt a légi harc.

Ami nagyon meglepő, hogy a sárkánynak angyalai voltak. Hogyan is lehetnek egy mesebeli sárkánynak angyalai?!

Sehogy!

Mert a sárkány nem állat, hanem jármű. Az angyalai pedig a személyzet, mely a fedélzetén tartózkodik, és irányítja azt...

Nos, a hosszas légicsata, mely a Mihály parancsnoksága alatt álló jármű és a "sárkány" — az ellenséges jármű — között folyt, az előbbi javára látszott eldőlni.

8. De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találaték több-

bé a mennyben. (* 1060)

A Mihály és angyalai által vezetett fegyveres járműből leadott számos lövés talált, és a "sárkány" — az ellenséges harci jármű zuhanni kezdett:

9. És **vettetéek a nagy sárkány,** ama régi kígyó, a ki nevezeték ördögnek és a Sátánnak, ki mind az

egész föld kerektségét elhítheti, vettetéek **a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének.**

(* 1060)

Közben odalenn, a veszteglő járművet sikerült annyira megjavítani, hogy az újra a levegőbe emelkedhessen:

14. De adaték az asszonynak két nagy sasszámy, hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére,

hogy tápláltassék ott **ideig, időkig, és az időnek feléig.**

(* 1060)

A jármű — az “asszony” — felemelkedett, és kis magasságban, “félgőzzel” a pusztában lévő támaszpont felé vette az irányt. Ahol később majd megjavították.

Közben a zuhanó ellenséges jármű — a sárkány — földet ért. Nem csapódott be, hanem “rázós” kényszerleszállást hajtott végre.

Ahogy a földhöz csapódott, a “sárkány fejéből” — a hajtóművekből elkezdett folyni... az üzemanyag...

15. **És bocsáta** a kigyó **az ő szájából** az asszony után vizet, **mint**

egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa.

(*1060)

János persze a látottakat sehogy nem értette. Így azt sem, hogy a “sárkány” fejéből miért is folyik az a “vízszerű” folyadék?

Na most, ami ezután következik, az is nagyon érdekes.

Hosszú pillanatokig nem történt semmi. A mozdulatlan roncs ott hevert alant. A megsérült hajtóművekből folyt az üzemanyag. Aztán...

16. De segítségül lőn a föld az asszonynak, és **megnyitá a föld az ő száját**, és elnyelé a folyóvi-

zet, a melyet a sárkány az ő szájából bocsátott.

(*1060)

A gúlélkony üzemanyag berobbant...

Ne feledjük: a korábbiakban találkoztunk már azzal a fogalommal, hogy “megnyitotta a föld a száját”. Éspedig a negyedik fejezetben, ahol egyértelmű volt, hogy a misszionáriusok fegyvereinek következtében Kóré csoportja és sátraik pillanatok alatt megsemmisültek (*303).

A korabeli ember persze ezt nem értette, ezért azt hitte, hogy a nagy füst és láng azért van, mert kinyílt “a föld szája” és ezek abból törnek elő.

Mert nem értette, hogy a sátrak a lázadókkal hová is tűntek.

Biztosan, ahogy kinyílt a “föld szája”, azok abban elsüllyedtek...

János esetében sem volt ez másképp. Hiszen azt látta, hogy a lezuhant roncsból elkezd valamiféle “vízszerű” folyadék szivárogni. Aztán meg... az egész füstbe és lángba borul.

Ugyan mit tudhatott ő a saját korában a hajtóanyagról és a robbanásról?

(*1060) Mennyei jelenések könyve 12

Semmit nem értett a látottakból, ezért azokat a maga sajátos módján kommentálta: Azért jelent meg a füst és a tűz, mert kinyílt a föld szája, és így ezek abból törtek elő.

Pedig a felvételek azt mutatták, ahogy a lezuhant járműből szivárgó üzemanyag... felrobban!

A többi pedig csak kommentár.

A történet érthető?

Egyszerű és valóságos. Csak a kommentárok torzították el.

Egyébként a számok, melyek e történetben szerepelnek, ne zavarjanak bennünket. Hiszen részei a Feladvány megoldásához szükséges Kulcsnak.

Mert ismételten találkozunk a formulával: ideig, időig és fél-ideig, vagy az idők feléig...

$$X+kX+\frac{X}{2}...$$

De még újabb információkat is megtudhatunk a "sárkányról.

1. És láték egy fenevadat feljöni a tengerből, a melynek hét feje és tíz szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve.

2. És e fenevad, a melyet láték, hasonló vala a párduczhoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szá-

ja, mint az oroszlán szája; és **a sárkány adá az ő erejét annak**, és az ő királyiszekét, és nagy hatalmat.

11. Azután láték más fenevadat feljöni a földből, a kinek két szarva vala, a Bărănyéhoz hasonló, de **úgy szól vala, mint a sárkány**;

*1061

Az újabb felvételeken, melyeket János látott, a látómezőben egy furcsa kinézetű harci jármű tűnt fel.

Természetsszerűleg nem értette, hogy egy önjáró harci eszköz közt lát. Mivel az mozgott, azért szerinte csak valamilyen nagyon furcsa élő állat lehetett... Mivel korábban semmi ehhez foghatót nem látott, valamilyen módon megpróbálta az alakját, kinézetét körülírni.

Egyes részeit, különböző ismert állatok testrészeihez hasonlította.

Nos, az állat hét feje — nem egyebek, mint a hajtómű részei. A szarvak pedig, akárcsak Dániel leírásában láttuk, reaktív lövedékek, más szóval támadó rakéták.

Mivel a felvételeken ellenséges jármű volt látható, mely az ellenséges haderők kötelékébe tartozott, ezért természetsszerűleg a járművön fel volt tüntetve, írásjelekkel, annak hovatartozása... A "káromlás neve"...

*1061 Mennyei jelenések könyve 13

Mely olyan gyűlöletes, hogy még csak kiejteni is káromlás.

Ezen önjáró harci eszköz után a felvételek egy másikat mutattak, mely már másképp nézett ki. Mert egy másik típusú harci eszköz volt.

A közös azonban bennük az, hogy mindkettőnek valami köze volt a "sárkányhoz".

Az elsőnek, János szerint, a "sárkány adta az erejét". Más szavakkal ugyanolyan hajtómű mozgatta, mint a sárkányt.

Míg a másodiknak a hangja hasonlított a "sárkány" hajtóműveinek dübörgéséhez.

De ezekkel az idézetekkel már át is léptünk könyvünk következő fejezetébe, mely egy nem földi társadalom történelméről, kataklizmáiról, háborúiról szól.

Lássuk hát őket.

TIZENEGYEDIK FEJEZET. EGY MÁSIK VILÁG

Évezredekken keresztül regélt az emberiség a másvilágról, ahova, ha meghalunk, és érdemesek leszünk rá, egyszer majd eljutunk. Persze attól függően, hogy életünk során mennyi jót és rosszat, más szóval bűnt követtünk el.

Az egyház az örök életet ígéri a mennyországban, ha bizonyos kritériumoknak megfelelően élünk. Ha nem így teszünk, akkor a pokolra kerülünk, ahol az örök tűzben való szenvedés vár ránk.

Ám létezik egy köztes állomás is — a tisztítótűz. Oda az kerülhet, aki cselekedetei nyomán, melyeket az életében elkövetett, még nem bizonyult teljesen reménytelennek, és így van esélye, hogy az örök szenvedés helyett a mennyországba jusson.

A vallás ezeket a lehetséges alternatívákat vázolja fel.

De hol van a mennyország, a másvilág?

Ott fenn, az égben — válaszolták sok évszázadon keresztül az ezt kérdezőknek. Ott lakik az Isten, ott laknak az angyalok, a szentek.

A mennyország, Isten országa, ahol ő uralkodik, és szolgálnak neki az angyalok.

Miért az égben?

Hát azért, mert minden esetben, amikor az Úr kijelentette magát, mindig az égből jött! Az angyalok is onnan jöttek, és oda is távoztak.

Annál is inkább az égben van a mennyország, mert az Úr onnan mindent és mindenkit lát. Csak mi halandók, akik porból vétettünk, nem láthatjuk őt.

34. Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és **a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda.**

(*817)

21. Ismét monda azért nekik Jézus: Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: **a hová én megyek, ti nem jöhettek oda.**

*1062

Még ha akarnánk, akkor sem tudnánk feljutni oda, hisz nem tudunk úgy repülni, mint az angyalok...

Így hát elődeinknek nem maradt más, minthogy tekintetüket az égre emelve, nappal az égbolt kékjét csodálva, éjszaka pedig a csillagos eget fürkészve elmerengjenek arról, milyen is lehet odafönn az Isten országa...

(*817) János evangélioma 7

*1062 János evangélioma 8

Aztán a huszadik században, a tudománynak és a rakétatechnikának köszönhetően sok száz kilométerre a Föld felszínétől elszakadva, kijutottunk a világűrbe.

De ahogy az első kozmonauták körbenéztek, sehol nem látták az Isten országát...

Pedig hát ők is eljutottak az egekbe!

Mégis hol van hát Isten országa?

Csak a végtelen és hideg világűr mindenütt...

Röviddel később az első ember a Hold felszínére lépett. Életelen és zord táj fogadta. Isten országának ott sem találta nyomát.

Űrszondáink eljutottak immár a Naprendszer határára, de a helyzet ott is ugyanaz.

Mivel sehol sem találjuk a mennyországot, ezért a tudomány summa-summárom kimondja: az egész csak egy vallási fikció, egy olyan képzeletbeli hely, ahol mesebeli, fantázia szülte angyalok és különféle egyéb lények élnek.

Ebben az országban, a mennyek országában, az angyalok és szentek egyfolytában és vég nélkül mást sem tesznek, mint az Úr dicsőségét zengik. Egy kicsit unalmasnak tűnik ott az élet.

Így hát az ismereteink és ez az elképzelt mennybéli ország egyre távolodnak egymástól.

Hiszen tudjuk jól: olyan hely, ahol különféle misztikus lények egyfolytában az Urat dicsérik, nem létezik.

Mikor a kozmoszt elkezdtek megismerni, egyre inkább érdekelni kezdett bennünket, hogy van-e az űrben máshol is élet?

A huszadik század második felében jelent meg az UFO-probléma. Mert a tudomány egyáltalán nem zárja ki annak az eshetőségét, hogy az Univerzum távoli részeiben lehetnek lakott világok. De ha vannak, akkor merre keressük őket?

Aztán meg itt vannak az állítólagos ismeretlen repülő objektumok, melyek léte kézzelfoghatóan nem bizonyított. Mutassatok nekem egy ilyen, hadd érintsem meg — mondják a tudósok, akkor majd elhiszem, hogy van!

De a mai napig senki sem produkált ilyen bizonyítékot...

A kormányok a ludasok ebben — állítják sokan, hisz mivel a hadsereg próbál meg az egészből hasznot húzni, ezért minden bizonyítékot eltüntet!

Vannak, akik elhiszik az UFO-k létezését, míg mások tagadják azt. Mondván: ha léteznek, akkor ugyan miért nem veszik fel velünk a kapcsolatot?

Mivel pedig ez nem történt meg, ezért nincsenek — bizonygatják az UFO-k meglétét tagadók.

Napjainkban az egészet a titokzatosság lengi körül. Senki nem tud semmi bizonyosat.

A vallás "mennyországa", és az UFO-probléma fényévekre van egymástól.

De gyakran előfordul velünk, hogy nyitott kapukat döngetünk. Rádióteleszkópokkal pásztázzuk az eget, értelmes lények üzenetei után kutatva. És már el is feledkeztünk a mennyek országáról, mely ott "fenn" van. Amely egészen biztosan nem a Földön van, hanem odafenn. Onnan jöttek az angyalok, onnan jött az Isten. A kozmoszból...

Az angyalok egy olyan "országban" élnek, ahol sokan vannak. Az Isten országában hatalmi hierarchia uralkodik. A fő személy maga az Úr. Aztán vannak az angyalok, arkangyalok, a seregek ura és mások.

Akárcsak egy társadalomban.

Egy olyan értelmes lényekből álló társadalom, melyben rend uralkodik.

Csak egy tévhit az egészet egy erősen téves világképpé torzította el. Ez a tévhit: az egy Istenben való hit.

Sok évszázadon keresztül uralkodott ez a téves felfogás. Sőt megesett, hogy a biblikus szövegeket sem átalították kicsit "kozmetikázni", csak hogy még jobban megfeleljenek ennek a világképnek.

Csak az a baj ezzel a szemlélettel, hogy a régmúltban történt szövegértelmezések kapcsán alakult ki. Mikor még szinte semmit nem ismertek mindabból a tudásból, mellyel ma rendelkezünk.

Mikor ezt megértjük, akkor azt is felismerjük, hogy ha az egész felszíni mázt megkarcoljuk, akkor alatta ott az Igazság. Ha kiszűrjük a vallási cikornyákat és kommentárokat, akkor megértjük: a másvilág — egy másik világ, melyet nem valamiféle misztikus, hanem értelmes lények népesítenek be. Ezek küldöttei látogatták meg az emberiséget a múltban. Nyomaikat a biblikus szövegek őrzik.

Ne az eget pásztázzuk rádióteleszkópjainkkal. Hiszen rossz helyen keressük a választ!

Mert az nem "odafönn" van. Hanem "ideleinn". A Bibliában!

A BIBLIA FÖLDÖNKÍVÜLI SZEREPLŐI

A Földön élő emberiség száma immáron a hatmilliárdos határt ostromolja. Sokan vagyunk. Mindenki önálló és megismételhetetlen személyiség, a maga erőnyeivel és hibáival egyetemben. Mivel mindannyian különbözünk egymástól (ugyanis még soha nem élt a Földön két tökéletesen azonos ember), ezért minden nemzet és nép nyelvében igyekszik tagjait megkülönböztetni egymástól. Erre találták ki a személynevet. Azt a jelzőt, melynek segítségével az egyik embert meg lehet különböztetni a másiktól.

Idővel, mikor az emberiség tovább gyarapodott, és sokan kezdtek viselni ugyanazt a személynevet, gyakorlati megfontolások nyomán az ugyanazon nevű embereket egy másik tulajdonnévvel is felruházták, melyet leginkább lakóhelye, foglalkozása, külseje vagy más egyéb szempontok alapján választottak ki.

Így hát mindenki legalább két, de gyakran több nevet is visel a személynevéen túl. Ez néptől, fajtól, kultúrától függően más és más.

Sok nevet használunk mi, a keresztény világ tagjai is, melyek eredetét nem igazán ismerjük. Bár az esetek túlnyomó többségében a ma használatos keresztnévek a korábban beszélt nyelvi változatokban többnyire jelentettek valamit.

De vannak keresztnévek, nevek melyek eredetét egyáltalán nem ismerjük. Ezek között szép számmal akadnak olyanok, melyek a Bibliában bukkannak fel először. Mivel eredetükkel nem vagyunk tisztában, ezért bibliai eredetű nevekként tartjuk őket számon.

Említsünk közülük néhányat: Jehova, Sátán, Baál, Baltazár, Mihály, Gábiel stb.

A felsoroltak közül az utóbbiak meglehetősen gyakran használt személynevek is. Pedig az eredetük ismeretlen.

Természetesen a világon mindent meg lehet magyarázni. Minden feltett kérdésre lehet választ adni. Csak... egyáltalán nem biztos, hogy az megállja a helyét.

Ha kíváncsiak vagyunk a helyes válaszra, akkor nem különféle elvont nyelvi értekezések nehezen érthető kusza és szövevényes labirintusába kell tévednünk, hanem ellenkezőleg:

azon bibliai történeteket kell megvizsgálnunk, ahol ezek a nevek felbukkannak.

Könyvünk eddigi fejezetein vörös fonalként vonul végig az a tény, hogy a szent szövegek egy földönkívüli társadalom bolygónkon kifejtett ténykedését dokumentálták. Csak mindennek a megértését hosszú időn keresztül akadályozta egy téves világgép — a vallás.

Hiszen az a maga dogmarendszerével, a valóságtól elrugaszkodott világgépével, természetfeletti lényekkel népesítette be a világot.

Ezzel csak azt érte el, hogy a tudomány komoly és tekintélyes képviselői, tudományos ismereteink fényében megmosolyogták azt.

Pont ezért teszünk most kísérletet arra, hogy a biblikus szövegekben szereplő, eddig teljesen érthetetlen részeket érthetővé tegyük, és egy egységes logikai egészbe fogjuk őket össze.

Ez az egységes egész — a Kép, mely arról szól, hogy a múltban egy másik civilizáció képviselői gyakran látogatták meg az embereket. A látogatásaik célja pozitív tartalmú volt, melyek a fejlődés helyes irányban való tartását szolgálták.

Ugyanakkor a misszionáriusok elkövettek egy nagy hibát is. Mely minden nemes igyekezetük ellenére megosztotta az emberiséget. Éspedig, hogy azok közül néhányan, akik itt jártak, a szemtanúknak elárulták a nevüket...

Azok persze mindezt továbbadták. És kialakultak a követők táborai. A vallások...

Ma már jól tudjuk, milyen óriási kataklizmákat okoztak ezek a múltban. Mert egyik vallás képviselői a másik tábort kiáltották ki hitetleneknek, pogányoknak. Mert ők mást követnek, mint mi!

A sötét középkor tomboló vallási örületében gyilkolták az embereket halomszámra Isten, vagy Allah nevében.

De miféle vallás az, melynek nevében embereket ölnek? Mit ér az?!

A misszionáriusok a nevük felfedésével akaratlanul is ilyen folyamatokat indítottak el. A korabeli szemtanúk ugyanis sokszor akaratlanul is megismerték az őket meglátogató személyek közül némelyek nevét.

Mondjuk a landoló jármű pilótáját, vagy navigátorát Baálnak hívták. A szemtanú mindezt megjegyezte, és továbbadta.

Rögtön akadtak olyanok, akik követni kezdték Baált...

És ez később nagyon sok bonyodalmat okozott.

Hiszen nem számoltak egy nagyon fontos dologgal, az emberi szülőkörösséggel és ostobasággal.

Mert ezután a követők, a vallási irányzatok, az általuk megismert és követett személyt kiáltották ki az egyszeri Igaz és üdvözítő Istennek.

Még ha az talán csak egy navigátor volt is a Flotta egyik járművén.

A misszionáriusok ebből okulva parancsba adták a "sajátjaiknak", hogy szigorúan tilos felfedni a földi emberek előtt a nevéket. Nehogy azok további bonyodalmak forrásává váljanak.

Jó példa erre az "égő csipkebokor" esete.

Mózessel kinn, távol az emberek szemeitől, a misszionáriusok felvették a kapcsolatot. Egy angyal landolt, és egy ismeretlen jött elő, aki üzenetet hozott Mózesnek.

A köztudatban úgy él, hogy Mózessel az "Úr", a Mindenható Isten beszélt az égő csipkebokorból:

6. És monda: Én vagyok a te atyádnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene.

ne. Mózes pedig elrejté az ő orcáját, mert **fél vala az Istenre tekinteni.**

(*2)

Pedig később a szövegek hozzáteszik:

30. És negyven esztendő elteltével **megjelenék néki** a Sínai hegy pusztájában **az Úrnak angyala**

csipkebokornak tüzes lángjában.

(*306)

Ezen nincs is mit csodálkoznunk. Mivel valóban egy angyal típusú járművel érkezett az az ismeretlen, aki a felettese üzenetét hozta.

Nos, mikor Mózes megkapta az instrukciókat és a küldetése eredményes végrehajtásához szükséges eszközöket ("pálca"), visszakérdezett, hogy mi a neve az ismeretlennek, aki őt az "Izráel fiaihoz küldi", akivel beszélt?

13. Mózes pedig monda az Istennek: Ímé én elmegyek az Izráel fiaihoz és ezt mondom nékik: **A ti atyáitok Istene küldött engem ti hoz-**

zátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? mit mondjak nékik?

(*2)

(*2) Mózes II. könyve 3

(*306) Az apostolok cselekedetei 7

A "küldönc", aki az üzenetet hozta, mégsem fedhette fel a nevét. Ezzel további bonyodalmakat okozott volna, mert akkor egy újabb vallási követőtábor jelent volna meg a térségben.

Engedelmeskedve az érvényben lévő parancsnak, megkerülte a válaszádat:

14. És monda Isten Mózesnek: **VA-
GYOK A KI VAGYOK.** És mon-

da: Így szólj az Izráel fiaihoz: **A VA-
GYOK küldött** engem ti hozzátok.

(*2)

De hasonló helyzetbe került az az "angyal" is, aki időben később Manoahhál és annak feleségével, Sámson szülőanyjával találkozott:

15. És monda Manoah az Úr angyalának: Kérek, hadd tartóztassunk meg téged, hogy készítsünk néked egy kecskegödölyét.

16. De az Úrnak angyala így szólt Manoáhhhoz: Ha megmarasztasz is, nem eszem kenyeredből, és ha áldozatot készítesz, az Úrnak ál-

dozd azt. Mert Manoah nem tudta, hogy az Úrnak angyala vala.

17. **És monda Manoah az Úr angyalának: Kicsoda a te neved,** hogy ha majd beteljesedik a te beszéded, tisztességgel illethesünk téged.

(*381)

Ő szintén kitért a válaszáds elől:

18. És monda néki az Úrnak angyala: **Miért kérdezősködsz nevem**

után, a mely oly csodálatos?

(*381)

De azok a nevek, melyeket a korabeli szemtanúk megismertek, visszavonhatatlanul bekerültek a köztudatba. Később ezeket a vallási cenzúra megpróbálta eltüntetni a szövegekből. Több-kevesebb sikerrel. Példaként az angolszász Bibliát említhetném:

3. Vitéz harcos **az Úr; az ő neve**

Jehova.

(*575)

Ez tökéletesen megegyezik az orosz nyelvű Bibliában található szöveggel.

Ugyanakkor az angolszász Bibliában a Jehova személynévet az "Úr" szóval helyettesítették be:

3. The LORD is a warrior: the LORD

is his name.*

A cenzúra működött. De nem sok sikerrel.

Hiszen napjainkban az egész Földön nagyszámú tábora van Jehova követőinek...

* The New Revised Standard Version Bible, 1989 by Division of Christian Education of the National Council of Churches of Christ in the U.S.A.

(*2) Mózes II. könyve 3

(*381) Bírák könyve 13

(*575) Mózes II. könyve 15

AZ "IZRAELITA" PROJEKT

Az előző fejezeteket olvasva megtudtuk, hogy a misszionáriusok a térségben vizsgálódva olyan törzseket kerestek, melyek erkölcsi színvonalukat tekintve megfeleltek az általuk támasztott követelményeknek. Ahhoz, hogy beindítsák az "Izraelita" projektet.

Bármilyen furcsa, de az Izraelita program minden bizonnyal annak szellemi szülőatyjáról kapta a nevét, akit Izráelnek hívnak. Természetesen ő is földönkívüli személy. Erre kevésbé később visszatérünk.

Nos, a térségben vizsgálódva a misszionáriusok egy kisszámú törzset találtak, Ábrahámét, amelyet megfelelőnek ítélték arra, hogy támogatásban részesítsék.

A program szülőatyja és vezetője szövetséget is kötött velük.

Már korábban is felmerült a kérdés: vajon mi előnye származott az "Úrnak" a Jákób törzsével való szövetségkötésből. Hiszen egyértelmű, hogy az "Úr" szorgalmazta ezt. Nem a Jákób háza könyörgött annak megkötéséért.

Ebből csak az a következtetés vonható le, hogy az "Úrnak" valamilyen konkrét előnye származott a megkötött szövetségből. Különben nem szorgalmazta volna olyannyira azt.

A hagyományos felfogás szerint az Isten, az "Úr" mindenható. Így Jákóbnak és törzsének megtisztelve kellett volna éreznie magát, hogy a Mindenható, a világ Ura szövetséget ajánl nekik.

Ez viszont mégsem volt így. Ekkor pedig újra csak gond van a hagyományos elképzelésekkel.

Valóban, hiszen a történések mögött egész más erők és személyek húzódnak meg.

A misszionáriusok egy csoportja megtervezte az "Izraelita" programot. Ennek szülőatyja és vezetője az Izráel nevű, valószínűleg, magas rangú személy volt.

A program célul tűzte ki az eredményes együttműködést egy vagy több földi törzsszel. Csakhogy azt, hogy kivel veszik fel a kapcsolatot, gondosan megválogatták.

Mert egy barbár, mondjuk kannibál szinten álló népcsoporttal ugyan miféle együttműködés képzelhető el?

Ezért gondosan keresgéltek és találtak egy megfelelő népcsoportot, a Jákóbét, Ábrahám leszármazottainak törzsét.

Hosszas megfigyelés nyomán kiderült, hogy ez a "legcivilizáltabb" a térségben élő összes nép közül.

De a kapcsolatfelvételhez és a folyamatos kapcsolattartáshoz a programot kivitelezőknek "a hazájukból" meg kellett kapniuk az engedélyt.

Ez meg is történt. Csakhogy az egy feltételhez volt kötve: mindenképpen eredményt kell felmutatniuk. Bebizonyítva, hogy a kiválasztott törzs valóban méltó arra, hogy őket a miszisionáriusok eszközeikkel támogassák.

Pont ezért a program vezetőjének — Izráelnek létérdeke volt, hogy mindenképpen sikert könyveljen el. Különben az egészet "otthonról" leállítják.

A program szellemi megalkotójának a "hazaiak" felé bizonyítania kellett azt, hogy érdemes kiemelten kezelni ezt a törzsét.

Ezért már szinte az első lépések között felajánlotta a földieknek a szövetség lehetőségét. Mindent megígért Ábrahámnak és törzsének, hogy azok ezért cserébe teljesítsék az elvárásokat.

Azaz ők betartják mindazt, és úgy cselekszenek, ahogy azt nekik "előírják", más szóval megfelelnek a velük szemben támasztott követelményeknek.

Így mindenki jól járt. A program fölött bábáskodók eredményt tudtak felmutatni hazájuk felé.

De Ábrahám törzse is profitált belőle, hiszen egyrészt védelmet kapott, másrészt operatív információkat, melyek a biztonságukat és életbenmaradásukat szolgálták. A miszisionáriusok az "Izraelita" program keretén belül minden eszközzel támogatták őket.

Ez abban a korban nem csekély előnyt jelentett a környező népcsoportokkal szemben.

A negyedik fejezetben láttuk, milyen gyakran avatkoztak közbe nem földi pártfogóik szuperfegyvereikkel az izraeliták oldalán. Minden esetben végérvényesen eldöntve ezzel az el-lenségeikkel vívott csata kimenetelét.

Ugyanakkor "otthonról" a program kivitelezőinek bizonyos határt szabtak. Nem volt szabad egyebek között csak úgy halomra öldökölniük a támogatott törzs ellenségeit. Pedig a miszionáriusok szuperfegyverei ezt könnyen megtehették volna.

Például ezért vesztek oda az egyiptomi fegyveresek a Vörös-tengerben. Ugyanis játszva megsemmisíthették volna a menekülőket üldöző csapatokat már korábban is. Ámde az "otthonról" kapott utasítás megkötötte a kezüket.

Végül is ezért oldották meg a miszionáriusok a Vörös-tengeren való átkelést illetően, és az üldözők már csak "saját felelőségükre" nyomultak be utánuk a jégmezőre.

Azt már tudjuk jól, hogy azokkal nem a szuperfegyverek végeztek. Hanem csak egyszerűen a felszíni jégréteget egy szakszon megolvasztották. A többi már a vízre bízták...

Nos, visszatérve Jákób leszármazottaihoz, a zsidó néphez, őket izraelitáknak nevezik. Sőt, a mai zsidó államot is Izráelnek hívják.

Vajon hogy lettek a Jákób leszármazottaiból izraeliták, akik egy magas rangú földönkívüli személy nevét viselik?

Mivel valóban ők lettek azok, akiket a miszionáriusok alkalmasnak találtak az esetleges együttműködésre az "Izraelita" programban, mely nevét a program szellemi szülőatyjáról kapta, ezért természetsszerűleg a miszionáriusok "felcímkézték" őket.

Az ő szemszögükből nézve, az a földi törzs, mely az Izráel által vezetett együttműködési programban vett részt, megkülönböztetésül a program vezetőjének nevével lett fémjelezve. Így lettek Jákób leszármazottaiból izraeliták:

14. És megalázza magát az én **népem, a mely nevémről nevezetik**, s könyörög és keresi az én arczomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.

*1063

1. Halljátok ezt **Jákób háza, a kik Izráel nevéből neveztetek**, és Júda forrásából származnak, a kik az Úr nevére esküsznek, és Izráel Istenét emlegetik; de nem híven és nem igazán.

*1064

*1063 Krónika II. könyve 7

*1064 Ésaías könyve 48

De vajon mikor kapták ezt a nevet?

22. Felkele pedig ő azon éjszaka és vevé két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és átalment a Jabbók révén.

23. Vevé hát azokat és átköltözteté a vízen, azután átköltözteté minde-nét valamije vala.

24. Jákób pedig egyedül marada és tusakodik vala ő vele egy férfiú, egész a hajnal feljöveteléig.

25. Aki mikor látá, hogy nem vehet rajta erőt, megilleté csípőjének forgócsontját, és kiméne helyéből Jákób csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben.

26. És monda: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És monda Jákób: Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet.

27. És monda neki: Mi a te neved? És ő monda: Jákób.

28. **Amaz pedig monda: Nem Jákóbnak mondatik ezután a te neved, hanem Izráelnek: mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél.**

29. És megkérde Jákób, és monda: Mondd meg, kérlek, a te nevedet. **Az pedig monda: Ugyan miért kérded az én nevemet? És megáldá őt ott.**

*1065

Nocsak, az első, ami újra csak szembeötlik, hogy az a személy, akivel Jákób találkozott, nem volt hajlandó elárulni a nevét. Ez most már érthető is, ennek okairól röviddel előbb szólnunk.

A másik maga a történet furcsa mivolta. Ugyanis arról van benne szó, hogy Jákób magával az Istennel verekedett...

30. Nevezé azért Jákób annak a helynek nevét Peniélnek: **mert lá-**

tám az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem.

*1066

Ugye azt azért mégsem feltételezi senki, hogy a Mindenható Isten, aki csak egy szavával teremtette a világmindenséget... leállt verekedni egy emberrel?! És ennek során mindketten a földön hemperegve hosszasan birkóztak egymással?

Ez a feltevés több, mint komolytalan!

De egyvalami biztos: a találkozást követően Jákób sántítani kezdett:

31. És a nap felkél vala rajta, amint elméne Peniél mellett, ő pedig sán-

tít vala csípőjére.

*1067

Mi van akkor, ha az egész újra csak az "én azt hittem" kategóriába tartozik? Hiszen az egész Mózestól tudjuk. És a korábbiakban láttuk, hogy több dolgot is félreértett.

Mi van, ha a helyzet itt ugyanaz?

És csak Mózes szerint verekedett Jákób a földön hemperegve a Mindenhatóval?

Sokkal inkább valószínű, hogy Jákób nem annak nyomán kezdett el sántítani, mikor a Mindenható látva, hogy nem tudja őt két vállra fektetni — megérintette a kezével annak forgócsontját?

Ne feledjük: a történeteknek nem volt szemtanúja. Csak egy ismeretlen személy és Jákób volt jelen. Így a történet Mózeshez vagy a szájhagyomány, vagy a misszionáriusok által a féldélzeten bemutatott dokumentált felvételek során jutott el.

De vajon mitől kezdett el sántítani Jákób? A verekedés miatt? Lehet.

Vagy valami más volt az oka...

És, ha a misszionáriusok kihasználva azt, hogy egyedül van, és nincsenek szemtanúk, valamiféle beavatkozást végeztek el rajta?

Nos, pontosan nem fogjuk megtudni. Csak azt szerettem volna érzékeltetni, hogy egy más szemszögből nézve a szövegekben leírtakat, gyökeresen más következtetésre lehet jutni.

Summa-summárum, Jákób törzse ezután az Izraelita nevet viselte:

12. Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és **mindama népeket, a kik az én nevemről neveztetnek, ezt mondja az Úr**, a ki megcselekszi ezt!

*1068

4. Így szól a mi Megváltónk, sergeknek Ura az Ő neve, Izrael Szentje!

*1069

9. Miért vagy olyan, mint a megriasztott férfi; mint a vitéz, a ki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, **Uram, és mi a te nevedről neveztetünk**; ne hagyj el minket!

*1070

Az alábbiakból az tűnik ki, a hagyományos felfogás szerint, hogy a Mindenható Istennek tulajdonneve van!

Éspedig a világ teremtmőjét... Izraelnek hívják!

Ámde később egy másik szövegrészlet szerint, mely ugyan csak Mózes könyveiből való, a Teremtőt Jehovának hívják.

Minek ez a sok név?

És egyáltalán minek a név a Mindenhatónak?

*1068 Ámós könyve 9

*1070 Jeremiás könyve 14

*1069 Ésaías könyve 47

Hisz Mindenható csak egy van! Nemde?

Hát azért, hogy egy másik lakott világban megkülönböztessék őt a többi személytől...

De térjünk még vissza az "Izraelita" programhoz.

A szövetség, melyet korábban a misszionáriusok kötöttek Ábrahám leszármazottaival, működött. Mindenki jól járt vele. Míg nem egy idő múlva a pártfogoltak azt felrúgták...

A szövetség rájuk vonatkozó kötelezettségeit megszegték.

Az együttműködés kudarcot vallott. A programot az "otthonról" kapott utasítás nyomán felfüggesztették, és a vezetőjét — Izráelt, leváltották.

A misszionáriusok "levették kezüket" Jákób törzséről.

Következett az egyiptomi rabszolgaság igája.

JEHOVA

Kezdjük a nem földi eredetű nevek vizsgálatát a Jehova (Jehovah, Jahve) névvel.

A hivatalos magyarázatok szerint ez a név óhéber eredetű. A régmúltban beszélt nyelven azt jelentette — “az én Istenem”.

Úgyhogy ezzel le is zárhatnánk a Jehova név körüli kérdéskört, hiszen megállapítást nyert, hogy ez csak egy szó, egy nyelvnek a régmúltban beszélt változatában. Csakhogy folyton ugyanaz a probléma merül fel: a magyarázatok bármi áron is, de bizonygatni igyekeznek az egy Igaz Isten meglétét, vagy a materialista felfogásból eredően ennek ellenkezőjét.

Mint általában, ez a dolgok két ellentétes véglete. Akár az egyik, akár a másik felfogás hívei vagyunk is, mindenképp elkövetjük azt a hibát, hogy igazunkat bizonygatva figyelmen kívül hagyjuk a Biblia szövegeit.

A mi célunk ezért nem egyik vagy másik tábor igazát alátámasztani, vagy cáfolni, hanem a biblikus szövegeket tüzetesen megvizsgálni.

Ha ezt tesszük azokkal a nevekkel is, melyek a szövegekben tűnnek fel, akkor megértjük, hogy a több felbukkanó név több személyt takar. Egy földönkívüli társadalom tagjait...

De térjünk most vissza a korabeli történetekhez.

Miután huzamosabb idő eltelt az “Izraelita” projekt felfüggesztése óta, a misszionáriusok újra elővették, és megvizsgálták annak lehetőségét, hogy amennyiben a helyzet változott, azt újraindíthatják-e. Vajon megváltoztak-e olyannyira a körülmények, hogy korábbi döntésüket, mellyel határozatlan időre felfüggesztették azt, felülbírálják?

Mikor elérkezettnek látták az időt, a felfüggesztést feloldották, és újra beindították a projektet.

Csakhogy ekkor már annak új vezetőjévé egy Jehova nevű misszionáriust neveztek ki...

A program “újraélesztése” a Mózással való első kapcsolatfelvétellel vette kezdetét. Annak újdonsült igazgatója úgy döntött, hogy újra felkarolják Ábrahám leszármazottait, akik annak köszönhetően, hogy megszegették a korábban kötött szövetséget, elvesztették a misszionáriusok hathatós támogatását és rabszolgasorsba kényszerültek.

Konkrét küldetéssel bízták meg Mózeszt, hogy szervezze meg a rabszolgázadást, és vigye meg az üzenetüket a fáraónak.

Mint láttuk, ehhez Mózes olyan eszközöket kapott, melyek egyrészt abban a korban hihetetlen dolgokat — “jeleket” — műveltek, másrészt a hivatalos hatalom részéről reá leselkedő veszélyekkel szemben érinthetetlené tették őt. Mert ugyan ki mert volna lefogni és megbilincselni egy olyan embert, akinek “csodatévő” eszköz van a birtokában?

Nos, a soron következő “konzultációk” egyike során fedte fel a program új vezetője Mózes előtt a nevét:

3. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg mint mindenható Isten, de **az én Jehova ne-**

vemen nem voltam előttük ismeretes.

*1071

Ugyan a szöveg kicsit furcsa, de azt meg kell érteni, hogy mégsem magyarázhatták el neki, miszerint a korábban kudarcba fulladt projekt szellemi megalkotóját és első vezetőjét leváltották. És most ő — Jehova az új igazgató.

Ő sem tehetett egyebet, minthogy újra elővette a korábbi megállapodást — a szövetséget:

9. És hozzátok fordulok, és megszaporítlak titeket, és megsokasítlak

titeket **és szövetségemet megerősítem veletek.**

*1072

Akárcsak elődje, ő is felkínálta az izraelitáknak, hogy abban az esetben, ha a szövetség rájuk háruló kötelezettségeit megtartják, akkor részesülhetnek egy szuperfejlett kozmikus társadalommal való együttműködésből származó számos előnyből.

Viszont hozzátette: amennyiben felrúgják a megállapodást, akkor az előnyök helyett komoly hátrányuk fog belőle származni:

14. Ha pedig nem hallgattok reám, és mind e parancsolatokat meg nem cselekeszitek;
15. És ha megvetitek rendeléseimet, és ha az én végzéseimet megúgálja a ti lelketek, azáltal, hogy nem cselekeszitek meg minden én parancsolatomat, hanem felbontjátok az én szövetségemet:

16. Bizony azt cselekszem én veletek, hogy rettenetességeket bocsátok reátok: a száraz betegséget és a forrolázt, a melyek szemeket égetnek és lelket epesztenek, és a ti magotokat hiába vetitek el, mert ellenségeitek emészti meg azt.

*1073

*1071 Mózes II. könyve 6

*1072, *1073 Mózes III. könyve 26

Miután a misszionáriusok kimenekítették az izraelitákat Egyiptomból, röviddel utána újra kapcsolatba léptek Mózesrel a Sínai hegyenél. Akkor üzenetet küldtek általa az izraelitáknak, mely tartalma: elfogadják-e a feltételeiket, és együtt kívánnak-e működni velük? (*80)

A nép egyhangúlag mondott igent (*81).

Válaszul a misszionáriusok közölték Mózesrel, hogy három nap múlva a hegyen egy hatalmas méretű jármű fog landolni.

Ennek során fog megtörténni a hivatalos kapcsolatfelvétel.

Azt tudjuk jól, hogy a sok százezres tömeg szeme láttára ereszkedett le a hegyre a nagyméretű jármű. És léphettek fedélzetére hetvenen azok vezetői közül, akiknek az "Úr" bemutatkozott (*94).

Ennivalóval is kínálták őket (*95).

A misszionáriusok ettől egy új, eredményes együttműködés korszakának a kezdetét remélték.

Miután a vezetők, a hivatalos küldöttség tagjai távoztak, felajánlották Mózesnek, hogy tartson velük (*97).

Többek között ez egyfajta "tanulmányút" volt számára, ahol megtanították mindarra, hogy hogyan kell a kapott műszaki eszközöket üzemeltetni.

Ennek során működött szorosan együtt Mózes azzal a személlyel, akinek a nevét többször is említi:

3. Vitéz harcos **az Úr; az ő ne-** | **ve Jehova.**

(*575)

A Mózes által a "tanulmányútról" előadott élménybeszámoló kapcsán a szövegekben másutt is fellelhető e nem földi személy neve:

4. **Bízzatok** az Úrban örökké,
mert **az Úrban, Jehovában,**
örök közsálunk van.

*1074

19. Hogy megtudják, hogy **te, aki-**
nek neve Jehova, egymagad
vagy felséges Isten az egész földön.

*1075

De azt is megtudtuk, hogy azon idő alatt, míg Mózes a fedélzeten tartózkodott, számunkra sorsdöntő fontosságú információkat tártak fel előtte, melyek a régmúlt korok eseményeire vonatkoztak.

Mindezzel a misszionáriusok gesztus értékű lépést tettek az izraeliták felé, hogy az együttműködés eredményesebb legyen.

(*575) Mózes II. könyve 15

*1075 Zsoltárok könyve 83

*1074 Ésaías könyve 26

Okulva a korábbi kísérlet kudarcából, ezúttal már korlátozták Jehova döntéshozatali jogkörét azzal, hogy azok meghozatalában a kirendelt biztonsági főnököknek vétőjogot biztosítottak.

Ha az úgy ítélte meg, hogy a program igazgatójának valamely döntése következményeit tekintve veszélyessé válhat a projektben részt vevőkre, akkor megakadályozhatta annak végrehajtását.

Ő volt a feje a bolygónkon aktívan tevékenykedő biztonsági szolgálatnak. Ő az, akit olyannyira nem szeretünk...

A BIZTONSÁGI FŐNÖK

Egy igen érdekes személyhez érkeztünk el. Sátánhoz.

Vajon ki ő?

A gonosz megtestesítője, minden rossznak a forrása! — felel-nék kórusban a hívő emberek.

Sátán esküdt ellensége a Mindenható Istennek, és közöttük folytonosan dúl a harc.

Sőt, Sátán a pokol, az ördögök fejedelme is egyben. Ő az, aki rosszra csábítja az embereket, csak hogy az Isten útjáról letérít-se őket.

A sötét középkorban a tobzódó inkvizíció mindenkire, aki csak a legcsekélyebb mértékben is ellent mert mondani az általános tanoknak, kimondta — az ördöggel cimborál. Más szavakkal — a Sátán megszállta, és ezért cselekszik Istennek nem tetsző dolgokat.

Sok szerencsétlen és ártatlan ember veszett oda a máglyán csak azért, mert rájuk fogták, hogy együttműködnek a Sátánnal.

Ma már tudjuk, hogy ez nem volt egyéb, mint a vallási örület és fanatizmus végletes megnyilvánulása. Pont ezért nevezzük történelmünk azon korszakát, melyben tombolt a vallási terror — sötét középkornak.

Még minden idők egyik legnagyobb tudósát — Galileo Galileit is rákényszerítették arra, hogy visszavonja azon állítását, mely szerint a Föld mozog.

Napjainkban minden középiskolás diák jól tudja, hogy ez így van. Viszont a nagy tudós idejében ez a kijelentés istenkáromlásnak, eretnekségnek minősült. És nagyon könnyen végezhet-e a szellemi szerző a máglyán...

Ebben a sötét korban születtek mindazok az elképzelések, melyek ma a vallás dogmáinak alapját képezik.

Láthattuk, hogy sok olyan állítás bizonyult igaznak, mint Galilei tana is, melyekért gyakran a szerzőnek az életével kellett fizetnie. De mivel az akkor nem illett bele a vallási világképbe, ezért istenkáromlónak kiáltották ki és megégették.

Az idők során kiderült, hogy a korábbi "istenkáromló" és eretnek tanok bizonyultak igazaknak. És az "Igaznak" vélt dogmák süllyedtek a mese szintjére.

Mivel az idő a vallás több állítását is, melyet korábban abszolút igaznak véltek, megcáfolta, ezért ugyan mi okunk feltételezni, hogy a korábbi naiv elképzelések megfelelnek a valóságnak?

Hiszen szoltunk már róla, hogy ha ma egy ember rosszul lesz és mentőt hívnak hozzá, mely beviszi a kórházba, akkor ott az első vizsgálatot megejtő orvosok nem azt diagnosztizálják, hogy a szerencsétlen beteget gonosz lélek szállta meg. Ugye?

Elvégre a nagy sikerű Vészhelyzet című tv-sorozat paródiája lehetne az, ha a beteget körülálló fehér köpenyes orvosok (köztük Green doktor) hümmögve és homlokukat ráncolva azt mondogatnák egymásnak: ez az ember azért van rosszul, mert gonosz lélek szállta meg őt.

Mindez legfeljebb a sorozat parodizált változatában képzelhető el, mely azért készült, hogy az embereket megnevettesse.

Így hát az égvilágon semmi okunk feltételezni a patás, fején szarvakat viselő, kezében vasvillát szorongató fikció létjogosultságát. Hiszen ez az elképzelés sok-sok évszázaddal korábban keletkezett.

Így a vallás ezen állításai ellentmondanak maguknak... a bibliai szövegeknek is!

Próbáljuk hát meg kideríteni, hogy valójában ki Sátán, és miért van az, hogy olyannyira nem szeretjük őt?

Az első, igen meglepő tény, kedves olvasó, hogy a Biblia alapját képező Mózes könyveiben egyetlen szó sincs Sátánról!

Sőt, a további könyvek egyikében sem. Azaz a Biblia első harmadában gyakorlatilag egyetlen szó sem esik róla. Holott azt hinnénk, hogy a szövegek mindegyikén végigvonul Isten és Sátán párharca. Pedig nem így van!

Legelőször egy kommentár során bukkan fel ez a név a Krónika első könyvében:

I. Támada pedig a Sátán Izráel ellen,
és felindítá Dávidot, hogy meg-

számlálja Izráelt.

*1076

Ma tudjuk jól, hogy semmilyen bűnös vagy "sátáni" nincs abban, ha egy országban népszámlálást ejtenek meg. Abban sem volt semmi különös, hogy Dávid király népszámlálást rendelt el.

Ugyanis a szövegek szerint Isten megverte Izráelt ezért.

*1076 Krónika I. könyve 21

Ettől már csak egy lépés volt, hogy a középkorban a szövegek értelmezési kísérlete során Dávidnak ezt a döntését "Istennek nem tetszőnek" nyilvánították. És mint minden ilyen dolog mögött "természetesen" Sátán állt.

Na de másutt a Bibliában Dávidnak ugyanerről a döntéséről a következő szövegrészlet található:

1. Ismét felgerjede az Úrnak haragja
Izráel ellen, és felingerlé Dávidot ő

ellenek, ezt mondván: Eredj el,
számláld meg Izráelt és Júdát.

*1077

Itt meg arról van szó, hogy maga az "Úr" mondta, hogy: "Eredj el, számláld meg Izráelt és Júdát".

Nos hát, kinek higgyünk?

Sátán "gonoszkodott" a háttérben, vagy az "Úr" parancsolta? Nyilvánvaló az ellentmondás.

Csak a középkorban élt hittudósok tették hozzá a szöveghez, hogy "Sátán indította fel Dávidot", hogy elrendelje a népszámlálást. Nagyon jól látható a szövegből az utólagos kozmetikázás.

Az első, komolyabb, kiértékelhető információ Sátánról a Biblia 500. oldala táján, Jób könyvében jelenik meg.

Róla tudni kell, hogy nagy tiszteletnek örvendő, fontos ember volt a maga korában. Ugyanis a következőket mondja önmagáról:

7. Mikor a kapuhoz mentem, fel a városon; a köztéren széketem fölállítám:
8. Ha megláttak az ifjak, félrevonultak, az öregek is fölkeltek és állottak.
9. A fejedelmek abbahagyták a

beszédet, és tenyeröket szájukra tették.
10. A főemberek szava elnémult, és nyelvök az inyökhöz ragadt.
11. Mert a mely fül hallott, boldognak mondott engem, és a mely szem látott, bizonyágot tett én felőlem.

*1078

Tehát Jóbot mindenki félve tisztelte.

De miért?

Mert a misszionáriusok álltak mögötte!

Ennek következtében többek között olyan információk birtokában volt, melyeket a korabeli ember egyáltalán nem ismerhetett:

7. Ő terjeszti ki északot az üresség fölé és függeszti föl a földet a sem-

miség fölé.

*1079

*1077 Sámuel II. könyve 24

*1078 Jób könyve 29

*1079 Jób könyve 26

Ugyan honnan tudhatta, hogy a Föld a semmiségben — az űrben lebeg?

Hát saját szemével látta!

Nem sokkal később majd azt is kiderítjük, hogy olyan eszközöknek is köszönhetette a szédítő "karrierjét", melyeket a misszionáriusoktól kapott.

Erről valamivel később szólunk majd.

Nos, ugyan a könyvében, mely hemzseg a cikornyás hasonlatoktól, erről közvetlenül nincs szó. De... Olyan információkat is megjelenít abban, melyek az általa a misszionáriusok Földön végzett tevékenységére vonatkoznak.

A korábbi fejezetek során láthattuk, hogy nincs szó semmiféle misztikus látomásról, melyeket a régmúltban élt szemtanúk leírtak. Csak azért "csomagolták" misztikus köntösbe a történetüket, hogy sok kellemetlen és megválaszolhatatlan kérdést elhárítsanak vele.

Mert ugyan miféle választ tudtak volna arra adni, hogy hol történtek az általuk látott események. És hogyan kerültek ők oda?

Nincs ez másképp Jób esetében sem.

Na de lássuk, mit is tudhatunk meg Sátánról.

6. Lőn pedig egy napon, hogy eljövénék az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt; és eljőve a Sátán is közöttök.

7. És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet.

*1080

Az első, ami szembeötlik, hogy semmiféle halálos ellentét nincs az "Úr" és Sátán között. Helyette "kedélyesen beszélgetnek".

Jób szerint Sátán azért jelent meg az "Úr" előtt a többiekkel együtt, hogy — "udvaroljon az Úrnak". Hát...

Semmiféle "udvarlásról" szó nincs. Jób egy eligazítást látott, amelyen több magas rangú tiszt jelent meg az "Úr" előtt, hogy jelentést tegyen. Közöttük Sátán is. A biztonsági szolgálat főnöke.

Amikor rá került a sor, jelentette, hogy "körülkerülte és át meg át járta a földet".

Emlékezzünk csak vissza, mikor korábban Zakariás egy misszionárius különítmény érkezését látta, akik helyzetjelentést tettek a felettesüknek!

7. A tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebat hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusnak második esztendejében, szóla az Úr Zakariáshoz, a Berekiás fiához, a ki Iddó próféta fia, mondván:

8. Látám éjszaka, hogy imé, egy férfiú veres lovon ül vala, és áll vala a mirtus-fák között, a melyek egy árnyas völgyben valának; háta megett pedig veres, tarka és fehér lovak.

9. És mondám: Mik ezek Uram? És

mondá nékem az angyal, a ki beszél vala nékem: Én megmutatom néked: mik ezek.

10. Akkor felele az a férfiú, a ki a mirtus-fák között áll vala, és mondá:

Azok ezek, a kiket az Úr küldött, hogy járják be e földet;

11. És felelének az Úr angyalának, a ki a mirtus-fák között áll vala, és mondák: **Bejártuk a földet, és imé, az egész föld vesztegel és nyugodt.**

(*689)

Illetve egy újabb különítményt látott, amelyik járőrözésre indult:

1. Majd megfordulék és felemelém szemeimet, és látám, hogy imé négy szekér jön vala ki két hegy közül, és azok a hegyek érc-hegyek.

2. Az első szekérben veres lovak, a második szekérben fekete lovak;

3. És a harmadik szekérben fehér lovak; a negyedik szekérben pedig tarka lovak, erősek.

4. És megszólalék, és mondám az angyalnak, a ki beszél vala velem: Mik ezek, Uram?

5. Az angyal felele, és mondá nékem: Ezek az égnek négy szele, jönek az egész föld Ura mellett való szolgálatukból.

6. A melyben a fekete lovak vannak, észak földére mennek, és a fehérek mennek utánok, a tarkák pedig a dél földére mennek;

7. Az erősek is mennek **és kívánják eljární a földet.** És mondá: **Menjetek, járjátok el a földet: és eljárak a földet.**

(*695)

A biztonsági szolgálat ténykedését látta Zakariás egykoron.

Nos, Jób esetében is hasonló történt. Sátán jelentést tett annak a személynek, aki rangban fölötte állt, hogy épp egy járőrzési körútról tért vissza.

8. És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön; feddhetetlen, igaz, istenfélő, és büngyűlölő.

9. Felele pedig az Úrnak a Sátán,

és monda: Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent?

10. Nem te vetted-e közül őt magát, házat és mindenét, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.

*1081

A tisztéből eredendően a biztonsági szolgálat főnöke "paranoiásan" gyanakodott. Mindenkiiben ellenséget látott. Mert ez volt a "munkája".

Mivel Jób sikereihez a misszionáriusoknak mindenképpen közük volt, ezért a biztonságiak főnöke azzal vádolta meg őt,

(*689) Zakariás könyve 1

(*695) Zakariás könyve 6

*1081 Jób könyve 1

hogy csak azért “szolgálja az Urat”, mert ehhez anyagi érdeke fűződik.

11. De bocsássad csak rá a te kezedet, verd meg mindazt, a mi az övé, avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?!

12. Az Úr pedig monda a Sátánnak: Ímé, mindazt, a mije van, kezeldbe adom; csak ő magára ne nyujtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán az Úr elől.

*1082

Sátán azt javasolta felettesének, hogy tegye próbára Jóbot, és akkor majd meglátja, hogy az ellene fordul.

Furcsamód, semmiféle halálos ellentét az “Úr” és Sátán között nem érezhető...

Hiszen az “Úr” elfogadta a biztonsági főnök javaslatát, és szabad kezet adott neki Jóbbal kapcsolatban. Csak egyet kötött ki: az semmiképp sem sodorhatja veszélybe az életét.

Ezután a biztonsági szolgálat feje távozott, s hozzálátott a feladat végrehajtásához.

Nem sokkal később az “Istennek tüze” jött le az égből és pusztította el a Jób tulajdonában lévő nyáj egy részét:

16. Még szól vala ez, mikor jöve egy másik, és monda: **Istennek tüze esék le az égből, és megégeté**

a juhokat és a szolgákat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

*1083

A biztonsági szolgálat akcióba lépett...

18. Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában;

19. És ímé **nagy szél támad a puszta felől, megrendíté a ház négy szegletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának.** Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

*1084

Nos, ezek a próbatételek igen drasztikusra sikeredtek.

Megjelent a biztonsági szolgálat egy járműve, mely egy “bombát” dobott le a nyájra. Annak robbanása következtében a közelében tartózkodó állatok és az azokat terelő pásztorok mind elpusztultak.

A következő akció során jelent meg egy másik jármű, és vele a “szél”, melyről jól tudjuk, a misszionáriusok járműveivel járt együtt, és lőtt ki egy lövedéket arra a házra, ahol Jób gyermekei voltak éppen.

A lövedék becsapódásakor bekövetkezett robbanásban (“megrendült”) a házban tartózkodók odavesztek.

*1082, *1083, *1084 Jób könyve I

Jób nem értette, hogy a korábbi szövetségese miért fordult ellene.

A biztonsági szolgálat főnöke arra számított, hogy a csapások következtében majd az "Úr" ellen fordul. És így beigazolódik az ő gyanúja. Ámde tévedett. Jób továbbra is hű maradt korábbi szövetségéséhez.

Ekkor a biztonságiak főnöke újabb vádakkal állt elő...

1. Lón pedig, hogy egy napon eljövénnek az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt. Eljőve a Sátán is köztötk, hogy udvaroljon az Úr előtt.

2. És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Körülkerültem és át meg átjártam a földet.

*1085

Már ismerős a kép. Egy újabb jelentéstétel és eligazítás során a biztonságiak feje megjelent az "Úr" előtt. Megint csak gyanújának adott hangot Jóbbal kapcsolatban:

3. Monda pedig az Úr a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs a földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, istenfélő, büngyülőlő. Még erősen áll az ő feddhetetlenségében, noha ellene ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt.

4. És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Bört bőrért; de mindent, a mije van, odaad az ember az életéért.

5. Azért bocsásd ki csak a te kezedet, és verd meg őt csontjában és testében: avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?

6. Monda pedig az Úr a Sátánnak: Ímé kezvedbe van ő, csak életét kiméld.

7. És kiméne a Sátán az Úr elől, és megveré Jóbot undok fekélylyel talpától fogva a feje tetejéig...

*1086

A biztonságiak részéről újabb gyanú merült fel. Főnökük még mindig betegesen gyanakodott. Az sem kizárt, hogy megvolt rá az oka. Mivel az "Úr" meglepően könnyen hajlott arra, hogy újra "próbára" tegyék az ügynököket.

Valószínűleg azért volt fontos számukra kideríteni, hogy a biztonságiak főnökének vádjai igazak vagy sem, mert Jób nem földi műszaki eszközök birtokában volt... A későbbiekben lesz róla szó.

Kulcsfontosságú kérdés volt a megbízhatósága.

Ezért megint csak szabad kezét biztosított a biztonsági szolgálat főnökének, hogy az bebizonyítsa az általa felhozott vádakokat. Csak egyet kötött ki: Jób életét semmilyen körülmények között nem sodorhatja veszélybe.

Röviddel később a biztonságiak megfertőzték Jóbót valamilyen vírussal, mely az életét ugyan nem veszélyeztette, de rendkívül kellemetlen tüneteket okozott.

Sátán azt várta ettől, hogy a gyanúja majd igazolást nyer, és Jób a betegsége miatt most már biztosan szembeszegül az "Úrral".

Csakhogy újra tévedett. Ügynökük mindezek ellenére megőrizte az "Úr" iránti lojalitását.

Úgy hiszem, már csak ebből a szövegrészletből is nyilvánvaló, hogy miért nem szeretjük a biztonsági szolgálat főnökét — Sátánt. Hiszen az gyakran még a legdrasztikusabb eszközöktől sem riadt vissza, csakhogy igazolja vádjait, melyek néha talán minden alapot nélkülöztek.

De a misszionáriusok még a leghalványabb, talán alaptalan gyanút sem hagyhatták figyelmen kívül. Mivel sokat kockáztattak.

Ennyit Jób könyve kapcsán.

A szövegekben később máshol is feltűnik a biztonsági szolgálat főnökének alakja.

Zakariás leírásában találkozunk vele újra, aki több érdekes, általa látott eseményről számol be, melyek helyszíne egyértelműen ismeretlen.

Többek között felvételről valószínűleg neki is mutattak dolgokat:

1. Azután megmutatá nékem Jósuát, a főpapot, a ki az Úr angyala előtt állta, és a Sátánt, a ki jobb keze felől állta, hogy vádolja őt.

2. És mondá az Úr a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, a ki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-e ez?

*1087

A misszionáriusok felvételeket és adatokat elemeztek, melyek az egyik ügynökük — Jósua főpap — tevékenységéről szóltak.

Nyilván a biztonsági szolgálat megfigyelései nyomán, Jósua megbízhatóságával kapcsolatban kételyek merültek fel.

Ezért a szolgálat megfigyelései nyomán elegendő anyagot gyűjtött ahhoz, hogy "megbuktassa" a főpapot, azaz bebizonyítsa alkalmatlanságát.

Sátán a felettese elé tárta azokat az anyagokat és felvételeket, melyek Jósuával voltak kapcsolatosak. Ezek alapján vá-

dolta meg azzal, hogy alkalmatlan a reá háruló feladat elvégzésére.

Azonkívül érdekes megjegyezni az újabb fogalomzavart: "monda az Úr a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr,..."

Ebből is eléggé egyértelmű, hogy a korabeli szemtanúk, a misszionáriusok közül kivétel nélkül mindenkit, akár magas rangú személy, akár "közkatona" volt — Úrként említene.

Bármennyire furcsa, de az Ótestamentomban mindössze ennyi helyen tűnik fel a biztonsági szolgálat vezetőjének a személye.

Viszont annál többet találkozhatunk vele az Új testamentumban, melyről immár tudjuk, hogy minden idők egyik legfontosabb földönkívüli beavatkozásának történetéről — a Tervről szól.

A biztonságiak vezetőjének első fontosabb megnyilvánulása, mikor vizsgáztatja — "kísérti" — a bázison lábadozó Jézust:

2. ...És nem evék semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak,

végre megéhezék.

(*743)

Mikor a "műtétből" Jézus felépült, kezdetét vehette a "teszt", melyet személyesen a biztonságiak főnöke ejtett meg:

3. És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.

4. Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, a mely Istennek szájából származik.

5. Ekkor vivé őt az ördög a szent városba, és odahelyezé a templom tetejére.

6. És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felelő, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.

7. Mondá néki Jézus: Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.

8. Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét,

9. És monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem.

10. Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

11. Ekkor elhagyá őt az ördög, ...

*1088

Miután megbizonyosodott arról, hogy Jézus megfelelőképpen reagált a "kísértésekre" — távozott. Átadva a jövőbeli Parancsnokot az őt felkészítő személyek kezébe:

13. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle...

(*753)

11. ...És imé angyalok jövőnek hozzá és szolgálnak vala néki.

(*754)

Azért tesztelte Jézust maga Sátán, mert személyesen kívánt meggyőződni arról, hogy az alkalmas-e a reá váró igen kemény feladatra.

Mint tudjuk, Jézus annak bizonyult, és visszatérve elkezdte toborozni, az előre megadott személyi adatok alapján, a Csapatot.

Mikor mindannyian együtt voltak, egy éjszakára eltűnt a követői szeme elől:

12. És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el.

13. És mikor megvirada, előszólítja az ő tanítványait és kiválaszta azok közül tizenkettőt, a kiket apostoloknak is nevezte:

14. Simont, a kít Pétemek is neveze, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant, 15. Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, a ki Zelotesnek nevezeték, 16. Júdást, a Jakab fiát és Iskariotes Júdást, a ki árulóvá is lőn;

(*764)

Azon az éjszakán a hegyen találkozott a biztonsági főnökkel, akivel egyeztették az "adatokat":

31. Monda pedig az Úr: Simon! Simon! imé a **Sátán kikért tite-**

ket, hogy megrostáljon, mint a búzát;

(*765)

Ugyanis meg kellett kapnia annak jóváhagyását ahhoz, hogy Csapatát beavassa a Terv részleteibe.

Ezért egyeztettek éjszaka fenn a hegyen.

Mikor Sátán meggyőződött arról, hogy Jézus valóban azokat a személyeket toborozta össze, akik adatait neki korábban a támaszponton megadták, engedélyt adott a Terv további végrehajtásához.

Jézus ezután visszatért a hegyről, és immár véglegesítette a Csapat összetételét.

Azt is megtudjuk, hogy a biztonsági szolgálatnak szintén voltak fegyveres személyei — angyalok, akik "angyal" típusú járműveken közlekedtek, melyekkel fényjelenségek jártak együtt:

14. Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát vilá-

gosság angyalává.

(*977)

Ezek a fegyveres személyek közvetlenül Sátán parancsnoksága alá tartoztak, és valóban ők voltak "Sátán angyalai".

(*764) Lukács evangélioma 6

(*765) Lukács evangélioma 22

(*977) Pál korintusbeliekhez írt II. levele 11

Ne feledjük, mikor Pál apostolt a Damaszkusz felé vezető úton “meglátogatták”, és kapott a testébe egy “tövist”:

7. És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, **tövis** adatott nékem a testembe,

a **Sátán angyala**, hogy gyötörjön engem, **hogy felettből el ne bizakodjam**.

(*850)

Mindez a legfelső döntéshozó tudtával és engedélyével történt!

Így, mikor Pál kérte, hogy távolítsák el a “tövist”, mely őt gyötörte, az “Úr” kitért a kérése elől:

8. Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem;
9. És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm

erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.

(*850)

Ez a “tövis” volt a garancia arra, hogy Pál “megfelelően” fog a jövőben viselkedni.

Később a biztonságiak vezetőjének nem túl közkedvelt személyével János Mennyei jelenések könyvében találkozunk, ahol az egyik misszionárius “bizalmasan” megsúgja neki azon értesüléseit, hogy mire készül a biztonsági szolgálat:

10. Semmit se félj azoktól, a miket szenvedned kell: Ímé a Sátán néhányat közületek a tömlöczbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok;

és lesz tíz napig való nyomorúságatok. Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.

*1089

Nos, itt Sátán ismét csak úgy tűnik fel, mint aki próbára teszi a kiválasztott személyeket. Ugyanakkor az is kiderül, hogy az a misszionárius, aki mindezeket az információkat közli, nem nagyon szívleli a biztonsági főnököt. Hiszen “keresztbe tesz” neki azzal, hogy előre értesíti azokat, akiket az próbára kíván tenni.

Sőt, azt is megtudjuk, hogy Mihálynak, aki magas rangban szolgál a Flottában, nézeteltérése támadt a biztonsági főnökkel annak kapcsán, hogy mi legyen Mózes testének sorsa:

9. Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitakozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra ká-

romló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr!

(*312)

(*850) Pál korintusbeliekhez írt II. levele 12

*1089 Mennyei jelenések könyve 2

(*312) Júdás levele

Ebből kiderül, hogy bármennyire igyekezett igazát bizonygatni, mégis csak vissza kellett magát fognia, nehogy magára haragítsa a biztonsági szolgálat főnökét, aki rangban egyértelműen fölötte állt.

Jól láthatjuk hát, hogy az egyház által szentesített elképzelések meglehetősen távol állnak a Biblia szövegeitől.

Azokat tanulmányozva gyökeresen más kép tárul elénk.

Ugyanakkor a gonosz korabeli megtestesítése arra jó volt, hogy mindent, ami nem volt megfelelő, az ő számlájára írjanak. Hiszen ez sokkal egyszerűbb, mint vállalni a tévedésekért, a hibákért a felelősséget.

A legkényelmesebb ráfogni, hogy Sátán a felelős mindenért...

Nem tett másképp Pál sem:

18. Azért menni is akartunk hozzátok, kiváltképen én Pál, egyszer is,

kétszer is, de megakadályozott minket a Sátán.

*1090

Pál "mehetnékéhez" nyilván semmi köze nem volt Sátánnak. Csak egyszerűen nem jött össze. És ne feledjük, Pálnak igazán volt oka haragudni a biztonsági szolgálatra és annak főnökére. Hiszen a "tövis" sok kellemetlen pillanatot okozott neki.

Ezért aztán Pál természetesen nem önmagát okolta mindenért, hanem Sátánt...

És tette ugyanezt hosszú évszázadokon keresztül az egyház. Mindenre, ami eltért az álláspontjától, ráfogta, hogy a Sátán műve.

És sajnos, teszik ezt felvilágosult korunkban még sokan, holott az egésznek a valósághoz semmi köze.

*1090 Pál thessalonikabeliekhez írt I. levele 2

VISZÁLYOK

A Bibliát olvasva néhol olyan szövegrészeket találunk, melyek érthetetlennek tűnő szavakat tartalmaznak.

A hivatalos szemlélet sem tud velük igazán mit kezdeni. Vagy hallgat róluk, vagy valamiképp megpróbálja azokat magyarázni.

Csak egy példát hadd említsek:

24. Senki sem szolgálhat két úrnak.
Mert vagy az egyiket gyűlöli és a
másikat szereti; vagy az egyikhez

ragaszkodik és a másikat megveti.
**Nem szolgálhattok Istennek
és a Mammonnak.**

*1091

Mi vagy ki Mammon?

Ezek Jézus szavai.

A probléma egyrészt megint csak ott van, hogy mit is jelent a szó. Másrészt meg milyen nyelven van?

Ugyanis azok az emberek, akik mindvégig követték Jézust, nyilvánvalóan minden szavát értették. Hiszen sokat prédikált.

Ugyanakkor a szövegekben több helyen is le vannak jegyezve Jézus azon szavai, melyek érthetetlenek.

Hogyan lehet, hogy az emberek beszédeit mindvégig értették, de ugyanakkor néha mondott olyan szavakat, kifejezéseket, amiket senki nem értett.

Halandzsázott?

Nem valószínű.

Így a hagyományos felfogás nem tud ezekkel mit kezdeni. Megpróbálja hát magyarázni.

A hivatalos nézet szerint Jézus a "Mammon" kifejezésen az anyagi javak birtoklását, a gazdagságot érti. Hát?

Amire meg nem tud semmilyen magyarázatot adni, azt Jézus "szent titkai" közé sorolja.

Nos, mi már sejtjük, hogy mik is lehettek azok a titkok...

Ennek szenteltük könyvünk nyolcadik fejezetét.

Megtudtuk, hogy a titkok valójában azt takarták, hogy Jézus és Csapata mögött felsorakozott egy nem földi eredetű társadalom teljes eszköztárával, és a Földön általuk létrehozott ügynöki Hálózattal.

Jézus nem volt földi ember, annak ellenére, hogy külsejét tekintve nem sokban különbözött kortársaitól.

*1091 Máté evangyélioma 6

A támaszponton, ahova őt kiképzésre elvitték, rádöbbenetek arra, hogy ő valójában kicsoda. De nemcsak ez történt. Hanem felkészítették őt fizikailag, és pszichikailag is a küldetés teljesítésére, mely rá és Csapatára várt. Ennek során minden bizonnal tanították is őt. A "sajátjai" nyelvén beszélni...

Az ott kapott tudást és információkat Jézus mindvégig szigorúan titokban tartotta az emberek előtt. Csak Csapatával osztotta meg azokat.

Ezek voltak az ő "szent titkai".

Ugyanakkor annak ellenére, hogy a titoktartást mindvégig szigorúan betartotta, azért mégis előfordult, hogy egyszer-egyszer elszólta magát.

Az "elszólásoknak", melyek során fontos információk szivárogtak ki, nyomuk van a szövegekben.

Ezek azok, melyek a vallás világképét zavarják. Melyeket sehogy sem tud beilleszteni abba.

Érthető is, mivel a hagyományos felfogás szemszögéből nézve semmi értelmük nincs. Ugyanakkor...

A mi vizsgálódásunk nézőpontjából nagyon fontos információkat tartalmaznak, melyek egy másik lakott világról szólnak.

Az érthetetlennek tűnő részeket, melyek a Biblia szövegeiben szerepelnek, fogjuk most egy érthetőbb egésszé összeilleszteni. Melyekből sok mindent megtudunk, többek között azt, hogy milyen viszályok dúltak egykoron a kozmoszban...

BAÁL

A Biblia szövegeit olvasva gyakran találkozunk olyan személynevekkel, melyek egyértelműen nem földi eredetűek. Ezek azon istenek nevei, melyeket a bibliai időkben az izraelitákat körülvevő népek követtek.

A hivatalos szemlélet röviden és sommásan kimondja: eme nevek bálványokat takarnak. Mivel olyan képzelt személyek nevei, akiket a pogány népek kreáltak azzal a céllal, hogy imádják őket, és hódoljanak nekik.

Mert csak egy Igaz Isten van, a miénk! Akit a keresztény vallás követ.

Ugyanakkor mit kezdjünk Allahhal, akit egy másik hatalmas világvallás — a muzulmán tisztel? De említhetnénk a keleti vallások közül is számosat, melyek a mi Istenünktől eltérő személyt imádnak.

Hogy is van ez?

Akkor most a világon élő 2—3 milliárd ember pogány, és halála után elkárhozik?

Még maga a dalai láma is?

Mivel mindannyian pogányok! Mert nem azt az Istent imádják, akit mi...

Ők pedig ezzel szemben minket tartanak hitetleneknek, mert többek között nem Allahot követjük.

Kedves olvasó! Belegondolt már abba, hogy itt nem igazán van minden rendjén?

Akármelyik vallást is vesszük szemügyre, egyik sem tud erre az ellentmondásra választ adni.

Eddig csak a materialista szemlélet próbált meg rá válaszolni, azzal, hogy semmilyen isten nincs. Az egészzet csak az emberek találták ki, hogy legyen kinek a "számlájára" írni mindazt, ami velünk történik.

Hiszen ha rossz ér bennünket, akkor ráfogjuk, hogy Isten akaratára volt. Enyhítve ezzel lelkünkön.

A vallás az emberiség ópiuma, szögezte le Marx.

Ez rendben is volna, de mégsem kaptunk kimerítő választ a szövegekben fellelhető furcsaságokra.

Egy másik megközelítés, mely mindvégig áthatja könyvünket, sokkal egyszerűbb és ésszerűbb magyarázatot ad rájuk.

Hiszen sok "istennév", talán egynéhánytól eltekintve, mely valóban kitalált, olyan nem földi személyek neveit takarja, akik egykoron a szemtanúk előtt felfedték kilétüket.

Ezek voltak azok a "csírák", melyek a különböző vallási táborok kialakulásához vezettek.

Nem volt ez másképp Mohamed próféta esetében sem, aki ugyanúgy küldetést teljesített, akárcsak előtte Jézus.

Ennek részletei a muzulmán vallás szent könyvében, a Koránban találhatók meg.

Mögötte szintén ott állt egy kozmikus társadalom. Hiszen Mózeshez hasonlóan ő is felment a hegyre, a hagyomány szerint az Ararát hegyére, hogy átvegye Allahtól a Koránt. Később pedig Jeruzsálemből őt is egy "tüzes szekér" ragadta el, akárcsak egykoron Illést.

A párhuzam egyértelmű.

Egy számunkra ismeretlen társadalom küldöttei mindvégig aktívan tevékenykedtek és tevékenykednek bolygónkon.

Nos, a régmúlt időkben többük nevét is megismerhettük, és ezek ott vannak a szövegekben.

Azt nem feltételezzük, hogy minden ott szereplő istennév nem földi személyt takar. Ugyanis leginkább arra fogunk összpontosítani, hogy milyen történések kapcsán merülnek fel ezek a nevek.

Lássunk hát közülük néhányat.

Az első fontosabb személynév — Baál. Ez a Biblia első felének szövegeiben lelhető fel. Vajon ez az "Isten" kreált alak, vagy egy nem földi személy neve?

Az írásos emlékeket olvasva úgy tűnik, mintha egy kitalált név lenne, melyet az izraelitákat körülvevő népek szolgáltak. Ugyanis meglehetősen sűrűn emlegetik bálványként, vagyis egyfajta képzelt személyként vagy annak másaként, aki soha nem létezett, s szobrait és oltárait csak az emberek találomra alkották meg.

Azt már tudjuk, hogy a vallási fanatizmus nem ismer határokat. Egy vallás képviselői, ha elvakultan hisznek az igazukban, mindenki mást, aki nem az ő istenüket követi, hitetlennek, pogánynak kiáltanak ki.

Tudjuk jól, hogy ez nem egyéb, mint az emberi szűklátókörűség mintapéldája. Hiszen ezek a "hitbuzgó hívők" (tisztelet a kivételnek) még talán embert is ölnének, csakhogy a hitük tért hódítson. Sajnos...

A szövegek is hasonló módon viszonyulnak Baál követőjéhez. A pogányok kategóriájába sorolják őket, mint olyanokat, akik bálványt imádnak. Ugyanakkor ennek ellenére felmerül a gyanú: az izraeliták "Istene" valamilyen oknál fogva kibékíthetetlenül gyűlöli Baált...

Vajon miért?

Ha az csak egy fiktív alak lenne, akkor érthetetlen e nagyfokú gyűlölet.

Másrészt meg Baál neve a misszionáriusoknál — persona non grata. Nemkívánatos személy. Tabu!

Mi okból?

Vajon miért viszonyulnának a misszionáriusok így egy, az emberek képzelete által alkotott személyhez?

Inkább úgy tűnik, mintha egy olyan személyről lenne szó, aki egykoron olyat tett, ami teljességgel elfogadhatatlan, és ennek következtében megbukott.

Ugyanakkor az emberek között követői is voltak, még hozzá szép számmal. Sőt számos korabeli településnévben is jelen volt a neve.

Mintha egykoron fontos személy lett volna.

De furcsamód Baál kapcsán egy másik személynév is feltűnik — Asera. Sőt mi több, a kettejük neve a Flottával — a “meny-nyei seregekkel” van összefüggésben.

4. És megparancsolá a király Hilkiának, a főpapnak és a másod rendbeli papoknak és az ajtóőrízőknek, hogy az Úr templomából hordjanak

ki minden edényt, a melyet a **Baálnak, az Aserának és az egész mennyei seregnek csináltak...**

*1092

Egyébként ugyanitt az orosz nyelvű Biblia sokkal pontosabban fogalmaz: a mennyei seregeket égi hadaknak, ma úgy mondanánk — légierőnek nevezi.

4. И повелел царь Хелкии первосвященнику и вторым священникам и стоящим на страже у порога вынести из

храма Господня все вещи, сделанные для Ваала и для Астары и для всего **ВОИНСТВА НЕБЕСНОГО...**

Mintha két magas rangú tiszt lett volna a Flottában, akik egykoron lázadást robbantottak ki...

Baál személyéhez egy másik név is kapcsolódik — Astarót:

11. És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt, mert **a Baáloknak szolgáltak.**

*1093

13. És elhagyták az Urat, és **szolgáltak Baálnak és Astarótnak.**

*1094

6. De az Izráel fiai újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt, mert **szolgáltak a Baáloknak és Astarótnak...** és elhagyták az Urat, és nem szolgáltak neki.

*1095

*1092 Királyok II. könyve 23

*1093, *1094 Bírak könyve 2

*1095 Bírak könyve 10

Persze az is lehet, hogy Asera valóban csak egy bálvány és nem több. Talán a Flotta egyik járművének a mását bálványozták. Hiszen a szövegek gyakran említik Aserát bálványként. Bár, ki tudja...

19. Most azért küldj el, gyűjtsd hoz-
zám az egész Izráelt a Kámel hegy-
re, és a **Baál négyszázötven**

**profétáját, és az Aserának
négy száz profétáját**, a kik a Jé-
zabel asztaláról élnek.

(*494)

Ha Asera járműutánzat lett volna, akkor hogyan lehettek pró-
fétái?

Többek között az is kiderül, hogy az "Úr" kibékíthetetlenül
gyűlöli őket:

15. És azon a napon, ezt mondja az
Úr, így fogsz engem hívni: Én férjem,
és nem hívsz engem többé így:
Baálom.

16. És kiveszitem az ő szájából a
Baálok neveit, hogy azoknak **ne-
ve se említették többé.**

*1096

Mintha a nevüket is tilos lett volna említeni...

Vajon miért?

Pedig Baálnak temploma, oltára, sőt hegye is volt:

32. És oltárt emele a Baálnak a Baál
házában, a melyet Samariában

épített.

*1097

Emlékezzünk csak vissza mindarra, mikor Salamon templo-
máról beszéltünk!

Megtudtuk azt, hogy Salamon király egykoron egy épületet
emelt az "Úrnak" hajlékul. Abban helyezték el a frigyládát — a
misszionáriusokkal való operatív kapcsolattartás eszközeit.

Azonkívül az "Úr" háza kapcsán jutottunk arra a következte-
tésre, hogy a templom nem egyéb, mint az egykoron látott re-
pülő szerkezetek építészeti mása. De nemcsak a külalakját utá-
nozzuk a templomokkal, hanem e járművek fedélzetén látott
néhány eszközt is. Többek között az oltárt. Mely a jármű kom-
munikációs berendezése volt...

Nos, Baálnak is volt temploma, benne az oltárral. Ebből arra
következtethetünk, hogy egykoron az egyik járművel egy Baál
nevű ismeretlen érkezett, akinek később a neve tovább élt a
köztudatban.

41. Reggel pedig magához vevé Bá-
lák Bálámot és felvivé őt a **Baál**

magas **hegyére**, hogy meglássa
onnné a népnek valami részét.

*1098

(*494) Királyok I. könyve 18
*1096 Hóseás könyve 2

*1097 Királyok I. könyve 16
*1098 Mózes IV. könyve 22

Emlékezzünk vissza, hogy a régmúltban a misszionáriusok előszeretettel választották ki landolás céljából a magaslati pontokat. Hiszen az "Úr" a Sinai hegyen landolt és fogadta az izraeliták hivatalos küldöttségét.

Jézus is a hegyre ment "imádkozni", hogy találkozzék a járművel érkező biztonsági főnökkel.

De Mohamed próféta is felment a hegyre, hogy átvegye Allah-tól a Koránt...

Nem furcsa ez az egybeesés?

Nos, Baál is landolt járművel egy hegyen. Később azt róla nevezték el.

Sőt, azt is mondhatnánk, hogy egykoron követői "on-line", azaz folyamatos kapcsolatban álltak vele:

2. És mikor Akházia kibukott az ő felházának korlátján Samariában, és megbetegedék, követeket küldött el, a kiknek azt parancsolá: Men-

jetek el, kérjétek tanácsot a Baálzebubtól, az Ekron istenétől, hogy meggyógyulok-e e betegségből?

*1099

Persze lehet, hogy Baálzebub papjai hókuszpókuszt csináltak, mint régen a sámánok. Azaz transzba esve látomásaik voltak, melyeket az istenüktől jött válaszként értékelték.

Csakhoggy...

Ha hókuszpókusz lett volna, akkor nem értjük, hogy miért reagáltak a misszionáriusok erre idegesen.

3. Az Úmak anyaga pedig szóla Thesbites Illésnek: Kelj fel, menj el eleibe a Samariabeli király követeinek, és szólj

nékik: Nincs-e Isten Izráelben, hogy Baálzebubhoz, az Ekron istenéhez mentek tanácsot kérdeni?

*1100

Mintha Baálzebubbal is "rádió" tartották volna a kapcsolatot. Így mikor a kérés nyomán létrejött a rádiókapcsolat, azt a misszionáriusok is lehallgatták. Az "Úr" is.

Így tudomást szereztek arról, hogy az ő pártfogoltjaik "más istenhez" fordultak kérdésükkel, és nem hozzájuk.

Ezért megsértődtek.

16. És szóla néki: Ezt mondja az Úr: A miért követeket küldöttél tanácsot kérdeni Baálzebubhoz, Ekron

istenéhez, mintha nem volna Izráelben Isten, a kinek a beszédéből tanácsot kérhetnél...

*1101

Az is egyértelmű, hogy az "Úr" nem úgy viszonyul Baálzebubhoz, mintha fiktív bálvány lenne. Ellenkezőleg: úgy beszél róla, mint egy olyan személyről, akit ismer, és akinek a létét nem tagadja.

*1099,*1100,*1101 Királyok II. könyve 1

Ezért sértődött meg, hogy egy másik “vezetőhöz” mentek tanácsot kérni, és nem hozzá...

A “rádiókapcsolat” apropóján megjegyzem, hogy mikor a misszionáriusok és Józsué Jerikhó ostromára készültek, azok egy magas rangú tisztén keresztül léptek kapcsolatba vele (*334). Az ismeretlenen keresztül közölték Józsuéval a feladatait. És nem rádión!

Lehet, hogy ahogy ők lehallgattak más adásokat, valakik, akik nem az ő csapatukhoz tartoztak, szintén belehallgathattak volna a Józsuéval folytatott beszélgetésükbe, tudomást szerezve arról, mire készülnek?

Talán meg is hiúsíthatták volna a tervüket.

Ezért mellőzték hát akkor a rádiókapcsolatot.

Pont ezért tűnik úgy, hogy egy másik nép az ő istenével — Baálzebubbal is “rádiókapcsolatban” állt.

Mely később megszakadt...

Thesbites Illés — akit Illésként ismerünk a Bibliából — történetében a következőkről van szó. Illés harcolt Baál követői ellen. Ugyanis az ő idejében Akháb király uralkodott, aki nem mindenben követte az “Urat”. Mert feleségül egy másik nép királyának lányát vette, amely Baált tisztelte.

Így immáron a király hallgatólagosan eltűrte a követőit, ami természetesen nem tetszett az “Úrnak”. Ezért Illésen keresztül, aki ügynökük volt, vették fel a harcot Baál követői ellen.

Egy bemutatóra készültek, mellyel bizonyítani kívánták, hogy Baál “tehetetlen”. Összehívták hát a prófétáit:

19. Most azért küldj el, gyűjtsd hozzá az egész Izráelt a Kármel hegyre, és a Baál négyszázötven prófétáját, és az Aserának négyszáz prófétáját, a kik a Jézabel asztaláról élnek.

20. És elküldte Akháb mind az egész Izráel fiaihoz, és egybegyűjté a prófétákat a Kármel hegyre.

21. És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem.

22. Akkor monda Illés a népnek: Én maradtam meg egyedül az Úr

prófétái közül; míg a Baál prófétái négyszázötvenen vannak;

23. Adjatok azért nekünk két tulkot, és ők válaszsák magoknak az egyik tulkot, a melyet vagdaltanak darabokra, és rakják a fákra; de tüzet ne tegyenek alája; én pedig a másikat készítem el, a melyet a fákra rakok, de tüzet én sem teszek alája.

24. Akkor hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, és én is segítségül hívom az Úrnak nevét; és a mely isten tűz által felel, az az Isten. És felelvén az egész sokaság, monda: Jó lesz!

(*494)

A misszionáriusok persze jól tudták, mi fog következni:

25. És monda Illés a Baál prófétáinak: Válaszszátok el magatoknak az egyik tulkot, és készítsétek el ti először; mert ti többen vagytok, és hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alája.
26. És vevék a tulkot, a melyet nekik adott, és azt elkészíték, és se-

gítségül hívák a Baálnak nevét reggeltől fogva délig, mondván: Baál! hallgass meg minket! De nem jött szó, sem felelet *(korábban az oltárból felelet jött)*. És ott sántikáltak az oltár körül, a melyet készítették.

(*495)

Baál követői utánozták mindazt, amit korábban láttak. Azaz az oltár segítségével akartak kapcsolatba lépni vele. Hívták: Baál jelentkez! Baál jelentkez!

Semmilyen válasz nem jött.

Ez érthető is, hiszen az oltár, melyet emeltek, kőből volt. Így nem sugározhatott rádióhullámokat.

Ezt a misszionáriusok nagyon jól tudták.

27. Mikor pedig már dél lett, elkezdte őket gúnyolni Illés, azt mondván: Kiáltások hangosabban, hiszen isten! *(valóban misszionárius)* Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik, és felserken.
28. És elkezdtek hangosan kiabál-

ni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvával metélték magokat, míg csak ki nem csordult a vérök.

29. Mikor pedig a dél elmúlt, prófétálni kezdtek egész az esteli áldozatig; de akkor sem lett se szó, se felelet, se meghallgatás.

(*496)

A sor immár Illésen és a misszionáriusokon volt:

30. Akkor monda Illés az egész sokaságnak: Jöjjetek én hozzám. És hozzá méne az egész sokaság, és megépíté az Úr oltárát, a mely leromboltatott volt.
32. És oltárt építe a kövekből az Úr nevében, és egy árkot húzott az oltár körül, a melybe két véka vetni való mag férne.
33. És oda készíté a fát, és felvagdala a tulkot, és felraká azt a fára;

34. És monda: Töltsetek meg négy vedret vízzel, és öntsétek az égőáldozatra és a fára. Monda ismét: Tegyétek ezt még egyszer! És másodszor is azt tevék. Monda még is: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is azt mívelék;
35. Úgy, hogy a víz lecsurgott az oltárról, és még az árok is tele lett vízzel.

(*497)

Mindenki jól tudja, hogy egy olyan máglyát, mely erősen vi-
zes, nagyon nehéz meggyújtani. Mindenki azt hitte, hogy Illés képtelen erre. Ő valóban az is volt. De nem így a magasban keringő jármű szuperfegyverzete...

36. És a mikor eljött az esteli áldozás ideje, oda lépett Illés próféta, és monda: Óh Uram, Ábra-

hámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene, hadd ismerjék meg e mai napon, hogy te vagy Isten az Iz-

rálben, és hogy én a te szolgád
vagyok, és hogy mindezeket a te
parancsolatodból cselekedtem.
37. Hallgass meg engem, Uram, hall-

gass meg engem, hogy tudja meg e
nép, hogy te, az Úr vagy az Isten, és
te fordítod vissza az ő szívöket!

(*498)

A hókuszpókusz után a sor a jármű fegyverein volt:

38. Akkor **alászálla az Úr tüze,**
és megemészté az égőáldozat-
tot, **a fát, a köveket és a port,**

és felnyalta a vizet, a mely
az árokban volt.

(*499)

A hatalmas energiamennyiség nemhogy meggyújtotta a máglyát, hanem pillanatok alatt szénné égette azt...

Ezer prédikációnál is többet ért a látvány!

39. **Mikor ezt látta az egész**
sokaság, arczra borult, és

monda: Az Úr az Isten! az Úr
az Isten!

(*500)

Hiszen bebizonyosodott, hogy az "Úr" az úr...

Korábban az a gyanú merült fel, hogy az "Úr" talán azért viszonyul olyannyira negatívan Baálhoz, Astaróthoz és Aserához, akiknek közülük volt az "égi seregekhez" — a Flottához —, mert a régmúltban kirobbant lázadás vezetőinek köréhez tartoztak.

Hiszen a vallás is számon tart egy lázadást, mely egykoron a "mennyek országában" tört ki az angyalok között. Mikor is azok megtagadták az "Úr" szolgálatát. Mintha zendülés történt volna a Flottában...

De bármi is volt, az biztos, hogy valami történt a kozmoszban.

Talán egy lázadás, mely vizzályá, később pedig háborúvá fajult. Melyhez az elején sokan csatlakoztak. De voltak olyanok is, akik nem álltak át a lázadók oldalára:

4. De mit mond néki az isteni fele-
let? Meghagytam magamnak héte-

zer embert, a kik nem hajtottak tér-
det a Baálnak.

*1102

A lázadás végül elbukott, és vele együtt buktak a vezetői is...
És mint általában a lázadások leverése után a vezetőik nevei tabuvá válnak...

4. Mert ha nem kedvezett az Isten a
bűnbe esett angyaloknak, hanem
mélységbe taszítván, a sötétség
lánczaira adta oda őket, hogy fenn-
tartassanak az ítéletre;

*1103

6. És az angyalokat is, a kik nem tar-
tották meg fejedelemségöket, ha-
nem elhagyták az ő lakóhelyöket, a
nagy nap ítéletére örök bilincse-
ken, sötétségben tartotta.

*1104

(*498,*499,*500) Királyok I. könyve 18

*1102 Pál levele a rómaiakhoz 11

*1103 Péter II. levele 2

*1104 Júdás levele

Így, mikor az izraeliták Baált kezdték el imádni és követni, a misszionáriusok megvonták tőlük a támogatásukat:

7. És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úr szemei előtt, és elfelejtkezének az Úrról, az ő Istenökről, és a Baáloknak és Aseráknak szolgáltak.

8. Ezért felgerjedett az Úrnak haragja az Izráel ellen, és adá őket Kusán-Risathaimnak, Mesopotámia királyának kezébe, és nyolcz évig szolgáltak az Izráel fiai Kusán-Risathaimnak.

*1105

Persze nem azért győzték le az izraelitákat Mesopotámia hadai, mert az "Úr" úgy döntött, hogy most az fog történni. Az ok sokkal prózaibb volt: mivel már nem élvezték a misszionáriusok támogatását, ezért sokkal sebezhetőbbek lettek...

A NYELV

Sok mindent megtudtunk már eddig egy másik lakott világról. Többek között azt, hogy küldöttei igen magasan fejlett technikával rendelkeznek, járműveken közlekednek, melyeknek különböző típusaik vannak.

Azonkívül az is eléggé egyértelmű, hogy a fő bázisuk a bibliakorabeli időkben nagy valószínűséggel nem a bolygónkon volt. Ezért érkeztek szinte minden esetben "fentről", a légkörön túlról, és ugyanabba az irányba távoztak is.

Mivel ez egy hierarchikusan szervezett társadalom, melynek sok tagja van, ezért azok egymás között természetesen valamilyen módon kommunikálnak. Ennek nyelvéről fogjuk most a Bibliában fellelhető információkat összegyűjteni.

Több olyan szót is használunk mindennapjainkban, melyek nyelvtől függetlenül szinte azonosan hangzanak. Ezeknek senki nem tudja a pontos értelmét, legfeljebb csak magyarázza azt.

Használjuk őket, nem is sejtve, hogy egy másik lakott világ nyelvének szavai ezek...

Ilyen az "ÁMEN" szó is, mely a Föld számos nyelvén hasonlóképpen hangzik. De nincs ez másképp az "ALLELUJA" kifejezéssel sem, mely a vallásos magyarázatok szerint annyit tesz, mint — örvendezzünk. Pedig...

De majd azon események során, melyekben ez a szó feltűnik, meg fogunk bizonyosodni, hogy az égvilágon semmi köze az "örvendezzünk" kifejezéshez. Majd ön is, kedves olvasó, látni fogja.

Kezdjük hát hozzá.

Már az előzőekben többször is beszéltünk arról, hogy a biblikus szövegekben vannak olyan szavak és kifejezések, melyek a különböző földi nyelveken furcsamód hasonlóképpen hangzanak.

De nemcsak ez különleges ezekben a szavakban és kifejezésekben, hanem az is, hogy a szövegek kiemelten, nagy betűvel és vesszővel egymástól elválasztva említik őket. Mint például a **MENE, TEKEL, PERESZ, UFARSZÍNI!** Vagy az: **ELÓL, ELÓL, Lamma Sabaktáni...**

Az is meglehetősen furcsa, hogy a krónikások ezeket a szavakat magyarázzák. Magyarázni ugyanis csak azt magyarázzuk, amit nem értünk. Nemde?

Mondjuk Jézus esetében a kortársai mindent, amit korábban mondott, prédikált, beszélt, illetve tanított, megértették. Nem kellett a szavait magyarázni. Legfeljebb talán a hasonlatokat. De ez most nem érdekes.

Minden szavát értették hát, aztán meg egyszer csak furcsa, érthetetlen dolgokat mondott:

46. Kilencz óra körül pedig nagy fennszóval kiálta Jézus, mondván: **ELL, ELII! LAMA SABAKTÁNI?** azaz: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?

47. **Némelyek pedig az ott állók közül, a mint ezt hallák, mondanak: Illyést hívja ez.**

(*840)

Márk verziója viszont különbözik a Máté által lejegyzettől:

34. És kilencz órákor fennszóval kiálta Jézus mondván: **Elói, Elói! Lamma Sabaktáni?** a mi megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?

35. **Némelyek pedig meghallván ezt az ott állók közül, mondanak. Ímé Illyést hívja.**

*1106

Vajon miért nem értették a keresztfeszített Jézus körül állók, hogy az "Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet?" szavakat mondja? Miért kezdték el találgatni, hogy most voltaképpen mit is mondott? Kit szólít? Kit is hív?

Sőt, János megint csak másképp "hallotta" ezeket a szavakat:

30. Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: Elvégeztetett! És

lehajtván fejét, kibocsátá lelkét.

*1107

Miért vélt hát mindenki mást-mást kihallani Jézus szavaiból? Most mondhatnánk, hogy azért, mert haldoklott, és a halállal küzdő szavát ilyenkor rendszerint már nehezen érteni. Csak-hogy...

Márk szerint "fennszóval kiáltott" Jézus!

Hogyhogy nem értették, amit hangosan kiabált?

Csak azért, mert egy számukra ismeretlen, soha korábban nem hallott nyelv szavai voltak ezek!

Mivel nem értették, mit is jelentenek, ezért kezdtek el találgatni. És különbözőképpen magyarázgatni...

(*840) Máté evangélioma 27

*1106 Márk evangélioma 15

*1107 János evangélioma 19

Jézushoz kapcsolódik egy másik szó vagy kifejezés is. Előtte, azaz az Ótestamentumban, sehol nem található meg, sem annak magyarázata.

Ma úgy tudjuk, hogy a **RABBI** kifejezés héber nyelven mestert, tanítót jelent. Tehát héber szó. De vajon miért magyarázzák a szövegek, és miért nem tűnik fel a korábbiakban ez a fogalom?

Az Új testamentumban néhányszor találkozunk vele:

38. Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, mondta nékik:
39. Mit kerestek? Azok pedig

mondának néki: Rabbi, (**a mi megmagyarázza azt teszi:** Mester) hol lakol?
*1108

Vajon miért kell egy, mindenki — legalábbis a hébert ismerők — számára érthető kifejezést, magyarázni?

Egy alkalommal Pál "csodát" cselekedett. Az emberek természetesen, ezt látván ámulatba estek. Amit pedig mondani, kiáltozni kezdtek, arról a szöveg ekképp szól:

11. A sokaság pedig mikor látta, a mit Pál cselekedett, felkiálta, likaóniai nyelven mondván: Az is-

tenek jöttek le mihozzánk emberrí ábrázatban!
(*874)

Itt a krónikás nem kezd el magyarázni, hanem kimondja, hogy milyen nyelven és mi hangzott el.

Vajon miért nincs így több, általunk idézett kifejezéssel?

Hát azért, mert a krónikás, aki a történeteket lejegyezte, nem tudta azonosítani a szót, sem azt a nyelvet, melynek része. Ezért ahelyett, hogy mint fentebb, leírná az értelmét és hozzátenné, milyen nyelven hangzott el, megpróbálja értelmezni, magyarázni azt.

Nos, ami a Rabbi kifejezést illeti, az egy másik érdekes helyen is feltűnik. Ugyanis mikor Mária, Jézus anyja, kinn volt a keresztre feszítést követő hét első napján a sírnál, ott ismeretlen személyeket látott. Állítólag Jézus is közöttük volt, akit Mária, az anyja, elsőre nem ismert fel. Azt hitte, hogy ő a kertész, aki a növényzetet ápolja:

11. Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban síráncokéz, behajol vala a sírba;
12. És látá két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala.

13. És mondának azok néki: Asszony mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.
14. És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

*1108 János evangélioma 1

(*874) Az apostolok cselekedetei 14

15. Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted őt, és én elviszem őt.

16. **Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester!**

17. Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

(^{*844})

Csak akkor ismerte fel Mária Jézust, mikor az nevén szólította őt. És hirtelen örömében — elszólta magát...

Jézust Rabbóninak nevezte. Miért nem Jézusnak, vagy fiamnak?

Mondhatjuk persze, hogy olyannyira tisztelte, hogy az őt megillető, állítólag mestert jelentő "rabbi" szóval illette.

Ugyanakkor ne feledjük, hogy bármely anya számára a gyermeke, mégha mondjuk az Egyesült Államok elnöke lesz is, akkor is a fia marad. És nem fogja őt elnök úrnak szólítani. Hanem csak "fiamnak".

Úgyhogy valami sántít a magyarázatokban.

Mert ne feledjük: Mária többet tudott annál, mint amiről valaha is beszélt. A történetek kezdetén egy ismeretlen kereste fel őt, Gábiel, aki meg kívánta győzni arról, hogy beleegyezését adja egy abban a korban rendkívüli dologhoz.

Ezt megkapva, távozott. Innen a történetekről többet meg nem tudunk. Csak annyit, hogy Mária idővel terhes lett, és fiat szült.

Ugyanakkor a szövegek nem szólnak arról, hogy mi történt a beleegyezés és a születés között eltelt időben. Nyilván nem csoda.

Hanem Máriát mások is felkeresték, akik elvégezték rajta a művi beavatkozást. Sőt később rendszeresen meglátogatták, hogy megvizsgálják, minden rendben van-e a terhességével.

Így Mária több dolgot is elhallgatott. Mert a történeteket szigorúan titokban kellett tartania. Többek között ezen is múltott a Terv sikere vagy kudarca.

Nos, a találkozások során Mária minden bizonnyal olyan információk birtokába jutott, melyeket a misszionáriusok közöltek vele. Így az is, hogy Jézust az ismeretlenek egymás közt Rabbi, vagy Rabbóni néven emlegetik. Ami nyilván a nyelvükön vagy személynév, vagy pedig egy fogalom, mely jelent valamit.

(^{*844}) János evangélioma 20

Mária ezt tudta. Csak mélyen hallgatott erről.

Viszont, mikor a sírnál találkozott az ismeretlenekkel, és megbizonyosodott, hogy azok ígéretéhez híven a fia él, olyannyira megörült, hogy mindenről elfeledkezve "kifecsegte" ezt...

Az első időkben a krónikások nemigen tudtak ezzel az ismeretlen szóval mit kezdeni. Elkezdtek hát értelmezni, magyarázni. Aztán az később, egyfajta értelmet elnyerve, "mester"-ként, beépült a héber nyelvbe.

Így napjainkban mindenki szentül meg van győződve arról, hogy a "rabbi" kifejezés héber szó, mely mestert jelent. Közben nem is sejtjük, hogy valószínűleg egy olyan jövevényszó, mely egy földönkívüli nyelvből került át.

Mivel a misszionáriusok, egy nem földi társadalom képviselői, mindvégig aktív tevékenységet folytattak bolygónkon, és több emberrel is kapcsolatban álltak, ezért rajtuk keresztül akaratlanul olyan szavak, kifejezések jutottak el hozzánk, melyek e nem földi nyelv részei.

Ilyen a mindenki által jól ismert kifejezés is: az **OLTÁR**.

Mindannyian jól tudjuk, hogy ez egy olyan tárgy, mely az "Úr" házában található. A többnyire szerves részét alkotó nagyméretű kép a Mindenhatót ábrázolja. Fő funkciója, hogy előtte térdelve az "Úrhoz" imádkozunk. Beszélünk Istenhez...

Tesszük ezt utánozva mindazt, amit egykoron azok láttak, akik a misszionáriusok járműveinek fedélzetén jártak. Mivel hogy ott azon az eszközön keresztül, amit egymás között az ismeretlenek oltárként neveztek, kommunikáltak, beszéltek az "Úrral".

Csakhowy napjainkban az "Úr" rajta keresztül nem válaszol nekünk...

A misszionáriusok akkor az "Úrral" való beszédüket rendszerint az **ÁMEN** kifejezéssel fejezték be. Ez a szó az ő nyelvükön jelenthette mondjuk azt, hogy "kapcsolat vége", de a korabeli szemtanúk ezzel nem voltak tisztában. Csak azt jegyezték meg, hogy az "Úrral" való beszélgetés minden esetben ezzel a szóval ért véget.

Amikor hát az emberek imádkozni kezdtek az "Úrhoz", beszélni kezdtek hozzá, immár utánózva a régmúltban élt szemtanúk által elmondottakat, szintén ezzel a szóval fejezték be az "Úrral való kapcsolatukat".

Ne feledkezzünk meg egy másik érdekességről sem, melyet varázsszavakként, vagy varázsigékként tartunk számon.

Tudjuk, hogy a középkorban élte fénykorát a varázslás. Ennek avatott mesterei voltak a boszorkányok.

Ma már bizonyosak vagyunk abban, hogy mindez badarság. Ugyanakkor sok száz évvel ezelőtt, némely értelmetlen, halandzszerű szavaknak bűvös hatást tulajdonítottak. Ezek furcsa, ismeretlen eredetű szavak voltak, melyeket vélt hatásuk nyomán varázsigékként tartottak számon. Azok, akik ismerték, szigorúan titokban tartották őket, nehogy kitudódjanak. Így biztosítva önmaguk számára tudásuk birtoklásának kizárólagos jogát.

Napjainkban nem tulajdonítunk nekik nagyobb jelentőséget, legfeljebb csak érdekességgként tartjuk őket számon. De vajon belegondolt-e már ön, kedves olvasó, hogy ugyan honnan erednek ezek a szavak?

Az emberi elme alkotta őket. Dús fantáziájú, anyagi javakra éhes sarlatánok kreálták azokat — mondanák sokan.

Lehet. De...

Ne feledjük, hogy földi emberek sok ízben találkoztak ismeretlen személyekkel, akiknek a szavait nem mindig értették. Csak akkor, ha azok a korabeli szemtanú nyelvén szólaltak meg.

A járműveik fedélzetén is jártak többen, és persze az égvilágon semmit nem voltak képesek felfogni mindabból a szuperfejlett technikából, mellyel ott találkoztak.

Példaként felhozom napjaink fejlett számítástechnikáját, mely lehetővé teszi, hogy emberi hanggal vezéreljünk, vagy kapcsoljunk ki és be különböző műszaki eszközöket.

Nem megy csodaszámba, ha hanggal adott utasítással kapcsoljuk le a lámpát, vagy indítjuk el a fűtést.

Ugyanígy nem ment csodaszámba azokban az időkben sem a misszionáriusok által a nyelvükön adott utasítás, mellyel különböző eszközöket vezéreltek.

Csak a szemtanú nem értett az egészből semmit, így szerinte azért történtek ezek a "csodadolgok", mert azok a szavak, melyeket ők nem értettek, bizonyára varázserővel bírnak. Hiszen az "Úr" kimondta őket, és akkor ez meg ez történt. Így hát jól az emlékezetükbe vésték ezeket a furcsa, értelmetlen kifejezéseket, hogy még véletlenül se felejtsék el őket.

Visszatérve a járművekről, ugyan sok mindenről beszámoltak, csak ezeket a szavakat hallgatták el. Mert ők akarták birtokolni a tudásukat. Ezért a legnagyobb titokban nemzedékről nemzedékre, apáról fiúra szállt a "tudás".

Nagyon érdekes megjegyezni egy másik szóösszetételt, mely akár az angolszász, akár a szláv nyelveken, illetve magyarul ugyanúgy hangzik: **ABRA KA DABRA**.

Mindenki számára jól ismert. Ugye?

Akkor szoktuk használni, ha utalni kívánunk a varázslásra. Egyfajta kifigurázása a varázslásba vetett korábban élt hitnek. És mégis: miért hangzik egyformán több, egymással távolról sem rokon nyelven?

Lehet, hogy ezt az érthetetlen, de varázsserejűnek hitt kifejezést is a szemtanúk hozták magukkal?

Természetesen a varázsigéknek semmilyen "varázsserejük" sincs. Ezek olyan szavak, melyek egy földönkívüli nyelv részei...

Példaként említsünk egy újabb ismeretlen kifejezést:

22. Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott!

Maran atha.

*1109

Furcsamód a "**MARAN ATHA**" megint csak egyformán hangzik a magyar, az orosz és az angol nyelvű fordításokban.

Ugyan mit jelenthet? És milyen nyelven van?

Ne feledjük: Pál apostolt, a korábbi Saulust a misszionáriusok elvitték magukkal. Hiszen "tövis" kapott tőlük a testébe.

Azonkívül kapott egy "szent lelket" is...

Így mindenképpen ismerte a misszionáriusokat. De a "tövis" miatt mélyen hallgatott minderről. Az volt Pál megbízhatóságára a garancia.

De röviden visszatérve még a varázsszavakra, minden bizonyítással sok közülük valóban csak kitalált halandzsa. De ott vannak közöttük egy nem földi társadalom beszélt nyelvének kife-

*1109 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 16

jezései is. Melyeket, mivelhogy idegenek számunkra, nem értjük. Akárcsak sok ezer évvel ezelőtt Egyiptomban, az invázió éjszakáján...

6. Bizonyosságul tette ő a József nemzetségében, a mikor kijött

Égyiptom földe ellen. **Nyelvet hallék ott, a mit nem tudtam.**

(*32)

Egy távoli nép nyelve ez, mely eredete az ősidőkbe nyúlik vissza:

49. Hoz az Úr ellened népet messzszűnne, a földnek széléről, nem különben, a mint repül a sas; **oly népet, a melynek nyelvét nem érted;**

*1110

15. Ímé, én hozok reátok messzűn-
nen való nemzetet, oh Izráel háza!
ezt mondja az Úr. **Kemény nem-
zet ez, ősz időből való nem-
zet ez; nemzet, a melynek
nyelvét nem tudod, és nem
érted, mit beszél!**

(*539)

Az utóbbit az "Úr" mondja, így hinnünk kell neki...

Meg aztán nehéz elképzelni, hogy mondjuk egy másik földi nép úgy repült volna, mint a sas.

Itt egész másról van szó. Egy olyan népről, mely valóban igen messzire való, és járművei olyan gyorsan száguldanak a levegőben, mint a sas...

Ennek a népnek — civilizációnak — furcsa a hangképzése:

11. Ezért **dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni**

e néphez.

*1111

Számunkra úgy tűnne, hogy a beszédük egyfajta dadogás...
Ám Ésaías másutt is beszél erről a furcsa, érthetetlen nyelvről:

19. Aggós népet nem látod, a ho-
mályos **érthetetlen ajkú népet.**

**dadogó nyelve meg nem ér-
hető.**

*1112

De maradva még Ésaíasnál, egy másik furcsaságot is észre kell vennünk.

Ha a Biblia szövegeit, elsősorban azon próféták könyveit olvassuk, akik az "Úr" üzenetét tolmácsolják, akkor az üzenetet tolmácsoló mondanivalója szinte minden esetben cikornyás, rengeteg hasonlatot és mellékelt magyarázatot tartalmaz.

Szinte egyik esetben sem mondja a próféta kristálytisztán, érthetően és tömören, hogy az Úr ezt meg ezt üzent. Hanem helyette hosszas, fárasztó mondókába kezd.

(*32) Zsoltárok könyve 81

*1110 Mózes V. könyve 28

(*539) Jeremiás könyve 5

*1111 Ésaías könyve 28

*1112 Ésaías könyve 33

Többek között a biblikus szövegek ezért is nagyon nehezen olvashatóak. És talán leginkább igaz ez Ésaías könyvére.

Vajon miért?

Nos, ha azt feltételezzük, hogy az üzenetek egy másik, nem földi nyelven fogalmazódtak, mely számunkra igencsak furcsa, mivel egy másik lakott világ szavaival él, akkor az sem elképzelhetetlen, hogy némely kifejezésüknek nincs megfelelője a földi nyelvekben.

Gondoljunk csak arra, hogy rengeteg olyan fogalmunk van, mely a Föld nevű bolygóhoz kötődik. Például Nap, Hold stb.

Egy másik lakott világnak nyilván megvannak a maga specifikus kifejezései, melyek ahhoz a világhoz kötődnek. Így semmiképpen nem lehet földi megfelelőjük.

Úgy tűnik, hogy az egyik ilyen fogalom a **SEOL** is. Később fogunk róla szólni.

Nos, ha az üzenetben, mely egy másik világból — az Istentől — jött, olyan szavak vannak, melyeknek nincs földi megfelelőjük, akkor van csak igazán gond. Mert hogyan is magyarázzuk meg ezeket?

Gondban volt a maga idejében ezzel Jézus is, ezért hasonlatokkal prédikált. De más próféták, többek között Ésaías is, szembesültek ezzel a problémával, és ekkor kezdődött el a cikornyas, hasonlatokkal megtűzdelt szónoklás...

Mert olyan fogalmakat kellett az embereknek elmagyarázniuk, melyeket mi egyáltalán nem ismerünk. Így a nyelvekben sincs meg rájuk a megfelelő kifejezés.

Ettől már csak egy lépés, hogy megkérdjük önmagunktól: ugyan miért gondolnánk azt, hogy egy távoli lakott világ teljesen más nyelvet beszélő és más fogalmakkal kommunikáló tagjainak gondolkodásmódja hasonló a miénkhez?

De visszatérve egy másik lakott világ beszélt nyelvének a sajátosságaira, Pál a következőket írja:

2. Ismerek egy embert a Krisztusban, a ki tizennégy évvel ezelőtt (ha testben-é, nem tudom; ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja),

vül-é, nem tudom; az Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig.

(*992)

Tehát valakit elvittek egy ismeretlen helyre.

3. És tudom, hogy az az ember (ha testben-é, ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja),

4. Elragadtatott a paradicsomba, és **hallott kimondhatatlan beszédek**et, a melyeket nem szabad emberek kibeszélnie.

(*992)

(*992) Pál korinthusbeliekhez írt II. levele 12

Ott furcsa, "kimondhatatlan beszédek" hallott.

Na nem azért "kimondhatatlan", mert nem szabad azt az embernek kimondani. Hanem, mert erre képtelen...

Hiszen a misszionáriusok hangképző szervei minden bizonynyal erősen különböznek a mieinktől. Ezért, mikor azok beszélnek, olyan mintha dadognának...

Egy egyszerű földi ember képtelen hangképző szerveivel "előállítani" ugyanezeket a hangokat, így képtelen ezen a nyelven beszélni.

Ezért voltak hát azok a hallott "beszéd" kimondhatatlanok egy ember számára...

De Pál ír még valamilyen idegen nyelvről:

2. Mert **a ki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek** (vagyis olyan

nyelven, amit Isten ért); **mert senki sem érti**, hanem lélekben beszél titkos dolgokat. *1113

Istenhez beszél egy olyan nyelven, melyet senki nem ért... Csak Isten...

5. Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken (mi az akadály?), de inkább, hogy prófétálnátok (vagyis nem mindenki tudott prófétálni); mert na-

gyobb a próféta, mint a nyelven szóló, kivévn, ha megmagyarázza (miért? Nem mindenki tudta megmagyarázni azt?), hogy a gyülekezet épüljön. *1114

Úgy tűnik, hogy Pál itt a szokványos értelemben vett idegen nyelvekre gondol: héber, görög stb.

Ugyanakkor:

9. Azonképen ti is, **ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, a mit szól-**

tok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. *1115

Hogyhogy nem érthető nyelven? Hiszen a gyülekezetekhez nyilván a gyülekezetben lévők nyelvén beszélnek. Nemde?

Persze lehet azt mondani, hogy meg kellett magyarázni az embereknek a vallás tanait.

Csakhogy Pál maga mondja, hogy a földi nyelvek közül egy sem érthetetlen:

10. Példa mutatja, oly **sokféle szólás van a világon, és azok közül egy sem érthetetlen.**
11. Hogyha azért nem tudom a szó-

nak értelmét, a beszélőnek idegen lesznek, és a beszélő is idegen előttem. 13. Azért a ki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza. *1116

*1113,*1114,*1115,*1116 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 14

Nos, ha mondjuk valamelyik apostol egy görög anyanyelvű gyülekezethez beszélt, akkor ugyan miért kellett neki egy-egy szót elmagyaráznia?

Hiszen megmondta volna a szó görög megfelelőjét, és kész.

De ha az egy ismeretlen szó? Aminek mi nem értjük az értelmét, mivel nincs is megfelelője a földi nyelveken?

Akkor nem marad más, minthogy magyarázgassuk. Aztán vagy igaz..., vagy nem. A magyarázat...

A szövegekben még más helyeken is bőven találunk ismeretlen, számunkra érthetetlen, csak magyarázott szavakat.

Az egykoron Egyiptomban éjszaka lezajlott invázióhoz kötődik egy másik szó is, a **PÁSKHA**.

11. És ilyen módon egyétek azt meg;
Derekaitokat felővezve, saruitok
lábaitokon és pálczáitok kezetek-

ben, és nagy sietséggel egyétek azt;
mert az Úr páskhája az.

(*23)

Persze újfent megint csak lehetne hivatkozni az óhéber nyelvre, hogy az adott kifejezés annak része. De a gondunk, immár sokadszor, megint ugyanaz: minden földi nyelven egyformán hangzik, és mint érthetetlen kifejezésnek, nincsenek meg más nyelvekben a megfelelői...

Számunkra a húsvét ünnepéhez kötődő kifejezés ez, mely ismereteink szerint óhéber nyelven van. Hittük mind ez idáig...

Egy másik, mindenki által jól ismert, de nem értett szó az **APOSTOL**.

Pontos jelentését nem ismerjük.

Először Jézus használta reggel visszatérve a hegyről, az "imádkozásból", amiről immár tudjuk, hogy a biztonsági főnökkel egyeztetett. A kapott engedély birtokában választotta ki Csapatának tagjait. Ekkor adta nekik az APOSTOL nevet:

12. És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el.

13. És mikor megvirada, előszólítja az ő tanítványait és kiválasztá azok közül tizenkettőt, **a kiket apostoloknak is nevezte:**

14. Simont, a kit Pétemek is neveze, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant, 15. Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, a ki Zelotesnek nevezeték,

16. Júdást, a Jakab fiát és Iskariotes Júdást, a ki árulóvá is lőn;

(*764)

Az már senki előtt nem kétséges, hogy Jézus csak félig volt földi ember.

(*23) Mózes II. könyve 12

(*764) Lukács evangélioma 6

Hiszen mindvégig szerette az "övéit":

1. A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyá-

hoz, mivelhogy **szerette az övéit e világban, mindvégig szerette őket.**

*1117

Ezeket a szavakat János apostol mondja. Ha róluk, az apostolokról lenne szó, akkor miért nem mondja, hogy "bennünket". Ellenkezőleg: ő valakikről beszél, akiket Jézus mindvégig szeretett, míg "e világon volt". A misszionáriusokat...

Ne feledjük: az apostolok — a Csapat tagjai — tökéletesen tisztában voltak a valósággal, ismerték az igazságot. Hiszen Jézus nekik mindent részletesen megmagyarázott...

34. Példázat nélkül pedig nem szól vala nékik; **maguk közt** azonban **a tanítványoknak mindent megmagyaráz vala.**

(*766)

9. És megkérdeék őt az ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat? 10. Ő pedig monda nékik: **Nektek adatott, hogy az Isten országának titkait értsetek;** egyebeknek példázatokban...

(*769)

Nos, mivelhogy ő tudta, hogy közéjük — az "övéi" közé — tartozik, ezért immár érthető, honnan vette azokat az ismeretlen szavakat, melyeket néha mondott.

34. És föltekintvén az égbe, fohászkodék, és monda néki: **Effata.**

azaz: nyilatkozzál meg.

*1118

Csak magyarázzuk... Azaz annyit tesz az **EFFATA**, hogy nyilatkozzál meg. Akkor meg Jézus miért nem mondta ezen ismeretlen szó helyett a "nyilatkozzál meg" szavakat?

Hanem egy olyan kifejezést használt, amit mi már csak utólag magyarázunk, és szerintünk azt jelenti, hogy...

Egy sereg magyarázat. Magyarázunk és magyarázunk. De magunk sem értjük azt, amit magyarázunk.

Pál apostol sok mindent tudott. Csak a "tövis" miatt tartotta ezeket az információkat titokban. Ezért érdemes odafigyelni a szavaira.

Tőle tudjuk, hogy az angyaloknak nyelve van. Ez különbözik az emberek által beszélt nyelvtől:

1. Ha **embereknek vagy angyaloknak nyelvé**n szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem,

olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom.

(*980)

*1117 János evangélioma 13

(*766) Márk evangélioma 4

(*769) Lukács evangélioma 8

*1118 Márk evangélioma 7

(*980) Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 13

Egy újabb, nem pontosan érthető kifejezés a **“Talítha kú-mi”**. Ezt Jézus akkor használta, mikor a tetszhalott kislányt “keltette életre”:

40. És nevetik vala őt. Ő pedig küldvén valamennyit, maga mellé vevé a gyermeknek atyját és anyját és a vele levőket, és beméne oda, a hol a gyermek fekszik vala. 41. És megfogván a gyermeknek kezét, monda néki: **Talítha, kú-**

mi; a mi megmagyarázva azt teszi: Leánya, néked mondom, kelj föl. 42. És a leánya azonnal fölkele és jár vala. Mert tizenkét esztendőös vala. És nagy csodálkozással csodálkozáának.

(*776)

Azt már sejtjük, hogy az egész megrendezett színjáték volt csupán. Korábban erről részletesen beszéltünk.

Ugyanakkor ezek a szavak továbbra is furcsák. Furcsák azért, mert nem értjük őket, csak a magyarázatok szerint: “Leánya, néked mondom, kelj föl.”

Persze újfent mondhatnánk, hogy a héber nyelvből valók, de akkor mit kezdjük a következő szavakkal:

36. És monda: **Abba. Atyám!** Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem

ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.

*1119

Azt már számtalanszor olvastuk és tudjuk, hogy Jézus “Atyaként” említi azt a személyt, aki őt küldetéssel az emberek közé küldte (*756).

Azt is tudjuk, hogy előzőleg egy kiképzésen vett részt, amikor hosszabb időre eltűnt az emberek szeme elől.

Azzal tisztában vagyunk, hogy a misszionáriusok egyik bázisán volt, egy számunkra ismeretlen helyen.

Nos, úgy tűnik, hogy Jézus elszólta magát, és ennek nyomán egy újabb névvel lettünk gazdagabbak. Az egyik személy neve azok közül, akikkel azon az ismeretlen helyen tartózkodott: Abba.

Hiszen hozzá beszél, őt kéri, hogy kímélje őt meg a szenvedéstől, ha lehetséges.

Ebből pedig az következik, hogy ez az **Abba** vagy **Abbá** nevű ismeretlen volt a Terv kapcsán döntéshozatali helyzetben. Egy magas rangú nem földi személy.

De Jézusnál korábban visszamenvén az időben, Dániel korában találkoztunk egy másik kifejezéssel, melyet annak ellené-

(*776) Márk evangélioma 5

*1119 Márk evangélioma 14

re, hogy a babiloni király bölcsei nagy tudással rendelkeztek, senki még csak elolvasni sem volt képes.

5. Abban az órában emberi kéznek ujjai tűnének fel, és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézvé azt a kézfejet, a mely ír vala.

8. Akkor bemenének a király bölcsei mind, de nem tudták elolvasni az írást, sem annak értelmét megfelejteni a királynak.

25. És ez az írás, a mely feljegyeztett: **MENE, MENE** (a tolmácsolás szövege szerint itt a **PERESZ** szónak kellene lennie, de minden bizonnyal a szövegek másolásakor történt hiba, vagy ez

a rész valamikor megsérült. Ezért, mivel a nyelvet senki nem értette, tették hát oda a **Mene** szót), **TEKEL, UFARSZIN!**

26. Ez pedig e szavaknak az értelme (tolmácsolás): **MENE**, azaz számba vette Isten a te országlásodat és véget vet annak.

27. **TEKEL**, azaz megmértével a mérlegen és híjjával találtattál.

28. **PERESZ**, azaz elosztatott a te országod és adatott a médeknek és persáknak. (De hol van az **UFARSZIN** fordítása?).

^{*1120}

Erről a korábbiakban részletesen szoltunk, amikor arra a következtetésre jutottunk, hogy ez a kifejezés is azon ismeretlen eredetű szavak csoportjához tartozik, melyek egy számunkra, földiek számára ismeretlen nyelv részei.

Azt ugye senki nem tagadja, hogy ez Istentől jött üzenet volt, mely Babilon királyának szolt? És gondolom, senki sem feltételezi, hogy Isten oroszul, franciául, arabul vagy héberül beszélt. Ugye?

Nyilván a saját nyelvén... Mely a Földön nem található...

SEREGEK URA

A biblikus szövegek értelmezési kísérletei során alakult ki a monoteizmus — az egy Istenben való hit. Mely napjainkban általánosan elfogadott.

Csak hogy mindjárt a Biblia legelején adódnak ezzel kapcsolatos problémák. Hiszen a Genézis könyvében, melyet Mózes első könyveként is ismerünk, a következő részlet található:

22. És monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint **mi kö-**

zülünk egy...

(*200)

Ugyebár csak az Úr volt ott egyedül az Éden kertjében. Akkor meg mire gondol, mikor többedmagáról beszél?

A választ erre is megadják: ez a szövegrészlet nem egyéb, mint a korábbi időkből származó vallás vagy vallások maradványa. Melyek több istent tiszteltek. Bár annak ellenére, hogy a szent írásek kizárólag az egy Igaz Isten meglétét tükrözik, mégis csak bekerültek azokba a régebbi korok hiedelmeinek a maradványai, nyomai. Legalábbis ezt állítja az egyház...

De ugyanakkor gondok merülnek fel másutt is. Hiszen Mózes, aki könyveiben az "Úrról" beszél, több ízben is említi azt különböző neveken.

Az első találkozás során az "Úr" titkolja a nevét:

13. Mózes pedig monda az Istennek: Ímé én elmegyek az Izráel fiaihoz és ezt mondom nekik: **A ti atyáitok Istene küldött engem tihozzátok; ha azt mondják nekem: Mi a neve? mit mondjak nekik?**

14. **És monda Isten Mózesnek: VAGYOK A KI VAGYOK.** És monda: Így szólj az Izráel fiaihoz: **A VAGYOK küldött engem tihozzátok.**

(*2)

Aztán megtudjuk, hogy az "Úr" neve Jehova:

3. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak **úgy jelentem meg mint mindenható Isten, de az én**

Jehova nevemen nem voltam előttük ismeretes.

(*1071)

De később immár az "Úr" neve Izráel:

14. És megalázta magát az én népem, a **mely nevemről neveztetik**, s könyörög és keresi az én arczomat, és felhagy az ő bűnös életmód-

jával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.

(*1063)

(*200) Mózes I. könyve 3

(*2) Mózes II. könyve 3

(*1071) Mózes II. könyve 6

(*1063) Krónika II. könyve 7

1. Halljátok ezt Jákób háza, a kik **Izráel nevééről nevezettek**, és Júda forrásából származának, a kik az Úr nevére esküsznek, és Izráel Istenét emlegetik; de nem híven és nem igazán.

(*1064)

12. Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, **a kik az én nevemről nevezettek, ezt mondja az Úr**, a ki megcselekszi ezt!

(*1068)

Nem furcsa?

Ha kicsit is belegondolunk, úgy nem igazán érthető, hogyan is lehet az egyetlen Istennek egyszerre több neve is? Hiszen ő az Egyetlen és Igaz Mindenható. Nemde?

Akkor meg minek neki egyszerre több név is?

Mert egyszer Izráel a neve. Máskor meg azt tudjuk meg, hogy Jehovának hívják.

Aztán meg az Úr titkolja a nevét...

De a szövegek során a "Mindenható" úgy is megjelenik, mint a Seregek Ura.

Hajlamosak lennénk, hogy ezeket mind egy személyre vonatkoztassuk. Ámde ne tegyük!

Ugyanis a korábbi fejezetek során láthattuk, hogy az írások akkor válnak igazán érthetővé, mikor úgy tekintünk rájuk, mint egy nem földi társadalom képviselői által bolygónkon végzett tevékenykedése emlékeire.

Ha így teszünk, akkor a korábbi, már-már értelmetlen zagyvaságokból, víziókból sok minden érthetővé válik. Viszont ha maradunk a vallásos szemlélet talaján, akkor egy centit sem lépünk előbbre.

Nos, ha nem a vallásos szemlélet szemüvegén keresztül tekintünk a szövegekre, akkor megtudjuk azt, hogy Jehova, Izráel és a Seregek Ura mind különböző személyek. Pont azért viselnek neveket, mert egy nagylétszámú társadalom tagjai.

De most maradjunk a Seregek Uránál.

A vallás évszázadokon keresztül azt sulykolta belénk, hogy az égi seregek nem egyebek, mint a mennyei seregek: szárnyas angyalok, misztikus állatok — kerúbok és szeráfok stb.

Ugyanakkor az orosz nyelvű Biblia szövegei ugyanott "égi csapatokat", modernebben fogalmazva — légierőt említenek (*1092).

Ezt korábban mi már el is neveztük Flottának. Ehhez tartoznak mindazok a járművek, melyeken e társadalom képviselői a kozmoszban közlekednek. Illetve azon kisebb méretű és mozgékonyabb járműtípusok, melyekkel a Föld légkörében mozognak.

(*1064) Ésaías könyve 48

(*1068) Ámós könyve 9

Az arzenálban természetesen vannak fegyverekkel felszerelt járművek is, melyekkel a korábbiakban többször is találkozunk.

Akárcsak a földi hadseregek, legyenek akármilyen létszámúak és felfegyverzetek, mind-mind egyszemélyi irányítás alá tartoznak. Ez a személy lehet az ország hadügy- vagy honvédelmi minisztere, de akár egy magas rangú katonatiszt is — a hadsereg főparancsnoka.

Egy kicsit a régi szövegek stílusánál maradván, nevezhetjük a fegyveres seregek parancsnokát, a hadsereg főparancsnokát a seregek uraként is. Nemde?

Nincs ez másképp a biblikus szövegekkel sem. A Seregek Ura sem más, mint... a Flotta parancsnoka...

Ő az, aki a különböző csapásokat és megtorlásokat vitte véghez... Felsőbb utasításra...

23. **Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek**

Ura, mind az egész földön. ^{*1121}

A Seregek Ura, a Flotta parancsnoka. A Flottáé, mely a kozmosz távoli részén élő társadalom tagjaiból áll:

4. Hah! zibongás a hegyeken, mint nagy néptömegé; hah! összegyűlt népek országainak zúgása; a sereg Ura harci sereget számlál.

5. **Jőnek messze földről, az égnek végéről, az Úr, és haragjának eszközei** (fegyveres járművek), elpusztítani mind az egész földet. ^{*1122}

A Seregek Urának hatáskörébe tartozik kiadni a parancsot a fegyverek bevetésére:

27. Azért ezt mondd nekik: **Ezt mondja a Seregek Ura... hulljatok el, és fel ne kelljete a fegyver előtt, a melyet én küldök közétek.** ^(*557)

17. **Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én reájok küldöm a fegyvert...** ^{*1123}

De a Flotta járművei nem minden esetben pusztítottak:

4. ... **így száll alá a seregek Ura, hogy hadakozzék...**

5. Mint repeső madarak, úgy oltalmazza a seregek Ura Jeruzsálemet... ^{*1124}

Mikor azonban az izraeliták viselkedésükkel végérvényesen felrúgták a misszionáriusokkal kötött szövetséget, a Flotta parancsot kapott a megtorlásra.

^{*1121} Ésaías könyve 10

^{*1123} Jeremiás könyve 29

^{*1122} Ésaías könyve 13

^{*1124} Ésaías könyve 31

^(*557) Jeremiás könyve 25

Az izraeliták pártfogója, a program igazgatója, hogy némi időt nyerjen, megpróbálta győzködni a Flotta parancsnokát arról, hogy bár a pártfogoltjai letértek ugyan a helyes útról, de még van esélyük, hogy visszataláljanak arra. Nem kell azonnal végrehajtani a parancsot. Kell adni még nekik egy utolsó lehetőséget...

3. És inkább választja a halált, mint az életet az egész maradék, mindazok, a kik megmaradtak a gonosz nemzetségből, mindazokon a helyeken, a hol megmaradtak, a hová kiűztem őket; azt mondja a Seregek Ura! *(a Flotta parancsnoka)*

(*534)

4. ...**Így szól az Úr: Úgy esnek-el, hogy fel nem kelhetnek? Ha elfordulnak, nem fordulhatnak-e vissza?**

(*535)

Jeremiás mindezt saját fülével hallotta. A két vitatkozó hang egymástól jól megkülönböztethető volt. Felismerte, hogy melyik az "Izraelita" projekt vezetőjének, és melyik a Flotta parancsnokának a hangja.

Azt már tudjuk, hogy a program igazgatója a Flotta parancsnokától nyert egy kis időt. Ezt kihasználva, megüzente az izraelitáknak Jeremiáson keresztül, hogy inkább hódoljanak be Nabukodonozornak, semmint mindannyian elpusztuljanak. Hiszen tisztában volt vele, hogy az "otthoniak" immár a babiloni királyt támogatják. Így az izraelitáknak nem volt választásuk. Vagy önként behódolnak, vagy... erővel kényszerítik őket erre. De akkor nagy lesz az ár, melyet makacsságuk miatt fizetniük kell.

Ettől próbálta őket megölni pártfogójuk.

A Flotta parancsnoka partner volt ebben, hiszen késleltette a kapott parancs végrehajtását. Ámde az izraeliták nem éltek a felkínált lehetőséggel, ezért immár végre kellett hajtani azt. Erről és következményeiről a korábbiakban részletesen szoltunk.

De van még egy furcsa és nagyon különleges részlet is a szövegekben.

Azt a személyt, a Flotta parancsnokát, akit mind az angol, mind a magyar szövegek Seregek Uraként emlitenek, az orosz változat névén is nevezi: Savaoh isten...

Persze erre azt lehet mondani, hogy mivel az orosz Biblia a görög nyelvű szövegekből lett lefordítva, ezért talán egy görög szó, vagy név maradt fenn benne.

De ne feledjük: a vallási cenzúra minden olyan részt "retusált" a szövegekben, melyek megkérdőjelezték az egy és Igaz Istenben való hitet. Így sok esetben több nevet is töröltek a szövegekből. Többek között Jehováét is. Helyettesítve azt az "Úr" szóval.

Valószínűleg ugyanezt megtették a Flotta parancsnokának nevével is.

Ugyanakkor szerencsére a különböző nyelvű és nemzetiségű cenzorok nem hangolták össze tevékenységüket. Nagy szerencsénkre!

Így maradhattak fenn a különböző nyelvű biblikus szövegekben imitt-amott nagyon fontos információk.

Ki tudja, talán a görög keleti egyház nem tartotta olyan nagyon fontosnak ezen ismeretlen nevek törlését a szövegekből. Így maradhatott fenn a Savaoh név, melyet azonosítva és beillesztve a megfelelő helyre, akárcsak egy mozaikkockát, megtudjuk, hogy a Flotta parancsnokának a neve.

A több istennév kapcsán ne feledkezzünk meg egy másik jól ismert tényről sem: a görög mitológia* számos istent tisztelt. Több olyan lényt, akik az Olümposz hegyén laktak, és távol tartották magukat az emberektől.

Kicsit ismerős már a "hegyszindróma", nemde?

Ha jobban leásunk a múlt írásos emlékeibe, akkor, ahogy a közmondás is tartja: "Aki keres, az talál".

Vagy talán félünk attól, amit ott találunk? Az Igazságtól?

* A görög mitológiának és a görög keleti egyháznak és biblia-szövegeknek természetesen semmi közük egymáshoz.

MENNYEI JELENÉSEK KÖNYVE

A Biblia egyik legfurcsább könyvéhez érkeztünk. Olyannyira érthetetlen, víziószerű mindaz, ami benne foglaltatik, hogy az emberek hosszú ideig nem tudtak vele mit kezdeni.

A fizika és minden idők egyik legnagyobb zsenije, Isaac Newton, saját bevallása szerint, több mint ötvenszer olvasta végig János Mennyei jelenések könyvét. De annak ellenére, hogy korának egyik legnagyobb koponyája volt, nem értett az egészről semmit. Nem tudta megfejteni.

Ezen nincs semmi csodálkoznivaló. Nem azért volt képtelen megérteni mindazt, ami ebben a könyvben foglaltatik, mert az érthetetlen. Az ok sokkal prózaibb: Newton korában mindazok az ismeretek, melyek immár mindennapjaink részei, még nem álltak rendelkezésre.

Ez volt az a kizáró tényező, mely bárminemű értelmezési próbálkozást eleve kudarcra ítélte. Mostanáig...

Amennyiben ugyanis ez a szöveg egy értelmes üzenetet hordoz, akkor nyilvánvaló, hogy az, vagy azok, aki vagy akik eljuttatták nekünk, olyan formában tették ezt, hogy egyszer majd megfejthessük.

Egyébként mi értelme egy olyan üzenetnek, mely eleve oly bonyolult "csomagolásban" van, hogy azt már szinte lehetetlen megfejteni?

A misszionáriusok egy olyan "információcsomagot" rejtettek el ebben a könyvben, mely róluk, történelmük némely kritikus mozzanatáról szól.

De vajon miért volt szükség bonyolult "csomagolásra"? Hiszen az információt sokkal egyszerűbb köntösbe is "bújtathták" volna? — kérdezhetnék sokan.

Ne feledjük: ez a szöveg mintegy kétezer évet vészelt át ez idáig sértetlenül. Ugyanis, mivel egyfajta vallásos köntösbe van bújtatva, mind az egyház, mind pedig az emberek közös erővel óvták az épségét.

De nemcsak ez az érdekessége. Hiszen a könyv legvégén van egy "biztonsági záradék" is.

18. Bizonyoságot teszek pedig mindenkinék, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra;

19. És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, a mik e könyvben megíratk.

*1125

*1125 Mennyei jelenések könyve 22

Gondoljunk csak bele — János igen súlyos következményekkel fenyeget arra az esetre, ha valaki megpróbál "belenyúlni" ezekbe a szövegekbe, és meg akarja azok valamely részét változtatni.

Hosszú évszázadokon keresztül az emberek vakon hittek a vallás igazában. Így a legszörnyűbb, amit el tudtak képzelni, hogy a nevük kitöröltetik az "élet könyvéből". Ezt természet-szerűleg senki sem kívánta magának.

Ezért hosszú-hosszú időn keresztül senki nem mert a szöveghez hozzányúlni. Ennek köszönhetően áll ma rendelkezésünkre János Mennyei jelenések könyvének szinte eredeti változata.

De vajon miért kellett ezt a víziószerű lázálmot hűnen megőrizni az utókornak? Hiszen teljességgel érthetetlen? Ugyan mit kezdjünk vele? Még az egyház sem mer hozzányúlni...

János bizonyára valamelyik lidérces rémálmában látta ezeket. Merthogy szerinte mindaz, ami ebben a könyben le van írva, a jövőre vonatkozik. És egyszer majd megtörténik.

De mint tudjuk, a jövő a lehetőségek végtelen halmaza. Azt, hogy éppen mi fog történni, nagyjából ugyan ki lehet kalkulálni, de pontosan előre jelezni nem lehet.

De Istennél semmi sem lehetetlen! Ő pontosan tudja a jövőt, mivel mindenható — érvelnének erre a vallás hívei.

Csak hogy, a szövegekből láttuk, hogy "Isten" mégsem annyira mindenható, ahogy azt a vallás állítja. Erről sok ízben meggyőződhattunk a Biblia szövegeit olvasva.

Nem, nem "Isten" mindenhatósága kétséges, hanem annak az emberek által alkotott téves, minden alapot nélkülöző világképnek a létjogosultsága, mely sok száz évvel korábban a szövegek akkori értelmezési kísérletei során született.

De térjünk vissza János zárszavához. Vajon miért kellett a szöveg épségét, sértetlenségét olyannyira óvni?

Ha bárki valaha is beleolvasott abba, akkor tudja: rengeteg számadat van benne, melyek rendeltetését nem értjük. Vagy mostanáig nem értettük...

Ezek a számok nagy valószínűséggel olyan adatokat tartalmaznak, melyek a misszionáriusok otthonára, arra a lakott világra vonatkoznak, melyet vagy melyeket a tudósok már évtizedek óta olyannyira áhítanak felfedezni.

De már mondtuk: a választ nem az égboltot fürkésző rádióteleszkópjainktól várjuk, hanem... a Biblia szövegeitől.

Mert mindaz, amit olyannyira szeretnénk megtudni, ott van, igaz elrejtve, a szövegekben.

Így viszont már érthetőbb, miért volt tilos a legszörnyűbb isteni büntetés terhe mellett hozzányúlni a Mennyei jelenések könyvéhez. Mivel esetleg, a vallás fénykorában élt hittudósok saját kényük-kedvük szerint próbálták volna meg a szöveg részeit átrendezni. Csakhogy érthetőbbé próbálják tenni az érthetlent...

Mindezzel összezavarták volna a valódi információkat, talán még a megfajtást is lehetetlenné téve.

A korábbiakban láthattunk már több példát is arra, milyen erősen torzították a korábban tett jóindulatú értelmezési próbálkozások a szövegeket.

Például a Mózesrel a Sinai hegyen történt start és visszaérkezés elemei is "fejre vannak állítva". De még "a szent lélek apostolokra való kitöltésének" történetét is nehezítik a szöveghez később hozzáfűzött kommentárok.

Amennyiben ugyanez megtörténik a Mennyei jelenések könyvében foglaltakkal, akkor nagyon nehéz dolgunk lenne.

Ám megjegyzem, a középkorban élt bibliamagyarázók azért mégsem állták meg, hogy egy "picit" hozzá ne tegyenek a szöveghez. Elemmezve, ezek a részek nagyon jól láthatóvá válnak azáltal, hogy nem illenek oda. Csak az egyház álláspontját tükrözik.

Jánossal kapcsolatban ne feledjük, hogy ő egyrészt tagja volt Jézus csapatának, és olyan információk birtokában volt, melyek egy másik, nem földi világra vonatkoztak. Elmondása szerint Jézus több olyan dolgot is cselekedett, melyek nem lettek megírva.

30. Sok más jelt is mivelt ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, a

melyek nincsenek megírva ebben a könyvben;

*1126

Másrészt meg azok között volt, akik szemtanúi voltak egy ízben Jézus misszionáriusokkal való találkozásának. Annak,

*1126 János evangélioma 20

hogy ismeretlen személyektől újabb instrukciókat kapott a küldetése további végrehajtásához.

Nos, e találkozás során elaltatták őket. Nyilván konkrét céllal. Hiszen ha nem lett volna szabad, hogy szemtanúi legyenek a találkának, akkor Jézus minden bizonnyal nem vitte volna magával őket. Valószínűleg azért lettek elkábítva, hogy bizonyos beavatkozásokat rajtuk is meg lehessen ejteni.

Közöttük volt János is. Így már nem kell csodálkoznunk mindazokon, amik később vele megtörténtek. Mert mindezt a misszionáriusok vele kapcsolatban jó előre elhatározták!

És mikor eljött az idő, Jánost is elvitték...

A "SZIGETEN"

9. Én János, a ki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és türesében, **a szigeten valék, a mely Páthmósnek nevezetik**, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért.

10. Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitát,

11. A mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó; és: **A mit látsz, írd meg könyvben**, és küldd el a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van, Efézusban, Smimában, Pergámban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiceában.

12. Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszéle; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót;

13. És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokaig erő ruhába öltözve, és mel-

lénél aranyövvel körülövezve.

14. Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng;

15. És a lábai hasonlóak valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása.

16. Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jő vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében.

17. Mikor pedig láttam őt, leesém az ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az ő jobbkezét, mondván nekem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó,

18. És az Élő; pedig halott valék, és imé élek örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.

19. **Írd meg, a miket láttál** és a mik vannak és a mik ezek után lesznek:

*1127

A Mennyei jelenések könyvének első sorait olvasva, mindjárt egy rémisztő, már-már természetfölötti megnyilvánulással találjuk szemben magunkat.

Ugye, nem értjük? Sőt úgy tűnik, nincs az egésznek semmilyen logikus értelme?! Mert eléggé szörnyű még csak elképzelni is azt, hogy mondjuk valakinek a szájából kétélű kard jöjjön elő.

Ez túlsz esz még a Nyolcadik utas a halál című regény képzelt szörnyén is.

De kezdjük el kibogozni.

A történet azzal indul, hogy János egy "szigeten" találta magát, melynek a nevét meg is nevezi: Páthmós.

Most tekintsünk el attól, hogy ez milyen nyelven van. Hangza után ítélve lehet akár görögül is. Görögországról meg tudjuk, hogy gazdag szigetvilága van. Ezért egyelőre hagyjuk e kérdés megválaszolását függőben. Később majd visszatérünk rá.

De hogyan került oda?

Csak úgy uk-muk-fuk?

*1127 Mennyei jelenések könyve I

Szó nincs róla! Hiszen mindjárt az első mondatban elmondja:

1. Jézus Krisztus kijelentése, a melyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgáinak, a miknek meg kell lenniök hamar: Ő pedig el-

küldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgájának Jánosnak,

*1128

Korábban már megtudtuk, hogy az "angyal" fogalmán a szövegekben egyszer fegyveres személyeket, míg máskor járművet kell érteni. Minden esetben a szövegkörnyezet, vagy az adott esemény leírásából lehet következtetni, hogy éppen melyik a kettő közül.

Ebből eredőleg, a misszionáriusok nem azért küldtek egy angyalt — fehér ruhába öltözött, szárnyas emberalakot —, hogy az mintegy varázsütésre "megmutassa" Jánosnak, mi fog történni.

Egy angyal — jármű — érkezett, mely fedélzetén Jánost arra az ismeretlen helyre vitte, ahol mindazokat a történeteket látta, melyekről a könyvében beszámol.

Ennek fedélzetén érkezett meg a "szigetre". És mivel egy számára ismeretlen helyen találta magát, ahol sok furcsa tárgy vette körül, ezért egy-két percre természetszerűleg szüksége volt ahhoz, hogy "magához térjen".

Ahogy a járműtől, melyen érkezett, eltávolodott, az startolt. Hirtelen felszívítottak a hajtóművei. Ezt a jellegzetes hangot hasonlítja trombitaszóhoz:

10. Lélekben valék ott az Úrnak napján, és **hallék hátam megett**

nagy szót, mint egy trombitáét,

*1129

Arról persze szó nincs, hogy egy trombitahangon elhangzó "szózat" lett volna. Egyszerűen az angyal, melynek fedélzetén érkezett, felszálláshoz készülődött.

Könyvünk egyik korábbi részében, ahol az angyalokról mint járművekről beszéltünk, megtudtuk, hogy ezen kisebb méretű és ennél fogva mozgékonyabb járműveknek a hajtóművei egy jellegzetes magasfrekvenciájú hangot keltenek. Melyet a krónikások gyakran hasonlítanak a trombita, mint hangkeltő eszköz köz hangjához.

Mikor az erős hang hallatán János megfordult, meglátta az emelkedő járművet. Ezután felvetődik a kérdés, hogy ugyan már, miért csak akkor hallotta először ezt a hangot, mikor megérkezett a "szigetre".

Miként lehet az, hogy mikor eljött érte a jármű, nem hallotta a hangját?

*1128,*1129 Mennyei jelenések könyve I

A magyarázat erre egyszerű és kézenfekvő. Egy jármű érkezett és landolt azon település közelében, ahol János épp tartózkodott. Ez minden bizonnyal éjszaka történt, hogy minél kisebb legyen az esélye annak, hogy meglátják.

Mivel a szerkezet éjszaka, a lakott településtől távolabb ért földet, ezért a hangjára senki nem figyelt fel. Mert senki nem hallotta.

Egy fegyveres — angyal — indult el Jánosért, aki már várta az érkezését. Ne feledjük, hogy az apostolok, közöttük János, mind rendelkeztek egy-egy "Szent Lélekkel". A misszionáriusok ezen az eszközön keresztül tudtak hozzájuk üzenetet eljuttatni anélkül, hogy erről bárkinek is tudomása lett volna.

Nos, mikor az ismeretlen elkísérte Jánost a járműhöz, az csendben várakozott a mezőn. János felszállt a fedélzetre, a zsilipek becsukódtak mögötte és a jármű startolt.

A fedélzeten egyrészt nem láthatta, hogyan is néz ki az emelkedő jármű, másrészt a hangszigetelésnek köszönhetően csak enyhe neszként szűrődött be a hajtómű sívító hangja. Mikor megérkezett, csak akkor vehette első ízben közvetlen közelről szemügyre az emelkedő járművet.

Ez az érem egyik oldala. Ugyanis, ne feledjük: János nem rendelkezett tudományos ismeretekkel, és ilyet korábban nem látott. Persze a Parancsnoktól — Jézustól —, a Csapat tagjaként sok mindent megtudott, mikor az megosztotta velük a titkos információkat, melyek egy másik lakott világról szóltak. De azért mégis más volt hallani azokat, és más volt látni az emelkedő járművet...

Mivel nem voltak megfelelő fogalmai arra, hogy jellemezze a látottakat, ezért így beszél az emelkedő jármű látványáról:

12. Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszél; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót;

13. És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig erő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve.

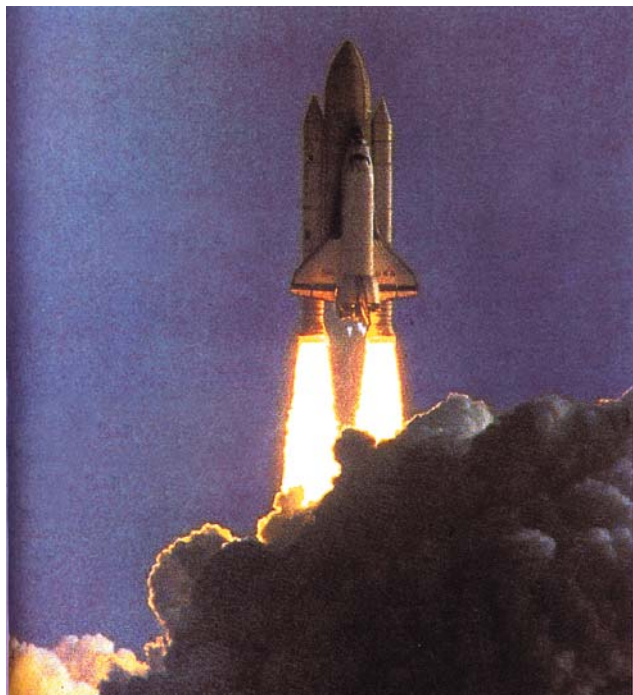
14. Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng;

15. És a lábai hasonlóak valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vízek zúgása.

16. Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jó vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében.

*1130

*1130 Mennyei jelenések könyve I

66. ábra

*"...és a lábai hasonlók valának az izzó fényű érczhez,
mintha kemenczében tüzesedtek volna meg:..."*

Amit látott, azt egy emberalakhoz hasonlítja. A szemei tüzesek, a lábai izzók voltak. A szava sok vizek zúgásához volt hasonló. Egyébként ezzel a hangfajtaival már találkoztunk. Mint láttuk, ez rendszerint egy nem földi jármű megjelenéséhez kapcsolódott.

Nos, a "szája", mely természetesen nem egy emberi száj volt, hanem az a "száj", ahonnan az a "sok vizeknek zúgása" tört elő. Ennek valamilyen szerkezeti elemét, mely nyilván a jármű tartozéka volt, hasonlítja kardhoz.

Egy másik fontos mozzanatot sem szabad figyelmen kívül hagynunk. Éspedig azt, hogy János mindezeket a történetek után, visszaemlékezve a részletekre, vetette papírra. Mert nehéz len-

ne azt elképzelni, hogy "papírral" és íróeszközzel a kezében járt-kelt, és azon nyomban lejegyezte a látottakat. És mint bárkit, őt is néhol megcsalhatta az emlékezete.

67. ábra

Vajon hogyan írma le egy több ezer évvel ezelőtt élt ember a képen látható kísérleti DX-C rakéta landolását?

Nem kell hát minden szavát "szentírásként" venni. Elvégre egyrészt nem sokat értett az általa látottakból, másrészt meg rettenetesen megijedt a nagyon erős hangtól és az emelkedő jármű látványától.

Így tehát egy meglepődött, ijedtében összezavarodott ember elmondását olvassuk. Hiszen olyannyira megrémült, hogy egy időre még az eszméletét is elvesztette és összeesett:

17. Mikor pedig láttam őt, leesém az		ő lábaihoz, mint egy holt...	*1131
--------------------------------------	--	------------------------------	-------

A misszionáriusok, látván, hogy a szerencsétlen rettenetesen megijedt, és elvesztette az eszméletét, azonnal elsősegélyben részesítették. Mikor magához tért, az első, amit meglátott, egy ismeretlen személy volt, aki segített és nyugtatgatta:

17. ...És reám veté az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok		az Első és az Utolsó,	*1132
--	--	-----------------------	-------

*1131, *1132 Mennyei jelenések könyve I

Nos, János egy számára ismeretlen helyen találta magát, pontosabban oda vitték őt. Ezzel egy másik civilizáció képviselőinek nyilván megvolt a konkrét céljuk. Mert korábban Mózeset azért látták vendégül mintegy negyven napra, hogy megfelelő vezetővé "képezzék ki", illetve rajta keresztül fontos információkat juttassanak el hozzánk, földi emberekhez.

János esetében sem történt ez másképp. Neki azért kellett ott "megjelennie", hogy általa sorsdöntő dolgokat közöljenek velünk.

Ami alább következik, az egy igen érdekes sztori, amely szinte elvész a Mennyei jelenések könyvének fogalomzónében.

Dőljön hátra, kedves olvasó. Helyezze magát kényelembe, és lássuk a történetet...

A TÁMASZPONTON

2. És azonnal elragadtatám lélekben:
és imé egy királyiszék vala letéve a

mennyben, **és üle valaki a királyiszékben;**

*1133

Jánost egy olyan helyre vitték, ahol elsőként egy jármű — “királyiszék” — vonta magára a figyelmét. Már láttuk korábban, hogy a misszionáriusok járműarzenáljában sokféle típusú szerkezet volt: angyalok, kérubok, szeráfok, szentek, vigyázók stb.

Ezúttal egy újabb típusút ismerhetünk meg — a “királyiszéket”. Azt ugyanis hiába várnánk a mintegy kétezer évvel ezelőtt élt Jánostól, hogy olyan fogalmakkal jellemezze az általa látottakat, melyek napjainkban állnak rendelkezésünkre.

3. És a ki üle, tekintetére nézve hasonló vala a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszék körül szivár-

vány vala, látszatra smaragdhoz hasonló (valami folyt az ürha-jó körül).

*1134

De nemcsak egy “királyiszék” állt ott, hanem több is.

4. És a királyiszék körül huszonnégy királyiszék vala; és a királyiszékekben látám ülni a huszonnégy Vénét

fehér ruhákba öltözve: és a fejökön arany koronák valának.

*1135

Persze kicsit sajátos e tárgyak, szerkezetek idős emberekhez való hasonlítása. De nem tudhatjuk, hogy valójában mit is látott a saját szemével. Lehet, hogy számára ezek az ismeretlen valamik leginkább idős emberekhez hasonlítottak. Hiszen ne feledjük, mindannyian más-mást vélünk egy furcsa alakú tárgy formájában meglátni. Mindenki a saját fantáziájának tükrében vél abban felfedezni ezt vagy azt. János számára ezek az ismeretlen valamik “vénekhez” hasonlítottak leginkább...

A másik érdekes részlet a korona, mely természetesen nem az a királyi hatalmat jelképező tárgy, melyet az uralkodó a fején visel. Hiszen János egy másik történetében a sárkánynak is volt koronája:

3. Láttaték más jel is az égben, és **imé vala egy nagy veres sárkány**, a kinek hét feje vala és tíz sarva, **és az ő fejeiben hét korona;**

(*1060)

1. És láték **egy fenevadat feljöni** a tengerből, a melynek hét feje és tíz sarva vala, **és az ő sarvain tíz korona**, és az ő fejein a káromlásnak neve.

(*1061)

*1133,*1134,*1135 Mennyei jelenések könyve 4
(*1060) Mennyei jelenések könyve 12

(*1061) Mennyei jelenések könyve 13

Gondolom, senki sem tételezi fel, hogy egy "sárkány" vagy egy "fenevad" királyi koronát visel. Ugye? Nyilvánvaló, hogy különböző, technikailag igen magas színvonalú szerkezetekről van szó, melyeken gyakorta megfigyelhető a "korona", egy olyan, számunkra ismeretlen rendeltetésű szerkezeti egység, mely János szerint alakjában a királyi jelképhez hasonlít.

Ugyanezt a jellegzetes, koronához hasonló szerkezeti egységet figyelte meg szemtanúnk azokon a parkoló repülő eszközökön, melyeket "királyiszéknek" nevez.

Bárki mondhatná most: ugyan, merő fantáziálás, hogy a királyi székeket járművekként említjük! Mert ezek valóban olyan székek, melyekben ismeretlen személyek ülnek. Csakhogy.

5. A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok (mennydör-

gés=szózat!) **jőnek vala ki.** És hét tűzlámpás ég vala a királyiszék előtt, a mely az Istennek hét lelke;

*1136

Egy királyi székből nem szokott villámlás- és mennydörgés-szerű erős hang előtörni. Ugye?

Azt ugyanis már megtudtuk a korábbiakban, hogy a mennydörgések, "szózatok" a villámlásokkal — fényfelvillanásokkal — együtt a nem földi járművek megjelenésekor voltak tapasztalhatók. Így hát ezek az ismeretlen tárgyak, ki tudja, talán alakjukat, kinézetüket tekintve emlékeztették Jánost... székekre.

A járművek egy olyan területen álltak, melyet egy nagy méretű és vastag falú üvegtömeg választott el egy szomszédos területtől:

6. És a királyiszék előtt üvegtenger vala (vastag üvegfal, mely elválasztotta az úrhajóktól), hasonló a kristályhoz; és a királyiszék köze-

pette és a királyiszék körül négy lelkes állat (robotok), szemekkel teljeselek elől és hátul.

*1137

Mikor János elfordította a tekintetét, egy újabb járművet pillantott meg, mely hasonló volt az előbbiekhöz, csak ezt valamilyen furcsa mozgó eszközök vették körül. Mivelhogy azok mozogtak, ezért János szerint — bizonyára éltek. Egyébként az angol nyelvű biblia nem élő állatokat, hanem teremtményeket — kreatúrákat említ. Ez sokkal közelebb van a valósághoz. Hiszen ezek valóban kreatúrák, szerkezetek voltak. Azért, mert mozogtak, még nem voltak élők...

*1136,*1137 Mennyei jelenések könyve 4

Valamiféle világító jelzőfények és állapotjelzők voltak rajtuk, melyek épp a szerkezetek funkcionális állapotát voltak hivatottak jelezni.

Az egyszerűség kedvéért nevezzük ezeket a “lelkes állatokat” — robotoknak.

Gondolom, mindenki látott már, ha másutt nem, hát legalább a televízió képernyőjén egy automata gépkocsiszerelő üzemet. Ebben futószalagon robotok szerelik össze az automobiloikat. Gyors, pontos és minőségi munkát végezve.

Egy ilyen szerelősor látványa olyan benyomást kelt az emberben, mintha furcsa állatok serege jobbra-balra hajladozva, morogva ingatná magát.

Egyszer gyerekkoromban láttam egy porcelánkészítő üzem egyik festőrészlegét, ahol a nagyméretű fürdőszobai porcelán-eszközöket egy több méter hosszú robotkar festette sorról sorra. Egyiket a másik után. Mivel a robotkar végén egy festékszóró pisztoly volt, ezért azt az esetleg szétfröccsenő festéktől egy bőrszerű rugalmas “védőöltözék” övta.

A sűrűn hajladozó hatalmas robotkar a maga “gúnyájában” olyan benyomást keltett bennem, mintha egy mesebeli sárkány elevenedett volna meg, és mozgott volna előttem.

Ha a huszadik század végén egy automata robotot látván bármelyikünk meglepődik, akkor ugyan mit tehetett a kétezzer évvel korábban élt János?

Azokat a mozgó valamiket, melyek körbevették az egyik járművet, János furcsa élő állatoknak nézte. A leírásukkal azonban már kicsit bajban volt:

7. És az első lelkes állat hasonló vala az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló vala a borjúhoz, és a harmadik lelkes állatnak olyan arca vala, mint egy embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló vala a repülő sashoz *(valamilyen kiterjesztett szárnyhoz hasonló volt rajta)*.
8. És a negy lelkes állat, a melyek kö-

zül mindeniknek hat-hat szánya vala *(akárcsak Ezékiel esetében)*, köröskörül és belül teljes vala szemekkel; és meg nem szűnik vala nappal és éjjel ezt mondani *(robotok, melyek szünet nélkül dolgoztak, és a hangjukat vélte János beszédnek)*: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, a ki vala és a ki van és a ki eljövendő,

*1138

A “lelkes állatok” — robotok — nyilván valamilyen szervizelési és karbantartási munkálatokat végeztek az álló járművön.

*1138 Mennyei jelenések könyve 4

Jobbra-balra hajladoztak, tették a dolgukat, és eközben az őket mozgató mechanizmusok természetesen hangot keltettek.

Hiszen bármelyik általunk ismert robotkart elektromos motorok mozgatnak, melyek működés közben jellegzetes hangot hallatnak. Ha valaki látta a Robotzsaru című filmet, akkor tudja, mire gondolok.

János is hallotta azt a hangot, melyet ezek a szervizrobotok működésük közben keltettek. Ezért valahogy el kellett ezt is mondania!

De hogyan?

Hát úgy, hogy miközben ezek a robotok — lelkes állatok — „szolgáltak”, egyfolytában mondták... a mondókájukat. Mert ugyan mi más is lehetett volna az a hang, mely tőlük jön? János nem értette, hát magyarázta. Úgy próbálta körülírni, hogy egyfolytában dicsérték az Urat...

Érdekes, ugye?

Nos hát, ezek a robotok tették a dolgukat. Tevékenységük során néha-néha fényfelvillanások voltak tapasztalhatók, míg máskor különböző hangok törtek fel.

9. És mikor a lelkes állatok dicsőséget (fényfelvillanások), tisztességet és hálát adnak (robotkarok mozgása, hajladozása) annak, a

ki a királyiszékben ül (karbantartási munkálatok folytak a királyiszéken — úrhajón), annak, a ki örökkön örökké él,

*1139

Mikor a kijelölt feladatot elvégezték, leálltak.

10. **Leesik** (érdekes ez a kifejezés, hogy leesik, nem azt mondja, hogy leborul, hanem csak így egyszerűen — leesik) **a huszonnégy Vén az előtt, a ki a királyiszékben ül,** és imádja azt, a ki örökkön örökké

él, és az ő koronáit a királyiszék elé teszi, mondván:

11. Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtetted mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek.

*1140

János persze ezt sem értette, így azt hitte, hogy azok azért „estek” le a „királyiszék” lábához, mert most már aztán igazán tisztességet tesznek annak. Pedig csak leálltak és leereszkedtek a robotkarok. A szervizelés véget ért.

Nagyon jól látható, hogy az utolsó mondat kiváltképpen nem más mint kommentár, melynek semmi köze mindahhoz, ami ott folyt.

*1139,*1140 Mennyei jelenések könyve 4

1. És láték annak jobbkezeiben, a ki a királyiszékben üle, egy könyvet (*valamilyen tárgy*), a mely be volt írva elől és hátul (*jелеk voltak azon*), és le volt pecsételve hét pecséttel.

2. És láték egy erős angyalt, a ki nagy szóval kiálta (*egy épp landoló, nagy jármű*): Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecségeit?

*1141

Egyébként azt már tudjuk, hogy egy angyal erős, vagyis hangos kiáltása nem azt jelenti, hogy egy szárnyas alak kiáltott torkaszakadtából. Ellenkezőleg: a hajtóművek által keltett erős hangról van szó.

De olvassuk tovább:

3. És senki, se mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni.

4. Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találtaék méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem:

5. És egy a Vének közül monda nekem: Ne sírj: imé győzött a Júda nemzettségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét.

*1142

Ez sem egyéb kommentárnál, mely csak tovább bonyolítja a történetet. Mert az utána következő szöveg már valamivel érthetőbb:

6. És láték a királyiszék és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megöklöttet (*mozdulatlan volt*), hét szar-

va és hét szeme vala, a mi az Istennek hét Lelke, a mely elküldetett az egész földre (*egy báránynak nincsen hét szarva és hét szeme!*).

*1143

Feltételezem, hogy mindenki látott már bárányt. Tudjuk jól, hogy van feje, négy lába. De hét szarva és hét szeme? Hát...

Ismer valaki hét szemű és hét szarvú bárányt?

Csak János nevezi azt az ismeretlen rendeltetésű tárgyat báránynak. Mely mozdulaltan volt, "mint egy megöklöttet".

Aztán egyszer csak... meglevenedett...

7. És eljőve és elvevé a könyvet a

királyiszékben ülőnek jobbkezeiből.

*1144

Ez a furcsa "szarvakkal és szemekkel" rendelkező gép megmozdult, és valamilyen tárgyat vett el.

Mindez történt a vastag üvegfal mögött. Hiszen János sehol nem beszél arról, hogy azon a területen, ahol a látottak történtek, bárkik is mozogtak volna. Csak ezek a "lelkes állatok".

Bizonyára azért, mert veszélyes lett volna ott tartózkodni. Ezért bízták az elvégzendő feladatokat robotokra...

*1141,*1142,*1143,*1144 Mennyei jelenések könyve 5

8. És mikor elvév a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnég Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél

hárfák (*képeleg*) és aranypoharak lévén, **jóillatokkal** tele, a mik a szentek imádságai (*üzemanyag?*).

*1145

Valami történt. Ugyanis a bentről jövő hang megváltozott. És megjelent valamiféle illat. Gáz...

Ez a "jó illat" összefüggésben volt a "szentek imádságaival". A "szentekről" megtudtuk Nabukodonozortól, hogy egy jármű-típus volt. Az "imádsága" pedig az a "morgás", monoton hang, amit a hajtóművei keltettek.

Persze a korabeli ember nem érthette ennek a hangnak az okát, hát ezért ráfogta, hogy — imádkoznak...

Az "imádsághoz" — a hajtóművek működtetéséhez — természetyszerűleg üzemanyagra volt szükség. Mely "kellemes illatú" volt. Ne feledjük, hogy az általunk használt folyékony üzemanyagfajták sem kellemetlen illatúak.

Láthatjuk, hogy az amúgy értelmes történetet mennyire bonnyolítják a kommentárok...

11. És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát (*angyal*

szava=dübörgés); és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala (*nagyon hangos volt*);

*1146

Röviddel azután, hogy az egyik robot — "bárány" — valamit csinált, a többi szerkezet leállt. Ezt követően egy más hang jelent meg, és valamiféle ismeretlen "jó illat" volt érezhető.

Aztán egyszerre csak hatalmas dübörgés hangzott fel. Olyan hangos, mintha 10 000x10 000 azaz 100 millió angyal szólalt volna meg egyszerre... János így akarta érzékeltetni velünk a dübörgés hangerejét.

Olyannyira erős, mindent átható volt ez a robaj, mintha még a felszín alól is az jönne...

13. Sőt hallám, hogy minden teremtet állat (*robot — szervizgépek*), a mely van a mennyben és a földön, és a föld alatt (*valóban, a csamok alatt lehetnek kiszolgáló létesítmények, és azok működésének*

hangját hallotta a mélyből) és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: A királyiszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.

*1147

A járművet körülvevő szerkezetek egyszerre hanyatlottak le:

14. És a négy lelkes állat monda: Ámen. És a huszonnég Vén lebo-

rult és imádá az örökkön örökké élőt (*start*).

*1148

*1145,*1146,*1147,*1148 Mennyei jelenések könyve 5

Nagyon röviden összefoglalva: egy vastag üvegfal mögött történtek a János által leírt cselekmények; egy járművet robotok vettek körül és végeztek azon bizonyos technikai műveleteket. Mikor befejezték, egy másik, addig mozdulatlan szerkezet indult el és csinált valamit. Ekkor egy újabb furcsa hang volt hallható. Melyet valamilyen gáz megjelenése kísért. Aztán meg elemi erejű dübörgés hangzott fel.

Nem emlékezteti ez a sorrend a kedves olvasót valamire?

Ha még nem, akkor olvassuk tovább:

1. És látám, mikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy **a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával:** Jőjj és lásd.

2. És látám, és imé egy fehér ló, és a rajta ülőnél ijji vala; és adaték néki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön.

*1149

Valamilyen tárgy tűnt fel, melynek megjelenése mennydörgésszerű hanggal járt. Persze nem ló volt az...

Korábban ugyanis Zakariásnál (*695) találkoztunk "lovakkal". Akkor megtudtuk, hogy ezek a "lovak", kisebb méretű járművek, melyeken a biztonsági szolgálat tagjai végeztek járőrözést.

Ezért hát kritikusan viszonyuljunk János minden szavához. Hiszen egy kétezer évvel korábban élt ember szemüvegén keresztül látjuk most a történeteket, és próbáljuk azokat megérteni...

Nos hát, egy tárgy jelent meg, melyet erős dübörgés kísért...

3. És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második lelkes állat ezt mondá: Jőjj és lásd *(ugyanazt a mennydörgésszerű hangot hallotta, amit az elsőnél).*

4. És előjőve egy másik, veres ló, és a ki azon üle, megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öl-jék; és adaték annak egy nagy kard.

*1150

Egy újabb tárgyat — "lovat" látott meg János, mely csak színében különbözött az előbbitől.

5. És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá: Jőjj és lásd. Lá-

tám azért, és imé egy fekete ló; és annak, a ki azon üle, egy mérleg vala a kezében.

*1151

Az, hogy mi volt a "kezében", már csak János magyarázata, fantáziájának szüleménye. Mert az előbbi kettőt egy harmadik is követte...

*1149,*1150,*1151 Mennyei jelenések könyve 6

6. És hallék a négy lelkes állat közt szózatot *(erős hangot)*, a mely ezt mondja vala: A búzának mérczéje egy dénár, és az árpának három mérczéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd *(vagy képzelgés, vagy tudatos félrevezetés)*.

7. És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik lelkes állat szavát, a mely ezt mondja vala: Jőjj és lásd.

8. És látám, és imé egy sárgaszínű ló; és a kí rajta üle, annak neve halál *(a halál megszemélyesítése — csak a képzelet szüleménye, hiszen nem egyéb, mint a szervezet biológiai működésének programozott leállása)*, és a pokol követi vala azt *(valamilyen tüzes doglog követte azt, amit János po-*

kolnak nevez); és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészen, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal és a földnek fenevadaival által *(itt valószínűleg a negyedik robot valamilyen fegyvereket szerelt fel az álló járműre, melyek bevetve valóban halált hoznak, éhséget és járványokat. Ezeket meg valószínűleg valamilyen misszionáriustól tudja, mely elmondta neki mindezeket, csak ő ezt nem írta le)*.

9. És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár *(kommunikációs eszköz)* alatt azoknak lelkeit, a kik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyágtételért, a melyet kaptak.

10. És kiáltának nagy szával...

*1152

A hangrobaj egyre erősödött. János csak a fejét kapkodta. Tekintete egyik tárgyról a másikra ugrált, mivel nem értette, mik azok, és mitől ez az erős hang?

12. Azután látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és imé nagy földindulás lőn *(beindultak a haj-*

tóművek), és a nap feketévé lőn mint a szörzsák, és a hold egészen olyan lőn, mint a vér;

*1153

A dübörgés rohamosan erősödött. Mindent elborított a füst, olyannyira, hogy alig lehetett tőle látni.

13. És az ég csillagai a földre hullának *(szikraeső — indításkor)*, miképen a fügefafa hullatja éretlen gyü-

mölcsseit, mikor nagy szél rázza *(megjelenik az intenzív légmozgás)*.

*1154

Ezt a "szikraesőt" — "csillaghullást" — nagyon erős légmozgás követte.

14. És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekercset összegöngyölitik *(a füst elfedett mindent)*; és minden hegy és sziget helyéből elmoz-

dítottak *(növegni kezdték a hajtóművek teljesítményét — a robaj még hangosabb lett, és megjelent a vibráció)*.

*1155

A dübörgés elérte a tetőfokát:

15. És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magokat a barlangokba *(a technikus és írá-*

nyító személyzet fedezékbe vonult, mert ottmaradniuk veszélyes lett volna) és a hegyeknek kőszikláiba *(fedezékbe)*;

*1156

*1152,*1153,*1154,*1155,*1156 Mennyei jelenések könyve 6

A személyzet közelben lévő tagjai mind fedezékbe vonultak
— „minden szolgál... elrejték magukat a barlangokba...”

16. És mondanak a hegyeknek és a
kőszikláknak: Essetek mi reánk és
rejtsetek el minket annak színe elől,

a ki a királyiszekben ül, és a Bárány
haragjától (a hajtóművek lángja):

*1157

Megjelent a “harag”. Amiről már tudjuk, hogy gyakran jelen-
tette a szövegekben a jármű reaktív hajtóműveiből előcsapó
izzó gázsugarat.

Ettől a “haragtól” óvva magukat, vonultak vissza a kiszolgáló
személyzet tagjai a “barlangokba”.

17. Mert eljött az ő haragjának (tűz)
ama nagy napja (nem időegység,
hanem nagy fény, az emelkedő

jármű reaktív hajtóműveinek iz-
zó lángja); és ki állhat meg?

*1158

A járművet kiszolgáló műszaki berendezések leváltak a “ki-
rályiszékről”:

11. Az angyalok pedig mindnyájan a
királyiszek, a Vének és a négy lelkes
állat körül állnak vala, és a királyi-

szék előtt arcczal leborulának, és
imádák az Istent,

*1159

Röviddel utána a dübörgés elhalkult és csend lett...

1. És mikor felnyitotta a hetedik pe-
csétet, lőn nagy csendesség a

mennyben, mintegy fél órátig.

*1160

Nos, kedves olvasó? A leírásban szereplő sorrend immár kell
hogy emlékeztesse önt egy általunk jól ismert jelenségre.

Erős hang hangzik fel. Ezt “jóillatú” gáz megjelenése kíséri.
A hang egyre erősödik. Aztán szikraeső jelenik meg. Ezt még
erősebb robaj követi. Mindent elborít a füst. Semmit nem látni.
A robaj tovább erősödik és megjelenik az izzó gázsugár. A kö-
zelben lévőek mindannyian biztos fedezékbe vonulnak. A ki-
szolgáló berendezések leválnak a szerkezetéről, és annak a “lá-
bához” hullanak. A mindent megrezegtető hangrobaj a tetőfo-
kához ér. Immár semmit nem látni.

Röviddel ezután elhalkul a hang, és szétoszlik a füst. Csend
lesz...

Nos?

Egy jármű startja!

Mely egy számsorhoz kötődik: 1,2,3,4,5,6,7. Vagy: 7,6,5,4,3,2,1.
Mert nézhetjük ilyen sorrendben is. Ez a visszaszámlálás...

Elsőként a “jóillatú” gáz jelenik meg, mely nem egyéb mint a
hajtóművekből előcsapó nagysebességű hajtóanyag. Ezt még
nem kíséri robaj. Csak mintha sokan “énekelnének”, meg “hár-
fáznának”.

*1157,*1158 Mennyei jelenések könyve 6

*1160 Mennyei jelenések könyve 8

*1159 Mennyei jelenések könyve 7

Ez a hajtóanyagfelhő a jármű körül egyre erősödik. Aztán megjelenik a szikraeső — a gyújtás. A hajtóművekből előcsapó üzemanyag berobban. Megjelenik a dübörgés, mely egyre erősödik. Egyre nagyobb erővel csap ki a hajtóművekből a lángsugár. A tolóerő erősödik, ám a jármű még mozdulatlan. A hajtóművek egyre erősebb fokozaton üzemelnek, növelve ezzel a tolóerőt és az előcsapó lángsugár intenzitását. Bárkit, aki nem vonult vissza fedezékbe, pillanatok alatt megégetnének. A maximális tolóerő elérésekor leválnak a kiszolgáló berendezések, és a jármű emelkedni kezd.

Pillanatok múlva magasan jár már és az iménti hegyeket megrengető hangrobaj egyre csendesedik. Míg végül csend lesz...

Ha bárki látta már mondjuk a Columbia űrrepülőgép startját, akkor jól ismeri mindezt. Egy induló, rakétahajtóművekkel rendelkező jármű startja.

Csak... János sajátosan írja le ugyanezt. Kommentárjaival megmegfűszerezve, megpróbálva valamivel érthetőbbé tenni a számára érthetlent.

Ne feledjünk: mintegy kétezer évvel ezelőtt élt ember szemével szemlélődünk!

Tegyük egy próbát!

Szűrjük ki a szövegből minden kommentárt, vagy annak vélt részt. Természetesen a sorrendet megtartva. És lássuk, ennek nyomán hogyan alakul át a szöveg:

5. A királyiszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jönnek vala ki. Jel. 4.

8. És mikor elvévő, a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborula,... jóillatokkal tele...

11. És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer... Jel. 5.

1. És látám, a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával...

3. És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második lelkes állat mondá...

4. És előjöve egy másik, veres ló... és adaték annak egy nagy kard.

5. És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá...

6. És hallék a négy lelkes állat közt szózatot...

7. És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik lelkes állat szavát...

8. És látám, és imé egy sárgaszínű ló;... és adaték azoknak hatalom,... hogy öljenek...

9. És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet...

10. Kiáltának nagy szóval...

12. Azután látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és imé nagy földindulás lőn, és a nap feketévé lőn...

13. És az ég csillagai a földre hullának...

14. És az ég eltakarodék... és minden hegy és sziget helyéből elmozdítaték...

15. És minden szolgál... elrejték magokat a barlangokba...

17. Mert eljött az ő haragja; ki állhat meg? Jel. 6.

11. Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak vala, és a királyiszék előtt arcczal leborulának...

Jel. 7.

1. És lőn nagy csendesség a mennyben... Jel. 8.

Ugye, így már valamivel érthetőbb?

Nos, ítélje meg ön, kedves olvasó, hogy mennyivel lett vagy sem értelmesebb a korábbi lázálomszerű vízió...

Ami a "lovakat" illeti, azok nyilván valamilyen szerkezetek, melyeket alakjuk után jobb híján János lovakhoz hasonlít. De azt is említi ezek kapcsán, hogy: "adaték azoknak hatalom, hogy öljenek..."

Mintha bevetésre kész fegyverek lennének, melyek pusztító célokat szolgálnak. Melyeket csak röviddel a start előtt szereltek fel a járműre.

Ami pedig az "üveg tengert" illeti, nyilván ez nagy mennyiségű átlátszó üveget jelent. Nemcsak egy ablakocskát, hanem esetleg sok-sok méter nagyságú vastag üvegfalat.

Ennek nyilván az volt a feladata, hogy nem gátolva a kilátást, megóvjá valamilyen veszélyes faktoroktól a mögötte állókat. Ami lehetett sugárzás, veszélyes gázok stb. Hiszen a "királyiszék" körül csak "lelkes állatok" tevékenykedtek és nem élő személyek. Ugyanis a robotokra nézve ezek a tényezők nem jelentenek veszélyt.

Nos, János szerint kb. fél óráig volt csend a "mennyben".

Semmilyen jármű nem indult és nem érkezett. Aztán egyfajta kürt szó hangzott fel:

2. És látám azt a hét angyalt, a ki az Isten előtt áll; és adaték nekik hét

trombita.

*1161

Az "úrrepülőtéren" felzúgtak a szirénák. A személyzetet figyelmeztették, hogy landoló jármű közeledik.

3. És jöve egy másik angyal, és megálta az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adaték annak sok töm-

jén, hogy tegye minden szenteknek könyörgéséhez az arany oltárra, a mely a királyiszék előtt vala.

*1162

Egy "angyal" típusú jármű készülődött a landoláshoz. Természetesen a hajtóműveiből erős füst tört elő. János persze ezt sem értette...

*1161,*1162 Mennyei jelenések könyve 8

Szerinte azért volt az a sok füst, mert az angyalnál tömjénező volt. És minden bizonnyal innen származott az a sok füst, amit látott. Hiszen megjegyzi, hogy: "adaték annak sok tömjén", mely természetesen sok füstöt eredményezett. János szerint...

Úgy tűnik, hogy valamiféle tárgyat rakodtak ki az "oltárra", mely persze nem az az oltár, amit mi ismerünk. Csak János nevezi azt a számára ismeretlen valamit így...

Mivel szemtanúnk nem értette a látottakat, ezért szinte mindent egybemosott. Sőt, meg is toldotta magyarázatokkal. Ettől lett olyan zavaros és rendkívül nehezen érthető az egész.

Amennyiben a szentek valóban járművek, csak más típusúak, akkor érthető, hogy:

4. És felmène a tömjén füstje a szentek könyörgéseivel az angyal kezé-

ből az Isten elejébe.

*1163

Hiszen azok is beindították hajtóműveiket, és megjelent a "könyörgés", és vele együtt a füst is. Röviddel ezután startoltak:

5. Azután vevé az angyal a tömjénezőt; és megtölté azt az oltárnak tűzével, és leveté a földre; és lő-

nek mennydörgések és szózatok és villámlások és földindulás.

*1164

Ezek a jelenségek: mennydörgés, "szózat", villámlás, földindulás, mind-mind azon hajtóművek működésekor voltak megfigyelhetők, melyek ezeket a nem földi szerkezeteket mozgatták.

János szerint azért csapott fel a láng és jelent meg a mennydörgés, földindulás és villámlás, mert azt a valamit levették a földre. Pedig csak a "szentek" startoltak.

A járművek csatába indultak. Egy légi ütközet várt rájuk...

A LÉGICSATA

Úgy tűnik, hogy akárcsak korábban Mózesnek, úgy a misszionáriusok most Jánosnak is bemutattak olyan felvételeket, amelyek olyan csatákról és háborúról szólnak, melyeket valaha a régmúltban vívtak valahol a kozmoszban.

Lejjebb János olyan történetekről ír, melyek egy, az atmoszférában közlekedni képes járművek között megvívott csatáról szólnak.

6. És a hét angyal, a kinél a hét trombita vala, készüle a trombitáláshoz (lövéshez).

7. **Az első angyal azért trombitála, és lőn** jégeső és **tűz**, vérrel

elegy, **és vettették a földre** (robbanás és zuhanás); **és** a földnek hamadrésze **megége**, és az élőfáknak hamadrésze megége, és minden zöldelő fű megége.

*1165

A "trombitálás" itt természetesen nem azt jelenti, hogy egy szárnyas alak a szájához emelte a trombitát, mint hangszert és abba belefűjt.

Ugyanis a "trombitálás" után az egyik angyal lezuhant:

8. **A második angyal is trombitált (lőtt), és mint egy tűzzel égő nagy hegy vettették a tengerbe** (találatot kapott — kígyul-

adt és a tengerbe zuhant); és a tengemek hamadrésze vérré lőn (vagy kódolt információ, vagy csak kommentálás);

*1166

Úgy tűnik, hogy a "trombitaszó" valamilyen, a légicsata során bevetett fegyver jellegzetes hangja. Ugyanis a "trombitálás" nyomán az egyik angyal találatot kapott, felrobbant, és "égő hegyként", lángolva kezdett el zuhanni.

10. **A harmadik angyal is trombitált (lőtt) és leesék az égről** egy nagy csillag, **égve, mint egy fáklya** (a célpont találatot ka-

pott, és égő fáklyaként lezuhant), és esék a folyóvizeknek hamadrészére, és a vizek forrásaira;

*1167

Egy másik lövés, melyet jellegzetes "trombitaszó-szerű" hang kísért, szintén célba talált. Ugyanis a találatot kapott légi jármű, "leesék az égről... égve, mint egy fáklya".

Úgy tűnik, hogy két ellenséges tábor vívta csatáját valahol a kozmoszban...

Lövéseket adtak le egymásra, melyeket jellegzetes "trombitaszó" kísért. A találatot kapott járművek égő fáklyaként zuhantak le.

*1165,*1166,*1167 Mennyei jelenések könyve 8

Ne feledjük, hogy Jézusról már sokat megtudtunk, így azt is, hogy rendkívüli információk birtokában volt. Ő szintén beszámol hasonló cselekményekről:

18. Ő (Jézus) pedig monda nekik:
Látám a Sátánt, mint a villám-

lást lehullani az égből. *1168

Hiszen neki is bemutatták ezeket a felvételeket a “pusztában”, mikor is felkészítették őt a reá váró küldetésre.

Neki egy olyan járművet mutattak, melyet találat ért. A találat következtében robbanás történt, melynek fényvillanása a “vilámlás”. A robbanás következtében a jármű olyan erősen megsérült, hogy lezuhant.

Hasonló dolgokról szól János is.

12. **A negyedik angyal is trombitált,** és megvereték a napnak harmadrésze, és a holdnak harmadrésze, és a csillagoknak harmadrésze; hogy meghomályosodjék azoknak harmadrésze, és a nap az ő harmadrészeiben ne fénylőjék, és az éjszaka hasonlóképpen (a légkör a bevetett fegyverek miatt te-

le lett porral, és a belépő fény-sugárzás egyharmadát elnyelte).
13. És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, a ki ezt mondja vala nagy szóval (dübörgés): Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, a kik még trombitálni fognak. *1169

János szerint a negyedik angyal is trombitált, vagyis valamilyen fegyvert vetett be. Ennek következtében olyan erős füstfelhő tört fel, hogy szinte elhomályosította a Napot meg a Holdat. Na persze, ha a felvételeken valóban a Nap és a Hold volt látható. És nem valamilyen más lakott világ égitestei...

1. **Az ötödik angyal is trombitált (lőtt), és látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre,** és adaték annak a mélység kútjának kulcsa.
2. Megnyitá azért a mélységnek kútját: **és füst jöve fel** a kútból,

mint egy nagy kemenczének füstje (az ötödik “angyal” is lőtt, és a találatot kapott jármű lezuhant és felrobbant); és meghomályosodék a nap és a levegőég a kút füstje miatt. *1170

A felvételek egy újabb járművet mutatnak, mely lőtt. Ennek következtében a célpont, melyre lövést adott le az angyal, zuhanni kezdett.

Mikor elérte a felszínt, felrobbant és megsemmisült.

Emlékezzünk vissza, mikor a korábbi részek során többször is említettük azt a magyarázatfajtát, mely szerint a felszínről feltörő füstoszlop azért jelent meg, mert megnyílt a föld szája...

*1168 Lukács evangélioma 10

*1170 Mennyei jelenések könyve 9

*1169 Mennyei jelenések könyve 8

Akkor hangsúlyoztuk, hogy mivel a korabeli szemtanúk nem ismerték a robbanás fogalmát, ezért természetszerűleg azt sem voltak képesek felfogni, hogy azért jelent meg a füst, mert a jármű — felrobbant.

János szerint, mikor az a “csillag”, mely a “trombitálás” következtében zuhant le és érte el a felszínt — “kinyitotta a mélység kútját”. Ezért tört fel az a nagy füst.

A felvételeken, melyeket Jánosnak bemutattak, ezután a kamera a felszínen zajló harci cselekményeket mutatta:

3. A füstből pedig **sáskák jövének ki** a földre; és adaték azoknak hatalom, mint hatalmok van a föld skorpióinak.

4. **És megmondaték nékik, hogy** a földnek fűvét ne **bántsák**, se semmi zöldelőt, se semmi élőfát, hanem csak **azokat az embereket, a kiknek homlokukon nincsen az Istennek pecsége** (katonai felségjelzés).

7. **A sáskáknak formája** pedig **hasonló vala a viadalhoz fel-**

készített lovakhoz; és a fükön mintegy aranyhoz hasonló koronák valának (az általunk ismert sáskáknak egyáltalán nem ilyen az alakjuk. Inkább János itt valami mást látott, amit megint csak nem volt képes nevén nevezni, ezért ráfogja, hogy sáskák, de azért biztos ami biztos, nagyjából leírja a külsejüket), **és az orczáik olyanok valának, mint az emberek orczái.**

*1171

Valamilyen furcsa tárgyak láthatók, melyek a felszínen, a szárazföldön közlekednek. János sáskáknak nevezi őket. Ugyanakkor a kinézetük meglehetősen furcsa:

8. **És olyan hajuk vala, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok valának, mint az oroslánoknak.**

9. **És olyan mellvértjeik valának, mint a vas mellvérték; és az ő szárnyaik zúgása olyan vala, mint a viadalra**

szárguló sok lovas szeerek zúgása (tehát ezek valamilyen repülő szerkezetek).

10. **És skorpiókhöz hasonló farkuk vala és fulánkjuk; és a farkukban vala a hatalmuk** (fegyverek?), hogy ártsanak az embereknek öt hónapig.

*1172

Ugye meglehetősen furcsa kinézetű “sáskák”? **Ismer valaki ilyen rovar?** Csak János nevezi őket így.

Úgy tűnik, hogy ezek az ellenséges haderők harci eszközei voltak.

Feltehetőleg a “jók” vesztesre álltak. A légicsaták során sok harci járművük kapott találatot és semmisült meg. Az ellenséges haderők pedig erőfölénybe kerültek. Így be kellett vetni immár a tömegpusztító fegyvereket.

*1171,*1172 Mennyei jelenések könyve 9

13. ... és hallék egy szózatot az arany oltárnak négy szarvától, a mely az Isten előtt van.

14. ... Oldd el azt a négy angyalt (lődd ki a négy rakétát? — instrukció az oltáron keresztül), a ki a nagy folyóvíznél, az Eufrátesnél van megkötve.

15. Elodatték azért a négy angyal (ki lőtték a rakétákat), a ki el vala készítve az órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megölje az emberek hamadrészét.

*1173

Az “oltáron keresztül”, mely itt már kommunikációs eszközt jelent, felhangzott a parancs: bevetni azt a négy fegyvert, mely tömegeket pusztít majd.

Valamivel később ezeket a tömegpusztító fegyvereket János immár “lovaknak” nevezi.

17. És így látám a lovakat látsban, és a rajtuk ülőket, a kiknek tűzből és jáczintból és kénköből való mellvértjeik valának; és a lovak feje olyan

vala, mint az oroszánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkö jó vala ki (valamilyen kis méretű, reaktív meghajtású repülő járművek).

*1174

Ugye a lovak szájából nem szokott izzó gázsugár — “tűz, füst és kénkö” előcsapni?

Ezért hát szó sincs itt lovakról. Ezek azok a rakétahajtóművekkel rendelkező szerkezetek, melyek a tömegpusztító fegyvereket juttatták célba. Hasonlóak a mi ballisztikus rakétáinkhoz...

Ugyanis egyszer János angyalokról szól, melyek “elodattak”, azért, hogy hatalmas pusztítást vigyenek végbe. De néhány mondatnál később immár “lovaknak” nevezi őket, melyek szájából “füst és kénkö” jön ki.

Ennyit János kommentárjairól.

18. E háromtól öleték meg az emberek hamadrésze, a tűztől és a füsttől és a kénköből, a mely azoknak szájából jó vala ki (fegyverek).

19. Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van (fegyver, Dániel-

nél, nagyokat szóló száj), és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhoz hasonlóak, a melyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak (ismer valaki ilyen patás állatot?).

*1175

A fegyverek célba találva hatalmas pusztítást vittek végbe azok között, akiken nem volt az “Istennek pecsége”, azaz “Isten” katonai felségjelzése.

De van itt még egy érdekes részlet:

16. És a lovas seregek száma két tízezerszer tízezer vala; hallottam

a számukat.

*1176

*1173,*1174,*1175,*1176 Mennyei jelenések könyve 9

A **20.000 x 10.000** azaz **200.000.000**-val egyenlő.

Egyszer négy angyalról beszél, aztán 200.000.000 lóról, aztán meg immár háromról.

Az oltáron keresztül kapott parancs nyomán négy ballisztikus rakétaszerű fegyvert indítottak el, melyekből három talált célba, és vitt végbe hatalmas pusztítást.

E tömegpusztító fegyverek kapcsán jelenik meg a **200.000.000** szám, mely a "lovas seregek számát" — erejét jellemzi.

Napjainkban mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy három rakétaszerű fegyver is irtózatot pusztítóerőt képvisel. Hiszen atomrakétáink között vannak száz megatonna hatóerejűek is. Számokkal leírva 100.000.000 tonna TNT robbanószerrel egyenértékű.

Ezért János, mikor a "lovas seregek" számát hallotta, akkor azt hitte, hogy számbeli nagyságukat, létszámukat jelenti. Pedig csak azok pusztító hatóerejéről volt szó.

A MÉZÉDES "KÖNYV"

Olvasva János Mennyei jelenések könyvét, megtudjuk azt is, hogy őt nem csupán azért vitték a misszionáriusok egy számkra ismeretlen helyre, hogy megmutassanak neki dolgokat, hanem azért is, hogy ott valamilyen beavatkozást végezzenek el rajta:

10. **Elvevém** azért **a könyvecs-két** az angyal kezéből, **és megevém azt; és az én számban**

olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredék az én gyomrom.

*1177

Ugye nem szoktunk könyveket enni?
Meg aztán semmilyen könyvnek nincs mézédes íze!
Csak János nevezi — könyvnek.
De miért kellett azt megennie?

11. És monda nékem: Ismét prófé-
tálnod kell néked sok népek és

nemzetek, és nyelvek és királyok
felől.

*1178

Tehát azért kellett ezt a valamit megennie, mely mézédes volt, hogy majdan prófétáljon.

Mindez önmagában nem mond semmit. Hiszen vajmi keveset tudunk meg belőle.

Ugyanakkor egy nagyon érdekes hasonlóság kell hogy felkeltse a figyelmünket!

Mikor Ezékielről beszéltünk, akkor találkoztunk a következő mozzanattal:

8. **Te pedig, embernek fia,** halld meg a mit én néked szólok...
nyisd föl szádát, és egyed, a mit én adok néked.

9. **És látám, és imé egy kéz nyúlt felém, és imé benne egy könyv türete vala.**

10. És kiterjeszté azt előttem, és imé be vala írva elől és hátul, és írva valának reá gyászénekek és nyögések és jajszók.

*1179

1. **És monda nékem: Embernek fia!** a mi előtted van, **edd**

meg; edd megezt a türetet, és menj, szólj az Izráel házának.

2. **Felnyitám azért számat, és megeteté velem azt** a türetet.

3. És monda nékem: Embemek fia! hasadat tartsd jól és belső részeit! töltsd meg ezzel a türettel, a melyet adok néked *(orvosi utasítások)*. **És megevém azt, és lőn az én számban, mint az édes méz.**

4. És monda nékem: Embemek fia! eredj, menj el az Izráel házához, és szólj az én szavaimmal nekik.

*1180

Szinte szóról szóra egyezik a két történet!

*1177,*1178 Mennyei jelenések könyve 10

*1179 Ezékiel könyve 2

*1180 Ezékiel könyve 3

Két más-más időben élt ember ugyanarról számol be. Mindkettőjüket egy számukra ismeretlen helyre vitték. Mindkettőjükkel valamiféle "könyvet"* etettek meg, melynek édes volt az íze. Ezt azzal a céllal tették, hogy prófétává váljanak. Erről meg már tudjuk, hogy nem jelentett egyebet, minthogy közvetlen összeköttetésben álltak a misszionáriusokkal. Anélkül, hogy erről bárkinek is a legcsekélyebb fogalma lett volna.

Ezt minden bizonnyal valamilyen miniatűr készülék testükben való elhelyezésével érték el. És ezen beavatkozás utókezeléseként alkalmazták az "édes könyvecskét"...

Egy másik nagyon érdekes párhuzam is felfedezhető János és Ezékiel története között. Éspedig az, hogy mindketten nagyon sok számadatot sorolnak fel a történetükben. Olyan sokat, hogy azokat teljességgel valószínűtlen egyszerre pontosan, hibátlanul emlékezetből felsorolni.

De erről még a későbbiekben bővebben fogunk szót ejteni.

Ne feledjük, hogy János idejében a "könyv", mint információtároló eszköz nem úgy nézett ki, mint Gutenberg után. Ugyanis korábban a könyv mint tárgy hengeres alakúra feltekert papírusz-tekerceset jelentett.

Egy szám — 666. Vajon mi olyan különleges benne? Miért érdemel figyelmet? Egy a sok közül... Miért foglalkozunk hát vele? — vetődhet fel a kérdés, önben, kedves olvasó.

Bizonyára akad azonban, aki felhördül ennek hallatán.

Sátáni szám! A gonosz jelképe!

Napjaink sátánista szektái előszeretettel használják ezt, mely számukra a gonoszt jelképezi. Mert ez a gonosz száma!

Na de hagyjuk a miszticizmust! Hiszen könyvünknek ahhoz semmi köze. Ezért próbáljuk meg kideríteni, hogy mi is valójában.

János Mennyei jelenések könyvének, mint már utaltunk rá, van egy nagyon érdekes és fontos jellegzetessége: hemzseg a számoktól.

Nem értjük, hogy mit jelentenek a szövegek, de még kevésbé értjük azt, hogy miért oly sok azokban a számadat.

Halom zaggyvaság az egész. Egy beteges vízió csupán! — mondanák az ateista tábor hívei.

Csakhoggy...

Könyvünk eleddig arról szólt, hogy a Biblia nem vallási zengedelmek halmaza, mely az Urat hivatott dicsérni. Hiszen kiderítettük, hogy az "Isteni kijelentések" egy rendkívül magas technikai színvonalon álló, nem földi társadalom küldötteinek megnyilvánulása.

A korábbi fejezetek során láttuk, hogyan is befolyásolták ezek az ismeretlenek történelmünk több eseményét is. Arra azonban mindvégig gondosan ügyeltek, hogy a kulisszák mögött maradjanak.

De nemcsak a ténykedésük nyomát vélhetjük felfedezni a szövegekben, hanem olyan adatokat is, melyek róluk szólnak. Több esetben kifejezett kívánságukra kerültek a szövegekbe olyan információk, melyeket velünk kívántak ismertetni.

Mózes kapcsán már megtudtuk, hogy az "Úr" szolgája volt. Közvetlen kapcsolatban állt a misszionáriusokkal. Mintegy negyven napra el is vitték magukkal.

Ez idő alatt olyan felvételeket mutattak meg neki, melyek számunkra sorsdöntő információkat tartalmaztak. Tették ezt azért, hogy azok hozzánk eljussanak...

14. És monda az Úr Mózesnek:
Írd meg ezt emlékezetül

könyvbe...

*1181

Jeremiásról is tudjuk, hogy “prófétaként” kapcsolatban állt e nem földi társadalom küldötteivel. Őt is felszólították, hogy az általuk elmondottakat jegyezze le az utókornak.

2. Ezt mondja az Úr, Izráel Istene, mondván: **Mindama szokat, a melyeket mondtam**

néked, írd meg magadnak könyvben;

*1182

Ezékiel, aki furcsamód nagyon sok számadatot sorol fel a könyvében a “templom műszaki adatai” címén, szintén a misszionáriusok kifejezett kívánságára örökítette meg azokat az utókornak.

11. ... e ház formáját és berendezését, kijáratait és bejáratait és minden formáit és minden rendeléseit és minden formáit és minden tör-

vényeit jelentsd meg nékik és **írd meg** szemeik előtt, hogy megtartsák minden formáját és minden rendeléseit, s azokat cselekedjék.

(*687)

Jánost is azért vitték arra az ismeretlen helyre és mutattak meg neki fontos mozzanatokot tartalmazó felvételeket, mert rajta keresztül kívánták azokat eljuttatni hozzánk.

10. ... hallék hátam megett nagy szót...

11. A mely ezt mondja... **A mit látsz, írd meg könyvben...**

19. **Írd meg, a miket láttál** és a mik vannak...

(*1127)

5. **És monda az, a ki a királyi-széken ül vala:** Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: **Írd meg,** mert e beszédek hívek és igazak

*1183

Az utolsó idézet kapcsán megjegyzem, hogy János elszólta magát. Ugyanis korábban feltételeztük, hogy egy ismeretlen helyen, egy légi támaszponton járt. De nem tesz említést arról, hogy ott több személyt is látott volna.

Ugyan beszél egy kísérről, de egy támaszponton minden bizonnyal van személyzet is. Ennek viszont nincs nyoma a leírásban.

Nos, az utolsó idézetben János elbizonytalanodott azon, hogy ki is mondta neki ezeket a szavakat. Tettenérhető, hogy emberünk több személlyel is találkozott. Mivel ha nem így lett volna, akkor érthetetlen János bizonytalansága.

Hiszen ha királyiszékről van szó, akkor abban csak a legfelsőbb személy, a király, azaz Isten ülhetett. Ugye?

*1181 Mózes II. könyve 17

*1182 Jeremiás könyve 30

(*687) Ezékiel könyve 43

(*1127) Mennyei jelenések könyve 1

*1183 Mennyei jelenések könyve 21

János mégis bizonytalankodik. Egy szóval sem mondja azt, hogy az Isten mondta ezeket a szavakat. Helyette egy számára ismeretlen személyről beszél: "monda az, a ki a királyiszéken ül..."

Kötelezően (!) hallgatott arról, hogy több személlyel is találkozott. Ugyanakkor, mivel egy számára ismeretlen személy beszélt hozzá, nem az "Úr", nem angyal, hanem valaki más, akit korábban még nem látott, és így nem ismert...

De térjünk vissza a számokhoz.

A Mennyei jelenések könyvében nagy mennyiségű számadat is szerepel, melyeknek a szövegben nem sok értelme van.

Ezékiel esetében is láthattuk, hogy mintegy másfél száz szám szerepel a "templom" leírásában. Ennek kapcsán megjegyeztük akkor, hogy egyrészt ilyen sok adatot nehéz egyszerre, egy "látomás" során megjegyezni.

Másképp meg, fontosságukat tekintve tizedrangú "mért adatok" is vannak közöttük. Mint például az épület korlátjának a mérete.

Ezékiel könyvét olvasva arra a következtetésre jutottunk, hogy azzal a szöveggel nem igazán van minden rendben. Inkább talán egy olyan számhalmaz, mely egy "templom műszaki adatainak" köntösébe van bújtatva. Hogy fennmaradjon az utókornak.

Dániel könyvében találkoztunk egy talányos feladvánnyal is, mely alakját tekintve egy matematikai egyenlethez hasonló. Ennek azonban nem ismerjük a jobb oldalát...

Akkor azt feltételeztük, hogy ezeknek a furcsa számoknak valószínűleg közük van az egyenlet megoldásához. Valamiféle információt hordoznak, mely összefügg ezzel a nem földi társadalommal.

Most, mikor könyvünk során Jánoshoz értünk, megint csak egy sor számmal találkozunk. Ezeknek sem értjük az értelmét. De egyvalami biztos: Ezékiel, Dániel és János könyveinek valamilyen közük van egymáshoz. Hiszen sok a kísértetiesen hasonló részlet. Ezenkívül mindegyikük sok adatot tartalmaz. Akárcsak Dániel könyvében, János Mennyei jelenések könyvében is található egy matematikai feladvány. A 666...

Lássuk hát most ezt.

János apostol is — Dánielhez hasonlóan — látott nehéz, páncélozott önjáró fegyvereket:

1. És láték egy fenevadat feljöni a tengerből, a melynek hét feje és tíz szarva vala (*rakéták?*), és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve (*ezek a "fejek" valamilyen tűzérsségi vagy reaktív lövedékeket bocsátottak ki, melyek kilövése nagy hanggal jár, és melyet Dániel, illetve János úgy jellemez, hogy "káromlásoknak szóló szája"*).

2. És e fenevad, a melyet láték, hasonló vala a párduczhoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adá az ő erejét annak (*vagyis ez a "vadállat" azzal az erővel mozgott amivel a sárkány. Ugyanakkor érdemes azt is megjegyezni, hogy János csak hasonlítja oroszlánhoz, medvéhez, párduchoz eme szerkezet egyes részeit, ami azt jelenti, hogy soha még csak ahhoz foghatót sem látott!*), és az ő királyiszkét (*a "vadállat" repült?*), és a nagy hatalmat (*fegyverei olyanok voltak, mint a sárkányéi*)...

3. És látám, hogy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítették; de az ő halálos sebe meggyógyították (*megjavították? Talán ez volt a lezuhanant "sárkány"?; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat.*

4. És imádák a sárkányt (*valóban itt a korábban lezuhanant sárkányról van szó, vagy csak egy ugyanolyan típusú szerkezetről, mint*

amilyen lezuhanant), a ki a hatalmat adta a fenevadnak (*vagy a sárkány hordozta ezt az önjáró páncélozott fegyvert?*); és imádák a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? kicsoda viaskodhatik ő vele? (*valóban valamilyen szuperfegyverről van szó*).

5. És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája (*lövések, reaktív rakéták startjának hangja*); és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig.

6. Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat a kik a mennyben laknak (*a páncélozott jármű rakétákkal és tűzérsséggel lőtte azokat a mennyben, vagyis valamiféle légvédelmi eszköz*).

7. Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze (*ha Isten olyan hatalmas, hogy a semmiből mindent ő teremtet, akkor mi lenne neki az egyik teremtményét megsemmisíteni? De az mégiscsak hadakozik ellene. Ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy valamilyen fegyveres téren hasonló fejlettségű hatalmak harcoltak egymás ellen*); és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen (*a fegyvereinek köszönhetően uralkodott rajtuk*).

*1184

Nos, mi lehet ez? Egy "látomás" valamiféle szörnyűséges alatról?

Szó sincs róla!

Jánosnak azon a számunkra ismeretlen helyen, ahova őt elvitték, "videófelvételeket" mutattak be. Mint előtte Mózesnek.

Így tehát, bár a valóságban nem lehetett szemtanúja mindazoknak a cselekményeknek, melyek időben jóval előtte történtek, de mégis láthatta azokat.

*1184 Mennyei jelenések könyve 13

A felvételeken egy furcsa alakú harci eszközt látott a “tengerből feljönni”. Ez valószínűleg egy olyan szerkezet volt, mely képes a víz alatt is közlekedni, és nagyhatalmú fegyverekkel van felszerelve.

Ilyenek például napjaink atom tengeralattjárói is.

Ez persze nem hasonlított az általunk ismert víz alatti harci eszközökre, mert a külseje eléggé furcsa volt.

Minden bizonnyal valamilyen kételtű harcjármű volt, mely mind a víz alatt, mind a szárazföldön képes volt mozogni. A hajtóművét tekintve hangja hasonlított a “sárkány” hangjára. Erről korábban szoltunk.

“Szarvai” is voltak. Ezek reaktív lövedékek — harci rakéták, melyeket a jármű fedélzetéről lehetett indítani. De e “szarvak” között valószínűleg lövedékek kilövésére alkalmas ágyúcsövek is voltak. Velük “szidalmazta” az Isten “sátorát”, miközben hadakozott a “szentekkel”.

Más szavakkal, a felvételek egy olyan harci jelenetet mutattak be, melynek során egy önjáró harcjármű csatázott a “szentekkel”. A szentekről meg már sejtjük, hogy légi járművek voltak.

A “szidalmazás” is érthetővé válik így, hiszen, a “fenevad” fedélzetéről leadott lövések nagy hanggal jártak. A “fenevad” légi járművekkel vívott csatát...

János persze nem értette, hogy honnan származnak azok a nagy hangok. Mivel a kilőtt lövedékeket a mozgási sebességük miatt nem látta, ezért azt hitte, hogy azok a hangok azért keletkeznek, mert az a furcsa állat... szidalmazza a szenteket.

Ugye, sajátos magyarázat?

A csata során a “fenevadat” is érték találatok. Az egyik lövegtornya — “feje” — megsérült, de kijavították — “meggyógyított”.

Mivel nagy tüzerőt képviselt ez az eszköz, így természetesen a civilek félve tisztelték: “kicsoda viaskodhatik ő vele?”

A soron következő felvételeken, melyeket János látott, egy másik “fenevad” is feltűnt:

11. Azután láték más fenevadat feljöni a földből (*felszín alatti bunkerből*), a kinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló (*erre itt lehetne azt mondani, hogy szentségtörést követ el, hiszen a rosszat a bárányhoz hasonlítja, de persze itt nem erről van szó. Hanem valamilyen külsőleg a “bárányhoz” hasonló szerkezet, csak más hangot adott*), de úgy szól va-

la, mint a sárkány (*olyan volt a hangja, mint a “sárkánynak”*);

12. És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, a melynek halálos sebbe meggyógyult vala;

13. És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára.

*1185

*1185 Mennyei jelenések könyve 13

Ezt követően egy újabb harci eszköz volt látható. Ez külsejét tekintve különbözött a korábbiótól.

Két szarva volt, melyek megint csak valamilyen fegyverek csövei. "Jeleket" is cselekedett, azaz olyan dolgokat produkált, melyeket János nem értett. És mivel nem értette, ezért jelekként beszél róluk.

14. És elhítteti a földnek lakosait a jelekkel, a melyek adatának néki (*erő-demonstrálás*), hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, a ki **fegyverrel megsebesítettett vala**, de meglevevénedett.

15. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon (*valamilyen szervizelő szerkezet, hiszen az ürrepülőtérén, amit János látott, a "bárány" szintén valamilyen hasonló funkciókat látott el*), hogy a fenevad képe szóljon is (*megjavította annak fegyvereit*), és azt mívelje, hogy mindazok, a kik

nem imádják a fenevad képét, megölessenek (*persze a fegyvereivel ölte meg azokat, akik ellene szegültek, és ezzel uralkodott rajtuk.*),

16. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgálkkal, hogy **az ő jobb kezökre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek**;

17. És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak **a kin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma**.

*1186

Na, itt most álljunk meg! Ez itt nagyon érdekes.

János arról beszél, hogy számára ismeretlen személyek "a fenevad bélyegét" viselik a kezükön vagy a homlokukon. Ezt persze ő nem értette...

De mi már értjük!

Hogy mi a "fenevad" bélyege?

Miről szólnak a felvételek?

Harci cselekményekről. Háborúról. Ahol nyilván két ellenséges hadsereg vívta csatáit.

Két ellenséges hadsereg...

Miben különböznek egymástól?

A felségjelzésben!

A fenevadon és azokon is, akik "imádják" — működtetik, ugyanaz a jel van!

A katonai felségjelzés...

De hogyan vagy a homlokukon?

*1186 Mennyei jelenések könyve 13

Hát így!

a)

b)

c)

d)

68. ábra

Akik a homlokukon viselik a fenevad jelét...

Rendben. És "az ő jobb kezökre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek" megfogalmazáson vajon mit kell érteni?

69. ábra

Akik a jobb kezükön viselik a "fenevad" jelét...

Természetesen nincs arról szó, hogy János olyan jeleket látott a felvételeken, melyek az előbbi illusztrációkon szerepelnek. Mert nyilván sem az egykori szovjet vagy a kínai, de még az USA katonai felségjelzéseiről sincs szó.

Mivel az egészből semmit nem értett, így azt sem, hogy mik azok a valamik, amik nagyok és mozognak, melyeket a sajtóságos fogalomrendszerével szörnyűséges ismeretlen állatokként említ.

Csak azt figyelte meg, hogy rajtuk olyan jel — "bélyeg" — van, mint azokon a személyeken, akik azokkal együtt vannak.

A harci járműveken és az azt kísérő katonák "homlokán" vagy jobb kezén lévő jel ("bélyeg") megegyezett.

Természetesen, mivel mindannyian egyazon haderőhöz tartoztak!

Nos, ugyanakkor az ellentábor, a "jók", egy ettől eltérő jelet (bélyeget) viseltek a homlokukon — az "Isten pecsétjét" (*1171/4). Hiszen az "Isten" fegyveres erőinek kötelékébe tartoztak.

Térjünk csak vissza a korábbi "fenevadhoz". János szerint annak "szarvain" ott a káromlásnak neve. Vagyis egy olyan fogalom, melyet kimondani — istenkáromlás.

Vajon miért?

Mert "Isten" ellen harcol. Isten ellensége...

Az ellenség...

A felvételek az ellenséges haderő két harci eszközét mutatták be. És azokat, akik kiszolgálták azt... A "fenevad" kezelő-személyzetét.

Mindannyiukon, akárcsak a "fenevadon", ugyanaz a katonai felségjelzés volt látható — a "bélyeg"...

18. Itt van a bölcsesség. A ki-
nek értelme van, számlálja meg
a fenevad számát; mert em-

beri szám: és annak száma
hatszázhatvanhat.

*1187

János itt valami olyanra utal, amit még nem értünk pontosan.

Mivel a 666 egyértelműen összefüggésben áll a "fenevad" kapcsán említett számokkal, ezért egyfajta utalás lehet a feladvány megfejtésével kapcsolatban.

Nos, hogy tetszik, kedves olvasó?

De van ez még tovább is!

FELADVÁNY II

1. És látám, és ímé egy Bárány áll
vala Sion hegyén, és ő vele
száznegyvennégy ezren, a

kiknek homlokán írva vala az ő
Atyjának neve.

*1188

A felvételek ezúttal a "jókat" mutatták. Azt a hadsereget, mely a "fenevad", és annak "bélyegét" viselő haderők ellen küzde-
nek. Akik az Isten "pecsétjét" viselik magukon (*1171).

Ezeknek a "katonáknak" szintén van katonai felségjelzésük:
"homlokán írva vala az ő Atyjának neve". Persze ne gondoljuk
azt, hogy az egyik homlokára a János, a másikéra a Dezső, a
harmadikéra mondjuk a Mihály név van írva. Mert ez így badar-
ság.

Mindannyian azt a jelet viselik a "homlokukon", mely az "Atya"
fegyveres erőihez való tartozást bizonyítja...

Az pedig, hogy épp 144 000-en vannak, nem azt jelenti, hogy
János megszámolta őket. Imígyen: egy, kettő, három, négy...
hatvanhétezer-hatszázötvenkettő ... száznegyvenháromezer-ki-
lencszázkilencvenkilenc... száznegyvennégyezer.

Ezt senki nem gondolhatja komolyan.

Egy olyan számadat ez, mely valószínűleg fontos jelentéstar-
talommal bír, csak "mázos" köntösbe bújtatták:

4. Ezek azok, a kik asszonyokkal nem
fertőztették meg magokat; mert szű-
zek. Ezek azok, a kik követik a Bá-

rányt, valahová megy. Ezek áron vé-
tettek meg az emberek közül Isten-
nek és a Báránynak zsengeitül.

*1189

Ez minden bizonnyal nem így van. Csupán kommentár.

Bár nem kizárható az sem, hogy valamilyen rávezető infor-
mációt tartalmaz, mely elvezethet a 144 000 számadat helyes
azonosításához.

Korábban többször is említettük Ezékiellel kapcsolatban a
mintegy másfél száz adatot, melyet egy templom "műszaki ada-
taiként" említ.

Megjegyeztük, hogy ennyi számot egyszerre meglehetősen
nehéz pontosan fejben tartani. Egy "látomást" követően pedig
még inkább.

*1188,*1189 Mennyei jelenések könyve 14

Akkor mit mondjunk Jánossal kapcsolatban, aki még ennél több számadatot is elsorol:

7	7	4	1/3	0,1	7	1000
7	4	4	1/3	7000	3	1000
7	1	4	1/3	2	3	1000
7	7	144000	1/3	3	1	1000
7	7	12000	1/3	7	7	1
7	7	12000	1	24	7	1
2	4	12000	3	12	1	2
7	24	12000	5	7	1	1000
7	10000	12000	5	10	7	1000
7	10000	12000	1	7	10	4
7	1000	12000	1	1/3	1	1
7	1000	12000	2	5260	7	2
7	4	12000	6	2	10	1
7	24	12000	4	7	7	1
10	1	12000	6	10	7	2
2	4	12000	4	10	7	1
2	1	4	4	42	5	7
7	1	1	1/3	2	8	7
7	2	7	2	666	7	7
1	2	1/2	10000	144000	10	12
1	1	7	10000	4	10	12
1	3	7	3	144000	1	12
24	3	7	1/3	3	10	3
24	1	7	1	1600	2	3
7	4	1	7	7	2	3
7	1	1/3	7	7	2	3
4	3	1/3	7	7	1	12
4	1	2	7	7	1	12
6	4	1/3	42	1	1	1
6	4	1/3	1260	4	1	4
24	1	1/3	2	7	24	12000
1	1/4	3	2	7	4	144
7	5	1/3	3,5	7	1	12
1	6	1/3	2	7	1	12
1	4	4	3,5	7	1	12

Ennyi szám láttán fel kell hogy merüljön bennünk a gyanú: valami még van a dolgok mögött. Hiszen János sem járt-kelt a "szigeten" kezében egy jegyzetömbbel és ceruzával.

Akkor meg honnan ez a sok számadat, szám szerint 245?

Itt újra csak aláhúzom, hogy az összes számadat a Mennyei jelenések könyvébe a misszionáriusok kívánságára került be.

Akkor pedig valamilyen jelentésük van! Valamilyen információt hordoznak...

Talán pont azt, melyet az égboltot fürkésző tudósaink keresnek. Mely a jövőbeni kapcsolatfelvételt segítheti elő.

És mivelhogy ezen adathalmaz pontos megfejtése csak akkor képzelhető el, ha az változatlan formában jut el az utókorhoz, tilos volt bárkinek is hozzányúlni.

Nos, János ezért tiltja hát meg "Isteni büntetés" terhe mellett bárkinek is, hogy megváltoztassa a szöveget. Mivel akkor összezavarodhat és elveszhet az üzenet!

A "HARAG POHARA"

Azon felvételek után, melyek a "fenevadakat" — az ellenség harci járműveit jelenítették meg, más cselekményeket is bemutatottak.

De minden felvételen egyvalami közös volt: valamikor a régmúltban valami történt. Valami, ami előbb viszályhoz, később pedig fegyveres konfliktushoz, háborúhoz vezetett.

Ezek előzményéről még Dániel könyvében szó van (*605).

A felvételek tömören, időrendi sorrendben mutatták be a különböző helyszíneken vívott csaták egyes mozzanatait, és végül az ellenség legyőzését, és megsemmisítését.

De előbb még szóljunk a háború egy másik fontos eseményéről.

A soron következő felvételek egy eligazítással indulnak...

1. És láték mennyben más nagy és csodálatos jelt: hét angyalt, a kinél vala a hét utolsó csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja.
2. És láték úgymint üvegtengert tüzzel elegyítve; és azokat, a kik dila-

dalmások a fenevadon és az ő képen (*felségjelzés*), és bélyegén és az ő nevének számán, látám állani az üvegtenger mellett, a kiknek kezében valának az Istennek hárfái.

*1190

Egy parancsnoki támaszpont volt látható, ahol több jármű parancsnoka vett részt az eligazításon.

Sorsdöntő küldetés várt rájuk: az ellenség több, létfontosságú objektumára kellett megsemmisítő csapást mérniük. Ettől, ennek sikerétől vagy kudarcától függött a jövő.

A hét jármű indulásra készen állt.

Ne feledjük: a szövegekben az angyal gyakran jelent fegyveres szolgálatot teljesítő személyt, máskor meg egy járműfajtát.

Az angyalok, akik az "üvegtenger" mellett álltak, a járművek parancsnokai, fegyveres szolgálatot teljesítő személyek voltak.

A "tüzzel elegyített üvegtenger" valószínűleg egy nagyméretű, üvegfalszerű térkép volt, ahol a harci cselekmények pillanatnyi állása volt nyomon követhető.

Apró jelzőfények villogtak rajta, néhol pedig erős vörös fények, attól függően, hogy a térség melyik szektorát jelenítették meg.

*1190 Mennyei jelenések könyve 15

János persze nem értette, hogy az az üvegfal — “üvegtenger” — miért villog, világít. Elvégre ő mesterséges fényfajtákat nem ismert. Ezért azt hitte(!), hogy az “üvegtenger” azért villog és világít, mert “tűzzel van elkeverve”, és az világít benne.

A járművek parancsnokainál megfigyelt valamilyen furcsa alakú tárgyat, mely szerinte leginkább az általa ismert hárfához, mint hangszerhez volt hasonló. Mivel nem ismerte annak rendeltetését, ezért azt “hitte”, hogy azért van náluk, mert majd zenélni fognak vele.

Alább ugyanis János arról beszél, hogy a parancsnokok dalra fakadtak!

Lehet... Ki tudja? Talán náluk így szokás.

Az eligazítás végeztével a kép váltott:

5. És ezeknek utána látám, és imé
megnyitáték a mennyben a bizony-

ságtétel sátorának temploma,

*1191

A “templom”, melyben a bizonyáságtétel “sáttra” — jármű — volt.

6. És kijöve a templomból a hét
angyal, a kinél a hét csapás vala,
tisztá és fehér gyolcsba öltözve,
és mellöknél arany övekkel kö-
rülövezve.

7. És egy a négy lelkes állat közül
ada a hét angyalnak hét **aranypo-
harat**, a **mely az** örökkön örök-
ké élő **Istennek haragjával tel-
jes vala.**

*1192

Itt az angyal már járművet jelent!

Hét jármű volt látható, melyeket bevetésre készítettek fel. A “lelkes állat” — robot —, egy fémes, hengerszerű tárgyat szerelt fel rájuk.

János szerint ez alakját tekintve pohárra, fém pohárra hasonlított.

De hogyhogy e poharak “az Istennek haragjával voltak tele”?

A “haragról” már tudjuk: a korabeli ember számára érthetetlen tűzfajtát jelentett. Gondoljunk csak többek között egy nukleáris robbanás tűzgömbjére!

János szerint, mivel a későbbiekben látta, hogy amikor a “poharakat” — fémes hengereket — bevetik, azok nyomán jelenik meg a tűz.

Áhá! Ez biztosan azért van, mert az a tűz — a “harag” — ott van bezárva azokba a “poharakba” — gondolta János...

És mikor leesik és összetörik..., akkor kijön belőle a tűz!

Érdekes okfejtés, nemde?!

*1191,*1192 Mennyei jelenések könyve 15

Ezek a hengeres tárgyak olyan fegyverek, melyeket a felvétele-
len látható járművek voltak hivatottak célba juttatni.

A robotok — “lelkes állatok” — épp a járművekre erősítették
fel azokat.

A következő “filmkockákon” a járművek elindultak a beve-
tésre, kijelölt céljaik felé...

8. **És megtelék a templom
füsttel az Isten dicsőségé-
nek és erejének miatta,** és

senki a templomba be nem mehet
vala, míg nem a hét angyal hét csa-
pása bevégeztetik.

*1193

Miután a fegyvereket felerősítették a járművekre, s azok meg-
kapták az indulási engedélyt, beindították hajtóműveiket.

Megjelent a füst... Aztán a “dicsőség” — a hajtóművekből elő-
csapó lángsugár és annak fénye.

A kiszolgáló személyzet természetesen fedezékbe vonult,
ugyanis életveszélyes volt az induló járművek közelében tar-
tózkodni.

Na persze, János ezt is félreértette. Szerinte azért hagyta el
mindenki a “templomot” a start idején, ahova tilos volt belép-
ni, míg a járművek el nem hagyják azt, mert “amíg be nem
végeztetik a hét angyal hét csapása”, addig senki be nem lép-
het oda.

Pedig a személyzet csak a start idejére vonult vissza.

A hajtóművekből előcsapó reaktív gázsugár egyre intenzívebb
lett. A tolóerőt fokozták a felemelkedéshez. Hangjuk mindent
megremegtetett. A dübörgés mindent áthatott...

1. **És hallék nagy szózatot a
templomból,** a mely mondja vala
a hét angyalnak: Menjetek el és töl-
t

sétek ki a földre az Isten haragjá-
nak hét poharát.

*1194

A szózatról már tudjuk: a misszionáriusok járműveinek haj-
tóművei által keltett robaj. Korábban számos példát láttunk rá.
Ez a robaj általában nem “mondott” semmit. Csak a krónikások
tették hozzá magyarázatként...

A járművek felemelkedtek, és elindultak a célpontok felé...

*1193 Mennyei jelenések könyve 15

*1194 Mennyei jelenések könyve 16

A BOMBÁZÁS

2. Elméne azért az első, és kitölté az ő poharát a földre; és támada gonosz és ártalmas fekély azokon az

embereken, a kiken vala a fenevad bélyege, és a kik imádják vala annak képét.

*1195

Az már teljesen biztos, hogy a misszionáriusok olyan erőssel álltak harcban, melyek fegyveres erői a “fenevad” képét, bélyegét viselték.

Persze nem azért volt a “fenevad” bélyege azokon, akik az ellenség fegyveres csapataihoz tartoztak, mert azt a gonosz és szörnyűséges “állatot” imádták.

Csudákat!

Az a szörnyűséges “állat” is az ellenséges fegyveres erők kötelékébe tartozott. Önjáró harci eszköz volt. És természetesen az is viselte a “bélyeget” — katonai felségjelzést —, akár csak a haderők többi harci eszköze és tagja.

János mindebből semmit nem értett. És ezért azt hitte, hogy azok a “katonák”, akik az ellenséges fegyveres erők állományaához tartoztak, azért viselik ezt a “bélyeget”, mert... imádják a fenevadat. Hát...

Nos, ellenük irányult az alábbi légitámadás is.

Az angyalok — fegyveres légi járművek, fedélzetükön a tömegpusztító fegyverekkel — elindultak a bevetésre.

Az első robbanás még nem volt látható a felvételeken. Azok csak annak következményeit jelenítették meg. A célpont közelében tartózkodók közül, legalábbis akik túléltek a támadást, fekélyes megbetegedéseket kaptak. Gondoljunk csak Hiroshima túlélőire, és az ő sugárbetegségükre...

3. A másik angyal is kitölté az ő poharát a tengerbe; és olyanná lön, mint a halott vére; és minden élő állat meghala a tengerben.

4. A harmadik angyal is kitölté az ő poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba; és lön vér.

*1196

A másik két szuperfegyvert más-más célpontok ellen vetették be.

8. A negyedik angyal is kitölté az ő poharát a napra; és adaték annak, hogy az embereket tikkasztja tűzzel.

9. És tikkadának az emberek nagy hévséggel...

*1197

*1195,*1196,*1197 Mennyei jelenések könyve 16

Ezen a felvételen már látható volt a bevetett fegyver robbanása. Annak látványa a Nap tűzgömbjéhez volt hasonló.

János "természetesen" úgy magyarázza, hogy a Napra töltöték ki a "harag poharát", és az azért kezdett el oly intenzíven hő sugározni.

Pedig egy nukleáris robbanás tűzgömbje volt a felvételeken látható, melynek látványa a fényes napkorongéhoz volt hasonlatos. És természetesen a robbanás következtében irtózatos mennyiségű energia szabadult fel, melynek egy része hő formájában jelent meg.

Innen származott a hő — a "forróság" —, és egyáltalán nem a Napból.

Ez égetett fel mindent és "tikasztotta" az embereket.

Az ötödik jármű célpontja az ellenség egyik stratégiailag fontos támaszpontja volt:

10. Az ötödik angyal is kitölté az ő poharát a fenevad királyiszékére; és lőn az ő országa setét; és rágják

vala az ő nyelvöket a kín miatt, 11. És káromlák a menny Istenét **az ő kínjaik és fekélyeik miatt...**

*1198

Gondoljunk csak Hiroshima és Nagaszaki túlélőire!

12. A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufrá-

tesre; és kiszáradá annak vize...

*1199

A csapásokat az ellenség válaszreakciója, ellencsapása követte:

13. És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lel-

ket kijöni, a békákhoz hasonlókat; 14. Mert ördögi lelkek azok, a kik jeleket tesznek;...

*1200

A "fenevadról" már eléggé bizonyosan tudjuk, hogy valamilyen nagy tűzerejű harci eszköz volt. A sárkányról, hogy az is légi harcjármű volt. Ami a "hamis prófétát" illeti, ne feledjük: János a számára érthetlent a fantáziájával pótolta és egészítette ki. Úgy, hogy bármit lehet a "hamis próféta" kifejezésen érteni.

A felvételeken látott valami esetleg Jánost egy próféta alakjára emlékeztette...

Nos, az ellenség objektumairól kisméretű, furcsa alakú eszközök szálltak fel.

*1198, *1199, *1200 Mennyei jelenések könyve 16

János meg is jegyzi, hogy ezek az eszközök "jeleket tettek". A korábbiakban már találkoztunk a "jelek" fogalmával. Akkor eléggé egyértelmű volt, hogy ezek a fejlett fegyverek működése közben voltak észlelhetők.

Nos, ezek a "békák" is valamiféle hasonló "jeleket" cselekedtek. Ami azt jelenti, hogy fegyverekkel voltak felszerelve.

Valószínűleg az ellenséges légvédelem harci eszközei voltak, melyek a " poharat " — töltetet — célba juttató "angyalokat" támadták.

17. A hetedik angyal is **kitölté az ő poharát a levegőégre**;...

18. **És lőnek zendülések és mennydörgések** és villámlások;

és **lőn nagy földindulás**, a milyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy.

*1201

A felvételeken a hetedik bevetés volt dokumentálva. Egy légköri nukleáris robbanás volt látható. A hallható hang még azt a termet is megrezegtette, ahol János a felvételeket látta.

A légköri robbantás nyomán a kijelölt célpont, melyet János "nagy városként" említ, megsemmisült.

19. És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének...

20. És minden sziget elmúlék, és hegyek nem találtatának többé.

*1202

Irtózatos volt a pusztítás. A robbanás következtében még a hegyek is eltűntek.

A misszionáriusok megsemmisítő csapást mértek az ellenségre. Ugyanakkor azonban még ott voltak a nagy tűzerővel rendelkező "fenevadak".

Stratégiailag ugyan döntő csapást mértek az ellenség fontos objektumaira, de a háború ezzel még nem fejeződött be...

*1201,*1202 Mennyei jelenések könyve 16

ALELUJA... ALELUJA...

Örvendezzünk! Örvendezzünk! — szól a hivatalos magyarázat. Ez az ismeretlen eredetű, minden földi nyelven hasonlóképpen hangzó kifejezés állítólag ezt jelenti.

De tényleg így van-e?

Lássuk a történetet, melyben ez feltűnik.

Nos, a misszionárius haderők döntő csapást mértek az ellenségre, megsemmisítve stratégiai objektumait. A háború kimenetelét tekintve fontos lépést tettek előre. De ott voltak még a nagy tüzerőt képviselő önjáró fegyverek.

Megértendő mindezt Jánossal, az őt kísérő ismeretlen most ezt próbálta neki elmagyarázni.

1. És jöve egy a hét angyal közül, a
kinél a hét pohár vala, és szóla ve-
lem, mondván nekem: Jövel, és

megmutatom néked a nagy paráz-
nának a kárhóztatását, a ki a sok
vizen ül;

*1203

Azaz az ismeretlen egy másik nagyon fontos objektum megsemmisítését megörökítő felvételeket készült Jánosnak megmutatni, amely a "sok vizen ült".

3. És **lélekben** elvitt engem egy
pusztába és láték egy asszonyt ülni
egy veres fenevadon, a mely

**teljes vala káromlásnak ne-
veivel, a melynek hét feje és
tíz szarva vala.**

*1204

Úgy hiszem, már kezd mindenkinek valami rémleni abból, hogy mit jelent: "lélekben elvitt engem".

Gondoljuk csak el, hogy mikor János felvételeket látott, ugyan hogyan tudta volna azokat nevükön nevezni?

Mivelhogy a misszionáriusok technológiája sokkal fejlettebb a miénknél, ezért egyáltalán nem tartozik a fantázia világába az úgynevezett térhatású vetített kép. Hiszen napjaink technológiájának köszönhetően mi sem állunk messze ennek a megvalósításától.

Nos, Jánosnak egy ismeretlen helyen kivetített térhatású képekben mutattak meg felvételeket. Ő látta, hogy a képek előtte mozognak, és az őket kísérő hangok is élethűek. Olyan az egész, mintha kicsit kisebbben, de előtte játszódtnának le a dokumentált történések.

Próbáljunk meg az ő fejével gondolkozni. Vajon egy kétezer évvel ezelőtt élt ember mit mondhatott mindezekről? Hogyan jellemezhetette a látottakat?

*1203,*1204 Mennyei jelenések könyve 17

Azt tudta, hogy fizikailag mindvégig egy helyben tartózkodott. Vagyis testben nem vitték el sehova. Egy helyben ült, és előtte, a szeme láttára játszódtak le bizonyos történetek. Mit mondhatott hát erről?

Csak azt, hogy ő azért látta ezt a “csodát”, mert... lélekben (nem fizikailag!) elvitték oda, ahol azok a dolgok történtek.

Ezek után térjünk vissza a cselekményekhez.

A misszionáriusok az ellenség egy másik fontos objektumát kívánták Jánosnak bemutatni. Na persze... lélekben. Azaz felvételről...

3. ... és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, a mely teljes vala káromlásnak neveivel, a melynek hét feje és tíz szarva vala.
4. Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skarlátba, és megé-

kesített vala arannyal és drágakövel és gyöngyökkel, kezében egy arany pohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával,

*1205

Ne feledjük, János szavai ezek. Sok mindent, amit nem értett, a saját képzelőerejével pótolta! Így lett egy tárgyból... asszony.

5. És az ő homlokára egy név vala írva: Titok...
6. És látám, hogy az asszony részeg

vala a szentek véréből... és nagy csodálkozással csodálkozámm, mikor látám őt.

*1206

Mivel a misszionáriusok fontosnak tartották Jánosnak ezeket megmutatni, ezért minden bizonnyal az ellenség egy fontos objektumát ábrázolták a felvételek. Mely a “sok vizeken” volt.

Az már persze csak János belemagyarázása, hogy... asszony ült rajta.

Ez a fontos valami, a “szentek” ellen hadakozott, mivel “azok véréből volt részeg”.

Más szóval, azért volt kiemelt jelentőségű a misszionáriusok szemszögéből, mert meglehetősen sok “szentet” semmisített meg — részeg volt azok véréből.

Mivelhogy ez a “fenevad” igen nagy veszteséget okozott a misszionáriusok légiflottájának, ezért végérvényesen meg kellett azt semmisíteni.

A felvételeken ezután újra a kozmodrom tűnt fel, ahonnan a misszionáriusok fegyveres járművei bevetésre indultak.

Nilván azért tűnt fel a felvételeken a kozmodrom, mert onnan indultak el a repülőgépek “a sok vizeken ülő fenevad” elleni bevetésre.

*1205, *1206 Mennyei jelenések könyve 17

Közben János figyelmét a felvételeken egy épp landoló “angyal” vonta magára:

1. És **ezek után láték** más **angyalt leszállani** a mennyből, a ki-

nek nagy hatalma vala; **és a föld fénylett annak dicsőségétől.**

*1207

A landoló jármű hajtóműveinek olyannyira erős volt a fénye, hogy még a föld is fénylett tőle. A landolását igen erős dübörgés is kísérte:

2. És kiálta teljes erejéből...

*1208

Amit János persze “szózatnak” hitt... Mintha a landoló angyal torkaszakadtából kiáltott volna.

Aztán figyelmét a bázis felett a magasban elhúzó gép vonta magára:

4. És hallék más szózatot a menny-

ből...

*1209

Akárcsak egy katonai légitámaszponton, ahol az ember alig érkezik a fejét kapkodni. Gépek érkeznek és indulnak. Mások a támaszpont fölött hatalmas dübörgéssel száguldanak tova...

Mindenkinek ismerős ez a kép. Ha máshonnan nem, hát a televízió képernyőjéről.

A következő pillanatban több gép is elhúzott a támaszpont fölött:

1. És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben,

a mely ezt mondja vala: Aleluja!...

*1210

Több gép indult egyszerre a “fenevad” megsemmisítésére. Az ő hangjukból hallotta ki az “Alelujá”-t.

3. És másodszor is mondanak: Aleluja! és: Annak füstje felmegy...

4. És leborula a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádá az Istent, a ki a királyiszekban ül vala, mondván: ... Aleluja!

5. **És a királyiséktől szózat jöve ki...**

6. **És hallám** mintegy nagy sokaság szavát, és **mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát...**

8. És adatott annak, hogy felöltözék tiszta és **ragyogó** fehér gyolcsba...

*1211

Egy jármű startja volt a felvételeken látható. Egy olyan járműé, mely eltért az angyaloktól, szentektől és indulása nagy hang- és fényjelenségekkel társult.

*1207,*1208,*1209 Mennyei jelenések könyve 18

*1210,*1211 Mennyei jelenések könyve 19

Mindettől János újfent megijedt, és földre borult az előtt, aki őt kalauzolta.

Mire az szabadkozni kezdett:

10. És leburulék annak lábai előtt,
hogymádjam őt, de monda nékem:

Meglásd, ne tedd; szolgatársad va-
gyok néked...

*1212

A felvételeken a látható égbolt jelent meg:

11. És látám, hogy az ég megnyílt, és
ímé vala egy fehér ló, és a ki azon ül

vala, hivatik vala Hívnek és Igaz-
nak...

*1213

Ne feledjük, hogy a korábbiakban többször is találkoztunk olyan "lovakkal", melyek kapcsán egyértelmű a feltételezés, hogy ezek valamiféle kisebb méretű járművek voltak. Ilyenek járőröztek a misszionárius biztonsági szolgálat tagjai korábban a Föld légterében... Ezek "gyorsabbak valának a saske-selyűknél" is...

12. És az ő szemei olyanok, mint a
tűzláng; és az ő fején sok korona;...

14. És mennyei seregek követik
vala őt fehér lovakon, fehér és
tisztá gyolcsba öltözve (vagy

azok jellegzetessége, vagy a
járművek füstje).

15. És az ő szájából éles kard jó vala
ki...

*1214

Egy jármű repült az égbolton, melyet más repülőgépek kö-
vettek.

Ha így értelmezzük a leírtakat, akkor érthető, hogy miért voltak a
"lónak" — "tüzes szemei". Melyek csak a hajtóművek voltak...

17. És láték egy angyal állani a nap-

ban, és kiálta nagy szóval...

*1215

A kép váltott, és egy másik repülő szerkezetet mutatott, mely-
nek hajtóművei — fénye — "napba öltöztették" a járművet. En-
nek hangját megint csak "kiáltásként" fogta fel János...

17. ...mondván minden madaraknak,
a melyek repdesnek vala az égnek

közepette: Jőjjetek el, és gyűjjetek
egybe a nagy Istennek vacsorájára;

*1216

Röviden összefoglalva: a felvételeken egy légi támaszpont
volt látható. Járművek érkeztek és járművek indultak.

János alig győzte a fejét kapkodni. Az egészről nem sokat
értett. De megpróbálta a látottakat leírni. Ahogy azt egy kétezer
évvel ezelőtt élt ember tehette.

Aztán újabb járművek tűntek fel a látótérben. Azok, melyek
a "fenevad" ellen indultak csatába. Természetesen nem ma-

*1212,*1213,*1214,*1215,*1216 Mennyei jelenések könyve 19

darak voltak. Miután felszálltak a támaszpontról, ott köröztek felette. Aztán felhangzott a parancs: "Kötélékrepléshez felzárkózni"!

És elindultak a bevetésre...

A kép újra váltott:

19. És látám, hogy **a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakoz-**

zanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen.

*1217

Az ellenség is csatarendbe állította légierijét.

Egy döntő csata következett, mely véglegesen eldönteni volt hivatott a háború kimenetelét.

Megkezdődött a harc.

A következő "kockákon" immár a döntő mozzanatok voltak láthatók:

20. És megfogták **a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta**, a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhítette azokat, a kik a fenevad bélyegét *(katonai felségjel-*

zés) felvették, és a kik imádták annak képét: **ők ketten elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vették:**

*1218

A csata során a misszionárius gépek lövedéke telibe találta a "fenevadat". Annak robbanásakor hatalmas izzó tűzgömb jelent meg...

János természetesen ezt sem értette. Nem értette, honnan az a "tűz", és milyen természetű. Ezért nemes egyszerűséggel "kénköves tóként" említi.

Szerinte azért vették "elevenen a kénköves tóba", hogy ott kínoztassanak az idők végezetéig.

Pedig csak... egy nagyhatású fegyver bevetésének következtében semmisültek meg.

A csata záróakkordjaként a misszionárius haderők felmorzsolták a még megmaradt, elszigetelten harcoló ellenséges erőket:

21. A többiek pedig megöletének a lovon ülőnek kardjával, a mely az ő szájából jó vala ki; és a madarak

mind megelégedének azoknak húsaival.

*1219

De a háború ezzel még mindig nem fejeződött be végérvényesen. A felvételek az utolsó, döntő csapások egyikét mutatták:

1. És láték egy angyalt leszállani a mennyből, a kinél vala a mélységnek kulcsa, és egy nagy láncz a kezében.
2. És megfogá a sárkányt, azt a régi

kígyót, a ki az ördög és Sátán, és megkötözté azt ezer esztendőre,
3. És veté őt a mélységbe, és bezárá azt és bepecsételé ő felette...

*1220

*1217,*1218,*1219 Mennyei jelenések könyve 19

*1220 Mennyei jelenések könyve 20

Az ellenség egyik "sárkány" típusú harcjárművét a misszionáriusok "angyala" fegyvereivel telibe találta. Az lezuhant és a felszínen felrobbant.

A robbanás oly erős volt, hogy a "sárkányból" szinte semmi sem maradt...

János azt hitte, hogy azért nem látja a sárkányt, mert azt elnyelte a mélység. És természetszerűleg (János szerint) azért volt az a nagy tűz, mert a föld kinyitotta a száját. És míg az nyitva volt, hogy elnyelje a sárkányt, addig tört elő abból, a mélyből, a tűz és a füst.

Utána a föld szája bezárult, és amikor a tűz és a füst eloszlott, a sárkányból nem maradt semmi. Mert az már ekkor a mélyben volt...

Miután a lázadók fegyveres csapatait harcképtelenné tették, következett a tisztogatás:

4. És láték királyiszékeket, és leülé-
nek azokra, és adaték nékik ítélet-
tétel; és látám azoknak lelkeit, a kik-
nek fejöket vették a Jézus bizony-
ságtételéért és az Isten beszédéért,

és a kik nem imádták a fenevadat,
sem annak képét, és **nem vet-
ték annak bélyegét homlo-
kukra és kezeikre...**

(*1221)

A számonkérés időszaka következett. Számba vették azokat, akik hűségesek maradtak az "uralkodóhoz", és nem álltak át a felkelők oldalára, nem vették fel azok "bélyegét". Eltérően azoktól a lázadókhoz áállt tisztektől, akik megtagadták a hatalom csúcsán álló személy parancsainak a végrehajtását. És vezetőjükül a puccs irányítóit — Baált és Astarót — ismerték el.

13. És elhagyták az Urat és **szolgál-**

tak Baálnak és Astarótnak.

(*1094)

Nilván megtorlás várt mindazokra, akik ezt megtették. Hiszen a "bélyeg" felvételével hangsúlyozták ki azt, hogy osztyják a lázadók nézeteit.

Egy új kor hajnala virradt fel...

Megbizonyosodhattunk, hogy János nagyon is logikusan értelmezhető eseménysorozatot látott. A megfelelő fogalmak hiányában azonban fantáziájával pótolta a számára érthetlent, így eltorzította, s hosszú időre érthetlenné tette ezeket az információkat...

*1221 Mennyei jelenések könyve 20

(*1094) Bírák könyve 2

“MENNYEI JERUZSÁLEM”

Egy földönkívüli társadalom küldöttei bemutatták hát Jánosnak, hogy mi történt a múltban.

Egyébként az egyház is hasonló történetekről beszél. Ezek szerint valamikor a régmúltban a mennyek országában az angyalok egy része megtagadta az engedelmisséget. Ezért az Isten levettette őket a pokolba.

A szövegek is ugyanerről szólnak: a mennyek országában, egy lakott világban fegyveres lázadás tört ki, amely végül háborúvá terebélyesedett. Idővel azonban a régi rend hívei felülke-rekedtek, és megsemmisítették a lázadók csapatait.

A lázadást leverték, az abban résztvevőket pedig felelősségre vonták.

Erről szólnak mindazok a felvételek, melyeket Jánosnak megmutattak.

Ezután János látott mást is. Egy hatalmas méretű járművet...

2. És én János **látám a szent várost**, az új Jeruzsálemet, **a mely** az Istentől **szálla alá a menny-**

ből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.

3. **És hallék nagy szózatot...**

*1222

Egy városnyi méretű szerkezet ereszkedett le az égből a szemé láttára, melyet nagy “szózat” — robaj — kísért.

9. És jöve hozzám egy a hét angyal közül, a kínél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nekem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét *(a városnyi méretű járművet)*.

10. És elvive engem **lélekben** egy nagy és magas hegyre és **megmutatá nekem azt a nagy várost**, a szent Jeruzsálemet, **a mely** Istentől **szállott alá a mennyből**.

*1223

Lássuk, hogyan is nézett ki ez az “űrváros”:

11. **Benne vala az Isten dicsősége: és annak világossága** hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytisztá jáspis kőhöz;
12. És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felirott nevek, a melyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei *(kommentár)*:
13. Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu: napnyugotról három kapu.
14. És a város kőfalának tizenkét

alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.

15. A ki pedig én velem beszéle, annál vala egy arany vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát.

16. És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer futamnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.

*1224

*1222, *1223, *1224 Mennyei jelenések könyve 21

Újfent ugyanazzal a mozzanattal találkozunk, melyről Ezékiel számolt be. Vagyis az őt kalauzoló ismeretlen egy mérőeszközzel “mérciskélte” az ismeretlen objektumot.

Akkor azt feltételeztük, hogy az Ezékiel könyvében szereplő számadatok egészen más jelentőséggel bírnak, mint azt korábban gondolták. Az egyértelmű, hogy ezek egy ismeretlen, nem földi személytől származnak. Ezért egyáltalán nem valószínű, hogy a misszionáriusok műszaki méreteket adtak meg. Ellenkezőleg: ezek a számadatok üzenetértékűek, és konkrét jelentéstartalommal bírnak.

Most pedig János szintén hasonló “mérciskelés” történetével áll elő. Lehet, hogy ezek szintén fontos jelentéstartalommal bírnak. De persze az is lehet, hogy a misszionáriusok az “ürvárosuk” méreteit akarták ezzel érzékeltetni.

Hiszen felszólították, hogy mindent, amit látott, írja meg:

10. ...hallék hátam megett nagy szót...

11. A mely ezt mondja... **A mit látsz, ird meg** könyvben...

19. **Írd meg, a miket láttál** és a mik vannak... (*1127)

Újabb adatok következtek:

17. És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mérté-

kével, azaz angyalével. *1225

Az megint csak teljességgel valószínűtlen, hogy az ismeretlen mérni kezdett: “egy, kettő, három, négy,..., huszonhat, huszonhét,..., száztizenegy, száztizenkettő,..., száznegyvennégy”. Ezek is nyilván adatok valamihez...

18. És kőfalának rakása jáspisből vala; **a város** pedig tiszta arany,

tiszta üveghez hasonló. *1226

Az “ürváros” felülete fémesen csillogott. Ugyanakkor nagyméretű üvegrészek is voltak rajta. Akárcsak a tudományos fantasztikus filmek nagy űrkomplexumain...

19. És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kálczédon; a negyedik smaragd;

20. Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitusz; a nyolczadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jáczint; a tizenkettedik amethist.

*1227

(*1127) Mennyei jelenések könyve I

*1225, *1226, *1227 Mennyei jelenések könyve 21

Tehát ezekre utal János, mikor korábban arról beszél, hogy a város "fel volt ékesítve".

Fogadjuk hát el azt, hogy egy városnyi méretű jármű különböző drágakövekkel volt feldíszítve? Vagy talán valami, számára ismeretlen tárgyakat nevez János drágaköveknek?

Gondolom, sokan látták a George Lucas Csillagok háborúja című trilógiájából készült filmet. Ebben a filmben több ízben is feltűnnek városnyi méretű járművek. Ezek természetesen a képzelet szülöttei. Ugyanakkor, mint már oly sokszor a történelemben, bebizonyosodott, hogy a képzeletünk előbb-utóbb megvalósul.

Így volt ez a víz alatt közlekedni képes járművel, vagy a repülni tudó géppel is...

Nos, a tudományos fantasztikus filmek a városnyi méretű járműveket hasonlóképpen képzelik el:

70. ábra

"Mennyei Jeruzsálem, mely ékesítve vala mindenféle drágakövekkel..."

Egy ilyen járművön sok olyan rész található, mely különböző színű fényt sugároz. Ezek lehetnek jelző vagy épp a kémlelőablakokon kiszűrődő fények. Pirosak, zöldek, fehérek stb. De mind mesterséges eredetűek.

Gondoljunk hát bele abba, hogy mikor János ezt a városnyi járművet meglátta, az első, amit nem értett: miféle fény jön abból? És mik azok a színesen fénylő pontok, melyek azt “ékesítik”?

Ugyan hogyan is jellemezhetne volna a jármű azon apró részeit, ahonnan különböző színű fények jöttek? Mi erre ma azt mondanánk, hogy jelzőfények. És János korában? Ő mit mondhatott róluk? Ismerte-e kétezer évvel ezelőtt az emberiség a mesterséges fény fogalmát?

Ugye nem?!

A különböző színű, pontszerű fényforrásokról jobb híján azt hitte, hogy azok azért világítanak, mert drágakövek. És csillognak... Velük van a mennyei Jeruzsálem “felékesítve”.

Az eltérő színük miatt pedig más és más fajta és színű drágakövekhez hasonlította azokat...

Pedig csak jelző- és más, a járműből kiszűrődő fények voltak...

De nem csupán kívülről vehette a járművet szemügyre, belülről is bemutatták azt neki:

21. A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város

utczája tiszta arany, olyan, mint az átlátszó üveg.

*1228

A tudományos fantasztikus filmekből már “jól ismerjük” az űrvárosok belsejét.

22. És templomot nem láttam

abban...

*1229

Persze hogy nem volt az űrvárosban templom! Hiszen korábban részletesen tárgyaltuk, hogy a templom nem más, mint a misszionáriusok járműveinek az emberek által létrehozott építészeti mása.

A misszionáriusoknak nem volt szükségük arra, hogy saját járműveik alakját épületekben örökötsék meg...

Ezért nem látott hát János az űrvárosban templomot.

De egy másik dolgot sem értett:

23. És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt...

25. És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz);

*1230

5. És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket...

*1231

*1228, *1229, *1230 Mennyei jelenések könyve 21

*1231 Mennyei jelenések könyve 22

Mindenfele, amerre csak "járt", szórt fény világított meg mindent. Ma már persze nem csodálkozunk ezen, mert ismerjük a mesterséges fényforrásokat.

És János?

Ő csak a Napot, a Holdat, a csillagokat, meg a tüzet ismerte, melyek fényt sugároznak. Ezért igencsak elcsodálkozott, miszerint annak ellenére, hogy sem a Napot, sem a Holdat nem látja, mégis világos van.

Nem értette, mitől... Biztosan az Isten dicsősége világít! — tért hát napirendre a kérdés fölé.

Annyira lenyűgözték a látottak, hogy ismét térdre borult az előtt, aki őt kalauzolta:

8. És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az

angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, a ki nekem ezeket megmutatta vala.

*1232

János kísérője ettől újfent zavarba jött és hevesen tiltakozni kezdett:

9. Az pedig monda nekem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok

néked...

*1233

Ezzel véget is ért János "kirándulása".

Hogy ezek után mi történt, arról már mélyen hallgat...

A PIRAMISOK

Hogyan kerül a csizma az asztalra? — merülhet fel újfent a kérdés a kedves olvasóban. Elvégre könyvünkben a keresztény Bibliával foglalkozunk. Holott a piramisok, többek között azok, melyek Egyiptomban találhatók, az egyiptológia — egy külön tudomány — szakterületéhez tartoznak.

Mi köze lehet ezen, emberek által emelt építményeknek a Bibliához?

Nos, bár a szövegekben nincs róluk szó, de a korábbi fejezetekben kialakított Kép tükrében azt is megérthetjük, hogy miért emelték az ókorban azokat.

Megjegyzem, hogy piramisok nem csupán Egyiptomban találhatók. Igaz, az ottaniak a legismertebbek, de jócskán vannak hasonlóak a világ más tájain is. Többek között az amerikai kontinensen. Például Dél-Amerikában.

De vajon miért emeltek efféle építményeket a különböző kultúrák? Ennek megválaszolása érdekében maradjunk az egyiptomi piramisoknál.

Több évszázadon keresztül kutatók és tudósok serege próbálta meg megfejteni a piramisok titkát. Kutatásokkal, mérések garmadával próbálták megérteni a rendeltetésüket. Hisz sok ezer évvel ezelőtt hatalmas munkával emelték őket. De milyen céllal?

Tudjuk azt, hogy e kőépítmények, melyek óriási, pontosan megmunkált, egyenként sok tonnás kőtömbökből állnak, belül üregeket, többek között sírkamrákat rejtene. Azt mindenki nagyon jól tudja, hogy egykoron az egyiptomi uralkodókat temették ide. A sírkamrákban helyezték el bebalzsamozott holttestüket, számos tárgy kíséretében. Ezek arra kellettek, hogy a "túlvilágon" a halott uralkodó használhassa azokat.

A halott uralkodó mumifikált testét rejtő szarkofág elhelyezése után a bejáratí nyílásokat gondosan befalazták, és mindvégig a legszigorúbb titokban tartották feltalálási helyüket. Megakadályozandó, hogy a sírablók kifosszák a sírkamrákat.

Nos, ennyit tudunk.

De miért pont piramisokban temették el az uralkodókat? Miért olyan a formájuk ezeknek az építményeknek, amilyen?

Erre mind ez ideig nem kaptunk választ.

Találgatások természetesen jócskán akadnak. Egyesek szerint a piramisok alakjuknak köszönhetően összegyűjtik, koncentrálják a "kozmosz energiát". Hát...

Olyan feltevések is akadnak, melyek szerint ezek navigációs feladatokat szolgáltak a régmúltban. Nem földi eredetű járművek landolását segítették elő.

Mások meg a piramisok méreteiből különféle matematikai törvényszerűségeket látnak kisejleni. Osztogatnak, szorozgatnak. Zsonglörködnek a számokkal, a piramisok méretarányai-val. Végül arra a következtetésre jutnak, hogy egy nem földi eredetű társadalom küldöttei azzal, hogy az önkényes számzsonglörködésekkel levezetett π (3,14159265...) számmal kívánták az emberiséggel közölni, hogy itt jártak.

Hangsúlyozom: bármely számhalmazból tetszőleges számú és fajtájú matematikai művelettel azt hozunk ki, amit csak akarunk! Úgyhogy ezek egyáltalán nem mérvadóak.

De hát mik is lehetnek akkor ezek a monumentális építmények?

A válasz megtalálásában a Biblia siet segítségünkre.

Azt már megtudtuk, hogy a régmúltban a misszionáriusok sok ízben avatkoztak be a földi civilizáció fejlődésébe. Például azzal, hogy közel négyezer évvel ezelőtt rabszolgázadást robotoltattak ki Egyiptomban, és kimenekítették az izraelitákat az ókor egyik legjelentősebb birodalmának területéről.

Minden idők legnagyobb népvándorlásához vezetett mindez, ahol sok százezren vándoroltak a Sinai félsziget pusztájában az "Izraelita projekt" forgatókönyvét követve...

De azt is megtudtuk, hogy a misszionáriusok több esetben a térség legerősebb államainak uralkodóival személyesen tartották a kapcsolatot. Ilyen volt Nabukodonozor, Babilon királya is.

A szent szövegek cselekményei Mózesről veszik kezdetüket. Mikor is a nyáját legeltető pásztorral első ízben veszik fel a kapcsolatot.

De tudjuk jól, hogy az egyiptomi kultúra jóval régebbi keletű: Mózes előtt az már a térség legvirágzóbb kultúrája volt.

Az sem titok, hogy az egyiptomiak a fáraót istenként tisztelték. De vajon miért? Csak mert uralkodó volt?

Erre is választ kaptunk a korábbiakban, amikor Mózes történetét taglalva kifejtettük, hogy az egyiptomi uralkodó birtokában szintén voltak “csodatévő eszközök”.

11. És átvonulnak a nyomor tengerén, és megveri a tenger hullámai, és kiszáradnak a folyam örvényei, letöretik Assiriának kevélysége, és **Égyiptom királyi pálcája** elvész.

^{*1234}

24. És megerősítem Babilon királyának karjait, és **adom az én fegyveremet kezébe**, és eltörom a Faraó karjait, és nyögni fog

előtte, mint a megsebesültek szoktak.

25. Megerősítem azért Babilon királyának karjait, a Faraó karjai pedig leessenek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, **mikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe, hogy azt kinyújtsa** Égyiptomnak földje ellen.

^(^{*}580)

A “pálcáról” már megtudtuk, hogy egy szuperfejlett társadalom műszaki eszközét jelenti. Egy ilyen tárgy tette érinthetetlené Mózeset és Áront, mikor a rabszolgalázadás első hulláma elbukott. A megtorlás során nem merték őket bántani. Mert ez az eszköz védelmet biztosított a számukra.

Ehhez hasonló műszaki eszközeik lehettek a fáraóknak is. Hatalmukat nagyrészt azoknak köszönhatték, hiszen abban a korban hihetetlen “csodákat” lehetett velük produkálni. És uralkodni az emberek fölött!

Természetes hát, hogy az alattvalók, látva ezeket a “csodákat”, félték, és istenként tisztelték a fáraókat.

Azt is megtudtuk, hogy ezeket az eszközöket az uralkodók a misszionáriusoktól kapták, mivel már Mózes előtt közvetlen kapcsolatban álltak velük.

25. Melyet megáld a **seregeknek Ura, mondván: Áldott népem,**

Égyiptom! és kezem munkája, Assíria! és örökségem Izráél!

^(^{*}18)

Jákób fiai is ezért menekültek Egyiptomba, mikor nagy éhínség volt a régióban. Jákóbról tudjuk, hogy a misszionáriusok vele is baráti viszonyban voltak.

Nos, az éhínség idején e nem földi társadalom képviselői “hatottak” az egyiptomi uralkodóra, és az befogadta a néhány tucat tagból álló törzset.

A szövegek szerint a történet ugyan más, de mi a kulisszák mögé kívánunk betekinteni...

^{*1234} Zakariás könyve 10
^(^{*}580) Ezékiel könyve.30

^(^{*}18) Ésaías könyve 19

Nos, később a kapcsolat a misszionáriusok és az egyiptomi uralkodók között megromlott, mivel azok túlfelölték őket. És megfélemlítkeztek korábbi földönkívüli szövetségeseikről.

Mert immár istennek képzelték magukat. A "pálcának" köszönhetően:

18. És Tehafneheszen megsötétedik a nap, mikor ott **összetöröm Égyiptom pálcáját, és meg-**

szűnik benne erejének kevélysége. őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek.

*1235

Na, de térjünk vissza a piramisokhoz.

Mégis mik ezek?

Mindenki nagyon jól tudja, hogy a helyesen feltett kérdés önmagában hordozza a választ is. Tegyük hát fel ezért azt más-képp.

A korábbiakban kiderítettük, hogy a keresztény vallás kultikus építményei — a templomok, az "Úr" háza — nem egyebek, mint a régmúltban élt szemtanúk által látott repülő szerkezetek építészeti másai, melyek azok alakját utánozzák.

Nos, a piramisokkal kapcsolatos kérdést is tegyük fel imi-gyen: mit is utánoznak ezek a monumentális építmények?

A kérdés illetően való megfogalmazása már adja is a választ: egy másik lakott világ — egy nem földi civilizáció — építmé-nyeit!

Tudjuk ugyanis, hogy felvételtől a korabeli "próféták" — Mó-zes, Ezékiel, János (apostol) — olyan dolgokat láttak, melyek egy nem földi társadalomra, egy másik lakott világra vonatkoz-tak. Valahol a távoli kozmoszban.

De jóval előttük, az egyiptomi uralkodók is láttak hasonló felvételeket, mivel korábban köztük és szövetségeseik között baráti volt a viszony.

Abban az időben nekik is bemutatták azokat a felvételeket, melyek a misszionáriusok hazáját ábrázolták. Látták az ottho-nukat, egy másik világot, és benne ezeket az építményeket...

Nos, mivel a fáraó volt a legmagasabb rangú személy az or-szágba, már-már isten, ezért "természetszerűleg" neki is du-kált egy ilyen építmény. Na persze csak a kövekből készült mása... Mert halála után ő is abba a világba kívánt eljutni. Az istenek országába...

*1235 Ezékiel könyve 30

Ezt megelőlegezendő, helyezték el őt egy olyan építményben, mely hű mása volt egy másik lakott világ építményeinek.

Csak a fáraót temethették oda. Egyszerű halandót nem! Csak az ő kiváltsága volt.

Egyébként a zsidók vándorlása nem egyedülálló jelenség az emberiség történelmében. Sok száz évvel Krisztus után az amerikai kontinensen egy egykoron Észak-Mexikó területén élt törzset "szólítottak fel az istenek", hogy hagyják el lakóhelyüket és vándoroljanak egy másik, számukra kijelölt területre. Az "ígéret földjére"... Ahol majd megtelepedhetnek.

Az istenek megígérték, hogy az ott élő törzsekkel vívott területszerző háborúikban fegyvereikkel segíteni fogják őket.

A "kiválasztottak" útra keltek és több generáción keresztül, mintegy kétszáz évig vándoroltak dél felé. Míg végül megtelepedtek. És egy virágzó kultúrát hoztak létre. Melyet közel ötszáz évvel ezelőtt a Hernando Cortez által vezetett spanyol hódítók romboltak le...

Igen. Az Azték birodalomról van szó, melyet fénykorában romboltak le.

Nem furcsa a nagyfokú hasonlóság az azték nép és az izraeliták között?

Mindez természetesen nem a véletlen műve. Hanem annak a következménye, hogy a misszionáriusok több esetben, a Föld különböző pontjain avatkoztak közbe és terelték más mederbe a történelem eseményeit.

Egyiptomban négyezer, míg az amerikai kontinensen félezer évvel ezelőtt.

És az Azték birodalom bukása után ott is fennmaradtak piramisszerű építmények...

A "SZABADÍTÁS SISAKJA"

Miféle sisak? — értetlenkedhet a cím olvastán Ön, kedves olvasó. Mi köze lehet egy sisaknak a Bibliához?

Pedig furcsamód van.

Ugyanis a biblikus szövegekben vannak olyan információk, melyek egy másik világ harcosainak védőöltözékéről szólnak...

Az Ótestamentom tárgyalása során láthattuk, hogy a misszionáriusok gyakran avatkoztak be közvetlenül az események menetébe az izraeliták oldalán.

Történt ez már az invázió éjszakáján, de később is számos esetben, mikor az izraeliták az új hazájukért vívták a csatáikat. Ezek az emberek szeme láttára történtek, és így több ízben is láthatták a korabeli szemtanúk, hogy valójában hogyan is néz ki ez a nem földi haderő.

Ezek az információk azonban nem lettek azonnal lejegyezve. De az idők során mindvégig megvoltak az emberek kollektív emlékezetében, és szájról szájra terjedtek. Ezért sokszor a legváratlanabb helyeken bukkannak fel a szövegekben, olyan környezetben, ahol önmagukban nem mondanak semmit.

Viszont ha célirányosan kiszűrjük a szövegekből őket, és mintegy "sűrítve" vesszük szemügyre, azokból meglepő következtetésekre juthatunk.

Fogjunk hát hozzá, és lássuk, hogyan is néznek ki egy nem földi eredetű társadalom haderői.

A Biblia-korabeli időkben a Flotta megjelenését a légi járművek már távolról hallható hangja előzte meg:

22. A hír hangja imé megjött, és
nagy zúgás kél észak földe felől,

hogyan pusztává tegyék Júdának városait, és sakálók tanyájává.

(* 1019)

Távolról hallatszik a zúgás — a hajtóművek hangja. Ami azt jelenti: jönnek a járművek, hogy pusztítsanak.

33. Az ő dörgése ad hírt fölöle, mint

a barom a közeledő viharról.

(* 1006)

A misszionáriusok járműve közeledik...

(* 1019) Jeremiás könyve 10

(* 1006) Jób könyve 36

Amikor azok bevetésre indultak, sok helyen elrepültek az emberek feje fölött. Ilyenkor, mondjuk a mezőn dolgozó emberek, csak azt látták, ahogy a magasban elhúznak felettük a járművek:

29. De sőt értheti-e valaki a felhő szétoszlását, **az ő sátorának zúgását?**

(*1004)

3. Utána hang zendül, az ő fennségének **hangjával mennydörög**, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült.

4. Isten az ő szavával csudálatosan **mennydörög**, és nagy dolgokat cselekszik, úgy hogy nem érthetjük.

(*1005)

Csak tátott szájjal bámulták őket...

Ahogy közeledtek, hangjuk egyre erősebb lett:

6. **Felvonul Isten harsonaszónál, kürtzengés közt**

az Úr.

(*1016)

A krónikás, mint ahogy arra már számos alkalommal utaltunk, a hajtóművek hangját hasonlítja kürtzengéshez, harsonaszóhoz.

Mikor e légi járművek apró pontokként a magasban láthatókká váltak, hangjuk már mennydörgésszerű volt:

30. Te pedig prófétáld meg nekik mind e szokat, és ezt mondd nekik: **Az Úr a magasságból harsog, és az ő szent lakhelyéből dörög**, harsanva harsog az ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen.

31. Elhat e harsogás a földnek végére (*nagyon erős a zaj és nagyon messzire elhallatszik*), mert pere van az Úrnak a pogányokkal, ő minden testnek ítélő bírása, a hitetleneket **fegyverre** veti, azt mondja az Úr.

(*560)

A Flotta járműveinek megjelenése általában semmi jót nem ígért. Az emberek méltán féltek tőlük:

19. És félik napnyugottól fogva az Úrnak nevét (*az úrhajó hangját, hiszen ha megjelenik, akkor nagy baj van!*), és naptámadattól

az ő dicsőségét (*fényét*), mikor eljő, mint egy sebes folyóvíz, a melyet az Úr szele hajt.

(*1013)

Volt, amikor egyszerre sok jármű közeledett:

14. Ezekről is prófétált pedig Énok, a ki Ádám-tól fogva a hetedik volt,

mondván: Ímé **eljött az Úr az ő sok ezer szentjével**,

*1236

Megjelent az "égi had" — hadra kelt sereg:

4. Hah! zsi bongás a hegyeken (*a hegy talán úrhajó?*), mint nagy néptömeg; hah! összegyűlt népek országainak zúgása; **a seregek Ura harczi sereget számlál.**

5. **Jőnek messze földről, az égnek végéről** (*messziről, a világból*!), **az Úr, és haragjának eszközei**, elpusztítani mind az egész földet.

(*1122)

(*1004) Jób könyve 36

(*1005) Jób könyve 37

(*1016) Zsoltárok könyve 47

(*560) Jeremiás könyve 25

(*1013) Ésaías könyve 59

*1236 Júdás levele

(*1122) Ésaías könyve 13

Az égbolton több jármű repült együtt kötelékben:

26. **Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg**, ki teremté azokat? Ő, a ki **kijozza seregöket** szám szerint, mindnyáját nevén szólítja

(*vagyis külön-külön nevük van a misszionáriusoknak*); nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjok sincsen.

(*1237)

Más szóval: nézzetek föl a magasba, és meglátjátok a misszionáriusok seregét — a repülő szerkezeteket.

Ugyanarról a Flottáról van szó a későbbiekben is, csak egy kicsit más értelemben:

7. Néktek pedig, a kik szorongattatok, nyugodalommal mivelünk együtt, a **mikor megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival**.

8. Tűznek lángjában, ki bosszút áll azokon, a kik nem ismerik az Istent, és a kik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliomának.

(*1025)

Vagyis, amikor majd megjelenik az úrhajó, melynek fedélzetén ott lesz Jézus. A hatalmának angyalai pedig nem más, mint az úrflotta.

Ezek az előbb még a távolban pontszerűnek tűnő objektumok nagy sebességgel közeledtek:

13. **Ímé! úgy jó fel**, mint a felleget (*vízgőz*), és **szekerei olyanok, mint a szélvész** (*nagyon gyorsan repülnek*), lovai **gyorsabbak a saskeselyűknél** (*egyértelmű,*

hogy repülő járművekről van szó, hiszen különben miért hasonlítaná a sebességüket egy repülő madár sebességéhez?). Jaj nekünk, mert elvesztünk!

(*537)

Régebben, amikor ezek a járművek megjelentek, gyakran pusztítási szándékkal jöttek. Erre emlékezve félnek tehát.

Az emberek, látva őket, hanyatt-homlok menekültek: "Jaj nekünk, mert elvesztünk!"

A menekülőket a támadó járművek üldözőbe vették:

19. **Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél**; a hegyeken **kergették minket**, a pusztában ólálkodtak utánunk.

(*554)

16. **Így kergesd őket a te szélvészettel, és forgószeledel így retentsd őket!**

(*1238)

Amikor már közel voltak, hangjuk olyannyira erős lett, hogy abba szinte minden beleremegett:

6. A seregek Urától látogatattik meg, **mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással, for-**

gószéllal, viharral és emésztő tűzi lánggal;

(*1008)

*1237 Ésaías könyve 40

(*1025) Pál thessalonikabeliekhez írt II. levele 1

(*537) Jeremiás könyve 4

(*554) Jeremiás siralmi 4

*1238 Zsoltárok könyve 83

(*1008) Ésaías könyve 29

Ezek a gyors légi járművek váratlanul, hirtelen, máskor, más időben és helyszínen is megjelentek. Mint derült égből a vilámcsapás.

22. Kiáltás hallattassék házaikból,
mikor sereggel törsz reájok hirtelen, mert vermet ástak, hogy elfogjanak engem, és tört vetettek lábaimnak.
23. Te pedig Uram, tudod minden

ellenem való gyilkos szándékukat; ne kegyelmezz meg bűneik miatt, és ne töröld ki vétkeiket orczád elől, hanem veszni valók legyenek előtted; a te haragod idején bánj el velők!

*1239

Azért jöttek, hogy a várost támadják:

1. Szádhoz a kürtöt! **Mint a sas** (repülve és gyorsan, sebesen), **úgy jön** az Úr házára!...
5. ...Haragom felgerjedt ellenök (beindultak a hajtóművek)...

14. ...**tüzet bocsátok városaira** (bevetem fegyvereimet), és az emészti meg az ő erősségeit.

*1240

Mikor megérkeztek a célpont fölé, bevetették fegyvereiket:

14. **És megjelen felettök** az Úr, **és nyíla repül mint a villámlás** (nyíl — lövedék, villámlás — fényfelvillanás a lövedék kilövésakor); az Úr Isten **kürtöt fuvall** (hajtómű hangja), és déli szelekben nyomul elő (légmozgás).

18. A felhők vizet ömlesztének; **megzendülének** a fellegek, és a te **nyílaid széllyel futkos-tanak**.

(*962)

(*963)

Volt, amikor nagyméretű harci járműveket vetettek be.

2. Ímé, egy erős és hatalmas jó az Úrtól, mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész, mint özönlő

erős vizeknek áradása: földhöz veri kezével azt!

(*967)

A bevetett fegyverek következtében minden lángolt:

25. Ezért ontá ki reá búsulásának haragját és **a had erejét** (a misszionárius flotta tűzerejét!);

körülte lángolt az, de ő nem értett: és égett benne, de nem tért észére!

*1241

Nagyon érdekes leírást találunk Jóel próféta könyvében arról, hogyan is nézett ki egy nem földi haderő büntetőinváziója. Ennek során a várost a Biblia-korabeli időkben nemcsak légitámadás érte, hanem abba kisebb járműveken a Flotta harcosai is betörték. A krónikás mindezt saját szemével látta:

16. Hát nem **szemünk láttára** iratott-é ki az élelem, az öröm és vi-

gasság Istenünk házából?!

*1242

Mit is láttak?

*1239 Jeremiás könyve 18

*1240 Hóseás könyve 8

(*963) Zakariás könyve 9

(*962) Zsoltárok könyve 77

(*967) Ésaías könyve 28

*1241 Ésaías könyve 42

*1242 Jóel könyve 1

1. Fújjátok a kürtöt a Sionon, és ri-
valgjatok az én szent hegyemen!
Rémüljenek meg e föld minden la-
kói; mert eljő az Úrnak napja; mert
közel van az.

2. Sötétségnek és homálynak nap-
ja; felhőnek és borulatnak napja;
mint a hegyekre ráterülő alkonyat!
Nagy és hatalmas nép, a milyen
nem volt öröktől fogva és nem is
lesz utána többé, nemzetségről
nemzetségre (talán itt arra gon-
dol, hogy sem azelőtt, sem azu-
tán nem láthattak ekkora
misszionárius haderőt?).

3. **Előtte tűz emészt** (fegyver),
utána láng lobog (hajtómű);
előtte a föld olyan, mint az Éden
kertje, **utána pedig kiüresedés**
pusztaság (a fegyver pusztításának
mértéke); meg sem menekülhet tő-
le semmi.

4. **A milyen a lovak alakja,**
olyan annak alakja (tehát a
misszionáriusok harci járművei-
nek valamilyen hasonló alakja
van), **és száguldoznak**, mint a
lovakosok (gyors járművek).
*1243

A "lovak", vagyis olyan járművek, melyek formája az embe-
reket leginkább a ló, mint háziállat alakjára emlékeztette (ne
feleddük napjaink motorkerékpárjait)...

5. **Rohannak a hegyek tete-
jén** (vagyis magasan repülnek),
**mintha hadi szekerek robog-
nának** (a repülő járművek által
keltett erős zaj); **mintha tarló-
emésztő láng ropogna** (reak-
tív hajtóművel rendelkező jár-
művek); a milyen az útközetre kész
hatalmas nép.

6. Elérmülnek tőle a népek; minden
arcz elsáppad (persze, mivel ilye-
neket még soha nem láttak, sem
ilyen járműveket, sem ilyen fegy-
vereket, sem ilyen pusztítást, hát
rettenetesen megijedtek).

7. **Száguldoznak**, mint a hősök,
felhágnek a kőfalakra, mint a baj-
nokok (a járművek sok minden-
re képesek); mindenik a maga út-
ján halad, nem bontják meg sorai-
kat (kötélékben repülnek).

8. Egymást nem szorongatják; min-
denik a maga útján halad; néki ro-
hannak a fegyverek, és nem esik
seb rajtok (talán itt arról beszél,

hogy ezek a járművek mennyire
szilárdak, ellenállóak, mi min-
dent ki nem bírnak).

9. Betömek a városba, futkároznak
a kőfalon, felhágnek a házakra (ta-
lán valamilyen kisebb, mozgé-
konyabb járművekre gondol itt,
kisebbségre, mint a fentebb em-
lített repülő szerkezetek?), betör-
nek az ablakokon, mint a tolvaj.

10. **Reszket elöttök a föld, és
megrendülnek az egek**; a nap
és hold elsötétednek, a csillagok
is bevonják fényüket.

11. **És megzendül** az Úrnak szava
az ő serege előtt, mert felette nagy
az ő tábor; mert hatalmas az ő ren-
deletének végrehajtója (nagy zaj
és hatalmas jármű, mely az in-
vázios csapatok élén halad). Bi-
zony nagy az Úrnak napja és igen
rettenetes (persze, ha ilyen fegy-
vereket vetettek be ellenük, és
ilyen pusztítást vittek végbe)! Ki
állhatja ki azt?
*1244

A fenti szövegekben Jóel pontosan leír egy misszionárius
büntetőakciót. Talán valami hasonlót láthattak a zsidók Egyip-
tomban az invázió éjszakáján...

A támadás következményeit, a pusztítás mértékét, melyet a harcosok hagytak maguk mögött, Jóel szemléletesen írja le:

17. **Elsenyvedtek a magvak barázdáik alatt, elpusztultak a gabonás házak, összedőltek a csűrök** (mindezt aligha okozhatta az aszály); mert **kia-szott a gabona.**

18. Mint nyög a barom! Megháborodtak a marha-csordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájak is!

19. Hozzád kiáltok Uram, mert **tűz emésztette meg a pusztá virányait, és láng perzselte le a mező minden fáját.**

20. A mező vadai is hozzád esengenek, mert kiszáradtak a vizeknek ágyai, és **tűz emésztette meg a pusztá virányait.**

*1245

Azt azért ne gondoljuk, hogy egy aszályos év következményeit írja le. Mert vízhiányos időszakban nem szoktak az építmények romba dőlni, és a mezők megégni...

Ellenkezőleg: mindez olyan járművek — az "Úr haragjának eszközei" — ténykedésének következménye, melyeken profi "katonákat" vetettek be.

31. És kiontom reád haragomat, bú-sulásom tüzet fúvom reád, és **ad-lak goromba férfiak kezébe,**

kik mesterek, téged elves-teni (vagyis profi katonák, gyilkolásra kiképzett fegyveresek).

*1246

E katonák, a Flotta harcosai, messziről jöttek:

26. És zászlót emel **a távoli né-peknek,** és süvölt **a föld hatá-**

rán lakozóknak, és imé hamar-sággal könnyen eljönnek.

(*1011)

Ezt láthatták hát a korabeli szemtanúk, mikor a misszionáriusok harci járműveiket bevetették...

Előfordult azonban, hogy a fegyvereseik személyesen bocsát-koztak harcba. Ilyenkor figyelhették meg az emberek őket, kül-sejüket tüzetesebben.

Az egyik ilyen fontos esemény az invázió éjszakáján történt egykoron Egyiptomban:

34. Avagy próbálta-é azt Isten, hogy elmenjen és válaszszon magának népet valamely nemzet-ség közül, kísértésekkel; **jelek-kei, csudákkal, haddal, ha-talmas kézzel, kinyújtott**

karral, és nagy rettenetes-ségek által, a miképen cse-lekedte mind ezeket ti éret-tetek az Úr, a ti Istenetek Égyip-tomban, szemeitek láttára?

(*30)

Sokan voltak azok, akik fegyvereikkel támadtak. Hiszen Mó-zes hadról beszél...

*1245 Jóel könyve 1

*1246 Ezékiel könyve 21

(*1011) Ésaías könyve 5

(*30) Mózes V. könyve 4

Mikor a misszionárius harcost megtámadták és szorult helyzetbe került, akkor:

16. És látá, hogy nincsen senki, és álmétkodott, hogy nincsen közbenjáró; ezért **karja segít néki, és igazsága gyámolítja őt.**
17. **És felölté az igazságot.**

mint pánczélta, és a szabadtás sisakja van fején; felölté a bosszúállás ruháit, mint köpenyt, és búsulással vévé magát körül, mint egy paláستtal.

*1247

Ekkor a harcos fegyvere tűzerejével, tűzével — “búsulással” vette magát körül. Mindenre lőtt körbe, ami csak mozgott...

Testi épségét egy olyan eszköz vagy védőöltözék óvta, amit a krónikás “igazságnak” nevez. Hiszen mielőtt harcba bocsátkozott volna — “felöltötte az igazságot, mint pánczélta”, mely a harcban “gyámolította”, védte őt, a testi épségét.

Ezenkívül a nem földi harcosok öltözékéhez tartozott a: “szabadtás sisakja”, a “bosszúállás ruhája”, mely köpenyszerű volt.

4. **Igazságban** (ugyanaz az eszköz) **ítéli** a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájá-

nak vesszejével (fegyver), és ajkai lehével (hajtómű gázsugara) **megöli a hitetlent.**

*1248

Mikor “ítélt”, azaz fegyvereit bevetette, a misszionárius harcoson szintén látható volt az “igazság”.

2. Felhő és homályosság van körülte; **igazság** és jogosság **az ő** székének **erőssége.**

3. Tűz jár előtte, és köröskörül elégeti az ő szorongatóit.

*1249

Nilván a korabeli szemtanú egyáltalán nem értette, hogy ugyan mik is azok a valamik a fegyveres öltözékén. Azt sem értette, hogy ezek az eszközök konkrét funkcionális jellegűek voltak, és a feladat eredményes végrehajtását segítették elő.

Egyfajta védőfelszerelés volt, mely a lövedékekkel szemben védte a harcost. Erről Pál is beszél:

16. **Mindezekhez fölvevén a** hitnek **paizsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes**

nyilát (pajzs, mely védelműl szolgál a lövedékekkel szemben) **megolthatjátok;**

(*961)

A pajzs, mely nem emberkéz által készített lövedékek ellen védett...

*1247 Ésaías könyve 59

*1248 Ésaías könyve 11

*1249 Zsoltárok könyve 97

(*961) Pál efézusbeliekhez írt levele 6

Ezeket a lövedékeket olyan fegyverek lötték ki, melyek lövéskor fényfelvillanásokat — “világosságot” produkáltak:

11. Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az idvesség, mint a mikor hívökké lettünk.

12. Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és **öltözzük fel a világosság fegyvereit.**

*1250

Pál is említést tesz egy speciális sisakról, amit a harcosok viseltek:

17. Az idvesség **sisakját is fölvegyétek**, és a Léleknek kardját, a

mely az Isten beszéde:

*1251

Azaz Pál korábban látta, ahogy a harcosok felvették a “hitnek paizsát”, magukhoz vették a “világosság fegyvereit” és feltették fejükre az “idvesség sisakját”...

Nem emlékeztet mindez bennünket arra, mikor a harcba induló fegyveresek felöltik a speciális védőöltözeteket, magukhoz veszik a fegyvereiket és felteszik fejükre a védősisakot? Pedig sok akciófilmben láthattunk már hasonlókat!

Korábban Jób kapcsán beszéltünk arról, hogy köztisztelőben álló ember volt. Mindenki félt tőle. Szava törvény volt. És pedig azért, mert olyan eszközöknek volt birtokában, amelyeket a misszionáriusoktól kapott:

14. Az **igazságot magamra öltém** és az is magára ölte engem;

palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem.

*1252

Neki is volt “igazsága”, amit magára öltött. És még valamilyen eszköze, mellyel “ítéleteket” cselekedett.

Ezért félték hát tőle. Senki nem mert vele szembeszegülni...

Így érthető már, hogy miért fájt a misszionáriusok “feje” Jób miatt. Miért volt annyira fontos a biztonsági szolgálat főnökének Jób megbízhatósága. Hiszen a misszionáriusoknak köszönhetően olyan eszközei voltak, melyek hihetetlen dolgokat produkáltak, és melyeket akár rosszra is használhatott volna. Ezért tették hát több ízben is őt próbára.

A harcosok harci viselete jellegzetes színű volt:

1. Ki ez, ki jó Edeből, **veres ruhákban** Boczrából, a ki ékes öltözetében, ereje sokaságában büsz-

ke? Én, a ki **igazságban szólok**, elégséges vagyok a megtartásra.

*1253

*1250 Pál levele a rómaibeliekhez 13

*1251 Pál efézusbeliekhez írt levele 6

*1252 Jób könyve 29

*1253 Ésaías könyve 63

Vagyis a Biblia által említett "bosszúállás öltözéke", a "harci öltözet" vörös színű volt a misszionáriusoknál.

1. **Pusztító jön fel ellened:** őrizd a várat, nézzed az utat, erősítsd derekadat, keményítsd meg erődet igen.

3. **Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata bíborszínű** (így néznek ki a misszionárius haderők?), hadiszekere acéltűzben ragyog (itt minden bizonynyal a harci járművekre utal) fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.

4. Az utczákon robognak a szeke-
rek, összeütkeznek a piaczkokon;
tekintetők mint a fáklyák (megint

valamilyen nem földi eredetű haditechnikáról van szó, hasonló a Jóel által leírtakhoz), futkosnak mint a villámok (ez sem földi eredetű).

13. **Ímé rádtörök, azt mondja a Seregek Ura** (vagyis a misszionáriusok személyesen), és füstté égetem szekereit (nagyhatású fegyver következménye). Oroszlán-költyeidet kard emészti meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem hallatszik többé követeidnek szava.

*1254

Az ugye eléggé egyértelmű, hogy mindezeket a Seregek Ura mondja. És a vörös pajzsú vitézek a Seregek Urához tartoznak?

Mikor azok megjelentek, elővették a kézi fegyvereiket, és kibiztosították azokat:

10. **Feltúrta az Úr szent karját** (olyan mintha a fegyvert használat előtt kibiztosítaná...) min-

den népeknek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai lstenünk szabadítását!

*1255

Lövésre készen várták a parancsot. Hogy "szabadítsanak"...

De Zakariás is beszélt korábban ismeretlen személyekről, akiket látott. Tudjuk, hogy ezek szintén fegyveresek voltak, csak ők a biztonsági szolgálat kötelékébe tartoztak. Hozzájuk szintén kötődik a vörös szín:

8. Látám éjszaka, hogy ímé, egy férfiú **veres** lovon ül vala, és áll vala a mirtus-fák között, a melyek egy árnyas völgyben valának; háta megett pedig **veres**, tarka és fehér lovak.
9. És mondtam: Mik ezek Uram? (tehát az angyalt is Uramnak szólítja) És mondá nekem az angyal, a ki beszél vala nekem: Én megmutatom néked: mik ezek.
10. Akkor felele az a férfiú, a ki a mirtus-fák között áll vala, és mondá:

Azok ezek, a kiket az Úr küldött, hogy járják be e földet;
11. És felelének az Úr angyalának, a ki a mirtus-fák között áll vala, és **mondák: Bejártuk a földet, és ímé, az egész föld vesztegel és nyugodt** (a fegyveresek, akik ellenőrző körutat tettek az Úr parancsára, jelentést tesznek feljebbvalójuknak arról, hogy mit tapasztaltak az ellenőrző körúton).

*1256

Foglaljuk hát össze néhány szóban mindazt, amit megtudtunk a Flotta harcosainak öltözkéről.

*1254 Náhum könyve 2

*1255 Ésaías könyve 52

*1256 Zakariás könyve 1

Először is a viseletük vörös és bíborszínű volt.

A harci öltözetükhöz — „a bosszúállás ruhájához” — tartozott az „igazság”, mely többek között a „gonosz tüzes nyilai” ellen nyújtott védelmet. „Felölté az igazságot, mint pánczélt” — más szóval valami hasonlót a mi golyóálló mellényeinkhez.

A harcosok fején szintén volt egy speciális eszköz, mely védte őket — „a szabadítás sisakja”. Ezt akkor viselték, mikor „szabadítottak”, azaz harcoltak.

Nyilván ebben a sisakban kapott helyet a kommunikációs eszköz is. Akárcsak napjaink rádió adó-vevői...

Mivel a szemtanúk ezt a viseletet akkor látták a misszionárius harcosokon, mikor azok pusztítottak, szerintük „bosszút álltak”. Így kapcsolódott később ehhez a harci öltözetekhez a „bosszúállás” fogalma. Mert mikor a korabeli emberek meglátták a harcosokat ebben az öltözetekben, azonnal tudták, hogy azok megjelenése semmi jót nem ígér, mert „bosszút állni” jöttek...

MENNYEI FEJEDELEMSÉGEK

Mostanra már kiderült, hogy az “Isten országa” — a mennyország, az ország, mely a mennyekben van. Ennek az országnak, vagy mondjuk másképp, társadalomnak, sok tagja van. A bibliai történetek során némelyeket név szerint megismertünk közülük.

Volt szó arról is, hogy valamikor a kozmoszban fegyveres viadszár tört ki. Ennek több kulcsfontosságú mozzanatát bemutatták Jánosnak is, aki egy “szigeten” járt. A háborúvá nőtt konfliktus során a “jók” győzedelmeskedtek a “rosszakkal” szemben.

De vajon mi is történhetett? Mi van a kozmoszban?

A Biblia szövegei, illetve azok az információk, melyeket e nem földi társadalom juttatott el hozzánk “Isteni kijelentésekben”, erről is szólnak.

Természetesen figyelembe kell vennünk immár sokadszor a könyvünk során azt a tényt, hogy a szövegek olyan fogalmakkal operálnak, melyek néhány ezer évvel ezelőtt voltak aktuálisak.

De mindezek ellenére mindaz, amit elmondanak, nagyon is jól érthető, egységes képbe áll össze.

Úgy tűnik, hogy ez a kozmikus társadalom több önálló hatalmi képződményből tevődik össze. Mintha egy olyan szövetség lenne, melyben több önálló állam vesz részt.

Ugyanis a biblikus szövegek “fejedelemségekről” beszélnek.

10. Azért, hogy megismertettessék most a **mennybeli fejedelemségekkel** és hatalmasságokkal

az egyház által az Istennek sokféle bölcsessége,

*1257

Ne feledjük, hogy Pál sok, számunkra ismeretlen információ birtokában volt, melyek erre a nem földi társadalomra vonatkoznak. Csakhogy testében a “tövis” volt a garancia arra, hogy mindezeket titokban is tartja. És csak azokat mondja el, melyeket a misszionáriusok akarnak.

Nos hát, a “mennyben” — a kozmoszban valamilyen társadalmi struktúrák (fejedelemségek) vannak.

12. **Mert nem vér és test ellen** van nekünk tusakodásunk, **hanem a fejedelemségek ellen,** a hatalmasságok ellen, az élet sö-

téttségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, **melyek a magasságban vannak.**

*1258

*1257 Pál efézusbeliekhez írt levele 3

*1258 Pál efézusbeliekhez írt levele 6

Eléggé egyértelmű, hogy e nem földi társadalom tagjai fizikai mivoltukban erősen eltérnek tőlünk. De ezen nem is csodálkozunk. Hiszen már régóta feltételezzük, hogy a létnek más formái is lehetnek. Nemcsak az általunk ismertek.

Másrészt ez, vagy ezek a lakott világok ott fenn, a "magasságban" vannak. De csak János rangsorolja őket a "rosszak" és a "jók" kategóriájába. Mivel ez nézőpont kérdése. Attól függ, melyik oldalon állunk...

Dániel könyvéből megtudtuk, hogy a háborús konfliktusban, melyet a fejedelemségek vívtak egymás ellen, mik történtek. De legfőképp azt, hogy mi vezetett a fegyveres konfliktus ki-robbanásához.

Természetesen szó sincs itt arról, hogy ezek jóslatok lennének. Inkább jóslat "köntösébe" bújtatott információk. Melyek egyáltalán nem a jövőről szólnak, hanem a múltról. A misszionáriusok múltjáról...

1. Én is a méd Dárius első esztendejében mellette állék, hogy őt támogassam és segítségére legyek.

2. És most igazságot jelentek néked: Ímé, még három király támad Per-siában, és a negyedik meggazdagul nagy gazdagsággal mindenki felett, és mikor hatalomhoz jut az ő gazdagsága által, mindent megmozdít Görögország ellen.

3. És támad egy erős király és uralkodik nagy hatalom-mal és tetszése szerint cse-lekszik.

4. De alighogy támadt, meg-rontatik az ő országa és elosztatik az égnek négy tá-ja szerint, de nem száll az ő maradékira és nem az ő ha-talma szerint, a melylyel ő uralkodott, mert szétszag-gattatik az ő birodalma, és másoknak adatik ezeken kívül.

5. És elhatalmasodik a déli király, de az ő vezérei közül is egyik, és ez hatalmat vesz rajta (puccs) és uralkodik, nagy uralko-dás lesz az ő uralkodása.

6. És esztendőök mulva szö-
vetkeznek, és a déli király
leánya az északi királyhoz
megy, hogy békéltessen, de
a kar erejét meg nem tart-
hatja (Nem képes a fegyveres
konfliktust megakadályozni, és
"a kar ereje" kifejezés, arra en-
ged következtetni, hogy itt nem
a földi civilizációról van szó, ha-
nem a misszionáriusokról,
hiszen csak nekik volt "erős kar-
juk". Vagyis az ismeretlen itt ar-
ról beszél, hogy náluk mi veze-
tett a fegyveres konfliktus, a há-
ború kirobbanásához), és ő sem
áll meg (fogságba esik), sem az ő
karja (fegyvere sem volt képes
megvédeni), hanem kiszolgál-
tatják őt és az ő kíséreit és
az ő nemzőjét és azt, a ki őt
egy ideig gyámolította.

7. De támad helyébe az ő gyö-
kerének csemetéje közül, a ki a
had ellen jön majd, és tör
az északi király erősségei-
re, és azokat megszállja és
beveszi.

8. És azoknak isteneit is bálványaikkal és drága arany- és ezüstedényekkel együtt fogságba viszi Egyiptomba, és néhány esztendeig erősebb lesz mint az északi király.

9. Ez ugyan bemegy a déli király országába, de visszatér az ő földére.

10. De az ő fiai fegyverkeznek és sok nagy sereget gyűjtenek, és hirtelen jön és beözönlük, és átmegy és visszatér, és hadakoznak mind az ő erősségeig.

11. És felháborodik a déli király, és kimegy és megütközik vele, az északi királylyal, és az nagy sokaságot állít fel, de ez a sokaság annak a kezébe adatik.

12. És a mint a sokaság elfogatott: felfuvalkodik annak szíve, és sok ezeret letípor; még sem lesz hatalmas.

13. Mert az északi király visszatér, és az előbbinél nagyobb sokaságot állít; néhány esztendő múlva nagy sereggel és nagy készlettel jó bizony.

14. És azokban az időkben sokan támadnak a déli király ellen, a te néped erőszakos fiai is felkelnek, hogy beteljesítsék a látomást, de elhullanak.

15. Mert eljő észak királya, és töltést emel és beveszi az erősített várost (űrbázist?); és délnek seregei meg nem állnak, sem az ő válogatott népe, és semmi erő nem bír ellené állni.

16. És az, a ki reátört, a maga tetszése szerint cselekszik, és senki sem lesz, a ki ellene álljon, és megállapodik a dicső földön, és megsemmisül az az ő kezétől (fegyverétől?).

17. Azután maga elé tüzi, hogy bemegy az ő egész országának erejével, és békés szándékot mutat, és leányasszonyt ad néki feleségül, hogy megrontsa, de az nem áll meg és nem tart vele.

18. És fordítja orczáját a szigetekre, és sokat elfoglal; de az ő gyalázatosságának véget vet egy vezér, a mellett, hogy megfizet néki az ő gyalázatosságáért.

19. És fordítja orczáját a maga országának erősségeire, és meghanyatlik, elesik és nem találta meg.

20. Ennek helyébe jön az, a ki adószedőt jártat végig az ország dicső földén, de rövid időn megrontatják, noha nem haraggal, sem viadalban (méreg?).

21. És ennek helyébe egy útalatos áll, a kire nem teszik az ország ékességét; hanem alattomban jó, és hízkelkedéssel jut az országhoz.

22. És a beözönlő seregek elárasztatnak az ő orczája előtt és megtöretnek; még egy szövetséges fejedelem is (itt megint csak misszionáriusról van szó, mert a fejedelem kifejezést a misszionárius önmagukra érti).

23. Mert a vele való megbarátkozás óta csalárdul cselekszik ellene, és reá tör és győzedelmet vesz rajta kevés néppel.

24. Alattomba még az ország gazdag részeibe is behatol, és azt cselekszi, a mit nem cselekedtek sem az ő atyái, sem az ő atyáinak atyái: zsákmányt, prédát és gazdagságot tékozol előlők, és az erősségek ellen is cselt kohol, de csak egy ideig.

25. És felindítja az ő erejét és szívét a déli király ellen nagy sereggel, és a déli király is hadra készül nagy sereggel és igen erőssel, de meg nem állhat, mert cselt koholtak ellene.

26. És a kik az ő ételét eszik, megrontják őt (megmérgezik), és az ő serege elszéled, és sokan elhullanak seb miatt.

27. **De ennek a két királynak szíve is gonoszt forral, és egy asztalnál hazugságot szólnak egymásnak;** de siker nélkül, mert a vég még bizonyos időre elmarad.

28. Azért visszatér az ő földére nagy gazdagsággal; **de az ő szíve a szent szövetség ellen van** (a misszionáriusok szövetsége), és ellene tesz, és újra visszatér az ő földére.

29. Bizonyos időben megjő, és délre megy; de nem lesz utolszor úgy, mint először volt.

30. **Mert kittedes hajók jönnek (fegyveres úrhajók?) ellene és megijed, és visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene;** visszatér és ügyl azokra, a kik elhagyják a szent szövetséget.

31. És seregek állanak fel az ő részéről, és megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget, és megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felteszik a pusztító útálatosságot.

32. És a kik gonoszul cselekszenek a szövetség ellen, azokat hitzegésre csábítja **hízelkedésekkel;** ellenben az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik.

33. És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig.

34. És miközben elhullanak, megsegíttetnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutató beszédekkel.

35. És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztíttassanak és megfehéritessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van.

36. **És a király a maga tetszése szerint cselekszik és fel-fuvalkodik és felmagasztalja magát minden isten felett** (a misszionáriusok között), **és az istenek Istene (főmisszionárius) ellen is vakmerően szól,** és szerencsés lesz, míg nem

betelik a harag; mert a mi elhatározott, az végre is hajtatik.

37. Nem gondol atyáinak isteneivel, nem gondol az asszonyok kedvenczével, **és egy istennel sem;** hanem mindennek föllibe magasztalja magát.

38. De a helyett tiszteli az erődök istenét annak helyén; és azt az istent, a kit nem ismertek az ő atyái, tiszteli arannyal, ezüsttel, drágakövekkel és becses ajándékokkal.

39. És az erődített városokban így teszen az idegen istenek nevében: a ki hódol, annak dicsőségét meg-sokasítja és sokak felett ad nekik hatalmat; a földet elosztja jutalom gyanánt.

40. **De a vég idején összetűz vele a déli király, és mint a forgószél (más szövegekből egyértelműen kitűnik, hogy ilyen módon csak a misszionáriusok járművei mozogtak), úgy megy reá az északi király szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval, és betör az országokba, előzönlí és végigjárja azokat.**

41. És bemegy a dicső földre, és sokan elesnek; de ezek megszabadulnak az ő kezéből: Edom, Moáb és az Ammon fiainak színe:java. *(Itt is magán hordja a szöveg az akkori idők korlátoltságát. Hiszen napjainkban már nincs Moáb és Edom. Már nem léteznek, mint országok. Ezért is furcsa, hogy a szövegben néhol a dolgokat a misszionáriusokra lehet érteni, néha meg az emberekre).*

42. És kezeit az országokra veti, és Egyiptom földre meg nem menekedhetik.

43. És ura lesz Egyiptom arany- és ezüst-kincseinek és minden drágálátos javainak; libiabeliek és szerecsenek is lesznek az ő kíséretében.

44. **De megriasztják őt napkeletről és északról való hírek, és kivonul nagy haraggal** (a harag sok esetben jelent hajtómű gázsugarat), **hogy elveszessen és megöljön sokakat.**

45. És felvonja az ő sátor-palotáját a tengerek és a dicső szent hegy között; és

végére jut, és senki sem segít rajta.

(*605)

A viszály során teljes zűrzavar tört ki:

6. És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták

az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta.

(*1104)

A kirobbant háború mozzanatairól, mely a "fejedelmek" és "mennyei fejedelemségek" között folyt, immár Jánostól tudhattunk meg részleteket.

Nagyon érdekes az is, hogy Dániel "látomásai" és János "látomásai" szorosan összefüggnek. Hiszen a leírt harci cselekmények, fegyverek mindkét esetben majdhogynem szinte azonosak.

De ezen nincs is mit csodálkoznunk. Jól tudjuk ugyanis, hogy semmiféle misztikus "látomásról" szó nem volt. Azok az információk, melyek Dániel és János könyveiben szerepelnek, nem földi eredetűek. Minden esetben ismeretlen személyektől származnak. Akik Isten országából jöttek...

Ezeket az információkat kis "adagokban" juttatták el hozzánk. Ennek köszönhetően azok "szétszakítva" szerepelnek különböző könyvekben, melyek más-más korban íródtak. De ennek ellenére egységes logikai egészet alkotnak. A misszionáriusok történelméről szólnak.

A háború azzal végződött, hogy a "jók" győzelmet arattak a "rosszakon", elpusztították azok "fenevadjait", "sárkányait" és azokat a személyeket, akik ezek "bélyegét" magukon viselve szolgálták és imádták őket. Vagyis a fő harci erőket.

Miután a döntő csatákat megnyerték és a főerőket megsemmisítették, már csak az elszigetelten harcoló "fejedelemségeket" kellett lefegyverezni:

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat,

őket bátran mutogatta, diadalt vevén rajtuk abban.

*1259

Ezzel ért véget a történelem előtti időkben a kozmoszban vívott nagy fegyveres konfliktus.

(*605) Dániel könyve 11
(*1104) Júdás levele

*1259 Pál kolossébeliekhez írt levele 2

SEOL

Az eddigiek során nyilvánvalóvá vált, hogy a misszionáriusok, egy nem földi társadalom képviselőinek bolygónkon folytatott tevékenységéről szólnak a biblikus szövegek.

Az is egyértelmű, hogy azon esetekben, mikor felfedték magukat (gondolok itt a Mózes korában és röviddel utána történetekre), minden esetben a magasból ereszkedtek alá.

Persze kiépített támaszpontjaik ugyan lehettek a Föld egyes, emberek által nehezen megközelíthető helyein. Ugyanakkor a későbbiekben ezek már egyértelműen nem a Földön voltak.

Nos, ugyanakkor minket leginkább az érdekel, hogy merre, hol van az ő hazájuk, az a lakott világ — a "mennyei ország" —, ahonnan jöttek.

Erre vonatkozólag fontos információkat tartalmaznak mindazok az érthetetlennek tűnő számadatok, melyek a szövegekben szerepelnek.

Mivel egyértelmű, hogy e fejlett civilizáció képviselői a kozmosz egy távolabbi részéről érkeztek hozzánk, ezért figyelembe kell vennünk egy nagyon fontos mozzanatot. Éspedig azt, hogy az a világ, ahol ez a társadalom él, minden bizonnyal erősen különbözik a mienktől. Itt elsősorban gondolok arra, hogy az az égtest vagy égtestek, melyek ott éltető fényt sugároznak, nem azonosak a mi Napunkkal.

Az is nyilvánvaló, hogy a Hold nevű kísérel, melyből egy van, csak a mi bolygónk rendelkezik. Ezért a Nap, a Hold, a Merkúr, a Vénusz, a Mars stb. fogalmak csak a mi világunkhoz tartoznak.

Egy másik lakott világnak is minden bizonnyal megvannak a sajátos fogalmai, melyekről nekünk még csak elképzelésünk sincs. Arról már nem is beszélve, hogy a földi nyelveken sem lehet megfelelőjük. Mivel itt azok a fogalmak nincsenek jelen.

Mivel a misszionáriusok sok fontos információt közöltek magukról velünk, ezért ezen információk között lennie kell olyanoknak is, melyek kizárólag az ő világukra jellemzőek. És nem tudunk mit kezdeni ezekkel. Nem értjük őket, hiszen olyan fogalmak, melyek a mi világunkban nem találhatók meg.

Nos?

Úgy tűnik, valóban vannak ilyen információk. Például a SEOL...

A szövegekben sok ízben találkozunk egy SEOL nevezetű hellyel, amely olyannyira szörnyű, hogy attól mindenki retteg. A szemtanúk, akikkel a misszionáriusok felvették a kapcsolatot, azoktól egy olyan helyről hallottak, melyet azok saját nyelvükön Seolként, borzongva említettek.

18. Uram, ne szégyenüljek meg, mivelhogy hívlak téged; a gonoszok

szégyenüljenek meg és pusztuljanak a Seolba.

*1260

Egy olyan hely, ahova szörnyű dolog kerülni. Ami legalább olyan szörnyű, mint a halál:

15. Mint juhok, a Seolra vettetnek, a halál legelteti őket, és az igazak ural-

kodnak rajtuk reggel; alakjokat elemésztí a Seol, távol az ő lakásuktól.

*1261

Csak az ellenségeiknek kívánták, hogy oda kerüljenek:

16. A halál vagyé őket körül, elevenen szálljanak a Seolba; mert

gonoszság van lakásukban, kebelökben.

*1262

Talán a SEOL — a pokol? Ahol az ott szenvedőket a patás ördögök üstben főzőcskézik?

Badarság!

Egy olyan hely a világegyetemben, ahova csak a "rosszak" kerülnek, és melytől mindenki fél. Melyet nem hagyhatnak el soha.

Na nem rácsos, nyikorgó vasajtókkal.

49. Kicsoda oly erős, hogy éljen és ne lásson halált s megszabadítsa magát a Seolnak kezéből?...
*1263

dás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, a hová menendő vagy.

*1264

12. Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okosko-

14. Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól!... Hol van a te romlásod oh Seol?! Megbánás elrejtett én előlem.

*1265

Már csak azért is egyértelmű, hogy ez nemcsak egy fogalom, hanem valós hely valahol az Univerzumban, mivel az "Úr" is úgy említi, mint egy konkrét helyet.

2. Ha a Seolba ássák is be magukat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket!
*1266

7. Mint a ki a földet vágja és hányja, úgy szóráttnak szét csontjaik a Seol torkában.

*1267

*1260 Zsoltárok könyve 31

*1261 Zsoltárok könyve 49

*1262 Zsoltárok könyve 55

*1263 Zsoltárok könyve 89

*1264 Prédikátor könyve 9

*1265 Hóseás könyve 13

*1266 Ámós könyve 9

*1267 Zsoltárok könyve 141

Olyan ez a hely, a SEOL, melybe ha valaki eljut, onnan vissza nem tér. A SEOL fogalma a szövegekben a halállal egyenértékű. A legszörnyűbb hely, ahova bárki is eljuthat. Egy olyan hely abban a másik lakott világban, ahova ama másik társadalom tagjai közül senki sem szeretne kerülni.

Nagyon nehéz értelmezni, mivel, mint már említettem, a mi világunkban, szűkebben a Naprendszerben, ilyen nincs.

Az utolsó idézet azonban szöveget üt az ember fejébe. Olyan benyomás alakul ki bennünk, mintha a SEOL egy "megsemmisítő" valami lenne, mely "szétrobbantja", széthányja a csontokat a "torkában".

Ugyan mi lehet ez? Mi az a konkrét hely, ahonnan nincs visszatérés, és mely a bejáratánál — "torkánál" — mindent szétép?

Azt azért mégse gondoljuk, hogy egy megsemmisítő készülék. Ez nagyon valószínűtlen. Ellenkezőleg: egy olyan hely, ahova ha "bejut" valami vagy valaki, onnan nem tud visszatérni.

Ismerünk-e az univerzumban ilyen helyet?

Hát..., valami hasonlót, igen.

A modern asztrofizika feltételezi a világűrben olyan objektumok meglétét, melyeket hatalmas gravitációs terük miatt még a fény sem tud elhagyni. Ezért teljességgel sötétek. Fekete lyukak! Olyan korábban volt csillagok, melyek pusztulásukkor egyre kisebb és kisebb méretűvé zsugorodtak össze, míg végül "eltűntek". Csak a nagyon erős tömegvonzásuk következtében éreztetik jelenlétüket. Látni nem lehet őket. Ezért "feketék". Lyuknak meg attól "lyukak", mert vég nélkül "nyelik el" a környezetükbe vonzott kozmikus anyagot.

Nos, egy ilyen objektumhoz, ha közel kerül bármi is, akkor azt menthetetlenül "beszippantja", és többé nincs visszaút. A "beszippantáskor" az objektum közelében ugyanakkor olyannyira nagy árapály-erők jelentkeznek, hogy mindent darabjaira szaggatnak: "Mint a ki a földet vágja és hányja, úgy szórátanak szét csontjaik a Seol torkában."

A fekete lyukakról még más elképzelések is szerepelnek a fizikában, de ezek nem képezik könyvünk tárgyát.

Bármi is legyen a Seol, egy bizonyos: a szó eredetét tekintve nem földi, így egy másik lakott világ és annak nyelvének a része.

TIZENKETTEDIK FEJEZET. JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD...

A XX. század második felében vetődött fel és vált aktuális kérdéssé a más értelmes lények által lakott világok megléte. Bár a teljesség kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy az emberek fantáziáját már jóval korábban is megmozgatta az ilyen világok esetleges létezésének gondolata.

Először természetszerűleg, nem ismerve a Föld kísérőjén, a Holdon uralkodó fizikai viszonyokat, azt feltételezték, hogy ott értelmes, bár furcsa kinézetű lények élnek.

Később ez a feltételezés a Naprendszer Mars bolygójára tevődött át. Képzeletünkben az ott élő lényeket elneveztük marslakóknak, akik kicsik, zöldek és csápjaik vannak.

Persze ma már jól tudjuk, hogy a vörös bolygón ilyen lények egészen biztosan nem élnek. Talán valamilyen primitív létformák létezhetnek a marsi felszín alatt, de meglétük mind a mai napig nem bizonyított.

1938 októberében az USA-ban hatalmas pánikot és tömeghisztériát váltott ki egy hangjáték, melyet Orson Welles rendezett "Világok háborúja" címmel. Talán tréfának szánták megalakotói, hogy nem figyelmeztették a rádió előtt ülőket arra, hogy mindez csupán egy képzelt történet.

Röviden arról szólt, hogy marslakók érkeznek a Földre pusztító szándékkal, hogy leigázzák az emberiséget. A képzelt tudósítások oly élethűre sikeredtek, hogy az államokban tömegpánikot váltottak ki.

Talán ezzel vette kezdetét az a kampány, mely elhintette az emberek tudatában az ismeretlen, nem földi lényektől való páni félelmet. Ez az irányzat a kilencvenes évek filmiparában csúcsosodott ki. Példaként említhetnénk akár az 1997-es év kaszszasikerét, A függetlenség napját, vagy a világszerte nagy sikert aratott X-akták című filmsorozatot.

Valamiért azt feltételezzük, hogy amennyiben léteznek a Földön kívül értelmes lények, akkor azok feltétlenül rondák, csúfak és torzak. És a visszataszító külsejükön csak a gonosz szándékaik tesznek túl.

Ezek a rút lények feltétlenül az emberiség létre törnek, el akarják azt pusztítani. A Földet pedig mint nyersanyagforrást kiszípolozni.

A függetlenség napja című filmben civilizációnk egy emberként veszi fel a küzdelmet a betolakodó csúf és gonosz lények ellen. És a harcot, bár nagy veszteségek árán, de megnyeri.

Az X-akták filmsorozatban ellenben a földönkívüliek konspiratív, titkos tevékenységet folytatnak. Előkészítve a talajt a gyarmatosításhoz. Vagyis egy másik lakott világ le kívánja igázni a Földön élőket, saját rabszolgáivá téve őket.

Nos, mára már, sajnos, a köztudatban mélyen gyökerezik az a feltevés, hogy amennyiben léteznek Földön kívüli élőlények, akkor azok csúfak, gonoszak és félni kell tőlük. Sőt, mi több: harcolni kell ellenük!

Nos?

Fogadjuk ezt el? Fogadjuk el lelkünk sötétebbik oldalát, mely félelemmel és agresszivitással teli? Vagy próbáljuk meg egy másik nézőpontból megvizsgálni a dolgokat?

Az, hogy bolygónkon, a Földön kívül léteznek más, értelmes társadalmak, immár nem kétséges. Hiszen mindvégig erről szól a Biblia! De vajon félnünk kell-e annak tagjaitól? Félni attól, hogy majdan gyarmatosítani kívánnak bennünket?

Vajon miért nem tették eddig? Mert semmi ilyen irányú szándékuk nincs!

A történelem során többször beavatkoztak ugyan életünkbe, de azzal a céllal, hogy a helyes irányba tereljék a földi civilizáció fejlődését. Ám a beavatkozások során mindvégig a háttérben maradtak. Vajon miért nem gyarmatosítottak már Mózes korában bennünket?

Nos, enyhén szólva vegyes érzésekkel tekintünk egy jövőbeni kapcsolatfelvétel elé. És közben megfélemezünk arról, hogy az emberiség egy nagy része mintegy kétezer éven keresztül imáiban ezért könyörgött...

Egy olyan személytől ered ez az ima, aki maradandó nyomot hagyott az emberiség emlékezetében. Jézustól! Akiről már sokat megtudtunk.

Megfeszítése után két évezreden át, nemzedékről nemzedékre, apáról fiúra, szállt egy óhaj, egy könyörgés: "Jőjjön el a te országod..., mint a mennyben, úgy a földön is..."

Hosszú-hosszú ideig imáikban könyörögtek az emberek azért, hogy az a mennybéli ország jelentkezzen. És itt a Földön olyan állapotok, rend, társadalmi berendezkedés uralkodjon, mint ott, a mennyek országában. A kozmoszban...

Igen, kedves olvasó, helyesen ismerte fel: a Mi Atyánk kezdetű imáról van szó:

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved;

Jőjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is...

*1268

Sok-sok évszázadon keresztül az emberek imáikban azt kérték, hogy legyen meg az ő akaratuk, és a Földre jöjjön el az ő országuk.

Mindvégig a gyarmatosításért könyörögtünk hát?

A HÁLÓZAT MA

Vajon napjainkban bolygónkon jelen vannak-e egy nem földi eredetű társadalom képviselői?

A kérdés meglehetősen érdekes.

A mindent tagadók valószínűleg kapásból azt válaszolnák erre, hogy ugyan már, magának a Földön kívüli életnek a megléte sem bizonyított. Nemhogy még az, hogy itt is vannak közöttünk!

Csakhogy van egy pici de...

Egy ilyen civilizáció meglétére a bizonyíték maga a Biblia!

Ha ezt elutasítjuk, akkor újra csak oda lyukadunk ki, hogy a Szentírás nem egyéb egyfajta mese-, legenda- vagy mítoszgyűjteménynél. Melynek vagy hiszünk, vagy nem.

Láthattuk azonban, hogy a biblikus szövegekben foglalt történetek és leírások egy csapásra érthetőkké válnak, ha a megszokottól eltérő, gyökeresen más szemszögből vesszük szemügyre őket.

Ebben az esetben a történetek, leírások, események mind-mind egy földönkívüli társadalom irányába mutatnak. A "meny-nyek" országával és annak küldötteivel vannak kapcsolatban. Azzal az országgal, ahonnan azok az ismeretlenek jöttek. A mennyekből. A kozmoszból!

Mint a nyolcadik fejezet során láthattuk, a misszionáriusok Jézus idejében egy mindent átfogó Hálózatot hoztak létre. Melynek tagjai részben földi emberek voltak, részben pedig...

Azt már tudjuk róluk, hogy lényegileg mások, mint mi. Ugyanakkor külsőleg hasonlóak. Na nem ők hasonlítanak miránk. Hanem mi őrájuk...

6. ...Isten a maga képére teremté

| az embert.

*1269

Jézus küldetése során a Hálózat mindvégig a háttérből, a konspiráció összes elemét alkalmazva segítette elő a Csapat tevékenységét. A "csodatevések" során több ügynöke csodálatosan "gyógyult meg egy pillanat alatt". Ez volt a feladatuk. És az emberek hittek. Elhitték, hogy csoda történt!

Később, az idők során, a misszionáriusok valószínűleg többször is beavatkoztak az események menetébe. Mert mondjuk Mohamed prófétához, akárcsak Jézushoz, szintén egy világvalás — a muzulmán — megszületése kötődik.

*1269 Mózes I. könyve 9

De vajon mi a helyzet napjainkban? Itt vannak-e közöttünk?

Semmi okunk nincs feltételezni, hogy valaha is kivonultak a Földről. Mindvégig itt voltak, és most is itt vannak. Közöttünk.

A Hálózat ma is létezik, csak sokkal nagyobb, és mindenhol jelen van. A jelenben az egyik legfontosabb feladata felkészíteni az emberiséget... a kapcsolatfelvételre.

Hogyan?! — kérdezhetik most sokan.

Vizsgáljuk csak meg az elmúlt néhány évtized történetét. Nem furcsa, hogy az UFO-probléma és a földönkívüliek kérdése csak az utóbbi fél évszázadban vetődött fel ennyire élesen?

A tudomány fejlődése az oka! — válaszolnák erre sokan. Hiszen ismereteink gyarapodnak, és az Univerzum egyre nagyobb tereit vagyunk képesek műszereinkkel átfogni.

Igen. Valóban. Csakhogy...

Furcsamód néhány évtizede jelent meg az első hír, igaz pletykaszinten, egy lezuhant, nem földi eredetű repülő járműről.

Korábban miért nem tudtak az emberek hasonlókról? Mert bárhol is kutatunk a történelemben, sehol nem tudunk ilyen nyomokat találni... Csak az utóbbi pár évtizedben.

Miért?

Sokan vannak, akik a Föld különböző pontjain élnek, és bár soha nem találkoztak és nem is ismerhetik egymást, ugyanolyan általuk megfigyelt jelenségekről számolnak be. Hogy lehet ez? Közülük többeket különféle pszichológiai vizsgálatoknak vetettek alá, de minden esetben kiderült, hogy teljesen épeszű, hétköznapi emberek. Így az emberiség lassacskán kezdi elfogadni azt a feltevést, hogy létezhetnek nem földi társadalmak, és ezek képviselői itt vannak, közöttünk.

És pontosan ez a cél!

A misszionáriusok fokozatosan, lépésről lépésre készítenek fel bennünket arra, hogy elfogadjuk és magunkévá tegyük ezt a gondolatot...

A Hálózat tagjai mindannyian ezen ügyködnek.

Akárcsak Jézus idejében, az ügynökök nem minden esetben ismerték egymást. Egy-egy térség különböző lakott településeiben éltek a hétköznapi emberek mindennapi életét. Senki nem szúrtak szemet. Miért lenne hát ez most másképp?

Többen váltig hangoztatják, hogy UFO-kat láttak, személyesen találkoztak velük, sőt, némelyek állítják, hogy magukkal is vitték őket. Ezek a Hálózat tagjai!

Na persze nem mindenki! Mert sokan valóban láthattak a saját szemükkel azonosíthatatlan repülő objektumot. Ezért semmiképp nem szabad mindenkit egy kalap alá venni. És arról, aki ilyen megfigyelésről számol be, kijelenteni, hogy ügynök. Ez nagy hiba lenne!

De ugyanakkor a Hálózat jelen van. És a tagjai szintén beszámolnak arról, hogy ilyen meg amolyan dolgokat láttak, tapasztaltak. Mint Jézus idejében! Hiszen ugyan mi a kockázat? Legfeljebb az ilyen emberekre gúnyolódva ráfogják, hogy különcök. De ők teszik a dolgukat, végrehajtják a kapott feladatot. A köztudatban folyamatosan hintik el azt a gondolatot, hogy vannak. Itt vannak...

Ezen információk, "megfigyelések" nyomán regények, filmek, szenzációk születnek. Melyek mind-mind egy-egy lépéssel közelebb viszik az emberiséget annak a gondolatnak az elfogadásához, hogy nem vagyunk egyedül.

És minden nappal egyre közelebb és közelebb kerülünk ahhoz az időponthoz, mikor majdan felveszik velünk a kapcsolatot. Melyet a Biblia az "Úr nagy napjaként" említ...

AZ ÚR NAGY NAPJA

Az emberiség, legalábbis az a része, mely keresztény vallású, majdhogynem retteg egy olyan időponttól, melyet a VILÁG-VÉGEKÉNT tart számon. A biblikus szövegek sok helyütt tartalmaznak olyan részleteket, melyek arról szólnak, hogy rettenetes dolgok fognak akkor bekövetkezni: katalizmák, melyek nyomán hullahegyek lesznek mindenütt. Nem szabad azonban elfelejtkezünk egy fontos mozzanatról: e leírások sok évszázaddal korábban keletkeztek, s magukon viselik az akkori kor politikai és erőhatalmi viszonyait.

3. Mert közel egy nap és közel az Úrnak napja, felhőnek napja, a pogányok ideje lesz az.

8. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor tüzet vetek Egyiptomra, és összetörök minden segítője.

14. És elpusztítom Pathróst, s vetek tüzet Zoánra, és teszek ítéleteket Nóban.

15. És kiöntöm haragomat Sinre, Egyiptom erősségére, és kivágom a sokaságot Nóból.

16. És vetek tüzet Egyiptomra, kínok közt vergődik Sin, és Nó megtörik, és Nófba betörnek fényes nappal.

17. Aven és Fibéseth ifjai fegyver miatt hullanak el, és ők magok fogságra mennek.

18. És Tehafneheszben megsötétedik a nap, mikor ott összetöröm **Egyiptom pálczáját, és meg-**

szűnik benne erejének kevélysége, őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek.

*1270

7. És mikor eloltalak, beborítom az eget, s csillagait besötétítem, a napot felhőbe borítom, és a hold nem fényeskedik fényével.

8. Minden világító testet megsötétítek miattad az égen, és bocsátok sötétséget földre, ezt mondja az Úr Isten.

10. És cselekszem, hogy elborzadjanak miattad a sok népek, s királyaik rémüljenek el rémüléssel miattad, mikor villogtatom fegyveremet előttök, s remegni fognak minden szempillantásban, kiki az ő életéért, zuhanásod napján.

*1271

Elég sötét és rémisztő képet vázol fel Ezékiel. Csakhogy mindazon országoknak és hatalmi tényezőknek, melyek az ő korában meghatározók voltak a térségben, mostanra már szinte nyomuk nem maradt.

Egyiptom sem játszik immár a világpolitikában meghatározó szerepet.

Ebből is látszik, hogy ezek a sötét és borús jóslatok azért olyannyira rémisztőek, mert kifejezik mindazokat az indulato-

*1270 Ezékiel könyve 30

*1271 Ezékiel könyve 32

kat és ellenérzéseket, melyek az elnyomó hatalmak iránt fogalmazódtak meg Ezékiel idejében.

Az ugye érthető, hogy Ezékiel, aki sorstársaihoz, az izraelitákhoz hasonlóan szintén rab volt (a zsidók babiloni rabsága idején), a legválogatottabb büntetéseket ígérte elnyomóiknak.

Mert rabok lévén, mindannyian nap mint nap a szabadulásban reménykedtek, mikor majd az "Úr" megszabadítja őket:

12. Miképen a pásztortudakozódik nyája után, a mely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom

őket minden helyről, a hova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján.

*1272

Mikor majd ez bekövetkezik — csak azt kívánták — a legválogatottabb és legszörnyűbb büntetésekben legyen részük mindazoknak, akik őket rabságban tartották, emberi és személyiségi jogait porba tiporták.

Levonhatjuk hát azt a következtetést, hogy a sötét jóslatok azért olyannyira rémisztőek, mert nagyrészt indulatok szülték őket. Ugyanis az a nap, mely a jövőben eljön majd, egyáltalán nem erről fog szólni.

Próbáljuk ezért egy másik szemszögből megközelíteni.

Térjünk vissza Jézushoz, aki több olyan "szent titok" — információ — birtokában volt, mely egy kozmoszbeli országra, egy másik lakott világra vonatkozott.

A "halála" után több ízben is felvette a Csapat tagjaival a kapcsolatot! Ezen nincs is mit csodálkoznunk, mivel tudjuk, hogy valójában nem halt meg, hanem egy speciális szer hatására, melyet a misszionáriusoktól kapott a kertben, a megfeszítése előtti nap éjszakáján, biológiaiilag egyfajta tetszhalál állapotába került. Ezt a szert azoktól kapta, akik egy "angyal" fedélzetén érkeztek (*822).

Miután különös körülmények között eltűnt, Jézus a legnagyobb titokban kapcsolatba lépett a Csapat tagjaival. Ezek során újabb utasításokat és instrukciókat adott nekik, melyek a Terv további végrehajtásával voltak kapcsolatban.

* 1272 Ezékiel könyve 34

Ugyanakkor más típusú információkat is átadott a Csapatnak, melyek egy más lakott világra vonatkoztak:

3. Kiknek *(az apostoloknak)* az ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy ő él, negyven na-

pon át megjelenvén nekik, **és szólván az Isten országára tartozó dolgokról.**

*1273

Az egyik ilyen titkos “randevú” során, mikor a “feltámadt” Jézussal beszéltek az apostolok, megkérdezték, mikor szándékoznak a misszionáriusok a földi emberekkel felvenni a kapcsolatot:

6. Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék őt, mondván: **Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izráelnek?**
7. Monda pedig nekik: **Nem a ti dolgokat tudni az időket** vagy

alkalmakat, **melyeket az Atya a maga hatalmába** *(hatáskörében fenntartotta magának a jogot arra, hogy csak ő döntsön)* **helyeztetett.**

*1274

Úgy tűnik, a misszionáriusok nem határozták meg előre azt az időpontot, mikor majd felfedik magukat. Ellenkezőleg: folyamatosan figyelik a Földön zajló folyamatokat, elsősorban azokat, amelyek arra vonatkoznak, hogyan viszonyulnak az emberek a gyökeresen új gondolatokhoz. És nyilvánvaló, hogy majd csak akkor döntenek a kapcsolatfelvételtől, mikor a helyzet megérik erre.

Akkor majd eljönnek abból az országból, mely ott fenn — az égben van:

20. **Mert a mi országunk mennyekben van, honnét a**

megtartó Úr **Jézus Krisztust is várjuk;**

*1275

Arról, hogyan fog kinézni, mikor majd megjelennek a járműveik a Föld egén, a Biblia ekképp beszél:

31. **Mikor pedig eljő** az embernek Fia az ő dicsőségében *(űrhatárára)*, **és ő vele** mind a szent **angyalok** *(a Flotta)*, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszekébe *(járműtípus)*.

(*1042)

38. Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az emberek Fia is szégyelni fogja azt, **mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.**

(*1044)

26. Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet, az emberek Fia is szégyelni fogja azt, **mikor eljő az ő dicsőségével**, és az Atyával **és a szent angyalokéval.**

(*1043)

24. De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, a nap első-tétedik, és a hold nem fénylik,
25. És az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek *(zaj)*.

*1273,*1274 Az apostolok cselekedetei 1

*1275 Pál filippibeliekhez írt levele 3

(*1042) Máté evangélioma 25

(*1044) Márk evangélioma 8

(*1045) Lukács evangélioma 9

26. **És akkor meglátják** az embernek Fiát **eljöni felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel.**

27. És akkor elküldi az ő angyalait, és egybegyűjti az ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig. ^{*1276}

7. Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegeztek is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. ^(*1050)

Ekkor több olyan titokra is fény fog derülni, melyek létünket és jövőbeni sorsunkat meghatározzák majd. Olyanokra is, melyekről most még fogalmunk sincs:

25. Annak pedig, a ki titeket megérősinhet az én evangéliomom és a Jézus Krisztus hirdetése szerint, **ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva,** ^{*1277}

7. Hanem **Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet** *(ki elől rejtgettik?)*, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; ^{*1278}

5. Azért idő előtt semmit se ítéletek, **míg el nem jő az Úr, a ki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait** *(vagyis nyilvánosságra hozza a titkokat. De miért a sötétség titkai?)*, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől léssen a dicsérete. ^{*1279}

Valami nagy titok sejtelmes körvonalai rajzolódnak ki a szövegekben. Vajon mi az?

9. És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy **miképen rendelkezett Isten ama titok felől, a mely elrejtetett vala örök időktől fogva** *(ki elől rejtgették oly sok ideig?)* az Istenben, a ki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által; ^{*1280}

26. Tudniillik **ama titkot, mely el vala rejtve ősidők óta** és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az Ő szenteknek, **27. A kikkel az Isten meg akarta ismertetni azt,** hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége; ^{*1281}

Ezek nyilván olyan információk, melyek sorsdöntőek lesznek az emberiség jövőjét illetően.

Ezek egyike talán az, hogy a misszionáriusok "örök időktől fogva", de legalábbis az emberiség emlékezetének kezdete óta, a háttérben maradtak, nem fedték fel magukat. Ugyanakkor az idők során a kulisszák mögül mindvégig közvetett esz-közökkel befolyásolták a Földön végbemenő folyamatokat.

^{*1276} Márk evangélioma 13
^(*1050) Mennyei jelenések könyve 1
^{*1277} Pál levele a rómaibeliekhez 16
^{*1278} Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 2

^{*1279} Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 4
^{*1280} Pál efézusbeliekhez írt levele 3
^{*1281} Pál kolossébeliekhez írt levele 1

Csak apránként “csepegtették” a köztudatba mindazokat az információkat, melyeket ebben a könyvben tárgyaltunk. A történelem során az emberiség hosszú-hosszú ideig egyszerűen képtelen lett volna feldolgozni mindazokat az információkat, melyeket a misszionáriusok nyílt megjelenése zúdított volna rá.

Pál is arról beszél, hogy bár birtokában volt mindazon információknak, melyek egy másik lakott világra vonatkoznak, illetve a küldötteik bolygónkon kifejtett tevékenységéről szólnak, ugyanakkor a gyülekezetek tagjai egyszerűen képtelenek lettek volna megbirkózni az Igazsággal, mindazzal, amit Pál a földönkívüliekről tudott.

2. Téjnek italával tápláltalak titeket és nem kemény eleddel, mert még nem birtoktok volna meg *(vagyis még*

nem voltak azon a szinten, hogy az igazságot megértették volna), sőt még most sem bírjátok meg:

*1282

Talán egykoron, hasonló helyzetben mindez ahhoz vezetett, hogy be kellett vetni a Flottát:

37. A miképpen pedig a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fia-

nak eljövetele is.

*1283

A történelem előtti időkben a misszionáriusok azzal, hogy felfedték magukat, olyan folyamatokat indítottak el a Földön, melyek a teljes és feloldhatatlan szembenálláshoz vezettek.

De bármi is történt egykoron, egyvalami biztos: nem lesz mindennapi látvány, mikor majd a Flotta járművei megjelennek a Föld egén. Ezért Pál is arról szól, hogy előbb az embereket fel kell erre készíteni:

12. Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőségesekké az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, a milyenek vagyunk mi is ti irántatok;

13. Hogy erősekké tegye a ti szíveketek, feddhetetlenekké a szentségben, a mi Istenünk és Atyánk előtt, a **mikor eljő a mi Urunk** Jézus Krisztus **minden ő szenteivel egyetemben.**

*1284

“Hogy erősekké tegye a ti szíveiteket”... mert ha felkészületlenül érné mindez a jövőben a földi emberiséget, akkor az minden bizonnyal a káosz eluralkodásához, és az emberiség pusztulásához vezetne. Ezért kell hát “erősíteniünk a szíveinket”... Hogy elviseljük a megrázkódtatást... az Úr nagy napján...

*1282 Pál korinthusbeliekhez írt I. levele 3

*1283 Máté evangélioma 24

*1284 Pál thessalonikabeliekhez írt I. levele 3

AZ ÉLET KÖNYVE

A szövegek a "végítélet" kapcsán gyakran emlegetnek egy furcsa fogalmat — az Élet könyvét.

Elsőre nyilván azt gondolnánk, hogy ez egy olyan könyv, melynek lapjai telis-tele vannak írva nevekkal. Azon emberek nevei szerepelnek az oldalain, akik életük során pozitív dolgokat cselekedtek, és így majdan méltónak találtnak arra, hogy elnyerjék az örök életet.

Tehát e lapokon hasonló nevek szerepelnek, mint: Robert Smith, Jean Thrutho, Katerine Reibeck, Pál Zsófia, Ivan Moroznyikov...

Ugye megmosolyogtató? Hiszen teljességgel komolytalan ez a feltevés.

Akkor az egész nem igaz, és csak a fantázia szüleménye lenne?

Nos, hát a korábbiakban többször láthattuk, hogy a teljességgel valószerűtlen, sőt néhol derűt keltő feltételezések nem is olyan nagy butaságok. Csak épp nem a megfelelő szemszögből vizsgáltuk eddig őket.

Ugyanis a szövegekben szereplő fogalmak kapcsán értenünk kell, hogy azok olyan emberek kifejezései, akik sok ezer évvel ezelőtt éltek. Így a bonyolult, számukra érthetetlen dolgokat egyszerű, néhol szinte primitív módon jellemezték.

A nagy hiba az idők során ott történt, mikor a szövegek értelmezésekor mindezt figyelmen kívül hagyták, és az azokban szereplő kifejezéseket egy az egyben, szó szerint vették.

Így törvénytörő, hogy tévútra jutottak.

Mert láthattuk, hogy a sárkány nem egy óriásgyík, mely repül, és közben tüzet okád. Azt is megértettük, hogy Ádám hiányzó "oldalbordája" sem egy csontszövetből álló testrészt. És az "Is-ten nyila" sem légköri elektromos kisülést jelent.

Ugyan miért lenne ez másképp az Élet könyvével. Egy könyv, mely nevekkal van teleírva?

És mi van, ha ugyanazt a vezeték- és keresztnévet egyszerre több ember is viseli? Mondjuk a Robert Smith nevet?

Akkor az "Úr" hogyan különbözteti meg őket?

Robert Smith I, Robert Smith II...?

Ugyan már!

Akkor tehát ne is foglalkozzunk a kérdéssel?

Mielőtt még legyintenénk, álljunk meg egy pillanatra. Mivel van érthető magyarázat! Valami olyan, amely csak egy emberre jellemző. Melynek segítségével egyértelműen meg lehet az emberek egymástól különböztetni. Természetesen nem a nevük szerint.

Akkor hát?

Tegyünk egy aprócska kitérőt.

A kilencvenes évek vége felé a kriminalisztikában egy új bizonyítási eljárás jelent meg...

Na?

Nem az ujjlenyomat, a daktiloszkópia, mivel az már sok évtizede "forgalomban van".

Hanem?

A DNS*! A genetikai kód...

Egy elhíresült bűntény, egy gyereklány megerőszakolása, a tettes utáni nyomozás során Nyugat-Európa egyik országában elrendelték, hogy a férfilakosság minden tagja köteles nyálmin-tát adni. A mintákból nyert DNS-t összehasonlították a bűntett során az elkövető által hátrahagyott nyomokkal. És a tettest megtalálták!

Csupán összehasonlítva a DNS-mintákat.

Visszatérve a témánkhoz: jól tudjuk, a Földön nem élt soha két tökéletesen azonos ember. Így a genetikai DNS-kódjuk sem azonos.

Kivétel azonban valószínűleg itt is akad: az egypetéjű ikrek DNS-mintája szinte azonos.

De különben minden emberre ugyanúgy jellemző a DNS-kód, akárcsak az ujjlenyomata. Egyedi, és megismételhetetlen.

Amúgy a DNS-sel korábban is találkoztunk már, mikor az "Élet fáját" tárgyaltuk. Akkor megtudtuk azt, hogy Mózes egy DNS-t szintetizáló berendezést látott. Mely életet termelt!

Akárcsak az ujjlenyomattal, a DNS-kóddal is tökéletesen be lehet azonosítani egy embert.

De mi az a DNS-kód?

Mivel ennek a részletes taglalása egész külön könyvet igényelne, ezért most tekintsünk el tőle. Csak annyit jegyezzünk meg, hogy egy olyan információt hordozó óriásmolekula, mely testünk minden egyes sejtjének központi részében — a sejt-

* DNS — dezoxiribonukleinsav, vegyi óriásmolekula, mely a genetikai információkat hordozza. Minden élő sejt központi részében — a sejtmagban található.

magban — megtalálható. Ez hordozza azt az információt, mely fizikai mivoltunkat megszabja, kezdve a hajsztól, a testmagasságon keresztül a szemünk színéig. De olyan információkat is tartalmaz, melyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a szervezetünk működjék, és mi éljünk...

A tudósok becslései szerint egy mikroszkóppal is alig látható gén sok száz kötetnyi információt tartalmaz. Míg a génállományunk összesen — nem tévedés —, mintegy négyezer kötetnyi adatot tartalmaz. Egy kisebb könyvtárnyi anyagot (!), mely olyan erősen miniatürizálva van, hogy egy sokezerszeres nagyítású mikroszkóp alatt is alig látható.

Ez az információ az, mely szükséges ahhoz, hogy a testünk működjék...

És ez az az információ, mely minden embernél más és más. Nincs két olyan ember, akinél ez a "négyezer kötetnyi információ" betűről betűre azonos lenne.

De nézzük most a dolgokat egy másik szemszögből.

A szövegek egy könyvről beszélnek. De mi az a könyv?

Egy információhordozó eszköz. Egy viszonylag kisméretű adathordozó, melynek lapjai vannak, amik tele vannak írva adatokkal*.

Ezek lehetnek egy romantikus regény betűi, talán egy bünygi történet eseményleírásai. De lehetnek olyanok is, melyekből a tizenéves gyerekek matematikát vagy fizikát tanulnak.

Tehát a könyv egy információ tárolására alkalmas eszköz.

Az élet könyve szintén egy információt tároló eszköz...

Melybe nem az emberek nevei vannak beírva, amik egymástól megkülönböztetik őket. Hanem valami más — mely lehet akár az egyedi DNS-kód is. Az élet kódja...

* Mindenképpen meg kell jegyezni, hogy mikor a Szent szövegek keletkeztek, a könyv fogalmán a papirusztekercset értették.

A VÉGÍTÉLET

Az élet könyve az "Úrnak" azért kell, hogy mikor elkövetkezik az a nap, melyen tettei nyomán mindenki megítéltetik, akkor majd azok, akik abba beírva találatnak, "feltámasztatnak" az örök életre.

Sok-sok évszázadon keresztül az emberek sehogyan sem értették, hogyan lehet egy valamikor meghalt embert, akinek a teste fizikailag az idők során megsemmisült, és csak a csontjai maradtak meg, feltámasztani. Netalán úgy, ahogy a horrorfilmek ábrázolják? A korábban eltemetett halottak elkezdik a földből kiásni magukat?

Enyhén szólva ijesztő látvány lenne...

Hosszú ideig sehogyan sem tudtuk értelmezni az Élet könyve és a halottukból való feltámadás összefüggéseit.

Ma végre már tudjuk!

Korunk fejlett géntechnológiájának köszönhetően felismerjük: bárkit, bármelyik embert vagy állatot fizikailag bármikor reprodukálni lehet. És a reprodukció tökéletes mása lesz az eredetinek. Mégpedig a közelmúltban nagy vihart kiváltott klónozás révén.

Ez a technológia ugyan még nem működik tökéletesen, de ez csupán idő kérdése!

Az életet már nem lengi körül a miszticizmus fátyla. Hiszen fogant már gyermek kémcsőben is. A lombikbébi!

Napjainkban ott tartunk, hogy egy aprócska szövetminta segítségével szinte bárkit teljes fizikai mivoltában reprodukálni lehet. Csupán technológia kérdése az egész.

Ez pedig olyan távlatokat nyit az emberiség előtt, melyek szinte beláthatatlanok. Ezért számos erkölcsi kérdés vár még megválaszolásra.

Lényegében tehát, ha pontosan ismerjük bárkinek a DNS-kódját, a mintegy négyezer kötetnyi információt "betűről betűre", akkor azt fizikailag bármikor létre tudjuk hozni. Klónozni tudjuk!

Ismétlem: ez immár csupán idő és pénz kérdése.

Tehát ha mondjuk egy sok száz évvel korábban meghalt embernek rendelkezésünkre állna a génkészlete, úgy azt napjainkban fizikailag fel tudnánk támasztani!

Nem kevesebbre képes tehát immár a tudomány, minthogy egy időben sokkal korábban élt embert újra életre keltsen!

Tulajdonképpen ez adta az ötletet a nagysikerű Jurassic-park című filmhez. Igaz, ott nem embert támasztottak fel halottaiból, hanem egy több tízmillió évvel ezelőtt kihalt óriáshüllőt — egy dinoszauruszt. Egy olyan állatot, mely a Földön mintegy hatvanmillió évvel ezelőtt kihalt. A filmen.

De nem tévedés: napjaink géntechnológiai laboratóriumaiban már azon fáradoznak, hogy a megkövesedett dinoszaurusz-törmékekből nyert, használható génekből létrehozzanak egy valódi őshüllőt. És ahogy lenni szokott, ez előbb-utóbb valakinek sikerülni is fog. És ekkor semmi sem fogja útját állni annak, hogy egy több ezer évvel ezelőtt élt embert, akinek a maradványai mumifikálódtak — halottaiból feltámasszanak!

Mi ez, ha nem a feltámadás?!

Hangsúlyozom: mindennek semmi köze a valláshoz! Csupán géntechnológia kérdése az egész.

A tudomány vívmányainak köszönhetően immár egyre többet és többet tudunk meg önmagunkról, és arról, hogy valójában mi is az élet. Korábban mindezt sűrű homály fedte. Még a középkorban is súlyosan büntették mindazokat a kutatókat, akik halottakat boncoltak. Pedig azok azzal a céllal tették ezt, nagy titokban, hogy megismerjék az emberi testet, annak szerkezetét, működését. Mivel őket is a kíváncsiság hajtotta.

Az első próbálkozásoktól napjainkban eljutottunk oda, hogy szinte már mindent tudunk önmagunkról. A kép, a mozaikkockák, melyből azt ki lehet rakni, már rendelkezésünkre állnak. Az orvostudomány, a molekuláris biológia és a géntechnológia, és sok más tudományág olyan magasságokba repített bennünket, ahonnan már szinte mindent beláthatunk.

Pedig alig száz éve tudjuk, hogy testünk, és minden élőlény teste, sejtekből épül fel. Ezek mind-mind önálló objektumok, melyekben folyamatosan számos kémiai reakció zajlik. És annak ellenére, hogy mindegyikük önálló "életet él", a tevékenységük mégis össze van hangolva. Ennek köszönhetően léteznek a sejteknél nagyobb organizmusok.

De honnan "tudják" a sejtek, hogy mit kell tenniük? Mert ne feledjük: a megtermékenyített petesejt csak egy darab sejt!

És idővel, a sejtosztódások tucatjai során alakul, alakulnak át más-más funkciójú sejté, melyek "szakosodva működtek" az élő szervezetet.

A sejt működését a sejtmagban található DNS-információhordozó óriásmolekula irányítja. Mint már említettük, ez egy kisebb könyvtárnyi anyagot tartalmaz.

Az adott sejt ebből az óriási információmennyiségből csak azt használja fel, ami a saját működéséhez szükséges.

A tüdő vagy a máj, illetve vese sejtszervei mind-mind más feladatokat látnak el. Bár mindannyian ugyanabból a megtermékenyített petesejtből alakultak ki. Nem csodálatos?!

Napjainkban már kezdjük felismerni, hogy az ember szervei — csöppnyi túlzással — hasonlítanak az általunk alkotott szerkezetek egyikéhez-másikához. Hiszen az emberi agyat, melynek a működését még mindig nem ismerjük teljesen — számítógéphez hasonlítjuk. Az ingerületeket közvetítő idegpályákat pedig, melyek az agyból jövő utasításokat közvetítik testünk különböző pontjai felé, mikroszkópikus kábelkötegekhez hasonlítjuk.

A szív sem egyéb, mint egy pumpa, mely egy specifikus folyadék folyamatos keringtetését végzi.

A tüdő gázcsereelőként, míg a vese egyfajta szűrőként működik.

De a szemünk is optikai kamerához, míg fülünk egy miniatűr akusztikai érzékelőhöz hasonló. De lehetne ezt tovább sorolni.

Mindezt leginkább ahhoz lehetne hasonlítani, hogy látjuk a fákat külön-külön, de az erdőt még nem vesszük észre...

Ha bármerre tekintünk is a természetben, az élővilágban mindig ugyanarra a következtetésre jutunk: az egész élővilág, kezdve a legegyszerűbb mikroszkópikus baktériumtól, a rovarokon és madarakon keresztül egészen az emberig, mind-mind sejtekből épül fel. És minden ilyen sejt rendelkezik egy saját irányítómechanizmussal, mely a működését meghatározza.

Ez az információ, a DNS-kód, minden élőlénynél más és más. Mert a benne rejlő "adatoknak" köszönhetően lesz egy baktériumból baktérium, egy pókból pók, és nem elefánt...

Az élővilág minden egyes élőlényének sejtjében egy program fut, mely meghatározza magát az élőlényt.

Ugyan a darvini Fajok eredete csak addig jutott el, hogy a különböző fajtájú és csoportokba tartozó élőlényekben közös jellemzőket ismert fel. De ez így is van! Hiszen az élőlények sejtjeiben sok a közös.

Csak a végkövetkeztetés lett hibás! Mert az ember nem a majomtól származik. Ezt ma már nagyon jól tudjuk!

Bár nyilván a tudomány sok jeles képviselője fog körömszakadtáig ehhez ragaszkodni. Mivel ez a "megszokott régi". Mi-nek rajta változtatni?

Ez az ő dolguk...

Ha a természetben bárhova is nézünk, mindenütt a genetikai program vezérelte kémiai rendszereket találjuk.

Hogy lehet ez?

Emlékezzünk vissza Mózes szavaira: "Teremté az Isten az embert az ő képére"...

Kíváncsiak vagyunk arra, hogy ama másik lakott világ, ahonnan a misszionáriusok és maga Jézus is jött, technikailag és technológiailag milyen fejlettségi szinten áll?

Nos? Kíváncsiak vagyunk rá?

Biztos?

—?

Akkor nézzünk tükörbe...

UTÓSZÓ

Korunk egyik legnagyobb talánya az, hogy vajon egyedül vagyunk-e a kozmoszban? Mert egyáltalán nem mindegy, milyen választ kapunk erre a kérdésre.

Hiszen ha kiderül, hogy nem vagyunk egyedül, akkor minden, amiben eddig hittünk — fejdreáll. A vallás talaját veszti, mivel nem tud majd mit kezdeni azzal, hogy más civilizációk is léteznek.

De a mai tudományos világképünk is egyetlen pillanat alatt darabjaira hullik! Eddigi értékrendünk felborul. Minden megváltozik.

Közeledik az új évezred. A jóslatok szerint hamarosan eljön a világvége, az utolsó ítélet napja. Mindenki attól retteg, hogy hatalmas pusztulás fog bekövetkezni. Elpusztul társadalmunk, vége lesz a világnak...

Rémisztő vízió, melytől mindenki retteg. Hiszen mindannyian élni akarunk.

Kedves olvasó! Nem kell ettől tartanunk. Nem lesz vége a világnak, és nem fog elpusztulni az emberiség. Csak a világról alkotott mai képünk fog apró szilánkokra törni. Mikor majd... felfedik magukat... egy földönkívüli társadalom képviselői. Ez, ha lehet hasonlítani, még erősebben fogja sokkolni az emberiséget, mint bármilyen kataklizma.

Ahhoz ugyanis már, sajnos, hozzászoktunk, hogy emberek milliói halnak meg háborúkban, melyek megnyomorított lelkeket hagynak maguk után. Ezért még azt is el tudnánk viselni, ha sok-sok millióan pusztulnának el. Mert a halálhoz, annak látványához, a sajtó tudósításainak köszönhetően már hozzászoktunk. Csak egy hír a sok közül, ha valahol emberek ezrei veszítik életüket árvizek, éhínség, fegyveres konfliktusok nyomán. De sok millió ember pusztulásánál is nagyobb sokkot váltana ki az a hír, hogy vannak... Itt vannak!

Pillanatok alatt vallási tanok válnak majd semmivé. Tudományos szaktekintélyek és tudósok "komoly" kutatási eredményei egy csapásra jelentéktelenednek majd el.

Hadseregeink, harci fegyverarzenálunk egyik percről a másikra jelentéktelen játékszerré válnak.

Politikusok hatalomért folytatott küzdelmei immár nevetségessé lesznek.

Minden megváltozik...

A döbbenet és bénultság lesz úrrá az emberiségen.

Nem kell mindehhez pusztulás vagy kataklizma. Elég lesz maga a tény: hogy eljöttek...

Minden, amiben eddig hittünk — eltűnik.

Semmi nem lesz már többé a jól megszokott. A régi.

Idő kellesz mindennek a felfogásához. Idő, melyből mindig kevés van...

Készüljünk hát Erre a napra!

Szellemben és lélekben...

